

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

BIBLIOTHECA
SCRIPTORUM GRAECORUM
ET ROMANORUM
TEUBNERIANA

ANTIPHONY

ORATIONES

EDITIT

FR. BLASS

LIPSIÆ

IN ADRIANUS B. G. TEUBNERI.

antiphon

ANTIPHONTIS

ORATIONES ET FRAGMENTA

ADIVNOTIS

GORGIAE ANTISTHENIS ALCIDAMANTIS

DECLAMATIONIBVS

EDIDIT

FRIDERICVS BLASS.

EDITIO ALTERA CORRECTOR.

MCMVIII

LIPSIAE

IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI

R^o

885.9

A63b

ed. 2

VIRO DOCTISSIMO

DE ELOQVENTIAE ATTICAE MONVMENTIS

INSIGNITER MERITO

CHVRCHILL BABINGTON

DIVINITATIS DOCTORI

MNHMOΣTNON ΞENHΣ

PRAEFATIO.

Antiphontis codices, quibus editores adhuc usi sunt, sex sunt numero, quorum nullus vel antiquitate vel bonitate inter Graecos libros excellit. Eorum qui Imm. Bekkero praesto fuerunt optimus iam illi visus est Crippsianus (A), sive Burneianus 95, membranaeus, saec. ut perhibetur XIII, qui Londinii in museo Britannico asservatur. Is codex e Batopedio montis Athonis monasterio olim Constantinopolim, inde in Britanniam delatus est. Continet Andocidem, Isaeum, Dinarchum, Antiphontem, Lycurgum, Gorgiae Helenam et Palamedem, Alcidas Ulixem, Lesbonactem, Herodem. Correctus est plurimis locis, saepe ab ipso librario, saepe ab altera manu, quae atramenti praesertim colore distinguitur. Sed is corrector cum incohasset operam suam ab Isaevi oratione tertia, non ultra Antiphontis quintam extendit, huius quoque ipsius orationis extremas paragraphos (inde a § 85) non attigit. Contulerunt Crippsianum codicem I. Bekkerus et Dobsonus; ipse quoque passim inspexi; accuratissime deinde J. Siggis et Victor Jernstedt, Petropolitanus Antiphontis editor, lectiones Crippsiani exscripserunt. Siggis intra Antiphontem substituit; quae invenerat, cum delectu quodam ab Arnolde Hugio publici iuris facta sunt.¹⁾ Sed postquam editio Pe-

---

1) V. A. Hug, de arte critica in Antiphontis orationibus factitanda. Index lect. Turic. 1872.

tropolitanam prodiit (a. 1880), ita de huius codicis lectionibus edocti sumus, ut de paucissimis locis deque leviusculis tantum rebus dubitatio esse possit. Ego aliquoties meis copiis adhibitis tales dubitationes sustuli.

Inter ceteros Bekkeri codices praestat B Laurentianus (plut. 4 cod. 11), chartaceus, saec. XV, ex Athone monte et ipse oriundus¹⁾; is codex eisdem atque A oratores continet. Sequuntur magno intervallo Marcianus L (append. class. 8 cod. 6), membranaceus, scriptus Florentiae, a Bekkero non ultra orationem tertiam collatus, et Vratislaviensis Z, chartaceus. Dobsonus Britannus editor etiam Burneianum 96 (M) a Bekkero spretum adhibuit, chartaceum, scriptum Florentiae circa finem saec. XV. Sed et hos tres codices et Aldinam principem editionem, quae prodiit a. MDXIII, auctoritate carere facile perspicitur²⁾; aemulum nactus est Crippsianus invento Oxoniensi N, qui in Maetzneri demum usum collatus novum huic editori adiumentum attulit. Bombycinus est, saeculi XIV potius quam XIII, scripturae genere Crippsiano perquam similis, ut ibidem in Athone scriptus esse videri possit. Parisiis olim fuit; a Thoma Gaisfordo Oxonium delatus est. Continet Dinarchum atque Antiphontem integros, Lycurgi Leocrateae dimidiam fere partem. Correctiones in eo rarae sunt, partim ab ipso librario, partim a manu recenti profectae. Lycurgum ipse primus excussi, post me Th. Thalheim in usum editionis suae; in Dinarcho praeter Maetznerum etiam Turicenses editores collationem Oxoniensis praesto habuerunt. Diligentissime autem totum examinavit is quem modo laudavi Victor Jernstedt;

---

1) V. Jernst. praef. p. XVI sq. 2) Per imperitiam ipse olim codicibus LMZ et maxime Aldinae aliquid tribuendum esse opinatus sum.

ita de eius quoque codicis lectionibus nusquam fere dubitari potest.

Sequitur ut de auctoritate horum codicum singulorum quaestionem instituamus. Ea quaestio a multis viris doctis magna cum dissensione pertractata est, cum alii Crippsiani auctoritatem tuerentur, alii Oxoniensem praeferrent. Sed antequam de his codicibus quid sentiam exponam, absolvendum videtur de reliquis libris, quos ex Crippsiano omnes originem traxisse nuper et Th. Thalheim¹⁾ et Jernstedt pronuntiaverunt. Itaque id quidem dubium esse non videtur, quin libri LMZ et Aldina editio, etsi per diversos gradus, e B tamen omnes provenerint: Z quidem ex M descriptum esse demonstravit Thalheim; M atque Aldinam ex L manasse, ipsum L ex B exponit Jernstedt; Hermannus quoque Reutzel²⁾, qui B codici aliquantum auctoritatis concedit, ceteros quos dixi ex illo pendere accurata disputatione comprobat. Itaque hanc quaestionem ad liquidum perductam esse putabimus³⁾; alteram, quae maior est, aggrediemur, utrum sit aliqua B codicis propria auctoritas necne. In universum B cum A correcto satis fideliter conspirat, idque eo clarius apparuit, quo accuratius lectiones Crippsiani cognovimus; neque vero dubitari potest, quin Laurentiano ipso pariter excusso multo maior etiam consensus proditurus sit. Sint nunc pro exemplo Isaei orationes, in quibus si Bekkero fidem temere habeas, saepe immerito prorsus codici B eiusque asseclis proprias lectiones tribuas.⁴⁾ III, 8 sec. Bk. „τὸν οἶκον om. A“: immo A pr. (corr.¹⁾). — 12 „γεννημένη B“: etiam A corr.² — 18 „παρόσχοντο BL“: etiam A. —

1) Annal. Fleckeis. 1877. CXV p. 673 sq.; praefat. edit. Lycurgi. 2) Reutzel Exercitationes criticae in Antiph. orat., Gissae 1879.

3) Etiam Thalheim. praef. Lyc. p. VI iam Reutzelio assentitur.

4) Cf. Thalheim. ibd.

70 „τῇ ante ταύτης add. BL“: etiam A. — 71 „συν-
εσιᾶσθαι] συνίστασθαι A“: immo A pr.; corr.² sicut
v. — IV 15 „περὶ om. A“: immo A pr. (add. corr.¹).
— V, 7 „ἐφ’ ὅλην B, ὑφ’ ὅλην A“: immo A pr.;
corr.² sicut B. — 12 „τὸν νῦν] τοίνυν A“: immo A
pr.; corr. sicut v. — 39 „λελειτούργησε A“: immo
A pr. — Iam videamus, quid demptis his intra tres
orationes III. IV. V B ceterisque libris proprii rema-
neat praeter aperta vitia. III, 6 δ’ om. AL; itaque
habere videtur B. Addere id vocabulum cuiusvis erat,
qui quidem sentiret quid scriberet; at hoc ipsum libra-
rius codicis B minime facere solitus est. — 45 γεγε-
νημένης A pro γεγεννημένην, quod, si silentio Bek-
keri fides, habent ceteri. — 49 προσῆκεν, εἰ αὐτὸς]

προσῆκει αὐτὸς A pr., corr.² εἰ addidit; προσῆκει^{εν} αὐ-
τὸς B; προσῆκεν, αὐτὸς v. — 56 δὴ] δ’ A, δι’ L. —
ὑμῖν] ἡμῖν A. — 79 τούτου] τούτων A. — IV, 14
ὁπότε δὲ] ὁπότε δὴ B. — V inscr. πρὸς λεῶχαριν
(corr.² λεωχάρην) καὶ δικαιογένην (διογένην pr., corr.²)
A, πρὸς λεῶχαριν καὶ δικαιογενῇ B. in argum. item
λεῶχαριν A, neque minus § 3, quibus locis ipse nihil
enotavi; § 25 λεῶχαρις intactum mansit, at § 4 et
20 m. 2 in λεωχάρης correctum est. De B nihil nisi
silentium Bekkeri habemus. — § 1 διεφερόμεθα pro
διαφ. A (illud recep. Schoem. Turr. Scheibe). — 6 κη-
φισιοδότου AZ. — 29 οὗτος] οὕτως A. — 33 Διο-
πειθῆς] διοπειθῆς A. — 36 καλῶς] κακῶς A. — 37
Λέχαιον] λεχίον A, λέχιον BZ. — 43 τούτου] τοῦ-
τον A. — Haec eadem ratio inter codices A et B
per totos oratores obtinet: quod cum viderent Jern-
stedt et Thalheim, merito negaverunt Laurentianum
sui iuris esse. Sed video quid opponi possit: nimirum
opera correctoris alterius codicis A eam similitudinem
effectam esse; eum correctorem adhibuisse codicem
cum B artissima affinitate coniunctum; itaque quic-

quid A vitiosi praeter Laurentianum habuerit ex eo sublatum esse. Qua in sententia et Hugius est et Reutzel, neque sane fortiter eam oppugnat Jernstedt. Sequitur autem, si vera illi praedicant, ut similitudo illa statim evanescat, ubi desit eius correctoris opera. Atqui iam attigimus talem Crippsiani locum; nam etiam in quintae Isaevi altera parte (inde a § 21) manus ea correctrix defuit: quid effectum sit vides. Agedum e duabus primis quoque eiusdem oratoris, quarum eadem est condicio, locos colligamus, quibus veriora vel aequae bona vel denique sua neque prorsus futilia praebeat B. — I arg. φασίν] φησίν A. — 16 κηφήσανδρος A pro Κηφίσανδρος, de qua re tacet Bk.; itaque quid B habeat nescimus. — 26 ὑμῖν] ἡμῖν A. — 28 ἐαντοῦ] αὐτοῦ B. — 34 αὐτὸν] αὐτῷ A. — 38 θάτερα] θάττερα A. — 43 ὑμῖν] ἡμῖν A Q. — 51 ὑμῖν] ἡμῖν A. — II, 8 δῆλον] δηλοῖ A, quod non commemorat Bk. — 47 καταστήσαι] καταστήσετε A. — En exiguam messem ex amplo campo! et fortasse non pauca perperam commemoravi, praesertim cum ne A quidem in Isaeco penitus adhuc exhaustus sit. At corrector ille alter in oratione III. plus XXIII locos invenit quos corrigeret, in quarta plus IX, in quintae §§ 1—20 plus XIII. Haec exempli gratia posita sunt, ceterum etiam in Andocide, Lycurgo, Antiphontis sexta, reliquis quae corrector non attigit, nihilo dissimilior est Laurentianus Crippsiani quam in partibus correctis huius. — Sed etiam alia argumenta suppetunt, quae originem codicis B aperte demonstrent. Vide hos locos Andocidis et Isaevi. A. I, 22 ὃ λεωγόρα recte A, sed ita scriptum ut litterae γόρα per unum ductum intricatiorem exaratae sint: quem cum non intellexeret librarius Laurentiani, ὃ λέω scripsit, pro ceteris lacunam reliquit. — 24 τάγα (pro τὰ γε) A, accentus signo paullulum sinuato; hinc τὰγα B. — 42 παρείη] παρήει pr. A, παρείη corr.

sed ibi *ει* in eum modum scriptum est, ut ad figuram *οι* litterarum quam proxime accedat; inde *παροίη* B. — 61 *ὁ μοι ἦν*] in A vocabula non separata, accentus spiritusque supra *η* neglegenter exarati, ut quinam sint discerni nequeat; *ὅμον ἦν* B. — 114 *ἐβουλέσθην* recte A, altero *ε* forte in speciem *ι* litterae attenuato; itaque *ἐβουλίσθην* est in B. — 122 *Ἐπιχάρη*] *ἐπιχάρην* A, ductu obliquo *π* litterae in dextram aliquantum producto, ut etiam proximum *ι* transfixum sit; inde *ἐπεχάρην* B. — II, 17 *δαπάνης*] *ης* in A per compendium supra *ν* scriptum; *δαπαν* supra scripto *οῖς* B. — Is. III, 29 *ὀλίγα διαμένειν*] *ὀλι* supra scripto *γ* A; inde perverse *ὁ λόγος διαμένειν* BLZ. — IV, 14 *μῆ*] ita A corr. (om. pr.), sed quasi per compendium; *μὲν* BZ. — V, 7 *κᾶρῶνος*] restitue *Δικαιογένης* (cum Nabero); om. pr. A, *δικαιογέν* add. corr., *καγῶ* B (et rc. A sec. Bk.; itaque non solus librarius Laur. deceptus est), *κᾶγῶ* Z. — 11 *δεινότατον*] *δεινότατ* A, *δεινότατος* B. — Non dubito quin multo plura eiusdem generis exempla colligi possint, si quis adhibitis codicibus dedita opera in hanc rem inquisierit¹⁾; sed haec quoque sufficere arbitror. — At est ubi consentiant B et pr. A contra corr. A. — Ibi igitur correctio parum apparuit. Velut Din. 1, 97 *διαπεπραγμένους* solus corr.²⁾ A; δὲ *πεπραγμένους* A pr. BMZ. Sed etiam Bk. in A nunc quoque δὲ *πεπρ.* invenire sibi visus est. — Andoc. I, 1 *σχεδόν τι*] *σχεδόν τοι* A corr.; at o minutissima forma supra *τι* appictum est, ut facile oculos fallat.²⁾ —

1) E Lyeurgo (§. 48) luculentum exemplum dedit Thalheim praef. p. VI, 1, aliud idem Ann. Fleckeis. 1877 p. 674 (§ 103).

2) Utendum videtur occasione cetera quoque quae ad Andocidem ex A exscripta nunc habeo h. l. apponendi. — I, 1 *τούτων*] *ων* a corr., qui neque librarius ipse neque is fuit qui correxit § 3 et 5. — 3 *γινώσκητε* A pr.; corr. nigro atramento a manu recenti. — 4 *έστι δὲ* '... *πλεῖν* *σαντι* pr. (*ἀποπλεύσαντι*?). — 5 *γινώσκω* etiam pr. fuisse

Antiph. II α 1 γνωσθῆναι] διαγνωσθῆναι A pr. v. Nimirum litterae δια punctis supra appictis deletae sunt, quae puncta neque librarius Laur. neque Bekkerus vidit. — Itaque cum pro re explorata mihi sit, codicem B ex A descriptum esse, lectiones illius non magis curavi quam fecit Petropolitanus editor.

Relinquantur Oxoniensis et Crippsianus et huius corrector alter, qui semoto Laurentiano sui iuris fit. Nam Oxoniensis quidem corrector secundus adeo recens est, ut sicubi quae scripsit non possint ex ipsius coniectura profecta esse, librum impressum eum adhibuisse Jernstedt recte suspicari videatur. Contra Crippsiani corrector, id quod libenter nunc et Hugio et Reutzelio affirmantibus concedo, non ex suo ingenio interpolavit codicem sed libro manu scripto usus est. In eo autem non omnia inerant quae insunt in Crippsiano, sed tres tantum oratores eique manci. Nam praeterquam quod deerant Antiphontis sexta quintaque finis, Isaei primae duae, etiam ex medio Isaeo ni fallor quaedam folia perierant, in quibus scriptae

videtur; itaque restituit corrector, non mutavit. — 8 παρα-
λ. κπεῖν corr. m. pr. — 18 lacuna post ΜΑΡΤΤΡΕΣ exigua
est, neque ibi praeter punctum rubrum quicquam unquam
fuit. — 23 εἰπόντας statim fuisse videtur. — 24 τάχα] circa
γ aliquid in medio imoque versu rasurae esse videtur; diversa
manus locum nulla attigit. de accentu v. supra. — 28 et 29
μνησεις et μεμύνηκα statim scripta fuisse possunt. — 31 ἡ
μην A pr., ἡ μην corr. — 34 εἰκοσὶ A (lineola fort. a. corr.).

— 40 συγγενῇ pr. (ται erasum est). — 47 ἀναγινώσκετε A pr.,
ἀναγινώσκου corr. — 49 post ἀδικεῖν erasum quidem nihil est.
— 52 εἰργασμένους A. — 64 δὲ οὐκ ἐμὲ absque lacuna A. —
85 πάντως A pr., quod recipiendum esse videtur. — 112
παρέστημεν videtur ab initio fuisse. — 119 ἀξιοῦμεν pr. — 138
αἰκισθέντα etiam A (posterius α siglo scriptum). — 141 in lacuna
post εὐνοίας nihil unquam scriptum fuit. — II, 2 παρέστηκε
A. — III, 4 ἡμῖν εἰρήνη A (non ὑμῖν). — 14 σίλῃρον pr. —
30 βουλόμεθα A. — IV, 7 μακρότερα. — ibd. ποιήσαιμεν A;
correctum esse non videtur. — 13 οἱ, non οἱ. — 19 νόμοις
τοῖς πόλεως.

fuerant or. V § 21—47 et or. VI § 19—50; etenim
 hae quoque in A incorrectae manserunt. Eum igitur
 codicem, cuius variam lectionem magis minusve in-
 tegre excerptam corrector Crippsiani nobis servavit,
 littera C signabo. At manet eadem quaestio ad C
 ipsum translata, quae is peculiaria habuerit utrum ex
 grammatici alicuius emendatione nata sint an ex an-
 tiquo exemplo fideliter descripta. Qua in quaestione
 mihi non tanti momenti esse videtur, quod maxima
 pars earum lectionum sine ullo dubio recipienda est,
 quanti quod omnes consistunt intra apertarum cor-
 ruptelarum correctionem. Sume Isaei undecimam,
 quae est de Hagniae hereditate: in ea correctoris
 alterius viginti duas correctiones numeravi, praeter-
 quam quod sunt quaedam erasa sive ab hac manu sive
 a prima, quod dignosci nequit. Plerasque et ipse sine
 dubitatione receperim; sed et offendere eis locis omni-
 bus lectorem attentum necessarium erat et medelam
 eam quae inventa est invenire haud difficile: nisi quidem
 § 21 difficile fuit pro *ὥστ' οὐ κοινήν κοινωνίαν . .*
ποιήσασθαι reponere *ὥστ' οὐκ ἐνῆν κοινων. κτέ.*, cum
 praecessisset de eadem re *οὐκ ἐνῆν* iterumque *ἐνῆν*,
 vel § 38 pro *βούλομαι δεῖν καὶ περὶ τούτων εἰπεῖν*
 scribere *β. δὴ καὶ κτέ.* Bis terve καὶ addidit ubi
 deerat coniunctio, *καταντὸ* mutavit in *κατὰ ταντὸ*,
καθεστάναι in *καθιστάναι*, alia id genus fecit quae
 nemo non probabit. At ego exspectabam ut ex libro
 illo antiquo proferrentur lectiones quae locis non
 suspectis neque aperte corruptis inopinatam lucem
 affunderent, adderenturque ea quae etsi nemo desi-
 derasset, tamen genuina se statim probarent, veluti
 Antiph. I, 10 N addidit *τοιαύτην*, vel ibid. 22 καὶ
ἀνόσια, 27 *αἰσχυνθεῖσα οὔτε*. Sed quaere per totum
 Isaeum, Antiphontem, Dinarchum: nihil tale usquam
 ex C additum suppletumque invenies. Neque magnum
 mihi videtur quod Antiph. 5, 68 ex *ἤξει οὐ* corrector

alter effecit *ἡξίου*; neque enim pronuntiationem mutabat sed tantummodo accentum; itaque nequaquam supra emendatoris mediocris ingenium, docti tamen hominis, eam correctionem esse putaverim.¹⁾ At, quod dicit Hugius²⁾, quaedam correctiones ita sunt comparatae ut nulla nec grammatica subsit ratio neque logica; itaque manifestum eum qui haec scripsit non suum ingenium sed codicis alicuius fidem secutum esse. Esset sane manifestum, si prius illud vere dici posset; at enim exempla quae dedit Hugius aut Jernstedtii collatione redarguuntur aut parum probant. Antiph. 2 γ 5 εἰ γὰρ ἀπεγένετο, τὸν μὲν κίνδυνον τὸν αὐτὸν ἐμελλε καὶ παρὼν κινδυνεύσειν recte A; corr. 2 (C) οὐ ante τὸν αὐτὸν inseruit. Nimirum propter ea quae inferebantur: πῶς (scribendum πᾶς cum N, quod coniectura invenit Bekkerus) γὰρ [ἀν add. corr. 2] αὐτῶν [ὁ add. corr. 2] ληφθεὶς [λειφθεὶς corr. 2] τοῦτον ἂν τὸν ἐπιβουλεύσαντα ἤλεγχεν ὄντα; Nam si nemo eum convicturus erat, non idem erat periculum, eamque rem concedi adversario iste corrector putavit. Cur deinde ὁ addiderit perspicuum est; sed in *λειφθεὶς* Hugius haeret prorsusque absurdam eam correctionem putat. Sed quamvis correctoris ingenium infra Bekkeri fuisse ex hoc ipso loco appareat, tamen non tam hebes fuit ut non videret id absurdum esse quod exstaret πῶς γὰρ αὐτῶν (sicariorum) ὁ ληφθεὶς τοῦτον ἂν . . ἤλεγχεν; immo profecto convicturus erat. Itaque ad occisos pronomen αὐτῶν rettulit scripsitque *λειφθεὶς*, hoc sensu: tum enim futurum non fuisset ut is qui vivus relictus erat (servus scilicet) illum se cognovisse indi-

1) Τῇ τε ἀτυχίᾳ II δ 1 pro ἧ τε ἀτυχίᾳ facile fuit invenire ex ὑποθέσει eius orationis; III γ 8 θείᾳ e τοῦ θεοῦ quod praecedat et θείας quod sequitur; item reliqua. 2) L. c. p. 10 sq.

caret.¹⁾ Tales autem correctiones, quibus malum specie sanetur, augeatur re vera, pro certissimis interpolationis indicibus habere solemus.—Eae et in Isaeo Dinarchoque inveniuntur et in Antiphonte: velut quod Antiph. IV δ 6 pro *κρείσσον ὦν* (i. e. *κρεισσύωνος*) *κρείσσων ὦν* ex C invecum est, vel Din. I 89 *τέταρα* pro *τετρακόσια*, cum in sequentibus maxime esset vitium²⁾, vel Isae. XI 23 post *προσιάττει* (*προσιατι* pr. A) male deletum *δια* quod e *δια<λύσασθαι>* vel alio eiusdem verbi infinitivo supererat. Neque recte restitutum puto ibd. 42 *τρεις αἱ* pro *τριακόσια* pr. A, cui si addideris *<ᾶ>*, omnia sanissima sint. Ibid. § 25 *πότερον δίκην ἦν μοι λαχεῖν* A pr., *πότερα δ' οὐκ ἦν μοι λ.* C; sed δ' nullum locum habet; restitue *πότερον οὐκ ἐνῆν μοι λαχεῖν*. — § 34 *μήτε μὴ δικάσασθαι* pr. A, *μήτε μὴν δικ.* C; sed *μὴν* post *μήτε* valde mirum; *μήτε μοι* (*μήτ' ἐμοί*) scribendum videtur. — X, 11 *ἐξ αὐτοῦ δ' ἐάντισαναραγεῖν οὐκ ἔστι νόμος* A pr., — *δὲ ἂν τινα ἀραγεῖν* — C Bk., nisi quod ἂν a Bk. tacite omissum est. Quam lectionem cum videret non sufficere Scheibius, legendum proposuit *ἐξεῖναι δ' ὑλὸν αὐτοῦ ἀντεισαγαγεῖν οὐκ ἔστι νόμος*. Simplicius ita corrigas: *ἐξ αὐτοῦ δέ τιν' ἀντεισαγαγεῖν*. — Ibid. 23 *ἐπιδεικνύναι κελεύετε εἰ δικαίως τὰ αὐτοῦ*. Offendit Sauppius (Symb. ad emend. orat. att. p. 12), proposuitque — *κελεύετε καὶ ὥς τὰ ἐαυτοῦ*. Nempe *εἰ* in A primo defuisse iam Dobsonus

1) Quaerit Hugius p. 10, quid lucratus sit corrector III γ 10 insana illa ὥς δὲ οὐδὲ τῆς ἀμαρτίας τοῦδε τοῦ ἀκουσίως ἀποκτεῖναι ἀπολύεται in vel insaniora τοῦδε τῷ mutans? Id lucrabatur, ut quae antea ne construi quidem possent inter se, iam posse viderentur: τοῦδε ad ἀμαρτίας adiunxit, ad occisum rettulit; τῷ ἀκουσίως ἀποκτ. erat ei „propterea quod invitatus interfecit“. 2) Non agitur de ea pecunia quae inventa est sed de ea quae de summa deerat; itaque ἤδη ἐνθηνέναι maxime corruptum est, pro *τετρακόσια* autem secundum ridem (I col. 10 (3)) scribendum videtur *τριακόσια*.

testatus erat; sed etiam δι defuit; itaque corruptela ex C demum provenit. — VI, 1 ὅτι μὲν — πάντων οἰκειότατα χρῶμαι Φανοστράτῳ, nunc ex C scribitur; at pr. A χρῶμ...ο. id est χρῶμενος; corrige igitur <τυγχάνω> χρῶμενος. — Verum haec sufficiant. Itaque sic statuo, C descriptum esse ex A ab homine quodam grammatico, deinde aliquo tempore post, cum iam mancus factus esset, collatum cum eo ut emendatiore ipsum archetypum, indeque in hunc correcturas illas in-
vectas esse.

Eo iam pervenimus, ut cum ipsis tantum libris codicum N et A et archetypo quo ei usi sunt (α) nobis res sit. Nam ad unum exemplar et A et N redire nunc omnes concedunt, nisi quod putant quidam intermedium quendam librum inter α et N statuendum esse, a docto grammatico scriptum¹⁾, et Jernstedtius etiam inter A et α aliud exemplum intercessisse opinari videtur.²⁾ Sed ego haud puto: non enim facile futurum erat ut vel in minutis rebus corruptelisque apertissimis N et A tam saepe consentirent. At dissentiunt eidem in aliis rebus multis atque gravibus. Cuius rei ut origo appareat, id primum demonstrandum mihi est, ipsum archetypum correctoris manum expertum fuisse, saepeque in eo infuisse duplicem lectionem. Antiph. I, 1 ἔχει μοι, quae vera est lectio, praebent N et pr. A; at ἔχοιμι A corr.¹. Cur correctum est? Nempe quod postmodo vidit librarius A, in α superscriptum esse οἰμι, quod recipere suum esse duxit. Addo cetera eiusdem generis exempla, diductis litteris veriore lectionem indicans. I, 3 ἀπειλημένῳ N, ἀπειλειμένῳ pr. A: ἀπολελειμένῳ A corr.³⁾ — 5 προβολῆς N (in quo corr. m. 2) A pr.:

1) Briegleb, Zur Kritik des Antiphon, Anclam 1861; Rud. Schoell. Ann. Fleckeis. CIII p. 300; assentiuntur Hug et Reutzel.

2) Jernstedt p. XXXIII.

3) A corr.² sec. Sig-
gium; dubitat Jernstedt; sec. meam collationem corr.¹.

προβουλῆς corr. A. — 12 καταψηφίσεσθε NA pr.: καταψηφίσθησθε A corr. — 26 ὥς γ' NA pr.: ὥς γ'. — 30 ἂν ἀπολοῦνται NA pr.: ἀπόλονται A corr.¹ (neutrum verum videtur, sed ἀπόλλυνται). — II γ 10 φανερός NA pr.: φανερώς A corr. — δ 3 μου NA pr.: μοι A corr. — 8 Διπολείοις N pr. A: Διπολίοις A corr. — 11 ὥς NA pr.: ὅς A corr. — III β 2 καὶ αὐτὸς NA pr.: καὶ αὐτὸς A corr. — 3 ἀλλ' οὐδέϊς αὐτὸν N et fort. pr. A, qui certe αὐτὸν habuit: ἄλλου δ' εἰς αὐτὸν A corr. — 7 ἁμαρτῶν N A pr.: ἁμαρτὸν A corr. — γ 3 ἡγήσασθαι N, ἡγήσασθε A pr.: ἡγήσθησθε A corr. — 9 πρέπει NA pr.: οὐ πρέπει A corr. — IV α 2 ἀξιωθέντος N (hic sine acc.) et ut vid. pr. A: ἀξιωθεῖς corr. A male (ἀξιωθέντων verum puto). — γ 6 οὗτος NA pr.: οὗτως A corr. — δ 3 ὅτε A pr., ὅ, τε N: ὅ γε A corr.¹) (male puto; deleri debebat τε). — V, 7 διαπράσσονται NA pr.: διαπράσσονται A corr. — 19 ἐλασσωθεῖς N et pr. A: ἔλος σωθεῖς A corr. pessime. — 22 οὐτ' αὐτ' NA pr.: οὐτ' αὐ A corr.²) — 28 ὁμολογῶσιν N et pr. A: ὁμολογοῦσιν A corr. — 32 εἰ γὰρ ἐγὼ μὲν N et pr. A: del. μὲν corr. 1 A (sec. Sigg.). Εἰ μὲν γὰρ ἐγὼ verum videtur. — 39 ἐξάγει NA pr.: ἐξάγοι A corr. (ἐξαγάγοι verum puto). — 42 εἰρημένους N, . . σι A pr. (εἰσι puto): οὖσι A corr. (εἰρημενοῖς ut vid. α). — 59 σὺν ἐμοὶ NA pr.: σὺ ἐμοὶ corr. A (m. 1 sec. Sigg.). — VI, 10 καταψηφίσεσθε NA pr. (-σαισθε verum): καταψηφίσθησθε A corr.³) — 11 διδασκάλιον NA pr.: διδασκαλεῖον. — 22 εἰ ἐν N, εἰ . . A pr. (εἶεν verum): εἰσὶ A corr. — 23 ἔτοιμός ἐμι διδόναι N, ἔτοιμος εἶεν

1) Corr.² sec. Siggium. 2) Corr.¹ sec. Sigg., neque contradicit J. 3) Sequitur ἀποψηφίσθησθε A N perinde ex -σαισθε corruptum; ibi igitur et A statim et N correctionem recepissee videtur.

διδόναι A pr. (ἔτοιμος ἢ ἐκδιδόναι verum puto):
 ἔτοιμοι εἶεν διδ. A corr. — 30 διδάσκει NA pr.:
 διδάσκει A corr. — Porro est ubi acciderit contra, ut
 A correctionem numquam receperit, N postea (II):
 VI, 25 ἐξείημεν δὲ A N pr.: ἐξείη δὲ N corr.¹⁾ —
 30 παρέχονται AN pr.: παρέχονται N corr.²⁾ — Tum
 sunt loci quibus uterque postea demum receperit (III):
 I, 23 δίδωσι A pr. N pr.: δῶ A corr. N corr. — II
 α arg. λυσίω^{ου} N, λυσείω A pr., λυσίου (Λυσίου) corr.
 — δ 8 ὀπόσαι A pr. N pr.: ὀπόσοι. — V, 32 οὐτ'
 ἀληθῆ N pr. A pr.: οὐ τ' ἀληθῆ. — (VI, 27 ἐφενγεν
 N pr. [corr. ft. 2] et A pr. ut vid.: ἐφενγον.)³⁾ —
 Denique quartum genus est locorum, quibus vera ve-
 riorve lectio sit in pr. A, corrupta in N et corr. A;
 casu enim librarium A in veram lectionem incidisse
 non sane probabile est. II δ 7 κυρίων pr. A: κυ-
 ρίως. — III γ 8 οὐδὲ A pr.: οὐ γάρ NA corr. —
 γ 11 τῶν .. προσηγόντων A, τῶν οὐ προσηγόντων
 verum videtur: τῶν προσηγ. N. — IV γ 5 θαυμάζω
 ὅτι pr. A (οὐ θαυμάζω ὅτι verum videtur): θ. ὅτι
 οὐχ A corr. N. — δ 10 ἀποκτείνειν A pr.: ζητεῖν
 ἀποκτείνειν A corr. N. — V, 13 εἶναι A punctis no-
 tatum, om. N. — 15 τῶν κατηγόρων^{ου} A, pluralem
 veriore puto: τοῦ κατηγόρου N. — 16 ὑπολείπε-
 ται A pr.: ἀπολείπεται. — (67 ἔχοι N, ἔχῃ^{οι} A; ita-
 que ibi vera correctio.) — 76 παρέχε ... pr. A: παρ-
 ἔχεσθαι Hirschig.: παρέχειν. — 94 πρᾶξεθ' pr. A:
 πρᾶξεσθ'. — VI, 9 τούτου εἰδεῖ pr. A (τούτου ἰδίᾳ
 Bk.): τουτουὶ δῆ. — (15 ἀγάγω] ἀγάγω ἢ N, ἀγα-
 γεῖν^ω A.) — 28 μαρτυροῦντων pr. A: καταμαρ-

1) Antecedit ἐξείη μὲν (ἐξείημεν A). 2) In eo quod se-
 quebatur ἀποφαίνονται (ἀποφαίνονται A) N correctionem statim
 recepit. 3) IV δ 9 A pr. N pr. aliqua verba per errorem
 repetita sunt.

τυρούντων. — 42 προδικασίας A pr.: προδιαδικασίας A corr. (δια supra vers.) N. — 44 ἡμέρας] ἡμέραι pr. A, ἡμέραις A corr. N. — 47 καταδικάσαι] καταδικάσαι A, καταδικάσειν N.¹⁾

Enumeravi locorum amplum numerum; nam in primo genere sunt fere 30, in altero duo, in tertio fere quattuor, in quarto 17. Multo autem saepius librum α correctum fuisse necessarium est; nam ubicunque vel uterque librarius correctionem statim recepit, vel semper neglexit, vel alter eorum statim recepit alter nunquam, archetypi duplex lectio nobis obscura facta est. Eodem redit, sicubi falsa lectio in α primo fuit, eaque ab altero describentium statim prae superscripta vera lectione neglecta est, ab altero postea cum hac commutata; nam id discerni nequit a vitiis librariorum A et N, quae correxerunt ipsi. Codice autem usum esse eiusque fidem secutum correctorem libri α vel ex uno loco manifestum est. Nam lectio pravissima ἔλος σωθεις, quam in V, 19 intulit, origo fuit nominis Ἔλος, quod ab auctore argumenti eius orationis Mytilenaeo reo inditum est.²⁾ Sed is codex (β) nullo modo fide dignior fuit quam α ; immo interpolatum eum iure dixeris, idque nequaquam ab homine tam docto acutoque quam fuit is qui codicem C scripsit. Nam sive recte ex β emendatus est codex α , perfacilis fuit emendatio, sive

1) De loco III β 3 ($\mu\epsilon\nu$ A pr., $\gamma\omicron\upsilon\nu$ N, $\mu\epsilon\nu$ $\omicron\upsilon\nu$ A corr.) dixit Hug p. 13, exponens in archetypo fuisse $\mu\omicron\nu\nu$, quod ab A pr. lectum esset $\mu\epsilon\nu$, ab N $\gamma\omicron\upsilon\nu$. Sed fortasse in α potius $\mu\epsilon\nu$ fuit, librariusque N $\omicron\nu\nu$ litteras correctionem earum quae infra scriptae erant putavit; itaque in $\gamma\omicron\upsilon\nu$ incidit. 2) Etiam Jernstedt (p. XXIII adn. 15), qui ceterum alias explicationes diversitatis quae est inter A et N quaerere mavult, concedit hoc loco in ipso archetypo duplicem scripturam exstitisse, neque eam in illo demum codice ortam, sed propagatam ex antiquiore codice.

prave corruptus, ratio saepe nulla apparet. Quid enim sibi vult *ἔχοιμι* illud or. I, 1, vel *ἔτοιμοι εἶεν* VI, 23? *Λιδάσκει* quidem VI, 30 merus error fuisse videtur, item *καταμαρτυρούντων* 28 et illud *ἔλος σωθεῖς*, quod librarius β invenit neque corrigere potuit. De ceterorum oratorum qui in A et N vel in A solo insunt condicione nunc quaerere non possum; e Dinarcho quidem perexiguus mihi suppetit numerus locorum talium, quales sunt quos ex Antiphonte supra adscripsi¹⁾; neque Lycurgus ceterive multum subministrant.²⁾

Itaque ut redeamus ad codices nostros, multas inter eos lectionis diversitates ex duplicibus illis archetypi lectionibus natas esse apparet; aliae multae, quae casu atque errore describentium ortae sunt, longa explicatione nihil indigent. Sed utrum omnes ex his duobus fontibus sint repetendae, an sint quae consulto atque interpolandi studio ducti librarii N et A mutaverint, et quaesitum est iam diu ab hominibus doctis et etiamnunc quaeritur. Postquam enim Ed. Maetzn. Oxoniensem in lucem protulit et in constituenda lectione illum plerumque secutus est, adstipulatus quidem est Frid. Franke atque acriter hanc sententiam defendit³⁾; at adversatus est maxime Herm. Sauppius,

1) Din. I, 40 *παρὰ κροῦνον θ'* et II, 3 *γενήσεσθ'* N et pr. A: *παρὰ κροῦνται* et *γενήσεσθαι* A corr.¹. — I, 46 *ὦν* N (corr. rc.) et pr. A: *ὄν* corr.¹ A. — I, 23 *πολλῶν* N pr. A pr.: *πολλῶ*. 2) Lyc. 20 *καὶ μιμῆσθαι* A pr. ut vid., *καὶ μὴ*

μιμῆσθαι corr., *μὴ δὲ μιμ.* N. Fort. in α fuit *μὴ δε*. — 107 Tyrt. v. 7 *ἔχθρός γάρ* A pr. N: *ἐ. μὲν γάρ* A corr. Videtur alia potius emendatio quaerenda. — 143 *οἷς οὐ* pr. N (corr.²) corr. A; *οὐς οὐ* pr. A (N corr.³). Omnino delendum relativum. — 144 *ἀφείη* N, *ἀφίει* pr. A: *ἀφήσει* A corr. (quod nollem etiamnum inveniretur vel in Thalheimii editione). — 146 *ἐγὼ τοῖνυν μηνύω* pr. A: *ἐγὼ τοῖνυν ὑμῖν μηνύω* N et corr. A.

3) Franke rec. edit. Maetzn. Antiph., Neue Jahrb. XXVIII p. 52. — Eiusd. rec. ed. Maetzn. Din., N. Jen. Litteraturztg.

contendens ea quae meliora praeberet N ex interpolatione docti hominis orta esse.¹⁾ Sauppianae inde auctoritatem plerique secuti sunt, nisi quod nunc non ipsum librarium N istum interpolatorem fuisse affirmant, sed eum potius qui intermedium quod fingunt exemplum inter α et N scripserit. Quibus ambagibus mihi quidem parum profici videtur; nam tam multae tamque apertae corruptelae codicum A et N communes sunt, ut nulla emendatio nisi singulorum quorundam locorum inter α et N intercessisse possit. Nihilo minus examinandum, num forte hoc ipsum factum sit, sive in N sive in isto eius archetypo. Eorum exemplorum, quibus olim Sauppius suam opinionem firmatum ivit, haud exigua pars iam erepta est, postquam accuratius collato Crippsiano apparuit in hoc quoque easdem lectiones vel inesse vel primo infuisse. Sedecim quae relinqui videbantur exempla composuit Hugius, nova ipse quattuor addidit. At de viginti locorum summa detrahendi statim quattuor, quibus aliter comparatum esse librorum testimonium per Jernstedtium edocti sumus.²⁾ Detrahendi item quibus vera in Oxoniensi lectio vel est vel videri potest; nam hi quoque ad probandum certe inutiles. Hugius eos suo iure quodammodo in ordinem recepit, quippe qui B codicis testimonio aliud in archetypo fuisse evinci crederet; at nobis is codex iam semotus est. Item detrahendi quibus corrigendi ratio nulla fuit, velut III γ 6 ἀποκτείναντα A ἀκοντίζαντα N (mero errore, cum verbum ἀκοντίζειν proxime exstet), vel II γ 2 ἰδόντες A, προῖδόντες N (vel recte, vel errore propter προσιόντας quod proxime exstat,

---

1842 nr. 249 sqq. — Eiusd. rec. epistolae crit. Sauppianae, Ztschr. f. d. Alterthumswiss. 1843 p. 259. 1) Sauppe Epist. crit. p. 26, et Quaestiones Antiphontaeae Gotting. 1861.

2) I, 17. 29. II a 7. γ 6.

quae Frankii est opinio). Detractis detrahendis, iam videamus quid relictum sit. II β 4 ἐγὼ δ' εἰκότως A, ἐγὼ δικάως N (attamen etiam Jernst. hoc recepit). V, 96 ἐν δὲ τῇ τοῦ φόνου δίκη — ἐμοῦ κατηγορήσουσιν A, ἐάν et κατηγορήσουσιν N. VI, 23 ἔτοιμος ἦ] ἔτοιμος εἶεν A pr., ἔτοιμός εἰμι N. I, 3 ἀπολελειμμένῳ] ἀπειλειμμένῳ A pr., ἀπειλημμένῳ N. II α arg. Μικίνην A, Μυκίνην N.¹⁾ At hercle primum nimis pauci sunt ei loci quam quibus quicquam probetur. Deinde non deest quod de singulis respondeam: quid enim? si II

β 4 in α fuit ^{εικότως} *εγωδικαιως*, vel ^{εικαιως} *εγωδεικοτως*, num in noxia est vel A vel N librarius? At tute tibi haec sumis, inquiet aliquis; nulla enim est causa cur in α hoc quidem loco duplicem lectionem fuisse putemus. Itaque si ea hoc loco non est, ne II β 2 quidem erit, ubi *προβεβληκεν* i. e. *προσβεβληκεν* N, *ἐμβέβληκεν* cum interpolatione manifesta A, neque δ 7, ubi pro *ποῦ δίκη* *ν δώσει* in N est *τι οὐ δίκη* *ν δώσει*, in A omisso *τι* specie locus sanatus, ipsa re magis depravatus. Item VI, 6 N servavit quod verum est *τόν τε διώκοντα μὴ ὀρθῶς*, neque curavit librarius quod istud *τε*, postquam exciderunt in archetypo verba ab Aldo demum addita: *αἰτιάσασθαι καὶ ὑμᾶς τοὺς δικαστὰς μὴ ὀρθῶς (γινῶναι* scilicet), iam intellectum nullum habebat; at curavit A et *γε* pro *τε* reposuit. Quid autem est interpolare, nisi hoc est? Aut igitur, culpa in α codicis correctorem reiecta, utrumque describentium interpolationis crimine absolvamus, aut neutrum. Jernstedt quidem, a quo exempla modo allata sumpsi, ipsum A librarium insimulat; ego utrumque absolvere malo, cum nimis hebes indoctusque mihi fuisse videatur uterque horum et in uni-

1) Primo etiam sextum locum Hugio relicturus eram, V 62 οὐ γὰρ ἔδει A, οὐδὲ ἔδει N. At is locus vel maxime detrahendus fuit; nam in οὐδὲ latet lectio procul dubio vera οὐ δέ.

versum pingendo magis quam intellegendo intentus. Nam etiam loco V, 96, qui secundus erat inter Hugianos, dormitans N, non sciens, ἐν in ἐάν corruptit, quod postquam fecit etiam κατηγορήσουσι quod recte primo scripserat mutavit in coniunctivum, sensu magis quodam obscuro ductus quam ratione; inde etiam καὶ — διαγνώσῃσθε in proximis posuit, sed id quidem statim correxit. Eodem modo omnes semper librarii, quo hebetiores fuerunt, eo magis libros suos corruerunt, vel si hoc dicere mavis, interpolaverunt. Adde Μυκίνην II α arg. pro Μικίνην, quod eiusdem est inscitiae: scilicet quod pronuntiabat Mikínin, id Μυκίνην scribere consuevit, neque curavit sensum, quem supra se esse intellegebat. Quid enim isti cum Lysiae adversus Micinem oratione unquam rei fuerat? Immo ne cum Lysia quidem ipso; nam ibidem cum τῷ λυσεῖ^{ον} λόγῳ invenisset, dubitavit correctionem accipere, utramque lectionem descripsit. Idem fecit A. En doctos homines, quos credere possis vel ipsius elegantiae causa ea quae tradita acceperant interdum temere mutavisse! At ἀπειλειμένῳ in ἀπειλημένῳ mutavit N (I, 3), et quod maius est, ἔτοιμος εἶεν in ἔτοιμός εἰμι (VI, 23). Scilicet et perfectum verbi ἀπολαμβάνω per η scribi sciebat et primam personam esse εἰμί. Fieri non poterat, quin vel inertissimi librarii, Graeci tamen homines, aliquando nota ignotis, planiora impeditis substituerent, neque quisquam eorum unquam machinae ut ita dicam instar quae acceperat fideliter reddidit. An nolunt interesse aliquid inter hominem et machinam? aut religionem philologicam in istis quaerunt? Si quaerunt, ne in A quidem invenient. Loco pessime corrupto VI, 21 in N quidem est προκαθίσται η et in margine adscriptum σφάλμα (sicut etiam Lycurg. 145 ad ἐπιπροσὰ τοῦ, quod non intellegebat esse ἐπὶ προστάτου, adscripsit ὅρα σφάλμα),

at A habet *προκαθῆσθαι*, *εἰ* cum interpolatione manifesta. Sed nolo post Jernstedtium longius de his rebus disputare, ne quis acta agere me dicat.

Quid igitur editori faciendum eis locis, quibus A et N inter se discedunt? nam ea nunc quaestio restat. Utriusque codicis rationem habendam esse perspicuum est; peccat uterque, neque multo pauciora numero in N peccata quam in A. Inutilis igitur de principatu alterius quaestio; melior per se lectio eligenda quaeque minus interpolationem redoleat; nam interpolationem iam in *α* admissam esse satis constare videtur. Archetypi lectio lectionesve quatenus fieri potest indagandae; inde ratione progrediendum. Duo tamen quasi *γέγρα* ad Oxoniensem in prior editione detuli, unum levissimum atque inane, quod in scripturis vel plenis vel decurtatis (*ἀλλὰ — ἀλλ', τὰ ἄλλα — τὰ ἄλλα*) et in addendo *ν ἐφεκυστικῶ* illum ducem secutus sum, alterum paullo gravius, quod etiam collocationem verborum ad N codicis normam cum Maetznere constitui. Namque haud exigua diversitatis inter duos codices pars in ordine verborum immutato consistit. Concedunt autem fere omnes, in N collocationem plerumque elegantiores melioremque esse; planior eiusdem ordo in Leocratea visus est Thalheimio¹⁾, neque prorsus immerito: at omnino non recte agunt qui ex uno oratore rem aestimant, cum sint tres in communi causa. Sed velim id quoque respiciatur, quod et in Lyeurgo et in Dinarcho, quorum utrumque hiatus aliquam rationem habuisse scimus, N saepius tollit hiatum quam infert. Lyc. § 22 *ἀδελφὴν ἔχοντα αὐτοῦ τὴν* N, *ἀδ. αὐτοῦ ἔχοντα τὴν* A; eo loco etiam planiorem in A ordinem esse ipse dicit Thalheim, neque tamen eo minus id secutus est quod ab interpolatione ipse repetit. — 129 *ὕπεύθυ*

1) Annal. Fleckeis. 1877 p. 678

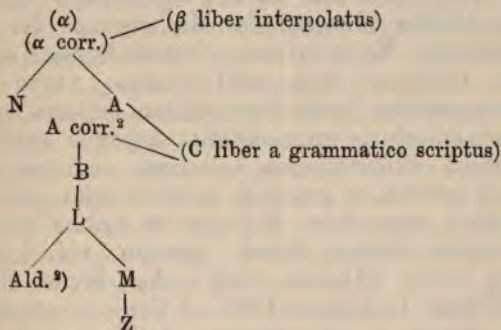

νον ἐποίησαν κινδύνῳ μετ' N, ὑπ. κινδύνῳ ἐποίησαν μετ' A. — Contra sane 123 δοκεῖ ὑμῖν N pro ὑμῖν δοκεῖ. — Adi nunc Dinarchum quoque. I 85 ἐν τῇ πόλει περιέναι N: περιέναι ἐν τῇ πόλει A. — (96 οἰκοδόμημα Δημοσθένους ἐν N: Δημ. οἰκοδόμημα ἐν A.) — 110 ὑπάρχουσιν αὐτῇ, ἀντίθετε N (pausa is hiatus excusatur): αὐτῇ ὑπ. ἀντ. A. — II, 16 δημοσίᾳ κατὰ τῶν πονηρῶν ἀρὰς N: δημοσίᾳ ἀρὰς κ. τ. π. A. — 26 οἷσεσθε ἐκείνους (cum levissimo hiatu) τοὺς ἄνδρας ποιῆσαι N: οἷσεσθε ποιῆσαι ἐκ. τ. ἄ. A. — III, 16 ἀπάντων τῶν ἐν τῇ πόλει N: τῶν ἐν τῇ πόλει ἀπ. A. His quinque vel sex exemplis duo tantum opponi possunt, I, 96 κόσμος τῇ θεῷ εἰς N pro τῇ θεῷ κόσμος εἰς, et II, 6 ἀφείσθαι ἐστίν N pro ἐστίν ἀφείσθαι A; nam II, 3 et 6 δικαία uterque hiatum hiatusve infert. Ceterum II, 6 ἀφείσθαι ἐστίν cum notis supra utrumque vocabulum pictis habet N, quae nil nisi transpositionem faciendam significare possunt. Itaque non dico N numquam in tali re errasse, sed potius tamen ducem eum arbitror, neque deserendum nisi ubi adsit ratio. Unde autem id genus vitia? Consulto aliquando illata ex Ant. V, 10 manifestum videtur, quo loco corrector alter codicis A vocabulum ἀνταποθάνειν insolentius collocatum transposuit ut planior evaderet oratio; sed plerumque casu puto et negligentia librariorum ordinem perversum esse, et A in hac quidem parte negligentiores fuisse quam N.¹⁾ Ceterum in Antiphonte sive auctoritatem N co-

1) Ordo verborum correctus est ab A¹ paucis locis: V, 1 τοῦ προσήκοντος πέρα pr., πέρα τοῦ προσήκ. corr. (N). III β 10 ὑπό τε τῆς ἀληθείας τοῦ νόμου ὑπό τε τῶν πραγμάτων pr., ὑπό τε τ. ἀλ. τῶν πρ. ὑπό τε τοῦ ν. corr. (N). VI, 35 αὐτοῖς vocabulum bis separatim locis in A scriptum posteriore recte ut vid. deletum est.

dicis sequare sive rationem elegantiaeque sensum, idem fere evadet. Quamquam est ubi neutri codici adstipulari praestet: VI 40 *ἐπειδὴ μοι ἐπύθετο προ-*
ειρημένον εἶργεσθαι τῶν νομίμων A, *ἐπ. ἐπύθ. προ-*
μοι εἶργ. τ. ν. N. Unde in A prius istud *μοι*? ex
 archetypo credo.¹⁾ Unde id deletum? nempe ex eo-
 dem. Tum autem secundum ea quae supra disputa-
 vimus neque A neque N nobis sequendus erit, sed
 A pr. = α pr. *Μοι* in margine a correctore α ad-
 scriptum fuerat; inde diversis locis in utroque apo-
 grapho receptum.

Sed de codicibus quidem iam satis expositum
 esse videtur. Stemma igitur eorum quod mihi veri-
 simillimum videtur apponam.

Variam lectionem codicum N et A in adnota-
 tione critica integram adposui, nisi quod accentuum
 spirituumve diversitates, divisionem vocabulorum, *ν*
ἐφελεκυστικόν vel omissum vel additum, scripturas vel
 integras vel per crasin elisionemve decurtatas, deni-

1) Aliter de h. l. sentit Hug p. 15.
 XIV sqq.

2) V. Jernst. p.

que orthographica quaedam ut *γίνομαι* — *γίγνομαι*, *γινώσκω* — *γινώσχω* omittenda duxi, item magnam partem eorum vitiorum, quae in A primo per imprudentiam admissa ab ipso librario correctae sunt. Manus correctorum ita distinxī, ut nominarem correctorem alterum („A corr.^{2a}“); itaque „A corr.“ correctionem primae manus indicat, nisi quod est ubi sciri nequeat utra fuerit, ut in lituris. Coniecturas plures apposui quam fecit Jernstedt. Auctores earum hosce nomino: Stephanum (St.), Reiskium (R.), Bekkerum (Bk.), Dobbraeum (D.), Maetznerum (Mr.), Sauppium (S.), Frankium (Fr.) Brieglebium (Br.), Hugium, Reutzelium, Jernstedtium (J.), quorum editiones commentationesve aut in vulgus notae aut iam commemoratae sunt, praeter Jernstedtii commentationem antiquiorem (1878 mens. Jul.), insertam diario Petropolitano quod germanice dicitur „Journal des Ministeriums der Volksaufklärung“. Ea inscribitur „Observationes Antiphontae“. Ceterum, cum adsit occasio, verbo saltem commemorandae laudes Petropolitani editoris, qui non minus coniecturis sagacissimis saepeque evidentissimis quam diligentissima collatione codicum et Antiphonti profuit et proderit, modo eveniat quod optamus, aliis oratoribus. Reliquos ex ordine temporum enumerabo. Bake, Schol. hypomn. vol. I p. 208 (1837). — C. Scheibe (Sch.), Act. societ. Graecae, vol. II fasc. 1, Lipsiae 1838, et Coniecturarum fasciculus, Ztschr. f. Alterthumsw. 1845 p. 212. — L. Spengel (Sp.), Münchener Gel. Anz. 1838 2 p. 367 (rec. edit. Maetzn.); Mus. Rh. XVII (1862) p. 161 (tetralog.). — G. F. Schoemann, Jahrb. für wissenschaftl. Kritik 1839 2 p. 481. — Ad. Emperius, Opusc. phil. p. 269 (1847). — C. G. Cobet in Variis lectionibus (ed. I 1854) ceterisque scriptis passim. — P. R. Müller, Philol. IX (1854) p. 555. — G. A. Hirschig (Hi.), Philol. IX (1854) p. 728, qui

in multis quos tractavit locis semper cum laude, saepe egregio cum fructu versatus est. — L. Kayser (K.), Mus. Rh. XII (1857) p. 224; XVI (1861) p. 72 (tetralog.). — C. H. Funkhanel, Ann. Fleckeis. LXXIX (1859) p. 194. — Car. Guil. Linder (Li.), de rerum dispositione ap. Antiph. et Andocidem, diss. Upsal. 1859. — F. Pahle (P.), „die Reden des Ant.“, Jeverae 1860; „Antiph. orat. crit. ratione perlustravit F. P.“, ibd. 1874. — F. K. Hertlein, progr. Wertheim 1860 (quod mihi praesto non fuit); Herm. XII (1877) p. 182. — H. Frohberger, Philol. XXIX (1870) p. 631. — Rud. Schoell in censura benevola prioris meae editionis, Ann. Fleckeis. CIII (1871) p. 297. — E. Rosenberg, Annal. Fleckeis. CXI (1875) p. 604. — U. de Wilamowitz-Moellendorf, Herm. XI (1876) p. 296; Philol. Untersuch. I p. 48. Is vir acutissimus praeclari ingenii id quoque documentum dedit, quod me inter eos esse affirmavit qui Antiphonti plurimum nocuissent. — C. Fuhr, Animadversiones in orat. Att., diss. Bonn. 1877, et Mus. Rh. XXXIII (1878) p. 565. — G. Gebauer, de hypotact. et paratact. argumenti ex contrario formis, Zwicaviae 1877, et in commentariis ad or. sel. Lysiae, Lips. 1880. — H. Schaefer, de nonnullarum particularum ap. Antiph. usu, dissert. Gotting. 1877. — H. Weil, Revue de philol. n. s. IV (1880) p. 150. — Denique in priore editione mea A. Weidnerus (W.) tum collega Magdeburgensis, in hac F. Leo gratissimam mihi atque amicissimam opem attulit.

In formis verborum scribendique ratione aliquanto magis quam antea operam dedi ut antiqua genuinaque reducerem, expellerem novicia. Cum Jernstedtio introduxi vel potius reduxi ἦ pro ἦν, ξυνῆδη, similia, porro φωνῆς pro φωνεῖς quaeque eiusdem declinationis sunt; expuli ἐδεδειπνήκεισαν (I, 18), εἴησαν compluribus locis; restitui augmentum temporale in

formis quales sunt *ἡνπορεῖτε* et *ἡνρον*, quamvis ea omnia fere invitis libris facienda essent, neque in ipsis fragmentis a veteribus servatis antiquae formae comparerent. De augmento verborum ab *ευ* diphthongo incipientium post Weckleinium (Cur. epigr. p. 33) disseruit O. Riemann (Bulletin de correspondance hellénique III p. 500); nempe diphthongus *HT* pariter fere cum *HI* in posteriore lingua Attica abolita est, brevi vocali pro longa priore ingruente.¹⁾ Scripsi *καθῆραι* pro *καθᾶραι* VI, 37, de qua forma idem Riemannus egit (ibid. IV p. 150); porro *οἰκτίρειν* et *οἰκτίραι*, postquam ex quattuor testimoniis inscriptionum, Atticarum trium, unius Thessalicae²⁾, satis comprobatum est falso diphthongum ei verbo tribui. *Ἡρώδης* id est *Ἡρώ-ίδης* verum esse, non *Ἡρώδης*, iam Jernstedt intellexit.³⁾ De aliis quibusdam vel in prioris editionis praefatione dixi vel aliis locis; repetere nunc non possum.

Subiunxi orationibus Antiphontis et fragmenta huius oratoris et declamationes sophistarum quos dicunt: Gorgiae Antisthenis Alcidas. Quarum de origine quid sentiam cum alibi exposuerim, nunc summam apponere satis est. Gorgiae utraque mihi genuina videtur, quoque saepius relego, eo firmiter id apud me iudicium stat. Item Antisthenis duae et Alcidas altera quae est *περὶ σοφιστῶν*. Prior quae eiusdem esse traditur quamvis sit procul dubio spuria, tamen circa principium quarti a. Chr. n. sae-

1) V. praef. Isocr. vol. II p. III. — Riemann etiam de *ἐπιμέλεισθαι* — *ἐπιμελεῖσθαι* accurate disputavit (III, 496; IV, 152); illam formam Jernstedt Antiphonti (VI, 12. 13) recte fortasse restituit.

2) C. I. Att. I, 463 *οἰκτίρας*. Suppl. 477 c *οἰκτιρ*. Kaibel Mus. Rh. XXXIV 181 sqq. 2^a *οἰκτιρον*. Heuzey, Mission archéol. en Macédoine p. 424 nr. 199 *οἰκτίρας*.

3) Jernst. p. XL, 29, qui addere poterat thessalicum *Εἰρωνίδας* (Heuzey p. 425 nr. 200 v. 50).

culi a nescio quo rhetore conscripta esse videtur. — Codices habemus Palamedis Gorgiae Crippsianum A quique ex eo descripti sunt BLMPZ; idem A et eiusdem Helenam continet cum B et Alcidamantis Ulixem cum LMZ.¹⁾ Sed harum duarum orationum etiam alius fons adest Palatinus X notissimus ille Lysiae codex; itaque ibi semper inter A et X, ubi discedunt inter se, libera optio datur. Solo Palatino innititur Antisthenes et secunda Alcidamantis. Apographa Palatini, quae compluria sunt²⁾, nihili facienda esse libenter nunc concedo, cum antea C codici aliquantum tribuerim; sed non minus is in his sophistis quam in Lysia e Palatino totus pendet. Neque quicquam lucrati sumus collato a Fr. Vaterno codice Moscoviensi (b), qui eiusdem familiae est³⁾, neque vero Helenae lucem attulit Parisinus codex 2955 (a) a Schenklio collatus⁴⁾, quamquam is quidem liber cum aliis quibusdam (HRVWY) tertiam in illa oratione familiam constituere videtur, quae neque ex A neque ex X certo repeti possit.⁵⁾ At enim nullum est eius familiae pretium. Plus profectum est accuratis Palatini collationibus, quas confecerunt Spyridon Lampros Graecus et Rud. Schoell.⁶⁾ Ceterum viri docti in his declamationibus, quas pro spuriis plerique habebant habentque (nisi quod Alcidamantis altera post Vahlenii egregiam operam pro genuina ab omnibus recepta est), haud multum elaboraverunt. Reiskium Bekkerum Sauppium editores non sine magno fructu nactae sunt; praeterea quaedam sunt Dobraei, non

1) Vide Jernstedtii praefationem p. XV. 2) C Laurentianus plut. 57 cod. 4; porro EJKMN; etiam P Alcidamantem ex huius generis codice habet (Jernst. p. XVI, 8). 3) Vid. Neue Jahrb. Suppl. IX p. 25 sqq. 4) Vid. Philol. XXVI p. 566. 5) De H codice v. infra p. XLVII (Add.) 6) Lampros quae invenerat publici iuris fecit Herm. X (1876) p. 257; R. Schoell ibd. XI (1876) p. 202.

pauca Vahlenii (Act. acad. Vindob. vol. 43 a. 1863 p. 491, de Alcidi.); unum alterumve locum attigerunt Scheibe (Ztschr. f. Alterthumswissenschaft 1845 p. 211, Alcidi. Od.), E. Rosenberg (Ann. Fleckeis. CIII, 1871, p. 442; CVII, 1873, p. 744, Gorg. Alcidi.), C. Fuhr (Mus. Rhen. XXXIII, 582. 597), G. Gebauer, V. Jernstedt. Maxime ex his sex orationibus corruptae sunt duae Gorgianae; quare gavisus sum quod ad alteram certius emendandam adiumentum haud spernendum mihi se obtulit. Namque sicut Alcidadantem a Benselero edocti scimus in hiatibus arcendis haud minore religione quam Isocratem usum esse, itidem magister eius Gorgias in Palamede fecit, quam orationem aliquanto post Helenam conscripsisse putandus est. Non fugit ea res Benselerum, cui suspectam orationis originem reddidit, neque vero me ipsum fugit; sed sero animadverti quanta severitate scriptor ab hiatibus abstinerit. Traditi sunt in libris graviore fere quatuordecim, qui numerus etsi non magnus sit pro orationis ambitu, tamen non maxime probat id quod dixi. At enim leviores quique vel pausa excusentur vel συναλοιφή tollantur, adeo rari sunt, ut non possit magis scriptoris diligentia in vitandis hiatibus illustrari. Ter καὶ cum vocali concurrit (§ 1. 13. 24), quinquies ταῦτα (3. 5. 11. 19. 31), bis οἶσθα (22. 24), quater γένοιτο vel huiusmodi forma cum ἄν (6. 8. 12. 14), singulis locis exstant ἡ ἀπολογία (1), ὁ ἀνὴρ (3), ἡ ἐκείνος (10), κακότητα εἶναι (13); εἶτα ᾧ (24), ἀμφοτέρω ἄν (26), δέομαι οὖν (28; idem apud Isocratem invenitur); οὐνεκα ἄξιος (32). Adde τὰ ἐναντιώτατα, quod bis est § 25, et reliqui tibi erunt hiatus quales sunt δὲ εἰ, ἀλλὰ οὐκ, οὔτε ἐν, praeterea in pausa positi fere novem. Iam compara vel Antisthenis orationes, in quibus et ipsis curam quandam hiatus animadvertit Benseler, vel Gorgiae Helenam: gravium hiatus non multum invenies, at leviorum ingentem

copiam. Quae cum ita sint, in Palamede et circumspexitum suspiciosumque esse oportet ubi insolentior hiatus traditus est, et summopere cavendum ab inferendis novis huiuscemodi vitiis, quod factum est aliquoties. Eadem ratio in Alcidamantis *περὶ σοφιστῶν* sequenda est, neque me movit sententia viri praeclari Vahlenii auctoritas, qui eos qui traditi sunt hiatus non sollicitandos ducit.

D. Kiliae m. Martio CIOIOCCCLXXXI

Fridericus Blass.

VITA ANTIPHONTIS

EX VITIS X ORATORUM PLUTARCHO ADSRIPTIS.

- 1 Ἀντιφῶν Σωφίλου μὲν ἦν πατρός, τῶν δὲ δῆμων
 2 Ῥαμνούσιος. — μαθητεύσας δὲ τῷ πατρί (ἦν γὰρ
 σοφιστής, ᾧ καὶ Ἀλκιβιάδην φασὶν εἶτι παῖδα ὄντα
 φοιτῆσαι) καὶ δύναιμι λόγων κτησάμενος, <ἦ> ὥς τινες
 νομίζουσιν, ἀπ' οἰκείας φύσεως, ὥκνησε μὲν πολιτεύε-
 3 σθαι, διατριβὴν δὲ συνέστησε, καὶ Σωκράτει τῷ φιλο-
 σόφῳ διεφέρετο τὴν ὑπὲρ τῶν λόγων διαφοράν, οὐ
 φιλονεικῶς ἀλλ' ἐλεγκτικῶς, ὥς Ξενοφῶν ἱστοροῖκεν
 4 ἐν τοῖς ἀπομνημονεύμασιν. — καὶ τινας λόγους
 τοῖς δεομένοις τῶν πολιτῶν συνέγραψεν εἰς τοὺς ἐν

Scripserunt de Antiphontis vita Caecilius Calactinus (τὸ
 περὶ Ἀ. σύνταγμα § 7 cf. 15. 22) et Didymus (Hermogen. π. ἰδ.
 p. 385 W. 414 Sp.), qui commentarios in hunc quoque oratorem
 composuisse videtur; nobis praeter hanc Plutarcheam vitam
 et eam quae in libris Antiphontis praemittitur Philostrati
 Photii Suidae Eudociae de oratoris rebus scripta servata sunt,
 qui tamen omnes vel e Plutarcho sua hauserunt vel certe nihil
 novi afferunt.

§ 1. Patris nomen etiam Σόφιλος scribitur.

2. Ἀλκιβ.] cf. Suid. Ἀλκ. — ἦ ὥς τινες Reiskius. — ὥκνησε]
 ὥρμησε v., sed παρέπεμψε cod. B.

3. E Xenophonte Memor. I, 6; istud οὐ φιλονεικῶς contra
 Aristotelem dictum videtur (ap. Diog. L. II, 46; v. Sauppe de
 Antiph. soph. p. 7). Alius autem est Ἀ. ὁ σοφιστής, de quo
 cf. Diog. l. c.; Suid.; Hermog. l. c.

τοῖς δικαστηρίοις ἀγῶνας, πρῶτος ἐπὶ τοῦτο τραπεῖς, ὥσπερ τινές φασιν. τῶν γοῦν πρὸ αὐτοῦ γενομένων 5 οὐδενὸς φέρεται δικανικὸς λόγος, ἀλλ' οὐδὲ τῶν κατ' αὐτόν, διὰ τὸ μηδέπω ἐν ἔθει τὸ συγγράφειν εἶναι, οὐ Θेमιστοκλέους, οὐκ Ἀριστείδου, οὐ Περικλέους, καίτοι πολλὰς ἀφορμὰς καὶ ἀνάγκας παρασχόντων αὐτοῖς τῶν καιρῶν· καὶ γὰρ οὐ δι' ἀσθένειαν ἀπελείποντο τοῦ συγγράφειν, ὥς δῆλον ἐκ τῶν εἰρημένων παρὰ τοῖς συγγραφεῦσι περὶ ἐνὸς ἐκάστου τῶν προειρημένων ἀνδρῶν. ὅσους μέντοι ἔχομεν ἐπὶ τὸ παλαιότατον ἀναφέροντες ἀπομνημονεῦσαι τὴν ιδέαν τῶν λόγων ταύτην μεταχειρισαμένους, τούτους εὗροι τις ἂν ἐπιβεβληκότητας Ἀντιφῶντι πρεσβύτῃ ἤδη ὄντι, οἷον Ἀλκιβιάδην, Κριτίαν, Λυσίαν, Ἀρχίνον. — πρῶτος δὲ καὶ ῥητορικὰς 6 τέχνας ἐξήνεγκε γενόμενος ἀγχίνους, διὸ καὶ Νέστωρ ἐπεκαλεῖτο. — Καικίλιος δ' ἐν τῷ περὶ αὐτοῦ συντάγματι Θουκυδίδου τοῦ συγγραφέως καθηγητὴν τεκμαί-

4. cf. Thuc. 8, 68. — πρῶτος Meziriacus: πρῶτον. — Idem referunt Hermog. l. c., Quintilianus III, 1, 11 (*primus omnium orationem scripsit*), Diodorus ap. Clem. Alex. Strom. I, 365 (πρῶτον δικανικὸν λόγον εἰς ἔκδοσιν γραψάμενον).

5. γοῦν] γὰρ Westerm. e Photio. — τὸ συγγρ. εἶναι Meziriacus: τοῦ συγγρ. εἶναι. — Ἀρχίνον Taylor: Ἀρχίνοον.

6. cf. Quint. l. c.: „*artem et ipse composuit*“; primum fuisse in arte scribenda nemo praeterea dicit. Ceterum quae exstabat Antiphontis nomine τέχνη ῥητορική spuria a quibusdam putabatur, cf. Polluc. 6, 143. — Nestorem appellatum fuisse alii quoque biographi tradunt; at Plato (Phaedr. 261 C) Gorgiam potius eo nomine ornat.

7. καθηγητὴν Wytenbach: μαθητὴν v. et Photius, διδάσκαλον TVx. Incertum est Plutarchusne an librarii eius in culpa sint. Res a multis traditur: cf. Hermog. l. c., [Tryphon.] Sp. Rh. Gr. III p. 201, Vitt. Thucyd.; εἰαῖρον dicit Thucydidem Antiphontis Aristides (ὕπ. τῶν τεττ. II p. 176 Dd.). Platonis quoque verba (Menex. 236 A): ὅστις ἐμὸν κάκιον ἐπαιδεύσθη.

- ρεται γεγονέναι ἐξ ὧν ἐπαινείται παρ' αὐτῷ ὁ Ἀντι-
 8 φων. — ἔστι δ' ἐν τοῖς λόγοις ἀκριβὴς καὶ πιθανὸς
 καὶ δεινὸς περὶ τὴν εὐρεσιν καὶ ἐν τοῖς ἀπόροις τεχνι-
 κὸς καὶ ἐπιχειρῶν ἐξ ἀδήλου καὶ ἐπὶ τοὺς νόμους καὶ
 τὰ πάθη τρέπων τοὺς λόγους, τοῦ εὐπρεποῦς μάλιστα
 9 στοχαζόμενος. — γέγονε δὲ κατὰ τὰ Περσικὰ καὶ Γορ-
 γίαν τὸν σοφιστήν, ὀλίγῳ νεώτερος αὐτοῦ, καὶ παρα-
 τέτακεν ἕως καταλύσεως τῆς δημοκρατίας ὑπὸ τῶν υ'
 10 γενομένης, ἣν αὐτὸς δοκεῖ συγκατασκευάσαι, ὅτε μὲν
 δυσὶ τριηραρχῶν ναυσίν, ὅτε δὲ στρατηγῶν καὶ πολ-
 λαῖς μάχαις νικῶν καὶ συμμαχίας αὐτοῖς μεγάλας προσ-
 αγόμενος καὶ τοὺς ἀκμάζοντας ὀπλίζων καὶ τριῆρεις
 πληρῶν ξ', καὶ πρεσβέων ἐκάστοτε ὑπὲρ αὐτῶν, <καὶ>
 11 εἰς Λακεδαιμόνα ἦνίκα ἐτετείχιστο Ἡτιώνεια. μετὰ δὲ
 τὴν κατάλυσιν τῶν υ' εἰσαγγελθεὶς σὺν Ἀρχεπολέμῳ
 ἐνὶ τῶν υ' ἐάλω, καὶ τοῖς περὶ τῶν προδοτῶν ἐπιτιμίαις
 ὑπαχθεὶς ἄταφος ἐρρίφη καὶ σὺν τοῖς ἐκρόνοις ἄτιμος

μουσικὴν μὲν ὑπὸ Λάμπρου παιδευθεὶς, ῥητορικὴν δὲ ὑπ' Ἀ.
 τοῦ Ῥαμν., vulgo ita interpretati sunt: v. Hermog. — Thuc.
 8, 68.

8. Iudicium de Antiphonte Caecilii sit; sed parum integrum
 nobis traditum est.

9. κατὰ τὰ Π.] μετὰ Reiskius; sed cf. alteram vitam. Se-
 cundum Photium Gorgias minor natus fuit; itaque vel νεώτερον
 in libro suo legit, vel ipsius verba emendanda sunt (ὀλίγῳ
 πρότερον Γοργίου — γεγονότος cum Dryandro pro γεγονώς).
 — ὀλίγῳ scripsi: ὀλίγον (ὀλίγων P).

10. δυσὶ τριηραρχῶν ναυσίν] haec e Xenophonte petita
 sunt (Hell. 2, 3, 40), qui de alio Antiphonte, eo qui a XXX
 viris occisus est, non de oratore loquitur. Cetera aequae falsae
 unde provenerint ignoro; nisi quod de Theopompo cogitare
 possis, quem alterum illum Antiphontem commemoravisse infra
 (§ 13) legitur. De legatione Spartana e Thucydide constat. —
 ὑπὲρ αὐτῶν Reisk.: ὑπ' αὐτῶν. — καὶ ante εἰς A. add. Wester-
 mann.

ἀνεγράφη. — οἱ δ' ὑπὸ τῶν λ' ἀνηγῆσθαι αὐτὸν 12
 ἱστοροῦσιν, ὥσπερ *Λυσίας ἐν τῷ ὑπὲρ τῆς Ἀντιφῶντος*
θυγατρὸς λόγῳ. ἐγένετο γὰρ αὐτῷ θυγάτριον, οὗ
Κάλλαισχος ἐπεδικάσατο. — ὅτι δ' ὑπὸ τῶν λ' ἀπ- 13
 ἔθανεν ἱστορεῖ καὶ *Θεόπομπος ἐν τῇ ιε' τῶν Φιλιπ-*
πικῶν. ἀλλ' οὗτός γ' ἂν εἴη ἕτερος, *Λυσωνίδου* πατρός,
 οὗ καὶ *Κρατῖνος ἐν Πυτίνῃ* ὡς *πονηροῦ μνημονεύει*.
 πῶς γὰρ ἂν ὁ *προτεθνεὺς καὶ ἀναιρεθεὶς ἐπὶ τῶν υ'*
πάλιν ἐπὶ τῶν λ' εἴη; — ἔστι δὲ καὶ ἄλλος λόγος περὶ 14
 τῆς *τελευτῆς αὐτοῦ*. *προεσβύτην* γὰρ ὄντα αὐτὸν εἰς
Συρακούσας πλεῦσαι, ἥνίκα ἤκμαζεν ἡ τοῦ *προτέρου*
Λιονυσίου *τυραννίς*. *γενομένης* δὲ *παρὰ πότον* *ξητή-*
σεως, τίς ἄριστός ἐστι *χαλκός*, καὶ τῶν πολλῶν *διαφε-*
ρομένων, αὐτὸν εἰπεῖν ἄριστον εἶναι ἐξ οὗ Ἀρμόδιος
 καὶ Ἀριστογείτων *πεποίηται*. τοῦτο δ' ἀκούσαντα τὸν
Λιονύσιον καὶ ὑπονοήσαντα *προτροπὴν* εἰς ἐπίθεσιν
 εἶναι τὸ *ῥηθὲν* *προστάξει* *ἀναιρεθῆναι* αὐτόν. οἱ δ'

11. ἀνεγράφη Westermann.: ἐνεργ.. Damnationem Antiphontis cum non commemoret Thucydides, id quoque de familiaritate utriusque argumento fuit, cf. Vit. Thucyd. p. 190 Westerm.

12. λ' υ' ex Photio Frankius, qui in proximis καὶ ante Θεοπ. deleri iubet. Sed cf. Saupp. O. A. II p. 176.

13. Theopomp. fr. 130 Müll. — οὗτός γ' ἂν εἴη ἕτερος Taylor.: οὗτός τε ἂν ἡμέτερος. — *Λυσωνίδου* cum EH Saupp. l. c.: al. libri *Λυσιδωνίδου* vel *Λυσωδωνίδου* (*Μειδωνίδου* ci. Keil.). — οὗ καὶ Saupp.: οὗ Taylor., καὶ libr. — ὡς *πονήρου* Taylor.: ὡς οὗ *πονήρου* Meierus; οὗ *πον.* libr. — γὰρ add. Meziriacus (cum H); καὶ ante ἀναιρ. om. codd. praeter EH. — ἐπὶ τῶν τετρ. Saupp. cum E: ὑπὸ τ. τ. relicui; tria haec verba et praeterea καὶ deleri vult Frankius.

14. Iam Antiphontis tragici res auctor admiscet. — *προεσβύτην* Xylander (cf. Vitam alteram): *προεσβεπτήν* codd. et Phot. — Facete dictum huius Antiphontis ante ipsam mortem refert Aristoteles Rhet. II, 6 p. 1385a (78 Sp.).

- 15 ὅτι τὰς τραγωδίας αὐτοῦ διέσυνρε χαλεπήναντα. — φέρονται δὲ τοῦ ῥήτορος λόγοι ξ', ὧν κατεψευσμένους
 16 φησὶ Καικίλιος εἶναι τοὺς κέ'. — κεκωμῶδηται δ' εἰς
 17 φιλαργυρίαν ὑπὸ Πλάτωνος ἐν Πεισάνδρῳ. — λέγεται δὲ <καὶ> τραγωδίας συνθεῖναι καὶ ἰδίᾳ καὶ σὺν Διονυσίῳ
 18 σίῳ τῷ τυράννῳ. — ἔτι δ' ὧν πρὸς τῇ ποιήσει τέχνην ἀλυπίας συνεστήσατο, ὥσπερ τοῖς νοσοῦσιν ἡ παρὰ τῶν ἰατρῶν θεραπεία ὑπάρχει, ἐν Κορίνθῳ τε κατεσκευασμένος οἰκημὰ τι παρὰ τὴν ἀγορὰν προέγραψεν ὅτι δύνатаι τοὺς λυπομένους διὰ λόγων θεραπεύειν, καὶ πνιθανόμενος τὰς αἰτίας παρεμυθεῖτο τοὺς κάμνοντας. νομίζων δὲ τὴν τέχνην ἐλάττω ἢ καθ' αὐτὸν
 19 εἶναι ἐπὶ ῥητορικὴν ἀπετράπη. — εἰσὶ δ' οἱ καὶ τὸ Γλαύκου τοῦ Ῥηγίνου περὶ ποιητῶν βιβλίον εἰς Ἀντιφῶντα ἀναφέρονσιν. — ἐπαινεῖται δ' αὐτοῦ μάλιστα ὁ περὶ Ἡρόδου καὶ <ὁ> πρὸς Ἑρασίστρατον περὶ τῶν ταῶν καὶ ὁ περὶ τῆς εἰσαγγελίας, ὃν ὑπὲρ ἑαυτοῦ γέ-

15. Anctor indicis eius quem restituit Stademund (Herm. vol. II, 434) L orationes Antiphonti tribuit. Sane huic indicii optimo iure omnem fidem deroges.

16. ἐν Πεισ. ex Photio Casaubonus: σπεισάνδρῳ vel σὺν πεισάνδρῳ. Cf. Philostr. p. 17: καθάπτεται δ' ἡ κωμῳδία τοῦ Ἀ. ὡς δεινὰ τὰ δικανικὰ καὶ λόγους κατὰ τοῦ δικαίου συγχεμένους ἀποδιδομένου πολλῶν χρημάτων αὐτοῖς μάλιστα τοῖς κινδυνεύουσιν. Hinc etiam φιλαργυρίας crimen, quo cum omnibus sophistis Antiphon petebatur. Mercedem primum pro orationibus enim accepiisse perhibent Diodorus l. c. et Ammian. Marc. XXX, 4.

17. δὲ καὶ Frankius ex Photio: δὲ.

18. Haec si quam fidem habent, de sophista A. valent, non de oratore.

19. cf. Müller Hist. Gr. II, p. 28.

20. Ἡρόδου Palmerius: Ἡροδότου. — ὁ add. West. Duebner. — ταῶν Ruhnkenius: ἰδεῶν. — εἰσαγγελίας Xyl.: ἀγγελίας. — Orationem quam in sua causa orator habuit insigni laude prae-

γραφει, και ὁ πρὸς Δημοσθένην τὸν στρατηγὸν παρα- 21
νόμων. — ἔγραψε δὲ και κατὰ Ἰπποκράτους τοῦ ἱατροῦ
λόγον και εἶλεν αὐτὸν ἐξ ἐρήμου.

Ψήφισμα ἐπὶ Θεοπόμπου ἄρχοντος, ἐφ' οὗ οἱ υ' 22
κατελύθησαν, καθ' ὃ ἐδοξεν Ἀντιφῶντα κριθῆναι, ὃ
Καικίλιος παρατίθεται. „Ἐδοξε τῇ βουλῇ, μῖα και 23
εἰκοστῇ τῆς πρυτανείας, Δημόνικος Ἀλωπεκῆθεν ἐγγραμ-
μάτευσ, Φιλόστρατος Παλληνεὺς ἐπιστάται, Ἀνδρῶν
εἶπε· περὶ τῶν ἀνδρῶν οὓς ἀποφαίνουσιν οἱ στρατηγοὶ
πρεσβευομένους εἰς Λακεδαίμονα ἐπὶ κακῷ τῆς πόλεως
τῆς Ἀθηναίων και [ἐκ] τοῦ στρατοπέδου πλεῖν ἐπὶ
πολεμίας νεῶς και πεξεῦσαι διὰ Δεκελείας, Ἀρχεπτό-
λεμον και Ὀνομακλέα και Ἀντιφῶντα συλλαβεῖν και
ἀποδοῦναι εἰς τὸ δικαστήριον, ὅπως δῶσι δίκην· παρα-

dicat Thucydides (8, 68): ἄριστα φαίνεται τῶν μέχρι ἐμοῦ ὑπὲρ
αὐτῶν τούτων, αἰτιωθεὶς ὡς ξυγκατέστης, θανάτου δίκην ἀπο-
λογησάμενος. Quod historici iudicium et a Cicerone (Brut. § 47)
et a Quintiliano (III, 1, 11) commemoratur. Agathon quoque
oratio illa valde placuit: cf. quae narrantur ap. Aristot. Eth.
Eud. 8, 5: και μᾶλλον ἢ φροντίσαιεν ἀνὴρ μεγάλου ψυχος τί
δοκεῖ ἐνὶ σπουδαίῳ ἢ πολλοῖς τοῖς τυγχάνουσιν, ὥσπερ Ἀντιφῶν
ἔφη πρὸς Ἀγάθωνα κατεψηφισμένος τὴν ἀπολογίαν ἐπαινέ-
σαντα.

21. ἱατροῦ στρατηγῶν E, ἱατροῦ στρατηγοῦ cett., ἱατροῦ
Photius. Contra ἱατροῦ cum Xyl, delent Westermann et Sauppe
(O. A. II, 139).

22. Psephisma e Crateri συναγωγῇ ψηφισμάτων Caecilius
desumpsit, cf. Harpocrat. s. v. Ἀνδρῶν: Ἀνδρῶνά φησιν εἶναι
Κρατερός ἐν Θ' (s. Meineke) τῶν ψηφισμάτων τὸν γράψαντα
τὸ ψηφισμα τὸ περὶ Ἀ. τοῦ δῆτορος. — Vocabulum ψηφισμα
iterant libri post κατελύθησαν; em. Duebner. — ἐδοξεν R.:
ἔδοξαν.

23. Decretum initio mutilum est; tribus nomen deesse
monuit Schoemannus de comit. Athen. p. 132 (Westerm.). —
Παλληνεὺς Taylor: Πελληνεὺς. — πρεσβευσομένους vel πρε-
σβευσαμένους Reiskius; id. del. ἐκ.

- 15 ὅτι τὰς τραγωδίας αὐτοῦ διέσυρε χαλεπήναντα. — φέρονται δὲ τοῦ ῥήτορος λόγοι ξ', ὧν κατεψευσμένους
 16 φησὶ Καικίλιος εἶναι τοὺς κε'. — κευκωμόθηται δ' εἰς
 17 φιλαργυρίαν ὑπὸ Πλάτωνος ἐν Πεισάνδρῳ. — λέγεται δὲ <καὶ> τραγωδίας συνθεῖναι καὶ ἰδίᾳ καὶ σὺν Διονυσίῳ
 18 σίῳ τῷ τυράννῳ. — ἔτι δ' ὧν πρὸς τῇ ποιήσει τέχνην ἀλμπίας συνεστήσατο, ὥσπερ τοῖς νοσοῦσιν ἢ παρὰ τῶν ἰατρῶν θεραπεία ὑπάρχει, ἐν Κορίνθῳ τε κατεσκευασμένος οἴκημά τι παρὰ τὴν ἀγορὰν προέγραψεν ὅτι δύναται τοὺς λυπουμενούς διὰ λόγων θεραπεύειν, καὶ πυνθανόμενος τὰς αἰτίας παρεμυθεῖτο τοὺς κάμνοντας. νομίζων δὲ τὴν τέχνην ἐλάττω ἢ καθ' αὐτὸν
 19 εἶναι ἐπὶ ῥητορικὴν ἀπετράπη. — εἰσὶ δ' οἳ καὶ τὸ Γλαύκου τοῦ Ῥηγίνου περὶ ποιητῶν βιβλίον εἰς Ἀντιφῶντα ἀναφέρουσιν. — ἐπαινεῖται δ' αὐτοῦ μάλιστα ὁ περὶ Ἡρόδου καὶ <ὁ> πρὸς Ἑρασίστρατον περὶ τῶν ταῶν καὶ ὁ περὶ τῆς εἰσαγγελίας, ὃν ὑπὲρ ἑαυτοῦ γέ-

15. Auctor indicis eius quem restituit Studemund (Herm. vol. II, 434) L orationes Antiphonti tribuit. Sane huic indici optimo iure omnem fidem deroges.

16. ἐν Πεισ. ex Photio Casaubonus: σπεισάνδρῳ vel σὺν πεισάνδρῳ. Cf. Philostr. p. 17: καθάπτεται δ' ἡ κωμωδία τοῦ Ἀ. ὡς δεινὸν τὰ θικανικά καὶ λόγους κατὰ τοῦ δικαίου συγκειμένους ἀποδιδόμενον πολλῶν χρημάτων αὐτοῖς μάλιστα τοῖς κινδυνεύουσιν. Hinc etiam φιλαργυρίας crimen, quo cum omnibus sophistis Antiphon petebatur. Mercedem primum pro orationibus eum accepisse perhibent Diodorus l. c. et Ammian. Marc. XXX, 4.

17. δὲ καὶ Frankius ex Photio: δὲ.

18. Haec si quam fidem habent, de sophista A. valent, non de oratore.

19. cf. Müller Hist. Gr. II, p. 23.

20. Ἡρόδου Palmerius: Ἡροδότου. — ὁ add. West. Duebner. — ταῶν Ruhnkenius: ἰδεῶν. — εἰσαγγελίας Xyl.: ἀγγελίας. — Orationem quam in sua causa orator habuit insigni laude prae-

γραφει, καὶ ὁ πρὸς Δημοσθένην τὸν στρατηγὸν παρα- 21
νόμων. — ἔγραψε δὲ καὶ κατὰ Ἱπποκράτους τοῦ ἱατροῦ
λόγον καὶ εἶλεν αὐτὸν ἐξ ἐρήμου.

Ψήφισμα ἐπὶ Θεοπόμπου ἄρχοντος, ἐφ' οὗ οἱ ν' 22
κατελύθησαν, καθ' ὃ ἐδοξεν Ἀντιφῶντα κριθῆναι, ὃ
Καικίλιος παρατέθεται. „Ἐδοξε τῇ βουλῇ, μᾶ καὶ 23
εἰκοστῇ τῆς πρυτανείας, Δημόνικος Ἀλωπεκῆθεν ἐγκαμ-
μάτευε, Φιλόστρατος Παλληνεὺς ἐπεστιάται, Ἀνδρῶν
εἶπε· περὶ τῶν ἀνδρῶν οὓς ἀποφαίνουσιν οἱ στρατηγοὶ
πρεσβενομένους εἰς Λακεδαίμονα ἐπὶ κακῷ τῆς πόλεως
τῆς Ἀθηναίων καὶ [ἐκ] τοῦ στρατοπέδου πλεῖν ἐπὶ
πολεμίας νεῶς καὶ πεξεῦσαι διὰ Δεκελείας, Ἀρχεπτό-
λεμον καὶ Ὀνομακλέα καὶ Ἀντιφῶντα συλλαβεῖν καὶ
ἀποδοῦναι εἰς τὸ δικαστήριον, ὅπως δῶσι δίκην· παρα-

dicat Thueydides (8, 68): ἄριστα φαίνεται τῶν μέχρι ἐμοῦ ὑπὲρ
αὐτῶν τοῦτων, αἰτιαθεὶς ὡς ἐνγκατέστησε, θανάτου δίκην ἀπο-
λογησάμενος. Quod historici iudicium et a Cicerone (Brut. § 47)
et a Quintiliano (III, 1, 11) commemoratur. Agathon quoque
oratio illa valde placuit: cf. quae narrantur ap. Aristot. Eth.
Eud. 3, 5: καὶ μᾶλλον ἂν φροντίσειεν ἀνὴρ μεγάλου ψυχος τί
δοκεῖ ἐνὶ σπονδαίῳ ἢ πολλοῖς τοῖς τυγχάνουσιν, ὥσπερ Ἀντιφῶν
ἔφη πρὸς Ἀγάθωνα κατεψηφισμένος τὴν ἀπολογίαν ἐπαινε-
σαντα.

21. ἱατροῦ στρατηγῶν E, ἱατροῦ στρατηγοῦ cett., ἱατροῦ
Photius. Contra ἱατροῦ cum Xyl. delent Westermann et Sauppe
(O. A. II, 139).

22. Psephisma e Crateri συναγωγῇ ψηφισμάτων Caecilius
desumpsit, cf. Harpocrat. s. v. Ἀνδρῶν: Ἀνδρωνά φησιν εἶναι
Κρατερός ἐν Θ' (s. Meineke) τῶν ψηφισμάτων τὸν γράψαντα
τὸ ψήφισμα τὸ περὶ Ἀ. τοῦ ῥήτορος. — Vocabulum ψήφισμα
iterant libri post κατελύθησαν; em. Duebner. — ἐδοξεν R.:
ἔδοξαν.

23. Decretum initio mutilum est; tribus nomen deesse
monuit Schoemannus de comit. Athen. p. 132 (Westerm.). —
Παλληνεὺς Taylor: Πελληνεὺς. — πρεσβενομένους vel πρε-
σβεσσαμένους Reiskius; id. del. ἐκ.

σχόντων δ' αὐτοὺς οἱ στρατηγοὶ καὶ ἐκ τῆς βουλῆς οὕστινας ἂν δοκῇ τοῖς στρατηγοῖς προσελομένοις μέχρι δέκα, ὅπως ἂν περὶ παρόντων γένηται ἡ κρίσις· προσκαλεσάσθων δ' αὐτοὺς οἱ θεσμοθέται ἐν τῇ αὖριον ἡμέρᾳ, καὶ εἰσαγόντων, ἐπειδὴν αἱ κλήσεις ἐξήκωσιν, εἰς τὸ δικαστήριον περὶ προδοσίας. κατηγορεῖν <δὲ> τοὺς ἡρημένους συνηγόρους καὶ τοὺς στρατηγοὺς καὶ ἄλλος ἂν τις βούληται· ὅτου δ' ἂν καταψηφίσηται τὸ δικαστήριον, περὶ αὐτοῦ ποιεῖν κατὰ τὸν νόμον ὃς
 24 κεῖται περὶ τῶν προδόντων.“ Τούτῳ ὑπογέγραπται τῷ δόγματι ἡ καταδίκη. „Προδοσίας ὥπλον Ἀρχεπτόλεμος Ἰπποδάμου Ἀργυλῆθεν παρῶν, Ἀντιφῶν Σωφίλου Ῥαμνούσιος παρῶν. τούτοις ἐτιμῆθη τοῖς ἐνδεκα παραδοθῆναι καὶ τὰ χρήματα δημόσια εἶναι καὶ τῆς θεοῦ τὸ ἐπιδέκατον, καὶ τὸ οἰκία κατασκάψαι αὐτοῖν, καὶ ὄρους θεῖναι <ἐπὶ> τοῖν οἰκοπέδοις, ἐπιγράψαντας Ἀρχεπτολέμου καὶ Ἀντιφῶντος τοῖν προδόταιν· τὸ δὲ δημάρχῳ ἀποφῆναι τὴν οὐσίαν αὐτοῖν· καὶ μὴ ἐξεῖναι θάψαι Ἀρχεπτόλεμον καὶ Ἀντιφῶντα Ἀθήνησι μὴδ' ὅσης Ἀθηναῖοι κρατοῦσι, καὶ ἄτιμον εἶναι Ἀρχε-

δοκῇ Frankius ex H: δοκοῖ. — προσελομένοις Reisk.: προσελομένους. — προσκαλεσάσθωσαν libri. — ἡρημένους T: εἰρ. cett., unde Reiskius: κατηγ. τῶν εἰρημέων τοὺς ἡρημένους κατηγόρους. Inter praetores eius anni eosdemque in illo iudicio accusatores Theramenes quoque fuit, de quo Lysias (in Erat. § 67): Ἀντιφῶντα καὶ Ἀρχεπτόλεμον φιλάτους ὄντας αὐτῷ κατηγορῶν ἀπέκτεινε. — ἄλλος] ἄλλους T.

24. τῷ οἰκία ante κατασκ. cum Frankio Duebnerus: τῷ οἰκία AHP, τῇ οἰκία Ald., τὰς οἰκίας vulg. — αὐτοῖν] αὐτῶν omnes. — προδότοις P, προδόντοις Duebn. — τῷ δὲ δημάρχῳ ἀποφῆναι τε οἰκίαν ἐς τὸν libri; τῷ δὲ δημάρχῳ ἀποφῆναι τὰς οἰκίας αὐτῶν Meier (τῷ οἰκία αὐτοῖς Duebn.), τὴν οὐσίαν αὐτοῖν Westermann.

πόλεμον καὶ Ἀντιφῶντα, καὶ γένος τὸ ἐκ τούτοιιν, καὶ νόθους καὶ γνησίους, καὶ ἑάν <τις> ποιήσῃται τινα τῶν ἐξ Ἀρχεπολέμου καὶ Ἀντιφῶντος, ἄτιμος ἔστω ὁ ποιησάμενος. ταῦτα δὲ γράψαι ἐν στήλῃ χαλκῇ, <καὶ> ἥπερ ἂν καὶ τὰ ψηφίσματα τὰ περὶ Φρυνίχου, καὶ τοῦτο θέσθαι.“

2.

ΓΕΝΟΣ ΑΝΤΙΦΩΝΤΟΣ.

Ἀντιφῶν υἱὸς μὲν ἦν Σωφίλου, φυλῆς δ' Αἰαν-¹
τίδος, Ῥαμνούσιος τὸν δῆμον. κατὰ δὲ τὰ Περσικά²
γενόμενος συνήκμασε Γοργία τῷ σοφιστῇ. καὶ διδα-³
σκάλῳ τὰ πρῶτα χρησάμενος τῷ πατρὶ διδάσκοντι
γράμματα, τῆς ἡλικίας προβαινούσης τὰ περὶ τοὺς
λόγους ἐξεπόνησε φυσικῇ <δὲ> δεινότητι τὴν ἐκ τῆς⁴
ἀσκήσεως μελέτην προσλαβὼν, μηδενὸς μὲν ἀκροασά-
μενος, ὅτι μὴδ' ἦν πώ τις τότε μήτε λόγων μήτε τεχνῶν
ῥητορικῶν συγγραφεὺς μήτε σοφιστὴς προεστηκὼς δια-
τριβῆς, τοῖς <τῶν> πρὸ αὐτοῦ δὲ ἐντυχὼν βιβλίοις
καὶ τοῖς τῶν ποιητῶν μάλιστα, εἰς τοσοῦτον προῆλθε
δεινότητος, ὥστε Νέστωρ ἐπεκαλεῖτο διὰ τὴν ἐν τῷ

καὶ ante ἥπερ add. R. Westermann. — ἥπερ ἀνάκειται
ψηφ. Reiskius; ἐν ἥπερ ἂν καὶ τὰ Wyttenbach. — τούτου libri,
τούτο Reiskius, qui et προθέσθαι pro θέσθαι (θεῖναι ex-
spectaveris).

ΓΕΝΟΣ ΑΝΤΙΦΩΝΤΟΣ. Reperitur haec vita in libris Anti-
phontis orationibus praemissa: quamobrem, quamquam tota e Plu-
tarchea pendet nulliusque pretii est, tamen eam recipiendam duxi.

1. μὲν ἦν] μὲν pr. A. — Σωφίλου Westerm.: Σοφίλου. —
τῶν δῆμων Hirschig.

4. δὲ post φυσικῇ add. Saupp. — πώ τις τότε N Fr.: πώ
τις. — ἐπεκαλεῖτο N Westerm. Mr.: ἐκαλεῖτο.

- 5 λέγειν ἡδονήν. τοῦ πολιτεύεσθαι δὲ ἀποστὰς νέος ὢν
ἐν Κορίνθῳ παρὰ τὴν ἀγορὰν οἶκημα εἰς ὑποδοχὴν
ἀκροατῶν ποιήσας καὶ ἐξῴθεν ἐπιγράψας ὅτι τοὺς
6 λυπουμένους παραμυθεῖται, εἴτα φιλοχρήματος ὢν καὶ
7 οὐ πολλὰ ἐκ τούτου κερδαίνων τραγωδίας ἐποίει. ἀπο-
στὰς δὲ καὶ τούτων ἐπὶ ῥητορικὴν ἐτράπετο, καὶ συστη-
σάμενος ἐν Ἀθήναις διατριβὴν Σωκράτει περὶ τῶν
8 ἐλεγκτικῶν διεφέρετο. πολλοὺς δὲ παιδεύσας ἐπαί-
9 δευσε καὶ Θουκυδίδην. ἐν δὲ τῷ Πελοποννησιακῷ
πολέμῳ πολλὰ δυνηθεὶς μετέβαλε τὴν δημοκρατίαν καὶ
ἐποίησε τοὺς ὑ' μετὰ τῶν περὶ Ἀρχεπτόλεμον. εἰσαγ-
γελθεὶς δὲ εἰλῶ καὶ τοῖς τῶν προδοτῶν ὑπαχθεὶς ἐπι-
10 τιμίῳις ἄταφος ἐρρίφη. φασὶ δέ <τινες> ἐν Σικελίᾳ
αὐτὸν τελευτῆσαι παρὰ Διονυσίου· ἥδη γὰρ πρεσβύ-
της ὢν καὶ πρὸς αὐτὸν ἀφικόμενος ἔσκωπτεν αὐτοῦ
τοῦ Διονυσίου τὰς τραγωδίας, καὶ διὰ τοῦτο, φασίν,
11 ἄχθεσθεὶς ἀπέκτεινεν αὐτόν. ἄλλοι δὲ λέγουσιν ὅτι
οὐ διὰ τοῦτο, ἀλλ' ὑπωπτεύθη, φασί, καταλῦσαι θέ-
λων τὴν τυραννίδα. ἐρωτηθέντα γὰρ φασιν αὐτὸν
παρὰ τοῦ Διονυσίου, ποῖος αὐτῷ χαλκὸς ἀρέσκει, εἰ-
πεῖν, ὅθεν ἐγένοντο Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων.

5. ἀποδοχὴν AB. — παραμυθεῖται] excidisse quaedam videntur, quae continebant apodosin. cf. Plut. § 18.

7. καὶ ante τούτων om. pr. A.

9. πελοποννησιακῷ A. — ἐποίησε καταστήναι? J. — ἀρχιπτόλεμον N pr. corr.². — ἐπαχθεὶς A pr.

10. τινὲς cum Ald. add. Bk. — αὐτὸν τελευτῆσαι et quod sequitur γὰρ om. BLZ Ald.

11. ὑπωπτεύθη N.

3.

DE ANTIPHONTIS ELOQUENTIA

CAECILII CALACTINI FRAGMENTUM.

Ὁ μέντοι Σικελιώτης Καικίλιος μὴ κεχρησθῆναι φησι τὸν ῥήτορα τοῖς τῆς διανοίας σχήμασιν, ἀλλὰ κατευθὺν αὐτῷ καὶ ἀπλάστους τὰς νοήσεις ἐκφέρεσθαι, τροπὴν δὲ ἐκ τοῦ πανούργου καὶ ἐξάλλαξιν οὔτε ζητῆσαι τὸν ἄνδρα οὔτε χρήσασθαι, ἀλλὰ δι' αὐτῶν δὴ τῶν νοημάτων καὶ τῆς φυσικῆς αὐτῶν ἀκολουθίας ἄγειν τὸν ἀκροατὴν πρὸς τὸ βούλημα. „οἱ γὰρ πάλοι ῥήτορες ἱκανὸν αὐτοῖς ἐνόμιζον εὑρεῖν τε τὰ ἐνθυμήματα καὶ τῇ φράσει περιττῶς ἀπαγγεῖλαι. ἐσπούδαζον γὰρ τὸ ὅλον περὶ τὴν λέξιν καὶ τὸν ταύτης κόσμον, πρῶτον μὲν ὅπως εἴη σημαντικὴ τε καὶ εὐπρεπὴς <τοῖς ὀνόμασιν>, εἶτα δὲ καὶ ἐναρμόνιος ἡ τούτων σύνθεσις· ἐν τούτῳ γὰρ αὐτοῖς καὶ τὴν πρὸς τοὺς ἰδιώτας διαφορὰν ἐπὶ τὸ κρεῖττον περιγίνεσθαι.“ εἶτα εἰπὼν ὥς ἀσχημάτιστος εἴη κατὰ διάνοιαν ὁ τοῦ Ἀντιφῶντος λόγος, ὥσπερ ἐπιδιορθούμενος ἑαυτὸν „οὐ τοῦτο λέγω“, φησὶν, „ὥς οὐδὲν εὐρίσκεται διανοίας παρ' Ἀντιφῶντι

III. Exstat ap. Photium cod. 259 p. 485 b 15 Bekk. De Caecilii libro (περὶ Ἀντιφῶντος σύνταγμα) v. supra. — ἀπλάστως? — ἐξάλλαξιν] ita Longinus Sp. Rh. Gr. I p. 325, 9, qui aperte eodem Caecilii loco usus est: ἐνάλλαξιν. cf. etiam Alexandr. π. σχημάτων III, 11 Sp.: σχῆμά ἐστιν ἐξάλλαξις λόγον ἐπὶ τὸ κρεῖττον. — τοῖς ὀνόμασιν addidi propter τούτων. — ἐν τούτῳ] an ἐκ τούτων? — ἐπήγεν] ἀπήγεν libri.

Dionysius Halic. Antiphontem non nisi raro breviterque commemorat: v. de Isae. c. 20 (cf. de Dem. c. 8); de comp. p. 53; ibd. p. 150; de Thueyd. c. 51; c. 53; ad Ammae. I c. 2; Art. rhet. XI, 10.

σχῆμα, καὶ γὰρ ἐρώτησίς που καὶ παράλειψις καὶ ἕτερα τοιαῦτα ἐνεῖσιν αὐτοῦ τοῖς λόγοις· ἀλλὰ τί φημι; ὅτι μὴ κατ' ἐπιτήδευσιν μηδὲ συνεχῶς ἐχρήσατο τούτοις, ἀλλ' ἐνθα ἂν ἡ φύσις αὐτῇ μεθοδεῖας χωρὶς τινος ἐπῆγεν· ὃ δὴ καὶ περὶ τοὺς τυχόντας τῶν ιδιωτῶν ἔστιν ὁρᾶν. διὰ τοῦτο καὶ ὅταν τις ἀσχηματίστους εἶναι λέγῃ λόγους, οὐ κατὰπαξ οἰητέον τῶν σχημάτων αὐτοὺς ἀπεστερημένους εἶναι, τοῦτο γὰρ ἀδύνατον, ἀλλ' ὅτι τὸ ἐμμέθοδον καὶ συνεχὲς καὶ ἐρρωμένον τῶν σχημάτων οὐκ ἔστιν ὁρώμενον ἐν αὐτοῖς.“

4.

HERMOGENIS DE ANTIPHONTE
IUDICIUM.

Περὶ δὲ Ἀντιφῶντος λέγοντας ἀνάγκη προειπεῖν, ὅτι καθάπερ ἄλλοι τέ φασιν οὐκ ὀλίγοι καὶ Δίδυμος ὁ γραμματικός, πρὸς δὲ καὶ ἀπὸ ἱστορίας φαίνεται, πλείους μὲν γεγόνασιν Ἀντιφῶντες, δύο δὲ οἱ σοφισ-
386 W. τεύσαντες, ὧν καὶ λόγον ἀνάγκη ποιήσασθαι. ὧν εἰς μὲν ἔστιν ὁ ῥήτωρ, οὗπερ οἱ φονικοὶ φέρονται λόγοι

IV. Hermogen. περὶ ἰδεῶν τόμ. B Sp. Rh. Gr. II p. 414 sq. — οὗπερ οἱ φονικοὶ φέρονται λόγοι κτέ.] dedi locum ex emendatione Saupprii. Codd.: οὗπερ οἱ φονικοὶ φέρονται λόγοι καὶ δημηγορικοὶ καὶ ὅσοι τούτοις ὅμοιοι· ἕτερος δὲ — —, οὗπερ οἱ τε περὶ τῆς ἀληθείας λέγονται λόγοι καὶ ὁ περὶ ὁμοιοῦς καὶ οἱ δημηγορικοὶ καὶ ὁ πολιτικός. Contra Spengel. coniecit (recep. Walz.): — — φέρονται λόγοι καὶ ὁ περὶ ὁμοιοῦς καὶ οἱ δημηγορικοὶ καὶ ὁ πολιτικός καὶ ὅσοι — — οὗπερ οἱ (deleto τε) περὶ τῆς ἀληθείας λέγονται λόγοι. Taylor (Lect. Lys. c. IX) altero loco καὶ οἱ δημ. καὶ ὁ πολ. delet, inserit καὶ ὁ πολ. priore.

καὶ οἱ δημηγορικοὶ καὶ ὅσοι τούτοις ὅμοιοι, ἕτερος δὲ ὁ καὶ τερατοσκοπὸς καὶ ὄνειροκρίτης λεγόμενος γενέσθαι, οὐπὲρ οἷ τε περὶ τῆς ἀληθείας λέγονται λόγοι καὶ ὁ περὶ ὁμοιοίας καὶ ὁ πολιτικός. ἐγὼ δὲ ἔνεκα μὲν τοῦ διαφόρου τῶν ἐν τοῖς λόγοις τούτοις ἰδεῶν πείθομαι δύο τοὺς Ἀντιφῶντας γενέσθαι· πολὺ γὰρ ὥς ὄντως τὸ παραλλάττον τῶν ἐπιγραφομένων τῆς ἀληθείας λόγων πρὸς τοὺς λοιπούς· ἔνεκα δὲ τοῦ καὶ παρὰ Πλάτῳ καὶ παρ' ἄλλοις ἱστορουμένου πάλιν οὐ πείθομαι. Θουκυδίδην γὰρ Ἀντιφῶντος εἶναι τοῦ Ῥαμνούσιου μαθητὴν ἀκούω πολλῶν λεγόντων, καὶ τὸν μὲν Ῥαμνούσιον εἰδὼς ἐκείνῳ οὐπὲρ εἰσὶν οἱ φονικοί, τὸν Θουκυδίδην δὲ πολλῶ <τούτου> κεχωρισμένον καὶ κεκοινωνηκότα τῷ εἶδει τῶν τῆς ἀληθείας λόγων, πάλιν οὐ πείθομαι. οὐ μὴν ἀλλ' εἴτε εἰς ὁ Ἀντιφῶν³⁸⁷ W. ἐγένετο, δύο λόγων εἶδεσι τοσοῦτον ἀλλήλων διεστηκόσι χρησάμενος, εἴτε καὶ δύο, χωρὶς ἐκάτερος ὁ μὲν τοῦτο ὁ δὲ ἐκείνῳ μετελθὼν, ἀνάγκη χωρὶς περὶ ἐκάτερου διελθεῖν· πλεῖστον γὰρ ὥς ἔφαμεν τὸ μεταξύ.

Ὁ τοίνυν Ῥαμνούσιος Ἀντιφῶν, οὐπὲρ οἱ φονικοὶ φέρονται, πολιτικὸς μὲν καὶ κατὰ τὸ σαφές καὶ κατὰ τὸ ἀληθινὸν καὶ τὸ ἄλλως ἠθικόν, ὥστε καὶ πιθανός, ἥτιον δὲ ἅπαντα ταῦτα ἢ κατὰ τοὺς ἄλλους, ἐπεὶ καὶ πρῶτος λέγεται τοῦτο μετελθεῖν τὸ εἶδος καὶ ὅλως εὐρετῆς καὶ ἀρχηγὸς γενέσθαι τοῦ τύπου τοῦ πολιτικοῦ· καὶ γὰρ ἐστὶ τοῖς χρόνοις τῶν δέκα ρητόρων τούτων πρεσβύτατος πάντων. μεγέθει δὲ χρῆται μὲν οὐκ ὀλίγῳ, καλῶς δὲ πῶς συννυφασμένῳ καὶ οὐ κατὰ τὸν Ὑπερίδην διεστηκότι τῶν ἄλλων, οὐδ' αὖ κατὰ τὸν

Αἰσχίνην σοφιστικῶ, καίτοι τῆς λέξεως αὐτῷ πολλαχοῦ διηρομένης. ἐπιμελής γε μὴν οὕτως ὥς μὴ εἶναι προσκορῆς· γοργὸς δὲ μετριῶς ἐστὶ καὶ δεινὸς ὡσαύτως.

Ὁ δ' ἕτερος Ἀντιφῶν, οὐπερ οἱ τῆς ἀληθείας εἰσὶ λεγόμενοι λόγοι, πολιτικὸς μὲν ἥμιστά ἐστι, σεμνὸς δὲ καὶ ὑπέρογκος τοῖς τε ἄλλοις καὶ τῷ δι' ἀποφάνσεων περαίνειν τὸ πᾶν, ὃ δὴ τοῦ ἀξιωματικοῦ τε λόγον ἐστὶ καὶ πρὸς μέγεθος ὀρῶντος· ὑψηλὸς δὲ τῇ λέξει καὶ τραχύς, ὥστε μὴ πόρρω σκληρότητος εἶναι. καὶ περιβάλλει δὲ χωρὶς εὐκρινείας, διὸ καὶ συγγεῖ τὸν λόγον καὶ ἐστὶν ἀσαφὲς τὰ πολλά. καὶ ἐπιμελής δὲ κατὰ τὴν συνθήκην καὶ ταῖς παρισώσεσι χαίρων· οὐ μὴν ἥθους γέ τι οὐδ' ἀληθινοῦ τύπου μέτεστι τῷ ἀνδρί. φαίην δ' αἶν ὥς οὐδὲ δεινότητος πλὴν τῆς φαινομένης μὲν, οὐ μὴν οὔσης γε ὥς ἀληθῶς.

ARGUMENTA ORATIONUM BREVITER DESCRIPTA.

Or. I. Pater eius qui verba facit cum apud amicum quendam Philoneum cenaret, uterque subito morbo correptus est, quo Philoneos statim, alter viginti post diebus periit. Pellex Philonei, quae po-

Hermogenes Antiphonti inter X oratores octavum locum assignat, posthabitis nempe Lycurgo et Andocide. Ordo autem is est, ut eos anteponat qui πολιτικώτατοι sint, h. e. maxime perspicue et ad veritatem accommodate ideoque ad persuadendum aptissime loquantur. — Qui tria genera orationis discernunt, grande medium tenue, ei Antiphontem, ut conveniebat, in primo ponunt (Sp. Rh. Gr. III p. 201; Walz. Rh. Gr. VII, 26); ceterum omnino raro apud Graecos, rarius etiam apud Latinos scriptores Antiphontis mentio fit.

cula ministraverat, veneficii damnata et necata est. Sed ipse pater suspicabatur, suae uxoris consilio scelus patratum esse, quae pellici a viro neglectae persuasisset ut potionem illam tanquam amatorium utrique praeberet. Filio igitur, uxoris privigno, mandavit ut mortem suam ulcisceretur. Qui cum adolevisset, patris mandatum exsequitur, noverca *βουλεύσεως γραφή* in ius vocata. Iudicium de his causis exercebatur in Palladio; sedebant tunc temporis heliastae. Rea defenditur a suo filio, accusatoris fratre germano. Tempus incertum. Ceterum oratio multis in partibus rudior num ab Antiphonte profecta sit a quibusdam dubitatur.

Or. II (Tetralogia I). Causa quam sibi finxit orator haec est. Vir quidam a cena rediens noctu una cum servulo interfectus, neque tamen vestimentis spoliatus est. Qui primi advenerunt, servum etiamnum vivum reppererunt: qui interrogatus unum tantum ex interfectoribus se cognovisse dixit, eum qui iam a cognatis interfecti reus factus est. Is cum mortuo cum antea magnas inimicitias gesserat, tum illo ipso tempore sacrilegii gravissima accusatione ab eo petitus erat, quam cum alio nullo modo effugere posset, scelere inimicum sustulisse arguitur. Negat reus et suspicionem in alios potius, latrones maxime, avertere studet. — De tempore tetralogiarum omnia incerta sunt; auctorem earum alium esse atque verarum orationum Pahlus contendit: sed eius argumenta ad probandum non sufficiunt.¹⁾

Or. III (Tetralogia II). Cum adolescentes quidam in gymnasio iaculando certarent, puer qui adstabat ab uno eorum iaculi ictu forte necatus est. Pater pueri adolescentem caedis imprudenter factae

¹⁾ Cf. praeterea quae exposuit Spengelius *Mus. Rh. N. S.* XVII p. 166 sqq.

apud Palladium accusat. Reus a suo patre defenditur, qui mortis auctorem illum ipsum fuisse contendit qui necatus est, quippe qui percurrere conatus iaculum recte coniectum corpore exceperit.

Or. IV (Tetralogia III). Vir quidam aetate provector a iuvene male mulcatus ex eis vulneribus aliquot post diebus mortuus est. Iam illius cognati iuvenem homicidii accusant: qui se ita defendit, ut non se mortis auctorem fuisse contendat, sed medicum, qui vulnera perverse curaverit, vel etiam illum ipsum, qui primus pulsaverit eoque omnium eorum quae secuta sunt auctor exstiterit. Ceterum post alteram accusatoris orationem reus, sicuti per legem licebat, defensione deserta iudicio se subtrahit: quam excipit pro eo amicorum quidam.

Or. V. Herodes Atheniensis qui Mytilenis post expugnationem urbis a. 427 factam agrum sorte duxerat, cum illinc Aenum navigaret et in agro Methymnaeo in terram escendisset, neque rediit in navem neque usquam postea comparuit. Cognati Mytilenaeum quandam, divitis hominis filium, qui una in navi fuerat, sceleris in Herodem commissi insimulaverunt, freti maxime servi cuiusdam indicio, de quo quaestionem habuerant, quique cum se ipse adiutorem professus esset, statim ab illis necatus erat. Ceterum Lycino Atheniensi Herodis inimico, qui et ipse Mytilenis habitabat, Mytilenaeum eam operam recepissee arguebant. Itaque Mytilenaeus Athenis ἀπαγωγῇ sive ἐνδείξει reus factus et cum advenisset in carcerem coniectus est, donec apud heliastarum iudicium causam capitis diceret. Reus cum adversariorum argumenta diluere studet, tum eo maxime nititur, quod legibus aliud iudicium, Areopagi nempe, talibus causis constitutum sit; itaque hoc certe iudicio, quo tamquam κακοῦργος causam diceret, absolvi se debere. *Oratio, quam in praestantissimas Antiphontis veteres*

rettulerunt, habita esse videtur circa annum 415 a. Chr. n.¹⁾

Or. VI. Civi Atheniensi haud ignobili cum munus puerorum chori ad Thargelia exercendi instruendique delatum esset, forte accidit ut puerorum unus, Diodotus nomine, e potione vocis causa oblata exspiraret. Frater eius Philocrates choragum apud Palladium *βουλευσεως γραφη* postulavit, illius consilio (*βουλεύσει*), quamvis non exitii causa, potionem puero datam arguens. Reus et suas partes in ea re omnino nullas fuisse contendit, et adversarium pecunia a quibusdam quorum ipse nomina detulerat corruptum accusationem suscepisse demonstrat. Habita esse videtur oratio Sauppio circa ea tempora quae cladem in Sicilia acceptam insecuta sunt; quae opinio, quamvis minime improbabilis, tamen argumentis certioribus non satis munita est. Primam eo anno prytaniam Erechtheidis fuisse constat. — Epilogum autem deesse orationi Maetznerus et Spengelius recte fortasse contendunt.

¹⁾ Ante cladem Siciliensem orationem habitam esse e § 81 (*ἀσφαλῶς διακράσσειθε*) perspicuum est; at satis longo tempore post captas Mytilenas e § 74 sq. De loco parum integre tradito § 78 v. quae ibi adnotata sunt.

Addenda.

P. 98, Ant. VI § 9 adn. γs iam Schaefer del.

P. 114, ibd. § 50. vv. καὶ παρ' οἷς ἐτέθη τὰ χροήματα del.
Lehman de Lehnfeld (de orat. ad Demonicum, Lugd. Bat. 1879, thes. 14).

P. 150 sqq. (Gorg. Helen.). De cod. H nuper dixit H. Schenkl in „Wiener Studien“ 1881 p. 81 sqq. Is codex ex archetypo codicis X propagatus esse videtur, sed graviter interpolatus est. Lectiones eius hasce addo. § 3 οὐδὲ H cum X. — 9. ἦς τοὺς] ἦ ὥς H (ἦς ὥς A al., non ἦς ὥς, quod corr.). — 12. post τὴν Ἐλένην spatium paullo maius est, post ὁμοίως lacuna fere XL litt. usque ad finem versus.

Ad fragmenta Antiphontis sophistae (p. 130 sqq.) conferratur commentatio mea de Antiphonte sophista Iamblichi auctore (Kil. 1889).

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΜΗΤΡΙΑΣ.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

p. 604—605 R.

p. Steph.

Φιλόνεώς τις, ἔχων παλλακὴν τινα, φίλος ἦν τοῦ πατρὸς ¹¹¹ τοῦ λέγοντος τὸν λόγον. οὗτος καταγνοὺς τῆς παλλακῆς εἰς πορνείον στήσειν ἠπέλησεν. ὁ δὲ πατήρ τοῦ λέγοντος τὸν λόγον τελευτησάσης αὐτῷ τῆς γυναικὸς μητρὶαν τῷ παιδί ἐπεισέγαγε. κοινολογησαμένης δὲ ταύτης τῇ παλλακῇ διὰ τὸ γείτονας εἶναι καὶ μηδὲ αὐτὴν πάνν ἀγαπᾶσθαι ὑπὸ τοῦ ἀνδρός, ἔδοξεν ἀμφοτέραις φαρμάκῳ ἀνελεῖν τοὺς ἀνδρῶν κατασκευασάμεναι δὲ ἐορτῆς οὗσης καὶ κοινῇ τῶν ἀνδρῶν σπενδομένον — φίλοι γὰρ ἦσαν — δεδώκασιν ἀμφοτέροις τὸ φάρμακον ἐν πώματι. καὶ ὁ μὲν Φιλόνεως πλέον λαβὼν παρὰ τοῦ ἀνδρὸς, ὁ δὲ τοῦ λέγοντος τὸν λόγον πατήρ ἔλατον λαβὼν εἰς νόσον κατέπεσε, καὶ οὕτω τέθνηκεν ἐξ αὐτῆς. ὁ δὲ παῖς γράφεται τὴν μητρὶαν φαρμακείας. καὶ ἡ μὲν ὑπόθεσις αὕτη, ἡ στάσις δὲ στοχασμός· σημεῖον δὲ τὸ μὴ θέλειν δοῦναι τοῖς οἰκέταις εἰς βάσανον.

Νέος μὲν καὶ ἄπειρος δικῶν ἔγωγε ἔτι, δεινὸς δὲ καὶ ἀπόρως ἔχει μοι περὶ τοῦ πράγματος ὧς ἄνδρες, τοῦτο μὲν εἰ ἐπισκῆψαντος τοῦ πατρὸς ἐπεξελεῖν τοῖς

Or. I. Loco inscriptionis ὑπόθεσις ἀντιφώντος N, ὑπόθεσις τοῦ ἐξῆς A. — ΤΠΟΘ.] παλλακὴν et παλλακῆς N. — κοινολογησαμένης N. — καὶ μηδὲ NJ.: καὶ διὰ τὸ μηδὲ. — πώματι pr. A. Mr.: πόματι N, ἐκπόματι A corr. 2 v. — πλέονα pr. A. — ἡ ante στάσις om. N. — subiciunt NA ἀντιφώντος: φαρμακείας κατὰ τῆς μητρὶας; quam inscriptionem pro v. κατηγορία φαρμ. x. τ. μ. rec. J.

1. μὲν supra versum A. — δικῶν NAMR.: δοκῶν. — ἔχει μοι N et pr. ABk. (ci. Gesner): ἔχοιμι A corr. v.

- αὐτοῦ φονεῦσι μὴ ἐπέξιμι, τοῦτο δὲ εἰ ἐπεξιόντι ἀναγκαιῶς ἔχει οἷς ἥμιστα ἐχορῇ ἐν διαφορᾷ καταστῆναι,
- 2 ἀδελφοῖς ὁμοπατρίοις καὶ μητρὶ ἀδελφῶν. ἡ γὰρ τύχη καὶ αὐτοὶ οὗτοι ἠνάγκασαν ἐμοὶ πρὸς τούτους αὐτοὺς τὸν ἀγῶνα καταστῆναι, οὓς εἰκὸς ἦν τῷ μὲν τεθνεῶτι τιμωροὺς γενέσθαι, τῷ δὲ ἐπεξιόντι βοηθούς. νῦν δὲ τούτων τάναντία γεγένηται· αὐτοὶ γὰρ οὗτοι καθεστᾶσιν ἀντίδικοι καὶ φονῆς, ὥς καὶ ἐγὼ καὶ ἡ γραφὴ λέγει.
- 3 Δέομαι δ' ὑμῶν ὧ ἄνδρες, ἐὰν ἀποδείξω ἐξ ἐπιβουλῆς καὶ προβουλῆς τὴν τούτων μητέρα φονέα οὖσαν τοῦ ἡμετέρου πατρός, καὶ μὴ ἅπαξ ἀλλὰ πολλάκις ἤδη ληφθεῖσαν τὸν θάνατον τὸν ἐκείνου ἐπ' αὐτοφώρῳ μηχανώ-
- 112 μένην, τιμωρῆσαι πρῶτον | μὲν τοῖς νόμοις τοῖς ὑμετέροις, οὓς παρὰ τῶν θεῶν καὶ τῶν προγόνων διαδεξάμενοι κατὰ τὸ αὐτὸ ἐκείνοις περὶ τῆς καταψηφίσεως δικάζετε, δεύτερον δ' ἐκείνῳ τῷ τεθνηκότι, καὶ ἅμα
- 4 ἐμοὶ μόνῳ ἀπολελειμμένῳ βοηθῆσαι. ὑμεῖς γὰρ μοὶ ἀναγκαῖοι. οὓς γὰρ ἐχορῇ τῷ μὲν τεθνεῶτι τιμωροὺς γενέσθαι, ἐμοὶ δὲ βοηθούς, οὗτοι τοῦ μὲν τεθνεῶτος φονῆς γεγένηται, ἐμοὶ δ' ἀντίδικοι καθεστᾶσι. πρὸς τίνας οὖν ἔλθῃ τις βοηθούς, ἢ ποῖ τὴν καταφυγὴν ποιήσεται ἄλλοθι ἢ πρὸς ὑμᾶς καὶ τὸ δίκαιον;
- 5 Θυνμάζω δ' ἐγῶγε καὶ τοῦ ἀδελφοῦ, ἦντινά ποτε γνώμην ἔχων ἀντίδικος καθέστηκε πρὸς ἐμέ, καὶ εἰ

2. ἠνάγκασαν ἐμέ — εἰς ἀγῶνα Hi. Cob.; [ἦν.] ἐμοὶ — τὸν ἀγ. κατεσκεύασαν ci. J. — φονῆς J., it. § 4: φονεῖς.

3. ὑμῶν] „ὑμῖν ni fallor N pr. (corr. 2)“ J. — ἀποδείξω NJ.: ἐπιδείξω. — ἀλλὰ πολλάκις N Fr. J.: ἀλλὰ καὶ πολλ. — νν. περὶ τῆς καταψήφ. cum Lehnoro del. Mr. — τεθνεῶτι postulant Turr.; it. 4 γ 1 et 5, 10. — ἀπειλειμμένῳ A pr. (corr.² sec. Sigg., corr.¹ sec. me; dubitat J.), ἀπειλημμένῳ N.

4 ἐλθῇ NM.: ἐλθοι. — ἄλλοσε Hertl.

νομίζει τοῦτο εὐσέβειαν εἶναι, τὸ τὴν μητέρα μὴ προδοῦναι. ἐγὼ δ' ἡγοῦμαι πολὺ ἀνοσιώτερον εἶναι ἀφείναι τοῦ τεθνεῶτος τὴν τιμωρίαν, ἄλλως τε καὶ τοῦ μὲν ἐκ προβουλῆς ἀκουσίως ἀποθανόντος, τῆς δὲ ἐκουσίως ἐκ προνοίας ἀποκτεινάσης. Καὶ οὐ τοῦτό γ' ἔρει, ὥς 6
εὖ οἶδεν ὅτι γ' οὐκ ἀπέκτεινεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ τὸν πατέρα τὸν ἡμέτερον. ἐν οἷς μὲν γὰρ αὐτῷ ἐξουσία ἦν σαφῶς εἰδέναι, παρὰ τῆς βασιάνου, οὐκ ἡθέλησεν· ἐν οἷς δ' οὐκ ἦν πυθέσθαι, τοῦτο αὐτὸ προὔθυμήθη. καίτοι αὐτὸ τοῦτο ἐχρῆν, ὃ καὶ ἐγὼ προῦκαλούμην, προθυμηθῆναι, ὅπως τὸ πραχθὲν ἢ ἀληθές, ἐπεξελεθεῖν. μὴ 7
γὰρ ὁμολογούντων τῶν ἀνδραπόδων οὗτός τ' εὖ εἰδὼς ἂν ἀπελογεῖτο καὶ ἀντέσπευδε πρὸς ἐμέ, καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἀπήλλακτο ἂν ταύτης τῆς αἰτίας. ὅπου δὲ μὴ ἡθέλησεν ἐλεγχον ποιήσασθαι τῶν πεπραγμένων, πῶς περὶ γ' ὧν οὐκ ἡθέλησε πυθέσθαι, ἐγκωρεῖ αὐτῷ περὶ τούτων εἰδέναι [; πῶς οὖν περὶ τούτων, ᾧ δικάζοντες, αὐτὸν εἰκὸς εἰδέναι], ὧν γε τὴν ἀλήθειαν οὐκ εἴληφες; τί ποτε ἀπολογήσεται μέλει μοι. ἐκ μὲν γὰρ τῆς τῶν 8

5. post ἐμέ plene, post προδοῦναι commate interp. Sp. J.; ille del. δ' post ἐγώ. — εὐσέβειαν] εὐσεβεῖν Cob. — τεθνεῶτος] „immo πατρός“ J. — προβουλῆς N pr. (corr.²). A pr. (hic item § 3). — ἀκουσίως NABk. (ci. Tayl.): ἀκουσίας.

6. εὖ] ita codd. et ci. Taylor: ἐν. — γ' post ὅτι add. NA Fr. — σαφῶς om. pr. A. — τοῦτο αὐτὸ] τοῦτ' αὐτὸ D. — προθυμηθῆναι del. S. Schoell.; deinde ille ὅπως τὸ πρ. ἦν καὶ τὸ ἀληθές, ἐπεξελεθεῖν (h. e. investigare), hic ὅπως τὸ πρ. ἦν ἀληθῶς, ἐπ.

7. μὴ γὰρ Bk.: μὲν γὰρ. — ἡθέλησε ποιήσασθαι ἐλεγχον NMr. — vñ. πῶς οὖν — εἰδέναι om. N. Antea totam sententiam πῶς οὖν — εἴληφεν ut scholion circumscripsi; Schoellius duplicis recensiois vestigia apparere putat; P. del. περὶ γ' ὧν — πυθέσθαι et πῶς οὖν — εἰδέναι.

8. ἀπολογήσεται N pr. A pr. (corr.² uterque): ἀπολογήσασθαι. — μέλει scr.: μέλλει. cf. § 31; Eur. Tro. 1077.

ἀνδραπόδων βασάνου εὖ ἤδει ὅτι οὐχ οἷόν τ' ἦν αὐτῇ
 σωθῆναι, ἐν δὲ τῷ μὴ βασανισθῆναι ἡγείτο τὴν σω-
 τηρίαν εἶναι· τὰ γὰρ γενόμενα ἐν τούτῳ ἀφανισθῆναι
 ᾤκηθησαν. πῶς οὖν εὖ οὐρα ἀντομωμοκῶς ἔσται φάσκων
 εὖ εἰδέναι, ὅς οὐκ ἠθέλησε σαφῶς πυθέσθαι ἐμοῦ ἐθέ-
 λοντος τῇ δικαιοτάτῃ βασάνῳ χρῆσασθαι περὶ τούτου
 9 τοῦ πράγματος; τοῦτο μὲν γὰρ ἠθέλησα μὲν τὰ τούτων
 ἀνδράποδα βασανίσαι, ἃ συνήδει καὶ πρότερον τὴν γυ-
 ναῖκα ταύτην, μητέρα δὲ τούτων, τῷ πατρὶ τῷ ἡμετέρῳ
 θάνατον μηχανωμένην φαρμάκοις, καὶ τὸν πατέρα εἰλη-
 φότα ἐπ' αὐτοφώρῳ, ταύτην τε οὐκ οὔσαν ἄπαρνον,
 πλὴν οὐκ ἐπὶ θανάτῳ φάσκουσιν διδόναι ἀλλ' ἐπὶ φίλ-
 10 τροις. διὰ οὖν ταῦτα ἐγὼ βάσανον τοιαύτην ἠθέλησα
 ποιήσασθαι περὶ αὐτῶν, γράψας ἐν γραμματεῖῳ ἃ ἐπαι-
 τιῶμαι τὴν γυναῖκα ταύτην, βασανιστάς τε αὐτοὺς τού-
 τους ἐκέλευον γίγνεσθαι ἐμοῦ παρόντος, ἵνα μὴ ἀναγκα-
 ζόμενοι ἃ ἐγὼ ἐπερωτῶν λέγοιεν, ἀλλ' ἐξήρκει μοι τοῖς
 ἐν τῷ γραμματεῖῳ χρῆσθαι· καὶ αὐτό μοι τοῦτο τε-
 κμήριον δίκαιον γενέσθαι, ὅτι ὀρθῶς καὶ δικαίως μετ-
 έρχομαι τὸν φονέα τοῦ πατρός· εἰ δὲ ἄπαρνοι γίγνοιτο
 ἢ λέγοιεν μὴ ὁμολογούμενα, <ἢ βάσανος> ἀναγκάξοι τὰ
 γεγονότα κατηγορεῖν· αὕτη γὰρ καὶ τοὺς τὰ ψευδῇ

αὐτῇ] αὐτῇ Mr. tamquam e N. — βασανισθῆναι N pr. (corr.²).
 — post εὖ οὐρα erasum καὶ A. — ἀντομωμοκῶς N. — ὅς <γε> Hi.
 9. ἠθέλησα μὲν Bake Fr. S. (Epist. crit. p. 28): ἠθέλη-
 σαμεν. num addendum αὐτός? cf. 11. — μηχανωμένη N pr.
 (corr.²). — τε post ταύτην add. N et pr. A Mr.

10. τοιαύτην add. N Schoem. Fr. — βασανιστάς τε NJ.:
 βασανιστάς δὲ. — ἐπερωτῶν J.: ἐπερωτῶ μὴ codd., ἐπερω-
 τῶμι R. — τοῦτο τεκμήριον NR.: τούτου τεκμ. — γενέσθαι
 J. coll. 6, 27: ἔσται (ἔστιν εἶναι ci. Mr.). — ἢ βάσανος add.
 Turr., ἢ δίκη add. Ald. num <ἢ ἢ β.>? — ἀναγκάξει codd.,
 em. Steph.

παρεσκευασμένους λέγειν τάληθῃ κατηγορεῖν ποιήσει. καίτοι εὖ οἰδά γ', εἰ οὔτοι πρὸς ἐμὲ ἐλθόντες, ἐπειδὴ 11
τάχιστα αὐτοῖς ἀπηγγέλθη ὅτι ἐπεξίοιμι τοῦ πατρὸς τὸν
φονέα, ἡθέλησαν τὰ ἀνδράποδα ἃ ἦν αὐτοῖς παραδοῦναι.
ἐγὼ δὲ μὴ ἡθέλησα παραλαβεῖν, αὐτὰ ἂν ταῦτα μέγιστα
τεκμήρια παρείχοντο ὥς οὐκ ἔνοχοί εἰσι τῷ φόνῳ. νῦν
δ', ἐγὼ γάρ εἰμι τοῦτο μὲν ὃ θέλων αὐτὸς βασανιστὴς
γενέσθαι, τοῦτο δὲ τούτους αὐτοὺς κελεύων βασανίσαι
ἀντ' ἐμοῦ, ἐμοὶ δὴ πονεῖν εἰκὸς ταῦτα ταῦτα τεκμήρια
εἶναι ὥς εἰσὶν ἔνοχοι τῷ φόνῳ. εἰ γὰρ τούτων θελόν- 12
των διδόναι εἰς βάσανον ἐγὼ μὴ ἐδεξάμην, τούτοις ἂν
ἦν ταῦτα τεκμήρια. τὸ αὐτὸ οὖν τοῦτο καὶ ἐμοὶ γενέ-
σθω, εἴπερ ἐμοῦ θέλοντος ἔλεγχον λαβεῖν τοῦ πράγμα-
τος αὐτοὶ μὴ ἡθέλησαν δοῦναι. δεινὸν δ' ἔμοιγε δοκεῖ
εἶναι, εἰ ὑμᾶς μὲν ζητοῦσι παραιτεῖσθαι ὅπως αὐτῶν
μὴ καταψηφίσῃσθε, αὐτοὶ δὲ σφίσιν αὐτοῖς οὐκ ἡξίω-
σαν δικασταὶ γενέσθαι δόντες βασανίσαι τὰ αὐτῶν ἀν-
δράποδα. Περὶ μὲν οὖν τούτων οὐκ ἄδηλον ὅτι αὐτοὶ 13
ἔφευγον τῶν πραχθέντων τὴν σαφήνειαν πυνθίσθαι·
ἥδεσαν γὰρ οἰκεῖον σφίσι τὸ κακὸν ἀναφανησόμενον,
ὥστε σιωπώμενον καὶ ἀβασάνιστον αὐτὸ εἶσαι ἐβουλήθη-

mal. ποιήσοι (coll. 6, 22).

11. ἀπηγγέλθη NR.: ἐπηγγέλθη. — αὐτὰ ἂν ταῦτα Bk. coll. 6, 27: αὐτά, ἐνταῦθ' ἂν (sed A in ras., „pr. om. ἐνταῦθ' ἂν?“ J.). — ἐγὼ γὰρ ἡ τοῦτο ci. J. — βασανίσαι ἀντ' ἐμοῦ NMr.: ἀντ' ἐμοῦ βασ. — ταῦτά ταῦτα J.: αὐτά ταῦτα NMr., ταῦτα αὐτά v., τὰ αὐτά ταῦτα ego ed. I. e 6, 27.

12. θελόντων NFr.: ἐθέλοντων. — ἐγώδε μὴ A. — ζητοῦσιν αἰτεῖσθαι codd. — καταψηφίσῃσθε NMr. (et A pr. teste Siggio). — δικασταί cf. [Dem.] 52, 15 (Geb.); 30, 2 (J.).

13. τούτων . . . οὐκ A, erasis III vel IV litt. — σιωπώμενον A pr. (corr.²). — ἡβουλήθησαν pr. A.

113 σαν. ἀλλ' οὐχ ὑμεῖς | γε ὧ ἄνδρες, ἔγωγ' εὖ οἶδα,
ἀλλὰ σαφεὲς ποιήσετε.

Ταῦτα μὲν οὖν μέγροι τούτου· περὶ δὲ τῶν γενο-
μένων πειράσομαι ὑμῖν διηγήσασθαι τὴν ἀλήθειαν· δίκη
δὲ κυβερνήσειεν.

- 14 Ὑπερῶν τι ἦν τῆς ἡμετέρας οἰκίας, ὃ εἶχε Φιλό-
νεως ὅπότε ἐν ἄστει διατρίβοι, ἀνὴρ καλὸς τε καὶ ἀγα-
θὸς καὶ φίλος τῷ ἡμέτερῳ πατρί· καὶ ἦν αὐτῷ παλλακή,
ἦν ὁ Φιλόνεως ἐπὶ πορνεῖον ἔμελλε καταστήσαι. ταύ-
την οὖν πυθομένη ἢ μήτηρ τοῦ ἀδελφοῦ ἐποίησατο
15 φίλην. αἰσθομένη δ' ὅτι ἀδικεῖσθαι ἔμελλεν ὑπὸ τοῦ
Φιλόνεω, μεταπέμπεται, καὶ ἐπειδὴ ἤλθεν, ἔλεξεν αὐτῇ
ὅτι καὶ αὐτὴ ἀδικοῖτο ὑπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ ἡμετέρου·
εἰ οὖν ἐθέλοι πείθεσθαι, ἔφη ἱκανὴ εἶναι ἐκείνῃ τε τὸν
Φιλόνεων φίλον ποιῆσαι καὶ αὐτῇ τὸν ἐμὸν πατέρα,
εἶναι φάσκουσα αὐτῆς μὲν τοῦτο εὖρημα, ἐκείνης δ'
16 ὑπηρετήμα. ἡρώτα οὖν αὐτὴν εἰ ἐθελήσοι διακονῆσαι
οἱ, καὶ ἡ ὑπέσχετο ὡς τάχιστα, οἶμαι. μετὰ ταῦτα ἔτυχε
τῷ Φιλόνεῳ ἐν Πειραιεῖ ὄντα ἱερὰ Διὶ Κτησίῳ, ὃ δὲ
πατὴρ ὁ ἐμὸς εἰς Νάξον πλεῖν ἔμελλεν. κάλλιστον οὖν
ἐδόκει εἶναι τῷ Φιλόνεῳ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ ἅμα μὲν προ-
πέμψαι εἰς τὸν Πειραιᾶ τὸν πατέρα τὸν ἐμὸν φίλον
ὄντα ἑαυτῷ, ἅμα δὲ θύσαντα τὰ ἱερὰ ἐστιᾶσαι ἐκεῖνον.

γε post ὑμεῖς om. NJ. (cf. 23). — Δίκη? J.

14. καὶ ἀγαθὸς NJ.: ἀγαθός. — καταστήσειν ci. R.; cf.
Fuhr. Mus. Rh. XXXIII 576. — πυθομένη del. D. Mr. Bait.

15. ἐθέλοι Ald.: ἐθέλει. ἐθέλοι <οἱ> πείθεσθαι Hi.

16. ἐθελήσοι NJ.: ἐθελήσει A Bk., ἐθέλοι v. — ὡς τάχιστα
οἶμαι ser.: τάχιστα ὡς οἶμαι. — πειραεῖ N pr., πειραιεῖ corr.²
cf. 17. — post Πειραιεῖ iterumque post ὄντα add. θύνει N corr.²,
post ἱερὰ Ald. — ἐδόκει εἶναι N Mr.: εἶναι ἐδόκει. — τὰ post
θύσαντα om. N.

ἡ οὖν παλλακὴ τοῦ Φιλόνεω ἡκολούθει τῆς θυσίας ἕνεκα. 17
καὶ ἐπειδὴ ἦσαν ἐν τῷ Πειραιεῖ, οἷον εἰκός, ἔθυνεν. καὶ
ἐπειδὴ αὐτῷ ἐτέθυτο τὰ ἱερά, ἐντεῦθεν ἐβουλευέτο ἡ
ἄνθρωπος ὅπως ἂν αὐτοῖς τὸ φάρμακον δοίη, πότερα
πρὸ δείπνου ἢ ἀπὸ δείπνου. ἔδοξεν οὖν αὐτῇ βουλευο-
μένη βέλτιον εἶναι μετὰ δείπνου δοῦναι, τῆς Κλυται-
μνήστρας τῆς τούτου μητρὸς <ταῖς> ὑποθήκαις ἅμα δια-
κονοῦσαν. καὶ τὰ μὲν ἄλλα μακρότερος ἂν εἴη λόγος 18
περὶ τοῦ δείπνου ἐμοὶ τε διηγήσασθαι ὑμῖν τ' ἀκοῦσαι·
ἀλλὰ πειράσομαι τὰ λοιπὰ ὥς ἐν βραχυτάτοις ὑμῖν δι-
ηγῆσασθαι, ὥς γεγένηται ἡ δόσις τοῦ φαρμάκου. ἐπειδὴ
γὰρ ἐδεδειπνήκεσαν, οἷον εἰκός, ὁ μὲν θύων Διὶ Κτησίῳ
κάκεινον ὑποδεχόμενος, ὁ δ' ἐκπλεῖν τε μέλλον καὶ
παρ' ἀνδρὶ ἐταίρῳ αὐτοῦ δειπνῶν, σπονδάς τε ἐποι-
οῦντο καὶ λιβανωτὸν ὑπὲρ αὐτῶν ἐπέτιθέσαν· ἡ δὲ παλ- 19
λακὴ τοῦ Φιλόνεω τὴν σπονδὴν ἅμα ἐγγέουσα ἐκείνοις
εὐχομένοις ἃ οὐκ ἔμελλε τελεῖσθαι ὧς ἄνδρες, ἐνέχει τὸ
φάρμακον. καὶ ἅμα οἰομένη δεξιὸν ποιεῖν πλέον δίδωσι
τῷ Φιλόνεω, ὥς, εἰ δοίη πλέον, μᾶλλον φιλησομένη
ὑπὸ τοῦ Φιλόνεω· οὕτω γὰρ ἦδει ὑπὸ τῆς μητρειᾶς τῆς
ἐμῆς ἐξαπατωμένη, πρὶν ἐν τῷ κακῷ ἤδη ἦν· τῷ δὲ

17. ἕνεκα ser.: ἕνεκεν (ἕνεκε pr. A corr.²). — πειραιεῖ N, forma minime abicienda (cf. 16). — ἔθυνεν Orell. Turr.: ἔθνον. — αὐτῷ] αὐτοῖς ci. J. (qui retinet ἔθνον). — ἐτὺ ετο vel ἐτύ-θετο N pr., corr.² ἐθύετο. — τῆς Κλ. τῆς N: τῆς Κλ. ταῖς A pr., corr.² ταῖς Κλ. τῆς (v.). ταῖς addidi. — διακονοῦσαν N J. (ci. R. D.): διακονοῦσα.

18. ἄλλα om. pr. A. — ἐδεδειπνήκεσαν M Z J.: ἐδεδειπνή-κεισαν. — αὐτοῦ] αὐτοῦ N, om. A v.

19. ἐγγέουσα R.: ἐγγέουσα. — ἔμελλεν A pr. — ἐγχεῖ ci. J. — δεξιὸν <τι> Hi. Cob. — ὥς Bk.: ἴσως (ἴσως ὡς P.; ὡς ὅσῳ Hug.). — μᾶλλον] pr. A πλέον ut vid. (sec. J.), vel . α . (sec. me et Sigg.); hinc μᾶλλον καὶ φιλ. Hug. — ὑπὸ τοῦ Φιλ. del. Hi. ἐμῆς] ἡμετέρας N. — ἐν <αὐτῷ> τῷ κακῷ Hi. coll. § 23.

20 πατρὶ τῷ ἡμετέρῳ ἔλασσον ἐνέχει. καὶ ἐκείνοι ἐπειδὴ ἀπέσπεισαν, τὸν ἑαυτῶν φονέα μεταχειριζόμενοι ἐκπίνουσιν ὑστάτην πόσιν. ὁ μὲν οὖν Φιλόνεως εὐθέως παραχορῆμα ἀποθνήσκει, ὁ δὲ πατήρ ὁ ἡμέτερος εἰς νόσον ἐμπίπτει, ἐξ ἧς καὶ ἀπώλετο εἰκοσταίος. ἀνθ' ὧν ἡ μὲν διακονήσασα καὶ χειρουργήσασα ἔχει τὰ ἐπίχειρα ὧν ἄξια ἦν, οὐδὲν αἰτία οὐσα — τῷ γὰρ δημοκοίνῳ τροχισθεῖσα παρεδόθη —, ἡ δ' αἰτία τε ἦδη καὶ ἐνθυμηθεῖσα ἔξει, ἐὰν ὑμεῖς τε καὶ οἱ θεοὶ θέλωσιν.

21 Σκέψασθε οὖν ὅσῳ δικαιοτέρα ὑμῶν δεήσομαι ἐγὼ ἢ ὁ ἀδελφός. ἐγὼ μὲν γε τῷ τεθνεῶτι ὑμᾶς κελεύω καὶ τῷ ἡδικημένῳ τὸν αἰδίου χρόνον τιμωροὺς γενέσθαι· οὗτος δὲ τοῦ μὲν τεθνεῶτος πέρι οὐδὲν ὑμᾶς αἰτήσεται, ὃς ἄξιος καὶ ἐλέου καὶ βοηθείας καὶ τιμωρίας παρ' ὑμῶν τυχεῖν, ἀθέως καὶ ἀκλεῶς πρὸ τῆς εἰμαρμένης ὑφ' ὧν

22 ἦκιστα ἐχορῇ τὸν βίον ἐκλιπών, ὑπὲρ δὲ τῆς ἀποκτενῆσεως δεήσειται ἀθέμιτα καὶ ἀνόσια καὶ ἀτέλεστα καὶ ἀνήκοντα καὶ θεοῖς καὶ ὑμῖν, δεόμενος ὑμῶν . . . ἅ αὐτῇ ἑαυτὴν οὐκ ἔπεισε μὴ κακοτεχνῆσαι. ὑμεῖς δ' οὐ

ἐνέχεε Cob. J.

20. post φονέα III vel IV litt. erasae A. — καὶ χειρουργήσασα transposui; legebantur post ἐνθυμηθεῖσα. — ἄξια codd. v. (<οὐκ> ἄξια Reutzel). — οὐδὲν αἰτία Steph. R.: οὐδὲν αἰτία N, οὐδ' ἐν αἰτία A, οὐδ' ἐναντία v. — τροχισθεῖσα] cf. Phot. (J.) et B. A. p. 306 (Fuhr): τροχισθεῖσα' βασανισθεῖσα, ἀπὸ τοῦ τροχῶν ὅπερ ἐστὶν ὄργανον βασανιστικὸν διατεῖνον τὰ σώματα (τῶν βασανιζομένων add. B. A.). — ἦδη ante ἔξει legi mal. J.

21. σκέψασται N pr. (corr.²). — ὑμῶν δεήσομαι N Mr.: δεήσ. ὑμῶν. — μὲν γε N Mr.: μέντοι A. — <εἰς> τὸν αἰδ. P. — ἄξιος καὶ] ἄξιως pr. A — ἀκλεῶς] ἀνηλεῶς Hertl.

22. ἀθέμιστα pr. A v. ante Bk. (sicut est IV γ 6). — καὶ ἀνόσια add. N Mr. — post ὑμῶν intercidisse πείθεσθαι susp. Gesner. R., „ut eam ab eo crimine absolvatis“ D., αὐτῷ πειθομέ-

τῶν ἀποκτεινάντων ἐστὲ βοηθοί. ἀλλὰ τῶν ἐκ προνοίας ἀποθνήσκόντων, καὶ ταῦτα ὑφ' ὧν ἥκιστα αὐτοὺς ἐχρῆν ἀποθνήσκειν. ἤδη οὖν ἐν ὑμῖν ἐστὶ τοῦτ' ὀρθῶς δια-
 γνῶναι, ὃ καὶ ποιήσατε. δεήσεται δ' ὑμῶν οὗτος μὲν 23
 ὑπὲρ μητρὸς τῆς αὐτοῦ ζώσης, τῆς ἐκείνον διαχρησα-
 μένης ἀβούλως τε καὶ ἀθέως, ὅπως δίκην μὴ δῶ, | ἂν ¹¹⁴
 ὑμᾶς πείθῃ, ὧν ἡδίκηκε· ἐγὼ δ' ὑμᾶς ὑπὲρ πατρὸς
 τοῦμοῦ τεθνεῶτος αἰτοῦμαι, ὅπως παντὶ τρόπῳ δῶ.
 ὑμεῖς δέ, ὅπως διδῶσι δίκην οἱ ἀδικοῦντες, τούτου γε
 ἔνεκα καὶ δικασταὶ ἐγένεσθε καὶ ἐκλήθητε. καὶ ἐγὼ 24
 μὲν ἐπεξερχομαι λέγων, ἵνα δῶ δίκην ὧν ἡδίκηκε καὶ
 τιμωρῇσά τῳ τε πατρὶ τῳ ἡμετέρῳ καὶ τοῖς νόμοις τοῖς
 ἡμετέροις· ταύτῃ καὶ ἄξιόν μοι βοηθῆσαι ὑμᾶς ἅπαν-
 τας, εἰ ἀληθῆ λέγω· οὗτος δὲ τάναντία, ὅπως ἢ τοὺς
 νόμους παριδοῦσα μὴ δῶ δίκην ὧν ἡδίκηκε, ταύτῃ
 βοηθὸς καθέστηκε. καίτοι πότερον δικαιότερον τὸν ἐκ 25
 προνοίας ἀποκτείναντα δοῦναι δίκην ἢ μή; καὶ πότερον
 δεῖ οἰκτιρᾶι μᾶλλον τὸν τεθνεῶτα ἢ τὴν ἀποκτείνασαν;
 ἐγὼ μὲν οἶμαι τὸν τεθνεῶτα· καὶ γὰρ δικαιότερον καὶ

νοὺς μὴ καταψηφίσασθαι ταύτης ἢ *deleto a olim J.* — ἐκ προ-
 νοίας ante ἀποκτεινάντων transp. Schoell. — αὐτοὺς ἐχρῆν
 N Mr.: ἐχρ. αὐτοὺς (αὐτοὺς et ἀποθν. del. Cob., καὶ ταῦτα —
 ἀποθν. suspecta J.). — ἐστὶ τοῦτ' Fr., ἐστὶ τοῦ N: τοῦτό ἐστιν.
 — ποιήσατε N corr. et ci. Bk. D. (J.): ἐποιήσατε (ποιήσατε
 Gesner. R.).

23. μητρὸς τῆς N Fr.: τῆς μ. τῆς A. — post διαχρησ. interpung.
 Turr.; ἀνόμως vel ἀνοσίως pro ἀβούλως ci. Schoell (coll. IV α 2),
 προβούλως? D. — δ' post ἐγὼ om. N. — πατρὸς μου N, πα-
 τρὸς τοῦμοῦ Fr.: τοῦ π. μου A v. — δῶ] δίδωσι A pr. corr.¹
 N pr. corr.¹, in N m. 2 in mg. γρ(?) δῶσιν(?). — γε post τοῦ-
 του om. N Fr. J. cf. § 13.

24. ἡδίκησε utrobique N.

25. καὶ πότερον] καίτοι πότ. N. — δεῖ J.: δικαιότερον. —
 οἰκτιρᾶι scr.: οἰκτιρᾶι. — ἂν post καὶ γὰρ add. D. Turr.

ὀσιώτερον καὶ πρὸς θεῶν καὶ πρὸς ἀνθρώπων γίγνοιτο
(ἀν) ὑμῖν. ἤδη οὖν ἐγὼ ἀξιῶ, ὥσπερ κάκεινον ἀν-
ελεημόνως καὶ ἀνοικτίστως αὕτη ἀπώλεσεν, οὕτω καὶ
αὐτὴν ταύτην ἀπολέσθαι ὑπὸ τε ὑμῶν καὶ τοῦ δικαίου.

- 26 ἢ μὲν γὰρ ἐκουσίως καὶ βουλευσασα τὸν θάνατον
(ἀπέκτεινεν), ὁ δ' ἀκουσίως καὶ βιαίως ἀπέθανε. πῶς
γὰρ οὐ βιαίως ἀπέθανεν ὃ ἄνδρες, ὅς γ' ἐκπλεῖν ἐμελ-
λεν ἐκ τῆς γῆς τησδε, παρὰ τε ἀνδρὶ φίλῳ αὐτοῦ εἰσιτῆτο;
ἢ δὲ πέμψασα τὸ φάρμακον καὶ κελεύσασα ἐκείνῳ δοῦναι
πιεῖν ἀπέκτεινεν ἡμῶν τὸν πατέρα. πῶς οὖν ταύτην
έλεειν ἄξιόν ἐστιν ἢ αἰδοῦς τυγχάνειν παρ' ὑμῶν ἢ
ἄλλου του; ἥτις αὐτὴ οὐκ ἠξίωσεν ἐλεῆσαι τὸν ἑαυτῆς
27 ἄνδρα, ἀλλ' ἀνοσίως καὶ αἰσχυρῶς ἀπώλεσεν. οὕτω δέ
τοι καὶ ἐλεειν ἐπὶ τοῖς ἀκουσίοις παθήμασι μᾶλλον προσ-
ήκει ἢ τοῖς ἐκουσίοις καὶ ἐκ προνοίας ἀδικήμασι καὶ
ἀμαρτήμασι. καὶ ὥσπερ ἐκείνον αὕτη οὔτε θεοὺς οὔθ'
ἥρωας οὔτ' ἀνθρώπους αἰσχυνθεῖσα οὐδὲ δεισασ'
ἀπώλεσεν, οὕτω καὶ αὐτὴ ὑφ' ὑμῶν καὶ τοῦ δικαίου
ἀπολομένη, καὶ μὴ τυχοῦσα μήτ' αἰδοῦς μήτ' ἐλέου μήτ'
αἰσχύνης μηδεμιᾶς παρ' ὑμῶν, τῆς δικαιοτάτης ἂν τύχοι
τιμωρίας.

- 28 Θαυμάζω δὲ ἔγωγε τῆς τόλμης τοῦ ἀδελφοῦ καὶ
τῆς διανοίας, τὸ διομόσασθαι ὑπὲρ τῆς μητρὸς εὖ εἰδέναι

οὖν ἐγὼ] γοῦν N. — ταύτην del. Hi.

26. ἀπέκτεινεν add. R. Mr. coll. § 5. τὸν θάν. del. Fr. — ὅς] ὡς N et pr. A. — φίλῳ αὐτοῦ Mr. c. N (qui αὐτοῦ): αὐτοῦ (αὐτοῦ A) φίλῳ. — κελεύουσα N. — ἐλεειν] ἐλέου Cob. J. v. Geb. arg. ex contr. p. 20. 373. — ἑαυτῆς N; αὐτῆς.

27. ante οὕτω lac. statuunt Mr. J. — ἐκουσίως St.: ἐκουσίως. — αὕτη R.: αὐτὴ codd. Bk. — οὔτ' ἥρωας N. — αἰσχυνθεῖσα οὐδὲ (οὔτε N) Mr. add. e N. — δεισασ' N: δεισασα. — ἀπολλομένη pr. A. — μήτ' ἐλέου susp. Schoellio. — τύχη A.

μὴ πεποιηκυῖαν ταῦτα. πῶς γὰρ ἂν τις εὖ εἰδείῃ οἷς
 μὴ παρεγένετο αὐτός; οὐ γὰρ δὴ πού μαρτύρων γ'
 ἐναντίον οἱ ἐπιβουλεύοντες τοὺς θανάτους τοῖς πέλας
 μηχανῶνται τε καὶ παρασκευάζουσιν, ἀλλ' ὥς μάλιστα
 δύνανται λαθραιότατα καὶ ὥς ἀνθρώπων μηδὲνα εἰδέναι·
 οἱ δὲ ἐπιβουλεύμενοι οὐδὲν ἴσασι, πρὶν γ' ἤδη ἐν αὐτῷ 29
 ᾧσι τῷ κακῷ καὶ γινώσκωσι τὸν ὄλεθρον ἐν ᾧ εἰσὶ.
 τότε δέ, ἐὰν μὲν δύνωνται καὶ φθάνωσι πρὶν ἀποθανεῖν,
 καὶ φίλους καὶ ἀναγκαίους τοὺς σφετέρους <αὐτῶν>
 καλοῦσι καὶ μαρτύρονται, καὶ λέγουσιν αὐτοῖς ὕφ' ᾧ
 ἀπόλλυνται, καὶ ἐπισκῆπτουσι τιμωρῆσαι σφίσιν αὐτοῖς
 ἡδίκημένοις· ἃ καὶ οἱ παῖδ' ὄντι ὁ πατήρ, τὴν ἀθλίαν 30
 καὶ τελευταίαν νόσον νοσῶν, ἐπέσκηπτεν· ἐὰν δὲ τού-
 των ἀμαρτάνωσι, γράμματα γράφουσι, καὶ οἰκέτας τοὺς
 σφετέρους αὐτῶν ἐπικαλοῦνται μάρτυρας, καὶ δηλοῦσιν
 ὕφ' ᾧ ἀπόλλυνται. κακεῖνος ἐμοὶ νέφ' ἔτι ὄντι ταῦτα
 ἐδήλωσε καὶ ἐπέστειλεν ᾧ ἄνδρες, οὐ τοῖς ἐαυτοῦ δούλοις.

Ἐμοὶ μὲν οὖν διήγηται καὶ βεβοήθηται τῷ <τε> 31
 τεθνεῶτι καὶ τῷ νόμῳ· ἐν ὑμῖν δ' ἔστι σκοπεῖν τὰ λοιπὰ
 πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς καὶ δικάζειν τὰ δίκαια. οἶμαι δὲ καὶ
 θεοῖς τοῖς κάτω μέλειν οἷ ἡδίκηνται.

28. διανοίας] ἀνοίας ci. R., ἀναιδείας ci. J. — πεποιηκυῖαν
 Cob. J.: πεποιημέναι. — κατασκευάζουσιν A pr.

29. οὐδὲν . . A. — γ' ἤδη post πρὶν Mr. e N (πρὶν γε δὴ
 Car. Lüth de usu partic. πρὶν ap. or. Att., Rostock 1877): post
 κακῷ A v. — γινώσκουσι N et pr. A (corr.² γινώσκωσι). —
 αὐτῶν add. Hi. — μαρτύρονται N. — σφίσιν] φησὶν N. σφίσιν
 [αὐτοῖς] Bk.

30. καὶ ante γράμματα habuit A pr. — ἀπόλλυνται MZ Bk.:
 ἂν ἀπολοῦνται N et pr. A, ἀπόλωνται A corr.¹ et v. ante Bk.

31. δεδιήγηται N Fr. J. — θεοῖς N J.: τοῖς θεοῖς. — μέλλειν
 A pr. N pr., hic quidem haud dubie corr.².

2.

ΤΕΤΡΑΛΟΓΙΑ Α.

α.

116

| ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΦΟΝΟΥ ΑΠΑΡΑΣΗΜΟΣ.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

Πανταχοῦ μὲν τὴν οἰκείαν Ἀντιφῶν ἐνδείκνυται δύ-
 ναμιν, μάλιστα δ' ἐν ταύταις ταῖς τετραλογίαις ἐν αἷς αὐτὸς
 πρὸς αὐτὸν ἀγωνίζεται· δύο γὰρ ὑπὲρ τοῦ κατηγοροῦ λόγους
 εἰπὼν δύο καὶ ὑπὲρ τοῦ φεύγοντος ἐμελέτησεν, ὁμοίως ἐν
 ἀμφοτέροις εὐδοκιμῶν. ἔοικε μὲν οὖν οὗτος ὁ λόγος τῷ
 Ἀνσίῳ λόγῳ τῷ πρὸς Μικλίνην γεγραμμένῳ, ἔχει δ' αὐτῷ τὰ
 τῆς ὑποθέσεως ὥδε. ἀναχωρῶν τις ἀπὸ δαίπνου εὐρέθη σὺν
 τῷ ἀκολούθῳ συγκεκομμένος. μετὰ τὴν αὐτοῦ τελευτὴν συγ-
 γενῆς τις αὐτοῦ κατηγορεῖ ἐχθροῦ αὐτοῦ ὡς πεποιηκός τον
 φόνον· ὁ δ' ἀρνεῖται. ὅθεν στοχασμὸς ἢ στάσις ἀτελής, ἐκ
 μόνου τοῦ προσώπου συνιστάμενος. Ἡ δὲ τοῦ λόγου δια-
 ρεσις αὕτη. ἐν μὲν τοῖς προοιμίοις . . . κατάστασιν <δ> ὁ
 λόγος οὐκ ἔχει, διὰ τὸ μήπω τὴν ὅλην ἡκριβῶσθαι τέχνην.
 ἀρχόμενος δὲ τῶν ἀγῶνων πρώτη ἐχρήσατο ἀναιρέσει αἰτιῶν,
 δι' ὧν ἀπέδειξεν ὅτι οὐδεὶς αὐτὸν τῶν ὀφειλόντων ὑπονοη-
 θῆναι διέφθειρεν. εἴτα περιστήσιν τὸ πρᾶγμα εἰς τὸ δεῖξαι
 ὅτι ἐξ ἐπιβουλῆς ἀπέθανε, καὶ λοιπὸν ἐμβάλλει εἰς τὴν βού-
 λησιν· τὴν δὲ τῶν ἐλέγχων ἀπαίτησιν λύει τῇ μαρτυρίᾳ τοῦ
 δούλου. εἴτα παρέκβασις καὶ ἐπίλογος.

Or. II. Loco inscriptionis ὑπόθεσις τῶν (τοῦ Α) ἐξῆς habent
 NA. — ΤΠΟΘΕΣΙΣ. ἐνδείκνυται Α teste Dobs. — ἐμελέτησεν]
 ἐμελέτησε λόγους N. — οὖν om. N. — λυσίῳ N, λυσείῳ A pr.
 — μυκήνην N. — δαίπνων N. — τοῦ ante προσώπου et mox
 τοῖς ante προοιμ. om. N. — lacunae signa et <δ> addidi;
 κατάστασις est narratio, cf. e. g. schol. Aesch. 1, 8. — δι' ὧν
 δι' ἧς ci. Mr.; sed v. Schaefer. App. crit. ad Dem. IV, 490 (J.).
 — αὐτὸν] αὐτῷ A pr.(?). — παρεκβάσεις N. — argumento NA
 subiciunt: κατηγορία φόνον ἀπαράσημος.

Ὅποσα μὲν τῶν πραγμάτων ὑπὸ τῶν ἐπιτυχόντων 1
ἐπιβουλεύεται, οὐ χαλεπὰ ἐλέγχεσθαι ἐστίν· ἂν δ' οἱ
ικανῶς μὲν πεφυκότες, ἔμπειροι δὲ πραγμάτων ὄντες,
ἐν δὲ τούτῳ τῆς ἡλικίας καθεστῶτες ἐν ᾧ κράτιστοι
φρονεῖν αὐτῶν εἰσὶ, πράσσωσι, χαλεποὶ καὶ γνωσθῆναι
καὶ ἐλεγχθῆναι εἰσι. διὰ γὰρ τὸ μέγεθος τοῦ κινδύνου ἐκ 2
πολλοῦ τὴν ἀσφάλειαν ὧν ἐπιβουλεύουσι σκοποῦντες,
οὐ πρότερον ἐπιχειροῦσιν ἢ πάσης ὑποψίας φυλακὴν
ποιήσονται. γινώσκοντας οὖν ὑμᾶς χρὴ ταῦτα, κἂν
ὅτιοι εἰκὸς παραλάβητε, σφόδρα πιστεύειν αὐτῷ. ἡμεῖς
δ' οἱ ἐπέξερχόμενοι τὸν φόνον οὐ τὸν αἰτιον ἀφέντες
τὸν ἀναίτιον διώκομεν· σαφῶς γὰρ οἶδαμεν ὅτι πάσης 3
τῆς πόλεως μαινομένης ὑπ' αὐτοῦ, ἕως ἂν διωχθῇ,
τό τ' ἀσέβημα ἡμέτερον γίγνεται, τῆς θ' ὑμετέρας
ἁμαρτίας ἢ ποινῇ εἰς ἡμᾶς τοὺς μὴ δικαίως διώκοντας
ἀναχωρεῖ. ἅπαντος δὲ τοῦ μιάσματος ἀναχωροῦντος
εἰς ἡμᾶς, ὥς ἂν δυνώμεθα σαφέστατα ἐξ ὧν γινώ-
σκομεν πειρασόμεθα ὑμῖν δηλοῦν ὥς ἀπέκτεινε τὸν ἄνδρα.

[Οὕτε γὰρ κακούργους εἰκὸς ἀποκτείνει τὸν ἄν-
θρωπον] . . . ἔχοντες γὰρ τὰ ἱμάτια ἡρέεθσαν· οὐδεὶς 4

1. οἱ ante ικανῶς add. NAB Bk. (ci. R.). οἱ καλῶς Hi. —
πραγμάτων N: τῶν πραγμάτων. — αὐτοὶ αὐτῶν Hi., sed cf. 5,
7. — πράσσωσι scr.: πράττωσι AN corr.², πράττουσι N pr. (πα-
νουργῶσι ci. J.). — γνωσθῆναι N corr.² A corr.¹: γνωστήναι
N pr., διαγνωσθῆναι A pr. Bk. — ἐλεγχθῆναι K.: δευχθῆναι.

2. ποιήσονται N. — παραλάβητε N: παραλάβοιτε A.

3. ἡμέτερον] ὑμέτερον A pr. (corr.²). — ἅπαντος δὴ K. —
ὥς ἂν c. Steph. R.: ἕως ἂν. — ὥς ἀπ.] ὅς ἀπ. N corr.².

4. οὕτε γὰρ — ἄνθρωπον add. Ald., recte fere quod ad
sensum; at, quod K. monuit, ab accusatore semper ὁ ἀνὴρ,
non ὁ ἄνθρωπος dicitur. ceterum vv. οὕτε γὰρ — εὔρεθσαν
post ἀφῆκεν demum inferebantur (ita codd. quoque, quod ad
ἐχ. — εὔρ. attinet); transposuit Bk. (R. in vers. lat.). — ἐχ. γὰρ
ci. R.: ἐχ. γὰρ ἂν. — ἡρέεθσαν J.: εὔρεθσαν.

γὰρ ἂν τὸν ἔσχατον κίνδυνον περὶ τῆς ψυχῆς κιν-
 δυνεύων ἐτοίμην καὶ κατειργασμένην τὴν ὠφέλειαν
 ἀφῆκεν. οὐ μὴν οὐδὲ παροινήσας οὐδεὶς διέφθειρεν
 αὐτόν· ἐγινώσκετο γὰρ ἂν ὑπὸ τῶν συμποτῶν. οὐδὲ
 μὴν οὐδ' ἐκ λοιδορίας· οὐ γὰρ ἄωρὶ τῶν νυκτῶν οὐδ'
 ἐν ἐρημίᾳ ἐλοιδοροῦντο. οὐδὲ μὴν ἄλλου στοχαζόμενος
 ἔτυχε τούτου· οὐ γὰρ ἂν σὺν τῷ ἀκολουθῶν διέφθειρεν
 5 αὐτόν. ἀπολυομένης δὲ τῆς ὑποψίας ἀπάσης αὐτὸς ὁ
 θάνατος ἐξ ἐπιβουλῆς ἀποθανόντα μηνύει αὐτόν. Ἐπι-
 θέσθαι δὲ τίνα μᾶλλον εἰκός ἐστιν, ἢ τὸν μέγала μὲν
 κακὰ προπεπονθότα, ἔτι δὲ μείζονα ἐπίδοξον ὄντα πά-
 σχειν; ἔστι δ' ὁ διωκόμενος οὗτος· ἐκ παλαιοῦ γὰρ
 ἐχθρὸς ὢν αὐτοῦ πολλὰς μὲν καὶ μεγάλας γραφὰς
 6 διώξας οὐδεμίαν εἴλεν, ἔτι δὲ μείζονας καὶ πλείους
 διωχθεὶς οὐδεπώποτ' ἀποφυγὼν ἱκανὸν μέρος τῶν ὄν-
 των ἀποβέβληκε, τὰ δ' ἄγχιστα ἱερῶν κλοπῆς δυοῖν
 ταλάντων γεγραμμένος ὑπ' αὐτοῦ, συνειδὼς μὲν αὐτῷ
 τὸ ἀδίκημα, ἔμπειρος δ' ὢν τῆς τούτου δυνάμεως,
 μνησικακῶν δὲ τῶν ἔμπροσθεν, εἰκότως μὲν ἐπεβού-
 λευσεν, εἰκότως δ' ἀμυνόμενος τὴν ἐχθραν ἀπέκτεινε
 7 τὸν ἄνδρα. ἢ τε γὰρ ἐπιθυμία τῆς τιμωρίας ἀμνήμονα
 τῶν κινδύνων καθίστη αὐτόν, ὃ τε φόβος τῶν ἐπι-

οὐδεὶς] N in mg. ἀναίρεσις αἰτιῶν. — num οὐδεὶς γὰρ ἂν
 <μὴ μαινόμενος>? cf. β 5. — ἂν ante ἄωρὶ add. D. Turr.

5. τῆς <ἄλλης> ὑπ. P. — προπεπονθότα] προ supra ver-
 sum A. — πάσχειν abesse mal. Bait., παθεῖν Valcken. — ἐκ
 παλαιοῦ] N in mg. βούλησις. — εἴλεν codd. (ci. Taylor, R.,
 Valcken.): εἶχεν.

6. οὐπώποτ' N. — εἰκότως μὲν μνησικ. τῶν ἔμπρ. ἐπεβού-
 λευσεν ci. J.; εἰκότως μὲν <ὑπὲρ ἑαυτοῦ φοβούμενος> ἐπεβ. R.;
 contra ἀμυνόμενος τὴν ἔ. del. Sp.

7. καθίστη R. Bk.: καθίστησιν (κατέστησεν Fr.).

φερομένων κακῶν ἐκπλήσσων θερμότερον ἐπιχειρεῖν ἐπῆρε. ἤλπιζε τε τάδε μὲν δράσας καὶ λήσειν ἀποκτείνας αὐτὸν καὶ ἀποφεύξεσθαι τὴν γραφὴν· οὐδὲ γὰρ ἐπεξείναι οὐδένα, | ἀλλ' ἐρήμην αὐτὴν ἔσεσθαι· εἴ τε καὶ ἀλοίη, 8 τιμωρησαμένῳ κάλλιον ἔδοξεν αὐτῷ ταῦτα πάσχειν, ἢ 117 ἀνάνδρως μὴδὲν ἀντιδράσαντα ὑπὸ τῆς γραφῆς διαφθαρῆναι. σαφῶς δ' ἦδει ἀλωσόμενος αὐτὴν· οὐ γὰρ ἂν τόνδε τὸν ἄγῶνα ἐνόμισεν ἀσφαλέστερον εἶναι.

Τὰ μὲν βιασάμενα ταῦτά ἐστιν ἀσεβῆσαι αὐτόν. 9 μάρτυρες δ' εἰ μὲν πολλοὶ παρεγένοντο, πολλοὺς ἂν παρεσχόμεθα· ἐνὸς δὲ τοῦ ἀκολούθου παραγενομένου, οἱ τοῦτου ἤκουον μαρτυρήσουσιν. ἔμπρους γὰρ ἔτι ἀρθεῖς, ἀνακρινόμενος ὑφ' ἡμῶν, τοῦτον μόνον ἔφη γινῶναι τῶν παίωντων αὐτούς. Ἐξελεγχόμενος δ' ὑπὸ τε τῶν εἰκότων ὑπὸ τε τῶν παραγενομένων, οὐδεὶς τρόπῳ οὔτε δικαίως οὔτε συμφερόντως ἀπολύοιτ' ἂν ὑφ' ὑμῶν. οἱ τε γὰρ ἐπιβουλεύοντες ἀνεξέλεγκτοι ἂν 10 εἶεν, εἰ μῆτε ὑπὸ τῶν παραγενομένων μῆτε ὑπὸ τῶν εἰκότων ἐξελέγχονται· ἀσύφορόν θ' ὑμῖν ἐστὶ τόνδε μαρὸν καὶ ἀναγνῶν ὄντα εἰς <τε> τὰ τεμένη τῶν θεῶν

ἤλπιζε δὲ mal. S. — οὐδὲ R.: οὔτε.

8. εἰ δὲ ci. R. — expectaveris <μὴ δράσας δὲ> σαφῶς ἦδει.

9. μάρτυρας Scaliger. N in mg. λύσις τῆς τῶν ἐλέγχων ἀπαιτήσεως. — παρεσχόμεθα MZ, παρενχόμεθα BL. — ἡμῶν] ὑμῶν N. — τοῦτον Gesner NAB: τοῦτο. — γινῶναι τῶν παρόντων NMr.: τῶν παρόντων γινῶναι. παίωντων ci. Bk. coll. δ 4. τῶν παρόντων αὐτούς Mr. — ἐλεγχόμενος N, qui in mg. addit: ἡ παρέκβασις οἶμαι ἀπὸ τοῦ μέλλοντος. — εἰκότων NAB R.: οἰκείων v. — ὑπὸ τε . . . τῶν γενομένων A pr. — ἀπῶλυ. τ' A pr. (corr.²).

10. εἶεν J.: εἴησαν. — ἐξελέγχονται AB, idem vel ἐξελέγχονται N pr. (ἐξελέγχοντο ci. R.). — ἀσύφορόν ὑμῖν A.

- εἰσιόντα μαιίνειν τὴν ἀγνείαν αὐτῶν, ἐπὶ τε τὰς αὐτὰς
 τραπέζας ἰόντα συγκатаπιμπλάναι τοὺς ἀναιτίους· ἐκ
 γὰρ τούτων αἷ τ' ἀφορίαι γίνονται δυστυχεῖς θ' αἱ
 11 πράξεις καθίστανται. οἰκείαν οὖν χρὴ τὴν τιμωρίαν
 ἡγησαμένους, αὐτῷ τούτῳ τὰ τούτου ἀσεβήματα ἀνα-
 θέντας, ἰδίαν μὲν τὴν συμφορὰν, καθαρὰν δὲ τὴν πόλιν
 καταστήσαι.

β.

ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ ΠΡΑΓΜΑ.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

Ὁμολογεῖ μὲν τὴν πρώτην ἔχθραν τὴν πρὸς τὸν τεθνη-
 κότα ὁ ἀπολογούμενος, ἀρνείται δὲ τὸν φόνον, καὶ τεκμήριον
 τοῦ μὴ πεφονευκέναι ποιεῖται (αὐτὴν) τὴν ἔχθραν. λέγει γὰρ ὅτι
 ἐχθρὸς ὢν ἤδειν πάντως τὴν αἰτίαν κατ' ἐμαυτοῦ ἥξουσιν·
 διὰ τοῦτο (οὖν) οὐκ ἂν ἐφόνευνον. διαβάλλει δὲ καὶ τὴν
 μαρτυρίαν τοῦ οἰκέτου, ὥς ἐκ παρασκευῆς γεγονυῖαν τῶν
 δεσποτῶν. οὐκ ἀπίθανον δὲ φησι κακούργους ἀνελόντας
 αὐτὸν ἀποδῦσαι τὰ ἱμάτια μὴ φθάσαι.

- 1 Οὗ μοι δοκῶ ἀμαρτάνειν ἀτυχέστατον ἐμαυτὸν
 ἡγούμενος εἶναι τῶν πάντων ἀνθρώπων. τῶν μὲν γὰρ
 ἄλλων οἱ δυστυχοῦντες, ὁπότεν μὲν ὑπὸ χειμῶνος
 πονῶσιν, εὐδίας γενομένης παύονται· ὅταν δὲ νοσήσω-
 σιν, ὑγιεῖς γενόμενοι σώζονται· ἐάν τε τις ἄλλη συμφορὰ

ἐπὶ τε NAB St.: ἐπὶ γε. — συναναπιμπλάναι D. — αἷ τ'
 ἀναφοραὶ A pr., corr. αἷ τε ἀφορίαι.

11. subicit N: κατηγορία φόνου ἀπαράσημος:

β. Loco inscriptionis ὑπόθεσις τοῦ (τῶν A) ἐξῆς NA. —
 ΤΠΟΘΕΣΙΣ. πρώτην del. J. — αὐτὴν add. J. — subiciunt NA:
 ἀπολογία εἰς τὸ αὐτὸ πρᾶγμα.

1. τῶν ante πάντων om. A pr. — ἐάν τε N: ἐὰν δὲ. —

καταλαμβάνη αὐτούς, τὰ ἐναντία ἐπιγινόμενα ὀνίνησιν.
 ἐμοὶ δὲ ζῶν τε ἄνθρωπος ἀνατροπεὺς τοῦ οἴκου ἐγένετο, 2
 ἀποθανών τε, καὶ ἀποφύγω, ἱκανὰς λύπας καὶ φρον-
 τίδας προσβέβληκεν. εἰς τοῦτο γὰρ βαρυδαιμονίας ἦκω,
 ὥστε οὐκ ἄρκοῦν μοί ἐστιν ἐμαυτὸν ὅσιον καὶ δίκαιον
 παρέχοντα μὴ διαφθαρεῖναι, ἀλλὰ καὶ τὸν ἀποκτείναντα
 εὐρών ἐξελέγξω, ὃν οἱ τιμωροῦντες αὐτῷ ἀδύ-
 νατοι εὐρεῖν εἰσίν, αὐτὸς καταδοχθεὶς φονεὺς εἶναι·
 ἀνοσίως ἀλώσομαι. καὶ ἐμὲ ὡς δεινὸν μὲν παγγάλεπόν 3
 φασιν ἐλέγχεσθαι εἶναι, ὡς δ' ἡλίθιον ἐξ αὐτῶν ὧν
 ἐπραξα φανερόν εἶναι ἐργασάμενον τὸ ἔργον. εἰ γὰρ
 νῦν διὰ τῆς ἐχθρας τὸ μέγεθος εἰκότως ὑφ' ὧν κατα-
 δοκοῦμαι, πρὶν ἐργάσασθαι εἰκότερον ἢν προειδότα τὴν
 νῦν ὑποψίαν εἰς ἐμὲ ἰοῦσαν, καὶ τῶν ἄλλων εἴ τινα
 ἔγνων ἐπιβουλεύοντα αὐτῷ, διακωλύειν μᾶλλον, ἢ αὐτὸν
 ἐργασάμενον εἰς ἐκουσίους καὶ προδήλους ὑποψίας ἐμ-
 πεσεῖν· ἔκ τε γὰρ αὐτοῦ τοῦ ἔργου φανερὸς γενόμενος
 ἀπωλλύμην, λαθῶν τε σαφῶς ἤδη τήνδε τὴν ὑποψίαν εἰς
 ἐμὲ ἰοῦσαν. ἄθλια μὲν οὖν πᾶσχω μὴ ἀπολογεῖσθαι μό- 4
 νον βιαζόμενος, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀποκτείναντας φανεροὺς
 καταστήσαι· ὅμως δὲ καὶ τοῦτο ἐπιχειρητέον· οὐδὲν
 γὰρ πικρότερον τῆς ἀνάγκης ἔοικεν εἶναι. ἔχω δὲ οὐδα-

<ἀέ> ἐπιγιν. ci. J., ἐπιγενόμενα Fr.

2. ἄνθρωπος Turr.: ἄνθρωπος. — προσβέβληκεν S. coll.
 3 β 4; 4 β 4. 8; προσβέβληκεν N, ἐμβέβληκεν v.

3. ὡς δεινὸν post μὲν iterat A pr. — ἐργάσασθαι A pr.
 (corr.²). — προειδότα K. Br.: τὸν εἰδότα codd., τοι εἰδ. ci.
 idem K., τὸν del. Hi. J., αὐτὸν εἰδ. ci. P. — τὴν νῦν ὑποψίαν
 N: τὴν ὑπ. τὴν νῦν. — ἰοῦσαν ci. R. (Turr.): οὐσαν v. sicut infra
 et § 6. — ante διακωλ. una littera erasa in A. — ἀπωλύμην N.
 — ἤδη J.: ἤδειν.

4. πικρότερον] σκληρότερον (3 β 2) D.

μῶς ἄλλως ἐλέγχειν ἢ ἐξ ὧν τοὺς ἄλλους ὁ κατήγορος ἀπολύων αὐτὸν τὸν θάνατόν φησι μηνύειν ἐμὲ τὸν φονέα ὄντα. εἰ γὰρ τούτων ἀναιτίων δοκούντων εἶναι ἐν ἐμοὶ τὰ δίκημα φανεῖται, τούτων ὑπόπτων ὄντων ἐγὼ δικαίως <ἂν> καθαρὸς δοκοῖην εἶναι.

- 5 Ἔστι | δὲ οὐκ ἀπεικός, ὥς οὗτοί φασιν, ἀλλὰ
 117 εἰκὸς ἅπασι τῶν νυκτῶν πλανώμενον ἐπὶ τοῖς ἱματίοις διαφθαρεῖν. τὸ γὰρ μὴ ἐκδυθῆναι οὐδὲν σημειόν ἐστιν· εἰ γὰρ μὴ ἐφθισαν περιδύσαντες αὐτόν, ἀλλὰ τινὰς προσιόντας φοβηθέντες ἀπέλιπον, ἐσωφρόνουν καὶ οὐκ ἐμαίνοντο τὴν σωτηρίαν τοῦ κέρδους προ-
 6 τιμῶντες. Εἰ δὲ μὴ καὶ ἐπὶ τοῖς ἱματίοις διεφθάρη, ἀλλ' ἑτέροις ἰδὼν ἄλλο τι κακὸν ποιούντας, ἵνα μὴ μηνυτῆς τοῦ ἀδικήματος γένηται, ἀπέθανεν ὑπ' αὐτῶν, τίς οἶδε; Τοὺς δὲ μὴ πολὺ ἥσσαν ἐμοῦ μισοῦντας αὐτόν — ἦσαν δὲ πολλοί — πῶς οὐκ εἰκὸς ἦν ἂν ἐμοῦ μᾶλλον διαφθεῖραι αὐτόν; ἐκείνοις μὲν γὰρ φανερὰ ἦν ἡ ὑποψία εἰς ἐμὲ ἰοῦσα, ἐγὼ δὲ ὑπὲρ ἐκείνων ὑπαίτιος
 7 ἐσόμενος σαφῶς ἦδη. Τοῦ δὲ ἀκολούθου ἡ μαρτυρία πῶς ἀξία πιστεῦεσθαι ἐστιν; ὑπὸ τε γὰρ τοῦ κινδύνου ἐκπεπληγμένον αὐτόν οὐκ εἰκὸς ἦν τοὺς ἀποκτείναντας γινῶναι, ὑπὸ τε τῶν κυρίων ἀναγινωσκόμενον ἐπινεῦ-

ἐγὼ δικαίως N: ἐγὼ δ' εἰκότως v., ἐγὼ ἂν εἰκότως Bk.

5. ἔστι δὴ A pr. — τὸ γὰρ NA J.: τὸ μὲν γὰρ. — εκδ... θῆναι A pr. (ἐκδυθῆναι ut vid. J.).

6. εἰ δὲ καὶ μὴ ci. R., prob. K. (ego ed. I.) J.; at ipse J. monet adversari ei coniecturae Thuc. VI, 60. — ἑτερον ἰδὼν ἄλλους K. coll. γ 2. — μὴ ante μηνυτῆς om. N pr. (corr.²). — δὲ post ἦσαν om. A pr. — ἦν ἂν N: ἂν ἦν A corr.¹, ἦν v. cf. γ 3. — malim ἐγὼ δὲ <καὶ> ὑπὲρ. — ἦδη J.: ἦθειν. item § 9.

7. τοῦ δὲ ἀκ.] ad haec in mg. διαβολὴ τῆς οἰκέτου μαρτυρίας N. — γὰρ post ὑπὸ τε add. NAB Bk. (ci. R.). — cf. Harp.: ἀναγινωσκόμενος ἀντὶ τοῦ ἀναπειθόμενος Ἀντιφῶν.

σαι ἦν εἰκός. ἀπιστουμένων δὲ καὶ τῶν ἄλλων δούλων ἐν ταῖς μαρτυρίαις — οὐ γὰρ ἂν ἐβασανίζομεν αὐτούς — πῶς δίκαιον τούτῳ μαρτυροῦντι πιστεύσαντας διαφθεῖραί με; Εἰ δέ τις τὰ εἰκότα ἀληθέσιν ἴσα ἡγεῖται κατα- 8 μαρτυρῆσαι μου τοῦτον, ἀντιλογισάσθω ὅτι με εἰκό- τερον ἦν τὴν ἀσφάλειαν τῆς ἐπιβουλῆς τηροῦντα φυλά- ξασθαι καὶ μὴ παραγενέσθαι τῷ ἔργῳ μᾶλλον ἢ τοῦτον σφαττόμενον ὀρθῶς γινῶναι. Ὡς δὲ τόνδε τὸν κίνδυνον οὐκ ἀσφαλέστερον τοῦ ἀπὸ τῆς γραφῆς ἡγούμην εἶναι, ἀλλὰ πολλαπλάσιον, εἰ μὴ παρεφρόνουν, διδάξω. ἀλοὺς μὲν γὰρ τὴν γραφὴν τῆς μὲν οὐσίας ἤδη ἐκστη- σόμενος, τοῦ δὲ σώματος καὶ τῆς πόλεως οὐκ ἀπεστερού- μην, περιγενόμενος δὲ καὶ λειφθεὶς, κἂν ἔρανον παρὰ τῶν φίλων συλλέξας, οὐκ ἂν εἰς τὰ ἔσχατα κακὰ ἦλθον· ἐὰν δὲ νῦν καταληφθεὶς ἀποθάνω, ἀνόσια ὀνειδὴ τοῖς παισὶν ὑπολείψω, ἣ φυγὼν γέρων καὶ ἄπολις ὢν ἐπὶ ξενίας πτωχεύσω.

Οὕτω μὲν ἃ κατηγόρηται μου, πάντα ἄπιστά ἐστιν· 10 ἀπολύεσθαι δὲ ὑφ' ὑμῶν, εἰ καὶ εἰκότως μὲν ὄντως δὲ μὴ ἀπέκτεινα τὸν ἄνδρα, πολὺ μᾶλλον δίκαιός εἰμι. ἐγὼ τε γὰρ φανερόν ὅτι μεγάλα ἀδικούμενος ἡμυνόμην· οὐ γὰρ ἂν εἰκότως ἐδόκουν ἀποκτεῖναι αὐτόν· τοὺς τε

8. τοῦτον scripsi: ταυτὸν (ταῦτ' Mr.), quod ad sequentia trahebant. cf. 4 β 6. — σφαζόμενον J.

9. τόνδε D. coll. a 8; γ 6 (Mr. Turr.): οὐδὲ (οὐδὲ τὸν κ. τοῦτον ἀσφ. ci. R.). — εἰ μὴ] εἰ A pr. — μὲν γὰρ] μὲν A pr. — τῆς δὲ πόλ. καὶ τοῦ σώμ. v.: quam dedi cod. N lectionem prob. Fr. — ἀπεστερούμην N Fr. J.: ἐστερούμην (ἂν ἐστ. pridem J.). — λειφθεὶς (in urbe scil., opp. τῆς πόλεως ἀποστερ.) N et ci. Taylor Gesner (Turr.): ληφθεὶς (καὶ λ. del. D. K. J.). — καταλειφθεὶς pr. A (corr.²). — ἐπὶ ξένης ci. R. et Meier; Plat. Cratyl. 423 E. conf. Mr.

10. ἡμυνόμην K.: ἡμυνάμην. — εἰκότως ἐδόκουν N Mr.: ἐδ. εἰκ.

- ἀποκτείναντας καὶ οὐ τοὺς αἰτίαν ἔχοντας ἀποκτείνειν
 11 ὀρθῶς ἂν καταλαμβάνοιτε. Ἐκ δὲ παντὸς τρόπου ἀπο-
 λυόμενος τῆς αἰτίας ἔγωγε οὔτε εἰς τὰ τεμένη εἰσιὼν
 τὴν ἀγνείαν τῶν θεῶν μιανῶ, οὔτε ὑμᾶς πείθων ἀπο-
 λῦσαί με ἀνόσια πράσσω. οἱ δὲ διώκοντες μὲν ἐμὲ τὸν
 ἀναίτιον, τὸν δ' αἰτίον ἀφιέντες, τῆς τε ἀφορίας αἰτιοί
 γίνονται, ὑμᾶς τε ἀσεβεῖς εἰς τοὺς θεοὺς πείθοντες
 καταστῆναι πάντων ὧν ἐμὲ ἄξιόν φασι παθεῖν εἶναι
 12 δίκαιοί εἰσι τυγχάνειν. Τοὺτους μὲν οὖν τούτων ἀξίους
 ὄντας ἀπίστους ἡγείσθε· ἐμὲ δὲ ἐκ τῶν προειργασμένων
 γνώσεσθε οὔτε ἐπιβουλεύοντα οὔτε τῶν οὐ προσηκόντων
 ὀρεγόμενον, ἀλλὰ τὰ ἐναντία τούτων πολλὰς μὲν καὶ
 μεγάλας εἰσφορὰς εἰσφέροντα, πολλὰ δὲ τριηραρχοῦντα,
 λαμπρῶς δὲ χορηγοῦντα, πολλοὺς δὲ ἐρανίζοντα, μεγάλας
 δὲ ὑπὲρ πολλῶν ἐργῶνς ἀποτίνοντα, τὴν δὲ οὐσίαν οὐ
 δικαζόμενον ἀλλ' ἐργαζόμενον κεκτημένον, φιλοθύτην
 δὲ καὶ νόμιμον ὄντα. τοιούτου δὲ ὄντος μου μηδὲν ἀν-
 13 ὅσιον μηδ' αἰσχρὸν καταγνῶτε. εἰ δὲ ὑπὸ ζῶντος ἐδιω-
 κόμην, οὐκ ἂν μόνον ὑπὲρ ἑμαυτοῦ ἀπελογούμην, ἀλλ'
 αὐτόν τε τοῦτον καὶ τοὺς τούτῳ μὲν <οὐ> βοηθοῦντας,
 παρ' ἐμοῦ δὲ ὠφελείσθαι ζητοῦντας ἐφ' οἷς κατηγορεῖτέ

καταλαμβάνοιτε N (Bk. Turr. Mr.): καταλαμβάνητε A.

11. πράσσω scr.: πράττω. — ὑμᾶς τε ἀσεβεῖς τε εἰς N (ἀσε-
 βεῖς τὸ εἰς W.). — αὐτοὶ post εἶναι add. Hi.

12. μὲν οὖν ex μὲν A. — ἐκ τε τῶν NAB; ἔκ γε τῶν Fr. J.
 Fort. lacuna sit (ἔκ τε τῶν . . . ἔκ τε τῶν προ.), quae etiam
 Spengelii est sententia. — προειργασμένων A. — τὰ ἐναντία N:
 τὰναντία. — πολλὰ] πολλάκις mal. Bk., πολλὰς δὲ τριηραρχίας
 τῷ Scheibe. — πολλοῖς Salmas. (Mr. Turr.); cf. ad Dem. 39, 18
 (πολλοὺς δὲ ἐράνους ἐρανίζοντα Scheib.). — τὴν δὲ οὐσ. Schaeff.:
 τὴν τε οὐσ. — καὶ κεκτημ. A pr. — φιλοθύτην τε N. — τοιούτου
 codd. Bk (ci. Steph.): τούτου

13. κατηγορεῖ μου Sp.; κατηγορεῖτό μου K. J. Ipse potius οὐ
 ante βοηθ. addidi (cf. δ 2).

μου, ἐπέδειξα ἂν . . . . ἀδικοῦντας. ταῦτα μὲν οὖν ἐπικέσσετον ἢ δικαιότερον παρήσω· δέομαι δ' ὑμῶν, ὦ ἄνδρες τῶν μερίστων κριταὶ καὶ κύριοι, ἐλεήσαντας τὴν ἀτυχίαν μου ἱατροὺς γενέσθαι αὐτῆς, καὶ μὴ συνεπιβάντας τῇ τούτων ἐπιθέσει περιδεῖν με ἀδίκως καὶ ἀθέως διαφθαρέντα ὑπ' αὐτῶν.

γ.

118

| ΕΚ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ Ο ΤΣΕΤΕΡΟΣ.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

Τὰ εἰρημένα ὑπὸ τοῦ κατηγορουμένου λύει ἐνταῦθα, ὥς οὔτε ἄπιστος ἢ μαρτυρία τοῦ οἰκέτου, οὔτε ἀπλόανον πλούσιον ὄντα καὶ ἐνδοξον ποιῆσαι τὸν φόνον, διακινδυνεύειν μέλλοντα ὑπ' αὐτοῦ τὴν οὐσίαν ἀπολέσαι. τὰς προτάσεις δὲ λύει κατὰ περιτροπὴν· ἐκείνου γὰρ εἰπόντος ὅτι ἀτυχὴς εἰμι, περιτρέπει λέγων ὅτι ἡ ἀτυχία παρ' αὐτοῦ ἀδικεῖται.

Ἡ τε ἀτυχία ἀδικεῖται ὑπ' αὐτοῦ, ἦν προϊστάμενος τῆς κακουργίας ἀφανίσαι τὴν αὐτοῦ μιαιφάνην ζητεῖ· ὑπὸ τε ὑμῶν οὐκ ἄξιος ἐλεεῖσθαι ἐστίν, ἀκούσιον μὲν τῷ παθόντι περιθεῖς τὴν συμφορὰν, ἐκουσίως δὲ αὐτὸς εἰς τοὺς κινδύνους καταστάς. ὥς μὲν οὖν ἀπέκτεινε τὸν ἄνδρα, ἐν τῷ προτέρῳ λόγῳ ἀπεδείξαμεν· ὥς δὲ οὐκ ὀρθῶς ἀπελογήθη, νῦν πειρασόμεθα ἐλέγχοντες.

Εἴτε γὰρ προσίοντας τινὰς προϊδόντες οἱ ἀποκτείνε 2

ἐπέδειξα NJ.: ἀπέδειξα. — ante ἀδικ. intercidisse quaedam suspicor (πολλὰ καὶ μεγάλα vel simile quid). — συμβάντας Nauck. — περιδεῖν με NMr.: με post διαφθ. demum v. — subicit N ἀπολογία φόνου ἀπαρσῆμον.

γ. inscriptionis loco ὑπόθεσις τοῦ ἐξῆς NA. — argumento subiectum κατηγορία (A per compend. sine acc.) ὅσπερος AN.

1. Poll. II, 119: Ἀντιφῶν δὲ καὶ ἀπελογήθη.

2. προϊδόντες NMr.: ἰδόντες.

ναντες αὐτοὺς ἀπολιπόντες ὥχοντο φεύγοντες πρότερον
 ἢ ἀπέδυσαν, οἱ ἐντυχόντες ἂν αὐτοῖς, εἰ καὶ τὸν δε-
 σπότην τεθνεῶτα ἠΰρον, τὸν γε θεράποντα, ὃς ἔμπρους
 ἀρθεῖς ἐμαρτύρει, ἔτι ἔμφρονα εὐρόντες, σαφῶς ἀνα-
 κρίναντες τοὺς ἐργασαμένους ἤγγειλαν ἂν ἡμῖν, καὶ
 οὐχ οὗτος ἂν τὴν αἰτίαν εἶχεν· εἴτε ἄλλοι τινὲς ἕτερόν
 τι τοιοῦτον κακουργοῦντες ὀφθέντες ὑπ' αὐτῶν, ἵνα
 μὴ γνωσθῶσι διέφθειραν αὐτοὺς, ἅμα τῷ τούτων φόνῳ
 τὸ κακούργημα ἂν ἐκηρύσσετο καὶ εἰς τούτους ἂν ἡ ὑπ-
 3 οψία ἦκεν. οἳ τε ἦσσαν κινδυνεύοντες τῶν μᾶλλον ἐν
 φόβῳ ὄντων οὐκ οἶδ' ὅπως ἂν μᾶλλον ἐπεβούλευσαν
 αὐτῷ· τοὺς μὲν γὰρ ὃ τε φόβος ἢ τε ἀδικία ἱκανὴ ἦν
 παῦσαι τῆς προμηθίας, τοῖς δὲ ὃ τε κίνδυνος ἢ τε αἰ-
 σχύνη μελῶν οὕσα τῆς διαφορᾶς, εἰ καὶ διενοήθησαν
 ταῦτα πρᾶξαι, ἀρκοῦσα ἦν σωφρονίσει τὸ θυμούμενον
 4 τῆς γνώμης. Οὐκ ὀρθῶς δὲ τὴν τοῦ ἀκολούθου μαρτυ-
 ρίαν ἄπιστον λέγουσιν εἶναι. οὐ γὰρ ἐπὶ ταῖς τοιαύταις
 μαρτυρίαις βασανίζονται, ἀλλ' ἐλεύθεροι ἀφίενται· ὀπό-
 ταν δὲ ἢ κλέψαντες ἀπαρνῶνται ἢ συγκρούπτωσι τοῖς
 δεσπότης, τότε βασανίζοντες ἀξιούμεν ἀληθῆ λέγειν
 5 αὐτούς. Οὐδὲ μὴν ἀπογενέσθαι ἢ παραγενέσθαι εἰκό-
 τερον αὐτόν ἐστιν. εἰ γὰρ ἀπεγένετο, τὸν μὲν κίνδυνον

αὐτοῖς R. Turr.: αὐτῷ. — ἠΰρον J.: εὐρον. — ἔμφρονα codd.
 Steph.: εὐφρονα. — οὗτος ἂν NMr.: om. ἂν v. — ὑπ' αὐτῶν
 NA Bk. (ci. R.): ὑπ' αὐτοῦ.

3. οἳ τε] οἳ δὲ Schaef. — προμηθίας Bk. Turr.: προθυμίας.
 contra οὐχ ante ἱκανή cum R. add. Mr., μὴ ante παῦσαι Sp.;
 πλησαι τῆς προθ. ci. Linder. — σωφρονῆσαι N.

4. λέγουσιν] φησιν J. — ἢ κλέψαντες NABR.: οἳ κλ. — ἢ
 συγκρ.] εἰ (οἱ sec. J.) συγκρ. A pr. (corr.²). — post λέγειν inter-
 cidisse ἀναγκάζειν susp. R.; ἀναγκάζομεν pro ἀξιούμεν pridem ci. J.

5. μὲν om. pr. A.

τὸν αὐτὸν ἔμελλε καὶ παρῶν κινδυνεύειν, πᾶς γὰρ αὐτῶν ληφθεὶς τοῦτον ἂν τὸν ἐπιβουλεύσαντα ἤλεγχεν ὄντα, τὸ δ' ἔργον ἦσσον πράσσειν· οὐδείς γὰρ ὅστις τῶν παρόντων οὐκ ἂν ὀκνηρότερος εἰς τὴν πράξιν ἦν. Ὡς δ' οὐκ ἐλάσσω ἀλλὰ πολὺ μείζω τὸν ἀπὸ τῆς γρα- 6 φῆς κίνδυνον ἢ τόνδε ἡγεῖτο εἶναι, διδάξω. τὸ μὲν ἀλῶναι καὶ ἀποφυγεῖν ἀμφοτέρας τὰς διώξεις ἐν ἰσαίς ἐλπίσι θῶμεν αὐτῷ εἶναι. μὴ παραχθῆναι δὲ τὴν γραφὴν οὐδεμίαν ἐλπίδα εἶχε τούτου γε ζῶντος· οὐ γὰρ ἂν ἐπέθετο αὐτῷ· εἰς δὲ τόνδε τὸν ἀγῶνα ἤξειν οὐκ ἤλπισε· λήσειν γὰρ ἐδόκει ἀποκτείνας αὐτόν. Ἀξιῶν 7 δὲ διὰ τὸ φανερὰν εἶναι τὴν ὑποψίαν αὐτῷ μὴ καταδοκεῖσθαι ὑφ' ὑμῶν, οὐκ ὀρθῶς ἀξιοῖ. εἰ γὰρ τοῦτον ἐν τοῖς μεγίστοις κινδύνοις ὄντα ἱκανὴ ἦν ἡ ὑποψία ἀποτρέψαι τῆς ἐπιθέσεως, οὐδείς ἂν ἐπεβούλευσεν αὐτῷ· πᾶς γὰρ ἂν τις τῶν ἦσσον κινδυνευόντων, τὴν ὑποψίαν μᾶλλον τοῦ κινδύνου φοβούμενος, ἦσσον ἢ οὗτος ἐπέθετο αὐτῷ. Αἰ δ' εἰσφοραὶ καὶ χορηγίαι εὐδαιμονίας 8

τὸν αὐτὸν NA pr. Bk.: οὐ τὸν αὐτὸν A corr.². — πᾶς N Bk.: πῶς. — γὰρ αὐτῶν ληφθεὶς NA pr. Bk.: γὰρ ἂν αὐτῶν ὁ ληφθεὶς A corr.². ceterum τις post πᾶς γὰρ add. Hi. coll. § 7. — γὰρ post οὐδείς add. codd. R.

6. τόνδε] τόδε A pr. (corr.²), τότε N, „sed alterum τ ni fallor a m. 2“ (J.). — γὰρ post τὸ μὲν auct. R. add. Mr. cf. 3 δ 5; 4 β 7, δ 6. — καὶ] ἢ Hi. — παραχθῆναι NA Scalig. R.: παραχεῖν (μὴ ὑπαχθῆναι δὲ τῇ γραφῇ ci. J.). — εἶχε τούτου γε N Mr.: γ' εἶχε τούτου. — ἐπέθετο D. Turr.: ἐπέθετο. — ἀγῶνα NW. J. coll. α 8: κίνδυνον.

7. μὴ ante φανερὰν add., om. ante καταδ. pr. A. — αὐτῷ del. J. — εἰ γὰρ R. Turr.: οὐ γὰρ. — ἀποτρέψαι R. Turr.: ἀποστρέψαι. — οὐδείς ἂν] οὐδείς γὰρ codd. (οὐδ. γ' ἂν ci. R., οὐδ. ἄρ' S. Turr., οὐδ. γε Frohberger, οὐδείς K. J.). — ἐπεβούλευσεν pr. A. — πᾶς NA Bk. (ci. R.): πῶς. — ἐπέθετο ci. Mr. S.: ἡγεῖτο.

μὲν ἱκανὸν σημεῖόν ἐστι, τοῦ δὲ μὴ ἀποκτείνειν τὰναντία·
 περὶ γὰρ αὐτῆς τῆς εὐδαιμονίας τρέμων μὴ ἀποστερηθῇ,
 εἰκότως μὲν ἀνοσίως δὲ ἀπέκτεινε τὸν ἄνδρα. Φάσκων
 δὲ οὐ τοὺς εἰκότως ἀλλὰ τοὺς ἀποκτείναντας φονέας
 εἶναι, περὶ μὲν τῶν ἀποκτεινάντων ὀρθῶς λέγει, εἴπερ
 ἐγένετο φανερόν ἡμῖν τίνες ἦσαν οἱ ἀποκτείναντες αὐ-
 τόν· μὴ δεδηλωμένων δὲ τῶν ἀποκτεινάντων, ὑπὸ τῶν
 εἰκότων ἐλεγχόμενος οὗτος ἂν καὶ οὐδεὶς ἕτερος <ὁ>
 119 ἀποκτείνας | αὐτὸν εἴη. οὐ γὰρ ἐπὶ μαρτύρων ἀλλὰ
 κρυπτόμενα πράσσεται τὰ τοιαῦτα.

- 9 Οὕτω δὲ φανερῶς ἐκ τῆς αὐτοῦ ἀπολογίας ἐλεγ-
 χθεὶς διαφθείρας αὐτόν, οὐδὲν ἕτερον ὑμῶν δεῖται ἢ
 τὴν αὐτοῦ μιαινίαν εἰς ὑμᾶς αὐτοὺς ἐκτρέψαι. ἡμεῖς
 δὲ ὑμῶν δεόμεθα μὲν οὐδέν, λέγομεν δ' ὑμῖν, εἰ μήτε
 ἐκ τῶν εἰκότων μήτε ἐκ τῶν μαρτυρουμένων οὗτος νῦν
 ἐλέγχεται, οὐκ ἔστιν ἔτι τῶν διωκομένων ἔλεγχος οὐδεὶς.
 10 σαφῇ μὲν γὰρ τὸν θάνατον γινώσκοντες, φανερῶς δὲ
 τὰ ἔχνη τῆς ὑποψίας εἰς τοῦτον φέροντα, πιστῶς δὲ
 τοῦ ἀκολούθου μαρτυροῦντος, πῶς ἂν δικαίως ἀπολούοιτε
 αὐτόν; ἀδίκως δ' ἀπολυομένου τούτου ὑφ' ὑμῶν, ἡμῖν
 μὲν προστρόπαιος ὁ ἀποθανὼν οὐκ ἔσται, ὑμῖν δὲ ἐν-
 11 θύμιος γενήσεται. ταῦτα οὖν εἰδότες βοηθεῖτε μὲν τῷ

8. εὐδ. μὲν ἱκανὸν NMr.: ἱκ. μὲν εὐδ. — ἀποστερηθείη
 fort. A pr. (ἀποστερηθ' . . . sec. Sigg.). — τοὺς <ὄντως> ἀπο-
 κτείναντας R., ἀλλ' ὄντως ἀποκτ. Funkh. Schoell coll. β 10;
 δ 10. — ἡμῖν mal. abesse J. — ὁ add. W. — εἴη] . . . ἴη A pr. —
 ἐπὶ Ald.: ὑπὸ codd. — τὰ τοιαῦτα NMr.: ταῦτα.

9. φανερὸς NA pr.

10. vv. ἀδίκως — γενήσεται huc transposuit J.; legebantur
 ante σαφῇ μὲν γὰρ. — μὲν post ἡμῖν add. NA corr.¹ Bk. — cf.
 Ammon. de diff. v. ἐνθύμιος: ὁ γοῦν Ἀ. ἐν τοῖς φονικοῖς φησί·
 Τεθνεὺς οὗτος ὑμῖν ἐνθύμιος γενήσεται.

ἀποθανόντι, τιμωρεῖσθε δὲ τὸν ἀποκτείναντα, ἀγνεύετε δὲ τὴν πόλιν. τρία γὰρ ἀγαθὰ πράξετε· ἐλάσσους μὲν τοὺς ἐπιβουλεύοντας καταστήσετε, πλείους δὲ τοὺς τὴν εὐσέβειαν ἐπιτηδεύοντας, ἀπολύεσθε δ' αὐτοὶ τῆς ὑπὲρ τούτου μιαιρίας.

δ.

ΕΞ ΑΠΟΛΟΓΙΑΣ Ο ΤΣΤΕΡΟΣ.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

[Ἴδου, φησὶν, ἐγὼ καὶ ἡ ἀτυχία μου. δεικτικῶς δὲ λέγει, ἑαυτὸν αἰνιτιζόμενος. — οὗτος, φησὶν, ἐγὼ παραδίδωμι ἑμαυτὸν καὶ τῇ ἀτυχίᾳ μου καὶ τῇ τούτων κακουργίᾳ.] Τεκμήριον τοῦ μὴ πεποιηκέναι τίθῃσιν ὁ ἀπολογούμενος τὸ μῦθα μοῦ προελθεῖν ἐκείνης τῆς νυκτός, καὶ περὶ τούτου πάντας τοὺς παῖδας εἰς βάσανον παραδίδωσιν.

Ἴδου ἐγὼ τῇ τε ἀτυχίᾳ, ἣν οὐ δικαίως αἰτιῶμαι, ὥς οὗτοι φασιν, ἐκὼν ἑμαυτὸν ἐργχειρίζω, τῇ τε τούτων ἔχθρᾳ, δεδιὼς μὲν τὸ μέγεθος τῆς διαβολῆς αὐτῶν, πιστεῦον δὲ τῇ ὑμετέρᾳ γνώμῃ τῇ τε ἀληθείᾳ τῶν ἐξ

11. cf. Harp.: ἀγνεύετε (τε add. cod. A) τὴν πόλιν Ἀ. ἐν τῷ β' ἀντὶ τοῦ ἀγνίζετε. B. A. I p. 338: ἀγνεύετε (ἀγνεύεται cod.) τὴν πόλιν Ἀ. (ἀντὶ τοῦ cod.) ἐκ κατηγορίας <φόνου ἁ> παρασῆμον ἀντὶ τοῦ ἀγνίζετε (ἀγνίζεται cod.), quam glossam corr. Mr. Utrobique J. fuisse ci. Ἀ. ἐν τῷ β' ἐκ κατηγ. φ. ἀπαρασ.; similiter Maussacus. — ἀπολύεσθε S. Turr.; sed cf. 3 γ 11. — subicit N: ἐκκατηγορίας ὁ ὕστερος.

δ. inser. loco est in NA ἡ ὑπόθεσις (A om. artic.) τοῦ ἐξ ἀπολογίας ὕστερου τοῦ ἐξῆς. — ΤΠΟΘΕΣΙΣ] vv. ἰδὸν — κακουργία scholia duo diversa continent primis verbis orationis adscripta. — τεκμήριον NA pr.: τέκμ. δὲ A corr.². — πεφονευκέναι J.; vel hoc vel πεποιηκ. <τὸν φόνον> requiritur. — subiciunt NA ἐξ ἀπολογίας ὁ ὕστερος.

1. ἡ τε ἀτ. N, A pr. (corr.²), scholii prioris auctor (v. ad Ἰσόκρ.). τῇ τε ἀδικίᾳ Ald., corr. Steph. R. — τῇ <δ'> ὑμετέρᾳ Sp.

ἐμοῦ πραχθέντων. ἀποστερούμενος δὲ ὑπ' αὐτῶν μηδὲ
 τὰς παρούσας ἀτυχίας ἀνακλαύσασθαι πρὸς ὑμᾶς, ἀπορῶ
 2 εἰς ἣντινα ἄλλην σωτηρίαν χορή με καταφυγεῖν. καινό-
 τατα γὰρ δὴ, εἰ χορή καινότετα μᾶλλον ἢ κακουργότατα
 εἶπεῖν, διαβάλλουσί με. κατήγοροι γὰρ καὶ τιμωροὶ
 φόβου προσποιούμενοι εἶναι, ὑπεραπολογούμενοι τῆς
 ἀληθοῦς ὑποψίας ἀπάσης, διὰ τὴν ἀπορίαν τοῦ ἀποκτείν-
 ναντος αὐτὸν ἐμὲ φονέα φασὶν εἶναι, δρωῶντες δὲ
 τάναντία ὧν προστέτακται αὐτοῖς, φανερόν ὅτι ἀδίκως
 ἐμὲ μᾶλλον ἀποκτεῖναι ζητοῦσιν ἢ τὸν φονέα τιμωρεῖ-
 3 σθαι. ἐμὲ δὲ προσῆκεν οὐδὲν ἄλλο ἢ πρὸς τὴν μαρ-
 τυρίαν τοῦ ἀκολούθου ἀπολογηθῆναι· οὐ γὰρ μηνυ-
 τῆς οὐδ' ἐλεγκτῆρ τῶν ἀποκτεινάντων εἰμί, ἀλλὰ διωκό-
 μενος ἀποκρίνομαι. ὅμως δὲ περιεργαστέον, ἵνα ἐκ
 παντὸς τρόπου τούτους τε ἐπιβουλεύοντάς μοι ἐμμαντόν
 τε ἀπολνόμενον ἐπιδείξω τῆς ὑποψίας.

4 Τὴν μὲν οὖν ἀτυχίαν ἣ με διαβάλλουσιν, εἰς ἐντυ-
 χίαν αἰτοῦμαι μεταστῆναι· ἀξιῶ δ' ὑμᾶς ἀπολύσαντάς
 με μακαρίσαι μᾶλλον ἢ καταλαβόντας ἐλεῆσαι. Φασὶ δὲ
 τῶν μὲν ἐντυχόντων παιομένοις αὐτοῖς οὐδένα ὄντινα
 οὐκ εἰκότερον εἶναι σαφῶς πυθόμενον τοὺς διαφθεί-
 ραντας αὐτοὺς εἰς οἶκον ἀγγεῖλαι, ἢ ἀπολιπόντα οἰχε-
 5 σθαι. ἐγὼ δὲ οὐδένα οὕτω θερμὸν καὶ ἀνδρεῖον ἀνθρω-
 πον εἶναι δοκῶ, ὄντινα οὐκ ἂν ἄωρὶ τῶν νυκτῶν

2. τῆς ἀληθ. ὑπ. ἀπάσης NMr.: τῆς ὑπ. πάσης τῆς ἀλη-
 θοῦς. — δὲ post δρωῶντες delendum, γὰρ post φανερόν add. ci. J.

3. μοι] μον NA pr.

4. ἐλεῆσαι] ἀσεβῆσαι (coll. 3 β 11) non recte J. Κρείσσων
 γὰρ οἰκτιρμοῦ φθόνος. — ἐντυχ.] ἐντυχόντων pr. A Ald. (corr.
 St.). — παιομένοις in mg. A. — αὐτοῖς] αὐτὸς A pr., αὐτοῖς
 (h. e. cognatis) Sp. — ἀπολιπόντα Gesner Bk.: ἀπολιπόντας.

5. τῶν νυκτῶν NMr.: τῆς νυκτός.

νεκροῖς ἀσπαίρουσι συντυχόντα πάλιν ὑποστρέψαντα
 φεύγειν μᾶλλον ἢ πνιθανόμενον τοὺς κακούργους περὶ
 τῆς ψυχῆς κινδυνεύσαι. τούτων δὲ ἅ μᾶλλον εἰκὸς ἦν
 δρασάντων, οἱ μὲν ἐπὶ τοῖς ἱματίοις διαφθείραντες αὐ-
 τοὺς οὐκ ἂν ἔτι εἰκότως ἀφίοντο, ἐγὼ δὲ ἀπήλλαγμα
 τῆς ὑποψίας. Εἰ δὲ ἐκηρύσσοντο ἢ μὴ ἄλλοι τινὲς κα- 6
 κοῦργοι ἅμα τῷ τούτων φόνῳ, τίς οἶδεν; οὐδενὶ γὰρ
 ἐπιμελὲς ἦν σκοπεῖν ταῦτα. ἀφανοῦς δὲ ὄντος τοῦ
 κηρύγματος, οὐδὲ ὑπὸ τούτων τῶν κακούργων ἄπι-
 στον διαφθαρεῖν αὐτόν. Τοῦ | δὲ θεράποντος πῶς 7
 χρὴ πιστοτέραν τὴν μαρτυρίαν ἢ τῶν ἐλευθέρων ἡγεῖ- 120
 σθαι; οἱ μὲν γὰρ ἀτιμοῦνται τε καὶ χρήμασι ζημιού-
 νται, ἔαν μὴ τάληθῇ δοκῶσι μαρτυρῆσαι· ὁ δὲ οὐκ
 ἔλεγχον παρασχὼν οὐδὲ βάσανον ποῦ δίκην δώσει; ἢ
 τίς ἔλεγχος ἔσται; ἀκινδύνως δὲ μέλλων μαρτυρεῖν
 οὗτός τε οὐδὲν θαναμαστὸν ἔπαθεν ὑπὸ τῶν κυρίων
 ἐχθρῶν μοι ὄντων πεισθεὶς καταψεύδεσθαί μου· ἐγὼ
 τε ἀνόσι' ἂν πάσχοιμι, εἰ μὴ πιστῶς καταμαρτυρηθεὶς
 διαφθαρεῖν ὑφ' ὑμῶν. Μὴ παραγενέσθαι δέ με τῷ 8
 φόνῳ ἀπιστότερον ἢ παραγενέσθαι φασὶν εἶναι. ἐγὼ δ'
 οὐκ ἐκ τῶν εἰκότων ἀλλ' ἔργῳ δηλώσω οὐ παραγενό-
 μενος. ὅποσοι γὰρ δοῦλοί μοι ἢ δοῦλαί εἰσι, πάντας

ἀσπαίρουσιν A (ἀσπαίρουσι Ald. corr. St.). — μᾶλλον ἢ codd.
 (μᾶλλον ὁ μᾶλλον Sp.). — ἀφίοντο A pr. sec. J. et me (corr.²),
 ἀφίοντο N et pr. A sec. Sigg.

6. ἐκηρύσσετο — ἄλλο τι κακούργημα ci. J., recte fortasse.

7. πιστοτέραν NA (sec. J.) R.: πιστότερον. — ἔαν] . . . ν A
 pr. — ποῦ ci. R. S.: τι οὐ N (τινα h. e. τίνα m. 2), οὐ rell. —
 ἢ τίς ci. R. S. (coll. § 10): εἴ τις. — ἀκινδ. τε codd.; δὲ A pr.
 sec. Sigg. et mal. R. — οὗτός γε (τε ci. R. Sp.) μέλλων μαρτυρεῖν
 codd.; transposui ipse. — κυρίων A pr. R.: κυρίως NA corr. Ald.
 — πάθοιμι MZ. — ὑφ' ὑμῶν] ὑπ' αὐτῶν A pr.

8. ὅποσοι A pr. N pr. — μοι ἢ δοῦλαί N M r.: ἢ δοῦλαί μοι.

παραδίδωμι βασανίσαι· καὶ ἐὰν μὴ φανῶ ταύτῃ τῇ νυκτὶ ἐν οἴκῳ καθεύδων ἢ ἐξελθὼν ποι, ὁμολογῶ φονεὺς εἶναι. ἢ δὲ νύξ οὐκ ἄσημος· τοῖς γὰρ Διυπολείοις ὁ 9 ἀνὴρ ἀπέθανε. Περὶ δὲ τῆς εὐδαιμονίας, ἣς ἕνεκα τρέμοντά μέ φασιν εἰκότως ἀποκτεῖναι αὐτόν, πολὺ τάναντία ἐστὶ. τοῖς μὲν γὰρ ἀτυχοῦσι νεωτερίζειν συμφέρει· ἐκ γὰρ τῶν μεταβολῶν ἐπίδοξος ἢ δυσπραγία μεταβάλλειν αὐτῶν ἐστὶ· τοῖς δ' εὐτυχοῦσιν ἀτρεμίζειν καὶ φυλάσσειν τὴν παροῦσαν εὐπραγίαν· μεθισταμένων γὰρ τῶν πραγμάτων δυστυχεῖς ἐξ εὐτυχούντων καθ- 10 ἴστανται. Ἐκ δὲ τῶν εἰκότων προσποιούμενοί με ἐλέγχειν, οὐκ εἰκότως ἀλλ' ὄντως φονέα μέ φασι τοῦ ἀνδρὸς εἶναι. τὰ δὲ εἰκότα ἄλλα πρὸς ἐμοῦ μᾶλλον ἀποδέδεικται ὄντα. ὅ τε γὰρ καταμαρτυρῶν μου ἄπιστος ἐλήλεγκται ὦν, ὃ τε ἔλεγχος οὐκ ἐστὶ· τὰ τε τεκμήρια ἐμά, οὐ τούτων ὄντα ἐδήλωσα· τὰ τε ἵχνη τοῦ φόνου οὐκ εἰς ἐμὲ φέροντα, ἀλλ' εἰς τοὺς ἀπολομένους ἀποδέδεικται ὑπ' αὐτῶν. Πάντων δὲ τῶν κατηγορηθέντων ἀπίστων ἐλεγχθέντων, οὐκ ἐὰν ἀποφύγω οὐκ ἐστὶν ἐξ ὧν ἐλεγχθήσονται οἱ κακουργοῦντες, ἀλλ' ἐὰν καταληφθῶ, οὐδεμία ἀπολογία τοῖς διωκομένοις ἀρκοῦσά ἐστιν.

ἢ ἐξελθ.] ἀλλ' ἐξ. M; μὴδ' ἐξ. Hug. — ποι c. R. Bk.: πον. — Διυπολείοις N et pr. A (corr.¹) Mr.: Διυπολίους (Διυπολείοις C. Lugebil ap. J. in Add.).

9. μὲν γὰρ NM.: γὰρ. — ἀτυχοῦσι νεωτερίζειν Ald.: ἀτυχοῦσιν ἐταιρίζειν. — καὶ ante ἢ δυσπρ. add. K. — μεταβάλλειν αὐτοῖς ci. R. — γὰρ ante τῶν πραγμ. NR.: δὲ. — πραγμάτων Steph.: πραγματειῶν.

10. τὰ δὲ τ' εἰκότα τὰ τ' ἄλλα Sp.; τὰ δὲ εἰκότα — ἀλλὰ S.; ἅπαντα pro ἄλλα Schoell. — τούτων J.: τούτου. — ὑπ' αὐτῶν ἀποδέδεικται Schoell. J. — καταληφθῶ conicere vid. Sp.; ἐλεγχθῶ codd. (ἐλεγχῶ A pr. corr.²), quod def. J. coll. γ 9, α 10. ληφθῶ vel ἀλῶ ci. Bk., ἀλῶ ἐγώ Hug.

Οὕτω δὲ ἀδίκως διώκοντές με, αὐτοὶ μὲν ἀνοσίως 11
ἀποκτεῖναι ζητοῦντες καθαροὶ φασιν εἶναι, ἐμὲ δὲ ὅς
εὐσεβεῖν ὑμᾶς πείθω, ἀνόσια δρᾶν λέγουσιν. ἐγὼ δὲ
καθαρὸς ὢν πάντων τῶν ἐγκλημάτων ὑπὲρ <τε> ἑμαυτοῦ
ἐπισκῆπτω αἰδεῖσθαι τὴν τῶν μηδὲν ἀδικούντων εὐσέ-
βειαν, ὑπὲρ τε τοῦ ἀποθανόντος ἀναμνηστικῶν τὴν
ποινήν παραινῶ ὑμῖν, μὴ τὸν ἀναίτιον καταλαβόντας
τὸν αἴτιον ἀφεῖναι· ἀποθανόντος γὰρ ἐμοῦ οὐδεὶς ἔτι
τὸν αἴτιον ζητήσει. ταῦτα οὖν σεβόμενοι ὁσίως καὶ δι- 12
καίως ἀπολύετε με, καὶ μὴ μετανοήσαντες τὴν ἁμαρτίαν
γινῶτε· ἀνίατος γὰρ ἡ μετάνοια τῶν τοιούτων ἐστίν.

3.

ΤΕΤΡΑΛΟΓΙΑ Β.

α.

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΦΟΝΟΥ ΑΚΟΤΗΣΙΟΥ.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

Δύο παῖδες ἐν γυμνασίοις ἠκόντιζον, συνέβη δὲ τὸν
μὲν ἐντέχνως ἀφεῖναι τὸ βέλος, τὸν δὲ ἕτερον ὑπὸ τὴν φορὰν
τοῦ ἀκοντίου δραμόντα πληγῆναι. τελευτήσαντος δὲ τοῦ παι-
δὸς ὁ τοῦτου πατὴρ κατηγορεῖ τοῦ βαλόντος ὡς ἀνδροφόνου·

11. ὅς] ὡς NA pr. — ὑπὲρ <μὲν> ἑμαυτοῦ ci. Bk. — ὑπὲρ
τε τοῦ] ὑπὲρ δὲ τοῦ codd. — νν. ἀναμνηστικῶν — ἀποθανόντος
om. N. — μὴ τὸν ἀν. κτέ.] cf. Suid. s. v. καταλαβεῖν: οἱ δὲ
ῥήτορες καὶ ἐπὶ τοῦ κολάζειν. A.: μὴ ἀναίτιον καταλαβόντες τὸν
αἴτιον.

12. subicit N: ὁ ὕστερος ἐξ ἀπολογίας.

Or. III α 'Τπόθ.] ὑπόθεσις τῆς ἐξῆς τετραλογίας: NA. —
ἐν γυμνασίῳ mal. Mr. — ἐπὶ τὸν <ὑπο>δραμόντα F. Leo. —
ἀντεκλήμα A pr. corr.^a. — argumento subiectum κατηγορία
φόνου ἀκοντίου NA.

ὁ δὲ μετατίθῃσι τὴν αἰτίαν τῆς πληγῆς ἐπὶ τὸν δραμόντα. ὅθεν οἱ μὲν ἀντέγκλημα τὴν στάσιν, οἱ δὲ μετὰστασιν λέγουσιν.

- 1 Τὰ μὲν ὁμολογούμενα τῶν πραγμάτων ὑπὸ τε τοῦ νόμου κατακέκρται ὑπὸ τε τῶν ψηφισαμένων, οἱ κύριοι πάσης τῆς πολιτείας εἰσὶν· ἂν δέ τι ἀμφισβητήσιμον ᾗ, τοῦτο ὕμιν ὧ ἄνδρες πολῖται προστέτακται διαγνῶναι. οἶμαι μὲν οὖν οὐδὲ ἀμφισβητήσειν πρὸς ἐμὲ τὸν διωκόμενον· ὁ γὰρ παῖς μου ἐν γυμνασίῳ ἀκοντισθεὶς διὰ
121 τῶν πλευρῶν ὑπὸ τούτου τοῦ μειρακίου παραχρῆμα | ἀπέθανεν. ἐκόντα μὲν οὖν οὐκ ἐπικαλῶ ἀποκτείνειαι,
2 ἄκοντα δέ. ἐμοὶ δὲ οὐκ ἐλάσσω τοῦ ἐκόντος ἄκων τὴν συμφορὰν κατέστησε. τῷ δὲ ἀποθανόντι αὐτῷ μὲν οὐδὲν ἐνθύμιον, τοῖς δὲ ζῶσι προσέθηκεν. ὑμᾶς δὲ ἀξιῶ ἐλεοῦντας μὲν τὴν ἀπαιδίαν τῶν γονέων, οἰκτίροντας δὲ τὴν ἄωρον τοῦ ἀποθανόντος τελευτήν, εἰργοντας ὧν ὁ νόμος εἰργεῖ τὸν ἀποκτείναντα μὴ περιορᾶν ἅπασαν τὴν πόλιν ὑπὸ τούτου μαινομένην.

β.

ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΦΟΝΟΤ ΑΚΟΤΣΙΟΤ.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

Ὁ τοῦ ἀκοντίσαντος πατὴρ ἑαυτῷ φησὶν αἴτιον γενέσθαι τὸν ἀποθανόντα τοῦ φόνου· φερομένου γὰρ τοῦ ἀκοντίου

1. ἃ κύρια . . ἐστὶ ci. J. — οὖν om. A pr.

2. οὐδὲν ἐνθ.] οὐδὲν add. NAB Bk. (ci. Hemsterhuis, οὐκ Valcken.). ceterum contrarium prorsus dicit Plat. Leg. θ' 865 DE. In edit. I. scripsi *οὐδέν, ἐνθ. δὲ τοῖς (οὐδὲν πλέον, τοῖς δὲ ζ. ἐνθ. vel οὐχ ἦσσαν ἐνθ. ci. Schoell). — οἰκτίροντας scripsi: οἰκτείροντας. — εἰργοντας et εἰργεῖ pr. A (Turr.), et sic ubique. εἰργεῖ] εἰργεῖν N. — κατηγορία φόνου ἀκουσίον: add. N.

β. Ἐπόθ.] ὑπόθεσις τοῦ ἐξῆς: NA.

ὑπέδραμεν ὑπὸ τὸν σκοπόν, ὅθεν <δικαίως> ἂν αὐτὸν ἑαυτοῦ
φρονέα νομίζεσθαι. ἔστιν οὖν ἡ στάσις μετὰστασις, οὐ συγγνώμη
ὡς τινες ἐνόμιζον.

Νῦν δὲ φανερόν μοι ὅτι αὐταὶ αἱ συμφοραὶ καὶ 1
χρεῖται τοὺς τε ἀπράγμονας εἰς ἀγῶνας <καταστῆναι>
τοὺς τε ἡσυχίους τολμᾶν τὰ τε ἄλλα παρὰ φύσιν λέγειν
καὶ δρᾶν βιάζονται. ἐγὼ γὰρ ἥκιστα τοιοῦτος ὢν καὶ
βουλόμενος εἶναι, εἰ μὴ πολὺ γε ἔψενσμαι, ὑπ' αὐτῆς
τῆς συμφορᾶς ἡναγκάσθην νῦν παρὰ τὸν ἄλλον τρόπον
ὑπὲρ πραγμάτων ἀπολογεῖσθαι, ὃν ἐγὼ χαλεπῶς μὲν
τὴν ἀκριβείαν ἔγνω, ἔτι δὲ ἀπορωτέρως διάκειμαι
ὅπως χρὴ ὑμῖν ἐρμηνεῦσαι ταῦτα. ὑπὸ δὲ σκληρᾶς 2
ἀνάγκης βιαζόμενος, καὶ αὐτὸς εἰς τὸν ὑμέτερον ἔλεον
ὧ ἄνδρες δικασταὶ καταπεφευγῶς δέομαι ὑμῶν, εἰ
ἀκριβέστερον ἢ ὡς σύνηθες ὑμῖν δόξω εἰπεῖν, μὴ διὰ
τὰ προειρημένα δυσχερῶς ἀποδεξαμένους μου τὴν ἀπο-
λογίαν δόξῃ καὶ μὴ ἀληθείᾳ τὴν κρίσιν ποιήσασθαι· ἡ
μὲν γὰρ δόξα τῶν πραχθέντων πρὸς τῶν λέγειν δυνα-
μένων ἐστίν, ἡ δὲ ἀλήθεια πρὸς τῶν δίκαια καὶ ὅσια
πρασσόντων.

ὑποδραμεῖν ci. J. — δικαίως (s. εὐλότως, ὀρθῶς) addi mal. Mr.
— οὖν add. N. — post argum. ἀπολογία φόνου ἀκουσίον NA.

1. μοι om. pr. A. — καταστῆναι auct. R. add. Mr. Turr.
— τολμᾶν] cf. γ 2. καὶ ante παρὰ φύσιν add. Scheib. S. (Turr.);
τὰ τε ἄλλα παρὰ τε ci. Schaefer. Longe melius ἅπαντας τε
pro τὰ τε ἄ. ci. J. coll. γ 1. — <οὐχ> ἥκιστα ci. R. — νῦν
pr. A J.: ἂν N, om. v. — ὑπὲρ τῶν πραγμ. pr. A. — ὅπως
scripsi: ὡς.

2. ἂν αὐτὸς NA pr. — ὑμῖν om. pr. A (prob. S.). — διὰ
τὰς προειρημένας τύχας ἀποδεξ. codd.; <δύσως> ἀποδ. K. et
similiter iam R.; <δυσχερῶς> ἀποδ. suggerit Geb. coll. Plat.
Euthyphr. 6 A; in eis quae praecedunt tale adverbium latere
suspice. J. Προειρημένα scil. ab adversario; cf. λέγειν δυνάμενων.

- ἐστί, τό τε πάθος εἰς τὸν δράσαντα ἔλθον ἡμᾶς μὲν ἀπολύει τῆς αἰτίας, τὸν δὲ δράσαντα δικαίως ἅμα τῇ
 9 ἁμαρτία τιτιμώρηται. Ἀπολύει δὲ καὶ ὁ νόμος ἡμᾶς, ὃ πιστεύων, εἰργοντι μήτε ἀδίκως μήτε δικαίως ἀποκτείνειν, ὥς φονέα με διώκει. ὑπὸ μὲν γὰρ τῆς αὐτοῦ τοῦ τεθνεῶτος ἁμαρτίας ὅδε ἀπολύεται μηδὲ ἀκουσίως ἀποκτεῖναι αὐτόν· ὑπὸ δὲ τοῦ διώκοντος οὐδ' ἐπικαλούμενος ὥς ἐκὼν ἀπέκτεινεν, ἀμφοῖν ἀπολύεται τοῖν ἐγκλημάτοιιν, <μητ' ἄκων> μήτε ἐκὼν ἀποκτεῖναι.
 10 Ἀπολυόμενος δὲ ὑπὸ τε τῆς ἀληθείας τῶν πραχθέντων ὑπὸ τε τοῦ νόμου καθ' ὃν διώκεται, οὐδὲ τῶν ἐπιτηδευμάτων εἵνεκα δίκαιοι τοιούτων κακῶν ἀξιοῦσθαί ἐσμεν. οὗτός τε γὰρ ἀνόσια πείσεται τὰς οὐ προσηκούσας φέρων ἁμαρτίας, ἐγὼ τε μᾶλλον μὲν οὐδέν, ὁμοίως δὲ τούτῳ ἀναμάρτητος ὢν, εἰς πολλαπλασίους τούτου συμφορὰς ἤξω· ἐπὶ τε γὰρ τῇ τούτου διαφθορᾷ ἀβίωτον τὸ λειπόμενον τοῦ βίου διάξω, ἐπὶ τε τῇ ἑμαντοῦ ἀπαιδία ζῶν ἔτι κατορυχθήσομαι.
 11 Ἐλεοῦντες οὖν τοῦδε μὲν τοῦ νηπίου τὴν ἀναμάρτητον συμφορὰν, ἑμοῦ δὲ τοῦ γηραιοῦ καὶ ἀθλίου τὴν ἀπροσδόκητον κακοπάθειαν, μὴ καταψηφισάμενοι δυσμόρους ἡμᾶς καταστήσητε, ἀλλ' ἀπολύνοντες εὖσε-

9. φονέα με] φονέας ἡμᾶς? — τῆς αὐτοῦ] . . . τ . . . A pr. (αὐτῆς τῆς fuisset ci. J.). — οὐδ' ἐπικαλ. ὥς] ὥς ἐπικαλούμενος A pr. — μητ' ἄκων inserit Ald.

10. ἀπολυόμενοι ci. R. — ὑπὸ τε τῆς ἀλ. τῶν πρ. ὑπὸ τε τοῦ νόμου N et corr. A (Bk., et ci. R.): ὑπὸ τε τῆς ἀλ. τοῦ ν. ὑπὸ τε τῶν πρ. — διαφθορᾷ NAR.: διαφορᾷ. — ἔτι κατορυχθήσομαι R. Bk.; ἐπικατορ. codd., quod tuetur Hi. ἔτι κατορυγνύσομαι K. coll. γ 12.

11. ἔλ. μὲν οὖν NJ. — τοῦδε] οὗδε (sic) N pr. corr.². — νηπίον] νέον καὶ ἀναιτίον K. — γηραιοῦ] Pollux II, 13: γηραιός, ὥς Θουκυλίδης καὶ Ἀντιφῶν (affert J.).

βεῖτε. ὃ τε γὰρ ἁμαρτῶν συμφοραῖς περιπεσὼν οὐκ
 ἀτιμώρητός ἐστιν, ἡμεῖς τε οὐ δίκαιοι τὰς τούτων
 ἁμαρτίας συμφέρειν ἐσμέν. τήν τε οὖν εὐσέβειαν τού- 12
 των τῶν πραχθέντων καὶ τὸ δίκαιον αἰδούμενοι ὁσίως
 καὶ δικαίως ἀπολύετε ἡμᾶς, καὶ μὴ ἀθλιωτάτῳ δύο
 πατέρα καὶ παῖδα ἁώροις συμφοραῖς περιβάλητε.

γ.

ΕΚ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ Ο ΤΣΤΕΡΟΣ.

Ὅτι μὲν αὐτὴ ἡ χρεία παρὰ φύσιν καὶ λέγειν καὶ 1
 δρᾶν ἅπαντας ἀναγκάζει, ἔργῳ καὶ οὐ λόγῳ δοκεῖ μοι
 σημαίνειν οὗτος· ἥμιστα γὰρ ἐν γε τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ
 ἀναιδὴς καὶ τολμηρὸς ὢν, νῦν ὑπ' αὐτῆς τῆς συμφορᾶς
 ἠνάγκασται λέγειν οἷα οὐκ ἂν ποτε ᾤμην ἐγὼ τοῦτον
 εἰπεῖν. ἐγὼ τε γὰρ πολλῇ ἀνοίᾳ χρώμενος οὐκ ἂν 2
 ὑπέλαβον τοῦτον ἀντειπεῖν· οὐδὲ γὰρ ἂν ἓνα λόγον
 ἀντὶ δυοῖν λέξας τὸ ἥμισυ τῆς κατηγορίας ἐμμαντὸν ἂν
 ἀπεστέρησα· οὗτός τε μὴ τολμῶν οὐκ ἂν προεῖχε τῷ
 διπλασίῳ μου, ἓνα μὲν πρὸς ἓνα λόγον ἀπολογηθεῖς, ἃ
 δὲ κατηγόρησεν ἀναποκρίτως εἰπών. τοσοῦτον δὲ προ- 3

ἁμαρτῶν] ita etiam J.; ἀποθανόντων codd. v. (τῇ αὐτοῦ ἁμαρ-
 τῇ add. K.; ἀμ. <οὐκ εἰκός> Schöll).

12. τε post τήν del. J. propter usum tetralogiarum (de
 quo v. Schaefer. p. 14). — καὶ τήν ἀλήθειαν post εὐσέβ. add.
 S.; in τούτων τῶν περ. offendit P.; sed spectantur vv. ὃ τε
 γὰρ — ἐστιν. — ὁσίως NAB Bk. (ci. R.); ὁμοίως. — ἡμᾶς A.
 — δύο corr. A. — περιβάλοιτε ABLMZ. — subicit N ἀπο-
 λογία φόνον ἀκουσίον.

γ. ὁ ὕστερος ἐκ κατηγορίας NA.

1. γε] τε pr. A.

2. ἀντὶ δυοῖν λέξας auctore R. Bk.: ἀντιδούς ἢ λέξας NA
 (ἀντιδ. [ἢ λέξας] Mr.).

έχων ἐν τοῖς λόγοις ἡμῶν, ἔτι δὲ ἐν οἷς ἔπρασσε πολλα-
 πλάσια τούτων, οὗτος μὲν οὐχ ὁσίως δεῖται ὑμῶν
 συχνῶς τὴν ἀπολογίαν ἀποδέχεσθαι αὐτοῦ· ἐγὼ δὲ
 δράσας μὲν οὐδὲν κακόν, παθὼν δὲ ἄθλια καὶ δεινά,
 καὶ νῦν ἔτι δεινότερα τοιῶν ἐργῶ καὶ οὐ λόγῳ, εἰς
 τὸν ὑμέτερον ἔλεον καταπεφευγὼς δέομαι ὑμῶν, ὧς ἄν-
 δρες ἀνοσίων ἐργῶν τιμωροί, ὁσίων δὲ διαγνώμονες,
 μὴ ἔργα φανερά ὑπὸ πονηρῶς λόγων ἀκριβείας πει-
 σθέντας, ψευδῇ τὴν ἀλήθειαν τῶν πραχθέντων ἡγή-
 4 σασθαι· ἢ μὲν γὰρ πιστότερον ἢ ἀληθέστερον σύγκει-
 ται, ἢ δ' ἀδολώτερον καὶ ἀδυνατώτερον λεχθήσεται.
 τῷ μὲν οὖν δικαίῳ πιστεύων ὑπερορῶ τῆς ἀπολογίας·
 τῇ δὲ σκληρότητι τοῦ δαίμονος ἀπιστῶν ὀρρωδῶ, μὴ
 οὐ μόνον τῆς χρείας τοῦ παιδὸς ἀποστερηθῶ, ἀλλὰ καὶ
 123 αὐθέντην προσκαταγνωσθέντα ὑφ' ὑμῶν | ἐπίδω αὐ-
 5 τόν. εἰς τοῦτο γὰρ τόλμης καὶ ἀναιδείας ἦκει, ὥστε
 τὸν μὲν βαλόντα καὶ ἀποκτείναντα οὔτε τρῶσαι οὔτε
 ἀποκτεῖναι φησι, τὸν δὲ οὔτε ψάυσαντα τοῦ ἀκοντίου
 οὔτε ἐπινοήσαντα ἀκοντίσαι, ἀπάσης μὲν γῆς ἀμαρτόντα,

3. ἔπρασσε] „quae (oratione sua) efficere studebat“; cf.
 infra καὶ νῦν ἔτι δεινότερα . . ἐργῶ καὶ οὐ λόγῳ. Opponitur
 δράσας μὲν οὐδὲν κακόν. — συχνῶς] εὐμενῶς R., εὖνος K.,
 del. P. ut ortum ex οὐχ ὁσίως. — δὲ δράσας mal. R.: δ' ἔδρασα.
 — δεινότερα τούτων <παθεῖν κινδυνεύων>, ἐργῶ καὶ οὐ λόγῳ
 εἰς J. — post πεισθ. add. ἀφανίσαι S., ἀπιστα νομίσαι K.;
 contra del. ἔργα φανερά Fr. J., μὴ πρὸς ἔργα φ. ci. Schoell,
 ψ. παρὰ τὴν ἀλήθ. Reutzel. — πεισθέντας N et A pr. (sec. J.)
 Mr.: πεισθέντες A corr.² v. — ἡγήσασθαι N Mr.: ἡγήσασθε
 A pr. (sec. Sigg. A corr.), ἡγήσασθε A corr. (sec. Sigg. A pr.) v.

4. καὶ ἄδυν.] ἢ δυνατώτ. ci. Mr. Sch. (J.), εἰ καὶ ἄδ. R.,
 ἄμα post ἢ δ' add. W. — αὐθέντην codd. et ci. Valck. R.:
 αὐτὴν τὴν. — προσκαταγν. codd. et ci. R.: προκαταγν.

5. ἀποκτείναντα] ἀκοντίσαντα N. — ἀμαρτόν ci. R.

πάντων δὲ σωμάτων, διὰ τῶν ἑαυτοῦ πλευρῶν διαπηῆξαι τὸ ἀκόντιον λέγει. ἐγὼ δὲ ἐκουσίως κατηγορῶν ἀποκτείνει αὐτὸν πιστότερος ἅν μοι δοκῶ εἶναι ἢ οὗτος, <ὅς> μήτε βαλεῖν μήτε ἀποκτείνειν φησι τὸ μειράκιον. ὁ μὲν γὰρ ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ καλούμενος ὑπὸ τοῦ 6 παιδοτρίβου, ὡς ὑποδέχοιτο τοῖς ἀκοντίζουσι τὰ ἀκόντια [ἀναιρεῖσθαι], διὰ τὴν τοῦ βαλόντος ἀκολασίαν πολεμῶ τῷ τούτου βέλει περιπεσών, οὐδὲν οὐδ' εἰς ἐν' ἀμαρτών, ἀθλίως ἀπέθανε· ὁ δὲ περὶ τὸν τῆς ἀναιρέσεως καιρὸν πλημμελήσας, οὐ τοῦ σκοποῦ τυχεῖν ἐκωλύθη, ἀλλ' ἄθλιον καὶ πικρὸν σκοπὸν ἐμοὶ ἀκοντίσας, ἐκὼν μὲν οὐκ ἀπέκτεινε, μᾶλλον δὲ ἐκὼν ἢ οὔτε ἔβαλεν οὔτε ἀπέκτεινεν. Ἀκουσίως δὲ οὐχ ἤσσον ἢ ἐκουσίως ἀποκτείναντές μου τὸν παῖδα, τὸ παράπαν δὲ ἀρνούμενοι 7 μὴ ἀποκτείνειν αὐτόν, οὐδ' ὑπὸ τοῦ νόμου καταλαμβάνεσθαι φασιν, ὅς ἀπαγορεύει μήτε δικαίως μήτε ἀδίκως ἀποκτείνειν. ἀλλὰ τίνος μᾶλλον ἐστὶν ὁ φόνος;

ἀπάντων R. J. — τὸ ἀκόντιον λέγει NMr.: λέγει τὸ ἀκ. — ὅς add. Ald. — φασὶ N, unde φάσκων om. ὅς W.

6. ὡς ὑποδέχοιτο scr.: ὅς ὑπεδέχετο (ὑπ...έχετο N litteris ed evanidis). — ἀναιρεῖσθαι del. Fr. (v. etiam R.), ὅς ὑπεδέχετο — ἀναιρεῖσθαι et in proximis τῆς ἀναιρέσεως del. J. — οὐδ' εἰς ἐν' Fr.: οὐδ' εἰς ἐν codd., εἰς οὐδὲν v. — ἢ post ἐκὼν addidi cum NA pr. (corr.²). „Meliorum cum iure dici possit, voluntariam caedem fuisse, quam, quod iste dicit, omnino neque e. q. s.“ Cf. 5 extr. (Verba μᾶλλον δὲ — ἀπέκτεινεν del. K.). — ἐκουσίως δὲ — ἢ ἀκουσίως NA pr. corr.². — ἤσσον A pr. corr.². — ἀποκτείναντές scr.: ἀποκτείναντός NA pr.; ἀπέκτεινέ A corr.² rell. Pluralis etiam § 9. 10. 11 similiter usurpatur, ἀποκτείνας J.

7. δὲ del. J. — ἀρνούμενοι scr.: ἀρνούμενου NA pr.; ἀρνούμενος A corr.² v. (J.). — φασιν scr.: φησιν. — τίνος μᾶλλον ἐ. ὁ φ.; πότερον ἀνήκει ci. J.: τίς ὁ βάλλον (βαλὼν A corr.² v.) ἐστίν; ὁ φ. ὃν (οὗν Ald.) ἀνήκει codd. (τίς ὁ βαλὼν; ἐς τίν' ὁ φ. ἀνήκει Bk. in add.). Cf. B. A. p. 403: ἀντήκει Ἀ. μὲν ἀντὶ τοῦ καθήκει, et Suid. s. π.

- <πότερ>ον ἀνήκει εἰς τοὺς θεωμένους ἢ εἰς τοὺς παι-
 दाγωγούς; ὧν οὐδεὶς οὐδὲν κατηγορεῖ· οὐδὲ ἀφανὴς
 ἀλλὰ καὶ λίαν φανερὸς ἔμοιγε αὐτοῦ ὁ θάνατός ἐστιν.
 ἐγὼ δὲ τὸν νόμον ὁρθῶς ἀγορεύειν φημι τοὺς ἀποκτεί-
 ναντας κολάζεσθαι· ὅ τε γὰρ ἄκων ἀποκτείνας ἀκουσίους
 κακοῖς περιπεσεῖν δίκαιός ἐστιν, ὅ τε διαφθαρεῖς οὐδὲν
 ἧσσαν ἀκουσίως ἢ ἐκουσίως βλαφθεῖς ἀδικοῖτ' ἂν ἀτι-
 8 μώρητος γενόμενος. Οὐ δίκαιος δὲ ἀποφυγεῖν ἐστὶ διὰ
 τὴν ἀτυχίαν τῆς ἁμαρτίας. εἰ μὲν γὰρ ὑπὸ . . . μηδὲ
 δι' ἐπιμελείας τοῦ θεοῦ ἡ ἀτυχία γίννεται, ἁμαρτημα
 οὔσα τῷ ἁμαρτῶντι συμφορὰ δικαία γενέσθαι ἐστίν· εἰ
 δὲ δὴ θεία κηλὶς τῷ δράσαντι προσπίπτει ἀσεβοῦντι,
 οὐ δίκαιον τὰς θείας προσβολὰς διακωλύειν γίννεσθαι.
 9 Ἐλεξαν δὲ καὶ ὥς οὐ πρόπει χρηστὰ ἐπιτηδεύοντας
 αὐτοὺς κακῶν ἀξιούσθαι· ἡμεῖς δὲ πῶς ἂν πρόποντα
 πάσχοιμεν, εἰ μηδὲν ὑποδεέστερα τούτων μελειῶντες
 θανάτῳ ζημιούμεθα; Φάσκων δὲ ἀναμάρτητος εἶναι,
 καὶ ἀξιῶν τὰς συμφορὰς τῶν ἁμαρτῶντων εἶναι καὶ μὴ
 εἰς τοὺς ἀναμάρτητους ἐκτρέπεσθαι, ὑπὲρ ἡμῶν λέγει.
 ὅ τε γὰρ παῖς μου εἰς οὐδένα οὐδὲν ἁμαρτῶν, ὑπὸ
 τούτου τοῦ μαιρακίου ἀποθανών, ἀδικοῖτ' ἂν ἀτιμώρητος
 γενόμενος· ἐγὼ τε τοῦδε μᾶλλον ἀναμάρτητος ὢν δεινὰ

οὐδεὶς οὐθενός ci. R., οὐδενός οὐδὲν Sch. J., qui etiam
 κατηγορῶ proposuit. — οὐδὲ A pr.: οὐ γὰρ. „mortuum autem
 esse patet“, cf. 2 γ 10 σαφῇ μὲν γὰρ κτέ.; 4 γ 7. — ἀκουσίους
 NA Bk. (ci. R.): ἀκουσίως. — ὅ τε δὲ φθαρτοί N et ut videtur
 A pr. (corr.²). — ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως NA pr. (corr.²).

8. μηδὲ δι' N, μηδὲ . . . A pr., μηδεμιάς A corr.² rell. Ex-
 ciderit aliquid velut μηδενός τῶν ἔξωθεν. — εἰ δὲ δὴ θεία
 scr.: ἡ δὲ ἀλήθεια N, . . . δὲ . . . θεία A pr., εἰ δὲ θεία A corr.²
 rell. (εἰ δὲ αὐτὴ θεία ci. J.).

9. οὐ ante πρόπει supra v. A, om. N. — ζημιούμεθα mal. R.

πείσομαι, ἃ ὁ νόμος ἀποδίδωσί μοι μὴ τυχὼν παρ' ὑμῶν. Ὡς δὲ οὐδὲ τῆς ἁμαρτίας οὐδὲ τοῦ ἀκουσίως 10 ἀποκτείναι, ἐξ ὧν αὐτοὶ λέγουσιν, ἀπολύεται, ἀλλὰ κοινὰ ἀμφοτέρω ταῦτα ἀμφοῖν αὐτοῖν ἐστὶ, δηλώσω. εἴπερ ὁ παῖς διὰ τὸ ὑπὸ τὴν φορὰν τοῦ ἀκοντίου ὑπελθεῖν καὶ μὴ ἀτρέμας ἐστάναι φονεὺς αὐτὸς αὐτοῦ δίκαιος εἶναι ἐστίν, οὐδὲ τὸ μειράκιον καθαρὸν τῆς αἰτίας ἐστίν, ἀλλ' εἴπερ τούτου μὴ ἀκοντίζοντος ἀλλ' ἀτρέμα ἐστῶτος ἀπέθανεν ὁ παῖς. ἐξ ἀμφοῖν δὲ τοῦ φόνου γενομένου, ὁ μὲν παῖς εἰς αὐτὸν ἁμαρτῶν μᾶλλον ἢ κατὰ τὴν ἁμαρτίαν αὐτὸν τιμώρηται, τέθνηκε γάρ, ὁ δὲ συλλήπτωρ καὶ κοινωνὸς εἰς τοὺς οὐ προσήκοντας τῆς ἁμαρτίας γενόμενος πῶς δίκαιος ἀξήμιος ἀποφυγεῖν ἐστίν;

Ἐκ δὲ τῆς αὐτῶν τῶν ἀπολογουμένων ἀπολογίας 11 μετόχου τοῦ μειρακίου τοῦ φόνου ὄντος, οὐκ ἂν δικαίως οὐδὲ ὁσίως ἀπολύοιτε αὐτόν. οὔτε γὰρ ἡμεῖς, οἱ διὰ τὴν τούτων ἁμαρτίαν διαφθαρέντες, αὐθένται καταγνωσθέντες ὅσα ἀλλ' ἀνόσι' ἂν πάθοιμεν ἰφ' ὑμῶν· οὔθ' οἱ θανατώσαντες ἡμᾶς μὴ εἰργόμενοι τῶν οὐ προσηγόντων εὐσεβοῦντ' ἂν ὑπὸ τῶν ἀπολυσάντων τοὺς ἀνοσίους. πάσης δ' ὑπὲρ πάντων τῆς κηλίδος εἰς ὑμᾶς ἀναφερομένης, πολλὴ εὐλάβεια ὑμῖν τούτων

ἀποδίδωσι NMr.: δίδωσι. — μοι in marg. A.

10. οὐδὲ τοῦ S. Turr.: τοῦδε τοῦ NA pr., τοῦδε τῷ A corr.² rell., οὐδὲ τῷ c. R. Mr. — νν. ἐξ ὧν — λέγουσιν ante δηλώσω transp. Fuhr J. — εἴπερ] εἰ γὰρ Ald. Mr. (εἴπερ γὰρ Baier). cf. 2 γ 6. — ὑπελθεῖν NMr.: ἐλθεῖν. cf. β 4. — ἀλλ' εἴπερ] ἀλλ' εἰ K.; πλὴν εἰ requirit J. — αὐτὸν τετ. NJ.: αὐτὸν τετ.

11. τοῦ φόνου ὄντος NMr.: ὄντος τοῦ φ. — οὐ προσηγόντων Fr. S.: . . προσηγο . . των A pr. (acc. et v add. corr.²), προσηγόντων N v. — εἰς ὑμᾶς A pr. corr.². — εὐλάβεια ὑμῖν] εὐσέβεια ὑμῖν A pr. (corr.²), εὐσέβ. ὑμῖν N.

- ποιητέα ἐστί· καταλαβόντες μὲν γὰρ αὐτὸν καὶ εἰρξάν-
 τες ὧν ὁ νόμος εἰργει καθαροὶ τῶν ἐγκλημάτων ἐσεσθε,
 12 ἀπολύσαντες δὲ ὑπαίτιοι καθίστασθε. τῆς οὖν | ὑμε-
 τέρας εὐσεβείας ἔνεκα καὶ τῶν νόμων ἀπάγοντες
 τιμωρεῖσθε αὐτόν, <καὶ> αὐτοὶ τε μὴ μεταλάβητε τῆς
 τούτου μιαιρίας, ἡμῖν τε τοῖς γονεῦσιν, οἳ ζῶντες
 κατορωρύγμεθα ὑπ' αὐτοῦ, δόξῃ γοῦν ἐλαφροτέραν
 τὴν συμφορὰν καταστήσατε.

δ.

ΕΞ ΑΠΟΛΟΓΙΑΣ Ο ΤΣΤΕΡΟΣ.

- 1 Τοῦτον μὲν εἰκὸς πρὸς τὴν ἑαυτοῦ κατηγορίαν
 προσέχοντα τὸν νοῦν μὴ μαθεῖν τὴν ἀπολογίαν μου,
 ὑμᾶς δὲ χρηί, γινώσκοντας ὅτι ἡμεῖς μὲν οἱ ἀντίδικοι
 κατ' εὐνοίαν κρίνοντας τὸ πρᾶγμα εἰκότως δίκαια
 ἑκάτεροι αὐτοὺς οἴομεθα λέγειν, ὑμᾶς δὲ ὁσίως ὀρθᾶν
 2 προσήκει τὰ πραχθέντα· ἐκ τῶν λεγομένων γὰρ ἡ
 ἀλήθεια σκεπτέα αὐτῶν ἐστίν. ἐγὼ δέ, εἰ μὲν τι ψευδὸς
 εἴρηκα, ὁμολογῶ καὶ τὰ ὀρθῶς εἰρημένα προσδιαβάλλειν
 ἄδικα εἶναι· εἰ δὲ ἀληθῆ μὲν, λεπτά δὲ καὶ ἀκριβῆ, οὐκ
 ἐγὼ ὁ λέγων ἀλλ' ὁ πράξας τὴν ἀπέχθειαν αὐτῶν
 δίκαιος φέρεσθαι ἐστι.

12. ἡμετέρας pr. A (corr.²). — τιμωρεῖσθαι A pr. (corr.²).
 — τε] δὲ A pr. — κατορωρύγμεθα Ald.: κατορύγμεθα NA
 Mr. — subicit N ὁ ὅστερος ἐκ κατηγορίας.

δ] numero carent libri.

1. ἀπορίαν A pr. (corr.² sec. J., corr.¹ sec. me). — χρηί,
 γινώσκοντας NA pr. J.: χρηί γινώσκειν A corr.² rell. — αὐτοὺς]
 αὐτοὺς NA pr. (corr.²) et v. ante R.

2. ἐπάχθειαν NJ. — ἐστίν A pr. sec. J. (A corr.² sec. me).

Θέλω δὲ πρῶτον ὑμᾶς μαθεῖν, ὅτι οὐκ ἔάν τις 3
φάσκη ἀποκτείνει, τοῦτ' ἔστιν, ἀλλ' ἔάν τις ἐλέγχῃ.
οὗτος δὲ ὁμολογῶν τὸ ἔργον ὡς ἡμεῖς λέγομεν γενέσθαι,
περὶ τοῦ ἀποκτείναντος ἀμφισβητεῖ, ὃν ἀδύνατον ἀλ-
λαχόθεν ἢ ἐκ τῶν πραχθέντων δηλοῦσθαι. Σχετλιαῖζει 4
δὲ κακῶς ἀκούειν φάσκων τὸν παῖδα, εἰ μήτε ἀκοντίσας
μήτε ἐπινοήσας αὐθέντης ὧν ἀποδείκνυνται, καὶ οὐ
πρὸς τὰ λεγόμενα ἀπολογεῖται. οὐ γὰρ ἀκοντίσαι οὐδὲ
βαλεῖν αὐτόν φημι τὸν παῖδα, ἀλλ' ὑπὸ τὴν πληγὴν
τοῦ ἀκοντίου ὑπελθόντα οὐχ ὑπὸ τοῦ μειρακίου ἀλλ'
ὑφ' ἑαυτοῦ διαφθαρεῖν· οὐ γὰρ ἀτρεμίζων ἀπέθανε.
τῆς δὲ διαδρομῆς αἰτίας ταύτης γενομένης, εἰ μὲν ὑπὸ
τοῦ παιδοτρίβου καλούμενος διέτρεχεν, ὁ παιδοτρίβης
ἂν <ὁ> ἀποκτείνας αὐτὸν εἴη, εἰ δ' ὑφ' ἑαυτοῦ πεισθεὶς
ὑπῆλθεν, αὐτὸς ὑφ' ἑαυτοῦ διέφθαρται. Θέλω δὲ μὴ 5
πρότερον ἐπ' ἄλλον λόγον ὀρμῆσαι, ἢ τὸ ἔργον ἐτι
φανερώτερον καταστήσαι, ὁποτέρου αὐτῶν ἐστί. τὸ
μὲν μειράκιον οὐδενὸς μᾶλλον τῶν συμμελετώντων
ἐστὶ τοῦ σκοποῦ ἁμαρτόν, οὐδὲ τῶν ἐπικαλουμένων τι
διὰ τὴν αὐτοῦ ἁμαρτίαν δέδρακεν· ὁ δὲ παῖς οὐ ταῦτα

3. πρῶτον ὑμᾶς NMr.: ὑμᾶς πρῶτον. — τις φάσκη] τινα
interponi mal. R., ante τις add. W. V. Frohberger ad Lys. X,
6 (J.). — ἐλέγχῃ Hi. (ἐλεγχῇ B), supra legens ἔάν τις (τι) φάσκη
[ἀποκτείνειν]. — περὶ τοῦ scr.: ὑπὲρ τοῦ.

4. κακῶς ἀν.] ἀνόσι' ἂν πάσχειν postulat J. — μήτ'
(μήτε N) ἐπινοήσας NA corr.¹ Bk. (ci. Valcken. R.): μήθ'
υπονοήσας A pr., μήτε πονήσας v. — ἀποδείκνυνται NMr. (cf.
§ 9): ἀποδέδεικται. — αὐτόν A corr.² Hi.: αὐτόν. — ὑπελ-
θόντα] ..... A pr. (ὑπελθόν in rasura legi dicit J.). —
οὐ γὰρ <ἂν> ἀτρεμίζων. Fr. K. cf. β 5. — αἰτίας ταύτης] αἰτίας
αὐτῷ inter alia ci. R., αἰτιωτάτης ci. J. — γενομένης scr.:
γινομένης. — καλούμενον NA pr. (corr.²). — ὁ c. R. add. J.

5. τι] τίς A pr. (corr. τί), τίς v. ante R.

τοῖς συνθεωμένοις δρῶν, ἀλλ' εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ ἀκον-
 τίου ὑπελθὼν, σαφῶς δηλοῦνται παρὰ τὴν αὐτοῦ ἁμαρ-
 τίαν περισσοτέροις παθήμασι τῶν ἀτρεμιζόντων περι-
 πεσών. ὁ μὲν γὰρ εἰς οὐδέν' ἂν ἤμαρτε, μηδενὸς ὑπὸ
 τὸ βέλος ὑπελθόντος αὐτῷ· ὁ δ' οὐκ ἂν ἐβλήθη μετὰ
 6 τῶν θεωμένων ἐστῶς. Ὡς δ' οὐδενὸς μᾶλλον τῶν
 συνακοντιζόντων μέτοχός ἐστι τοῦ φόνου, διδάξω. εἰ
 γὰρ διὰ τὸ τοῦτον ἀκοντίζειν ὁ παῖς ἀπέθανε, πάντες
 ἂν οἱ συμμελετῶντες συμπράκτορες εἶεν τῆς αἰτίας·
 οὗτοι γὰρ οὐ διὰ τὸ μὴ ἀκοντίζειν οὐκ ἔβαλον αὐτόν,
 ἀλλὰ διὰ τὸ μηδενὶ ὑπὸ τὸ ἀκόντιον ὑπελθεῖν· ὁ δὲ
 νεανίσκος οὐδὲν περισσὸν τούτων ἁμαρτιῶν, ὁμοίως
 7 τούτοις οὐκ ἂν ἔβαλεν αὐτὸν ἀτρέμα σὺν τοῖς θεωμέ-
 νον, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀφυλαξία. ὁ μὲν γὰρ οὐδένα ὁρῶν
 διατρέχοντα, πῶς ἂν ἐφυλάξατο μηδένα βαλεῖν; ὁ δ'
 ἰδὼν τοὺς ἀκοντίζοντας, εὐπετῶς ἂν ἐφυλάξατο μὴ βλη-
 8 θῆναι· ἐξὴν γὰρ αὐτῷ ἀτρέμα ἐστάναι. Τὸν δὲ νόμον
 ὃν παραφέρουσιν, ἐπαινεῖν δεῖ. ὀρθῶς γὰρ καὶ δικαίως
 τοὺς ἀκουσίως ἀποκτείναντας ἀκουσίοις παθήμασι κο-
 λάξει. τὸ μὲν οὖν μειράκιον ἀναμάρτητον ὄν, οὐκ ἂν
 δικαίως ὑπὲρ τοῦ ἁμαρτόντος κολάζοιτο· ἱκανὸν γὰρ

ὑπελθὼν N pr. (corr.²); ἐπελθὼν A pr. (corr.²). — παθήμασι
 J.: ἁμαρτήμασι NA pr., ἀτυχήμασι A corr.² v. — ὁ μὲν γὰρ
 εἰς οὐδέν' J.: ὁ μὲν γὰρ ἀφ' οὗ οὐδέν'. — αὐτῷ· ὁ δ' scr.: ὁ
 δ' J., αὐτὸς δ' codd.

6. εἶεν J.: εἶσαν codd., ἦσαν W. — οὐ post γὰρ add. R.
 codd. — αὐτόν] m. 2 add. in mg. ἢ μὴν ἄλλον N. — μηδενὶ
 R. Turr.: μηδένα. — ἁμαρτιῶν] δρῶν mal. J.

7. ἐστι] ἐτι A pr. — μὴ βληθῆναι K.: μηδένα μὴ βαλεῖν
 (μηδενὶ ὑπὸ τὸ ἀκόντιον [s. τὸ βέλος] ὑπελθεῖν J.; μηδενὶ ὑπο-
 δραμεῖν Fuhr.; μὴ del. Bait. Fr.). — ἀτρέμα NAMt.: ἀτρέμας.

αὐτῷ ἐστὶ τὰς αὐτοῦ ἁμαρτίας φέρειν· ὁ δὲ παῖς ταῖς αὐτοῦ ἁμαρτίαις διαφθαρεῖς, ἅμα ἡμαρτέ τε καὶ ὑφ' ἑαυτοῦ ἐκολάσθη. κεκολασμένου δὲ τοῦ ἀποκτείναντος, οὐκ ἀτιμώρητος ὁ φόνος ἐστί. Ἐχοντός γε δὴ τὴν 9 δίκην τοῦ φονέως, οὐκ ἔαν ἀπολύσῃτε | ἡμᾶς, ἀλλ' ἔαν καταλάβητε, ἐνθύμιον ὑπολείψεσθε. ὁ μὲν γάρ 125 αὐτὸς τὰς ἑαυτοῦ ἁμαρτίας φέρων, οὐδενὶ οὐδὲν προσ- τρόπαιον καταλείψει· ὁ δὲ καθαρὸς τῆς αἰτίας ὅδε ἔαν διαφθαρεῇ, τοῖς καταλαμβάνουσι μεῖζον τὸ ἐνθύμιον γενήσεται. εἰ δὲ αὐθέντης ἐκ τῶν λεγομένων ἐπιδεί- κνυται, οὐχ ἡμεῖς αὐτῷ οἱ λέγοντες αἰτιοὶ ἐσμεν, ἀλλ' 10 ἢ προᾶξίς τῶν ἔργων. ὀρθῶς δὲ τῶν ἐλέγχων ἐλεγχόν- των τὸν παῖδα αὐθέντην ὄντα, ὁ νόμος ἀπολύων ἡμᾶς τῆς αἰτίας τὸν ἀποκτείναντα καταλαμβάνει. μήτε οὖν ἡμᾶς εἰς μὴ προσηκούσας συμφορὰς ἐμβάλῃτε, μήτε αὐτοὶ ταῖς τούτων ἀτυχίαις βοηθοῦντες ἐναντία τοῦ δαίμονος γνῶτε, ἀλλ' ὥσπερ ὅσιον καὶ δίκαιον, μεμνη- μένοι τοῦ πάθους ὅτι διὰ τὸν ὑπὸ τὴν φορὰν τοῦ ἀκοντίου ὑπελθόντα ἐγένετο, ἀπολύετε ἡμᾶς· οὐ γὰρ αἰτιοὶ τοῦ φόνου ἐσμέν.

8. αὐτῷ] ἐκάστω Nauck.

9. δὴ add. NMr.; γε secl. J., qui primus vv. ἐχ. — φονέως recte ad epilogum rettulit. — οὐκ ἔαν NA pr. J.: οὐκ ἔαν οὖν A corr.² v., οὐκ οὖν ἔαν S. — καταλάβοιτε A. — γάρ om. N. — ἑαυτοῦ N: αὐτοῦ. — ὅδε ἔαν διαφθ. scr. (cf. β 11): ὅς δὲ ἔαν φθαρεῇ NA pr., ὅς ἔαν διαφθαρεῇ A corr.², ὡν ἔαν διαφθ. Scheibe J., ἔαν διαφθ. R. Bk. — num καταλαμβάνουσι ἀεῖζων τὸ ἐνθ. ? cf. Aesch. Suppl. 988.

10. post ἐγένετο add. ἀπολέσθαι NA pr. (corr.²). — subicit N ὁ ὕστερος ἐξ ἀπολογίας.

4.

ΤΕΤΡΑΛΟΓΙΑ Γ.

α.

ΦΟΝΟΤ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΚΑΤΑ ΤΟΤ ΛΕΓΟΝΤΟΣ
ΑΜΤΝΑΣΘΑΙ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Νέος καὶ πρεσβύτες ἐκ λαιδορίας ἀλλήλοις συμπεσόντες ἐμάχοντο, ἰσχυρότερον δὲ τοῦ νέου πλήξαντος τέθνηκεν ὁ πρεσβύτες· καὶ περὶ τούτου κατηγορεῖ τις τοῦ νέου ὡς τὸν φόνον πεποιηκός. ὁ δὲ πρῶτον τὸν πρεσβύτεν ἀδίκων ἄρξαι λέγει χειρῶν. ὅθεν ἀντέγκλημα ἢ στάσις γίνεται.

- 1 Νενόμισται μὲν ὀρθῶς τὰς φονικὰς δίκας περὶ πλείστου τοῦς κρίνοντας ποιεῖσθαι διώκειν τε καὶ μαρτυρεῖν κατὰ τὸ δίκαιον, μῆτε τοῦς ἐνόχους ἀφιέντας
- 2 μῆτε τοῦς καθαροὺς εἰς ἀγῶνα καθιστάντας. ὅ τε γὰρ θεὸς βουλόμενος ποιῆσαι τὸ ἀνθρώπινον φύλον τοῦς πρῶτους γενομένους ἐφυσεν ἡμῶν, τροφείας τε παρέδωκε τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, ἵνα μὴ σπάνει τῶν ἀναγκαίων προαποθνήσκωμεν τῆς γηραιοῦ τελευτῆς. ὅστις

Or. IV α. Inscr. loco N: ὑπόθεσις τῆς ἐξῆς τετραλογίας (haec A quoque). περὶ φόνον ὃν ὡς ἀμυνόμενος ἔδρασεν. — ΥΠΟΘΕΣΙΣ] ἀλλήλοις συμπ. N Mr.: συμπ. ἀλλ. — ἀντέγκλημα A. — orationi praemittunt NA: φόνον κατηγορία (κατ. φόν. A) κατὰ τοῦ λέγοντος ἀμύνασθαι.

1. φονικὰς] καὶ in ras. A.

2. ὅτε γὰρ θεὸς — — τροφείας τε καὶ (ita NA pr. et v. ante Bk.) <τροφούς?> παρέδωκε Sp., retinens γὰρ § 3 init. (ποριστὰς vel συνεργούς R. post τε καὶ addendum ci.). — φύλον N Mr.: γένος. — πρῶτους N Mr.: πρῶτον. — τὴν ante θάλ. om. N.

οὖν τῶν ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἀξιοθέντων τοῦ βίου ἡμῶν
 ἀνόμως τινὰ ἀποκτείνει, ἀσεβεῖ μὲν περὶ τοὺς θεοὺς,
 συγγεῖ δὲ τὰ νόμιμα τῶν ἀνθρώπων. ὃ τε [γὰρ] ἀπο- 3
 θανῶν, στερόμενος ὧν ὁ θεὸς ἔδωκεν αὐτῷ, εἰκότως
 θεοῦ τιμωρίαν ὑπολείπει τὴν τῶν ἀλιτηρίων δυσμένειαν,
 ἣν οἱ παρὰ τὸ δίκαιον κρίνοντες ἢ μαρτυροῦντες, συν-
 ασεβοῦντες τῷ ταῦτα δρῶντι, οὐ προσῆκον μίσμα εἰς
 τοὺς ἰδίους οἴκους εἰσάγονται· ἡμεῖς τε οἱ τιμωροὶ τῶν 4
 διεφθαρμένων, εἰ δι' ἄλλην τινὰ ἔχθραν τοὺς ἀναιτίους
 διώκοιμεν, τῷ μὲν ἀποθανόντι οὐ τιμωροῦντες δεινούς
 ἀλιτηρίους ἔχομεν τοὺς τῶν ἀποθανόντων προστρο-
 παίους, τοὺς δὲ καθαρούς ἀδίκως ἀποκτείνοντες ἔνοχοι
 τοῦ φόνου τοῖς ἐπιτιμίαις ἐσμέν, ὑμᾶς δὲ ἄνομα δρᾶν
 πεῖθοντες καὶ τοῦ ὑμετέρου ἁμαρτήματος ὑπαίτιοι
 γιγνόμεθα. ἐγὼ μὲν οὖν δεδιὼς ταῦτα, εἰς ὑμᾶς παρ- 5
 ἄγων τὸν ἀσεβήσαντα καθαρὸς τῶν ἐγκλημάτων εἰμί·
 ὑμεῖς δὲ ἀξίως τῶν προειρημένων τῇ κρίσει προσσχόντες
 τὸν νοῦν, ἀξίαν δίκην τοῦ πάθους τῷ ἐργασμένῳ
 ἐπιθέντες, ἅπασαν τὴν πόλιν καθαρὰν τοῦ μιάσματος
 καταστήσετε. εἰ μὲν γὰρ ἄκων ἀπέκτεινε τὸν ἄνδρα, 6
 ἄξιός ἐστιν ἢν συγγνώμης τυχεῖν τινός· ὕβρει δὲ καὶ ἀκολα-

τῶν — ἀξιοθέντων scr.: τούτων — ἀξιοθέντος N et ut
 vid. pr. A (Mr.); τούτων — ἀξιοθεῖς A corr.¹ rell., qua lect.
 servata ἀποστερεῖ pro ἀποκτείνει ci. R. K. coll. β 7; τούτων
 — ἀξιοθέντων [τοῦ βίου] S. (τοῦ βίου iam antea Bait. del.).
 3. γὰρ del. S. Fr. — <τοῦ> θεοῦ P. — ἦν . . μίσμα] ὧν . .
 μῆνιμα P. coll. δ 10.

4. ἡμεῖς] ὑμεῖς A pr. (corr.²). — cf. Poll. 8, 21: καὶ ὡς
 Ἄ. ἐπιτίμιον (quem locum ad δ 7 refert J.). — ὑμᾶς δὲ Schaeff.:
 ὑμ. τε.

5. malim ἀξίως <μὲν> — ἀξίαν <δὲ>. — προσσχόντες
 Nauck. J.: προσέχοντες N, προσέχοντες v. — τῶν ἐργασμένων
 (ita etiam Z et v. ante R.) om. τοῦ πάθους A pr. (corr.¹). —
 malim καταστήσετε.

σίᾳ παροινῶν εἰς ἄνδρα πρεσβύτην, τύπτων τε καὶ
 πνίγων ἕως τῆς ψυχῆς ἀπεστέρησεν αὐτόν, ὥς μὲν
 ἀποκτείνας τοῦ φόνου τοῖς ἐπιτιμίοις ἔνοχός ἐστιν, ὥς
 δὲ συγγέων ἅπαντα τῶν γεραιότερων τὰ νόμιμα οὐδενός
 7 ἄμαρτεῖν, οἷς οἱ τοιοῦτοι κολάζονται, δίκαιός ἐστιν. ὁ
 μὲν τοίνυν νόμος ὁρθῶς ὑμῖν τιμωρεῖσθαι παραδίδωσιν
 αὐτόν· τῶν δὲ μαρτύρων ἀκηκόατε, οἱ παρῆσαν παρ-
 ουνοῦντι αὐτῷ. ὑμᾶς δὲ χρὴ τῇ τε ἀνομίᾳ τοῦ παθή-
 ματος ἀμύνοντας, τὴν τε ὕβριν κολάζοντας ἀξίως τοῦ
 πάθους, τὴν βουλεύσασαν ψυχὴν ἀνταφελέσθαι αὐτόν.

126

Ἰ ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΦΟΝΟΥ, ΩΣ ΑΜΤΝΟΜΕΝΟΣ
 ΑΠΕΚΤΕΙΝΕΝ.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἡ στάσις μετὰστασις· μεταφέρει γὰρ ἐπὶ τὸν θερα-
 πεύσαντα λατρὸν τὸν φόνον. τὸ γὰρ ἀντεγκληματικὸν ὥς
 παρεπόμενον ἔλαβεν.

Ὅτι μὲν βραχεῖς τοὺς λόγους ἐποίησαντο, οὐ θαν-
 μάξω αὐτῶν· οὐ γὰρ ὥς μὴ πάθωσιν ὁ κίνδυνος αὐτοῖς
 ἐστίν, ἀλλ' ὥς ἐμὲ μὴ δικαίως δι' ἔχθραν διαφθείρωσιν.
 ὅτι δ' ἐξισοῦν τοῖς μεγίστοις ἐγκλήμασιν ἠθέλον τὸ
 πρᾶγμα, οὐ ὁ ἀποθανὼν αὐτῷ αἷτιος καὶ μᾶλλον ἢ ἐγὼ
 ἐγένετο, εἰκότως ἂν ἀγανακτεῖν μοι δοκῶ. ἄρχων γὰρ

6. τὸν γεραιότερον N, τῶν γεραιετέρων A pr., corr. τῶν
 γεραιετέρων. del. haec v. Hi.

7. οἱ — νόμοι N corr.². — παραδιδούσιν N. — add. N φόνου
 κατηγορία κατὰ τοῦ λέγοντος ἀμύνασθαι.

β. Loco inser. NA: τοῦ (τῶν A) ἐξῆς ὑπόθεσις; post argum.
 eidem habent: ἀπολογία φόνου, ὃν ὥς ἀμυνόμενος ἀπέκτεινεν.
 ὃν del. S. Turr.

1. αὐτῷ post ἀποθανὼν om. pr. A (corr.¹ αὐτῶ, corr.²
 αὐτῷ). αὐτὸς αὐτῷ Pahlé.

χειρῶν ἀδίκων, καὶ παροινῶν εἰς ἄνδρα πολὺν αὐτοῦ
 σωφρονέστερον, οὐχ αὐτῷ μόνον τῆς συμφορᾶς, ἀλλὰ
 καὶ ἐμοὶ τοῦ ἐγκλήματος αἴτιος ἐγένετο. Οἶμαι μὲν 2
 οὖν ἐγῶγε οὔτε δίκαια τούτους οὐδ' ὅσια δοῶν ἐγ-
 καλοῦντας ἐμοί. τὸν γὰρ ἄρξαντα τῆς πληγῆς, εἰ μὲν
 σιδηρῷ ἢ λίθῳ ἢ ξύλῳ ἡμυνάμην αὐτόν, ἡδίκουν μὲν
 οὐδ' <ἂν> οὕτως — οὐ γὰρ ταῦτ' ἀλλὰ μείζονα καὶ
 πλείονα δίκαιοι οἱ ἄρχοντες ἀντιπάσχειν εἰσί — ταῖς
 δὲ χερσὶ τυπτόμενος ὑπ' αὐτοῦ, ταῖς χερσὶν ἅπερ ἔπα-
 σχον ἀντιδρῶν, πότερα ἡδίκουν; Εἴεν· ἐρεῖ δέ „ἀλλ' ὁ 3
 νόμος εἰργων μῆτε δικαίως μῆτε ἀδίκως ἀποκτείνειν
 ἔνοχον τοῦ φόνου τοῖς ἐπιτιμίαις ἀποφαίνει σε ὄντα·
 ὁ γὰρ ἀνὴρ τέθνηκεν“. ἐγὼ δὲ δεύτερον καὶ τρίτον οὐκ
 ἀποκτεῖναι φημι. εἰ μὲν γὰρ ὑπὸ τῶν πληγῶν ὁ ἀνὴρ
 παραχρῆμα ἀπέθανεν, ὑπ' ἐμοῦ μὲν δικαίως δ' ἂν
 ἐτεθνήκει — οὐ γὰρ ταῦτ' ἀλλὰ μείζονα καὶ πλείονα
 οἱ ἄρξαντες δίκαιοι ἀντιπάσχειν εἰσί — νῦν δὲ πολλαῖς 4
 ἡμέραις ὕστερον μοχθηρῷ ἱατρῷ ἐπιτρεφθεὶς διὰ τὴν
 τοῦ ἱατροῦ μοχθηρίαν καὶ οὐ διὰ τὰς πληγὰς ἀπέθανε.
 προλεγόντων γὰρ αὐτῷ τῶν ἄλλων ἱατρῶν, εἰ ταύτην
 τὴν θεραπείαν θεραπεύσοιτο, ὅτι ἰάσιμος ὢν διαφθα-
 ρήσοιτο, δι' ὑμᾶς τοὺς συμβούλους διαφθαρεὶς ἐμοὶ
 ἀνόσιον ἐγκλημα προσέβαλεν. Ἀπολύει δέ με καὶ ὁ νόμος 5

τοῦ ἐγκλήματος αἴτ. ἐγένετο NMr.: αἴτιος τοῦ ἐγκλ. γέγονεν.
 2. ἐμοί] ἐμοῦ pr. A. — ἂν (Dem. 29, 2) addidi. „si necessarium
 ἂν, praetulerim οὐδ' ἂν“ J. — ὑπ'] . . . pr. A („ταῖς?“ J.). —
 πότερα ἂν ἡδίκουν NA pr.

3. καὶ ante δεύτερον add. A corr.² v. (om. J.). — vv. οὐ
 γὰρ — εἰσί del. Muret.

4. μοχθηρῷ NMr.: πονηρῷ: — εἰ] εἰς N. — διαφθαρεὶς]
 ἐπιτρεφθεὶς J. coll. γ 5. — ἐγκλημα om. N.

καθ' ὃν διώκομαι. τὸν γὰρ ἐπιβουλεύσαντα κελεύει
 φονέα εἶναι. ἐγὼ μὲν οὖν πῶς ἂν ἐπεβούλευσά τι αὐτῷ,
 ὅ,τι μὴ καὶ ἐπεβουλεύθην ὑπ' αὐτοῦ; τοῖς γὰρ αὐτοῖς
 ἀμυνόμενος αὐτὸν καὶ τὰ αὐτὰ δρῶν ἅπερ ἐπασχον,
 6 σαφὲς ὅτι τὰ αὐτὰ ἐπεβούλευσα καὶ ἐπεβουλεύθην. Εἰ
 δέ τις ἐκ τῶν πληγῶν τὸν θάνατον οἰόμενος γενέσθαι
 φονέα με αὐτοῦ ἡγεῖται εἶναι, ἀντιλογισάσθω ὅτι διὰ
 τὸν ἄρξαντα αἱ πληγαὶ γενόμεναι τοῦτον αἴτιον τοῦ
 θανάτου καὶ οὐκ ἐμὲ ἀποφαίνουσιν ὄντα· οὐ γὰρ ἂν
 ἡμυνάμην μὴ τυπτόμενος ὑπ' αὐτοῦ. Ἀπολυνόμενος δὲ
 ὑπὸ τε τοῦ <νόμου ὑπὸ τε τοῦ> ἄρχαντος τῆς πληγῆς,
 ἐγὼ μὲν οὐδενὶ τρόπῳ φονεὺς αὐτοῦ εἰμί, ὁ δὲ ἀπο-
 θανών, εἰ μὲν ἀτυχία τέθνηκε, τῇ ἑαυτοῦ ἀτυχίᾳ κέ-
 χρηται — ἡτύχησε γὰρ ἄρχας τῆς πληγῆς —, εἰ δ'
 ἀβουλία τινί, τῇ ἑαυτοῦ ἀβουλίᾳ διέφθαρται· οὐ γὰρ
 εὖ φρονῶν ἐτυπτε με.

7 Ὡς μὲν οὖν οὐ δικαίως κατηγοροῦμαι, ἐπιδέδεικται
 μοι· ἐθέλω δὲ τοὺς κατηγοροῦντάς μου πᾶσιν οἷς ἐγκα-
 λοῦσιν ἐνόχους αὐτοὺς ὄντας ἀποδείξαι. καθαρῶ μὲν
 μοι τῆς αἰτίας ὄντι φόνον ἐπικαλοῦντες, ἀποστεροῦντες
 δέ με τοῦ βίου ὃν ὁ θεὸς παρέδωκέ μοι, περὶ τὸν θεόν

5. ἐπιβουλεύοντα pr. A. — φονέα] . . . . . ἕα pr. A (τὸν
 φονέα?) — ἐπεβούλευσα K. (coll. δ 5 et 2 γ 3), τι add. W.: ἐπι-
 βουλεύσαιμι. — ὁ μὴ scr. ed. 1., ὅ,τι μὴ c. Schoell. J.: εἰ μὴ (K.
 post μὴ add. τὰ αὐτὰ ἐπεβούλευσα). — τὰ αὐτὰ ἐπεβ.] τὰ
 αὐτὰ ἐβούλευσα N.

6. εἶναι om. N. — ὑπὸ τε codd. R.: ὑπὸ γε (ὑπὸ N corr.²).
 — νόμον ὑπὸ τε τοῦ add. R. Turr. — ἄρχαντος A pr. corr.².

7. μου om. A pr., quod prob. S. — οἷς <ἐμοί> ἐγκαλοῦσιν
 Hi. — ἀποδείξαι NA Mr.: ἐπιδείξαι. — μὲν <γάρ> e R. conī.
 Mr. — μοι] τοι N. — ἐπικαλοῦντες K.: ἐπιβουλεύοντες. — δέ
 με] δέ μου A. δέ del. ci. J.

ἀσεβοῦσιν· ἀδίκως δὲ θάνατον ἐπιβουλεύοντες τὰ τε νόμιμα συγγέουσι φονῆς τέ μου γίνονται· ἀνοσίως δ' ἀποκτεῖναι ὑμᾶς με πείθοντες καὶ τῆς ὑμετέρας εὐσεβείας αὐτοὶ φονῆς εἰσὶ.

Τούτοις μὲν οὖν ὁ θεὸς ἐπιθείη τὴν δίκην· ὑμᾶς 8 δὲ χρὴ τὸ ὑμέτερον σκοποῦντας ἀπολῦσαι με μᾶλλον ἢ καταλαβεῖν βούλεσθαι. ἀδίκως μὲν γὰρ ἀπολυθεῖς, διὰ τὸ μὴ | ὀρθῶς ὑμᾶς διδαχθῆναι ἀποφυγόν, τοῦ μὴ ¹²⁷ διδάξαντος καὶ οὐχ ὑμέτερον τὸν προστρόπαιον τοῦ ἀποθανόντος καταστήσω· μὴ ὀρθῶς δὲ καταληφθεῖς ὑφ' ὑμῶν, ὑμῖν καὶ οὐ τούτῳ τὸ μῆνιμα τῶν ἀλιτηρίων προστρίψομαι. ταῦτ' οὖν εἰδότες, τουτοισὶ τὸ ἀσέβημα 9 τοῦτο ἀναθέντες, αὐτοὶ τε καθαροὶ τῆς αἰτίας γένεσθε ἐμέ τε ὁσίως καὶ δικαίως ἀπολύετε· οὕτω γὰρ ἂν καθαρῶτατοι πάντες οἱ πολῖται εἴημεν.

γ.

ΕΚ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ Ο ΤΣΕΤΕΡΟΣ.

ΠΡΟΘΕΣΙΣ.

Ἐν τούτῳ φησὶ [θανυμάζω] ὅτι οὐκ εἰκὸς ἄρξαι χειρῶν ἀδίκων τὸν πρεσβύτερον. εἶτα ὅτι εἰ καὶ οὕτως ἔχει,

φονῆς J.: φονεῖς. — αὐτοὶ (i. e. οἱ αὐτοὶ) scr. (coll. 5, 32; Soph. O. R. 457): αὐτοὶ (ed. I ἀσεβείας <αἵτιοι ὄντες> αὐτοὶ post Fr.). Totam sententiam ἀνοσίως — εἰσὶ del. J.

8. τὸ ὑμέτερον A pr. (corr.²). — ὑμᾶς διδαχθῆναι N Mr.: διδαχθ. ὑμᾶς. — μὴ ante διδάξ. del. J. — τούτῳ] τούτοις?

9. γενέσθε pr. N (corr.²). — εἴμεν J. — subicit N ἀπολογία φόνον ὃν ὡς ἀμυνόμενος ἀπέκτεινεν.

γ. inscr. loco ὑπόθεσις N, ὑπόθεσις τῶν ἐξῆς A. — ΠΡΟΘ.] θανυμάζω del. S., pro ἐν τούτῳ N habet ἐκ τούτων, ex quo etiam manifestius principium orationis hic temere admixtum esse. — εἶτα ὅτι εἰ] εἰ.αἰ A pr. („εἰσαεῖ?“ J.); ὅτι est supra γ. — εἴμεν J.

ὁ μέγρι φόνου ἀμυνόμενος ὑπεύθυνος. καὶ περὶ τοῦ ἱατροῦ, ὡς δι' ἀπειρίαν ἐσφάλη, ἀνεύθυνος ὢν.

Τοῦτόν τε οὐ θαυμάζω ἀνόσια δράσαντα ὅμοια οἷς εἴργασται λέγειν, ὑμῖν τε συγγιγνώσκω βουλομένοις τὴν ἀκρίβειαν τῶνπραχθέντων μαθεῖν τοιαῦτα ἀνέχεσθαι ἀκούοντας αὐτοῦ, ἃ ἐκβάλλεσθαι ἄξιόν ἐστι. τὸν γὰρ ἄνδρα ὁμολογῶν τύπτειν τὰς πληγὰς ἐξ ὧν ἀπέθανεν, αὐτὸς μὲν τοῦ τεθνηκότος οὐ φησι φονεὺς εἶναι, ἡμᾶς δὲ τοὺς τιμωροῦντας αὐτῷ ζῶν τε καὶ βλέπων φονεὺς αὐτοῦ φησὶν εἶναι. θέλω δὲ καὶ τὰ ἄλλα παραπλήσια ἀπολογηθέντα τούτοις ἐπιδειξάιναι αὐτόν.

- 2 Εἶπε δὲ πρῶτον μὲν, εἰ καὶ ἐκ τῶν πληγῶν ἀπέθανεν ὁ ἀνὴρ, ὡς οὐκ ἀπέκτεινεν αὐτόν· τὸν γὰρ ἄρξαντα τῆς πληγῆς, τοῦτον αἴτιον τῶνπραχθέντων γενόμενον καταλαμβάνεσθαι ὑπὸ τοῦ νόμου, ἄρξαι δὲ τὸν ἀποθανόντα. μάθετε δὴ πρῶτον μὲν ὅτι ἄρξαι καὶ παροινεῖν τοὺς νεωτέρους τῶν πρεσβυτέρων εἰκότερόν ἐστι· τοὺς μὲν γὰρ ἢ τε μεγαλοφροσύνη τοῦ γένους ἢ τε ἀκμὴ τῆς ῥώμης ἢ τε ἀπειρία τῆς μέθης ἐπαίρει τῷ θυμῷ χαρίζεσθαι, τοὺς δὲ ἢ τε ἐμπειρία τῶν παροινουμένων ἢ τε ἀσθένεια τοῦ γήρως ἢ τε δύναμις τῶν
3 νέων φοβοῦσα σωφρονίζει. Ὡς δὲ οὐδὲ τοῖς αὐτοῖς

praemittunt NA ἐκ κατηγορίας ὁ ὕστερος.

1. δι' ἃ ἐκβ. ἄξιός ἐστι Hi. — οὐ φησιν A. — τὰ ἄλλα N: τὰλλα.

2. vv. εἶπε — αὐτόν in mg. habet A. — καὶ παροινεῖν] τοῦ παρ. ci. R., sed cf. β 1. — vv. ἢ τε μεγαλοφρ. τοῦ γένους, τῷ θυμῷ χαρίζεσθαι, ἢ τε δύν. τῶν νέων φοβοῦσα del. K. — ῥώμης] ὧ . . s pr. A („ῥῶας ni fallor“ J., quod verum putat F. Leo). — παροινουμένων R. Turr.: παρανομουμένων.

3. οὐδέ NMr.: οὐ.

ἀλλὰ τοῖς ἐναντιωτάτοις ἡμύνετο αὐτόν, αὐτὸ τὸ ἔργον
σημαίνει. ὁ μὲν γὰρ ἀκμαζούσῃ τῇ ῥώμῃ τῶν χειρῶν
χρώμενος ἀπέκτεινεν· ὁ δὲ ἀδυνάτως τὸν κρείσσονα
ἀμυνόμενος, οὐδὲ σημείον οὐδὲν ὦν ἡμύνετο ὑπολιπὼν
ἀπέθανεν. Εἰ δὲ ταῖς χερσὶν ἀπέκτεινε καὶ οὐ σιδήρῳ,
ὅσον αἱ χεῖρες οἰκειότεραι τοῦ σιδήρου τούτῳ εἰσί, το-
σούτῳ μᾶλλον φονεύς ἐστιν. Ἐτόλμησε δὲ εἰπεῖν ὥς ὁ 4
ἄρξας τῆς πληγῆς καὶ μὴ διαφθείρας μᾶλλον τοῦ ἀπο-
κτείναντος φονεύς ἐστι· τοῦτον γὰρ βουλευτὴν τοῦ
θανάτου φησὶ γενέσθαι. ἐγὼ δὲ πολλὴν τάναντία τού-
των φημί. εἰ γὰρ αἱ χεῖρες ἅ διανοούμεθα ἐκάστῳ
ἡμῶν ὑπουργοῦσιν, ὁ μὲν πατάξας καὶ μὴ ἀποκτείνας
τῆς πληγῆς βουλευτῆς ἐγένετο, ὁ δὲ θανασίμως τύπτων
τοῦ θανάτου· ἐκ γὰρ ὧν ἐκείνος διανοηθεὶς ἔδρασεν,
ὁ ἀνὴρ τέθυγκεν. Ἔστι δὲ ἡ μὲν ἀτυχία τοῦ πατάξαν-
τος, ἡ δὲ συμφορὰ τοῦ παθόντος. ὁ μὲν γὰρ ἐξ ὧν
ἔδρασεν ἐκείνος διαφθαρεὶς, οὐ τῇ ἑαυτοῦ ἀμαρτία
ἀλλὰ τῇ τοῦ πατάξαντος χρησάμενος ἀπέθανεν· ὁ δὲ
μείζω ὧν ἤθελε πράξας, τῇ ἑαυτοῦ ἀτυχίᾳ ὃν οὐκ
ἤθελεν ἀπέκτεινεν. Ὑπὸ δὲ τοῦ ἱατροῦ φάσκων αὐτὸν 5
ἀποθανεῖν, <οὐ> θαυμάζω ὅτι ὕφ' ἡμῶν τῶν συμβου-
λευσάντων ἐπιτρεφθῆναι φησιν αὐτὸν διαφθαρῆναι.
καὶ γὰρ ἂν εἰ μὴ ἐπετρέψαμεν, ὑπ' ἀθεραπειᾶς ἂν ἔφη

ὧν ἡμύνετο ὑπολείπων N; ὑπολιπὼν ὧν ἡμύνετο A. ἡμύνετο
J., ὑπολείπων Mr.; in collocatione verborum uterque cum N
facit. — οἰκειότεραι τοῦ σιδήρου NMr.: τοῦ σιδ. οἰκ. — εἰσί]
ἐστί pr. A.

4. ἀπέθανεν] ἔπαθεν N.

5. <οὐ> θαυμάζω ὅτι ὕφ' Hi. coll. β 4: θ. ὅτι οὐχ ὕφ'
(οὐχ om. pr. A). — ἐπιτρέψαμεν N pr. (corr.?). — ἀθεραπει-
σίας (R.) J.

διαφθαρῆναι αὐτόν. εἰ δέ τοι καὶ ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ ἀπέθανεν, ὥς οὐκ ἀπέθανεν, ὁ μὲν ἱατρὸς οὐ φονεὺς αὐτοῦ ἐστίν, ὁ γὰρ νόμος ἀπολύει αὐτόν, διὰ δὲ τὰς τούτου πληγὰς ἐπιτρεψάντων ἡμῶν αὐτῷ, πῶς ἂν ἄλλος τις ἢ ὁ βιασάμενος ἡμᾶς χρῆσθαι αὐτῷ φονεὺς εἴη ἂν;

- 6 Οὕτως δὲ φανερώς ἐκ παντὸς τρόπου ἐλεγχόμενος ἀποκτείνει τὸν ἄνδρα, εἰς τοῦτο τόλμης καὶ ἀναιδείας ἦκει, ὥστ' οὐκ ἀρκοῦν αὐτῷ ἐστίν ὑπὲρ τῆς αὐτοῦ ἀσεβείας ἀπολογεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ ἡμᾶς, οἳ τὸ τούτου
28 μίσμα ἐπέξερχόμεθα, ἀθέμιστα καὶ | ἀνόσια δοῶν φησι.
7 τούτῳ μὲν οὖν πρόπει καὶ ταῦτα καὶ ἔτι τούτων δεινότερα λέγειν, τοιαῦτα δεδρακότι· ἡμεῖς δὲ τὸν <τε> θάνατον φανερόν ἀποδεικνύντες, τὴν τε πληγὴν ὁμολογουμένην ἐξ ἧς ἀπέθανε, τὸν τε νόμον εἰς τὸν πατάξαντα τὸν φόνον ἀνάγοντα, ἀντὶ τοῦ παθόντος ἐπισκήπτομεν ὑμῖν, τῷ τούτου φόνῳ τὸ μῆνιμα τῶν ἀλιτηρίων ἀκεσαμένους πᾶσαν τὴν πόλιν καθαρὰν τοῦ μιάσματος καταστήσαι.

δ.

ΕΞ ΑΠΟΛΟΓΙΑΣ Ο ΤΕΤΕΡΟΣ.

Ὁ μὲν ἀνὴρ, οὐ καταγνοὺς αὐτὸς αὐτοῦ, ἀλλὰ τὴν σπουδὴν τῶν κατηγορῶν φοβηθεὶς, ὑπαπέστη· ἡμῖν δὲ τοῖς φίλοις ζῶντι ἢ ἀποθανόντι εὐσεβέστερον ἀμύνειν αὐτῷ. ἄριστα μὲν οὖν αὐτὸς ἂν ὑπὲρ αὐτοῦ ἀπελογεῖτο·

6. οὕτως A corr. Mr. Turr.: οὕτω Bk., οὕτος cet. — δὲ in ras. A. — ἐκ παντὸς τρ. ἐλεγχ. NMr.: ἐλεγχ. ἐκ π. τρ. — τούτων NABR: τούτου.

7. παθόντος] ἀποθανόντος N. contrarium accidit § 4. — *subicit ἐκ κατηγορίας ὁ ὕστερος N, in quo sequitur spatium vacuum VII fere versuum capax.*

ἐπεὶ δὲ τάδε ἀκινδυνότερα ἔδοξεν εἶναι, ἡμῖν, οἷς μέριστον ἂν πένθος γένοιτο στερηθεῖσιν αὐτοῦ, ἀπολογητέον.

Δοκεῖ δέ μοι περὶ τὸν ἄρξαντα τῆς πληγῆς τὸ 2
ἀδίκημα εἶναι. ὁ μὲν οὖν διώκων οὐκ εἰκόσι τεκμηρίοις
χρώμενος τοῦτον τὸν ἄρξαντά φησιν εἶναι. εἰ μὲν γὰρ
ὥσπερ βλέπειν μὲν τοῖν ὀφθαλμοῖν, ἀκούειν δὲ τοῖς
ὠσίν, οὕτω κατὰ φύσιν ἦν ὑβρίζειν μὲν τοὺς νέους,
σωφρονεῖν δὲ τοὺς γέροντας, οὐδὲν ἂν τῆς ὑμετέρας
κρισεως ἔδει· αὐτὴ γὰρ ἡ ἡλικία τῶν νέων κατέκρινε·
νῦν δὲ πολλοὶ μὲν νέοι σωφρονοῦντες, πολλοὶ δὲ πρε-
σβῦται παροινοῦντες, οὐδὲν μᾶλλον τῷ διώκοντι ἢ τῷ
φεύγοντι τεκμήριον γίνονται. κοινοῦ δὲ τοῦ τεκμηρίου 3
ἡμῖν ὄντος <καὶ> τούτῳ, τῷ παντὶ προέχομεν· οἱ γὰρ
μάστιγες τοῦτόν φασιν ἄρξαι τῆς πληγῆς. ἄρξαντος
δὲ τούτου, καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων <τῶν> κατηγορου-
μένων ἀπολύεται τῆς αἰτίας. εἰ τε γὰρ ὁ πατάξας, διὰ
τὴν πληγὴν βιασάμενος ὑμᾶς ἐπιτρεφθῆναι ἰατροῦ,
μᾶλλον τοῦ ἀποκτείναντος φονεὺς ἔστιν, ὁ ἄρξας τῆς

δ. 1. ἀκινδυνότερα Mr. S., ἀκινδυνότερα N, ἀκινδυνο A, ἀκινδυνότερον v. — εἶναι, ἡμῖν Hi.: ἡμῖν εἶναι (praeivit R. in vers. lat., cuius rei admonet P.).

2. post οὖν II vel III litt. erasae A. — μὲν post βλέπειν om. N. — τοῖν ὀφθαλμοῖν NW.: τοῖς ὀφθαλμοῖς. — οὕτω <καὶ> ci. R. — num αὐτὴ γὰρ ἂν? οὐδὲν τῆς — γὰρ ἂν ci. Geb. — τῶν νέων N et pr. A (corr.²) Mr.: τὸν νέον. — γίνονται NAB Bk. (ci. Steph.): γίνεται.

3. τούτῳ] τοῦτον ci. S., οὕτω W.; ἐκείνου ante τοῦ add. Pahle; ἡμῖν del. J. Ipse καὶ addere maluit. — ἀπάντων <τῶν> Bk. in Add. Mr.; κατηγ. ἀπ. ci. J.; κατηγορημένων Fuhr. — εἰ τε γὰρ] εἰ γὰρ ci. R.; idem ἐπιτρέψαι pro ἐπιτρεφθῆναι (χοῆσθαι, aut add. συμβουλευσαι post βιασ. ci. K.). Sed ὑμᾶς etiam mortuum complectitur. — μᾶλλον τοῦ ἀποκτ. post φονεὺς ἔστιν transp. K.

πληγῆς φονεὺς γίγνεται. οὗτος γὰρ ἠνάγκασε τὸν τε
 ἀμυνόμενον ἀντιτύπτειν τὸν τε πληγέντα ἐπὶ τὸν
 ἱατρὸν ἐλθεῖν. ἀνόςια γὰρ <ἄν> ὁ διωκόμενος πάθῃ,
 εἰ μήτε ἀποκτείνας ὑπὲρ τοῦ ἀποκτείναντος μήτε ἄρξας
 4 ὑπὲρ τοῦ ἄρξαντος φονεὺς ἔσται. Ἔστι δὲ οὐδὲ ὁ
 ἐπιβουλεύσας οὐδὲν μᾶλλον ὁ διωκόμενος τοῦ διώ-
 κοντος. εἰ <μὲν> γὰρ ὁ μὲν ἄρξας τῆς πληγῆς τύπτειν
 καὶ μὴ ἀποκτείνειν διανοήθη, ὁ δὲ ἀμυνόμενος ἀπο-
 κτείνει, οὗτος ἂν ὁ ἐπιβουλεύσας εἴη. νῦν δὲ καὶ ὁ
 ἀμυνόμενος τύπτειν καὶ οὐκ ἀποκτείνει διανοηθεὶς
 5 ἤμαρτεν, εἰς ἃ οὐκ ἠβούλετο πατάξας. τῆς μὲν οὖν
 πληγῆς βουλευτῆς ἐγένετο, τὸν δὲ θάνατον πῶς ἂν
 ἐπεβούλευσεν, ὅς γε ἀκουσίως ἐπάταξεν; Οἰκεῖον δὲ
 καὶ τὸ ἀμάρτημα τῷ ἄρξαντι μᾶλλον ἢ τῷ ἀμυνο-
 μένῳ ἔστιν. ὁ μὲν γὰρ ἃ ἐπασχεν ἀντιδρῶν ζητῶν, ὑπ'
 ἐκείνου βιαζόμενος ἐξήμαρτεν· ὁ δὲ διὰ τὴν ἑαυτοῦ
 ἀκολασίαν πάντα δρῶν καὶ πάσχων, καὶ τῆς ἑαυτοῦ καὶ
 τῆς ἐκείνου ἀμαρτίας <αἷτιος ὦν> δίκαιος φονεὺς εἶναι
 6 ἔστιν. Ὡς δὲ οὐδὲ κρείσσονως ἀλλὰ πολὺ ὑποδεεστέρας
 ὦν ἐπασχεν ἡμύνετο, διδάξω. ὁ μὲν ὑβρίζων καὶ παρ-

ἀνός. γὰρ] ἁ. δ' J. — ἄν add. Turr. — ὁ ex conji. R. Mr.:
 ὁ γε A corr. (corr.² sec. Sigg.) et ci. R.; ὅτε A pr. B; ὁ, τε N;
 ὅδε v. — ἄρξας ὑπὲρ] ἄρξας ὑπὸ NA pr. (corr.²).

4. ἢ post μᾶλλον inser. NA pr. — ἀποκτείνειν] ἀποκτείνειν
 ci. J. — ἠβούλετο NMr.: ἐβούλετο.

5. ὅς γε S. Turr.: ὦν γε (ὃ γε ἄκ. ἐπάτ. vel ὦν γε ἄκ.
 ἐπράξεν Sch.). num post ἀκουσ. excidit θανάσιμος? cf. γ 4. —
 καὶ post οἰκ. δὲ add. NMr. — ἑαυτοῦ ἀκολ. N: αὐτοῦ ἄκ. —
 καὶ τῆς ἑαυτοῦ om. NJ. — αἷτιος ὦν add. Mr. (αἷτιος add. St.,
 αἷτ. γενόμενος J. coll. γ 2, 3 γ 10). — δικαιοτέρος MZ v. ante
 Bk. (ipse ed. I).

6. κρείσσονως R. Bk.: κρείσσον ὦν NA pr., κρείσσων ὦν A
 corr.² rell. — ὑποδεεστέρας R. Bk.: ὑποδέεστερος. — ὁ μὲν <γὰρ>
 auctore R. Mr.

οινῶν πάντ' ἔδρα καὶ οὐδὲν ἡμύνατο· ὁ δὲ μὴ πάσχειν
 ἀλλ' ἀπωθεῖσθαι ζητῶν, ἅ τε ἐπασχεν ἀκουσίως ἐπασχεν,
 ἅ τ' ἔδρασε τὰ παθήματα βουλόμενος διαφυγεῖν ἐλασ-
 σόνως ἢ κατ' ἀξίαν τὸν ἄρξαντα ἡμύνετο, καὶ οὐκ ἔδρα.
 Εἰ δὲ κρείσσων ὢν τὰς χεῖρας κρείσσόνως ἡμύνετο ἢ 7
 ἐπασχεν, οὐδ' οὕτω δίκαιος ὑφ' ὑμῶν καταλαμβάνεσθαι
 ἐστι. τῷ μὲν γὰρ ἄρξαντι πανταχοῦ μεγάλα ἐπιτίμια
 ἐπίκειται, τῷ δὲ ἀμυνομένῳ οὐδαμοῦ οὐδὲν ἐπιτίμιον
 γέγραπται. Πρὸς δὲ τὸ μήτε δικαίως μήτε ἀδίκως ἀπο- 8
 κτείνειν ἀποκέκριται· οὐ γὰρ ὑπὸ τῶν πληγῶν ἀλλ'
 ὑπὸ τοῦ λατροῦ ὁ ἀνὴρ ἀπέθανεν, ὥς οἱ μάρτυρες
 μαρτυροῦσιν. Ἔστι δὲ καὶ ἡ τύχη τοῦ ἄρξαντος καὶ οὐ
 τοῦ ἀμυνομένου. ὁ μὲν γὰρ ἀκουσίως πάντα δράσας
 καὶ παθὼν ἀλλοτρίᾳ τύχῃ κέχρηται· ὁ δὲ ἐκουσίως
 πάντα δράσας, ἐκ | τῶν αὐτοῦ ἔργων τὴν τύχην προσ-
 αγαγόμενος, τῇ αὐτοῦ ἀτυχίᾳ ἤμαρτεν.

Ὡς μὲν οὖν οὐδενὶ ἐνοχὸς τῶν κατηγορημένων ὁ 9
 διωκόμενός ἐστιν, ἀποδέδεικται. εἰ δέ τις κοινὴν μὲν
 τὴν προᾶξιν κοινὴν δὲ τὴν ἀτυχίαν αὐτῶν ἡγούμενος
 εἶναι, μηδὲν ἀπολύσιμον μᾶλλον ἢ καταλήψιμον ἐκ τῶν
 λεγομένων γινώσκει αὐτὸν ὄντα, καὶ οὕτως ἀπολύειν

οὐδὲν ἡμύνετο S. — ἐκουσίως A pr. — ἔδρασε] ἔδρα ci. J.

7. εἰ δὲ] οὐδὲ A pr. — ἐπιτίμιον] cf. Poll. VIII, 21.

8. vv. πρὸς δὲ — μαρτυροῦσιν deI. J. — μήτε δικ. auct. R.
 Bk.: μὴ δικαίως. — ὁ μὲν γὰρ] γὰρ om. pr. A? — προσαγαγόμε-
 νος scr.: προσαγόμενος e conI. R. Tur., προαγόμενος v. —
 ἤμαρτεν] διέφθαρται ci. J. coll. β 6, γ 4.

9. οὖν om. N. — οὕτως] οὐ τοῦ NA pr. (corr.²). — post
 ἀπολύειν μᾶλλον vv. ἢ καταλήψιμον — ἀπολύειν μᾶλλον itera-
 verat N pr., ἢ καταλήψ. — αὐτὸν ὄντα iterav. A pr. corr.¹ (sed
 ibi pro καταλήψιμον ἐκ τῶν λεγομένων primo fuerat κατα-
 λαμβάνειν δίκαιον ἐστι).

- μᾶλλον ἢ καταλαμβάνειν δίκαιός ἐστι. τὸν τε γὰρ διώ-
κοντα οὐ δίκαιον καταλαμβάνειν, μὴ σαφῶς διδάξαντα
ὅ,τι ἀδικεῖται· τὸν τε φεύγοντα ἀνόσιον ἁλῶναι, μὴ
10 φανερώς ἐλεγχθέντα ἃ ἐπικαλεῖται. οὕτως δὲ ἐκ παντὸς
τρόπου τῶν ἐγκλημάτων ἀπολυομένου τοῦ ἀνδρός, ἡμεῖς
ὀσιώτερον ὑμῖν ἐπισκῆπτομεν ὑπὲρ αὐτοῦ, μὴ τὸν φονέα
ζητοῦντας κολάζειν τὸν καθαρὸν ἀποκτείνειν. ὁ τε γὰρ
ἀποκτείνας τούτου ἀποθανόντος οὐδὲν ἥσσον τοῖς αἰτίοις
προστροφάποιος ἔσται, οὗτός τε ἀνοσίως διαφθαρεῖς δι-
πλάσιον καθίστησι τὸ μῆνιμα τῶν ἀλιτηρίων τοῖς ἀπο-
11 κτείνασιν αὐτόν. ταῦτα οὖν δεδιότες, τὸν μὲν καθαρὸν
ὑμέτερον ἡγείσθε εἶναι ἀπολύειν τῆς αἰτίας, τὸν δὲ
μιαρὸν τῷ χρόνῳ ἀποδόντες φῆναι τοῖς ἔγγιστα τιμωρεῖ-
σθαι ὑπολείπετε· οὕτω γὰρ ἂν δικαιοτάτα καὶ ὀσιώτατα
πράξαιτ' ἂν.

5.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΗΡΩΙΔΟΥ ΦΟΝΟΥ.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἔλος τις Μιτυληναῖος ἀνὴρ ἐξ Ἀθηνῶν κατὰ ταῦτόν
ἀνήγγετο Ἡρώδῃ εἰς τὴν Αἴνον· ὡς δὲ πλείοντες ἐγένοντο ἐν

δίκαιός NMr.: δίκαιόν. — ὅ,τι scr.: ὅτι.

10. οὕτως δὲ] δὲ in ras. A. — ὑπὲρ] περὶ A pr. — ἀπο-
κτείνειν Bk. A pr.: ζητεῖν ἀπ. NA corr.¹ rell. — ἀποκτείνας
corruptum est; ἀποθανῶν Emp. W., deletis quae sequuntur
verbis τοῦ ἀποθ., pro quibus τούτου ἀποθ. restit. S. Turr.
Num παθῶν τούτου ἀποθ.? ἀποθανῶν τούτου καταληφθέντος
οὐδ. ἥσσον τοῖς ἀναγκαίοις ci. J. — ἔσται K.: ἔστιν. idem et
καταστήσει; sed cf. 3 γ 11: ἔσεσθε — καθίστασθε. — μῆνιμα Br.
coll. β 8; γ 7: μίσμα.

11. τὸν μὲν] τὸ μὲν N. — ἡγείσθαι NA pr. (corr.²). —
ἔγγιστα A pr., ἄγγιστα ci. Mr., sicut 2 α 6. — ὑπολείπετε A pr.
— γὰρ ἂν NMr.: γὰρ. — subicit N: τέλος τῶν τετραλογιῶν.

Or. V. ΗΡΩΙΔΟΥ scribendum esse J. vidit: ΗΡΩΔΟΥ. —
in scr. loco ὑπόθεσις τοῦ ἡρώδου φόνου NA.

τῇ Μηθύμνῃ τῆς Λέσβου, ἐπειδὴ ἀστέραστος ἦν τὸ πλοῖον, εὐρόντες ἕτερον ἐστεγασμένον μετέβησαν. εἰσελθόντων δὲ αὐτῶν ἐν αὐτῷ ἐξῆλθε περὶ τὴν ἐσπέραν ὁ Ἡρώδης καὶ οὐκέτι εἰσῆλθεν. ἐπανελθόντος οὖν αὐτοῦ τοῦ Ἑλου μόνου, οἱ συγγενεῖς τοῦ τελευτήσαντος ἐγράψαντο μὲν τὸν Ἑλον ὡς κακούργον, ἐν δὲ τῷ δικαστηρίῳ ἀγωνιζόμενοι εἶπον, ὅτι καὶ ἀπέκτεινεν αὐτόν. ὁ δὲ τὸ μὲν τῆς κακουργίας ἐγκλημα ἀπολύεται παραγραφικῶς, λέγων κακούργους εἶναι τοὺς κλέπτας καὶ λωποδύτας, ὧν οὐδὲν ἀπέδειξάν με ποιήσαντα· μεταβαίνει δ' ἐπὶ τὴν ὑπὲρ τοῦ φόνου ἀπολογία, καὶ στοχαστικῶς ἀγωνίζεται. τὰ δὲ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους κοινά.

Ἐβουλόμην μὲν ὧς ἄνδρες τὴν δύναμιν τοῦ λέγειν καὶ τὴν ἐμπειρίαν τῶν πραγμάτων ἐξ ἴσου μοι καθεστάναι τῇ τε συμφορᾷ καὶ τοῖς κακοῖς τοῖς γεγενημένοις· νῦν δὲ τοῦ μὲν πεπειράμαι πέρα τοῦ προσήκοντος, τοῦ δὲ ἐνδεῆς εἰμι μᾶλλον τοῦ συμφέροντος. οὗ μὲν γὰρ με ἔδει κακοπαθεῖν τῷ σώματι μετὰ τῆς 2 αἰτίας τῆς οὐ προσηκούσης, ἐνταυθοῖ οὐδὲν με ὠφέλησεν ἡ ἐμπειρία· οὗ δέ με δεῖ σωθῆναι μετὰ τῆς ἀληθείας εἰπόντα τὰ γενόμενα, ἐν τούτῳ με βλάπτει ἡ τοῦ λέγειν ἀδυναμία. πολλοὶ μὲν γὰρ ἤδη τῶν οὐ δυναμένων 3 λέγειν ἄπιστοι γενόμενοι τοῖς ἀληθέσιν, αὐτοῖς τούτοις

Ἑλος nomen e vitiosa lectione ἔλος σωθεῖς § 19 fluxisse viderunt Turr. — λωποδύτας N. — ipsi or. praemittit N ἀντιφῶντος ὑπὲρ τοῦ Ἡρώδου φόνον.

1. καθιστάναι BMZ et v. ante R. — τοῦ προσήκοντος πέρα pr. A.

2. ἐνταῦθα L. Dindorfius. — ἐμπειρία] ἀπειρία ci. S. — γν. μετὰ τῆς ἀληθ. bis ponit pr. N. — τοῦ λέγειν] τοῦ λέγοντος A pr. — ἀδυνασία S. J. coll. B. A. p. 345, 26: ἀδυνασία ὡς Ἀντιφῶν καὶ Θουκυδίδης.

3. μὲν γὰρ NMr.: γὰρ. — τοῖς ἀληθέσιν] τῷ ἀληθεύον Taylor J.

ἀπώλοντο, οὐ δύναμενοι δηλῶσαι αὐτά· πολλοὶ δὲ τῶν
λέγειν <δυναμένων> πιστοὶ γενόμενοι τῷ ψεύδεσθαι,
τούτῳ ἐσώθησαν, διότι <εὖ> ἐψεύσαντο. ἀνάγκη οὖν,
ὅταν τις ἄπειρος ἢ τοῦ ἀγωνίζεσθαι, ἐπὶ τοῖς τῶν κατ-
ηγόρων λόγοις εἶναι μᾶλλον ἢ ἐπ' αὐτοῖς τοῖς ἔργοις
4 καὶ τῇ ἀληθείᾳ τῶν πραγμάτων. ἐγὼ οὖν ὦ ἄνδρες
αἰτήσομαι ὑμᾶς, οὐχ ἅπερ οἱ πολλοὶ τῶν ἀγωνιζομένων
ἀκροᾶσθαι σφῶν αὐτῶν αἰτοῦνται, σφίσι μὲν αὐτοῖς
ἀπιστοῦντες, ὑμῶν δὲ προκατεγνωκότες ἄδικόν τι —
εἰκὸς γὰρ ἐν ἀνδράσι γε ἀγαθοῖς καὶ ἄνευ τῆς αἰτήσεως
τὴν ἀκροάσιν ὑπάρχειν τοῖς φεύγουσιν, οὐπερ καὶ οἱ
5 διώκοντες ἔτυχον ἄνευ αἰτήσεως —· τάδε <δὲ> δέομαι
ὑμῶν, τοῦτο μὲν ἐάν τι τῇ γλώσῃ ἀμαρτω, συγ-
γνώμην ἔχειν μοι, καὶ ἡγείσθαι ἀπειρίᾳ αὐτὸ μᾶλλον
ἢ ἀδικίᾳ ἡμαρτησθαι, τοῦτο δὲ ἐάν τι ὀρθῶς εἴπω,
ἀληθείᾳ μᾶλλον ἢ δεινότητι <εὖ> εἰρησθαι. οὐ γὰρ
δίκαιον οὔτ' ἔργῳ ἀμαρτόντα διὰ ῥήματα σωθῆναι,
180 οὔτ' ἔργῳ ὀρθῶς πράξαντα διὰ ῥήματα ἀπολέσθαι· τὸ

αὐτῷ τούτῳ D. J. — οὐ δυν. δηλ. αὐτά et διότι ἐψεύσαντο
del. D. J.; ego nunc εὖ addidi. — δυναμένων om. NA pr. (add.
m. 2). τῶν <δυναμένων> λέγειν J., τῶν λ. ἐπισταμένων vel τῶν
<δεινῶν> λ. Fuhr. — <αὐτῷ> τούτῳ Bait.

4. post αἰτήσομαι add. δὲ NA pr. J. (qui — signum post
ἄνδρες ponit). Aliquando conieci αἰτ. τάδε; nunc variam olim
lectionem fuisse puto ἐγὼ δὲ (sicut est Andoc. 1, 1) pro ἐγὼ
οὖν. — ἀπιστ.] πιστεύοντες S.

5. δὲ post τάδε om. NA (add. m. 2). — γλώσῃ A pr. (corr.²).
— συγγν. ἔχειν μοι ante τοῦτο μὲν exstat in codd.; transp.
Bait. (post τοῦτο μὲν transp. R.). — αὐτὸ μᾶλλον ἢ NMr.:
μᾶλλον αὐτὸ ἢ. — εὖ inser. Hi. — οὐ γὰρ δίκ. κτέ.] cf. Stob.
flor. 46, 65, qui pro διὰ ῥήμ. σωθῆναι habet ῥήματι σωθ., pro
διὰ ῥήμ. ἀπολέσθαι autem διὰ ῥήμα ἀπολ. Quae lectiones hand
scio an praeferendae sint. — ἀπολέσθαι N et pr. A (corr.²).

μὲν γὰρ ὄῃμα τῆς γλώσσης ἀμάρτημά ἐστι, τὸ δὲ ἔργον
τῆς γνώμης. ἀνάγκη δὲ κινδυνεύοντα περὶ αὐτῷ καὶ 6
πού τι καὶ ἐξαμαρτεῖν. οὐ γὰρ μόνον τῶν λεγομένων
ἀνάγκη ἐνθυμεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐσομένων· ἅπαντα
γὰρ τὰ ἐν ἀδύλῳ ἔτ' ὄντα ἐπὶ τῇ τύχῃ μᾶλλον ἀνάκειται
ἢ τῇ προνοίᾳ. ταῦτ' οὖν ἐκπληξιν πολλὴν παρέχειν
ἀνάγκη ἐστὶ τῷ κινδυνεύοντι. ὁρῶ γὰρ ἔγωγε καὶ τοὺς 7
πάννυ ἐμπείρους τοῦ ἀγωνίζεσθαι πολλῷ χειρὸν ἑαυτῶν
λέγοντας, ὅταν ἐν τινὶ κινδύνῳ ᾧσιν· ὅταν δ' ἄνευ
κινδύνων τι διαπράσσωνται, μᾶλλον ὀρθομένους. ἡ
μὲν οὖν αἰτησις ᾧ ἄνδρες καὶ νομίμως καὶ ὁσίως ἔχουσα,
καὶ ἐν τῷ ὑμετέρῳ δικαίῳ οὐχ ἦσσαν ἢ ἐν τῷ ἐμῷ· περὶ
δὲ τῶν κατηγορημένων ἀπολογήσομαι καθ' ἕκαστον.

Πρῶτον μὲν οὖν, ὥς παρανομώτατα καὶ βιαιότατα 8
εἰς τόνδε τὸν ἀγῶνα καθέστηκεν, τοῦτο ὑμᾶς διδάξω,
οὐ τῷ φεύγειν ἂν τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον, ἐπεὶ καὶ
ἀνωμότοις ὑμῖν καὶ μὴ κατὰ νόμον μηδὲν ἐπιτρέψαιμι
περὶ τοῦ σώματος τοῦ ἐμοῦ διαψηφίσασθαι, ἔνεκά γε
τοῦ πιστεύειν ἐμοὶ τε μηδὲν ἐξημαρτῆσθαι εἰς τόδε τὸ
πρᾶγμα καὶ ὑμᾶς γνώσεσθαι τὰ δίκαια, ἀλλ' ἵνα ἡ τε-
κμήρια ὑμῖν καὶ τῶν ἄλλων πραγμάτων τῶν εἰς ἐμὲ ἢ
τούτων βιαιότης καὶ παρανομία. πρῶτον μὲν γὰρ κα- 9

γλώσσης] γνώσεως A pr. (corr.²). — ὄῃμα et ἔργον del. Weil.,
ἀμάρτημα del. Hug. J.

6. περὶ αὐτοῦ (quod in mentem venit R.) scr. ed. I; cf. § 62;
2 α 4; δ 5; 6, 1 (Mr.). contra Mr. ante καὶ πον intercidisse
ἐκπληχθῆναι vel simile quid ci., J. ante περὶ αὐτῷ lacunae
signa ponit, intercidisse ratus ὁρῶδεν vel aliud verbum timendi.

7. διαπράσσονται N et A pr. — ὀρθομένους A pr. (corr.²).

8. τεκμήριον ci. R.; Thuc. VI, 28 conf. J. — ὑμῖν] ἐμοὶ
A pr. — τῶν εἰς S. Turr.: καὶ τῶν εἰς.

9. πρῶτον μὲν γὰρ] ad haec in mg. τὸ παραγραφικὸν N.

- φρόνην ἂν ἀπιών, ὥσπερ εἰ ἄκοντά με ἀναγκάσας εἰσ-
 ελθεῖν εἰς τὴν γῆν ταύτην. καίτοι ἐμοὶ εἰ μὴδὲν
 131 διέφερε στερεοῦσθαι τῆσδε τῆς πόλεως, ἴσον ἦν | μοι καὶ
 προσκληθῆναι μὴ ἐλθεῖν, ἀλλ' ἐρήμην ὀφλεῖν εἶναι τὴν
 δίκην, τοῦτο δ' ἀπολογησαμένῳ τὴν προτέραν ἐξεῖναι
 ἐξελθεῖν· ἅπασιν γὰρ τοῦτο κοινόν ἐστι. σὺ δέ, ὃ τοῖς
 ἄλλοις Ἑλλήσιν κοινόν ἐστίν, ἰδίᾳ ζητεῖς με μόνον ἀπο-
 14 στερεῖν, αὐτὸς σαντῶ νόμον θέμενος. καίτοι τοὺς γε
 νόμους οἱ κεῖνται περὶ τῶν τοιούτων, πάντας ἂν οἶμαι
 ὁμολογῆσαι κάλλιστα νόμων ἀπάντων κεῖσθαι καὶ ὁσιώ-
 τατα. ὑπάρχει μὲν γε αὐτοῖς ἀρχαιοτάτοις εἶναι ἐν
 τῇ γῇ ταύτῃ, ἔπειτα τοὺς αὐτοὺς αἰεὶ περὶ τῶν αὐτῶν,
 ὅπερ μέγιστόν ἐστι σημεῖον νόμων καλῶς κειμένων· ὃ
 γὰρ χρόνος καὶ ἡ ἐμπειρία τὰ μὴ καλῶς ἔχοντα ἐκδιδά-
 σκει τοὺς ἀνθρώπους. ὥστε οὐ δεῖ ὑμᾶς ἐκ τῶν τοῦ
 κατηγοροῦ λόγων τοὺς νόμους καταμανθάνειν, εἰ καλῶς
 ὑμῖν κεῖνται ἢ μή, ἀλλ' ἐκ τῶν νόμων τοὺς τῶν κατ-
 ηγόρων λόγους, εἰ ὀρθῶς καὶ νομίμως ὑμᾶς διδάσκουσι
 15 τὸ πρᾶγμα ἢ οὐ. Οὕτως οἱ γε νόμοι κάλλιστα κεῖνται
 οἱ περὶ φόνου, οὓς οὐδεὶς πώποτε ἐτόλμησε κινήσαι·
 σὺ δὲ μόνος δὴ τετόλμηκας γενέσθαι νομοθέτης ἐπὶ τὰ

13. Totam § post § 18 transp. P. Foerster (ap. S.) J. — ἂν ἀπιών] ἀνάπτων N et pr. A sec. J. (corr.²), ἀναπιων A pr. sec. Sigg. — ἐμοὶ, εἰ cum Bernhardy Mr. — μοι] οἶμαι W. — εἶναι post ὀφλ. inserui ex A (ubi punctis a m. 1 notatum est): „aequum erat licere mihi“. — τὴν δίκην om. N Schoem. Fr. J. — ἐξεῖναι del. D., ἐξῆν ci. R. Fr., ἐξείη ἂν S. — σὺ δὲ ὃ κτέ.] si contuleris § 17 extr. ὥστε καὶ οὗτος κτέ., videas perperam hanc § post 18 transponi. — με] ἐμὲ Bk.

14. Hanc § praeter primum verbum del. S., tamquam illa-
 tam ex or. VI § 2; del. etiam οὕτως § 15 init. — ὑμᾶς] ἡμᾶς
 N. — τῶν κατηγορῶν pr. A S.: τοῦ κατηγοροῦ. — διδάσκουσι
 ci. R.: διδάξουσιν A v., διδάξει N (διδάσκει W. J.).

πονηρότερα, καὶ ταῦτα παρελθὼν ζητεῖς με ἀδίκως ἀπολέσαι. ἃ δὲ σὺ παρανομεῖς, αὐτὰ ταῦτά μοι μέγιστα μαρτύριά ἐστιν· εὖ γὰρ ἤδεις ὅτι οὐδεὶς ἂν ἦν σοι ὃς ἐκείνον τὸν ὄρκον διομοσάμενος ἐμοῦ κατεμαρτύρησεν. Ἔπειτα δὲ οὐχ ὥς πιστεύων τῷ πράγματι ἀναμφισβη- 16 τήτως ἓνα τὸν ἀγῶνα περὶ τοῦ πράγματος ἐποιήσω, ἀλλὰ ἀμφισβήτησιν καὶ λόγον ὑπελίπου ὥς καὶ τοῖσδε τοῖς δικασταῖς ἀπιστήσων. ὥστε μὴδὲν μοι ἐνθάδε [μὴδὲ] πλέον εἶναι μὴδ' ἀποφυγόντι, ἀλλ' ἐξεῖναι σοι λέγειν ὅτι κακοῦργος ἀπέφυγον, ἀλλ' οὐ τοῦ φόνου τὴν δίκην· ἐλὼν δ' αὖ ἀξιώσεις με ἀποκτείνειν ὥς τοῦ φόνου τὴν δίκην ὠφληκότα. καίτοι πῶς ἂν εἴη τούτων δεινότερα μηχανήματα, εἰ ὑμῖν μὲν ἅπαξ τουτουσὶ πείσασσι κατείργασται ἃ βούλεσθε, ἐμοὶ δ' ἅπαξ ἀποφυγόντι ὁ αὐτὸς κίνδυνος ὑπολείπεται; Ἔτι δὲ μάλ' ἐδέεθην ὧ ἄνδρες 17 παρανομώτατα ἀπάντων ἀνθρώπων. ἐθέλοντος γὰρ μου ἐγγυητὰς τρεῖς καθιστάναι κατὰ τὸν νόμον, οὕτως οὗτοι διεπράξαντο ὥστε τοῦτο μὴ ἐγγενέσθαι μοι ποιῆσαι. τῶν δὲ ἄλλων ξένων ὅστις πώποτε ἠθέλησε καταστῆσαι ἐγγυητὰς, οὐδεὶς πώποτε ἐδέεθη. καίτοι οἱ

15. πονηρότερα N Schoem. J.: πονηρότατα. — καὶ ταῦτα] offendit R. — μεγίστη N corr.², μαρτυρία N. — ἤδησθ' J.

16. περὶ τοῦ <αὐτοῦ> πρ. susp. R. — ὑπελείπου N et pr. A. — τοῖσδε τοῖς P.: τοῖς τότε (ὥς καὶ τοῖς τότε δικ. ἀμφισβήτησων S., perperam, nam opponuntur inter se ὥς πιστέων — ὥς ἀπιστήσων). — ἀπιστῶν P. — μὴδὲ post ἐνθάδε del. R. J. (ᾧ, μὴδὲ πλέον μοι ἐ. μὴδὲν εἶναι c. Mr. Schoem.). — κακοῦργος ci. R. — αὖ Bk.: ἄν. — ἀξιώσης N et pr. A (corr.²). ἂν ἀξιώσαις ci. S. (post G. Hermannum de ἄν partic. p. 185). — ἀπολείπεται N, pr. A, BZ.

17. καθιστάναι A pr. sec. J. et me (καθιστάναι sec. Sigg.); καθιστάναι corr.². — ὥστε τοῦτο ci. R.: τοῦτο ὥστε. — καὶ κα N. — ὅστις πώποτε] ὅστις ποτε N. — ἐδέεθη] ἐδέε . . . A pr.

ἐπιμεληταὶ τῶν κακούργων τῷ αὐτῷ χρῶνται νόμῳ
 τούτῳ. ὥστε καὶ οὗτος κοινὸς τοῖς ἄλλοις πᾶσιν ὧν
 18 ἐμοὶ μόνῳ ἐπέλειπε μὴ ὠφεληῖσαι * τοῦδε κόσμου. τού-
 τοις γὰρ ἦν τοῦτο συμφέρον, πρῶτον μὲν <ὥς> ἀπαρ-
 σκευότατον γενέσθαι με, μὴ δυνάμενον διαπράσσε-
 σθαι αὐτὸν τὰμαντοῦ πράγματα, ἔπειτα κακοπαθεῖν
 τῷ σώματι, τοὺς τε φίλους προθυμότερους ἔχειν τοὺς
 ἔμαντοῦ τούτοις τὰ ψευδῇ μαρτυρεῖν ἢ ἐμοὶ τἀληθῇ
 [λέγειν], διὰ τὴν τοῦ σώματος κακοπάθειαν. ὄνειδός τε
 αὐτῷ τε ἐμοὶ περιέθεσαν καὶ τοῖς ἐμοῖς προσήκουσιν
 εἰς τὸν βίον ἅπαντα.

19 Οὕτως μὲν δὴ πολλοῖς ἐλασσωθεὶς τῶν νόμων
 τῶν ὑμετέρων καὶ τοῦ δικαίου καθέστηκα εἰς τὸν ἀγῶνα·
 ὅμως μέντοι γε καὶ ἐκ τούτων πειράσομαι ἔμαντὸν
 ἀναίτιον ἐπιδεῖξαι. καίτοι χαλεπὸν γε τὰ ἐκ πολλοῦ
 κατεψευσμένα καὶ ἐπιβεβουλευμένα, ταῦτα παραχορῆμα
 ἀπελέγγειν· ἃ γὰρ τις μὴ προσεδόκησεν, οὐδὲ φυλάξα-
 σθαι ἐργῶρεϊ.

Ἐγὼ δὲ τὸν μὲν πλοῦν ἐποίησάμην ἐκ τῆς Μν-

ἐπέλειπε pr. N, ὑπέλειπε pr. A. ἐνέλειπε Bait., <ἐπ'> ἐμοὶ
 — ἐπέλ. ci R. — ὠφεληῖσαι N et pr. A: ὠφελείσθαι A corr.² v.
 Pro τοῦδε κόσμον (N et pr. A, h. e. τοῦ δεσμοῦ ut vid.) A corr.²
 rell. habent τοῦδε τοῦ νόμου, quod del. Bait.; mihi lacuna
 esse videtur. Ὁφελεῖν c. dat. est 6, 38.

18. συμφέρον] συμφέρο in rasura A. — ὥς ante ἀπαρ. add.
 Hi. — αὐτὸν τὰμ. Bk.: ἔμαντὸν τὰμ. (om. ἔμαντὸν Ald.). —
 προθυμότερος (R.) Hi. Cob. J. Sed tum ἐμούς scribendum
 erit. — τούτοις A corr.² Ald.: τοῖς. — λέγειν secl. J., διὰ τὴν
 τ. σ. κακοπάθ. del. D. J. — ὄνειδος γὰρ ci. J. — αὐτῷ τε R.:
 αὐτῷ γε. — ἐμοὶ προσήκ. Hi. coll. § 59.

19. πολλὰ D., <ἐν> πολλοῖς S. — ἐλασσωθεὶς comi. in-
 venit D., praebent N et pr. A: ἔλος σωθεὶς A corr.¹, ἔλος σω-
 θεὶς cett. libri, ἂν σωθεὶς v. — μέντοι γε] γε del. J. cf. 6, 3.

τιλήνης ὦ ἄνδρες, ἐν τῷ πλοίῳ πλέων ὃ Ἡρώδης οὗτος, 20
 ὃν φασιν ὑπ' ἐμοῦ ἀποθανεῖν· ἐπλέομεν δὲ εἰς τὴν
 Αἴνον, ἐγὼ μὲν ὡς τὸν πατέρα — ἐτύγγανε γὰρ ἐκεῖ
 ὢν τότε —, ὁ δ' Ἡρώδης ἀνδράποδα Θρᾶξιν ἀνθρώ-
 ποις ἀπολύσων. συνέπλει δὲ τὰ τε ἀνδράποδα ἃ ἔδει
 αἰτὸν ἀπολύσαι, καὶ οἱ Θρᾶκες οἱ λυσόμενοι. τούτων
 δ' ὑμῖν τοὺς μάρτυρας παρέξομαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Ἡ μὲν πρόφασις ἐκατέρῳ τοῦ πλοῦ αὕτη· ἐτύχο- 21
 μεν δὲ χειμῶνι τινι χρησάμενοι, ὑφ' οὗ ἡναγκάσθημεν
 κατασχεῖν εἰς τῆς Μηθυμναίας τι χωρίον, οὗ τὸ πλοῖον
 ὤρμει τοῦτο εἰς ὃ μετεκβάντα φασιν ἀποθανεῖν αὐτόν
 [τὸν Ἡρώδην]. καὶ πρῶτον μὲν αὐτὰ ταῦτα | σκο-
 πεῖτε, ὅτι <οὐ τῇ ἐ>μῇ προνοίᾳ μᾶλλον ἐγίνετο ἢ
 τύχῃ. οὔτε γὰρ πείσας τὸν ἄνδρα οὐδαμοῦ ἀπελέγχομαι
 σύμπλουν μοι γενέσθαι, ἀλλ' αὐτὸς καθ' αὐτὸν τὸν
 πλοῦν πεποιημένος ἔνεκα πραγμάτων ιδίῳ· οὔτ' αὖ 22
 ἐγὼ ἄνευ προφάσεως ἱκανῆς φαίνομαι τὸν πλοῦν ποιη-
 σάμενος εἰς τὴν Αἴνον, οὔτε κατασχόντες εἰς τὸ χω-
 ρίον τοῦτο ἀπὸ παρασκευῆς οὐδεμιᾶς, ἀλλ' ἀνάγκῃ
 χρησάμενοι· οὔτ' αὖ ἐπειδὴ ὥρμισάμεθα, ἢ μετέκβασις

20. Μυτιλήνης hic et alibi J.: libri constanter Μιτυλ., nisi quod § 24 μυτιλήνη est in N. — ἐν τῷ <ἀντῷ> πλ. Li.; ὃ <καί> Ἡρ. R.

21. μεταβάντα A pr. — φησιν N et pr. A (corr.²). — ἀπο-
 κτανεῖν A pr. — τὸν Ἡρώδην del. R. D. (aut οὗτοι pro αὐτόν
 R.), uncis incl. Mr. cf. § 77. — σκοπεῖτε] extr. litteram a m.
 2 hab. N. — ὅτι οὐ τῇ ἐμῇ Jebb: ὅτι μῇ. — καθ' αὐτόν St.:
 κατ' αὐτόν.

22. αὖ ἐγὼ αὐτ' ἐγὼ N et pr. A. — ὥρμισάμεθα pr. N
 (corr.²). — μετέκβασις N et corr.¹ A Mr. Turr.: μετάβασις Fr.
 A v.

ἐγένετο εἰς τὸ ἕτερον πλοῖον οὐδενὶ μηχανήματι οὐδ' ἀπάτῃ, ἀλλ' ἀνάγκῃ καὶ τοῦτο ἐρίγνεται. ἐν ᾧ μὲν γὰρ ἐπλέομεν, ἀστεράστον ἦν τὸ πλοῖον, εἰς δὲ μετέβημεν, ἐστερασμένον· τοῦ δὲ ὕετοῦ ἔνεκα ταῦτ' ἦν. τούτων δ' ὑμῖν μάρτυρας παρέξομαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

- 23 Ἐπειδὴ δὲ μετεξέβημεν εἰς τὸ ἕτερον πλοῖον, ἐπίνομεν. καὶ ὁ μὲν ἐστὶ φανερός ἐκβὰς ἐκ τοῦ πλοίου καὶ οὐκ εἰσβὰς πάλιν· ἐγὼ δὲ τὸ παράπαν οὐκ ἐξέβην ἐκ τοῦ πλοίου τῆς νυκτὸς ἐκείνης. τῇ δ' ὕστεραία, ἐπειδὴ ἀφανὴς ἦν ὁ ἀνὴρ, ἐζητεῖτο οὐδέν τι μᾶλλον ὑπὸ τῶν ἄλλων ἢ καὶ ὑπ' ἐμοῦ· καὶ εἰ τῶν ἄλλων ἐδόκει δεινὸν εἶναι, καὶ ἐμοὶ ὁμοίως. καὶ εἰς τε τὴν Μυτιλήνην ἐγὼ αἵτιος ἢ πεμφθῆναι ἄγγελον, καὶ τῇ
24 ἐμῇ γνώμῃ ἐπέμπετο· καὶ ἄλλου οὐδενὸς ἐθέλοντος βαδίζειν, οὔτε τῶν ἀπὸ τοῦ πλοίου οὔτε τῶν ἀντὶ τῷ Ἡρόδῳ συμπλεόντων, ἐγὼ τὸν ἀκόλουθον τὸν ἐμαυτοῦ πέμπειν ἔτοιμος ἦ· καίτοι οὐ δήπου γε κατ' ἐμαυτοῦ μηνυτὴν ἐπεμπον εἰδώς. ἐπειδὴ δὲ ὁ ἀνὴρ οὔτε ἐν τῇ Μυτιλήνῃ ἐφαίνετο ζητούμενος οὔτ' ἄλλοθι οὐδαμοῦ, πλοῦς τε ἡμῖν ἐρίγνεται, καὶ τᾶλλα ἀνήγετο πλοῖα ἅπαντα, ὥχόμεν καὶ γὰρ πλέων. τούτων δ' ὑμῖν τοὺς μάρτυρας παρασχέσομαι.

μετεξέβημεν P. — μάρτυρας ci. R. (ita semper Antiphon): μαρτυρίας. Τοὺς μάρτ. Reutzel, quia in hac quidem formula alias semper articulus additur.

23. μετεξέβημεν AB Bk.: μετέβημεν. — ἐκβὰς ἐκ AB Bk.: ἐκβὰς. — ἐξέβην ἐκ NMr.: ἐξέβην. — καὶ εἰς γε ci. J. — ἢ J.: ἦν. item § 24. 29.

24. οὐ δήπου γε NMr.: γε οὐ δήπου. — μυτιλήνῃ N. — ἄλλοθι NA Bk. (ci. Steph.): ἄλλοθεν. — πλέων] πλέον A pr. (corr.?).

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Τὰ μὲν γενόμενα ταῦτ' ἐστίν· ἐκ δὲ τούτων ἤδη 25
σκοπεῖτε τὰ εἰκότα. πρῶτον μὲν γὰρ πρὶν ἀνάγεσθαι
με εἰς τὴν Αἴνον, ὅτε ἦν ἀφανὴς ὁ ἀνὴρ, οὐδεὶς
ἠτιάσατό με ἀνθρώπων, ἤδη πεπυσμένων τούτων τὴν
ἀγγελίαν· οὐ γὰρ ἂν ποτε φρόμην πλέων. ἀλλ' εἰς μὲν
τὸ παραχρῆμα κρεῖσσον ἦν τὸ ἀληθὲς καὶ τὸ γεγενη-
μένον τῆς τούτων αἰτιάσεως, καὶ ἅμα ἐγὼ ἐτι ἐπεδή-
μουν· ἐπειδὴ δὲ ἐγὼ τε φρόμην πλέων καὶ οὗτοι ἐξ
ἐπιβουλῆς συνέθεσαν ταῦτα καὶ ἐμνηχανήσαντο κατ'
ἐμοῦ, τότε ἠτιάσαντο. Λέγουσι δὲ ὡς ἐν μὲν τῇ γῇ 26
ἀπέθανεν ὁ ἀνὴρ, καὶ γὰρ λίθον αὐτῷ ἐνέβαλον εἰς τὴν
κεφαλὴν, ὃς οὐκ ἐξέβην τὸ παράπαν ἐκ τοῦ πλοίου.
καὶ τοῦτο μὲν ἀκριβῶς οὗτοι ἴσασιν· ὅπως δ' ἠφανίσθη
ὁ ἀνὴρ, οὐδενὶ λόγῳ εἰκότι δύνανται ἀποφαίνειν. δῆ-
λον γὰρ ὅτι ἐγγὺς πον τοῦ λιμένος εἰκὸς ἦν αὐτὸ
γίγνεσθαι, τοῦτο μὲν μεθύοντος τοῦ ἀνδρός, τοῦτο δὲ
νύκτωρ ἐκβάντος ἐκ τοῦ πλοίου· οὔτε γὰρ αὐτοῦ κρα-
τεῖν ἴσως ἂν ἐδύνατο, οὔτε τῷ ἀπάγοντι νύκτωρ μα-
κρὰν ὁδὸν ἢ πρόφασιν ἂν εἰκότως ἐγίγνετο· ζητουμένου 27
δὲ τοῦ ἀνδρός δύο ἡμέρας καὶ ἐν τῷ λιμένι καὶ ἄπωθεν
τοῦ λιμένος, οὔτε ὀπτῆρ οὐδεὶς ἐφάνη οὔτε αἷμα οὔτε
ἄλλο σημεῖον οὐδέν. καὶ ἐγὼ συγχωρῶ τῷ τούτων
λόγῳ, παρεχόμενος μὲν τοὺς μάρτυρας ὡς οὐκ ἐξέβην
ἐκ τοῦ πλοίου· εἰ δὲ καὶ ὡς μάλιστα ἐξέβην ἐκ τοῦ
πλοίου, οὐδενὶ τρόπῳ εἰκὸς ἦν ἀφανισθέντα λαθεῖν

25. συνέθεσαν] σαν in ras. A.

26. ἐνέβαλον αὐτῷ AB Bk. — οὐκ infra versum (in ima pag.) A. — αὐτό NJ.: τοῦτο. — αὐτοῦ Taylor R.: αὐτοῦ.

27. καὶ ἐν NMr.: ἐν. — ἄποθεν N. — ὀπτῆρ] resp. Poll. 2, 57. — εἰ δὲ — πλοίου in mg. scripta eadem m. N.

τὸν ἄνθρωπον, εἶπερ γε μὴ πάνυ πόρρω ἀπῆλθεν ἀπὸ
 28 τῆς θαλάσσης. Ἄλλ' ὥς κατεποντώθη λέγουσιν. ἐν
 τίνι πλοίῳ; δῆλον γὰρ ὅτι ἐξ αὐτοῦ τοῦ λιμένος ἦν τὸ
 πλοῖον. πῶς ἂν οὖν οὐκ ἐξηυρέθη; καὶ μὴν εἰκός γε
 ἦν καὶ σημεῖόν τι γενέσθαι ἐν τῷ πλοίῳ ἀνδρὸς
 τεθνεῶτος <ἐντιθεμένου> καὶ ἐκβαλλομένου νύκτωρ.
 νῦν δὲ ἐν μὲν ᾧ ἔπινε πλοίῳ καὶ ἐξ οὗ ἐξέβαινεν, ἐν
 τούτῳ φασὶν εὑρεῖν σημεία, ἐν ᾧ αὐτοὶ μὴ ὁμολογοῦσιν
 ἀποθανεῖν τὸν ἄνδρα· ἐν ᾧ δὲ κατεποντώθη, οὐχ
 ἡῦρον οὔτ' αὐτὸ τὸ πλοῖον οὔτε σημεῖον οὐδέν. του-
 των δ' ὑμῖν τοὺς μάρτυρας παρασχέσομαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

29 Ἐπειδὴ δὲ ἐγὼ μὲν φρουῶδος ἦ πλέων εἰς τὴν
 Αἴνον, τὸ δὲ πλοῖον ἦκεν εἰς τὴν Μυτιλήνην ἐν ᾧ ἐγὼ
 138 καὶ ὁ Ἡρώδης | ἐπίνομεν, πρῶτον μὲν εἰσβάντες εἰς
 τὸ πλοῖον ἡρεύνων, καὶ ἐπειδὴ τὸ αἶμα ἡῦρον, ἐνταῦθα
 ἔφρασαν τεθνάναι τὸν ἄνδρα· ἐπειδὴ δὲ αὐτοῖς τοῦτο
 οὐκ ἐνεχώρει, ἀλλ' ἐφαίνετο τῶν προβάτων ὃν αἶμα,
 ἀποτραπόμενοι τούτου τοῦ λόγου συλλαβόντες ἐβα-

εἶπερ γε NSp.: εἶπερ.

28. ἐξηυρέθη J.: ἐξευρέθη. item ἡῦρον J. pro εῖρον paullo
 infra et § 29. — ἐντιθεμένου addidi coll § 45; an delendum
 καί? — ἐν μὲν ᾧ NMr.: μὲν ᾧ pr. A, ἐν ᾧ μὲν A corr.² v.
 — αὐτοὶ ὁμολ. μὴ Fr. J. — ὁμολογῶσιν codd. praeter A corr.¹.
 — αὐτὸ τὸ N A R.: αὐτὸ. — παρασχέσομαι Bk. coll. § 24:
 παραστήσομαι.

29. φρουῶδος] cf. Harp.: φρ. Ἄντ. ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἡρ. φό-
 νου ἀντὶ τοῦ ἐκποδών. — μὲν φρουῶδος NMr.: φρουῶδος μὲν
 AB, φρουῶδος v. — ὁ Ἡρ. NMr.: Ἡρώδης. — ἐπίνομεν Weil:
 ἐπλέομεν. — τὸ αἶμα codd. Mr.: τι αἶμα Ald. — τῶν ante προ-
 βάτων del. R. J.

σάνιζον τοὺς ἀνθρώπους. καὶ ὃν μὲν τότε παραχοῖμα 30
ἐβασάνισαν, οὗτος μὲν οὐδὲν εἶπε περὶ ἐμοῦ φλαῦρον·
ὃν δ' ἡμέραις ὕστερον πολλὰς ἐβασάνισαν, ἔχοντες
παρὰ σφίσιν αὐτοῖς τὸν πρόσθεν χρόνον, οὗτος ἦν ὁ
πεισθεὶς ὑπὸ τούτων καὶ καταψευσάμενος ἐμοῦ. παρ-
έξομαι δὲ τούτων τοὺς μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Ὡς μὲν ὕστερον τοσοῦτω χρόνῳ ὁ ἀνὴρ ἐβα- 31
σανίσθη, μεμαρτύρηται ὑμῖν· προσέχετε δὲ τὸν νοῦν
αὐτῇ τῇ βασάνῳ, οἷα γεγένηται. ὁ μὲν γὰρ δοῦλος, ὃς
ἴσως οὗτοι τοῦτο μὲν ἐλευθερίαν ὑπέσχοντο, τοῦτο δ'
ἐπὶ τούτοις ἦν παύσασθαι κακούμενον αὐτόν, ἴσως
ὑπ' ἀμφοῖν πεισθεὶς κατεψεύσατό μου, τὴν μὲν ἐλευθε-
ρίαν ἐλπίσας οἴσεσθαι, τῆς δὲ βασάνου εἰς τὸ παρα-
χοῖμα βουλούμενος ἀπηλλάχθαι. οἶμαι δ' ὑμᾶς ἐπί- 32
στασθαι τοῦτο, ὅτι ἐφ' οἷς ἂν τὸ πλεῖστον μέρος τῆς
βασάνου, πρὸς τούτων εἰσὶν οἱ βασανιζόμενοι λέγειν
ὅτι ἂν ἐκείνοις μέλλωσι χαριεῖσθαι· ἐν τούτῳ γὰρ
αὐτοῖς ἐστὶν ἡ ὠφέλεια, ἄλλως τε καὶ μὴ παρόντες
τυγχάνωσιν ὧν ἂν καταψεύδωνται. εἰ μὲν γὰρ ἐγὼ
ἐκέλευον αὐτὸν στρεβλοῦν ὥς οὐ τᾷληθῇ λέγοντα,
ἴσως ἂν ἐν αὐτῷ τούτῳ ἀπειτρέπετο μηδὲν κατ' ἐμοῦ
καταψευδῆσθαι, νῦν δὲ αὐτοὶ ἦσαν καὶ βασανιστὰ καὶ

30. καὶ ante καταψ. abesse mal. R. Bait. (om. fort. A pr.);
ante alterum τούτων inserendum ci. R. (πεισθεὶς — καὶ del. F. Leo).

31. τοσοῦτω ci. R.: τούτῳ τῷ. — γὰρ supra vers. A. —
ὑπ'] ἐπ' pr. A (corr.²). — εἰς <γε> τὸ παρ. ci. J.

32. ἢ post πλεῖστον addendum ci. R., post βασάνου D.,
post ἂν (si sit necessarium) J. — ὅτι ἂν Ald.: ὅταν codd. —
τούτῳ S.: τούτοις. — εἰ μὲν γὰρ ἐγὼ Gebauer Lys. p. 402 (vel
ἐγὼ μὲν γὰρ εἰ): εἰ γὰρ ἐγὼ μὲν N et pr. A (Mr. Turc.), om.
μὲν rell. — αὐτοὶ scripsi (cf. 4 β 7): αὐτοί.

- 33 ἐπιτιμηταὶ τῶν σφίσιν αὐτοῖς συμφερόντων. ἕως μὲν οὖν μετὰ χρηστῆς τῆς ἐλπίδος ἐγίνωσκε μου καταψευ-
 σάμενος, τούτῳ δισχυρίζετο τῷ λόγῳ· ἐπειδὴ δὲ ἐγί-
 γνωσκειν ἀποθανούμενος, ἐνταῦθ' ἤδη τῇ ἀληθείᾳ
 ἐχρῆτο, καὶ ἔλεγεν ὅτι πεισθείη ὑπὸ τούτων ἐμοῦ
 34 καταψεύδεσθαι. διαπειραθέντα δ' αὐτὸν τὰ ψευδῇ
 λέγειν, ὕστερον δὲ ἀληθῇ λέγοντα, οὐδέτερα ὠφέλησεν,
 ἀλλ' ἀπέκτειναν ἄγοντες τὸν ἄνδρα, τὸν μηνυτήν, ὃ
 πιστεύοντες ἐμὲ διώκουσι, τοῦναντίον ποιήσαντες ἢ οἱ
 ἄλλοι ἄνθρωποι. οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι τοῖς μηνυταῖς τοῖς
 μὲν ἐλευθέροις χρήματα διδόασι, τοὺς δὲ δούλους ἐλευ-
 θεροῦσιν· οὗτοι δὲ θάνατον τῷ μηνυτῇ τὴν δωρεὰν
 ἀπέδοσαν, ἀπαγορευόντων τῶν φίλων τῶν ἐμῶν μὴ
 35 ἀποκτείνειν τὸν ἄνδρα πρὶν [ἂν] ἐγὼ ἔλθοιμι. δῆλον
 οὖν ὅτι οὐ τοῦ σώματος αὐτοῦ χρεία ἦν αὐτοῖς, ἀλλὰ
 τῶν λόγων· ζῶν μὲν γὰρ ὁ ἀνὴρ διὰ τῆς αὐτῆς βα-
 σάνου ἰὼν ὑπ' ἐμοῦ κατήγορος ἂν ἐγίνετο τῆς τού-
 των ἐπιβουλῆς, τεθνεὼς δὲ τὸν μὲν ἔλεγχον τῆς ἀλη-
 θείας ἀπεστέρει δι' αὐτοῦ τοῦ σώματος ἀπολλυμένου,
 τοῖς δὲ λόγοις τοῖς ἐψευσμένοις ὑπ' ἐκείνου ὥς ἀλη-
 θέειν οὔσιν ἐγὼ ἀπόλλυμαι. τούτων δὲ μάρτυράς
 μοι κάλει.

[ἐπιτιμηταὶ] ἐπιμεληταὶ Hug. — σφίσι N.

33. τῆς post χρηστῆς om. N Mr. J. (etiam R. abesse mal.;
 τινὸς W.). — καταψευσάμενος N pr. (corr.²); καταψευσόμε. R. D.
 — ἐνταῦθ' pr. A (corr.²). — πεισθείη N pr. (corr.²). — κατ-
 εψεύδεσθαι N.

34. ὕστερον μὲν A pr. — ὠφέλησεν R. Turr.: ὠφέλησαν.
 — ἀπάγοντες ci. R. — ἄνθρωποι A pr. (corr.²). — δωρεὰν J.
 — ἀπαγορευόντων A. — πρὶν ἂν] ἂν del. D., πρὶν ἢ ci. W.

35. αὐτοῦ post σώμ. om. pr. A. — δι' del. S., ἀπεστέρει
 ἐμὲ διὰ τοῦ σώμ. ci. R., ἀπολλυμένον del. Schoell. — ἐγὼ
 ἀπόλλ in ras. maiore A.

<ΜΑΡΤΥΡΕΣ.>

Ἐρχῆν μὲν γὰρ αὐτούς, ὥς ἐγὼ νομίζω, ἐνθάδε 36
 παρέχοντας τὸν μηνυτὴν αὐτὸν ἀπελέγχειν ἐμέ, καὶ
 αὐτῷ τούτῳ χρῆσθαι ἀγωνίσματι, ἐμφανῆ παρέχοντας
 τὸν ἄνδρα καὶ κελεύοντας βασανίζειν, ἀλλὰ μὴ ἀποκτείναι.
 φέρε γὰρ δὴ ποτέρῳ νῦν χρήσονται τῶν λόγων;
 πότερα ᾧ πρῶτον εἶπεν ἢ ᾧ ὕστερον; καὶ πότερ' ἀληθῆ
 ἐστίν, ὅτ' ἔφη με εἰργάσθαι τὸ ἔργον ἢ ὅτ' οὐκ ἔφη;
 εἰ μὲν γὰρ ἐκ τοῦ εἰκότος ἐξετασθῆναι δεῖ τὸ πρᾶγμα, 37
 οἱ ὕστεροι λόγοι ἀληθέστεροι φαίνονται. ἐψεύδετο μὲν
 γὰρ ἐπ' ὠφελείᾳ τῇ ἑαυτοῦ, ἐπειδὴ δὲ <διὰ> τὸ ψεύ-
 δεσθαι ἀπώλλυτο, ἡγήσατο ἀληθῆ κατειπὼν διὰ τοῦτο
 σωθῆναι ἄν. τῆς μὲν οὖν ἀληθείας οὐκ ἦν αὐτῷ
 τιμωρὸς οὐδεὶς· οὐ γὰρ παρὼν ἐγὼ ἐτύγχανον, ᾧ περ
 σύμμαχος ἦν ἡ ἀλήθεια τῶν ὑστέρων λόγων· τοὺς δὲ
 προτέρους λόγους τοὺς κατεψευσμένους ἦσαν οἱ ἀφα-
 νιοῦντες ὥστε μηδέποτε εἰς τὸ ἀληθὲς καταστῆναι. καὶ 38
 οἱ μὲν ἄλλοι, καθ' ὧν ἂν μηνύει τις, οὗτοι κλέπτουσι
 τοὺς μηνύοντας κατ' ἀφανίζουσιν· αὐτοὶ δὲ οὗτοι οἱ
 ἀπάγοντες καὶ | ζητοῦντες τὸ πρᾶγμα τὸν κατ' ἐμοῦ 134
 μηνυτὴν ἠφάνισαν. καὶ εἰ μὲν ἐγὼ τὸν ἄνδρα ἠφάνισα
 ἢ μὴ ἤθελον ἐκδοῦναι τούτοις ἢ ἄλλον τινὰ ἐφευγον
 ἔλεγχον, αὐτοῖς ἂν τούτοις ἰσχυροτάτοις εἰς τὰ πρᾶ-

titulum add. R. Mr. Turr.

36. ἐρχῆν μὲν] μὲν om. N. — αὐτὸν] οὕτως ci. J. — τῶν λόγων pr. A (corr.²). — ᾧ posterius supra vers. A.

37. εἰκότως A pr. (corr.² sec. Sigg.). — <διὰ> τὸ ψεύδ. J. (διὰ τοῦ ψ. St.): τῷ ψεύδ. A corr.² (ci. R.), ψεύδ. Ald. — διὰ τοῦτο N et pr. A (corr.²) Mr.: διὰ τούτου. — ἢ ante ἀλήθ. om. pr. A. — verba ἦσαν οἱ ἀφ. post καταστῆναι transp. S. (ἀφαν. scil. αὐτόν). cf. 59 extr.

38. ἂν μηνύει N Mr.: μηνύει ἄν. — οὗτοι κλ. ci. R. (Gebauer): αὐτοὶ κλ. — ἐκκλέπτουσι Hi. — οὗτοι δὲ αὐτοὶ Gebauer. — αὐτοῖς ἂν τούτοις Sp.: αὐτοὶ δὴ τούτοις. cf. § 84; 1, 11; 6, 27.

γματα ἐχρῶντο, καὶ ἦν ταῦτα αὐτοῖς μέγιστα τεκμήρια κατ' ἐμοῦ· νῦν δέ, ὅποτε αὐτοὶ οὗτοι προκαλουμένων τῶν φίλων τῶν ἐμῶν ταῦτ' ἔφυγον, ἐμοὶ δήπου κατὰ τούτων εἶναι χρὴ ταῦτ' αὐτὰ τεκμήρια, ὥς οὐκ ἀληθῆ τὴν αἰτίαν ἐπέφερον ἦν ἡτιῶντο.

- 39 Ἔτι δὲ καὶ τάδε λέγουσιν, ὥς ὁμολογεῖ ὁ ἄνθρωπος βασανιζόμενος συναποκτεῖναι τὸν ἄνδρα. ἐγὼ δέ φημι ταῦτα μὲν οὐ λέγειν αὐτόν, ὅτι δὲ ἐξαγάγοι ἐμὲ καὶ τὸν ἄνδρα ἐκ τοῦ πλοίου, καὶ ὅτι ἤδη τεθνεῶτα αὐτὸν ὑπ' ἐμοῦ συνανελὼν καὶ ἐνθελὺς εἰς τὸ
40 πλοῖον καταποντώσειε. καίτοι σκέψασθε ὅτι πρῶτον μὲν, πρὶν ἐπὶ τὸν τροχὸν ἀναβῆναι, ὁ ἀνὴρ μέχρι τῆς ἐσχάτης ἀνάγκης τῇ ἀληθείᾳ ἐχρῆτο καὶ ἀπέλυε με τῆς αἰτίας· ἐπειδὴ δὲ ἐπὶ τὸν τροχὸν ἀνέβη, τῇ ἀνάγκῃ χρώμενος ἤδη κατεψεύδετό μου, βουλούμενος ἀπηλ-
41 λάχθαι τῆς βασάνου· ἐπειδὴ δὲ ἐπαύσατο βασανιζόμενος, οὐκέτι ἔφη με τούτων εἰργάσθαι οὐδέν, ἀλλὰ τὸ τελευταῖον ἀπώμωξεν ἐμὲ τε καὶ αὐτὸν ὥς ἀδίκως ἀπολλυμένους, οὐ χάριτι τῇ ἐμῇ — πῶς γάρ; ὅς γε κατεψεύσατο —, ἀλλ' ἀναγκαζόμενος ὑπὸ τοῦ κληθούτος καὶ βεβαιῶν τοὺς πρώτους λόγους ὥς ἀληθεῖς εἰρημέ-
42 νους. ἔπειτα δὲ ὁ ἕτερος ἄνθρωπος, ὁ ἐν τῷ αὐτῷ

38. ἄν deesse etiam S. iudicavit; servandum δὲ addito ἄν censet Schaefer. — ταῦτ' αὐτὰ Fuhr coll. 6, 27: ταῦτα Bk., ταῦτα τὰ codd. — ἡτιῶντο D. coll. 6, 27 (Turr.): ᾧοντο.

39. ὁμολογεῖ N. — ἐξαγάγοι Bait. Turr.: ἐξάγει N et A pr., ἐξάγοι A corr. v. — συνανελὼν καὶ add. Mr. e N, qui συνελὼν (sicut § 42) καὶ. etiam A . . . ἐνθελὺς, eraso ut Jernst. videtur καὶ (συνενθελὺς omissis συναν. καὶ ci. S.).

40. πρῶτον μὲν om. pr. A.

41. ἀλλὰ τὸ τελευταῖον] ἀλλ' αὐτὸ τὸνναντίον ci. J. — ἀδίκους N.

42. ὁ ἐν τῷ NMr.: om. ὁ v.

πλοῖω πλέων καὶ παρῶν διὰ τέλους καὶ συνῶν μοι, τῇ
 αὐτῇ βασάνῳ βασανιζόμενος τοῖς μὲν πρῶτοις καὶ τοῖς
 ὕστερον λόγοις τοῖς τοῦ ἀνθρώπου συνεφέρετο ὡς
 ἀληθέσιν εἰρημένοις, διὰ τέλους γὰρ με ἀπέλυε, τοῖς
 δὲ ἐπὶ τοῦ τροχοῦ λεγομένοις, οὓς ἐκεῖνος ἀνάγκη
 μᾶλλον ἢ ἀληθείᾳ ἔλεγε, τούτοις δὲ διεφέρετο. ὁ μὲν
 γὰρ ἐκβάντα μ' ἔφη ἐκ τοῦ πλοίου ἀποκτείνει τὸν ἄν-
 δρα, καὶ αὐτὸς ἤδη τεθνεῶτα συνανελεῖν μοι· ὁ δὲ τὸ
 παράπαν οὐδ' ἐκβῆναι μ' ἔφη ἐκ τοῦ πλοίου. Καίτοι 43
 τὸ εἰκὸς σύμμαχόν μοι ἔστιν. οὐ γὰρ δήπου οὕτω
 κακοδαίμων ἐγώ, ὥστε τὸ μὲν ἀποκτείνειν τὸν ἄνδρα
 προῦνοησάμην μόνος, ἵνα μοι μηδεὶς συνειδέῃ, ἐν ᾧ
 μοι ὁ πᾶς κίνδυνος ἦν, ἤδη δὲ πεπραγμένου μοι τοῦ
 ἔργου μάρτυρας καὶ συμβούλους ἐποιούμην. καὶ ἀπ- 44
 ἔθανε μὲν ὁ ἀνὴρ οὕτως ἐγγὺς τῆς θαλάσσης καὶ τῶν
 πλοίων, ὥς ὁ τούτων λόγος ἐστίν· ὑπὸ δὲ ἑνὸς ἀνδρὸς
 ἀποθνήσκων οὔτε ἀνέκραγεν οὔτ' αἰσθησιν οὐδεμίαν
 ἐποίησεν οὔτε τοῖς ἐν τῇ γῇ οὔτε τοῖς ἐν τῷ πλοίῳ;
 καὶ μὴν πολλῷ <ἐπὶ> πλέον γεγωνεῖν ἔστι νύκτωρ ἢ
 μεθ' ἡμέραν, ἐπ' ἀκτῆς ἢ κατὰ πόλιν· καὶ μὴν ἐτι
 ἐργηγορότων φασὶν ἐκβῆναι τὸν ἄνδρα ἐκ τοῦ πλοίου.
 ἔπειτα ἐν τῇ γῇ μὲν ἀποθανόντος, ἐντιθεμένου δὲ εἰς 45

ὕστεροις mal. R., ὕστατον P. — εἰρημένοις NJ.:...σι A pr.,
 οὔσι A corr. v. — συναλεῖν N. — οὐδ' ἐκβῆναι μ' ἔφη N Mr.:
 ἔφη οὐκ ἐκβῆναι με.

43. μόνος in ras. A („pr. fuit ni fallor ὁμως“ J.).

44. ὁ ἀνὴρ N Mr.: ἀνὴρ (ἀνὴρ S.). — οὔτως omnes. —
 ἀνδρὸς om. Bk. Turr. — ἐν τῷ πλοίῳ] „in navibus“ vertit R.
 — πολλῷ <ἐπὶ> πλέον Schoem., γεγωνεῖν Cob.: πολλῷ πλέον
 γε ἀγνοεῖν (π. ἐ. πλ. γε δὴ νοεῖν S., πολλῷ ἥσσαν γε ἀγνοεῖν
 ipse aliquando proposui). — καὶ μὴν ἐτι. . πλοίου post ἐν τῷ
 πλοίῳ; transp. Schöm., post πλοίου pergens: καὶ [μὴν] πολλῷ.

- τὸ πλοῖον, οὔτε ἐν τῇ γῇ σημεῖον οὐδὲ αἶμα ἐφάνη
οὔτε ἐν τῷ πλοίῳ, νύκτωρ μὲν ἀναιρεθέντος, νύκτωρ
δ' ἐντιθεμένου εἰς τὸ πλοῖον. ἢ δοκεῖ ἂν ὑμῖν ἄν-
θρωπος δύνασθαι ἐν τοιούτῳ πράγματι ὦν τὰ τε
ἐν τῇ γῇ ὄντα ἀναξύσαι καὶ τὰ ἐν τῷ πλοίῳ ἀπο-
σπογγίσαι, ἃ οὐδὲ μεθ' ἡμέραν <ἂν> τις οἷός τε
ἐγένετο, ἔνδον ὦν αὐτοῦ καὶ μὴ πεφοβημένος, τὸ
παράπαν ἀφανίσαι; ταῦτα ὦ ἄνδρες πῶς εἰκότα
46 ἐστίν; Ὁ δὲ καὶ μάλιστα ἐνθυμεῖσθε, καὶ μὴ μοι
ἄχθεσθε, ἂν ὑμᾶς πολλάκις ταῦτά διδάξω· μέγας γὰρ
ὁ κίνδυνός ἐστιν, καθ' ὅτι δ' ἂν ὑμεῖς ὀρθῶς γνῶτε,
κατὰ τοῦτο σφῶμαι, καθ' ὅτι δ' ἂν ψευσθῆτε τάλη-
θους, κατὰ τοῦτο ἀπόλλυμαι· μὴ οὖν ἐξέληται τοῦτο
ὑμῶν μηδεῖς, ὅτι τὸν μηνυτὴν ἀπέκτειναν, καὶ διετεί-
ναντο αὐτὸν μὴ εἰσελθεῖν εἰς ὑμᾶς, μηδ' ἐμοὶ ἐγγενέ-
σθαι παρόντι ἄξαι τὸν ἄνδρα καὶ βασανίσαι αὐτόν.
47 καίτοι πρὸς τούτων ἦν τοῦτο. νῦν δὲ πριάμενοι τὸν
ἄνδρα, ἰδίᾳ ἐπὶ σφῶν αἰτῶν ἀπέκτειναν, τὸν μηνυ-
τὴν, οὔτε τῆς πόλεως ψηφισαμένης, οὔτε αὐτόχειρα
135 ὄντα τοῦ | ἀνδρός. ὃν ἐχρῆν δεδεμένον αὐτοὺς φυ-

45. σημεῖον <οὐδὲν> Hi., qui deinceps delet οὐδὲ αἶμα
(ita J.). — δ' ἐντιθεμένου NAMZR. Bk.: δὲ τιθεμένου. —
ὄντα] ἴχνη πάντα ci. R. — ἀνασπογγίσαι NMr. — ἂν post
ἡμέραν add. Bait.; ἐγένετ' ἂν D.

46. ἐνθυμεῖσθαι A pr. teste Siggio, ἐνθυμεῖσθαι N.: δεῖ
ἐνθυμεῖσθαι A corr.² v. cf. 1, 22. — ταῦτα R.: ταῦτα. — ἐξ-
ελεῖται N et pr. A (corr.²). — διετείναντο] cf. Harp.: διετείνοντο.
ἰδίως A. τοῦτ' ἔταξεν ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἡ. φόνου, ἀντὶ τοῦ διὰ
συντόνου σπουδῆς ἀπεργάσαντο. Igitur Harp. quoque, ut vidit
Bk., διετείναντο legit: quamquam impf. exstat etiam ap. Suid.
Zonar. Cram. Anecd. Oxon. II, p. 492, 33. — ἄξαι] ἐλέγξει D.,
ἐξαιτεῖν Bait.

47. τὸν ante θάνατον abesse mal. Nauck. J.

λάσσειν, ἢ τοῖς φίλοις τοῖς ἐμοῖς ἐξεγγυῆσαι, ἢ τοῖς
 ἄρχουσι τοῖς ὑμετέροις παραδοῦναι, καὶ ψῆφον περὶ
 αὐτοῦ γενέσθαι. νῦν δὲ αὐτοὶ καταγνόντες τὸν θά-
 νατον τοῦ ἀνδρὸς ἀπεκτείνετε· ὃ οὐδὲ πόλει ἔξεστιν,
 ἄνευ Ἀθηναίων οὐδένα θανάτῳ ζημιῶσαι. καὶ τῶν
 μὲν ἄλλως λόγων τῶν ἐκείνου τουτουσὶ κριτὰς ἡξιώ-
 σατε γενέσθαι, τῶν δὲ ἔργων αὐτοὶ δικασταὶ ἐγένε-
 σθε. καίτοι οὐδὲ οἱ τοὺς δεσπότης ἀποκτείναντες, ἐὰν 48
 ἐπ' αὐτοφῶρῳ ληφθῶσιν, οὐδ' οὗτοι ἀποθνήσκουσιν
 ὑπ' αὐτῶν τῶν προσηκόντων, ἀλλὰ παραδιδόασιν αὐ-
 τοὺς τῇ ἀρχῇ κατὰ νόμους ὑμετέρους πατρίους. εἴπερ
 γὰρ καὶ μαρτυρεῖν ἔξεστι δούλῳ κατὰ τοῦ ἐλευθέρου
 τὸν φόνον, καὶ τῷ δεσπότη, ἂν δοκῇ, ἐπεξελθεῖν ὑπὲρ
 τοῦ δούλου, καὶ ἡ ψῆφος ἴσον δύναται τῷ δοῦλον
 ἀποκτείναντι καὶ τῷ ἐλεύθερον, εἰκὸς τοι καὶ ψῆφον
 γενέσθαι περὶ αὐτοῦ ἦν, καὶ μὴ ἄκριτον ἀποθανεῖν
 αὐτὸν ὑφ' ἑμῶν. ὥστε πολλῷ ἂν δικαιότερον ὑμεῖς
 ἐκρίνεσθε ἢ ἐγὼ νῦν φεύγω ὑφ' ὑμῶν ἀδίκως.

Σκοπεῖτε δὲ ὧ ἄνδρες καὶ ἐκ τοῖν λόγοιν τοῖν 49
 ἀνδροῖν ἐκατέρωιν τοῖν βασανισθέντοιν τὸ δίκαιον καὶ
 τὸ εἰκός. ὁ μὲν γὰρ δοῦλος δύο λόγοις ἔλεγε· τοτὲ μὲν
 ἔφη με εἰργάσθαι τὸ ἔργον, τοτὲ δὲ οὐκ ἔφη· ὁ δὲ
 ἐλεύθερος οὐδέπω <καὶ> νῦν εἴρηκε περὶ ἐμοῦ φλαῦρον
 οὐδέν, τῇ αὐτῇ βασάνῳ βασανιζόμενος. τοῦτο μὲν γὰρ οὐκ 50

ἄλλως scr.: ἄλλον (del. D. J.). — ἐγένεσθε Schoell. J.:
 γίνεσθε (γίνεσθαι Z Turr., ἐγίνεσθε R.).

48. ἀποθνήσκουσιν NMr.: θνήσκουσιν. — κολασθῆναι post
 ἀρχῇ desider. R. — <τοὺς> ὑμετέρους ci. J. — τῷ ἐλεύθερον
 ci. R., recep. Bk.: τὸν ἐλ. — δικαιοτ. ὑμεῖς NMr.: ὑμεῖς δικ.
 — κρίνεσθε codd.; κρίνοισθε v.

49. σκοπεῖτε δὴ NAB. — δύο A Ald. (Turr.). cf. 3 & 12,
 6, 31. — καὶ post οὐδέπω add. Weil.

ἦν αὐτῷ ἐλευθερίαν προτείναντας ὥσπερ τὸν ἕτερον πεί-
σαι· τοῦτο δὲ μετὰ τοῦ ἀληθοῦς ἐβούλετο κινδυνεύων
πάσχειν ὅτι δέοι, ἐπεὶ τό γε συμφέρον καὶ οὗτος
ἠπίστατο, ὅτι τότε παύσοιτο στρεβλούμενος, ὅποτε εἴποι
τὰ τούτοις δοκοῦντα. ποτέρῳ οὖν εἰκός ἐστι πιστεῦσαι,
τῷ διὰ τέλους τὸν αὐτὸν αἰεὶ λόγον λέγοντι, ἢ τῷ τοτὲ
μὲν φάσκοντι τοτὲ δ' οὐ; ἀλλὰ καὶ ἄνευ βασάνου
τοιαύτης οἱ τοὺς αὐτοὺς αἰεὶ περὶ τῶν αὐτῶν λόγους
λέγοντες πιστότεροί εἰσι τῶν διαφερομένων σφίσι
51 αὐτοῖς. ἔπειτα δὲ καὶ ἐκ τῶν λόγων τῶν τοῦ ἀνθρώ-
που μερὶς ἐκατέρων ἐγγόνει, τούτων μὲν τὸ φάσκειν,
ἐμὴ δὲ τὸ μὴ φάσκειν, ἐκ τε ἀμφοῖν τοῖν ἀνδροῖν τοῖν
βασανισθέντων· ὁ μὲν γὰρ ἔφησεν, ὁ δὲ διὰ τέλους
ἐξαρκος ἦν. καὶ μὲν δὴ τὰ ἐξ ἴσου γενόμενα τοῦ φεύ-
γοντός ἐστι μᾶλλον ἢ τοῦ διώκοντος, εἴπερ γε καὶ τῶν
ψήφων ὁ ἀριθμὸς ἐξ ἴσου γενόμενος τὸν φεύγοντα
μᾶλλον ὠφελεῖ ἢ τὸν διώκοντα.

52 Ἡ μὲν βάσανος ὧ ἄνδρες τοιαύτη γεγένηται, ἢ
οὔτοι πιστεύοντες εὖ εἰδέναι φασὶν ὑπ' ἐμοῦ ἀπο-

50. προτείναντας NA sec. Bk. et ci. R.: προτείνοντας A
teste Siggio, προτείναντι v. ante Bk. — πάσχειν] παρασχεῖν
A pr. — παύσοιτο Madvig: παύσατο. — αἰεὶ λόγον NMr.: λό-
γον A pr. et Z, quod prob. S.; λόγον αἰεὶ A corr. v. — τῶν
αὐτῶν] τῶν ἄλλων A pr.

51. καὶ ἐκ <τε> τῶν S. ap. Schaeferum. — τοῦ <έτερον>
ἀνθρώπου Hi., qui del. vv. ἐκ τε ἀμφ. — ἐξαρκος ἦν. — μερὶς
ἐκατέρων ἐγγόνει scripsi (antea ἐκατέροις [c. W.] ἂν εἴη): μ.
ἐκατέρῳ ἴσον, εἰ N, μ. ἐκατέρῳ ἴσον εἰς A pr., μ. ἐκατέρῳ ἴση
ἐστί A corr.² v. — τούτων μὲν τὸ φ. ἐμὴ δὲ scr.: τοῦτον μέντοι
φ. ἐμοὶ δὲ NA pr., τούτοις μὲν τὸ φ. ἐμοὶ δὲ A corr.² v. —
<πρός> τοῦ φεύγοντος Hi. J. — γενόμενος] γιγνόμενος NJ.
(ego ed. I).

52. γεγένηται N: ἐγένετο.

θανόντα τὸν ἄνδρα. καίτοι τὸ παρὰπαν ἔγωγ' ἂν εἴ τι
 συνήδη ἑμαυτῷ καὶ εἴ τί μοι τοιοῦτον εἰργαστο, ἡφάνισ'
 ἂν τῷ ἀνθρώπῳ, ὅτε ἐπ' ἔμοι ἦν τοῦτο μὲν εἰς τὴν
 Αἴνον ἀπάγειν ἅμα ἔμοι, τοῦτο δὲ εἰς τὴν ἡπειρον
 διαβιβάσαι, καὶ μὴ ὑπολείπεσθαι μηνυτὰς κατ' ἑμαν-
 τοῦ τοὺς συνειδότας. φασὶ δὲ γραμματείδιον εὑρεῖν 53
 ἐν τῷ πλοίῳ, ὃ ἔπεμπον ἐγὼ Λυκίνῳ, ὡς ἀποκτείναιμι
 τὸν ἄνδρα. καίτοι τί ἔδει με γραμματείδιον πέμπειν,
 αὐτοῦ συνειδότος τοῦ τὸ γραμματείδιον φέροντος;
 ὥστε τοῦτο μὲν σαφέστερον αὐτὸς ἔμελλεν εἶρεν ὃ
 εἰργασμένος, τοῦτο δὲ οὐδὲν ἔδει κρύπτειν αὐτά· ἃ
 γὰρ μὴ οἷόν τε εἰδέναι τὸν φέροντα, ταῦτ' ἂν τις μά-
 λιστα συγγράψας πέμπειεν. ἔπειτα δὲ ὅτι μὲν μακρὸν 54
 εἴη πρᾶγμα, τοῦτο μὲν ἂν τις ἀναγκασθεῖ γράψαι τῷ
 μὴ διαμνημονεύειν τὸν ἀπαγγέλλοντα ὑπὸ πλήθους·
 τοῦτο δὲ βραχὺ ἦν ἀπαγγεῖλαι, ὅτι τέθηγκεν ὁ ἀνὴρ.
 ἔπειτα ἐνθυμεῖσθε ὅτι διάφορον <μὲν> ἦν τὸ γραμ-
 ματείδιον τῷ βασανισθέντι, διάφορος δ' ὁ ἄνθρωπος
 τῷ γραμματείδιῳ· ὁ μὲν γὰρ βασανιζόμενος αὐτὸς ἔφη
 ἀποκτείναι, τὸ δὲ γραμματείδιον ἀνοιχθὲν ἐμὲ τὸν

συνήδη J.: συνήδειν. — εἴ τι μοι A corr.² sec. Sigg.: εἴ τ'
 ἐμοί N et pr. A, εἴ τι ἐμοί A corr.² sec. J. rell. — ἀπάγων
 N et pr. A (corr.²). — ἅμα ἔμοι] ἐμοί pro ἅμα ε. A pr.

53. γραμματείδιον Bk.: γραμματίδιον ubique libri. — post
 φέροντος codd. inserunt: τίνος γε δὴ ἔνεκα — ἐμοί κακείνῳ
 (§ 57 init.), quae verba suo loco omissa sunt. Transposuit
 Aldus. — αὐτὸς R. Turr.: αὐτοῖς. — ἐρεῖν] εὑρεῖν N. — αὐτὰ
 codd. Fr.: αὐτόν.

54. τοῦτο μὲν] μὲν add. NMr.; τούτου N et pr. A [sec. J.;
 τοῦ sec. Dobs. et me] corr.². — τῷ μὴ corr.² A sec. Sigg. et J. v.:
 τὸ μὴ A corr. sec. Dobs. et me, τοῦ μὴ N et pr. A Fr. J. —
 διάφορον R. Turr.: διαφέρον. — μὲν add. J. — γραμματείδιῳ
 (-τιδίῳ) ci. R.: γραμματεῖῳ N (-τεῖῳ Bk.), γραμματία v. —
 γραμματίδιον NMZMr.: γραμματίον (γραμματεῖον Bk.).

- 55 ἀποκτείναντα ἐμήνυε. καίτοι ποτέρῳ χρὴ πιστεῦσαι;
 τὸ μὲν γὰρ πρῶτον οὐχ ἡὔρον ἐν τῷ πλοίῳ ζητοῦντες
 τὸ γραμματείδιον, ὕστερον δέ. τότε μὲν γὰρ οὕτω οὐ-
 τω ἐμεμηχάνητο αὐτοῖς· ἐπειδὴ δὲ ὁ ἄνθρωπος ὁ πρό-
 τερος βασανισθεὶς οὐδὲν ἔλεγε κατ' ἐμοῦ, τότε εἰσβάλ-
 λουσιν εἰς τὸ πλοῖον τὸ γραμματείδιον, ἵνα ταύτη γ'
 56 ἔχοιεν ἐμοὶ τὴν | αἰτίαν ἐπιφέρειν· ἐπειδὴ δὲ ἀνεγνώσθη
 136 τὸ γραμματείδιον καὶ ὁ ὕστερος βασανιζόμενος οὐ
 συνεφέρετο τῷ γραμματείδιῳ, οὐκέτι οἶόν τ' ἦν ἀφανί-
 σαι τὰ ἀναγνωσθέντα. εἰ γὰρ ἡγήσαντο τὸν ἄνδρα
 πείσειν ἀπὸ πρώτης καταψεύδεσθαί μου, οὐκ ἂν ποτ'
 ἐμηχανήσαντο τὰ ἐν τῷ γραμματείδιῳ. Καὶ μοι μάρ-
 τυρας τούτων κάλει.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

- 57 Τίνος γε δὴ ἔνεκα τὸν ἄνδρα ἀπέκτεινα; οὐδὲ γὰρ
 ἔχθρα οὐδεμία ἦν ἐμοὶ κακείνῳ. λέγειν δὲ τολμῶσιν
 ὡς ἐγὼ χάριτι τὸν ἄνδρα ἀπέκτεινα. καὶ τίς πώποτε
 χαριζόμενος ἐτέρῳ τοῦτο εἰργάσατο; οἶμαι μὲν γὰρ
 οὐδένα, ἀλλὰ δεῖ μεγάλην τὴν ἔχθραν ὑπάρχειν τῷ
 τοῦτο μέλλοντι ποιήσῃν, καὶ τὴν πρόνοιαν ἐκ πολλοῦ
 φανεράν εἶναι ἐπιβουλευομένην. ἐμοὶ δὲ κακείνῳ οὐκ
 58 ἦν ἔχθρα οὐδεμία. Εἶεν, ἀλλὰ δείσας περὶ ἐμᾶντοῦ μὴ

ἀποκτείναντα <ὄντα> ci. J.

55. τὸ μὲν γὰρ πρῶτον] haec parum integra videntur. —
 ἡὔρον J.: εὔρον. — οὕτω NJ.: οὕτως. — πρότερος NMr. (sicut
 ὕστερος § 56): πρότερον. — ταύτη γ' J.: ταύτην.

56. συνεφέρετο NAR.: συνεφερέτο.

57. τίνος γε δὴ κτέ.] v. ad § 53. — οὐδὲ Ald.: οὔτε codd.
 J. — κακείνῳ NMr.: καὶ ἐκείνῳ. — ἀπέκτεινα W.: ἔκτεινα. —
 ἐκ πολλοῦ P. J.: ἐκ πολλῶν. — φανεράν εἶναι NMr.: εἶναι
 φανεράν (Pahle del. φανεράν et ci. ἐπιβουλευομένην).

αὐτὸς παρ' ἐκείνου τοῦτο πάθοιμι; καὶ γὰρ ἂν τῶν
 τοιούτων ἔνεκά τις ἀναγκασθεῖν τοῦτο ἐργάσασθαι.
 ἀλλὰ οὐδέν μοι τοιοῦτον ὑπῆρχτο εἰς αὐτόν. Ἀλλὰ
 χρήματα ἔμελλον λήψεσθαι ἀποκτείνας αὐτόν; ἀλλ' οὐκ
 ἦν αὐτῷ. ἀλλὰ σοὶ μᾶλλον ἐγὼ τὴν πρόφασιν ταύτην 59
 ἔχοιμ' ἂν εἰκότως μετὰ τῆς ἀληθείας ἀναθεῖναι, ὅτι
 χρημάτων ἔνεκα ζητεῖς ἐμὲ ἀποκτείνειν, μᾶλλον ἢ σὺ
 ἐμοὶ ἐκείνον· καὶ πολὺ ἂν δικαιότερον ἁλοίης <σὺ> τοῦ
 φόνου ἐμὲ ἀποκτείνας ὑπὸ τῶν ἐμοὶ προσηκόντων, ἢ
 ἐγὼ ὑπὸ σοῦ καὶ τῶν ἐκείνου ἀναγκαίων. ἐγὼ μὲν γὰρ
 σοῦ φανερὰν τὴν πρόνοιαν εἰς ἐμὲ ἀποδείκνυμι, σὺ δ'
 ἐμὲ ἐν ἀφανεῖ λόγῳ ζητεῖς ἀπολέσαι.

Ταῦτα μὲν ὑμῖν λέγω, ὥς αὐτῷ μοι πρόφασιν 60
 οὐδεμίαν ἔχει ἀποκτείνειν τὸν ἄνδρα· δεῖ δέ με καὶ
 ὑπὲρ Λυκίνου ἀπολογήσασθαι, ὥς ἔοικεν, ἀλλ' οὐχ
 ὑπὲρ αὐτοῦ μόνον, ὥς οὐδὲ ἐκείνον εἰκότως αἰτιῶν-
 ται. λέγω τοίνυν ὑμῖν ὅτι ταῦτα ὑπῆρχεν αὐτῷ εἰς
 ἐκείνον ἅπερ ἐμοί· οὔτε γὰρ χρήματα ἦν αὐτῷ ὁπόθεν
 ἂν ἔλαβεν ἀποκτείνας ἐκείνον, οὔτε κίνδυνος αὐτῷ
 ὑπῆρχεν οὐδεὶς ὄντινα διέφενγεν ἀποθανόντος ἐκείνου.
 τεκμήριον δὲ μέγιστον ὥς οὐκ ἐβούλετο αὐτὸν ἀπολέσαι· 61
 ἔξδὸν γὰρ αὐτῷ ἐν ἀγῶνι καὶ κινδύνῳ μεγάλῳ κατα-

58. νν. ἀλλὰ χρήματα — οὐκ ἦν αὐτῷ legebantur post
 ἔχθρα οὐδεμία (§ 57 extr.): transp. D. Mr.

59. σὺ ἐμοί] σὺν ἐμοί N, pr. A, MZ. — <ὅτι> ἐκείνον ci.
 R. — σὺ τοῦ φόνου Ald.: τοῦ φόνου codd. Bk., σὺ φόνου
 Mr. J. — γὰρ σοῦ (γὰρ σου) J.: γὰρ σοι. — δ' ἐμὲ scr.:
 δέ με.

60. ἔχει <ἀναθεῖναι> Bait.; εἶχε <τό> ἀποκτ. K., πρόφασιν
 οὐδεμία ὑπῆρχεν ci. J. — δεῖ δέ με] δέ om. N. — αὐτοῦ] ita
 iam R.; αὐτοῦ etiam A pr. et ft. N pr. — αὐτῷ post ἦν su-
 spectum Nauckio. — ὄντιν' ἂν? cf. D. Mr.

στήσαντι μετὰ τῶν νόμων τῶν ὑμετέρων ἀπολέσαι
ἐκείνον, εἶπερ προωφείλετο αὐτῷ κακόν, καὶ τό τε ἴδιον
τὸ αὐτοῦ διαπραξασθαι καὶ τῇ πόλει τῇ ὑμετέρᾳ χάριν
καταθέσθαι, εἰ ἐπέδειξεν ἀδικοῦντα ἐκείνον, οὐκ ἤξιω-
σεν, ἀλλ' οὐδ' ἦλθεν ἐπὶ τοῦτον. καίτοι καλλίων γε ἦν
ὁ κίνδυνος αὐτῷ. ....

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

- 62 Ἀλλὰ γὰρ ἐνταῦθα μὲν ἀφῆκεν αὐτόν· οὗ δὲ ἔδει
κινδυνεύειν αὐτὸν περὶ τε αὐτοῦ καὶ περὶ ἐμοῦ, ἐνταῦθα
δ' ἐπεβούλευεν, ἐν ᾧ γνωσθεὶς ἂν ἀπεστέρει μὲν ἐμὲ
τῆς πατρίδος, ἀπεστέρει δὲ αὐτὸν ἱερῶν καὶ ὁσίων καὶ
τῶν ἄλλων ἅπερ μέγιστα καὶ περὶ πλείστου ἐστὶν ἀν-
θρώποις. Ἐπειτα δ' εἰ καὶ ὥς μάλιστα ἐβούλετο αὐτὸν
ὁ Λυκῖνος τεθνάναι — εἰμι γὰρ καὶ ἐπὶ τὸν τῶν κατ-
ηγόρων λόγον —, οὗ αὐτὸς οὐκ ἤξιον αὐτόχειρ γενέσθαι,
τοῦτο τὸ ἔργον ἐγὼ ποτ' ἂν ἐπέισθην ἀντ' ἐκείνου
63 ποιῆσαι; πότερα ὥς ἐγὼ μὲν ἢ τῷ σώματι ἐπιτήδειος
διακινδυνεύειν, ἐκείνος δὲ χρήμασι τὸν ἐμὸν κίνδυνον
ἐκπρίασθαι; οὐ δῆτα· τῷ μὲν γὰρ οὐκ ἦν χρήματα, ἐμοὶ
δὲ ἦν· ἀλλ' αὐτὸ τοῦναντίον ἐκείνος τοῦτο θᾶσσον ἂν
ὑπ' ἐμοῦ ἐπέισθη κατὰ γε τὸ εἰκὸς ἢ ἐγὼ ὑπὸ τούτου.

61. προωφείλε τι D., προωφείλετό <τι> ci. Mr. — ἐπὶ τοῦ-
τον N et pr. A (τὸν ἀγῶνα scil.) Mr. J.: ἐπὶ τοῦτο A corr.
(m. 2 ut vid.) v. — post αὐτῷ deesse videtur παρῆξομαι δὲ
τούτων τοὺς μάρτυρας vel simile quid. idem accidit 6, 15 (cf.
etiam 5, 83).

62. ἀφῆκεν] ἀφ in ras. III vel IV litt. A. — οὐ δὲ scr.:
οὐδὲ N, οὐ γὰρ ABMZ, οὐπερ οὐκ Ald., <ἦν> οὐδὲ ci. J. —
περὶ ἐμοῦ] περὶ add. NMr.

63. ἢ J.: ἦν. — αὐτὸ τοῦναντίον S.: αὐτὸ τοῦτο ἐν. N et
pr. A, αὐτὸ τὸ ἐν. A corr.² rell. — vv. τῷ μὲν γὰρ — ἐμοὶ δὲ
γ' cum R. post ὑπὸ τούτου transposita mal. Bait.

ἐπεὶ ἐκεῖνός γ' ἑαυτὸν οὐδ' ὑπερήμερον γενόμενον ἐπὶ
 μῶν δυνατός ἦν λύσασθαι, ἀλλ' οἱ φίλοι αὐτὸν ἐλύ-
 σαντο. καὶ μὲν δὴ καὶ τῆς χρείας τῆς ἐμῆς καὶ τῆς
 Λυκίνου τοῦτο ὑμῖν μέγιστον τεκμήριόν ἐστιν, ὅτι οὐ
 σφόδρα ἐχρώμην ἐγὼ Λυκίνῳ φίλῳ, ὥς πάντα ποιῆσαι
 ἂν τὰ ἐκείνῳ δοκοῦντα· οὐ γὰρ δὴ πού ἐπὶ μὲν μᾶς
 οὐκ ἀπέτεισα ὑπὲρ αὐτοῦ δεδεδεμένου καὶ λυμαινομένου,
 κίνδυνον δὲ τοσοῦτον ἀράμενος ἄνδρα ἀπέκτεινα δι'
 ἐκείνον.

Ὡς μὲν οὖν οὐκ αὐτὸς αἰτιός εἰμι τοῦ πράγματος 64
 οὐδὲ ἐκεῖνος, ἀποδέδεικται καθ' ὅσον ἐγὼ δύναμαι | 137
 μάλιστα. τούτῳ δὲ χρῶνται πλείεσθ' λόγῳ οἱ κατηγοροί,
 ὅτι ἀφανής ἐστιν ὁ ἀνὴρ, καὶ ὑμεῖς ἴσως περὶ τούτου
 αὐτοῦ ποθεῖτε ἀκοῦσαι. εἰ μὲν οὖν τοῦτο εἰκάξιν με
 δεῖ, ἐξ ἴσου τοῦτό ἐστι καὶ ὑμῖν καὶ ἐμοί· οὔτε γὰρ
 ὑμεῖς αἰτιοὶ τοῦ ἔργου ἐστέ οὔτε ἐγώ· εἰ δὲ δεῖ τοῖς
 ἀληθέσι χρῆσθαι, τῶν εἰργασμένων τινὰ ἐρωτῶντων
 ἐκείνου γὰρ ἄριστ' ἂν πύθοιντο. ἐμοὶ μὲν γὰρ τῷ μὴ 65
 εἰργασμένῳ τοσοῦτον τὸ μακρότατον τῆς ἀποκρίσεως
 ἐστιν, ὅτι οὐκ εἰργασμαὶ τῷ δὲ ποιήσαντι θάδια ἐστὶν
 ἢ ἀπόδειξις, καὶ μὴ ἀποδείξαντι εὖ εἰκάσαι. οἱ μὲν
 γὰρ πανουργοῦντες ἅμα τε πανουργοῦσι καὶ πρόφασιν
 εὐρίσκουσι τοῦ ἀδικήματος· τῷ δὲ μὴ εἰργασμένῳ χαλε-
 πὸν περὶ τῶν ἀφανῶν εἰκάξιν. οἶμαι δ' ἂν καὶ ὑμῶν

num τεκμ. ἔσται? — ἀπέτεισα scr.: ἀπέτεια (ἐπέτεια N).
 — ὑπὲρ αὐτοῦ Meier (mal. etiam Bk.) Mr.: περὶ αὐτοῦ.

64. αἰτιός εἰμι] αἰτιός μοι A pr. — δύναμαι A pr. — περὶ
 τούτου αὐτοῖ R. — με δεῖ N Mr.: δεῖ με. — ἄριστ' ἂν Hi. J.:
 ἄριστα (ἂν ἄριστα D. Turr.).

65. μακρότατον R. N Mr.: μακρότερον. — τῷ δὲ μὴ εἰργασμένῳ
 τ. δ. μ. ἐργασμένῳ N.

- ἕκαστον, εἰ τίς τινα ἔροιτο ὅτι μὴ τύχοι εἰδῶς, τοσοῦτον ἂν εἰπεῖν, ὅτι οὐκ οἶδεν· εἰ δέ τις περαιτέρω τι κελεύει λέγειν, ἐν πολλῇ ἂν ἔχεσθαι ὑμᾶς ἀπορία δοκῶ.
- 66 μὴ τοίνυν ἐμοὶ νείμητε τὸ ἄπορον τοῦτο, ἐν ᾧ μὴδ' ἂν αὐτοὶ ἠύπορεῖτε· μὴδὲ ἐὰν εὖ εἰκάξω, ἐν τούτῳ μοι ἀξιοῦτε τὴν ἀπόφευξιν εἶναι, ἀλλ' ἐξαρκείτω μοι ἐμαντὸν ἀναίτιον ἀποδείξαι τοῦ πράγματος. ἐν τούτῳ οὖν ἀναίτιός εἰμι, οὐκ ἐὰν ἐξεύρω ὅτῳ τρόπῳ ἀφανὴς ἐστὶν ἢ ἀπόλωλεν ἀνὴρ, ἀλλ' εἰ μὴ προσήκει μοι μὴδὲν ᾧστ' 67 ἀποκτείνειν αὐτόν. Ἦδη δ' ἔρωγε καὶ πρότερον ἀκοῇ ἐπίσταμαι γεγονός, τοῦτο μὲν τοὺς ἀποθανόντας, τοῦτο δὲ τοὺς ἀποκτείναντας οὐχ εὐρεθέντας· οὐκ οὖν ἂν καλῶς ἔχοι, εἰ τούτων δέοι τὰς αἰτίας ὑποσχεῖν τοὺς συγγενομένους. πολλοὶ δὲ γ' ἤδη σχόντες ἐτέρων πραγμάτων αἰτίας, πρὶν τὸ σαφὲς αὐτῶν γνωσθῆναι, 68 προαπώλοντο. αὐτίκα Ἐφιάλτην τὸν ὑμέτερον πολίτην οὐδέπω <καὶ> νῦν ἠϋρηνται οἱ ἀποκτείναντες· εἰ οὖν τις ἡξίου τοῖς συνόντας ἐκείνῳ εἰκάξειν οἵτινες ἦσαν οἱ ἀποκτείναντες Ἐφιάλτην, εἰ δὲ μὴ, ἐνόχους εἶναι τῷ

εἶπεν N et pr. A (corr.²). — τι (τί) post περαιτέρω add. NJ. (εἰ δέ τι καὶ περαιτ. R.). — κελεύει R.: κελεύει. — ἔχεσθαι ὑμᾶς NMr.: ὑμᾶς ἔχεσθαι.

66. ἠύπορεῖτε J.: εὐπορεῖτε A pr. (ut vid.) BBk.; εὐποροῖτε A corr., εὐποροῖτε Nv. — μοι] με A pr. — ἀξιοῦται A pr. (corr.²). — ἐὰν ἐξεύρω R. Turr.: ἐὰν μὴ ἐξεύρω (ἐξεύρω om. pr. A). — ἢ ἀπόλωλεν cum R. del. Mr. — ἀνὴρ S. Turr.: ἀνὴρ. — προσήκει N.

67. ἔχ^{οι} A. — τούτων] τούτῳ BZ et v. ante R. — προσαπώλοντο A pr.

68. οὐδέπω <καὶ> νῦν cf. § 49. — ἠϋρηνται J.: εὐρηνται. — ἡξίου] ἡξει οὐ A pr. (corr.²). — Ἐφιάλτην post ἀποκτ. del. D.

φόνῳ, οὐκ ἂν καλῶς εἶχε τοῖς συνοῦσιν. ἔπειτα οἱ γε Ἐφιάλτην ἀποκτείναντες οὐκ ἐξήτησαν τὸν νεκρὸν ἀφανίσαι, οὐδ' ἐν τούτῳ κινδυνεύειν μηνῦσαι τὸ προῶγμα, ὥσπερ οἶδε φασὶν ἐμὲ τῆς μὲν ἐπιβουλῆς οὐδένα κοινῶνόν ποιήσασθαι τοῦ θανάτου, τῆς δ' ἀναιρέσεως. τοῦτο δ' ἐντὸς οὐ πολλοῦ χρόνου παῖς ἐξήτησεν οὐδὲ 69 δώδεκα ἔτη γεροντὶς τὸν δεσπότην ἀποκτείνειν· καὶ εἰ μὴ φοβηθεῖς, ὥς ἀνεβόησεν, ἐγκαταλιπὼν τὴν μάχαιραν ἐν τῇ σφαγῇ ᾧχετο φεύγων, ἀλλ' ἐτόλμησε μένειν, ἀπώλONT' ἂν οἱ ἔνδον ὄντες ἅπαντες· οὐδεὶς γὰρ ἂν ᾧετο τὸν παῖδα τολμῆσαι ποτε τοῦτο· νῦν δὲ συλληφθεὶς αὐτὸς ὕστερον κατεῖπεν αὐτοῦ. τοῦτο δὲ περὶ χρημάτων αἰτίαν ποτὲ σχόντες οὐκ οὔσαν, ὥσπερ ἐγὼ νῦν, οἱ Ἑλληνοταμίαι οἱ ὑμέτεροι, ἐκεῖνοι μὲν ἅπαντες ἀπέθανον ὀργῇ μᾶλλον ἢ γνώμῃ, πλὴν ἐνός, τὸ δὲ προῶγμα ὕστερον καταφανὲς ἐγένετο. τοῦ δ' ἐνὸς τούτου — Σωσίαν ὀνομά φασιν αὐτῷ εἶναι — κατέγνωστο μὲν ἤδη θάνατος, ἐτεθνήκει δὲ οὐπω· καὶ ἐν τούτῳ ἐδηλώθη τῷ τρόπῳ ἀπωλώλει τὰ χρήματα, καὶ ὁ ἀνὴρ ἀπελύθη ὑπὸ τοῦ δήμου τοῦ ὑμετέρου παραδεδομένος ἤδη τοῖς ἑνδεκα, οἱ δ' ἄλλοι ἐτέθνασαν οὐδὲν αἰτιοὶ ὄντες. ταῦθ' 71 ὑμῶν αὐτῶν ἐγὼ οἶμαι μεμνησθαι τοὺς πρεσβυτέρους, τοὺς δὲ νεωτέρους πυνθάνεσθαι ὥσπερ ἐμέ. οὕτως

τοῖς συνοῦσιν del. Nauck. J. — τοῦ θανάτου susp. R.

69. ἐν post τὴν μάχαιραν add. NMr.; item ὄντες post ἔνδον. — τολμῆσαι ποτε τοῦτο NMr.: ποτε τ. τολμ. — ἀπέθανον] ἀποθανόντες N et A pr. (corr.²).

70. τούτου in mg. A. — ὅτῳ τρόπῳ Hi. — ἀπολώλει N. — ἀπελύθη K.: ἀπήχθη pr. A, ἀπήχθη v. (ἀνήχθη D., ἀπηλάχθη Bait.). Poll. VIII, 68 (Antiph. frg. 153) dubitanter confert J. — ἐτέθν. σαν A pr. (ἐτέθνησαν sec. Sigg.), corr.².

71. πυνθάνεσθαι N.

ἀγαθόν ἐστι μετὰ τοῦ χρόνου βασανίζειν τὰ πρά-
γματα. καὶ τοῦτ' ἴσως φανερόν γένοιτ' ἂν ὕστερον,
ὅτῳ τρόπῳ τέθνηκεν ὁ ἀνθρῶπος. μὴ οὖν ὕστερον
τοῦτο γνῶτε, ἀναίτιόν με ὄντα ἀπολέσαντες, ἀλλὰ
πρότερόν γ' εὖ βουλευσάσθε, καὶ μὴ μετ' ὀργῆς καὶ
διαβολῆς, ὥς τούτων οὐκ ἂν γένοιντο ἕτεροι πονηρότεροι
72 σύμβουλοι. οὐ γὰρ ἔστιν ὅτι ἂν ὀργιζόμενος ἀνθρῶπος
εὖ γνῶι· αὐτὸ γὰρ ᾧ βουλεύεται, τὴν γνώμην διαφθεί-
ρει τοῦ ἀνθρώπου. μέγα τοι ἡμέρα παρ' ἡμέραν γιγνο-
μένη γνώμην ᾧ ἄνδρες ἐξ ὀργῆς μεταστήσῃ καὶ τὴν ἀλή-
73 θειαν εὑρεῖν τῶν γεγενημένων. | Εὖ δὲ ἴστε ὅτι ἐλεηθῆναι
188 ὑφ' ὑμῶν ἄξιός εἰμι μᾶλλον ἢ δίκην δοῦναι· δίκην
μὲν γὰρ εἰκός ἐστι διδόναι τοὺς ἀδικοῦντας, ἐλεεῖσθαι
δὲ τοὺς ἀδίκως κινδυνεύοντας. κρείσσον δὲ χρὴ γίγνε-
σθαι αἰεὶ τὸ ὑμέτερον δυνάμενον ἐμὲ δικαίως σφάζειν, ἢ
τὸ τῶν ἐχθρῶν βουλόμενον ἀδίκως με ἀπολλύναι. ἐν
μὲν γὰρ τῷ ἐπισχεῖν ἔστι καὶ τὰ δεινὰ ταῦτα ποιῆσαι
ἃ οὗτοι κελεύουσιν· ἐν δὲ τῷ παραχρῆμα οὐκ ἔστιν
ἀρχὴν ὀρθῶς βουλεύεσθαι.

ἴσως N Sp. J.: ἴσως ἂν (K. ἄρα S.). — ὅτῳ N J. (v. ante Bk.): καὶ ὅτῳ (<ὑπὸ τοῦ>) καὶ ὅτῳ S. vix recte; nam reus hand putat omnino caedem factam esse). — μήτε οὖν NAB.

72. vv. οὐ γὰρ ἔστιν — τοῦ ἀνθρώπου affert Stob. flor. 20, 44. — ὅτι ἂν ὀργ. ἀνθρ. εὖ γνῶι Stob.: ὅτι ὀργ. ἀνθρ. ἂν γν. codd. — ᾧ βουλ. Stob. et ci. St. (ᾧ βουλευο.ται A pr.). — τοι NMr.: τι A Bk., τε v. — ἡμέρα et γιγνομένη ci. St. R. (Bk.): ἡμέραν — γιγνομένην. — γνώμην ᾧ ἀνδρός N. num igitur γν. ἀνδρός? — μεταστήσειν codd., em. St. (Bk.).

73. ἀδίκως] ἀδί in ras. A. — δὲ χρὴ] δὴ χρὴ N. — γίγν. αἰεὶ NMr.: αἰεὶ γίγν. — ἐχ.ρῶν A pr. — οὗτοι] οὗτε A pr. — παραχρῆμα] ἐπειχθῆναι valde speciose J. coll. § 94, Herod. VII 10 ζ, Isocr. 4, 175. παραχρ. <ἐξεργάσασθαι> ipse ed. I conieci. — ἀρχὴν Ald.: ἀρχὴ ἦ.

Δεῖ δέ με καὶ ὑπὲρ τοῦ πατρὸς ἀπολογήσασθαι. 74
καίτοι πολλῶ γε μᾶλλον εἰκὸς ἦν ἐκείνῳ ὑπὲρ ἐμοῦ
ἀπολογήσασθαι πατέρα ὄντα· ὁ μὲν γὰρ πολλῶ πρε-
σβύτερός ἐστι τῶν ἐμῶν πραγμάτων, ἐγὼ δὲ πολλῶ
νεώτερος τῶν ἐκείνῳ πεπραγμένων. καὶ εἰ μὲν ἐγὼ
τούτου ἀγωνιζομένου κατεμαρτύρουν ἃ μὴ σαφῶς ἤδη
ἀκοῇ δὲ ἠπιστάμην, δεῖν ἂν ἔφη πάσχειν ὑπ' ἐμοῦ·
νῦν δὲ ἀναγκάζων ἐμὲ ἀπολογεῖσθαι ὧν ἐγὼ πολλῶ 75
νεώτερός εἰμι καὶ λόγῳ οἶδα, ταῦτα οὐ δεῖν ἡγεῖται
εἰργάσθαι. ὅμως μέντοι καθ' ὅσον ἐγὼ οἶδα, οὐ προ-
δώσω τὸν πατέρα κακῶς ἀκούοντα ἐν ὑμῖν ἀδίκως.
καίτοι τάχ' ἂν σφαλεῖην, ἃ ἐκεῖνος ὀρθῶς ἔργῳ ἔπραξε,
ταῦτ' ἐγὼ λόγῳ μὴ ὀρθῶς εἰπών· ὅμως δ' οὖν κεκιν-
δυνεύεται. Πρὶν μὲν γὰρ τὴν ἀπόστασιν τὴν Μυτι- 76
ληναίων γενέσθαι, ἔργῳ τὴν εὐνοίαν ἐδείκνυε τὴν εἰς
ὑμᾶς· ἐπειδὴ δὲ ἡ πόλις ὅλη κακῶς ἐβουλεύσατο ἀπο-
στάσα καὶ ἡμαρτε τῆς ὑμετέρας γνώμης, μετὰ τῆς πό-
λεως ὅλης ἠναγκάσθη συνεξαμαρτεῖν. τὴν μὲν οὖν
γνώμην ἔτι καὶ ἐν ἐκείνοις ὅμοιος ἦν εἰς ὑμᾶς, τὴν δὲ
εὐνοίαν οὐκέτι ἦν ἐπ' ἐκείνῳ τὴν αὐτὴν εἰς ὑμᾶς παρ-
έχεσθαι. οὔτε γὰρ ἐκλιπεῖν τὴν πόλιν εὐρόπως εἶχεν
αὐτῷ· ἱκανὰ γὰρ ἦν τὰ ἐνέχυρα ἃ εἶχετο αὐτοῦ, οἳ τε

74. γε πολλῶ μ. omnes; „aut delendum γε aut post πολλῶ collocandum“ J. — πατέρα ὄντα susp. Nauckio. — ἤδη J.: ἦδεν.

75. κεκινδ.] καὶ κινδυν. N et pr. A (corr.²).

76. τῶν M. omnes; de scriptura Μυτιλ. v. ad § 20. — ἀποστάσα del. Hi. et deinceps τῆς ὑμετ. γνώμης, pro quibus τῆς ἀσφαλεστέρας (ὕγιεστ. F. Leo) sive τῆς ἀμείνωνος γν. rescribi vult D. num ἐβ. καὶ ἡμ. ἀποστάσα τ. ὑμ. γν.? — prius εἰς ὑμᾶς del. F. Leo. — ἐπ' in ras. A. — παρέχεσθαι Hi., παρέχε ... pr. A: παρέχειν. — εὐρόπως] εὐρ' ὅπως N et pr. A („corr.² ni fallor“ J., corr.¹ sec. Sigg.). εὐπόπως Schoem.

παῖδες καὶ τὰ χρήματα· τοῦτο δ' αὖ μένουσι πρὸς τὴν
 77 πόλιν αὐτῷ ἀδυνάτως εἶχεν ἰσχυρίζεσθαι. ἐπεὶ δ' ὑμεῖς
 τοὺς αἰτίους τούτων ἐκολάσατε, ἐν οἷς οὐκ ἐφαίνετο
 ὦν ὁ ἐμὸς πατήρ, τοῖς δ' ἄλλοις Μυτιληναίοις ἄδειαν
 ἐδῶκατε οἰκεῖν τὴν σφετέραν αὐτῶν, οὐκ ἔστιν ὅτι
 ὕστερον αὐτῷ ἡμάρτηται, [τῷ ἐμῷ πατρί,] οὐδ' ὅτι οὐ
 πεποιήται τῶν δεόντων, οὐδ' ἥς τινας λητουργίας ἢ
 πόλις ἐνδεὴς γεγένηται, οὔτε ἢ ὑμετέρα οὔτε ἢ Μυτι-
 ληναίων, ἀλλὰ καὶ χορηγίας χορηγεῖ καὶ τέλη κατατίθη-
 78 σιν. εἰ δ' ἐν Αἰνῷ χωροφιλεῖ, τοῦτο οὐκ ἀποστειρῶν
 γε τῶν εἰς τὴν πόλιν ἑαυτὸν οὐδενὸς οὐδ' ἑτέρας πό-
 λεως πολίτης γεγεννημένος, ὥσπερ ἑτέρους ὁρῶ τοὺς μὲν
 εἰς τὴν ἡπειρον ἰόντας, <τοὺς> δὲ οἰκοῦντας ἐν τοῖς
 πολεμίοις τοῖς ὑμέτεροις καὶ δίκας ἀπὸ ξυμβόλων ὑμῖν
 δικαζομένους, οὐδὲ φεύγων τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον,
 79 τοὺς δ' οἷους ὑμεῖς μισῶν συκοφάντας. ἃ μὲν οὖν
 μετὰ τῆς πόλεως ὅλης ἀνάγκη μᾶλλον ἢ γνώμη ἐπραξε,
 τούτων οὐ δίκαιός ἐστιν ὁ ἐμὸς πατήρ ἰδίᾳ δίκην δι-
 δόναι. ἅπασι γὰρ Μυτιληναίοις ἀείμνηστος ἢ τότε
 ἁμαρτία γεγένηται· ἡλλάξαντο μὲν γὰρ πολλῆς εὐδαι-
 μονίας πολλὴν κακοδαιμονίαν, ἐπεῖδον δὲ τὴν ἑαυτῶν

77. τῷ ἐμῷ πατρί del. D.; cf. § 21. (αὐτῶν pro αὐτῷ R., αὐθις ci J.) — λειτουργίας omnes. — ἐχορηγεῖ libri. — κατατίθειν N: κατετίθει.

78. χωροφιλεῖ] cf. Poll. 9, 13: χωροφιλεῖν παρὰ Ἀντιφῶντι; Dion. Hal. de comp. p. 43 R. — τοῦτο οὐκ κτέ.] ποιεῖ desider. R., ἀλλὰ add. W., ἀλλὰ pro τοῦτο ci. J. — ἑαυτὸν bis A pr. — τοὺς δὲ inserebat R. post ὑμέτεροις; ipse post ἰόντας addidi, mutato καὶ quod sequebatur in δὲ. Πολέμιοι sunt Lacedaemonii eorumque socii, quibuscum tunc temporis verbo pax erat Atheniensibus. — ἡμέτερον A pr. (corr.²). — οἷους ὑμᾶς Pahle, „quales vos (adversarii) estis“.

πατρίδα ἀνάστατον γενομένην. ἃ δὲ ἰδίᾳ οὗτοι διαβάλλουσι τὸν ἐμὸν πατέρα, μὴ πείθεσθε· χρημάτων γὰρ ἔνεκα ἢ πᾶσα παρασκευὴ γηγένηται ἐπ' ἐμοὶ κἀκείνῳ. πολλὰ δὲ ἐστὶ τὰ συμβαλλόμενα τοῖς βουλομένοις τῶν ἀλλοτρίων ἐφίεσθαι. γέρων μὲν ἐκεῖνος ὥστ' ἐμοὶ βοηθεῖν, νεώτερος δ' ἐγὼ πολλῷ ἢ ὥστε δύνασθαι ἔμαντῳ τιμωρεῖν ἱκανῶς. ἀλλ' ὑμεῖς βοηθήσατέ μοι, καὶ 80 μὴ διδάσκετε τοὺς συκοφάντας μείζον ὑμῶν αὐτῶν δύνασθαι. ἐὰν μὲν γὰρ εἰσιόντες εἰς ὑμᾶς ἂ βούλονται πρᾶσσωσι, δεδειγμένον ἔσται τούτους μὲν πείθειν, τὸ δ' ὑμέτερον πληθὺς φεύγειν· ἐὰν δὲ εἰσιόντες εἰς ὑμᾶς πονηροὶ μὲν αὐτοὶ δοκῶσιν εἶναι, πλέον δ' αὐτοῖς μηδὲν γίγνηται, ὑμετέρα ἢ τιμὴ καὶ ἡ δύναμις ἔσται, ὥσπερ καὶ τὸ δίκαιον ἔχει. ἰμεῖς οὖν ἐμοὶ τε βοηθεῖτε καὶ τῷ δικαίῳ.

Ὅσα | μὲν οὖν ἐκ τῶν ἀνθρωπίνων τεκμηρίων καὶ 81 μαρτυριῶν οἶά τε ἦν ἀποδειχθῆναι, ἀκηκόατε· χορὴ δὲ 139 καὶ τοῖς ἀπὸ τῶν θεῶν σημείοις γενομένοις εἰς τὰ τοιαῦτα οὐχ ἥκιστα τεκμηραμένους ψηφίξεσθαι. καὶ γὰρ τὰ τῆς πόλεως κοινὰ τούτοις μάλιστα πιστεύοντες ἀσφαλῶς διαπράσσεσθε, τοῦτο μὲν τὰ εἰς τοὺς κινδύνους ἦκοντα, τοῦτο δὲ εἰς τὰ ἔξω τῶν κινδύνων.

79. ἰδίᾳ δίκην codd. R. (ιδ. om. pr. A): ἰδίαν δ. — πολῆς A. — πείθεσθαι N pr. — ὅπ' ἐμοὶ N. — τοῖς βουλ.] τούτοις β. ci. J. — γέρων μὲν γὰρ mal. Mr. — ἔμαντῳ] ἐκείνῳ J. speciosius quam verius.

80. γὰρ add. NAB Bk. (ci. R.). — δεδομένον ci. J.; ipse malim cum Pahljo <δεῖν> πείθειν (μὲν μὴ πείθειν Z et v. ante R.). — γίγνηται scr.: γέννηται. — τε om. pr. AMZ.

81. τοῖς τῶν ἀπὸ τῶν A pr. — διαπράσσεσθε N. — εἰς ante τὰ ἔξω del. Bk. Respondet εἰς locutioni τὰ εἰς — ἦκοντα („quod attinet ad“).

- 82 *χοῇ δὲ καὶ εἰς τὰ ἴδια ταῦτα μέγιστα καὶ πιστότατα ἡγεῖσθαι. οἶμαι γὰρ ὑμᾶς ἐπίστασθαι ὅτι πολλοὶ ἤδη ἄνθρωποι μὴ καθαροὶ χειρὸς ἢ ἄλλο τι μίasma ἔχοντες συνεισβάντες εἰς τὸ πλοῖον συναπώλεσαν μετὰ τῆς αὐτῶν ψυχῆς τοὺς ὁσίως διακειμένους τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς· τοῦτο δὲ ἤδη ἐτέρους ἀπολομένους μὲν οὐ, κινδυνεύσαντας δὲ τοὺς ἐσχάτους κινδύνους διὰ τοὺς τοιούτους ἀνθρώπους· τοῦτο δὲ ἱεροῖς παραστάντες πολλοὶ δὴ καταφανεῖς ἐγένοντο οὐχ ὅσιοι ὄντες, [καὶ] διακωλύοντες*
- 83 *τὰ ἱερά μὴ γίνεσθαι τὰ νομιζόμενα. ἐμοὶ τοίνυν ἐν πᾶσι τούτοις τὰ ἐναντία ἐγένετο. τοῦτο μὲν γὰρ ὅσοις συνέπλευσα, καλλίστοις ἐχρήσαντο πλοῖς· τοῦτο δὲ ὅπου ἱεροῖς παρέστην, οὐκ ἔστιν ὅπου οὐχὶ κάλλιστα τὰ ἱερά ἐγένετο. ἃ ἐγὼ ἄξιῳ μεγάλα μοι τεκμήρια εἶναι τῆς αἰτίας, ὅτι οὐκ ἀληθῆ μου οὗτοι κατηγοροῦσι . . . τούτων μάρτυρες.*

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

- 84 *Ἐπίσταμαι δὲ καὶ τάδε ὧ ἄνδρες δικασταί, ὅτι εἰ μὲν ἐμοῦ κατεμαρτύρουν οἱ μάρτυρες, ὥς τι ἀνόσιον γεγένηται ἐμοῦ παρόντος ἐν πλοίῳ ἢ ἐν ἱεροῖς, αὐτοῖς γε τούτοις ἰσχυροτάτοις ἂν ἐχρῶντο, καὶ πίστιν τῆς*

82. *χειρὸς* <ὄντες> P., <ὄντες τὰς> *χειρὸς* Fuhr. — [τὸ] *πλοῖον* D. J. — <καὶ> τοὺς ὁσίως ci. R. — τοῦτο δὲ ἱεροῖς] τοῦ δὲ ἱεροῖς N. — καὶ ante *διακωλ.* del. S. — *γίνεσθαι* N pr., *γίνεσθε* A pr. (corr.²). — τὰ νομιζόμενα del. Hi. sed loquitur or. de eis tantum sacris, quae more fiunt; in aliis si quid infasti accideret, id potius concludendum erat, rem ob quam litabatur dis non placere.

83. ὅσοις] ὁσίους A pr. (corr.²). — <καὶ μοι ἀνάβητε> τούτων μάρτυρες Steph.; vel hoc vel εἰσεῖ δέ μοι καὶ inser. ci. R.

84. ἀνόσιον] ἀπαίσιον Dobr.; del. ci. J.

αίτίας ταύτην σαφεστάτην ἀπέφαινον, τὰ σημεῖα τὰ ἀπὸ τῶν θεῶν· νῦν δὲ τῶν τε σημείων ἐναντίων τοῖς τούτων λόγοις γεγενημένων, τῶν τε μαρτύρων ἃ μὲν ἐγὼ λέγω μαρτυρούντων ἀληθῆ εἶναι, ἃ δ' οὗτοι κατηγοροῦσι ψευδῆ, τοῖς μὲν μαρτυροῦσιν ἀπιστεῖν ὑμᾶς κελεύουσι, τοῖς δὲ λόγοις οὓς αὐτοὶ λέγουσι πιστεῦειν ὑμᾶς φασὶ χρῆναι. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι ἄνθρωποι τοῖς ἔργοις τοὺς λόγους ἐλέγχουσιν, οὗτοι δὲ τοῖς λόγοις τὰ ἔργα ζητοῦσιν ἄπιστα καθιστάναι.

Ὅσα μὲν οὖν ἐκ τῶν κατηγορηθέντων μέμνημαι 85
ὧ ἄνδρες, ἀπολελόγημαι· οἶμαι δὲ καὶ ὑμῶν . . . . ἀποψηφίσασθαι. ταῦτα γὰρ ἐμέ τε σφῶζει, καὶ ὑμῖν νόμιμα καὶ εὖορκα γίγνεται. κατὰ γὰρ τοὺς νόμους ὠμόσατε δικάσειν· ἐγὼ δὲ καθ' οὓς μὲν ἀπήχθην, οὐκ ἔνοχός εἰμι τοῖς νόμοις, ὧν δ' ἔχω τὴν αἰτίαν, ἀγών μοι νόμιμος ὑπολείπεται. εἰ δὲ δύο ἐξ ἐνὸς ἀγῶνος γεγένησθον, οὐκ ἐγὼ αἴτιος, ἀλλ' οἱ κατήγοροι. καίτοι οὐ δῆ 86
που οἱ μὲν ἔχθιστοι οἱ ἐμοὶ δύο ἀγῶνας περὶ ἐμοῦ πεποιήκασιν, ὑμεῖς δὲ οἱ τῶν δικαίων ἴσοι κριταὶ προκαταγνώσεσθ' ἐμὸν ἐν τῷδε τῷ ἀγῶνι τὸν φόνον. μὴ 86
ὑμεῖς γε ὧ ἄνδρες· ἀλλὰ δότε τι καὶ τῷ χρόνῳ, μεθ' οὗ ὀρθότατα εὐρίσκουσιν οἱ τὴν ἀκρίβειαν ζητοῦντες

ἐναντίον pr. A (corr.²). — γεγενημένων W.: γιγτομένων. — ἐμοὶ μαρτυροῦσιν Ald. num τοῖς μὲν μάρτυσι τοῖς ἐμοὶ μαρτυροῦσιν? cf. 6, 28; Gebauer. arg. ex contr. p. 243. — φασὶ χρῆναι N.J.: χρ. φ. — τὰ ἔργα ζητοῦσιν NMr.: ζητοῦσι τὰ ἔργα.

85. καὶ ante ὑμῶν om. N. — οἶμαι δ' εἶναι ὑμῶν ἀποψ. Scheibe; lacunam post ὑμῶν esse statuit Schoem. (οἶμαι δὲ καὶ ὑμ. αὐτῶν ἔνεκα δεῖν ὑμᾶς ἐμοῦ ἀπ.); <πρὸς> ὑμῶν <εἶναι> K.; δέομαι pro οἶμαι D. — ἀγῶνος] ἀγῶνε Cob. — ἔχθιστοί μοι δ. ἄ. πρὸς ἐμοῦ Hertl. — κριταὶ] κριτοὶ A. — μου] με N. — ἀγῶνι ci. Mr.: λόγῳ, quod def. Fr.

τῶν πραγμάτων. ἡξίουν μὲν γὰρ ἔγωγε περὶ τῶν τοι-
ούτων ὧ ἄνδρες εἶναι τὴν δίκην κατὰ τοὺς νόμους,
κατὰ μέντοι <τούτους> τὸ δίκαιον ὡς πλειστακίς ἐλέγγε-
σθαι. τοσοῦτῳ γὰρ ἄμεινον ἂν ἐργινώσκετο· οἱ γὰρ
πολλοὶ ἄγωνες τῇ μὲν ἀληθείᾳ σύμμαχοί εἰσι, τῇ δὲ
87 διαβολῇ πολεμιώτατοι. φόνου γὰρ δίκη καὶ μὴ ὀρθῶς
γνωσθεῖσα ἰσχυρότερον τοῦ δικαίου καὶ τοῦ ἀληθοῦς
ἐστίν· ἀνάγκη γάρ, ἐὰν ὑμεῖς [μου] καταψηφίσῃσθε,
καὶ μὴ ὄντα φονέα μηδ' ἐνοχον τῷ ἔργῳ χρῆσθαι τῇ
δίκῃ καὶ τῷ νόμῳ· καὶ οὐδεὶς ἂν τολμήσειεν οὔτε τὴν
δίκην τὴν δεδικασμένην παραβαίνειν πιστεύσας αὐτῷ
ὅτι οὐκ ἐνοχός ἐστιν, οὔτε ξυνειδὼς αὐτῷ τοιοῦτον
ἔργον εἰργασμένῳ μὴ οὐ χρῆσθαι τῷ νόμῳ· ἀνάγκη δὲ
τῆς <τε> δίκης νικᾶσθαι παρὰ τὸ ἀληθές, αὐτοῦ τε τοῦ
88 ἀληθοῦς, ἄλλως τε καὶ ἐὰν μὴ ἦ ὁ τιμωρήσων. αὐτῶν
δὲ τούτων εἵνεκα οἱ τε νόμοι καὶ αἱ διωμοσίαι καὶ τὰ
τόμια καὶ αἱ προρρήσεις, καὶ τὰλλα ὅποσα γίγνεται τῶν
δικῶν ἔνεκα τοῦ φόνου, πολὺ διαφέροντά ἐστιν ἢ [καὶ]
ἐπὶ τοῖς ἄλλοις, ὅτι καὶ αὐτὰ τὰ πρᾶγματα, περὶ ὧν οἱ
κίνδυνοι, περὶ πλείστου ἐστὶν ὀρθῶς γιννώσκεισθαι·
140 | ὀρθῶς μὲν γὰρ γνωσθέντα τιμωρία ἐστὶ τῷ ἀδικη-
θέντι, φονέα δὲ τὸν μὴ αἴτιον ψηφισθῆναι ἁμαρτία καὶ
ἀσέβειά ἐστιν εἰς τε τοὺς θεοὺς καὶ εἰς τοὺς νόμους.

86. τῶν ante τοιούτων om. pr. A. — τούτους add. S. — ἄμεινον ἂν NMr.: ἂν ἄμεινον.

87. γὰρ] δὲ R. — καὶ ante μὴ ὀρθῶς om. Ald. (cf. 6, 3); del. etiam Fr. — ἰσχυρότερα Ald. (cf. 6, 3). — μου del. J. (cf. 6, 4). — τε ante δίκης add. Br. coll. 6, 5, quo loco duce (cf. etiam 6, 4) etiam ἄλλως τε del. Sp.

88. εἵνεκα NMr.: ἔνεκα sicut 6, 6. — τὰλλα ὅσα N.J. sicut exstat 6, 6; τὰλλ' ὅποσα cett. — καὶ post ἦ del. Mr. Turr. coll. 6, 6.

καὶ οὐκ ἴσον ἐστὶ τὸν τε διώκοντα μὴ ὀρθῶς αἰτιάσα- 89
σθαι καὶ ὑμᾶς τοὺς δικαστὰς μὴ ὀρθῶς γινῶναι. ἡ μὲν
γὰρ τούτων αἰτίαις οὐκ ἔχει τέλος, ἀλλ' ἐν ὑμῖν ἐστὶ
καὶ τῇ δίκῃ· ὅτι δ' ἂν ὑμεῖς ἐν αὐτῇ τῇ δίκῃ μὴ ὀρθῶς
γινῶτε, τοῦτο οὐκ ἔστιν ὅποι ἂν τις ἀνενεγκὼν τὴν
ἁμαρτίαν ἀπολύσαιτο. πῶς ἂν οὖν ὀρθῶς δικάσαιτε 90
περὶ αὐτῶν; εἰ τούτους τε ἐάσετε τὸν νομιζόμενον
ὄρκον διομοσαμένους κατηγορεῖν, καμὲ περὶ αὐτοῦ
τοῦ πράγματος ἀπολογήσασθαι. πῶς δὲ ἐάσετε; ἐὰν
νυνὶ ἀποψηφισήσθαι μου. διαφεύγω γὰρ οὐδ' οὕτω τὰς
ὑμετέρας γνώμας, ἀλλ' ὑμεῖς ἔσεσθε οἱ κακὴ περὶ ἐμοῦ
διαψηφισόμενοι. καὶ φεισαμένοις μὲν ὑμῖν ἐμοῦ νῦν
ἔξεστι τότε χρῆσθαι ὅτι ἂν βούλησθε, ἀπολέσασιν δὲ
οὐδὲ βουλεύσασθαι ἔτι περὶ ἐμοῦ ἐγχωρεῖ. καὶ μὴν εἰ 91
δέοι ἁμαρτεῖν τι, τὸ ἀδίκως ἀπολύσαι ὀσιώτερον ἂν εἴη
τοῦ μὴ δικαίως ἀπολέσαι· τὸ μὲν γὰρ ἁμάρτημα μόνον
ἐστί, τὸ δὲ ἕτερον καὶ ἀσέβημα. ἐν ᾧ χρὴ πολλὴν πρό-
νοιαν ἔχειν, μέλλοντας ἀνήκεστον ἔργον ἐργάζεσθαι. ἐν

89. αἰτιάσθαι A pr. Fuhr. — τούτων] τούτου J. — αἰτίαις]
cf. Poll. 3, 138: Ἄ. δὲ καὶ αἰτίαις εἰρηκεν. — ἁμαρτίαν] αἰτίαν
6, 6.

90. δικάσαιτε Bk.: δικάσητε. — διομοσομένους N. — κακὴ
Ald.: κακοὶ codd. — φεισαμένοις NJ.: ψηφισαμένοις cett. codd.,
ἀποψηφισ. Ald. — ἂν βούλησθε D. (?) J.: ἂ δὴ βούλεσθαι NA,
δὴ βούλεσθε Bk. — ἀπολέσασιν δὲ Dobr. (Mr. Turr.): ἀπολο-
γήσασθαι.

91. νν. εἰ δέοι — ἀσέβημα affert Stob. flor. 46, 19. —
ἁμαρτεῖν τι, τὸ ci. Mr.: τι ἁμ. τὸ Stob., ἁμ. ἐπὶ τῷ Bk., ἁμ.
ἐπὶ τῷ codd. — ἂν εἴη τοῦ Dobr. (Mr.): ἂν ἢ τὸ codd. (ἂν ἢ τοῦ
ν.), τοῦ Stob. AB rc., ἢ τὸ Stobaei rell. (ἂν ἢ τὸ S. Turr.; ἁμαρτ.,
ἐπὶ τῷ ἀδ. ἀπ. ὅς. ἂν ἢ τῷ Emp.). — μὴ δικαίως] ἀδίκως Stob.
— ἁμ. μόνον NMr.: μόνον ἁμαρτ. ν., om. μόνον MZ Stob. —
τὸ δὲ ἕτερον καὶ] τὸ δὲ ἀδίκως ἀποκτεῖναι Stob. (καὶ om.
etiam A pr.). — ἀνήκεστον c. Steph. R.: ἀννηέστερον.

- μὲν γὰρ ἀκεστῶ πρᾶγματι καὶ ὀργῇ χρησαμένους καὶ
 διαβολῇ πιθομένους ἑλασσόν ἐστιν ἐξαμαρτεῖν· μετα-
 γνοὺς γὰρ ἔτι ἂν ὀρθῶς βουλευσάιτο· ἐν δὲ τοῖς ἀνη-
 κέστοις πλέον βλάβος τὸ μετανοεῖν καὶ γινῶναι ἐξ-
 ημαρτηκότητας. ἤδη δὲ τισιν ὑμῶν καὶ μετεμέλησεν
 ἀπολωλεκόσι. καίτοι ὅπου ὑμῖν τοῖς ἐξαπατηθεῖσι με-
 τεμέλησεν, ἡ καὶ πάνυ τοι χρῆν τοὺς γε ἐξαπατῶντας
 92 ἀπολωλέναι. ἔπειτα δὲ τὰ μὲν ἀκούσια τῶν ἀμαρτη-
 μάτων ἔχει συγγνώμην, τὰ δὲ ἐκούσια οὐκ ἔχει. τὸ μὲν
 γὰρ ἀκούσιον ἀμάρτημα ὧ ἄνδρες τῆς τύχης ἐστὶ, τὸ δὲ
 ἐκούσιον τῆς γνώμης. ἐκούσιον δὲ πῶς ἂν εἴη μᾶλλον
 ἢ εἰ τις, ὧν βουλὴν ποιοῖτο, ταῦτα παραχορῆμα ἐξερ-
 γάζοιτο; καὶ μὴν τὴν ἴσῃν γε δύναιμι ἔχει, ὅστις τε ἂν
 93 τῇ χειρὶ ἀποκτείνῃ ἀδίκως καὶ ὅστις τῇ ψήφῳ. εὖ δ'
 ἴστε ὅτι οὐκ ἂν ποτ' ἦλθον εἰς τὴν πόλιν, εἰ τι ξυν-
 ἤδη ἑμαυτῷ τοιοῦτον· νῦν δὲ πιστεύων τῷ δικαίῳ, οὐ
 πλέονος οὐδὲν ἐστὶν ἄξιον ἀνδρὶ συναγωνίζεσθαι, μηδὲν
 αὐτῷ συνειδότε ἀνόσιον εἰργασμένῳ μηδ' εἰς τοὺς θεοὺς
 ἡσεβηκότε· ἐν γὰρ τῷ τοιούτῳ ἤδη καὶ τὸ σῶμα ἀπειρη-
 κὸς ἢ ψυχὴ συνεξέσωσεν, ἐθέλουσα ταλαιπωρεῖν διὰ

ἀκεστῶ cum Steph. R.: ἐκάστῳ. cf. B. A. p. 202: ἀκεστῶ
 τῷ ἰασίῳ καὶ θεραπευσίῳ πρᾶγματι (J.). — πιθομένους Cob.
 J.: πειθομένους. — ἔλαττον ἔστι Bk.; ἑλασσον ipse restitai.
 — ἔτι ἂν ὀρθῶς βουλ.] <ἂν τις τὸ γεγονὸς> ἐπανορθώσαιο
 speciose Cb. — ἀπολωλεκόσι N. — ὅπου — ἡ καὶ suppediavit
 F. Leo, cum scripsissem εἰ οὕτω — καί: οὕτω — εἰ καὶ codd.
 — τοι codd. Fr.: τι. — χρῆν scr.: χρῆ. — ἀπολωλέναι N Mr.:
 ἀπολωλέναι A, ἀπολωλενῆναι v.

92. γὰρ om. N. — post γνώμης add. ἐστίν N. — ἐξεργά-
 ζοιτο N Mr.: ἐργάζοιτο.

93. ξυνῆδη J.: ξυνῆδιν. — ἐστι ἄξιον NJ. — εἰργασμένον
 ABZM. — μηδ' Fr.: μήτ' (<μήτ'> ἀνόσ. — μήτ' P.). — συν-
 εξέσωσεν N, συνεξ.σωσεν A pr. („erasum ai aut ω' J.).

τὸ μὴ ξυνειδέναι ἑαυτῇ· τῷ δὲ ξυνειδοῖτο τοῦτο αὐτὸ
 πρῶτον πολέμιόν ἐστιν· ἔτι γὰρ καὶ τοῦ σώματος ἰσχύ-
 οντος ἢ ψυχῇ προαπολείπει, ἱγουμενή τὴν τιμωρίαν
 οἱ ἦκειν ταύτην τῶν ἀσεβημάτων· ἐγὼ δ' ἑμαυτῷ τοι-
 οὔτον οὐδὲν ξυνειδὼς ἦκω εἰς ὑμᾶς. τὸ δὲ τοὺς κατ- 94
 ηγόρους διαβάλλειν οὐδὲν ἐστι θαυμαστόν. τούτων γὰρ
 ἔργον τοῦτο, ὑμῶν δὲ τὸ μὴ πείθεσθαι τὰ μὴ δίκαια.
 τοῦτο μὲν γὰρ ἐμοὶ πειθομένοις ὑμῖν μεταμεληῖσαι ἔστιν,
 καὶ τούτου φάρμακον τὸ αὐθις κολάσαι, τοῦ δὲ τούτοις
 πειθομένους ἐξεργάσασθαι ἃ οὗτοι βούλονται οὐκ ἔστιν
 ἱασις. οὐδὲ χρόνος πολὺς ὁ διαφέρων, ἐν ᾧ ταῦτα
 νομίμως πράξεθ' ἃ νῦν ὑμᾶς παρανόμως πείθουσιν οἱ
 κατήγοροι ψηφίσασθαι. οὗτοι τῶν ἐπειγομένων ἐστὶ
 τὰ πράγματα, ἀλλὰ τῶν εὖ βουλευομένων. νῦν μὲν οὖν
 γνωρίζεται γίγνεσθε τῆς δίκης, τότε δὲ δικασταὶ τῶν
 μαρτύρων· νῦν μὲν δοξασταί, τότε δὲ κριταὶ τῶν ἀλη- 95
 θῶν. Ῥᾶστον δὲ τοί ἐστιν ἀνδρὸς περὶ θανάτου φεύ-
 γοντος τὰ ψευδῇ καταμαρτυρῆσαι. ἔαν γὰρ τὸ παρα-
 χρῆμα μόνον πείσωσιν ὥστε ἀποκτεῖναι, ἅμα τῷ σώματι

ἐστιν ὅτι [γὰρ] Nauck. — καὶ post γὰρ om. pr. A. — τὴν
 ante τιμωρ. del. Mr. S. J., def. Schoem. Linder. — ἀσεβημάτων
 NBk.: ἀσεβηκότων cett. codd.

94. τὸ δὲ Ald.: τῷ (τῶ) codd. — τούτων <μὲν> dubitanter
 ci. Li. — ἔργον AB. — μὴ δίκαια NAB Bk. (ci. R.): δίκαια. —
 ἐμοὶ] ὑμῖν pr. A. — πειθομένοις et mox πειθομένους? — ὑμῖν]
 ἡμῖν A. — τοῦ δὲ NAB R.: τοὺς δὲ. — πράξεσθ' N, corr. A,
 B. — ἃ νῦν] ἂν νῦν N. — οὗτοι NABZ Bk. (ci. R.): οὗτι. —
 τῶν μαρτύρων post δοξασταὶ transp. S. (E. cr. p. 118), del. J.;
 γν. γ. τῶν μαρτ., τότε δὲ δικ. τῆς δίκης ci. Mr.; τῆς δίκης del.
 Emp.; add. τῶν ἀδελῶν post δοξ. R., τῶν εἰκότων K. — δοξα-
 σταί] Hesychius: δοξασταί· δικασταί (J.).

95. Ῥᾶστον δὲ τοι Dobrei est coniectura (Mr. Turr.): om.
 N in lacuna VIII fere litt. capaci; ἀραιστῶνδετοι A tell.

καὶ ἡ τιμωρία ἀπόλωλεν. οὔτε γὰρ οἱ φίλοι ἔτι θελή-
 σουσιν ὑπὲρ ἀπολωλότος τιμωρεῖν· ἐάν δὲ καὶ βου-
 96 ληθῶσιν, τί ἔσται πλέον τῷ γε ἀποθανόντι; νῦν μὲν
 οὖν ἀποψηφίσασθέ μου· ἐν δὲ τῇ τοῦ φόνου δίκῃ οὗτοί
 τε τὸν νομιζόμενον ὄρκον διομοσάμενοι ἐμοῦ κατηγο-
 ρήσουσι, καὶ ὑμεῖς περὶ ἐμοῦ κατὰ τοὺς κειμένους
 νόμους διαγνώσεσθε, καὶ ἐμοὶ οὐδεὶς λόγος ἔσται ἔτι,
 141 ἐάν τι | πάσχω, ὥς παρανόμως ἀπωλόμην. ταῦτά τοι
 δέομαι ὑμῶν, οὔτε τὸ ὑμέτερον εὐσεβὲς παρεῖς οὔτε
 ἐμμαντὸν ἀποστερῶν τὸ δίκαιον· ἐν δὲ τῷ ὑμετέρῳ ὄρκῳ
 καὶ ἡ ἐμὴ σωτηρία ἔνεστι. πειθόμενοι δὲ τούτων ὅτῳ
 βούλεσθε, ἀποψηφίσασθέ μου.

6.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΧΟΡΕΥΤΟΥ.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

Πόσοι μὲν εἰσιν Ἀθήνησι χορηγοί, καὶ τίνας προβαλ-
 λονται χάριν, καὶ πόσους τρέφειν ἀναγκάζονται παῖδας, ἐκ
 τῶν Δημοσθένους ἀκριβῶς ἔγνωμεν λόγων. τὸ μέντοι νῦν
 ἐν τοῖς χρόνοις Ἀντιφώντος τοῦ ῥήτορος χορηγός τις εἶναι
 λαχὼν τῆς αὐτοῦ φυλῆς Ἐρεχθίδος, καὶ προσέτι Κεκροπί-

96. μου] με pr. A. — ἐν δὲ] ἐάν δὲ N. — κατηγορήσωσι N
 corr. — διαγνώσησθε N pr. — ἔσται AB Bk.: ἐστὶ N, om. v. —
 ἐάν τι Bk.: ἐάν γε. — πάσχω NAB Bk. (ci. R.): πάσχων. —
 παρανόμως R.: παράνομος. — ἀπωλόμην NA Bk.: ἀπόλωμαι v.,
 ἀπόλλυμαι ci. Bk. Hi. — παρεῖς Fuhr. — πειθόμενοι? — ὅτῳ]
 ὁποτέρῳ? — subicit N ὑπὲρ τοῦ Ἡρώδου φόνου.

Or. VI. Inscriptionis loco ὑπόθεσις τοῦ ἐξῆς A. — ΤΠΟΘ.]
 τὸ μέντοι νῦν ser.: ὁ μέντοι νῦν NA (ὁ μὲν τοίνυν v., ἐν τοίνυν
 τοῖς χρ. ci. J.). — ἐν ante τοῖς χρ. om. N. — Ἐρεχθίδος Scalig.:
 Ἐρεχθίδος.

δος, τοὺς χορεύειν μέλλοντας ἐπὶ τῆς οἰκίας ἔτρεφε παῖδας. τοῦτων εἰς εὐφωνίας χάριν ἔπιδε φάρμακον, καὶ πιδὼν τέθνηκεν. ὁ οὖν πατὴρ τοῦ τεθνεώτος παιδὸς κατηγορεῖ τοῦ χορηγοῦ ὡς αὐτοῦ πεποιηκός τὸν φόνον. ἀπολογεῖται δὲ ὁ χορηγὸς ἀρνούμενος τὸν φόνον. Ἡ στάσις στοχασμός. ἀδήλου <γὰρ> τοῦ ἐγκλήματος ὄντος, σημείον φανερόν ὁ κατήγορος λαμβάνει τὸ ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ χορηγοῦ γυμνάζεσθαι τοὺς παῖδας· ὅπερ ἐστὶν ἀνεύθυνον μὲν, πιθανὸν δ' εἰς ὑποψίαν.

Ἡδιστον μὲν ὃ ἄνδρες δικασταὶ ἀνθρώπων ὄντι μὴ γενέσθαι μηδένα κίνδυνον περὶ τοῦ σώματος, καὶ εὐχόμενος ἂν τις ταῦτα εὔξαιτο· εἰ <δ'> ἄρα τις καὶ ἀναγκάζοιτο κινδυνεύειν, τοῦτο γοῦν ὑπάρχειν, ὅπερ μέγιστον ἐγὼ νομίζω ἐν πράγματι τοιούτῳ, αὐτὸν ἑαυτῷ συνειδέναι μηδὲν ἐξημαρτηκότι, ἀλλ' εἰ τις καὶ συμφορὰ γίγνοιτο, ἄνευ κακότητος καὶ αἰσχύνης γίνεσθαι, καὶ τύχῃ μᾶλλον ἢ ἀδικίᾳ. καὶ τοὺς μὲν νόμους οἳ κεῖνται 2 περὶ τῶν τοιούτων πάντες ἂν ἐπαινέσειαν κάλλιστα νόμων κεῖσθαι καὶ ὀσιώτατα. ὑπάρχει μὲν γὰρ αὐτοῖς ἀρχαιοτάτοις εἶναι ἐν τῇ γῇ ταύτῃ, ἔπειτα τοὺς αὐτοὺς αἰεὶ περὶ τῶν αὐτῶν, ὅπερ μέγιστον σημείον νόμων καλῶς κειμένων· ὁ χρόνος γὰρ καὶ ἡ ἐμπειρία τὰ μὴ καλῶς ἔχοντα διδάσκει τοὺς ἀνθρώπους. ὥστ' οὐ δεῖ ὑμᾶς ἐκ τῶν λόγων τοῦ κατηγοροῦντος τοὺς νόμους μαθεῖν εἰ

χορηγοῦ et ὁ χορηγὸς Spanh.: χορευτοῦ et χορευτῆς libri, vitio etiam prooemiographi inscitiam superante. sic et infra χορευτοῦ libri, χορηγοῦ postal. Turr. — vv. ἀπολογεῖται — τὸν φόνον om. N. — praemittitur orationi ἀντιφώντος (hoc om. A) περὶ τοῦ χορευτοῦ NA.

1. ὃ om. N. — δ' ante ἄρα add. Ald. — ὅπερ NMr.: ὃ A, δ v. — συνειδόντι pr. A.

2. ἐπαινέσειαν N (R. Bk.): ἐπαινέσειεν (ἐπαινέσαιεν Turr.). cf. § 51. — νόμων ἀπάντων 5, 14. — ἡ ante ἐμπειρία om. N. — δεῖ ὑμᾶς NMr. (sicut est 5, 15): ὑμ. post κατηγοροῦντος v.

- καλῶς ἔχουσιν ἢ μή, ἀλλ' ἐκ τῶν νόμων τοὺς τούτων λόγους, εἰ ὀρθῶς ὑμᾶς καὶ νομίμως διδάσκουσιν ἢ οὐ.
- 3 Ὁ μὲν οὖν ἄγων ἐμοὶ μέγιστος τῷ κινδυνεύοντι καὶ διωκομένῳ· ἡγοῦμαι μέντοι γε καὶ ὑμῖν τοῖς δικασταῖς περὶ πολλοῦ εἶναι τὰς φονικὰς δίκας ὀρθῶς διαγιγνώσκειν, μάλιστα μὲν τῶν θεῶν ἔνεκα καὶ τοῦ εὐσεβοῦς, ἔπειτα δὲ καὶ ὑμῶν αὐτῶν. ἔστι μὲν γὰρ περὶ τοῦ τοιούτου [αὐτοῦ] μία δίκη· αὕτη δὲ μὴ ὀρθῶς καταγνωσθεῖσα ἰσχυροτέρα ἐστὶ τοῦ δικαίου καὶ τοῦ ἀληθοῦς.
- 4 ἀνάγκη γάρ, ἐὰν ὑμεῖς καταψηφίσῃσθε, καὶ μὴ ὄντα φονέα μηδὲ ἔνοχον τῷ ἔργῳ χρήσασθαι τῇ δίκῃ, καὶ νόμῳ εἶργεσθαι πόλεως ἱερῶν ἀγώνων θυσιῶν, ἅπερ μέγιστα καὶ παλαιότατα τοῖς ἀνθρώποις. τοσαύτην γὰρ ἀνάγκην ὁ νόμος ἔχει, ὥστε καὶ ἂν τις κτείνῃ τινὰ ὦν αὐτὸς κρατεῖ καὶ μὴ ἔστιν ὁ τιμωρήσων, τὸ νομιζόμενον καὶ τὸ θεῖον δεδιὼς ἀγνεύει τε ἑαυτὸν καὶ ἀφέξεται ὦν εἴρηται ἐν τῷ νόμῳ, ἐλπίζων οὕτως ἂν ἄριστα πράξῃν.
- 5 ἔστι μὲν γὰρ τὰ πλείω τοῖς ἀνθρώποις τοῦ βίου ἐν ταῖς ἐλπίσιν· ἀσεβῶν δὲ καὶ παραβαίνων τὰ εἰς τοὺς θεοὺς καὶ αὐτῆς ἂν τῆς ἐλπίδος, ὅπερ μέγιστόν ἐστι τοῖς ἀν-

3. γε del. J. (cf. 5, 19). — δίκας om. Ald., add. ci. R. — τοῦ τοιούτου NADobs. Mr. Turr.: τοιούτου. — <τοῦ> αὐτοῦ Scheibe (i. e. eiusdem hominis); del. αὐτοῦ Mr.

4. γὰρ post ἀνάγκη in ras. A („pr. δὲ ut vid.“ J.). — νόμῳ NAB Bk.: τῷ νόμῳ v. (Turr.), ut est or. 5, 87. νόμῳ del. Wilam. — ἱερῶν ἀγώνων θυσιῶν NA: ἀγ. ἱερ. θυσιῶν B; θυσιῶν. ἀγ. Ald. pro θυσιῶν mal. δόσιων D., ἱερ. καὶ δόσιων καὶ τῶν ἄλλων coll. 5, 62 ci. J. cf. Dem. 23, 37. — παλαιότατα] τιμιώτατα Valck., σπουδαιότατα ci. J. (coll. Lyc. Leocr. 131). ἀναγκασιότατα Wilam. (Philol. Unters. I p. 48). περὶ πλείστον ἐστὶν ἀνθρώποις est 5, 62; cf. etiam 6, 25. — ἀγνεύσει ci. R. — τε αὐτὸν N pr. — πράξαι J. („vel del. ἂν vel l. πράξαι“ D.).

5. μέγιστόν ἐστι NMr., τοῖς add. NJ.: ἐστὶ μέγ. (ἐστὶ del. Wilam.).

θρώποις ἀγαθόν, αὐτὸς αὐτὸν ἀποστεροίη. καὶ οὐδεὶς
 ἂν τολμήσειεν οὔτε τὴν δίκην τὴν δεδικασμένην παρα-
 βαίνειν πιστεύσας ὅτι οὐκ ἔνοχός ἐστι τῷ ἔργῳ, οὔτ'
 αὖ συνειδὼς αὐτὸς αὐτῷ ἔργον εἰργασμένος τοιοῦτον
 μὴ οὐ χρῆσθαι τῷ νόμῳ· ἀνάγκη δὲ τῆς τε δίκης νικᾶ-
 σθαι παρὰ τὸ ἀληθές, αὐτοῦ τε τοῦ ἀληθοῦς, καὶ μὴ
 ὁ τιμωρήσων ἦ. αὐτῶν δὲ τούτων ἔνεκα οἱ τε νόμοι 6
 καὶ αἱ διωμοσίαι καὶ τὰ τόμια καὶ αἱ προορησεις, καὶ
 τᾶλλα ὅσα γίνεται τῶν δικῶν τοῦ φόνου ἔνεκα, πολὺ
 διαφέροντά ἐστιν ἢ ἐπὶ τοῖς ἄλλοις, | ὅτι καὶ αὐτὰ τὰ 142
 πράγματα, περὶ ὧν οἱ κίνδυνοι, περὶ πλείστον ἐστὶν
 ὀρθῶς γιννώσκεσθαι· ὀρθῶς μὲν γὰρ γνωσθέντα τι-
 μωρία ἐστὶν ὑπὲρ τοῦ ἀδικηθέντος, φονέα δὲ τὸν μὴ
 αἴτιον ψηφισθῆναι ἁμαρτία καὶ ἀσέβεια εἰς τε τοὺς
 θεοὺς καὶ τοὺς νόμους. καὶ οὐκ ἴσον ἐστὶ τὸν τε διώ-
 κοντα μὴ ὀρθῶς <αἰτιάσασθαι καὶ ὑμᾶς τοὺς δικαστὰς
 μὴ ὀρθῶς> γινῶναι. ἡ μὲν γὰρ τούτου αἰτίαισις οὐκ
 ἔχει νῦν τέλος, ἀλλ' ἐν ὑμῖν ἐστι καὶ τῇ δίκῃ· ὅτι δ'
 ἂν ὑμεῖς μὴ ὀρθῶς γινῶτε, τοῦτο οὐκ ἔστιν ὅποι ἂν
 ἀνενεγκῶν τις τὴν αἰτίαν ἀπολύσαιτο.

Ἐγὼ δὲ ὧ ἄνδρες οὐ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχω περὶ 7
 τῆς ἀπολογίας, ἣν περ οἱ κατηγοροὶ περὶ τῆς κατηγορίας.
 οὔτοι (μὲν) γὰρ τὴν μὲν δίωξιν εὐσεβείας ἔνεκά φασι

οὔτ' ἂν τὴν N. — δεδικασμένην cum St. Bk. coll. 5, 87:
 δεδοκιμασμένην (δεδοκιμασμένην A.). — νικᾶσθαι] διακᾶσθαι
 N. — <καὶ> παρὰ τὸ ἀλ. F. Leo. — ἄλλως τε καὶ ἔαν ex 5, 87
 leg. ci. R.

6. διωμοσίαι] δημοσίαι N. — αὐτὰ τὰ Ald.: αὐτὰ ταῦτα. —
 ὀρθῶς μὲν γὰρ] γὰρ om. N. — τὸν τε διώκοντα NR. Bk.: τὸν
 γε διώκ. — αἰτιάσασθαι Bk. coll. 5, 89: αἰτιᾶσθαι Ald., qui
 add. vv. αἰτ. — ὀρθῶς, in codd. omitta. — νῦν uncis incl. R.
 J. coll. 5, 89. — ἂν ἀνενεγκῶν R. coll. 5, 89: ἂν ἐνεγκῶν (ἀν-
 ενεγκῶν Bk.). — αἰτίαν] ἁμαρτίαν or. 5.

ποιεῖσθαι καὶ τοῦ δικαίου, τὴν δὲ κατηγορίαν ἅπασαν
 πεποιήνται διαβολῆς ἔνεκα καὶ ἀπάτης, ὅπερ ἀδικιώτατόν
 ἐστὶ τῶν ἐν ἀνθρώποις, καὶ οὐκ ἐλέγξαντες, εἴ τι ἀδικῶ,
 δικαίως με βούλονται τιμωρεῖσθαι, ἀλλὰ διαβαλόντες,
 καὶ εἰ μηδὲν ἀδικῶ, ζημιῶσαι καὶ ἐξελάσαι ἐκ τῆς γῆς
 8 ταύτης. ἐγὼ δὲ ἄξιῶ πρῶτον μὲν περὶ αὐτοῦ τοῦ πρά-
 γματος ἀποκρίνεσθαι, καὶ διηγήσασθαι ἐν ὑμῖν τὰ γε-
 νόμενα πάντα· ἔπειτα περὶ τῶν ἄλλων ὧν οὗτοι κατη-
 γοροῦσιν, ἐὰν ὑμῖν ἡδομένοις, βουλήσομαι ἀπολογήσα-
 σθαι. ἡγοῦμαι γάρ μοι τιμὴν καὶ ὠφέλειαν αὐτὰ οἶσιν,
 τοῖς δὲ κατηγοροῖς καὶ τοῖς ἐπηρεάζουσιν αἰσχύνην·
 9 ἐπεὶ τοί γε καὶ δεινὸν ὧ ἄνδρες· ἵνα μὲν ἐξῇν αὐτοῖς,
 εἴ τι ἡδίκουν ἐγὼ τὴν πόλιν ἢ ἐν χορηγίᾳ ἢ ἐν ἄλλοις
 τισίν, ἀποφίνασι καὶ ἐξελέγξασιν ἄνδρα τε ἐχθρὸν
 τιμωρήσασθαι καὶ τὴν πόλιν ὠφελῆσαι, ἐνταῦθα μὲν
 οὐδεὶς πώποτε οἶός τε ἐγένετο αὐτῶν οὔτε μικρὸν οὔτε
 μέγα ἐξελέγξαι ἀδικοῦντα τόνδε τὸν ἄνδρα τὸ πλῆθος
 τὸ ὑμέτερον· ἐν δὲ τούτῳ τῷ ἄγῳ, φόνου διώκοντες
 καὶ τοῦ νόμου οὕτως ἔχοντος, εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα
 κατηγορεῖν, μηχανῶνται ἐπ' ἐμοὶ λόγους ψευδεῖς συν-
 τιθέντες καὶ διαβάλλοντες τὰ εἰς τὴν πόλιν. καὶ τῇ
 μὲν πόλει, εἴπερ ἀδικεῖται, κατηγορίαν ἀντὶ τιμωρίας

7. εἴ τι Bk. coll. 9. 10: εἴ γ'. — διαβαλόντες Bait.: δια-
 βάλλοντες (διαβαλόντες A pr.).

8. <ἀπο>κρίνεσθαι (h. e. ἀπολογεῖσθαι cf. 14. 18) R.; ἀπο-
 κρίνασθαι Reutzel. — κατηγοροῦσιν NAB Tayl.: κατηγοροῦσιν.
 — ἡδομένοις <ῆ> Ald. Bk. — μοι om. pr. A.

9. γε post τοι del. J. — ἐξῆν Ald.: ἐξῆ libri. — εἴ τι] ὅ τι
 A pr. — ἡδίκουν ἐγὼ NMr.: ἐγὼ ἡδίκουν. — τιμωρήσεσθαι
 codd.; em. Ald. — οἶος ἐγένετο ci. J. — ἐξελέγξαι NMr.: ἐλέγ-
 ξαι. — <πάν> μηχαν. vel διαβάλλουσι D. — ἐπ' ἐμοὶ scr. (cf.
 36. 48): ἐπ' ἐμέ. — εἴπερ scr.: εἰ μὲν.

ἀπονέμουσιν, αὐτοὶ δὲ ὦν τὴν πόλιν φασὶν ἀδικεῖσθαι, 10
 τούτων ἰδίᾳ ἀξιούσι δίκην λαμβάνειν. καίτοι αὐταὶ αἱ
 κατηγορίαι οὔτε χάριτος ἄξια οὔτε πίστεως. οὔτε γὰρ
 δὴ οὐ ἡ πόλις ἐλάμβανεν ἂν δίκην εἴ τι ἡδίκητο, ἐν-
 ταῦθα τὴν κατηγορίαν ποιεῖται, ὥστε χάριτος ἄξιον εἶναι
 τῇ πόλει· οὔτε ὅστις [οὐκ] ἄλλα κατηγορεῖ ἢ ἃ διώκει
 ἐν πράγματι τοιούτῳ, πιστεῦσαι δῆπου αὐτῷ ἀξιωτέρον
 ἐστὶν ἢ ἀπιστῆσαι. ἐγὼ δὲ σχεδὸν ἐπίσταμαι τὴν ὑμε-
 τέραν γνώμην, ὅτι οὐτ' ἂν καταψηφίσαισθε οὐτ' ἂν
 ἀποψηφίσαισθε ἑτέρου τινὸς ἕνεκα μᾶλλον ἢ αὐτοῦ τοῦ
 πράγματος· ταῦτα γὰρ καὶ ὅσια καὶ δίκαια. ἄρξομαι
 δὲ ἐντεῦθεν.

Ἐπειδὴ χορηγὸς κατεστάθην εἰς Θαργήλια καὶ 11
 ἔλαχον Παντακλέα διδάσκαλον καὶ Κεκροπίδα φυλὴν
 πρὸς τῇ ἑμαντοῦ, [τουτέστι τῇ Ἐρεχθίδι,] ἐχορήγουν ὥς
 ἄριστα ἐδυνάμην καὶ δικαιοτάτα. καὶ πρῶτον μὲν διδά-
 σκαλεῖον <ἡ> ἦν ἐπιτηδειότατον τῆς ἐμῆς οἰκίας κατε-
 σκεύασα, ἐν ᾧ περ καὶ Διονυσίοις ὅτε ἐχορήγουν ἐδίδα-

ὦν scr.: ᾧ (ἐν ᾧ R.). — τούτων ἰδίᾳ scr., τούτου ἰδίᾳ Bk.:
 τούτου εἶδεῖ A pr., τουτουὶ δὴ NA corr. v.

10. mal. καίτοι αἱ τοιαῦται. — δὴ] δῆ πον Schaefer. —
 ἡδικεῖτο ci. J. — ἐνταῦθα . . . (ἐστὶν ἰδίᾳ vel simile quid) τ.
 κατ. ποιεῖσθαι J. non recte. — ἄξιον] num ἄξια? — οὐκ del.
 Tayl. Bk., οὐν Dobs. Turr., εἰς F. Leo coll. § 9. — ὅτι οὐτ'
 Turr.: ὅτι οὐκ. — καταψηφίσαισθε et ἀποψηφίσαισθε Bk.: —
 εσθε N et pr. A, — ησθε v. — οὐτ' αὖ ἀποψ. ci. R. — τινὸς om.
 pr. A, item καὶ post γὰρ. — ὅσια καὶ δίκαια N Mr.: δίκαια καὶ ὅσια.

11. ἔλαχον] ἔλεγχον N. — Παντ.] cf. Harpoer. διδάσκαλος:
 Ἄ. ἐν τῷ περὶ τοῦ χορευτοῦ „ἔλαχον“ φησι „Παντακλέα διδά-
 σκαλον“. „vid. Kirchhoff C. I. Att. I p. 179“ J. — post ἑμαντοῦ
 in A XII vel XIII litt. erasae („ni fallor πρὸς τῇ ἑμαντοῦ“ J.), et
 deinde πρὸς τῇ ἐμ. repetitum punctis notatum est. — τουτέστι
 τῇ Ἐρεχθίδι.] scholium hoc esse (cf. § 13) iam R. suspicatus est.
 — διδασκάλιον N et pr. A. — ἡ ἦν Bk.: ἦν (ἡ Ald.). — ἐδίδασκεν
 scil. ὁ διδάσκαλος?

σκον· ἔπειτα τὸν χορὸν συνέλεξα ὥς ἐδυνάμην ἄριστα,
οὔτε ζημιώσας οὐδένα οὔτε ἐνέχυρα βία φέρων οὔτ'
ἀπεχθανόμενος οὐδενί, ἀλλ' ὥσπερ ἂν ἡδίστα καὶ ἐπι-
τηδειώτατα ἀμφοτέροις ἐρίγνετο, ἐγὼ μὲν ἐκέλευον καὶ
12 ἡτούμην, οἱ δ' ἐκόντες καὶ βουλόμενοι ἔπεμπον. ἐπεὶ
δὲ ἦκον οἱ παῖδες, πρῶτον μὲν μοι ἀσχολία ἦν παρεῖναι
καὶ ἐπιμελεῖσθαι· ἐτύγχανε γάρ μοι πράγματα ὄντα πρὸς
Ἀριστίωνα καὶ Φιλῖνον, ἃ ἐγὼ περὶ πολλοῦ ἐποιοούμην,
ἐπειδὴ περ εἰσήγγειλα, ὀρθῶς καὶ δικαίως ἀποδείξαι τῇ
βουλῇ καὶ τοῖς ἄλλοις Ἀθηναίοις. ἐγὼ μὲν οὖν τούτοις
προσεῖχον τὸν νοῦν, κατέστησα δὲ ἐπιμελεῖσθαι, εἴ τι
δέοι τῷ χορῷ, Φανόστρατον, δημότην μὲν τουτωνῶν τῶν
διωκόντων, κηδεστὴν δ' ἐμαυτοῦ, ᾧ ἐγὼ δέδωκα τὴν
θυγατέρα, καὶ ἡξίουεν αὐτὸν <ὡς> ἄριστα ἐπιμελεῖσθαι.
13 ἔτι δὲ πρὸς τούτῳ δύο ἄνδρας, τὸν μὲν Ἐρεχθίδος
143 Ἀμυνίαν, ὃν αὐτοὶ οἱ φυλέται ἐψηφίσαντο | συλλέγειν
καὶ ἐπιμελεῖσθαι τῆς φυλῆς ἐκάστοτε, δοκοῦντα χρηστὸν
εἶναι, τὸν δ' ἕτερον τῆς Κεκροπίδος, ὅσπερ ἐκάστοτε
εἴωθεν ταύτην τὴν φυλὴν συλλέγειν· ἔτι δὲ τέταρτον
Φίλιππον, ᾧ προσετέτακτο ὠνεῖσθαι καὶ ἀναλίσκειν εἴ
τι φράξοι ὁ διδάσκαλος ἢ ἄλλος τις τούτων, ὅπως <ὡς>
ἄριστα χορηγοῖντο οἱ παῖδες καὶ μηδενὸς ἐνδεεῖς εἶεν
14 διὰ τὴν ἐμὴν ἀσχολίαν. καθειστήκει μὲν ἡ χορηγία
οὔτω. καὶ τούτων εἴ τι ψεύδομαι προφάσεως ἔνεκα,
ἔξεστι τῷ κατηγόρῳ ἐξελέγξαι ἐν τῷ ὑστέρῳ λόγῳ ὅτι

ἡτούμην ci. Bk. (Turr.): ἡγοούμην.

12. ἐπιμελεῖσθαι ubique J.; item § 13.

13. Ἐρεχθίδος scr.: Ἐρεχθίδος. — Ἀμυνίαν δν] ἀμυνιανὸν
NA. posse etiam Ἀμεινίαν fuisse monet J. — ἕτερον] „nomen
ant excidit aut latet in ἕτερον“ Turr. — τούτων in ras. III
fere litt., ὅπως in mg. A. — καθ. μὲν] οὖν add. ci. R.

14. ἔνεκα in mg. A.

ἂν βούληται [εἰπεῖν]· ἐπεὶ τοι οὕτως ἔχει ὃ ἄνδρες· πολλοὶ τῶν περισσώτων τούτων τὰ μὲν πράγματα ταῦτα πάντα ἀκριβῶς ἐπίστανται, καὶ τοῦ ὀρκωτοῦ ἀκούουσι, καὶ ἐμοὶ προσέχουσι τὸν νοῦν ἅττα ἐγὼ ἀποκρίνομαι, οἷς ἐγὼ βουλοίμην ἂν δοκεῖν αὐτός τε εὖορκος εἶναι καὶ ὑμᾶς τάληθ' ἢ λέγων πείσαι ἀποψηφίσασθαί μου. πρῶτον μὲν οὖν ἀποδείξω ὑμῖν ὅτι οὔτε ἐκέλευσα πιεῖν 15 τὸν παῖδα τὸ φάρμακον οὔτ' ἠνάγκασα οὔτ' ἔδωκα καὶ οὐδὲ παρῇ ὅτ' ἔπιεν. καὶ οὐ τοῦτον ἔνεκα ταῦτα <οὔτω> σφόδρα λέγω, ὥς ἐμὰντὸν ἔξω αἰτίας καταστήσω, ἕτερον δέ τινα εἰς αἰτίαν ἀγάγω· οὐ δῆτα ἔγωγε, πλήν γε τῆς τύχης, ἥπερ οἶμαι καὶ ἄλλοις πολλοῖς ἀνθρώπων αἰτία ἐστὶν ἀποθανεῖν· ἦν οὔτ' ἂν ἐγὼ οὔτ' ἄλλος οὐδεις οἷός τ' ἂν εἴη ἀποτρέψαι μὴ οὐ γενέσθαι ἦντινα δεῖ ἐκάστω. . . . .

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Μεμαρτύρηται μὲν οὖν ὃ ἄνδρες περὶ τοῦ πρά- 16 γματος ἃ ἐγὼ ὑμῖν ὑπεσχόμην· ἐξ αὐτῶν δὲ τούτων χρῆ σκοπεῖν ἃ τε οὗτοι διωμόσαντο καὶ ἃ ἐγώ, πότεροι ἀληθέστερα καὶ εὖορκότερα. διωμόσαντο δὲ οὗτοι μὲν ἀποκτεῖναι με Διόδοτον βουλευόμενα τὸν θάνατον, ἐγὼ δὲ μὴ ἀποκτεῖναι, μήτε χειρὶ ἐργασάμενος μήτε

εἰπεῖν ut ex ἐπεὶ natum del. D. (εἰπών? S.) — βουλοίμην D.: ἐβουλόμην.

15. πιεῖν τὸν παῖδα N (cf. § 17): τὸν παῖδα πσιῖν. — καὶ οὐδὲ R. S. (Ep. cr.): οὔτε ZM Bk., καὶ οὔτε NAB et v. ante Bk. — παρῇ J.: παρῆν. — ἔπινεν mal. W. — οὔτω σφόδρα ci.

R. — ἀγάγω] ἀγάγω ἢ N, ἀγάγειν A. — ἀποτρέψαι Dobr.: ἀποστρέψαι. — post ἐκάστω intercidisse videtur καὶ μοι ἀνάβητε τούτων μάρτυρες; cf. ad 5, 61.

16. ἐργασάμενος Dobr. (ἐργασάμενον Valek.) coll. Andoc. 1, 94: ἀράμενος codd. Bk. nisi, quod idem Dobr. ci., χεῖρα ἀράμενος fuit.

- 17 βουλεύσας. αἰτιῶνται δὲ οὗτοι μὲν ἐκ τούτων, ὥς
 *οὗτος ἐκέλευσε πιεῖν τὸν παῖδα τὸ φάρμακον ἢ ἡνάγ-
 κασεν ἢ ἔδωκεν· ἐγὼ δ' ἐξ αὐτῶν τούτων ὧν αἰτιῶνται
 οὗτοι ἀποφαίνω ὅτι οὐκ ἔνοχός εἰμι· οὔτε γὰρ ἐκέλευσα
 οὔτ' ἡνάγκασα οὔτ' ἔδωκα· καὶ ἔτι προστίθημι αὐτοῖς
 ὅτι οὐδὲ παρεγενόμην πίνοντι. καὶ εἰ φασιν ἀδικεῖν
 εἰ τις ἐκέλευσεν, ἐγὼ οὐκ ἀδικῶ· οὐ γὰρ ἐκέλευσα. καὶ
 εἰ φασιν ἀδικεῖν εἰ τις ἡνάγκασεν, ἐγὼ οὐκ ἀδικῶ· οὐ
 γὰρ ἡνάγκασα. καὶ εἰ τὸν δόντα τὸ φάρμακόν φασιν
 18 αἴτιον εἶναι, ἐγὼ οὐκ αἴτιος· οὐ γὰρ ἔδωκα. αἰτιάσα-
 σθαι μὲν οὖν καὶ καταψεύσασθαι ἔξεστι τῷ βουλομένῳ·
 αὐτὸς γὰρ ἕκαστος τούτου κρατεῖ· γενέσθαι μέντοι τὰ
 μὴ γενόμενα καὶ ἀδικεῖν τὸν μὴ ἀδικοῦντα οὐκ ἐν τοῖς
 τούτων λόγοις ἡγοῦμαι εἶναι, ἀλλ' ἐν τῷ δικαίῳ καὶ
 τῷ ἀληθεῖ. ὁπόσα μὲν γὰρ λάθρα πράττεται καὶ ἐπὶ
 θανάτῳ βουλευθέντα, ὧν μὴ εἰσι μάρτυρες, ἀνάγκη
 περὶ τῶν τοιούτων ἐξ αὐτῶν τῶν λόγων τῶν τε τοῦ
 κατηγοροῦ καὶ τοῦ ἀποκρινομένου τὴν διάγνωσιν ποιεῖ-
 σθαι καὶ θηρεύειν καὶ ἐπὶ σμικρὸν ὑπονοεῖν τὰ λεγό-
 μενα, καὶ εἰκάζοντας μᾶλλον ἢ σάφα εἰδότας ψηφίζεσθαι
 19 περὶ τῶν πραγμάτων· ὅπου δὲ πρῶτον μὲν αὐτοὶ οἱ

17. ὥς] καὶ pr. A. — οὗτος] αἴτιος ὅς S., οὗτος ἔνοχος ὅς
 Fuhr, ὥς οὗτος ἔνοχος ἐστὶ τῷ φόνῳ ὅς ci. J.; ipse mal. ὥς
 <ἐνοχός ἐστι τῷ φ.> εἰ τις. — ἐκέλευσε Bait.: κελεύσειε. —
 ἀποφαίνω scr.: ἀποφανῶ N, ἀποφανῶ A rell. — οὔτ' ἡνάγκασα
 οὔτ' ἔδωκα Dobr. (Turr. Mr.): οὔτ' ἔδωκα οὔτ' ἡνάγκασα. —
 ἔτι προστ. Ald.: ἐπιπρ. cf. 3 β 10. — ὅτι οὐδὲ scr.: ὅτι οὐ.
 cf. 15: Dem. 19, 45, quem locum comp. W. — vv. ἐκέλευσεν
 — εἰ τις add. A Bk.

18. τούτου NAB Bk. (ci. R.): τοῦτο. — καὶ τῷ ἄλ. NJ.:
 καὶ ἐν τῷ ἄλ. — λάθρα scr.: λάθρα. — ἐπὶ θαν. βουλ. del. D.
 — τοῦ κατηγο.] τοῦ supra vers. A. — ὑπονοεῖν] ὑπο om. pr. A.
 19. ὁ post αὐτοὶ om. pr. A.

κατήγοροι ὁμολογοῦσι μὴ ἐκ προνοίας μὴδ' ἐκ παρασκευῆς γενέσθαι τὸν θάνατον τῷ παιδί, ἔπειτα τὰ πραχθέντα φανερώς ἅπαντα πραχθῆναι καὶ ἐναντίον μαρτύρων πολλῶν, καὶ ἀνδρῶν καὶ παιδῶν, καὶ ἐλευθέρων καὶ δούλων, ἐξ ὧν περ καὶ εἰ τις τι ἠδίκηκε, φανερώτατος ἂν εἴη, καὶ εἰ τις μὴ ἀδικοῦντα αἰτιῶτο, μάλιστα ἂν ἐξελέγχοντο.

Ἄξιον δ' ἐνθυμηθῆναι ὅς ἄνδρες ἀμφοτέρω καὶ 20 τῆς γνώμης τῶν ἀντιδίκων καὶ οἷα τρόπῳ ἔρχονται ἐπὶ τὰ πράγματα. ἐξ ἀρχῆς γὰρ οὐδὲν ὁμοίως οὗτοί τε πρὸς ἐμὲ πρᾶττουσι καὶ ἐγὼ πρὸς τούτους. ἔλεξε μὲν 21 γὰρ Φιλοκράτης οὕτωσι ἀναβὰς εἰς τὴν ἡλιαίαν τὴν τῶν θεσμοθετῶν, τῇ ἡμέρᾳ ἣ ὁ παῖς ἐξεφέρετο, ὅτι ἀδελφὸν αὐτοῦ ἀποκτείναιμι ἐγὼ ἐν τῷ χορῷ, φάρμακον ἀναγκάσας πιεῖν. ἐπειδὴ δὲ οὗτος ταῦτα ἔλεγεν, ἀναβὰς ἐγὼ εἰς τὸ δικαστήριον τοῖς αὐτοῖς δικασταῖς ἔλεξα ὅτι *τὸν μὲν νόμον οὐ δίκαιον οὐ προκαθισταίη Φιλοκράτης κατηγορῶν καὶ διαβάλλων εἰς τὸ δικαστήριον, μελλόντων ἐσεσθαι μοι ἀγώνων πρὸς Ἀριστίωνα καὶ Φιλῖνον αὐριον <καὶ> τῇ ἔνῃ, ὧν περ ἕνεκα τοὺς λόγους

ἅπαντ' ἐπράχθη ci. J. (sed cf. 29). — ἂν εἴη] τ' ἂν εἴη N. num τὰν εἴη vel γ' ἂν εἴη? — μὴ om. pr. A. — μάλιστα ἂν S. Turr.: μάλιστα. — apodosin deesse putavit R.

21. ἡλιαίαν Taylor J.: ἡλιακήν. C. I. Att. IV 27 a v. 75 conf. J. — πιεῖν] ποιεῖν N pr. — δὲ post ἐπειδὴ add. codd. Bk. (ci. R.). — τὸν μὲν νόμον κτλ.] dedi lectionem corruptam codicis N, nisi quod ibi est προκαθίσταται ἢ et alterum οὐ in οὐ mutatum est. A hoc οὐ supra vers. habet, deinde προκαθίσταται εἰ. R.: τὸ μὲν ὅλον οὐ δίκαιον οὐδὲ προσῆκον ποιεῖ Φιλ.; D. fere: τῶν μὲν νομίμων οὐ δικαίως προαγορεύει εἰργεσθαι Φιλ.; S.: τὸν μὲν ν. οὐ δίκαιον εἰ προφασίζεται Φιλ., atque alii aliter. fort. latet verbum προστάλη, cf. προϊστασθαι et προστασία 2 γ 1; Dem. 30, 5. 30, et οὐ προῖκα, quod ci. Bake. — ἐσεσθαι pr. N (corr.?). — καὶ ante τῇ ἔνῃ (ἐννῃ A, ἐνῃ Tayl. J.) c. R. add. Turr.

- 22 τούτους | λέγοι· ἃ μέντοι αἰτιῶτο καὶ διαβάλλοι, ῥαδίως
 144 ἐξελεγχθήσοιτο ψευδόμενος. εἶεν γὰρ οἱ συνειδότες
 πολλοί, καὶ ἐλευθεροὶ καὶ δοῦλοι, καὶ νεώτεροι καὶ
 πρεσβύτεροι, σύμπαντες πλείους ἢ πεντήκοντα, οἱ τοὺς
 τε λόγους τοὺς λεχθέντας περὶ τῆς πόσεως τοῦ φαρμά-
 κου καὶ τὰ πραχθέντα καὶ τὰ γενόμενα πάντα ἠπίσταντο.
 23 καὶ εἰπόν τε ταῦτα ἐν τῷ δικαστηρίῳ, καὶ προῦκαλού-
 μην αὐτὸν εὐθύς τότε, καὶ αὐθις τῇ ὑστεραίᾳ ἐν τοῖς
 αὐτοῖς δικασταῖς, καὶ ἰέναι ἐκέλευον λαβόντα μάρτυρας
 ὁπόσους βούλοιο ἐπὶ τοὺς παραγενομένους, λέγων
 αὐτῷ ὀνόματι ἕκαστον, τούτους ἐρωτᾶν καὶ ἐλέγχειν,
 τοὺς μὲν ἐλευθέρους ὥς χρη τοὺς ἐλευθέρους, οἱ σφῶν
 <τ' αὐτῶν> ἔνεκα καὶ τοῦ δικαίου ἔφραζον ἂν ἀλληθῇ
 καὶ τὰ γενόμενα, τοὺς δὲ δούλους, εἰ μὲν αὐτῷ ἐρω-
 τῶντι ἀληθῇ δοκοῖεν λέγειν, εἰ δὲ μὴ, ἔτοιμος ἦ ἐκ-
 διδόναι βασανίζειν τοὺς τε ἑαυτοῦ πάντας, καὶ εἴ τινας
 τῶν ἄλλοτριῶν κελεύοι, ὁμολόγουν πείσας τὸν δεσπό-
 τῃν παραδῶσειν αὐτῷ βασανίζειν τρόπῳ ὅποιῳ βούλοιο.
 24 καὶ ταῦτα ἑμοῦ προκαλουμένου καὶ λέγοντος ἐν τῷ δι-
 καστηρίῳ, οὗ καὶ αὐτοὶ οἱ δικασταὶ καὶ ἕτεροι ἰδιῶται

λέγοι N Mr.: λέγει.

22. εἶεν Mr., εἰ ἐν N, εἰ . . A pr. (super εἰ fort. accentus circumfl. erasus): εἰσι A corr. v. — οἱ ante σύμπαντες cum R. add. Mr. V. Krueger ad Thuc. I, 107, 4. — τοὺς τε] τούτους ut vid. pr. A. — γενόμενα ci. R. (aut del. καὶ τὰ λ.): λεγόμενα. — ἐπίσταντο (hoc rec. J.) vel ἐπίστανται mal. Mr.

23. αὐτῷ ὀνόματι codd. et defend. Turr. coll. § 40: αὐτῶν ὀνομασί cum R. Bk., αὐτῷ ὀνομασί Mr. — καὶ ante τούτους addi mal. S. — τ' αὐτῶν add. S., αὐτῶν R. — διδόναι post ἐρωτῶντι add. codd., om. Ald. — ἔτ. ἢ ἐκδιδόναι scripsi, ἔτ. ἢ διδ. J.: ἔτ. εἰμι διδόναι N, ἔτοιμος εἶεν διδόναι A pr., ἔτοιμοι εἶεν D. corr. A rel., ἔτοιμος εἶην δ. Taylor Bk., ἔτ. εἶναι δ. D. cf. § 35. — κελεύοι Bk. in Add. Mr.: κελεύει.

πολλοὶ μάρτυρες παρῆσαν, οὔτε τότε παραχοῆμα οὔτε ὕστερον ἐν παντὶ τῷ χρόνῳ οὐδεπώποτε ἠθέλησαν ἐλθεῖν ἐπὶ τοῦτο τὸ δίκαιον, εὖ εἰδότες ὅτι οὐκ ἂν τούτοις κατ' ἐμοῦ ἔλεγχος ἐρίγνετο οὗτος, ἀλλ' ἐμοὶ κατὰ τούτων, ὅτι οὐδὲν δίκαιον οὐδ' ἀληθὲς ἡτιῶντο. ἐπίστασθε δὲ ὧς ἄνδρες, ὅτι αἱ ἀνάγκαι αὗται ἰσχυρό- 25
ταται καὶ μέγισταί εἰσι τῶν ἐν ἀνθρώποις, καὶ ἔλεγχοι ἐκ τούτων σαφέστατοι καὶ πιστότατοι περὶ τοῦ δικαίου, ὅπου εἶεν μὲν ἐλεύθεροι πολλοὶ οἱ συνειδότες, εἶεν δὲ δοῦλοι, καὶ ἐξεῖη μὲν τοὺς ἐλευθέρους ὄρκοις καὶ πί-
στεσιν ἀναγκάζειν, ἃ τοῖς ἐλευθέροις μέγιστα καὶ περὶ πλείστου ἐστίν, ἐξεῖη δὲ τοὺς δούλους ἐτέραις ἀνάγκαις, ὑφ' ὧν καὶ ἦν μέλλωσιν ἀποθανεῖσθαι κατειπόντες, ὅμως ἀναγκάζονται τάληθ' ἡ λέγειν· ἡ γὰρ παροῦσα ἀνάγκη ἐκάστῳ ἰσχυροτέρα ἐστὶ τῆς μελλούσης ἔσσεσθαι. εἰς πάντα τοίνυν ἐγὼ ταῦτα προῦκαλεσάμην τούτους, 26
καὶ ἐξ ὧν γε χορὴ ἀνθρωπον ὄντα τάληθ' καὶ τὰ δίκαια πυνθάνεσθαι, ἐξῆν αὐτοῖς πυνθάνεσθαι, καὶ πρόφασιν οὐδεμίαν ὑπελείπετο. καὶ ἐγὼ μὲν ὁ τὴν αἰτίαν ἔχων καὶ ἀδικῶν, ὥς οὗτοί φασιν, ἔτοιμος ἦ αὐτοῖς κατ' ἐμαντοῦ παρέχειν ἔλεγχον τὸν δικαιοτάτον· οἱ δ' αἰτιώ-
μενοι καὶ φάσκοντες ἀδικεῖσθαι αὐτοὶ ἦσαν οἱ οὐκ ἐθέλοντες ἐλέγχειν εἴ τι ἡδικοῦντο. καὶ εἰ μὲν ἐγὼ 27
τούτων προκαλουμένων μὴ ἠθέλησα τοὺς παραγενο-

24. τῷ post παντὶ om. pr. N et v. ante Bk. (add. ci. R.).

25. μὲν ἐλεύθεροι N Mr.: ἐλεύθ. μὲν. — ἐξεῖη μὲν N: ἐξεῖημεν cett. cod. — ἐξεῖη δὲ N corr.: ἐξεῖημεν δὲ N pr. et cett. cod.

26. εἰς πάντα scr.: εἰς πᾶν. — γε Ald.: σε. — πυνθάνεσθαι καὶ προ in ras. A (pr. om. πυνθάν.). — ἦ J.: ἦν. — αὐτοῖς οὗτοι Hertl. coll. § 27.

μένους ἀποφῆναι, <ἦ> θεράποντας ἐξαίτουσι μὴ ἤθελον ἐκδιδόναι, ἢ ἄλλην τινὰ πρόκλησιν ἔφευγον, αὐτὰ ἂν ταῦτα μέγιστα τεκμήρια κατ' ἐμοῦ ἐποιοῦντο ὅτι ἀληθῆς ἦν ἡ αἰτία· ἐπεὶ δ' ἐμοῦ προκαλουμένου οὗτοι ἦσαν οἱ φεύγοντες τὸν ἔλεγχον, ἐμοὶ δὴπου δίκαιον κατὰ τούτων τὸ αὐτὸ τοῦτο τεκμήριον γενέσθαι, ὅτι
 28 οὐκ ἀληθῆς ἦν ἡ αἰτία ἢν αἰτιῶνται κατ' ἐμοῦ. ἐπίσταμαι δὲ καὶ τάδε ὧς ἄνδρες, ὅτι εἰ μὲν τούτοις ἐμοῦ κατεμαρτύρουν οἱ μάρτυρες οἱ παραγενόμενοι, αὐτοῖς ἂν τούτοις ἰσχυροτάτοις ἐχρῶντο καὶ πίστιν ταύτην σαφεστάτην ἀπέφαινον, τοὺς μάρτυρας τοὺς καταμαρτυροῦντας· τῶν αὐτῶν δὲ τούτων μαρτυρούντων, ἃ μὲν ἐγὼ λέγω, ἀληθῆ εἶναι, ἃ δὲ οὗτοι λέγουσιν, οὐκ ἀληθῆ, τοῖς μὲν μάρτυσι τοῖς <ἐμοὶ> μαρτυροῦσιν ἀπιστεῖν ὑμᾶς διδάσκουσι, τοῖς δὲ λόγοις οἷς αὐτοὶ λέγουσι πιστεύειν ὑμᾶς φασὶ χρῆναι, οὓς ἐγὼ εἰ ἔλεγον
 29 ἄνευ μαρτύρων, ψευδεῖς ἂν κατηγοροῦν εἶναι. καίτοι δεινὸν εἰ οἱ αὐτοὶ μάρτυρες τούτοις μὲν ἂν μαρτυροῦντες πιστοὶ ἦσαν, ἐμοὶ δὲ μαρτυροῦντες ἄπιστοι ἔσονται. καὶ εἰ μὲν πάννυ μὴ παρεγένοντο μάρτυρες, ἐγὼ δὲ παρειχόμην, ἢ τοὺς παραγενομένους μὴ παρειχόμην, ἑτέρους δὲ τινας, εἰκότως ἂν οἱ τούτων λόγοι πιστότεροι ἦσαν τῶν ἐμῶν μαρτύρων· ὅπου δὲ μάρτυράς τε ὁμολογοῦσι παραγενέσθαι, καὶ ἐγὼ τοὺς παρα-

27. ἀποφῆνασθαι pr. A. — ἦ add. Bk. — ἔφευγον] ἔφευγεν N pr. (corr. ft. 2) et A pr. ut vid. — ἡ αἰτία· ἐπεὶ δ'] om. ἡ AB. — in extr. § aut ἦν del. aut leg. ἦτιῶντο J.

28. μαρτυρούντων pr. A Bk.: καταμαρτυρούντων. — ἐμοὶ auctore R. add. Bk.

29. μάρτυρες τούτ. μὲν NMr.: μὲν μάρτ. τούτοις. — μὴ παρειχόμην Steph.: μὴ παρεσχόμην N, μὴ παρευχόμην A, μὴ παρσχόμην M Ald.

γενομένους παρέχομαι, <καί> εὐθὺς ἀπὸ τῆς πρώτης
 ἡμέρας καὶ αὐτὸς ἐγὼ καὶ οἱ μάρτυρες ἅπαντες φανεροί
 ἐσμεν λέγοντες ἅπερ νυνὶ πρὸς ὑμᾶς, πόθεν χρὴ ὧ
 ἄνδρες ἢ τάληθῇ πιστὰ ἢ τὰ | μὴ ἀληθῇ ἄπιστα ποιεῖν
 ἄλλοθεν ἢ ἐκ τῶν τοιούτων; ὅπου μὲν γὰρ λόγῳ τις 30
 διδάσκει περὶ τῶν πραχθέντων, μάρτυρας δὲ μὴ παρ-
 ἔχοιτο, μαρτύρων ἂν τις τοὺς λόγους τούτους ἐνδεεῖς
 φαίη εἶναι· ὅπου δὲ μάρτυρας μὲν παρέχοιτο, τεκμήρια
 δὲ αὐ τοῖς μαρτυροῦσιν ὅμοια μὴ ἀποφαίνοι, τοιαῦτα
 ἂν τις ἔχοι εἰπεῖν, εἰ βούλοιτο. ἐγὼ τοίνυν τοὺς τε 31
 λόγους ὑμῖν εἰκότας ἀποφαίνω, καὶ τοῖς λόγοις τοὺς
 μάρτυρας ὁμολογοῦντας καὶ τοῖς μάρτυσι τὰ ἔργα, καὶ
 τεκμήρια ἐξ αὐτῶν τῶν ἔργων, καὶ ἔτι πρὸς τοῖσι
 δύο τῷ μεγίστῳ καὶ ἰσχυροτάτῳ, τούτους μὲν αὐτούς
 τε ὑπὸ σφῶν αὐτῶν ἐξελεγχόμενους καὶ ὑπ' ἐμοῦ, ἐμὲ
 δὲ ὑπὸ τε τούτων καὶ ὑπὸ ἑμαντοῦ ἀπολυόμενον· ὅπου 32
 γὰρ ἐμοῦ ἐθέλοντος ἐλέγχεσθαι περὶ ὧν ἡτιῶντο οὗτοι
 μὴ ἥθελον ἐλέγχειν <εἰ τι> ἡδικοῦντο, ἐμὲ μὲν δῆπου
 ἀπέλυνον, αὐτοὶ δὲ κατὰ σφῶν αὐτῶν μάρτυρες ἐγένοντο,
 ὅτι οὐδὲν δίκαιον οὐδ' ἀληθὲς ἡτιῶντο. καίτοι εἰ πρὸς
 τοῖς ἑμαντοῦ μάρτυσι τοὺς ἀντιδίκους αὐτοὺς μάρ-

<καί> εὐθὺς R. Turr. — τῆς supra vers. A. — ἅπαντες
 NMr.: πάντες.

30. διδάσκει A corr., B, Ald. — num τοὺς τούτων λόγους? —
 μὲν παρέχονται (ita etiam N pr.) et ἀποφαίνονται ABMZ; ἀπο-
 φαίνοιτο N v., ἀποφαίνοι R. (in ind. gr.) J. — αὐ τοῖς R.: αὐ-
 τοῖς. — τοιαῦτα scripsi, ταῦτα codd. J. (scil. τὰ τεκμήρια τοῦ-
 τον μὴ ἀποφ.): ταῦτά. nempe ΑΠΟΦΑΙΝΟΙΤΟΙΑΥΤΑ abiit in
 ΑΠΟΦΑΙΝΟΙΤΟΤΑΥΤΑ.

31. δύνω A Turr., cf. 5, 49.

32. ἐμοῦ ἐθέλ. ἐλέγγ. NMr.: ἐθ. ἐλ. ἐμοῦ. — vv. οὗτοι μὴ
 — ἡτιῶντο om. N. — εἰ τι ἡδικοῦντο] ἡδίκουν καὶ. (ἀδικοῦντα
 S.; cf. § 26).

τυρας παρέχομαι, ποῖ ἔτι ἐλθόντα δεῖ ἢ πόθεν ἀποδεῖξαντα τῆς αἰτίας ἀπολελύσθαι;

- 33 Ἦγοῦμαι μὲν οὖν καὶ ἐκ τῶν εἰρημένων καὶ ἀποδεδειγμένων ὡς ἄνδρες δικαίως ἂν μου ἀποψηφίσασθαι ὑμᾶς, καὶ ἐπίστασθαι ἅπαντας ὅτι οὐδέν μοι προσήκει τῆς αἰτίας ταύτης. ἵνα δ' ἔτι καὶ ἄμεινον μάθῃτε, τούτου ἕνεκα πλείω λέξω, καὶ ἀποδείξω ὑμῖν τοὺς κατηγοροὺς τούτους ἐπιорκοτάτους ὄντας καὶ ἀσεβεστάτους ἀνθρώπων, καὶ ἀξιούς οὐ μόνον ὑπ' ἐμοῦ μισεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ ὑφ' ὑμῶν πάντων καὶ τῶν ἄλλων πολιτῶν
- 34 τῆς δίκης ἕνεκα ταυτησί. Οὗτοι γὰρ τῇ μὲν πρώτῃ ἡμέρᾳ ἣ ἀπέθανεν ὁ παῖς, καὶ τῇ ὑστεραίᾳ ἣ προέκειτο, οὐδ' αὐτοὶ ἠξίουσι αἰτιᾶσθαι ἐμὲ οὐδ' ἀδικεῖν ἐν τῷ πράγματι τούτῳ οὐδέν, ἀλλὰ συνῆσαν ἐμοὶ καὶ διελέγοντο· τῇ δὲ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἣ ἐξέφερετο ὁ παῖς, ταύτῃ δὲ πεπεισμένοι ἦσαν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν τῶν ἐμῶν, καὶ παρεσκευάζοντο αἰτιᾶσθαι καὶ προαγορεύειν εἰργεσθαι τῶν νομίμων. τίνες οὖν ἦσαν οἱ πείσαντες αὐτούς; καὶ τίνος ἕνεκα καὶ πρόθυμοι ἐγένοντο πείσαι [αὐτούς];
- 35 δεῖ γὰρ με καὶ ταῦτα ὑμᾶς διδάξαι. κατηγορήσειν ἔμελλον Ἀριστίωνος καὶ Φιλίνου καὶ Ἀμπελίνου καὶ τοῦ ὑπογραμματοῦς τῶν θεσμοθετῶν, μεθ' οὗπερ συνέκλεπτον, περὶ ὧν εἰσήγγειλα εἰς τὴν βουλήν. καὶ αὐτοῖς ἐκ μὲν τῶν πεπραγμένων οὐδεμίᾳ ἦν ἐλπίς ἀποφεύξε-

33. μάθῃτε] πάθῃτε Z et vett. ed. (corr. Taylor).

34. ὑστερα N. — οὐδ' (οὐτ') αὐτοὶ ἠξ. ἀδικεῖσθαι οὐδ' (οὐτ') ἐμὲ ἀδικεῖν ci. J. — ταύτῃ] ταύτῃ N, ταυτὶ ABMZ. — δὴ NAB Taylor: δὲ. — post πεπεισμ. ἦσαν v. τινες addebatur, quod del. D. Mr. Turr. — τίνες codd. Tayl.: τίνος.

35. καὶ ante τοῦ ὑπογράφ. susp. J. — αὐτοῖς ante ἐλπίς iterat A pr.

σθαι — τοιαῦτα ἄρ' ἦν τὰ ἡδίκημένα —· πείσαντες δὲ τούτους ἀπογράφεσθαι καὶ προαγορεύειν ἐμοὶ εἰργεσθαι τῶν νομίμων, ἡγήσαντο ταύτην σφίσιν ἐσεσθαι σωτηρίαν καὶ ἀπαλλαγὴν τῶν πραγμάτων ἀπάντων. ὁ 36 γὰρ νόμος οὕτως ἔχει, ἐπειδὴν τις ἀπογραφῇ φόνου δίκην, εἰργεσθαι τῶν νομίμων· καὶ οὗτ' ἂν ἐγὼ οἴός τ' ἢ ἐπεξελθεῖν εἰργόμενος τῶν νομίμων, ἐκείνοι τε ἐμοῦ τοῦ εἰσαγγεῖλαντος καὶ ἐπισταμένου τὰ πράγματα μὴ ἐπεξιόντος ῥαδίως ἐμελλον ἀποφεύξεσθαι καὶ δίκην οὐ δώσειν ὑμῖν ὧν ἡδίκησαν. καὶ τοῦτο οὐκ ἐπ' ἐμοὶ πρῶτον ἐμηχανήσαντο Φιλῖνος καὶ οἱ ἕτεροι, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ Λυσιστράτῳ πρότερον, ὥς αὐτοὶ ὑμεῖς ἠκούσατε. καὶ οὗτοι τότε μὲν πρόθυμοι ἦσαν ἀπογράφεσθαί με 37 εὐθύς τῇ ὑστεραίᾳ ἢ ὁ παῖς ἐθάπτετο, πρὶν τὴν οἰκίαν καθῆραι καὶ τὰ νομιζόμενα ποιῆσαι, αὐτὴν ταύτην φυλάξαντες τὴν ἡμέραν ἐν ἣ ἔμελλεν ὁ πρῶτος ἐκείνων κριθήσεσθαι, ὅπως μὴδὲ καθ' ἐνὸς αὐτῶν οἴός τε γενοίμην ἐπεξελθεῖν μὴδ' ἐνδειξαι τῷ δικαστηρίῳ ἀδικήματα· ἐπειδὴ δὲ αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς τοὺς τε νόμους 38 ἀνέγνω, καὶ <τὸν> χρόνον ἐπέδειξεν ὅτι οὐκ ἐγχωροίη ἀπογράψασθαι καὶ τὰς κλήσεις καλεῖσθαι ὅσας ἔδει, καὶ ἐγὼ τοὺς ταῦτα μηχανωμένους εἰσάγων εἰς τὸ δικα-

ἄρ'] γὰρ Bait. — vv. καὶ προαγορ. — νομίμων suspecta D.

36. ἢ J.: ἦν. — ὑμῖν] ἐμοὶ A pr. — πρῶτον] μόνον A pr.

37. τότε μὲν πρόθυμοι N Mr.: μὲν πρόθ. τότε. — ὑστεραία ἢ ἢ Bait. cf. Turr. ad Lys. 19, 22. — καθῆραι S.: καθάραι. — οἴός τε codd. R.: οἴός τε με. — ἐγενόμην A pr. — ἐνδειξαι] ἐπιδειξαί?

38. αὐτοῖς in mg. A, αὐτ' ... N pr., m. 2 αὐτός. — τοὺς τε] τούτους A pr. — χρόνον Steph., <τὸν> χρ. Mr.: χρόνους. — ἐπέδειξε NJ.: ἀπέδειξε. — ὅτι D. Mr.: τί.

στήριον εἶλον ἅπαντας, καὶ ἐτιμήθη αὐτοῖς ὧν ὑμεῖς
 ἐπίστασθε, καὶ οὗτοι ὧν ἕνεκα ἐλάμβανον χρήματα
 οὐδὲν αὐτοῖς οἰοί τε ἦσαν ὠφελῆσαι, τότε δὴ προσ-
 146 ἰόντες | αὐτῷ τ' ἐμοὶ καὶ τοῖς φίλοις ἐδέοντο δια-
 λαγῆναι, καὶ δίκην ἔτοιμοι ἦσαν διδόναι τῶν ἡμαρτη-
 39 μένων. καὶ ἐγὼ πεισθεὶς ὑπὸ τῶν φίλων διηλλάγην
 τούτοις ἐν τῇ πόλει ἐναντίον μαρτύρων, οἵπερ διήλλατ-
 τον ἡμᾶς πρὸς τῷ νεῷ τῆς Ἀθηνᾶς· καὶ μετὰ τοῦτο
 συνῆσάν μοι καὶ διελέγοντο ἐν τοῖς ἱεροῖς, ἐν τῇ ἀγορᾷ,
 ἐν τῇ ἐμῇ οἰκίᾳ, ἐν τῇ σφετέρᾳ αὐτῶν καὶ ἐτέρωθι
 40 πανταχοῦ. τὸ τελευταῖον, ὃ Ζεῦ καὶ θεοὶ πάντες, Φιλο-
 κράτης αὐτὸς οὕτως ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ἐναντίον τῆς
 βουλῆς, ἐστὼς μετ' ἐμοῦ ἐπὶ τοῦ βήματος, ἀπτόμενος
 ἐμοῦ διελέγετο, ὀνόματι οὗτος ἐμὲ προσαγορεύων, καὶ
 ἐγὼ τοῦτον, ὥστε δεινὸν δόξαι εἶναι τῇ βουλῇ, ἐπειδὴ
 μοι ἐπύθετο προειρημένον εἰργεσθαι τῶν νομίμων ὑπὸ
 τούτων, οὓς ἐώρων μοι τῇ προτεραίᾳ συνόντας καὶ
 41 διαλεγομένους. σκέψασθε δὲ καὶ μοι μνήσθητε ὃ ἄν-

αὐτοῖς οἰοί τε κτέ.] αὐτοὺς rescribere in promptu est. „pot-
 erat abesse αὐτοὺς“ J. cf. 5, 18.

39. ἐν τῇ πόλει] ἐν Διπολείῳ Scheibe coll. Harp.: Δι-
 πόλεια· ἐορτὴ τις ἦν Ἀθήνῃσι τὰ Διπόλεια· Ἀ. ἐν τῷ περὶ
 τοῦ χορευτοῦ. Tempus sane Diipoliorum convenit, sed nisi
 erravit Harp. (exstat Δ. or. 2 δ 8), de extrema potius parte
 orationis, quae manca esse videtur, cogitandum erit. — καὶ
 ἐν τῇ σφ. ἐαυτῶν N. — ἐτέρωθι AMald.

40. οὗτος NMr.: ὁ τοιοῦτος (ONOMATIOΤΤΟC vel ONO-
 τ^{τι} ΜΑCΤΙΟΤΤΟC antiquitus fuerit). οὕτως αὐτός τ' ci. W. num
 οὗτός <τε>? — μοι post ἐπειδὴ habuit pr. A, post εἰργεσθαι
 add. corr. (v.); ante εἰργεσθαι collocant NMr. — ἐώρων NJ.:
 εἶρα. — προτεραία Turr.: προτέρᾳ. — ante § 41 intercidi-
 se ΜΑΡΤΥΡΕC susp. §.

δρες· ταῦτα γὰρ οὐ μόνον μάρτυσιν ὑμῖν ἀποδείξω, ἀλλὰ καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν ἔργων ἃ τούτοις πέπρακται ῥαδίως γνώσεσθε ὅτι ἀληθῆ λέγω. καὶ πρῶτον ἃ τοῦ βασιλέως κατηγοροῦσι καὶ διὰ τὴν ἐμὴν σπουδὴν οὐ φασιν ἐθέλειν αὐτὸν ἀπογράφεσθαι τὴν δίκην, τοῦτο δὲ κατ' αὐτῶν τούτων ἔσται τεκμήριον ὅτι οὐκ ἀληθῆ λέγουσι. ἔδει μὲν γὰρ τὸν βασιλέα, ἐπειδὴ ἀπεγράψατο, 42 τρεῖς προδικασίας ποιῆσαι ἐν τρισὶ μηνσί, τὴν δίκην δ' εἰσάγειν τετάρτῳ μηνί, ὥσπερ νυνί· τῆς δ' ἀρχῆς αὐτῷ λοιποὶ δύο μῆνες ἦσαν, Θαραγγιῶν καὶ Σκιροφοριῶν. καὶ οὐτ' εἰσάγειν δῆπου οἷός τ' ἂν ἦν ἐφ' ἑαυτοῦ, οὔτε παραδοῦναι φόνου δίκην ἔξεστιν, οὐδὲ παρέδωκεν οὐδεὶς πώποτε βασιλεὺς ἐν τῇ γῇ ταύτῃ. ἦν τινα οὖν μήτε εἰσάγειν μήτε παραδοῦναι ἔξῃν αὐτῷ, οὐδ' ἀπογράφεσθαι ἡξίου παρὰ τοὺς ὑμετέρους νόμους. καὶ 43 ὅτι οὐκ ἀδικεῖ αὐτούς, μέγιστον σημεῖον· Φιλοκράτης γὰρ οὐτοσὶ ἐτέρους <μὲν> τῶν ὑπευθύνων ἔσεις καὶ ἐσυκοφάντει, τούτου δὲ τοῦ βασιλέως, ὃν φασι δεινὰ καὶ σχέτλια εἰργάσθαι, οὐκ ἦλθε κατηγορήσων εἰς τὰς εὐθύνας. καίτοι τί ἂν ὑμῖν τούτου μείζον τεκμήριον ἀποδείξαιμι, ὅτι οὐκ ἡδικεῖτο οὐδ' ὑπ' ἐμοῦ οὐδ' ὑπ'

41. μὲν post πρῶτον add. Dobr., contra dicit Geb. Lys. p. 297. — ἐθέλειν αὐτὸν NMr.: αὐτὸν ἐθέλειν. — τοῦτο δὲ Bait.

42. εἰ δὲ ἀπεργ. W. — προδικασίας] cf. Poll. 8, 24: προδικασία ὡς Ἀντιφῶν (Phot. p. 452 conf. Schoell). προδιαδικασίας NΔ, προδικασίας A pr. (Bk.); διαδικασίας v. — γαραγγιῶν AB. — Σκιροφοριῶν NABMr.: Σκιροφοριῶν. — οἷός τ' ἂν ἦν] ὅν om. pr. A; ἂν del. Bk. Dobs. Turr. — οὔτε παραδοῦναι c. R. Bk.: οὐδὲ παρ. — δίκην post φόνου add. NMr. — ὑμετέρους NΔ Dobs. Mr.: ἡμετέρους.

43. ἡδίκει cum R. Bk. Turr. — τούτου μείζον NMZMr.: μείζ. τούτου.

- 44 ἐκείνου; ἐπειδὴ δὲ οὗτοσι ὁ βασιλεὺς εἰσῆλθεν, ἐξὸν αὐτοῖς ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ἀρξαμένοις τοῦ Ἑκατομβαιῶνος μηνὸς τριάκονθ' ἡμέρας συνεχῶς τούτων ἢ τινι ἐβούλοντο ἀπογράφεσθαι, ἀπεγράφοντο οὐδεμιᾶ· καὶ αὐθις τοῦ Μεταγειτινῶνος μηνὸς ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ἀρξαμένοις ἐξὸν αὐτοῖς ἀπογράφεσθαι ἢ τινι ἐβούλοντο, οὐδ' αὖ πω ἐνταῦθα ἀπεγράψαντο, ἀλλὰ παρεῖσαν καὶ τούτου τοῦ μηνὸς *εἴκοσιν ἡμέρας· ὥστε αἱ σύμπασαι ἡμέραι ἐγένοντο αὐτοῖς πλέον ἢ *πεντήκοντα ἐπὶ τούτου τοῦ βασιλείως, ἐν αἷς ἐξὸν αὐ-
- 45 τοῖς ἀπογράψασθαι οὐκ ἀπεγράψαντο. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι ἅπαντες ὅσοις ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ βασιλείως ὁ χρόνος μὴ ἐγγωρεῖ....., οὗτοι δ' ἐπιστάμενοι μὲν τοὺς νόμους ἅπαντας, ὁρῶντες δ' ἐμὲ βουλευόντα καὶ εἰσιόντ' εἰς τὸ βουλευτήριον — καὶ ἐν αὐτῷ τῷ βουλευτηρίῳ Διὸς βουλαίου καὶ Ἀθηνᾶς βουλαίας ἱερὸν ἐστὶ, καὶ εἰσιόντες οἱ βουλευταὶ προσεύχονται, ὧν καὶ γὰρ εἷς ἦ, ὃς ταῦτα πράττων, καὶ εἰς τᾶλλα ἱερὰ πάντα εἰσιὼν μετὰ τῆς βουλῆς, καὶ θύων καὶ εὐχόμενος ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύ-

44. δὲ Geb. arg. ex contr. 295: γὰρ. — ἀρξαμένους pr. A. — τριάκονθ' ἡμέρας] τρ. ἡμέραι ὁ (i. e. ΗΜΕΡΑΙC) NA, τρ. ἡμέρας ὁ B. — ἀπογο. ἢ τινι] ἢ om. NAB. — αὖ πω scripsi, αὖ Bk.: αὐτῷ NA, αὐτὸ v. — παρεῖσαν ND. Turr.: παρῆσαν. — εἴκοσιν et πλέον ἢ πενήκοντα corrupta esse viderunt Sam. Petitus (Comm. in leg. Att. p. 49) et Mr., coll. § 45 πρωτανεύσας κτέ. Fort. πέντε ἢ ἔξ (h. e. ε' ἢ 5') et πλέον ἢ πέντε καὶ τριάκοντα rescribenda sint. — ἡμέρας] ἡμέραις N et corr. A, ἡμέραι pr. A. — πλεῖν ἢ Fr.

45. ὅσοις] ult. littera in ras. A, ὅσοι N. — ὁ χρόνος om. pr. A. — ἐγγωρεῖ D. (Geb. p. 178) J.: ἐχώρει N, ἐνεχώρει A v. Lacunam indic. R. — εἰσιόντ' εἰς NMr.: εἰσιόντ' εἰς AR. (similiter Scal.?) Bk., εἰσιόντες v. — ἢ J.: ἦν. — ὃς ταῦτα scripsi (καὶ τ. S.): ὁ ταῦτα. — ἱερὰ πάντα NMr.: πάντα ἱερὰ.

της, καὶ πρὸς τοῦτοις πρυτανεύσας τὴν πρώτην πρυτανείαν ἄπασαν πλὴν δυοῖν ἡμέραιν, καὶ λεροποιῶν καὶ θύων ὑπὲρ τῆς δημοκρατίας, καὶ ἐπιψηφίζων καὶ λέγων γνώμας περὶ τῶν μεγίστων καὶ πλείστου ἀξίων τῇ πόλει φανερός ἦ· καὶ οὗτοι παρόντες καὶ ἐπιδημοῦντες, 46 ἔξὸν αὐτοῖς ἀπογράφεσθαι καὶ εἰργεῖν ἐμὲ τούτων ἀπάντων, οὐκ ἡξίουں ἀπογράφεσθαι· καίτοι ἱκανά γ' ἦν ὑπομνήσαι καὶ ἐνθυμηθῆναι, εἴπερ ἡδικοῦντο, ἀμφοτέρω καὶ σφῶν αὐτῶν ἔνεκα καὶ τῆς πόλεως. διὰ τί οὖν οὐκ ἀπεγράφοντο; δι' ὃ τι συνῆσαν καὶ διελέγοντο· συνῆσάν τε γάρ μοι οὐκ ἀξιοῦντες φονεά εἶναι, καὶ οὐκ | ἀπεγράφοντο τούτου αὐτοῦ ἔνεκα, οὐχ ἡγνούμενοί 141 με ἀποκτεῖναι τὸν παῖδα οὐδ' ἔνοχον εἶναι τοῦ φόνου οὐδὲ προσήκειν μοι τούτου τοῦ πράγματος οὐδέν. καίτοι πῶς ἂν ἄνθρωποι σχετλιώτεροι ἢ ἀνομώτεροι 47 γένοιτο; οἳ τινες ἄπερ αὐτοὶ σφᾶς αὐτοὺς οὐκ ἐπεισαν, ταῦθ' ὑμᾶς ἀξιοῦσι πείσαι, καὶ ἃ αὐτοὶ ἐργῶ ἀπεδίκασαν, ταῦτα ὑμᾶς κελεύουσι καταδικάσαι· καὶ οἱ μὲν ἄλλοι ἄνθρωποι τοῖς ἐργοῖς τοὺς λόγους ἐξελέγχουσιν, οὗτοι δὲ τοῖς λόγοις ζητοῦσι τὰ ἔργα ἄπιστα καταστῆσαι. καίτοι εἰ μηδὲν ἄλλο μῆτε εἶπον μῆτε 48 ἀπέφηνα μῆτε μάρτυρας παρεσχόμεν, ἀλλὰ <αὐτὰ>

πρυτανέων ci. Mr. — ἡ J.: ἦν.

46. ἔξων] ἐξ ὧν AB. — καίτοι auct. R. Bk.: καί. — ὑπομνησθῆναι P. — αὐτῶν om. pr. A. — οὖν οὐκ ἀπεργ. R. Bk.: ὅπου κατέργ. — διὰ τί συνῆσαν R. Bk., δι' ὃ τι συν. D.: διὰ τί συνῆσαν.

47. γένοιτο; Gebauer (erat γένοιτο, et mox καταδικάσαι). — αὐτοὺς om. pr. A. — καταδικάσειν N, καταδικάσαι A. — ἄπιστα R. Bk.: πιστά.

48. καίτοι εἰ] καίτοι of N pr. (corr.²).

ταῦτα ὑμῖν ἀπέδειξα, τούτους ὅπου μὲν χρήματα λαμβάνοιεν ἐπ' ἐμοί, αἰτιωμένους καὶ προαγορεύοντας, ὅπου δὲ μὴ εἶη ὁ δῶσων, συνόντας καὶ διαλεγομένους, ἱκανὰ ἦν καὶ αὐτὰ ταῦτα ἀκούσαντας ἀποψηφίσασθαι καὶ τούτους νομίζειν ἐπιφοροτάτους καὶ ἀνοσιωτάτους
 49 πάντων ἀνθρώπων. οὗτοι γὰρ ποίαν δίκην οὐ δικάσαιτ' ἂν ἢ ποῖον δικαστήριον οὐκ ἐξαπατήσειαν ἢ τίνας ὄρκους οὐκ ἂν τολμήσειαν παραβαίνειν, οἳ τινες καὶ νῦν τριάκοντα μνᾶς ἐπ' ἐμοὶ λαβόντες παρὰ τῶν ποριστῶν καὶ τῶν πωλητῶν καὶ τῶν πρακτόρων καὶ τῶν ὑπογραμμάτεων οἳ τούτοις ὑπεγραμμάτευνον, ἐξελάσαντές με ἐκ τοῦ βουλευτηρίου, ὄρκους τοιούτους διωμόσαντο, ὅτι πρυτανεύων πνυθόμενος αὐτοὺς δεινὰ καὶ σφέτλια ἐργάζεσθαι εἰσῆγον εἰς τὴν βουλὴν, καὶ
 50 ἐδίδαξα ὥς χρὴ ζητοῦντας ἐπεξελεθεῖν τῷ πράγματι. καὶ νῦν δίκην διδόασιν ὧν ἡδικήκασιν αὐτοὶ τε καὶ οἱ μεσεγγυησάμενοι, [καὶ] παρ' οἷς ἐτέθη τὰ χρήματα, καὶ τὰ πραχθέντα φανερὰ γέγνηται, ὥστ' οὐδ' ἂν οὗτοι βούλωνται ἀρνεῖσθαι ῥαδίως οἰοί τ' ἔσονται.
 51 οὕτως αὐτοῖς πέπρακται τὰ πράγματα. ποῖον οὖν δικαστήριον οὐκ ἂν ἔλθοιεν ἐξαπατήσοντες, ἢ τίνας

μόνον post ταῦτα add. R. — τούτους Ald.: τούτοις. — ἱκανὰ ἂν ἦν D. — ante vel post ἀκούσ. add. πείθειν ὑμᾶς ἐμοῦ R.; μου post ἀποψ. etiam J. desiderat.

49. πωλητῶν R.: πολιτῶν. — ἐγραμμάτευνον A pr. sec. Sigg. (sec. J. τούτοις ὑπεγραμμ. ex τούτουσέγραμτ A). — διωμόσαντο R.: διομόσαντος A et pr. N, corr.² διομόσαντες. — εἰσῆγον] εἰσῆγγελλον Bake. — πράγματι AB.

50. μεσεγγυησάμενοι N et corr. ABk.: μετεγγυησ. A pr. rell. — καὶ post μεσ. del. Platner (Proc. u. Klag. II p. 364).

51. totam hanc § del. esse susp. Philippi (d. Areop. u. d. Epheten p. 32 sq.).

ὄρκους οὐκ ἂν τολμήσαιεν παραβαίνειν οὗτοι οἱ ἀν-
οσιώτατοι, οὔτινες καὶ ὑμᾶς εἰδότες εὐσεβεστάτους τῶν
Ἑλλήνων δικαστὰς καὶ δικαιοτάτους καὶ ἐφ' ὑμᾶς
ἤκουσιν ἑξαπατῆσונτες εἰ θύναιντο, ὄρκους τοιούτους
διομοσάμενοι.

ὄντας post δικαιοτ. in ed. I addidi. — ἐφ' del. Geb. (arg.
ex contr. p. 20). — τοιούτους Mr. coll. § 49 (cf. etiam 5, 15):
τοσούτους. — subicit Ν φάγον ἀπολογία. deesse quaedam recte
suspiciari videtur Mr.

FRAGMENTA.

A. FRAGMENTA ANTIPHONTIS ORATORIS.

I. ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΜΕΤΑΣΤΑΣΕΩΣ.

V. Plutarch. V. Antiph. §§ 11. 20 quaeque ad hunc locum
adnotavi.

1. Στασιώτης· Ἀ. ἐν τῷ περὶ τῆς μεταστάσεως·
περὶ τοίνυν ᾧν Ἀπόληξις κατηγορήκεν, ὡς στα-
σιώτης ἢ <καί> ἐγὼ καὶ ὁ πάππος ὁ ἐμός. εἰκε
νῦν ὁ ῥήτωρ ιδίως ἐπὶ τοῦ δορυφόρου κεχρησθαι τῷ
ὀνόματι· ἐν γοῦν τοῖς ἐξῆς φησιν ὅτι· οὐκ ἂν τοὺς
μὲν τυραννοῦντας ἡδυνήθησαν οἱ πρόγονοι κο-
λάσαι, τοὺς δὲ δορυφόρους ἡδυνάτησαν. Harp.

2. διαστῆσαι ἀντὶ τοῦ διαταράξαι καὶ οἶον
ἀδύνατον ποιῆσαι Ἀ. ἐν τῷ π. τ. μεταστ. Harp.

3. Ἀ. ἐν τῷ περὶ τῆς μεταστ.· καὶ τοὺς ἐμπο-
δῶν ἐκολάσατε, ἀντὶ τοῦ τοὺς ἐμπεσόντας. Harp.
s. v. ἐμποδῶν, cf. Etym. M. p. 336, 35.

4. ἐπεσκήψατο — — λέγεται δὲ ἐνίοτε κατὰ
τὸ σπάνιον καὶ ἐπὶ τοῦ ἐγκαλέσαι φόνου, ὡς Ἀ. ἐν τῷ
π. τ. μεταστ. Harp. cf. Etym. M. p. 355, 36.

5. Ἡετιώνεια· Ἀ. ἐν τῷ π. τ. μεταστ. Harpocr.

1. ἢ scripsi: ἦν. — κολάσαι D. S.: καλέσαι. — 5. ἡετιωνεία
A Ald., ἡετιονεία D, ἡετιωνία cett., ἡετιωνεια Phot., Ἡετιώνεια
Suid. Steph. Byz.

6. τετρακόσιοι· Ἀ. ἐν τῷ π. τ. μεταστ. Harpoer.
Ad eandem orationem frag. 77 (fort. etiam 79) referendum esse videtur.

II. ΠΕΡΙ ΑΝΔΡΑΠΟΔΙΣΜΟΥ.

7. Ἐπειδὴ γὰρ ἀπωκίσθην Ἀθήναζε καὶ ἀπηλλάγην τῆς κληρουχίας. B. A. p. 352, 29 (Bachm. Anecd. p. 40, 19).

III. ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΓΡΑΦΗΝ ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

Cf. Plut. Vit. Antiph. § 20: ὁ πρὸς Δημοσθένην τὸν στρατηγὸν παρανόμων.

8. Ἄλλος δὲ ἐστὶν Ἀλκιβιάδης οὗ μνημονεύει Ἀντιφῶν ἐν τῇ πρὸς τὴν Δημοσθένους γραφῇ ἀπολογία· — — ἐστὶ δὲ Φηγοῦσιος, Ἀλκιβιάδου ξένος. Harp. s. v. Ἀλκιβ.; cf. Bekker. Anecd. p. 378, 22.

9. ἀποτειχίσαι τὸ ἀπολαβεῖν τείχει καὶ ἀποκλείσαι τῆς ἐξόδου, ἀποτειχισμένος δὲ ὁ ἀπειλημένος καὶ ἀποκεκλεισμένος τῷ τείχει· Ἀντιφῶν ἐν τῇ πρὸς τὴν Δημ. γρ. ἀπολ. καὶ Θουκυδίδης. Harp.; cf. Bekk. Anecd. p. 437, 28.

10. δεκατεντάς ἀντὶ τοῦ τελώνας τοὺς τὴν δεκάτην ἐκλέγοντας Ἀ. ἐν τῇ πρὸς Δημ. γρ. ἀπολ. Harp.

11. κελέοντες Ἀ. ἐν τῇ πρὸς Δημ. γρ. ἀπολ. ἵνα τοὺς κελέοντας κατέπηξεν. κυρίως μὲν κελέ-

7. ἀπωκίσθην S.: ἀπώκεις τὴν. — 8. τὴν om. BCFH. — γραφῆς BCH. — ξένος] ἀνεπιός suo iure ci. S. et Naberns coll. Xen. Hell. 1, 2, 13. — 9. τὴν om. CF. — δημοσθένην C, δρόμους F. — γραφῇ ἀπολ. om. ABCF Ald. (add. Maussacus). — 10. δημοσθένην γραφῇ om. ἀπολ. ABC; γραφῇ etiam Ald.; om. ἀπολ. etiam J Ald. — 11. πρὸς (τὸν add. Phot. Suid.) Δημοσθένην γραφῇ (om. ἀπολ.) Phot. Suid.

οντές εἰσιν οἱ ἱστίοποδες — —· μεταφορικῶς δὲ νῦν ὁ ῥήτωρ λέγει ἂν τὰ ὀρθὰ ξύλα. Harp.

12. σκαφίον· Ἀ. ἐν τῇ πρὸς τὴν Δημ. γρ. ἀπολ. ὅτι δὲ τὸ σκαφίον εἶδος κουρᾶς, καὶ Ἀριστοφάνης Γήρα. Harp.

13. συνήγοροι· Ἀντ. ἐν τῇ πρὸς τὴν Δημ. γρ. ἀπολ. καὶ ἐν τῷ περὶ τοῦ Λινδίου φόρου. Harp.

14. ἄνδρων· Ἀ. ἐν τῇ πρὸς τὴν Δημ. γραφὴν ἀπολογία. Ἄνδρωνά φησιν εἶναι Κρατερός ἐν θ' τῶν ψηφισμάτων τὸν γράψαντα τὸ ψήφισμα τὸ περὶ Ἀντιφώντος τοῦ ῥήτορος. ἦν δὲ εἷς τῶν υ' ὁ Ἄνδρων. Harp.

IV. ΕΠΙΤΡΟΠΙΚΟΣ <ΚΑΤΑ> ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΥ.

15. ὅτι οἱ ποιητοὶ παῖδες ἐπανελθεῖν εἰς τὸν πατρῶον οἶκον οὐκ ἤσαν κύριοι, εἰ μὴ παῖδας γνησίους καταλίποιεν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ποιησαμένου, Ἀ. ἐπιτροπικῶ <κατὰ> Καλλιστράτου καὶ Σόλων ἐν κα' Νόμων. Harp.

V. ΕΠΙΤΡΟΠΙΚΟΣ ΤΙΜΟΚΡΑΤΕΙ.

16. Σπάρτωλος· Ἀ. ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἐπιτροπικὸς Τιμοκράτει. Harp.

VI. ΚΑΤΑ ΠΗΠΟΚΡΑΤΟΥΣ.

Cf. Plut. Vit. Antiph. § 21 quaeque ad eum locum

ἱστίοποδες Maussac.: ἰνόποδες (ἰνοπαλίδες vel sim.). — 12. τὴν Δημ.] διογένους BCG. — 13. ἐν τῇ] ἐν τῷ C, om. BG. — ἀπολ. om. BCG Ald. (A?); add. Maussacus. — 14. τῇ C: τῷ. — γραφὴν ἀπολογία cum S. Dd.: om. A, ἀντιγραφὴν v. — θ'] ε Meineke. — 15. κατὰ add. S.: nisi Καλλιστράτου ut Τιμοκράτει legendum est. — 16. τιμοκράτης A Ald., τιμοκράτω B.

de lectione codicum (τοῦ *λατροῦ στρατηγοῦ*) et virorum doctorum dissensione adnotavi.

VII. ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΑΛΛΙΟΥ ΕΝΔΕΙΞΙΝ ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

17. ἀντὶ δὲ τοῦ ἀποδεδόμεθα διεθέμεθα εἶπεν 18
'Α. ἐν τῷ πρὸς τὴν Καλλίου ἐνδειξιν. Harp. s. v.
διάθεσις.

18. ἔρμα ἢ ὕφαλος πέτρα· 'Α. ἐν τῇ πρὸς Καλλίου 19
ἐνδειξιν ἀπολογία. Harp.

19. ἤσμεν ἀντὶ τοῦ ἤδειμεν. 'Α. πρὸς τὴν Καλλ. 20
ἐνδ. ἀπολογία· ἡμεῖς μὲν οὖν οὔτε ναυτικὸν
ἤσμεν ὁπόσον δέοι. Harp.

20. μοιρολογγῆσαι ἀντὶ τοῦ μέρους μεταλαβεῖν 21
'Α. ἐν τῇ πρὸς Καλλίου ἐνδ. ἀπολ. Harp. cf. Phot.
p. 275, 11; Poll. 4, 176.

VIII. ΚΑΤΑ ΛΑΙΣΠΟΔΙΟΥ.

21. ἀπιστεῖν ἀντὶ τοῦ ἀπειθεῖν 'Α. κατὰ Λαι- 22
σποδίου. Harp.

22. Γαληψός· 'Α. κατὰ Λαισποδίου. Harp. 23

23. ἐπίσκοπος· 'Α. ἐν τῷ περὶ τοῦ Λινδίων φό- 24
ρου καὶ ἐν τῷ κατὰ Λαισποδίου. εἰκόασιν ἐκπέμπεσθαι
τινες ὑπὸ Ἀθηναίων εἰς τὰς ὑπηκόους πόλεις ἐπισκε-
πτόμενοι τὰ παρ' ἐκάστοις. Harp.

17. ἀπεδόμεθα? — διεθέμεθα] διὰ θέμεθα Ald., δοώμεθα
B, δὴ διώσμεθα AJ. — 18. ἔρμα ἢ Blomfield S. (ἔρμα Vales.):
ἐρμᾶν (ἐρμῖαν, ἐρμᾶν) codd. — 19. ἤσμεν Valcken. S.: ἤσμεν
B, cet. ἤεμεν vel ἤεμεν. — ἀπολογίαν A Ald. — ὁπόσον po-
stulat S.; nisi verbum post δέοι excidit. — 20. μοιροδικῆσαι
codd. Harp., μοιροδοκῆσαι Suid. Phot.; ap. Poll. μοιρολογῆσαι
A (quod Harpocrationi restit. Vales.), μοιρολαχῆσαι alii, μοι-
ρολογγῆσαι Valck. et ap. Harp. Dd. — 21. λαισπονδίου A,
λαισπονδίου cett.

- 25 24. Οἰσύμη· Ἄ. ἐν τῷ κατὰ Λαισποδίου. Harp.
- x IX. ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΙΝΔΙΩΝ ΦΟΡΟΥ.
- 26 25. Ἀμφίπολις· Ἄ. περὶ τοῦ Δινδίων φόρου.
Harpocr.
- 27 26. ἀπειπεῖν ἀντὶ τοῦ ἀποκαμεῖν καὶ ἀδυνατῆ-
σαι Ἄ. ἐν τῷ περὶ τοῦ Δινδίων φόρου, καὶ ἀντὶ τοῦ
ἀπαρνήσασθαι παρὰ τῷ αὐτῷ. Harp.
- 28 27. ἅττα (h. l. ἅττα scil.) ἀντὶ μὲν τοῦ ὅσα ἢ
ἅτινα Ἄ. ἐν τῷ περὶ τοῦ Δινδίων φόρου. Harp.
- 29 28. δι' ἐνιαυτοῦ ἀντὶ τοῦ δι' ὅλου τοῦ ἐνιαυ-
τοῦ Ἄ. περὶ τοῦ Δινδίων φόρου. Harp.
- 30 29. ἐπαγγελία· — — λέγεται δὲ — τὸ ἐπαγ-
γέλλεσθαι καὶ ἀντὶ τοῦ προστάττειν ἢ αἰτεῖσθαι, ὥς
παρά τε Ἀντιφῶντι ἐν τῷ περὶ τοῦ Δινδίων φόρου καὶ
Δημοσθένει ἐν τῷ περὶ πρεσβείας. Harp.
- 31 30. ἐπίσκοπος. V. fr. 23.
- 32 31. προσφορά ἀντὶ τοῦ πρόσδοτος Ἄ. ἐν τῷ περὶ
τοῦ Δινδίων φόρου. Harp.
- 33 32. συνήγοροι. V. fr. 13.
- 34 33. τριβωνενόμενοι· Ἄ. ἐν τῷ περὶ τοῦ Διν-
δίων φόρου. ἦτοι ἀντὶ τοῦ τριβὰς ἐμποιοῦντες, ἢ ἀντὶ
τοῦ τεχνάζοντες ἀπὸ τοῦ τριβωνες εἶναι πραγμάτων.
Harp.

24. λαισπονδίου C(B?), λαισπονδίου A. — 25. ληνάων φόρου M,
λινάιον (ληναίου Ald.) φόρου A, ληναιοφόρου C, ληναιοφόρου BF;
Δινδίων φ. Valesius. At Διμναίων φόρου S., novam orationem (IX)
inde efficiens. — 26. Ante καὶ ἀντὶ S. e collatione Suidae s.
v. ἀπειπάτο et Cramer. Anecd. IV p. 490, 5 aliquid excidisse
suspiciatur, in hunc modum ut τῷ αὐτῷ ad Lysiam iam re-
ferendum sit. — 27. τοῦ] τῶν ABF Ald. — λιδίων F. — φό-
ρον A. — 28. λινδῶν ABJN Ald. — 31. προσφορά A. — 32.
τοῦ] τῶν A Ald. — 33. λινδίου C.

X. ΠΕΡΙ ΜΥΡΡΟΥ.

XI

34. 35. Ἀντιφῶν τῷ ἅττα κέχρηται ἀντὶ τοῦ 35
 ἅτινα ἐν τῇ ἀπολογία τοῦ Μύρρου· οὐ γὰρ πω ἐπε-
 πόνθη ταῦτα, ἅττα νῦν πέπονθα ὑπὸ τούτου.
 καὶ αὐθις· Οἱ γὰρ ἄνθρωποι ἅττα ἂν ὁρῶσι τῇ 36
 ὄψει πιστότερα ἡγοῦνται ἢ οἷς εἰς ἀφανὲς ἤκει
 ὁ ἐλεγχος τῆς ἀληθείας. Suid. 1, 1 p. 822, 15
 Bernh.

XI. ΠΡΟΣ ΝΙΚΟΚΛΕΑ ΠΕΡΙ ΟΡΩΝ.

XII

36. ἀργυροκοπεῖον· Ἀ. ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα. 37
 ὅπου κόπτεται τὸ νόμισμα· ὃ νῦν σημαντήριόν τινες
 καλοῦσι. Harp.

37. διὰ μέσου τείχους· Ἀ. πρὸς Νικοκλέα. τριῶν 38
 ὄντων τειχῶν ἐν τῇ Ἀττικῇ — —, τοῦ τε βορείου καὶ
 τοῦ νοτίου καὶ τοῦ Φαληρικοῦ, διὰ μέσου τῶν παρ'
 ἐκάτερα ἐλέγετο τὸ νότιον. Harp.

38. ὅτι δὲ καὶ Ἑρμῶν στοά τις ἐλέγετο, δεδή- 39
 λωκε καὶ Ἀ. ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα. Harp. s. v. Ἑρμαῖ.

39. εὐθύωρον τὸ κατ' εὐθείαν Ἀ. ἐν τῷ πρὸς 40
 Νικ. Harp.

40. Κεραμεικός· Ἀ. ἐν τῷ πρὸς Νικ. περὶ ὄρων. 41
 ὅτι δύο εἰσὶ Κεραμεικοί, ὥς καὶ ὁ ῥήτωρ φησίν, ὁ μὲν
 ἔνδον τῆς πόλεως, ὁ δὲ ἔτερος ἔξω — —, δηλοῖ Καλ-
 λικράτης ἢ Μενεκλῆς ἐν τῷ περὶ Ἀθηνῶν. Harp.

34. Μύρον E et Med. — οὐ γὰρ πω Cob. N. L. p. 277:
 οὐ γὰρ ἐγώ. — ἐπεπόνθειν v., πέπονθα E; ἐπεπόνθη Cob. —
 ταῦτα] τότε mal. S. — 36. cf. Poll. 2, 57 ex Antiphonte: τῇ
 ὄψει, ἡγουν τοῖς ὀφθαλμοῖς. — ἀφανὲς] ἀσφαλὲς B. — 37. τεί-
 χους (τοῦ τείχους A) codd., quod defendit S.; τείχος post Brun-
 ckium Dindorf. et Bergk. (sed Dd. in ed. Harp. τείχους). —
 38. Ἑρμῶν Sluiter S.: Θερμῶν.

- 42 41. λέσχαι· Ἀ. ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα. λέσχας ἐλεγον δημοσίους τινὰς τόπους, ἐν οἷς σχολὴν ἄγοντες ἐκαθέζοντο πολλοί. Harp.
- 43 42. παρὰ βυστον. οὕτως ἐκαλεῖτό τι τῶν παρ' Ἀθηναίοις δικαστηρίων, ἐν ᾧ ἐδίκαζον οἱ ἰα'. Ἀ. ἐν τῷ πρὸς Νικ. περὶ ὄρων. Harp.
- 44 43. πρυτανείας· Ἀ. ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα. ἔστι δὲ ἀριθμὸς ἡμερῶν ἡ πρυτανεία ἥτοι λς' ἢ λς', ἃς ἐκάστη φυλὴ πρυτανεύει. Harp.
- 45 44. Στεφανηφόρος· Ἀ. ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα. Στεφανηφόρου ἡρώδου, ὡς ἔοικεν, ἦν ἐν ταῖς Ἀθήναις. Harpocr.
- 46 45. Ὑπέρβολος· Ἀ. ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα. ἦν δὲ δημαγωγός. Harp.

XIII

XII. ΠΑΡΑΝΟΜΩΝ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ.

- 47 46. Ναυμάχους ὡς περὶ δωρεῶν μὲν εἰπεῖν κατάρχειν δεῦρο. Suid. 1, 1 p. 1217, 16.

XIV

XII. ΠΡΟΣ ΠΟΛΥΤΕΤΚΤΟΝ.

- 48 47. ἀνάδεξαι· οἷον ἐγγυήσαι. Ἀ. πρὸς Πολύεπτον. Antiattic. B. A. 82, 29.

XV

XIV. ΚΑΤΑ ΠΡΥΤΑΝΕΩΣ (ΕΙ ΓΝΗΣΙΟΣ).

- 49 48. ἴσως δὲ καὶ κατὰ τοῦτο ῥητορικαὶ γραφαὶ τινες καλοῦνται, ὅτι κατὰ διαφόρους νόμους αἱ <κατὰ>

41. οἱ πολλοὶ Toupius S. — 43. λς'] λῆ A. — ἃς S.: καὶ. — 45. τῷ] τῇ A. — XII. Recte Saupp. hanc orationem discernit ab ea quae fuit πρὸς Δημοσθένην παρανόμων, quaecum confudit Westermannus. — 46. frg. corruptum. S. ci.: ἐκ ναυμαχίας ὡς περὶ δωρ. συνειπεῖν κατάρχει δεῦρο. — XIV. an Πρυτάνεως? — 48. κατὰ ante τῶν ῥητ. add. Petitus.

τῶν ρητόρων γραφαὶ εἰσάγονται, ὥς Ἀ. ἐν τῷ κατὰ πρυτάνεως, εἰ γνήσιος, ὑποσημαίνει. Harp. s. v. ῥητορικὴ γραφή.

XV. ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΣΑΜΟΘΡΑΙΚΩΝ ΦΟΡΟΥ.

XIV

49. Σαμοθράκη — φασὶ δὲ Σαμίους οἰκίσαντας 50 αὐτὴν τὸ ὄνομα θέσθαι τοῦτο· καὶ ἔστι παρὰ Ἀντιφῶντι ἐν τῷ Σαμοθρακιῷ λόγῳ οὕτως εἰρημένον· καὶ γὰρ οἱ τὴν ἀρχὴν οἰκίσαντες τὴν νῆσον ἦσαν Σάμιοι, ἐξ ὧν ἡμεῖς ἐγενόμεθα. κατὰ κλισίαν δὲ ἀνάγκη, οὐκ ἐπιθυμία τῆς νήσου· ἐξέπεσον γὰρ ὑπὸ τυράννων ἐκ Σάμου καὶ τύχῃ ἐχρήσαντο ταύτῃ ** καὶ λείαν λαβόντες ἀπὸ τῆς Θράκης ἀφικνοῦνται εἰς τὴν νῆσον. Suid.

*50. Ἡ <μὲν> γὰρ νῆσος, ἣν ἔχομεν, δῆλη 51 μὲν καὶ πόρρωθεν <ὅτι> ἐστὶν ὑψηλὴ καὶ τραχεῖα· καὶ τὰ μὲν χρήσιμα καὶ ἐργάσιμα μικρὰ αὐτῆς ἐστί, τὰ δ' ἀργὰ πολλά, μικρὰς αὐτῆς οὔσης. Demetr. π. ῥομην. § 53, orationis nomine non addito.

51. Καίτοι οὐκ ἂν τῆς μὲν τῶν ἄλλων πο- 52 λιτῶν ταλαιπωρίας προὔσκέψαντο, τῆς δὲ σφε-

49. Ante καὶ γὰρ haec fere antecesserunt: <ἡμεῖς γὰρ καλούμεθα μὲν Σαμοθράκες>. — οἰκίσαντες Boeckh. cum E corr. et B. A. p. 305, 10 (S.): οἰκῆσαντες. — Asteriscos post ταύτη posuit S. — καὶ ante λείαν om. AVE Med. — ὑπὸ pro ἀπὸ A. — 50. Frg. huc rettulit Victorius. — μὲν post ἡ add. Capponerius; hoc enim adicit rhetor: τοῖσι (δυσὶ margo cod. b) γὰρ τοῖς μὲν συνδέσμοις εἰς ὃ δὲ ἀνταποδίδοται. — ἣν ἔχομεν libri m b Victorii: ceteri ἣν ἔχομένη vel ἀνεχομένη. — ὅτι add. S. (ἔστιν ὅτι Spengel.). — 51. Ἐκλογαὶ dici videntur; cf. fr. 52.

τέρας αὐτῶν σωτηρίας οὐκ ἐνεθυμήθησαν.
Priscian. 18 § 280 (Α. Σαμοθρακιῶ).

53 52. ἐκλογεῖς οἱ ἐκλέγοντες καὶ εἰσπράττοντες τὰ
ὀφειλόμενα τῷ δημοσίῳ. Α. ἐν τῷ περὶ τοῦ Σαμ. φό-
ρου· ἠρέθησαν γὰρ ἐκλογῆς παρ' ἡμῖν οἷς πλεῖ-
στα ἐδόκει χρήματα εἶναι. Harp.

54 53. ἀεὶ ἀντὶ τοῦ ἕως παρ' Ἀντιφῶντι Σαμο-
θρακιῶ. Harp.

55 54. ἀποδιδόμενοι Α. ἐν τῷ π. τ. Σαμ. φόρου
ἀντὶ τοῦ ἀποδιδόντες. ἐξῆς δέ φησιν ἀποδιδόμεθα
ἦτοι ἀντὶ τοῦ ἀποδίδομεν ἢ ἀντὶ τοῦ πιπράσκομεν.
Harp. cf. B. A. p. 427, 18.

56 55. ἀπόταξις τὸ χωρὶς τετάχθαι τοὺς πρότερον
ἀλλήλοις συντεταγμένους εἰς τὸ ὑποτελεῖν τὸν ὥρι-
σμένον φόρον. Α. ἐν τῷ π. τ. Σαμ. φόρου. Harp.

57 56. συντελεῖς οἱ συνδαπανῶντες καὶ συνεισφέρου-
τες· τὸ δὲ πρᾶγμα συντέλεια καλεῖται, ὡς ἔστιν εὐρεῖν
ἐν τῷ Ἀντιφώντος π. τ. Σαμ. φόρου. Δημοσθένης ἐν
τῷ ὑπὲρ Κτησιφώντος. Harp.

xvii XVI. ΠΡΟΣ ΕΡΑΣΙΣΤΡΑΤΟΝ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΑΩΝ.

Cf. Plut. Vit. Antiph. § 20.

58 57. Ἀντιφῶντι δὲ τῷ ῥήτορι λόγος μὲν γέγραπται

Σαμοθρακιῶ (Boeckh) VR.: σιμοεοακιῶν M sec. Sp. (σα-
μοερακιῶν sec. Heyn.), ὀλιγαρχικῶ C Putsch. — πρὸς κεφάλαντο
Spengel: πρὸς κεφάντο RM, πρὸς κεφάντο V. — σφετέρως Sp. et
RV: σφετέρως M, σφετέρως C. — σωτηρίας Sp.: αἰτηρίας RM,
αἰτηρίας corr. ex αἰ..ρίας V, ἀγερίας C. — ἐνεθυμήθησαν
Krehlius: ἐνεθυμνῆσαν M, ἐνεθυμνησαν R, ἐνεθυμνῆθη C,
ἐνεθυμνησαν V. — 52. ἐκλογῆς scr.: ἐκλογεῖς. — 53. δεῦρ' ἀεὶ
vel tale quid ap. Ant. exstitit, v. Dd. — 56. συντελεῖς est apud
Dem. § 104; ex Antiphonte nihil nisi συντέλεια affertur.

ἔχων ἐπίγραμμα περὶ ταῶν, καὶ ἐν αὐτῷ τῷ λόγῳ οὐδεμία μνηεῖα τοῦ ὀνόματος γίνεται, ὄρνεις δὲ ποικίλους πολ- λάκις ἐν αὐτῷ ὀνομάζει, φάσκων τούτους τρέφειν Δῆ- μον τὸν Πυριλάμπους, καὶ πολλοὺς παραγίνεσθαι κατὰ πόθον τῆς τῶν ὀρνίθων θέας ἔκ τε Λακεδαίμονος καὶ Θετταλίας καὶ σπουδὴν ποιεῖσθαι τῶν φῶν μεταλαβεῖν. περὶ δὲ τῆς ιδέας αὐτῶν λέγων γράφει· εἴ τις ἐθέλοι καταβαλεῖν εἰς πόλιν τοὺς ὄρνιθας, οἰχήσου- νται ἀναπτόμενοι· ἐὰν δὲ τῶν περυγῶν ἀποτέμῃ, τὸ κάλλος ἀφαιρήσεται· τὰ περὰ γὰρ αὐτῶν τὸ κάλλος ἐστίν, ἀλλ' οὐ τὸ σῶμα. ὅτι δὲ καὶ περι- σπούδαστος ἦν αὐτῶν ἡ θέα, ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ πάλιν φησὶν· ἀλλὰ τὰς μὲν νομηνίας ὁ βουλούμενος εἰσῆει· τὰς δ' ἄλλας ἡμέρας εἴ τις ἔλθοι βουλό- μενος θεάσασθαι, οὐκ ἔστιν ὅστις ἔτυχε. καὶ ταῦτα οὐκ ἐχθρὸς οὐδὲ πρῶην, ἀλλ' ἔτη πλέον ἢ τριάκοντά ἐστιν. Ath. IX p. 397 CD.

58. ἐτιμῶντο δὲ τὸν ἄρρενα καὶ τὸν θῆλυν δρα- 59
 χμῶν χιλίων, ὥς Ἀ. ἐν τῷ πρὸς Ἑρασίστρατον λόγῳ
 φησί. Aelianus H. A. 5, 21.

59. εὐοφθάλμως ἀντὶ τοῦ εὐπρεπῶς Ἀ. ἐν τῷ 60
 περὶ ταῶνων. Harp.

57. Δῆμον τὸν Πυριλάμπους] huc referenda Harp. glossa (fr. 61 S.): Πυριλάμπης· Ἀ. ἐν τῷ περὶ τῶν ταῶν. ὄνομα κύ- ριον. — ἀλλὰ τὰς μὲν νομηνίας κτέ.] Saupp. conferri iubet Ael. H. A. 5, 21; Eustath. ad Iliad. 2, 782. — 58. χιλίων] μυ- ρίων Mc et mg. v. (Hercher), ὠρίων bv. Μυρίων post ἄρρενα addendum esse ci. S. — 59. ταῶν Dd.

XVIII XVII. ΠΕΡ ΤΗΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΛΕΤΘΕΡΟΝ ΠΑΙΔΑ
ΥΒΡΕΩΣ. (?)

- 62 60. ἄξιοι ἀντὶ τοῦ νομίζει Ἀ. ὑπὲρ τῆς εἰς τὸν
ἐλ. παῖδα <ὑβρεως>. Harp. cf. B. A. 412, 28.

XIX XVIII. ΚΑΤΑ ΦΙΛΙΝΟΥ.

Cf. or. VI § 12. 21. 35.

- 63 61. θῆτες καὶ θητικόν· Ἀ. ἐν τῷ κατὰ Φιλίνου
φησί· τοὺς τε θῆτας ἅπαντας ὀπλίτας ποιῆσαι.
Harp.

- 64 62. ἀκροᾶσθαι ἀντὶ τοῦ ὑπακούειν Ἀ. ἐν τῷ
κατὰ Φιλ. Harp.; cf. B. A. p. 366, 28.

- 65 63. ἀπολαχεῖν ἀντὶ ἀπλοῦ τοῦ λαχεῖν Ἀ. ἐν τῷ
κατὰ Φιλ. Harp.; cf. B. A. p. 430, 9; Bachm. Anecd. 1
p. 127, 9.

- 66 64. διάληξις. διαλαγχάνειν μὲν ἐστὶ τὸ κλήρω
διαίρεσθαι, διάληξις δὲ τὸ προᾶγμα· Ἀ. ἐν τῷ κατὰ
Φιλίνου. Harp.

XX XIX. ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΙΟΝ ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΕΙ ΓΝΗΣΙΟΣ.

- 67 65. δημοτενύμενος. δημοτενέσθαι ἐστὶ τὸ τοῦδε
τινος δῆμον κοινωνεῖν καὶ χρηματίζειν ἀπ' αὐτοῦ· Ἀ.
ἐν τῇ πρὸς Φίλιππον ἀπολ., εἰ γνήσιος. Harp.

60. Lysiae nomen ante orationis inscriptionem intercidisse putat Meierus: nempe epitome et B. A. ita hanc glossam exhibent: ἄξιοι Ἀντ. καὶ Λυσίας ἀντὶ τοῦ νομίζει. Itaque iam incertum fit, Antiphontisne an Lysiae haec oratio fuerit. — ὑβρεως add. anonym. ap. Gronovium, om. codd. — 62. φιλοῖνον F. — 63. φιλοῖνον F. — 64. cf. fr. 138. μὲν ἐστὶ add. epit. Ald. — 65. δημοτενύμενοι BC, om. Ald. — XX. Secundum Plutarchum (cf. extrema eius verba) haec fuit orationis inscriptio: (κατ') Ἀλκιβιάδου λοιδόριαί, et hoc praefert S.; secundum autem Athenaei codices: κατ' Ἀλκιβ. λοιδόριαί, id quod Meiero magis placet. U. de Wilamowitz-Moellendorf (Herm. XI, 296) eandem orat. etiam Πολιτικόν vocatam esse censet (v. nr. XXVI).

XX. ΑΛΚΙΒΙΑΔΟΥ ΛΟΙΔΟΡΙΑΙ.

XXI

66. Ἐν δὲ ταῖς Ἀντιφῶντος λοιδορίαις γέγραπται, 68
ὅτι παῖς ὢν ἐκ τῆς οἰκίας ἀπέδρα πρὸς Δημοκράτη
τινὰ τῶν ἐραστῶν, βουλομένου δ' αὐτὸν ἀποκηρύττειν
Ἀρίφρονος Περικλῆς οὐκ εἶασεν εἰπῶν, εἰ μὲν τέθνη-
κεν, ἡμέρα μὲν διὰ τὸ κήρυγμα φανεῖσθαι πρότερον,
εἰ δὲ σῶς ἐστιν, ἄσωστον αὐτῷ τὸν λοιπὸν βίον ἔσε-
σθαι· καὶ ὅτι τῶν ἀκολουθούντων τινὰ κτείνειεν ἐν τῇ
Σιβυρτίῳ παλαίστρᾳ ξύλῳ πατάξας. ἀλλὰ τούτοις μὲν
οὐκ ἄξιον ἴσως πιστεύειν, ἃ γε λοιδορεῖσθαι τις αὐτῷ
δι' ἔχθραν ὁμολογῶν εἶπεν. Plut. Alcib. c. 3.

67. Ἐπειδὴ ἐδοκιμάσθης ὑπὸ τῶν ἐπιτρό- 69
πων, παραλαβὼν παρ' αὐτῶν τὰ σαντοῦ χρή-
ματα, ᾧχου ἀποπλέων εἰς Ἀβυδον, οὔτε χρέος
ἰδίου σαντοῦ προξόμενος οὐδὲν οὔτε προξενίας
οὐδεμιᾶς ἔνεκα, ἀλλὰ τῇ σαντοῦ παρανομίᾳ καὶ
ἀκολασίᾳ τῆς γνώμης ὁμοίους ἔργων τρόπους
μαθησόμενος παρὰ τῶν ἐν Ἀβύδῳ γυναικῶν,
ὅπως ἐν τῷ ἐπιλοιπῷ βίῳ σαντοῦ ἔχοις χρῆσθαι
αὐτοῖς. Ath. XII p. 525 B (Α. ἐν τῷ κατ' Ἀλκιβ.
λοιδορίας).

XXI. ΠΡΟΟΙΜΙΑ ΚΑΙ ΕΠΙΛΟΓΟΙ.

XXII

68. Ἐγραψάμην ταύτην τὴν γραφὴν ἡδι- 70
κημένος ὑπὸ τούτου νῆ Δία πολλά, ἔτι δὲ καὶ
πλείω ὑμᾶς ἡσθημένος ἡδικημένους καὶ τοὺς

66. ἄσωστον] ἀβίωτον Cob. — 67. fort. ἐδοκ. <καὶ ἀπηλ-
λάγης> ἀπὸ τ. ἐπ. — ἔνεκα scripsi: ἔνεκεν. — παρανομία] male
παροινία Ruhnken; v. Thuc. VI, 15. — βίῳ <τῷ> σαντοῦ? an
σαντοῦ βίῳ? — 68. ἔτι δὲ <μελέω> καὶ? an del. καὶ?

ἄλλους πολίτας. Suid. 1, 2 p. 54, 10 (Ἄ. ἐν προοιμίῳ), cf. B. A. p. 359, 6.

- 71 69. ἀλλ' εἰ τό τε πρᾶγμά μοι κρεῖττον φαίνεται ἅμα τε μαρτυρίας ἀκριβεῖς παρέξομαι. Suid. 1, 1 p. 255 (ἐν Προοιμίῳ).

- 72 70. Ἀντιφῶν δὲ — τῷ μὲν μοχθηρῷ ἐχρήσατο οὐκ ἐπὶ τοῦ κακοῦ ἀνδρὸς καὶ εἰσαγομένον εἰς δικαστήριον ἵνα κατηγορηθῇ, ἀλλ' ἐπὶ πατρὸς δίκην λαχόντος ὑπὲρ ἀπεσφαγμένου παιδὸς τὸν μοχθηρὸν ἐτάξεν· καὶ φησιν οὕτως ἐν Προοιμίῳ καὶ ἐπιλόγοις· καὶ γὰρ μὲν ὁ μοχθηρὸς, ὅντινα ἐχρῆν τεθνηκέναι, ζῶ τοις ἐχθροῖς κατάγελως. Photius p. 278, 1; Suid. 2, 1 p. 896.

XXIII

XXII. ΠΗΤΟΡΙΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ ΑΒΓ
ΕΙ ΓΝΗΣΙΑΙ.

- 73 71. Ἄ. τε ἐν ταῖς ῥητορικαῖς τέχναις τὸ μὲν τὰ παρόντα ἔφη καὶ ὑπάρχοντα καὶ παρακείμενα αἰσθάνεσθαι κατὰ φύσιν εἶναι ἡμῖν· παρὰ φύσιν δὲ τὸ φυλάττειν αὐτῶν ἐκποδῶν γενομένων ἐναργῇ τὸν τύπον. Longin: Sp. Rh. Gr. I p. 318, 9 (IX, 576 W.).

- 74 72. σημεῖον καὶ τεκμήριον διαφέρει. Ἄ. ἐν τῇ τέχνῃ τὰ μὲν παροιχόμενα σημείοις πιστοῦσθαι, τὰ δὲ μέλλοντα τεκμηρίοις. Ammon. π. διαφ. λέξ.

69. τό τε Spengel. S.: τότε. — μαρτυρία ἀρετῆς πράξομαι codd.; μαρτυρίαν τῆς ἀρετῆς παρέξομαι Bernhardy; μαρτυρίας S., ἀκριβεῖς A. Schaeferus probante S. Sed παρέξομαι cum φαίνεται male convenit; alterutrum mutandum esse puto. — 70. οὕτως Suid.: οὗτος Phot. — 71. καὶ τὰ ὑπάρχ BC Bodl. Ven. A. — τὸν τύπον Finckhius: τὸν πόθον. — 72. μὲν add. Eranius. — παραφηνέμενα Eranius S. — πιστοῦσθαι Eran. S.: πιστεύεσθαι Ammonius.

p. 127 Valek. cf. Eranius Philo p. 173 Valek., qui nomen scriptoris omisit.

73. ἀστοργία, φιλοστοργία, στοργή· Ἄ. ἐν 75 δευτέρῳ π. τῆς ζήτ. τέχνης. Antiattic. B. A. p. 78, 6.

74. ἀπαρασκεύαστον· Ἄ. τρίτῳ ζήτητορικῆς τέχνης. 76 Antiatt. B. A. 79, 1. ἀπαρασκεύαστον δὲ ἐν ταῖς ζήτητορικαῖς τέχναις· δοκοῦσι δ' οὐ γνήσιαι. Poll. VI § 143.

75. ὀλιγοφιλίαν· Ἄ. τρίτῳ. Antiattic. B. A. 110, 77 33. πολυφιλίαν δὲ καὶ ὀλιγοφιλίαν Ἀντιφῶν. Poll. III § 63.

*76. ὅτι δὲ καὶ αὐτὸς ἕκαστος τῶν περὶ λόγους 78 ἐχόντων ἡξίου ποιεῖν ὀνόματα καινὰ, δηλοῖ μὲν καὶ Ἄ. Ικανῶς, ὅς γε ὅπως αὐτὰ ποιητέον ἐκδιδάσκει. Galen. ἐξήγ. τῶν Ἰπποκρ. γλωσσῶν 19, p. 66 Kühn.

XXIII. ΑΠΑΡΑΣΗΜΑ.

77. Περὶ τοῦ μὴ ἐλεεῖν ὑμᾶς ἐμὲ ἐδεήθη, 137 δείσας μὴ ἐγὼ δάκρυσι καὶ ἰκτερίαις πειρωμαὶ ὑμᾶς ἀναπειθεῖν. Suid. 1, 2 p. 977.

78. Τοῦτο δὲ τοὺς νόμους εἰδὼς πατρίους 139 καὶ παλαιοὺς ὄντας ὑμῖν. Suid. 2, 2 p. 146.

79. Τέως μὲν γὰρ ὁ πολὺς χρόνος τοῦ ὀλίγου 142 πιστότερος ἦν. Suid. 2, 2 p. 1073, 16.

76. Ad artem rettulit J. Jonsius. — XXIII. Huc ea tantum fragmenta rettuli, quae certis indiciis oratori Antiphonti vindicarentur; contra in quibus dubitationi locus relinqueretur glossasque omnes ad fragm. ambigua (C) reieci. — 77. Ad or. I referendum puto; cf. frg. 1. — μὴ ante ἐλεεῖν add. Bernhardt cum *V. — 79. μὲν γὰρ] μὲν οὖν E, om. γὰρ V. Duo quae apud Suid. sequuntur exempla: καὶ αὐθις ἀποκαλύψαντες τὰ ὅπλα τέως ἐσκεπασμένα. καὶ αὐθις· καὶ διέφθειρε τοὺς τέως νεκικηότας, non videntur Antiphontis esse (Saupp.).

B. FRAGMENTA ANTIPHONTIS SOPHISTAE.

XXIV. ΑΛΗΘΕΙΑΣ ΛΟΓΟΙ Β΄.

Cf. de his et de eis quae sequuntur sive orationibus seu potius libellis philosophicis Hermog. π. ἰδεῶν B p. 414 Sp. In libris ἀληθείας, quos cum protagoreo libro, cui inscriptum erat Ἀλήθεια ἢ περὶ τοῦ ὄντος, apte componit Sauppium, de rerum natura sermonem institutum fuisse ex fragmentis apparet. Atque in primo quidem libro generales quaestiones pertractatae erant, alter in explicandis singulis quae in rerum natura fiunt versabatur.

98 80. ἀδέητος ὁ μηδενὸς δεόμενος καὶ πάντα ἔχων. Ἀ. ἐν α' Ἀληθείας· διὰ τοῦτο οὐδενὸς δεῖται, οὐδὲ προσδέχεται οὐδενός τι, ἀλλ' ἄπειρος καὶ ἀδέητος. Suid. 1, 1 p. 94; cf. Harp. s. v. ἀδέητος; B. A. p. 341, 3; Phot.

99 81. μέμνημαι δὲ καὶ περὶ τοῦ τῆς γνώμης ὀνόματος εἰπὼν ὡς ἐπὶ τῶν παλαιῶν ἐν ἴσῳ εἶτε τῷ διανοίας εἶτε καὶ ἐννοήσεως ἐλέγετο. — ὥσπερ καὶ ὁ Ἀντ. ἐν τῷ πρώτῳ περὶ τῆς Ἀληθείας· [ἐν τῷ λόγῳ]

80. οὐδὲ Bernhardy: οὔτε. — ἄπειρος] εὐπορος Ruhnken., ἄπρος ci. S. — De Deo haec dicta esse uterque suspicatur.

— 81. περὶ post πρώτῳ om. ed. basil., ἐν τῷ περὶ τε habet cod. paris. 1849. S., quum antea περὶ sustulisset et ἐν τῷ λόγῳ delenda esse coniecisset, nunc (de Antiph. sophista p. 10) proponit ἐν τῷ π. τ. Ἀ. πρώτῳ λόγῳ. Bernays pro ἐν τῷ λ. κτέ.: ἐνὶ τε λόγῳ, ταυταδὶ νοῦς εἴσεται· ἐν τε οὐδὲν αὐτῷ· οὔτε οὖν ὅφει ὁρᾶ μακρ. οὔτε ἂν γνώμῃ γιγνώσκῃ οὐ μακρ. γινν. (Rh. Mus. IX, p. 256). S. nunc: ταῦτα δὲ (τοῦ τάδε ed. basil.) γινώσκει ἐν τε οὐδὲν τὸ αὐτό· οὔτε οὖν (οὔτε ἦν antea) ὅφει

ταῦτα δὲ γνοῦς εἰς ἓν τε οὐδὲν αὐτῷ οὐτέων ὄψει ὁρᾷ μακρότητα οὐτέην γνώμη γιγνώσκει ὁ μακρότητα γιγνώσκων. καὶ πᾶσι γὰρ ἀνθρώποις ἡ γνώμη τοῦ σώματος ἡγεῖται καὶ εἰς ὑγίαιαν καὶ νόσον καὶ εἰς τὰ ἄλλα πάντα. Galen. 18, 2 p. 656 Kühn.

82. καὶ γὰρ τὸ ῥῆμα διαθέσθαι λέγουσιν ἐπὶ 100 τοῦ διοικῆσαι. Ἀ. Ἀληθείας α'. γυμνωθεῖσα δὲ ἀφορμῆς πολλὰ ἂν καὶ καλὰ κακῶς διαθελτο. Harp. v. διαθέσις.

83. ἔμβιος. Ἀ. Ἀληθείας α'. καὶ ἡ σηπεδὼν 101 τοῦ ξύλου ἔμβιος γένοιτο, ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ ξῆν, τουτέστι ζήσεις καὶ μὴ ξηρανθείη μηδ' ἀποθάνοι. Harp. — δοκεῖ δ' ἡ φύσις καὶ ἡ οὐσία τῶν φύσει ὄντων ἐνίοις εἶναι τὸ πρῶτον ἐνυπάρχον ἐκάστῳ ἀρρῶθμιστον καθ' ἑαυτό, οἷον κλίνης φύσις τὸ ξύλον, ἀνδριάντος δ' ὁ χαλκός. σημειοῦν δέ φησιν Ἀντιφῶν ὅτι εἴ τις κατορύξει κλίνην καὶ λάβοι δύναμιν ἡ σηπεδὼν ὥστ' ἀνεῖναι βλαστόν, οὐκ ἂν γενέσθαι κλίνην ἀλλὰ ξύλον, ὥς τὸ μὲν κατὰ συμβεβηκὸς ὑπάρχον, τὴν κατὰ νόμον διάθεσιν καὶ τὴν τέχνην, τὴν δ' οὐσίαν οὖσαν ἐκείνην ἢ καὶ διαμένει ταῦτα πάσχουσα συνεχῶς. εἰ δὲ καὶ τούτων ἕκαστον πρὸς ἑτερόν τι ταὐτὸ τοῦτο πέπονθεν, οἷον ὁ μὲν χαλκὸς καὶ ὁ χρυσὸς πρὸς ὕδωρ,

ὁρᾷ ὁ ὁρῶν (ὄψει ὁρᾷ Basil., ὄφι ὁρῶν cod. paris.) μακρ. οὔτε οὖν (οὔτε ἦν antea) γν. γ. ὁ γιγνώσκων, supplens et ad ὁρῶν et ad γιγνώσκων vocem ταῦτα h. e. res singulas. Comparat Bernays Diog. L. VI, 53. ὄψει] cf. frg. 35 et 174. — καὶ πᾶσι S.: καὶ πᾶσι. — εἰς ante τὰ add. basil. — 82. δὲ] οὖν B. — καλὰ om. B. — διαθελτο J. Ald. — 83. ἡ σηπεδὼν] ἡ γῆ σηπ. Harp. A; ἡ ἔμπεδων G. — γένοιτο om. C. — ap. Aristot. pro κατὰ νόμον praebent κατὰ ὁρῶν Simplic. (γρ) et Philop. (γρ).

τὰ δ' ὅσα καὶ ξύλα πρὸς γῆν, ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ἄλλων ὅτιον, ἐκεῖνα τὴν φύσιν εἶναι καὶ τὴν οὐσίαν αὐτῶν. Aristot. φυσ. ἀκρ. 2 p. 193a 9 Bk.

102 84. ἀναποδιζόμενα ἀντὶ τοῦ ἐξεταζόμενα ἢ ἀντὶ τοῦ ἄνωθεν τὰ αὐτὰ πολλάκις λεγόμενα ἢ πραττόμενα ᾿Α. ᾿Αληθείας α'. Harp. — καὶ ἀναποδιζόμενα ᾿Α. τὰ πάλιν ἐξεταζόμενα. Poll. 2 § 196.

103 85. ἀνῆκει παρ' ᾿Α. ᾿Αληθείας α' ἀντὶ ἀπλοῦ τοῦ ἥκει, ἢ οἷον ἀνεβιβάσθη καὶ προελήλυθεν. Harp. — ἀνῆκει ᾿Α. μὲν ἀντὶ τοῦ καθήκει, ᾿Αμειψίας δὲ ἀνῆκω ἀντὶ τοῦ ἀναβέβηκα καὶ προελήλυθα ἔφη. B. A. p. 403, 5 et Suid.

104 86. ἄοπτα ἀντὶ τοῦ ἀόρατα καὶ οὐκ ὀφθέντα ἀλλὰ δοξάντα ὀραῖσθαι ᾿Α. ᾿Αληθείας α'. Harp. B. A. p. 414, 6 cf. Pollux 2, 58.

105 87. ἀπαθῆ ἀντὶ τοῦ τὰ μὴ ὥς ἀληθῶς γεγονότα πάθῃ ᾿Α. ᾿Αληθείας α'. Harp.

106 88. Ἀφροδίτης ἀντὶ τοῦ ἀφροδισίων. οὕτως ᾿Α. ἐν ᾿Αληθείας πρώτῳ. B. A. p. 472, 14.

107 89. δεήσεις ἀντὶ τοῦ ἐνδείας ᾿Α. ᾿Αληθείας α'. Harp. cf. fr. 80.

108 90. ἐπαλλάξεις ἀντὶ τοῦ συναλλαγὰς ἢ μίξεις ᾿Α. ᾿Αληθείας α'. Harp.

109 91. ὀριγνηθῆναι ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμῆσαι ᾿Α. ᾿Αληθείας α'. Harp.

110 92. Ὅταν οὖν γένωνται ἐν τῷ ἀέρι ὄμβροι τε καὶ πνεύματα ὑπεναντία ἀλλήλοις, τότε συστρέφεται τὸ ὕδωρ καὶ πυκνουῦται κατὰ πολλά.

91. ὀριγνησθῆναι A Ald.

ὅτι γὰρ ἂν τῶν ξυμπιπτόντων κρατηθῇ, τοῦτ' ἐπυκνώθη καὶ συνεστράφη ὑπό τε τοῦ πνεύματος εἰλούμενον καὶ ὑπό τῆς βίας. Galen. XVII, 1 p. 681 Kühn. (παρ' Ἀ. κατὰ τὸ δεύτερον τῆς Ἀληθείας).

93. γρυπάνιον Ἀ. Ἀληθείας β'. καὶ ὅν γὰρ¹¹¹ τὴν γῆν καὶ συντήκον γρυπάνιον ποιεῖ. καὶ Μελάνθιος ἐν β' Ἀτθίδος εἰπὼν σεισμὸν γερονέναι φησὶ „καὶ ἔγρυπεν ἡ γῆ“. Harp. cf. E. M. p. 242, 11. — γρυπανίζειν· σείεσθαι τὴν γῆν παλλομένην καὶ ὥσπερ ῥυσσοῦσθαι ἀπὸ σεισμοῦ. οὕτως Ἀντιφῶν. E. M. p. 242, 7.

94. διάστασις Ἀ. Ἀληθ. β'. περὶ τῆς νῦν¹¹³ κρατούσης διαστάσεως, ἀντὶ τοῦ διακοσμῆσεως τῶν ὅλων. Harp. cf. Suid. s. v. διάσεις (1, 1 p. 1279), ubi in fine haec adduntur: ἐν τῷ δευτέρῳ τῆς Ἀληθείας ὁ αὐτὸς κέχρηται αὐτῷ καὶ ἐπὶ τῆς διακοσμῆσεως. V. ad frg. 160.

95. δίνῳ ἀντὶ τοῦ δινήσει Ἀ. Ἀληθείας β'.¹¹⁴ Harp. p. 53, 3 Bk. 85, 17 Dd.

96. φορίνης Ἀ. Ἀληθείας β'. ὅτι καὶ ἐπ' ἀν-¹¹⁵θρώπου δέρματος ἐλέγετο ἡ φορίνη, καὶ Ἀριστομένης ἐν Γόησι δῆλον ποιεῖ. Harp. — ὅτι γὰρ καὶ ἐπ' ἀνθρώπων τάσσουσι τὴν φορίνην, δῆλον ποιεῖ Ἀ.

92. De grandine sermonem fuisse recte statuit S. — ὅτι S.: ὅτι. — γὰρ] δ' codd. — κρατηθῇ S.: κρατήση. — 93. καίων et συντήκων epitom. (Suid.) et E. M. Subiectum sententiae τὸ πῦρ fuerit. — ἦν ante τὴν add. Suid. — 94. Ad ipsum initium libri secundi refert S. — 95. δείνῳ (sic Toup. pro δεινῷ) — δεινήσει v.; δινῶ — δινήσω N.; δίνῳ — δινήσει post Dd. S. — 96. φορίνης] φορίνη CG et epitome Dd.

ἐν β' Ἀληθείας. Harp. v. πεφοριῶσθαι cf. E. M. p. 798, 34.

- 116 97. ἀειεστώ· Ἀ. τὴν ἀδιότητα καὶ τὸ ἐπὶ τῶν αὐτῶν αἰεῖ ἐστάναι. — ἡ λέξις παρὰ τῷ Διογενιανῷ. ἐν Ἀληθείας δευτέρῳ. Suid. 1, 1 p. 124, 5 cf. 1, 2 p. 22, 13 et Harp. v. ἀειεστώ, qui extrema verba ἡ λέξις κτέ. omittit.

- 117 98. καὶν Ἀντιφῶν, ἄλλος ῥήτωρ νομιζόμενος εἶναι, καὶ τὴν πρόνοιαν ἀναιρῶν ἐν τοῖς ἐπιγεγραμμένοις περὶ Ἀληθείας παραπλησίως τῇ Κέλσου ἐπιγραφῇ. Origen. adv. Cels. IV c. 25, vol. I p. 518 D Delarue.

- 118 99. ἄγειν· — Ἀ. δ' ἐν τῷ περὶ ἀληθείας φησί· τοὺς νόμους μεγάλους ἄγοι, ἀντὶ τοῦ ἡγοῖτο. Harp. v. ἄγοι cf. B. A. 330, 2.

- 119 100. ἄβιος· πλούσιος, ὥς Ἀ. ἐν Ἀληθείᾳ. Hesychius 1 p. 17. ἄβιος. τὸν ἄβιον Ἀ. ἐπὶ τοῦ πολὺν βίον κεκτημένου ἔταξεν, ὥς Ὅμηρος ἄξυλον ὕλην λέγει τὴν πολύξυλον. Harp. Pollux 6, 196.

101. Ἀντιφῶν δ' ἐν τοῖς περὶ ἀληθείας καὶ ἀνάπηρα εἶρηκεν. Poll. 2, 61.

- 120 102. ἀπαρασκεύῃ γνώμῃ ἐν τοῖς περὶ ἀληθείας Ἀ. εἶπεν. Poll. 6, 143.

*103. ἅμα δ' οὐδὲ λύειν ἅπαντα προσήκει, ἀλλ' ἢ ὅσα ἐκ τῶν ἀρχῶν τις ἐπιδεικνὺς ψεύδεται, ὅσα δὲ

s. v. πεφορ. B habet ἐν β' περὶ ἀλ. — 97. altero loco ap. Suid. ἐν Ἀλ. δευτ. τοῦ Ἀντιφῶντος exstat. — 98. ἀναιρῶν S.; erat ἀναίρων. — 99. τοὺς] καὶ τοὺς K. — μεγάλως Suid. — ἄγει B. — ἡγεῖτο F, ἡγεῖται BCGH. — 100. ap. Harp. πολὺν τὸν βίον epit. Dd. — 103. cf. S. ad frg. 101 S., de Antiph. *prob. p. 13*, qui cum Zellero ad librum sec. refert.

μή, οὐ· οἶον τὸν τετραγωνισμόν τὸν μὲν διὰ τῶν τμημάτων γεωμετρικοῦ διαλύσαι, τὸν δ' Ἀντιφῶντος οὐ γεωμετρικοῦ. Aristot. φυσ. ἀκρ. 1 p. 185 a 17 cf. Soph. el. p. 172 a 3. — πολλοὶ πολλαχῶς περὶ τοῦ τετραγωνισμοῦ διέλαβον — — ὁ δ' Ἀντιφῶν διὰ τῆς διχοτομίας τοῦ ἐγγεγραμμένου εἰς τὸν κύκλον τετραγώνου τῶν πλευρῶν. Simplic. Waitz praef. ad Aristot. Org. p. 50. Rectius Themistius ad φυσ. ἀκρ. l. c. (IV p. 327 b 36): πρὸς Ἀντιφῶντα δὲ οὐκέτι ἂν ἔχοι λέγειν ὁ γεωμέτρης, ὃς ἐγγράφων τριγώνου ἰσόπλευρον εἰς τὸν κύκλον, καὶ ἐφ' ἐκάστης τῶν πλευρῶν ἕτερον ἰσοσκελὲς συνιστὰς πρὸς τῇ περιφερείᾳ τοῦ κύκλου, καὶ τοῦτο ἐφεξῆς ποιῶν, ὥς ποτε ἐφαρμόσειν τοῦ τελευταίου τριγώνου τὴν πλευρὰν εὐθείαν οὔσαν τῇ περιφερείᾳ. cf. Simpl. ibd. p. 327 a 36: ὁ δὲ Ἀ. γράψας κύκλον ἐνέγραψέ τι χωρίον εἰς αὐτὸν πολύγωνον τῶν ἐγγράφεσθαι δυναμένων .... (sequitur lacuna).

*103a. Ἀντιφῶν (scil. τὸν ἥλιόν φησιν εἶναι) πῦρ ἐπινεμόμενον μὲν τὸν περὶ τὴν γῆν ὑγρὸν ἄερα, ἀνατολὰς δὲ καὶ δύσεις ποιούμενον τῷ τὸν μὲν ἐπικαιόμενον ἀεὶ προλείπειν, τοῦ δ' ὑπονοτιζομένου πάλιν ἀντέχεσθαι. Stob. Ecl. I, 25, 1.

*104. Ἀντιφῶν ἰδίῳ φέγγει λάμπειν τὴν σελήνην¹²¹ τὸ δὲ ἀποκρυνπτόμενον περὶ αὐτὴν ὑπὸ τῆς προσβολῆς τοῦ ἡλίου ἀμαυροῦσθαι, πεφυκότος τοῦ ἰσχυροτέρου πυρὸς τὸ ἀσθενέστερον ἀμαυροῦν· ὃ δὲ συμβαίνειν καὶ

ap. Themist. ἐκάστης S.: erat ἐκάστον. — 103a. add. S. de Ant. soph. p. 11, recte eidem libro vindicans. — 104. ἰδίῳ μὲν φέγγει Lyd., ἰδιοφεγγῇ μὲν (om. λάμπειν) Stob. — πυρὸς] φωτός cod. Plut. Marcianus et Lydus; om. Stob. S. — συμβαίνειν Lydus, Eusebii C, Gal., Plut.

περὶ τὰ ἄλλα ἄστροα. Plut. mor. p. 891 D, Galen. de hist. phil. 19 p. 281 Kühn., Stob. Ecl. I, 26, 1, Io. Lyd. de mens. 3, 8. — Ἀλκμέων Ἡράκλειτος Ἀντιφῶν (scil. τὰς τῆς σελήνης ἐκλείψεις γίνεσθαι φασιν) κατὰ τὴν τοῦ σκαφοειδοῦς στροφὴν καὶ τὰς περικλίσεις. Stob. Ecl. I, 26, 1.

*105. Ἀ. δὲ (τὴν θάλασσαν φησιν εἶναι scil.) ἰδρῶτα τοῦ θερμοῦ, ἐξ οὗ τὸ περιληφθὲν ὑγρὸν ἀπεκρίθη, τῷ καθεψηθῆναι παραλυνκίσαν, ὅπερ ἐπὶ παντὸς ἰδρῶτος συμβαίνειν. Plut. moral. p. 897 A et Galen. de hist. philos. 19, p. 299 Kühn.

*105a. Ἀντιφῶν καὶ Κριτόλαος νόημα ἢ μέτρον τὸν χρόνον, οὐχ ὑπόστασιν. Stob. Ecl. I, 8, 40.

XXV

XXV. ΠΕΡΙ ΟΜΟΝΟΙΑΣ.

Cf. Philostr. V. Soph. p. 500 Ol.: λόγοι δ' αὐτοῦ δικανικοὶ μὲν πλείους —, σοφιστικοὶ δὲ καὶ ἕτεροι μὲν, σοφιστικώτατος δὲ ὁ ὑπὲρ τῆς ὁμονοίας, ἐν ᾧ γνωμολογίαι τε λαμπραὶ καὶ φιλόσοφοι, σεμνὴ τε ἀπαγγελία καὶ ἐπηνθισμένη ποιητικοῖς ὀνόμασι, καὶ τὰ ἀποτάδην ἐρμηνευόμενα παραπλήσια τῶν πεδίων τοῖς λείοις. In hoc autem libro, sicut fragmenta docent, de mo-

altero loco ἀντίφαντος A Stobaei; corr. Heeren. — Et 104 et 105 ad sec. librum referenda cum S. — 105. τοῦ αὐτοῦ θερμοῦ ex Euseb. add. Diels; sed idem τοῦ θερμοῦ vix sanum putat. — περιλειφθὲν Plutarchi AB Euseb. Galen. — παραλυνκίσασα AB Plutarchi Gal. Euseb., παραλυνκίσασα Plutarchi C, παραλυνκίσαντα Xyl. S.; παραλυνκίσαν corrector Vossiani. „debant certe παραλυνκισθῆναι“ Diels. — συμβαίνειν S.: συμβαίνει. cf. fr. 104. — 105a. add. S. de Antiph. soph. p. 12. — Ἀντιφῶν cod. Farnes. (ci. Meineke): Ἀντιφάνης. — οὐχ] οὐδ' A. — de locis quibusdam Pollucis, qui ad artem medicam spectant, cf. adnot. infra post frg. 182.

ribus sophista disserebat deque vitae brevitate et aerumnis, rempublicam vero civiumve concordiam nusquam attigit.

106. ἀναθέσθαι· Ἄ. ἐν τῷ περὶ ὁμονοίας· ἀνα- 84
θέσθαι δὲ ὥσπερ πετιτὸν τὸν βίον οὐκ ἔστιν,
ἀντὶ τοῦ ἄνωθεν βιῶναι μετανοήσαντας ἐπὶ τῷ προ-
τέρῳ βίῳ. Harp.

107. διαθήσεις· — — καὶ ἀντὶ τοῦ διοικήσεις ὁ 85
αὐτὸς ἐν τῷ περὶ ὁμονοίας· ἀλλὰ εἰδότες τὴν διά-
θεσιν ἀκούουσιν. Harp.

108. θειδέστατον· θεοῦ ἰδέαν ἔχον. εἶπε δὲ 86
Ἄ. ἐν τῷ περὶ ὁμον. οὕτως· ἄνθρωπος, ὃς φησι
μὲν πάντων θηρίων θειδέστατον γενέσθαι.
Photius lex. p. 81, 19. Suid. 1, 2 p. 1120, 5. E. M.
p. 444, 14. Eustath. ad Hom. Il. 3, 36.

109. Πολλοὶ δ' ἔχοντες φίλους οὐ γινώ- 87
σκουσιν, ἀλλ' ἐταίρους ποιοῦνται θῶπας πλού-
του καὶ τύχης κόλακας. Suid. 1, 2 p. 1199, 8.

110. ἵνα· ὅπου. Ἄ. ἐν τῷ περὶ τῆς ὁμονοίας· 88
ὀκνεῖν, ἵνα οὐδὲν ἔργον ὀκνεῖν. Phot. p. 108, 5;
Suid. 1, 2 p. 992, 9.

111. ἀθεώρητος ἀντὶ τοῦ ἀθέατος παρ' Ἀντι- 89
φῶντι ἐν τῷ περὶ ὁμονοίας. Harp.

106. ἐν τῷ add. epit. — προνοίας epit. Suid. — πετιτὸν
τὸν] ἐπὶ τὸν πετιτὸν BC. — 107. διοικήσας A, διοικήσεις BJ.
— 108. θειδέστατος Suid. (praeter BVE), E. M. — ἔχων
Suid. (praeter B m. sec.), E. M., Eustath., B. A. p. 263, 31. —
μὲν om. Phot., E. M., Eust. — θειδέστατον S.; θειδέστατος.
— 109. θῶπας BE. comma post h. v. del. W. — 110. ὀκνεῖν
priore loco om. Phot.

- 90 112. ἀνδρεία ἢ τῶν ἀνδρῶν ἡλικία· Ἀ. ἐν τῷ
περὶ ὁμονοίας. Harp. Suid.
- 91 113. ἀυλίζόμενοι ἀντὶ τοῦ κοιμώμενοι Ἀ. περὶ
ὁμονοίας. Harp. cf. B. A. p. 463, 24.
- 92 114. βαλβίσιν ἀντὶ τοῦ ταῖς ἀρχαῖς· Ἀ. περὶ
ὁμονοίας. Harp.
- 93 115. εὐηνιώτατα· Ἀ. ἐν τῷ περὶ ὁμονοίας. εὐή-
νιος ὁ πρᾶος καὶ μέτριος καὶ μὴ ταραχώδης. Harp.
- 94 115. Μακροκέφαλοι· Ἀ. ἐν τῷ περὶ ὁμονοίας.
ἔθνος ἐστὶν οὕτω καλούμενον. Harp.
- 95 117. Σκιάποδες· Ἀ. ἐν τῷ περὶ ὁμονοίας. ἔθνος
ἐστὶ Λιβυκόν. Harp.
- 96 118. ὑπὸ γῆν οἰκοῦντες· λέγοι ἂν τοὺς ὑπὸ
Σκύλακος ἐν τῷ Περίπλῳ λεγομένους Τρωγλοδύτας καὶ
τοὺς ὑπὸ Ἡσιόδου ἐν γ' Καταλόγου Κατουδαίους ὀνο-
μαζομένους. Ἀ. ἐν τῷ περὶ ὁμονοίας. Harp.
- 97 119. φηλώματα· Ἀ. ἐν τῷ π. ὁμονοίας ἐξαπάτας·
φηλοῦν γὰρ τὸ ἐξαπατᾶν. Harp. cf. Schol. Aristophanis
Pac. 1165.

XXVI. ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ.

Comparat Sauppius hunc librum cum Protagoreis
qui fuerunt περὶ πολιτείας et περὶ τῆς ἐν ἀρχῇ κατα-
στάσεως.

112. ἐν τῷ add. Saupp. Dd. cum epit. — 114. ita S.: βαλ-
βίσιν ἀντὶ τοῦ ταῖς ἀρχαῖς omisso scriptoris nomine epitome,
E. M., βαλβίς· Ἀ. περὶ ὁμον. ἢ ἀρχή vulgo. — 116. μακροκε-
φάλους BC et Phot. — 119. Ἀντιφῶν] ἀντὶ τοῦ C, qui om.
ἐξαπάτας. — XXVI. U. de Wilamowitz hunc librum Antiphonti
oratori vindicat, alteramque eiusdem inscriptionem fuisse putat
Ἀλκιβιάδου λοιδορία (nr. XX).

120. Ὅτι δὴ τὰ πράγματα τὰ ἑαυτοῦ ἢ τὰ 79
τῶν φίλων κατηρίσθηκεν. Ath. X p. 423 A.

121. Μῆτε φιλοπότην κληθῆναι καὶ δοκεῖν 80
τὰ πράγματα καταμελεῖν ὑπὸ οἴνου ἡσσωμένον.
Prisc. 18 § 230.

122. ἀπειθαρχία· Ἀ. Πολιτικῶ. Antiatt. B. A. 81
78, 20.

123. εὐσύμβολος ἀντὶ τοῦ ῥαδίως καὶ εὖ συμ- 82
βάλλων, τουτέστιν ἀγαθὸς συμβάλλειν· Ἀ. Πολιτικῶ.
Harp. cf. E. M. p. 398, 27.

124. ἡμιολιασμός· Ἀ. Πολιτικῶ· διπλασια- 83
σμοῦ καὶ ἡμιολιασμοῦ, ἀντὶ τοῦ τὸ ἡμιόλιον δοῦναι
ἐν τοῖς λογισμοῖς. Harp. — διπλασιασμοῦ δὲ Ἀ.
εἶπεν. Poll. 4, 164.

XXVII. ΑΠΑΡΑΣΗΜΑ.

Cum ex Hermogenis loco iure concludatur, nihil
praeterea Antiphontis sophistae exstitisse orationis
simile, sequitur ut haec fragmenta aut ad librum de
concordia aut ad Politicum referenda sint; nam de
libris Ἀληθείας cogitari nequit.

125. Νόσος δειλοῖσιν ἐορτή· οὐ γὰρ ἐκπο- 125
ρεύονται ἐπὶ πρᾶξιν. Stob. floril. 8, 18.

126. Οἱ δὲ ἐργαζόμενοι μὲν καὶ φειδόμενοι 126

120. ὅτι δὴ τὰ Meineke: ὅτ' ἂν τι codd., ὅστις τὰ G. Din-
dorf, ὅς δὴ τὰ nunc S. — πράγματα] χρήματα mal. Meineke.
— ἢ τὰ] καὶ τὰ C. Müller. — 124. πολιτικῶν B. — ἡμιολιασμοῦ
Schneiderus Saxo S.: ἡμιολίστον. — τοῦ τὸ ἡμιόλιον δοῦναι S.
(nunc τοῦ τὸ διπλάσιον καὶ τὸ ἡμ. δοῦναι vel potius θεῖναι):
τοῦ (τοῦ τῶν A) ἡμιολίων v., τοῦ ἡμιόλιον (ἡμιόλια D, τὰ ἡμι-
όλια Phot. Suid.) δοῦναι epit. — 125. Novem priora frg. libri
π. ομοιοίας fuisse conicio; S. et ipsa ad Πολιτικὸν refert.

καὶ ταλαιπωροῦντες καὶ προστιθέντες ἥδονται, οἷα δὴ τις ἂν εἰκάσειεν ἥδεσθαι· ἀφαιροῦντες δὲ καὶ χρώμενοι ἀλγοῦσιν, ὥσπερ ἀπὸ τῶν σαρκῶν ἀφαιρούμενοι. Stobae. floril. 10, 40.

127 127. Εἰσὶ τινες οἱ τὸν παρόντα μὲν βίον οὐ ζῶσιν, ἀλλὰ παρασκευάζονται πολλῇ σπουδῇ, ὥς ἕτερόν τινα βίον βιωσόμενοι, οὐ τὸν παρόντα, καὶ ἐν τούτῳ παραλειπόμενος ὁ χρόνος οἴχεται. Stob. floril. 16, 19. Cf. π. ὁμον. frg. 106.

128 128. Ἔστι δέ τις λόγος, ὥς ἄρα ἰδὼν ἀνὴρ ἄνδρα ἕτερον ἀργύριον ἀναιρούμενον πολὺ ἐδειτό οἱ δανεῖσαι ἐπὶ τόκῳ, ὁ δ' οὐκ ἠθέλησεν, ἀλλ' ἦν οἷος ἀπιστεῖν τε καὶ μὴ ὠφελεῖν μηδένα, φέρων δ' ἀπέθετο ὅποι δὴ· καὶ τις καταμαθὼν τοῦτο ποιοῦντα ὑφείλετο, ὑστέρῳ δὲ χρόνῳ ἐλθὼν οὐχ ἠϋρίσκε τὰ χρήματα ὁ καταθέμενος. περιαλγὼν οὖν τῇ συμφορᾷ τὰ τε ἄλλα καὶ ὅτι οὐκ ἔχρησε τῷ δεομένῳ, ὃ ἂν αὐτῷ καὶ σῶον ἦν καὶ ἕτερον προσέφερεν, ἀπαντήσας δὴ τῷ ἀνδρὶ τῷ τότε δανειζομένῳ ἀπωλοφύρετο τὴν συμφορὰν, ὅτι ἐξήμαρτε καὶ ὅτι οἱ μεταμέλει οὐ χαρισαμένῳ, ἀλλ' ἀχαριστήσαντι, ὥς πάντως οἱ ἀπολόμενον τὸ ἀργύριον. ὁ δ' αὐτὸν ἐκέλευε μὴ φροντίζειν, ἀλλὰ νομίζειν αὐτῷ εἶναι καὶ μὴ ἀπολωλέναι, καταθέμενον λίθον εἰς

128. ὅποι δὴ scripsi: ποι δὴ. — ἠϋρίσκε ser.: εϋρίσκε. — malim σῶν. — ἀπαντήσας δὲ codd.; del. δὲ S., δὴ ci. Meineke. — ἀχαριστήσαντι] cf. Harp. B. A. p. 473, 17: ἀχαριστεῖν ἀντὶ τοῦ μὴ χαρίζεσθαι· οὕτως Ἀντιφῶν. — ὥς πάντως] καὶ πάντως codd. — ἐκέλευσε B. — αὐτῷ εἶναι S.: αὐτῷ εἶναι AB m. sec., αὐτό εἶναι v. — καὶ μὴ ἀπολωλ. om. Trinc.

τὸ αὐτὸ χωρίον· πάντως γὰρ οὐδ' ὅτε ἦν σοι ἐχρῶ αὐτῷ, ὅθεν μὴδὲ νῦν νόμιζε στέρεσθαι μηδενός. ὅτῳ γὰρ τις μὴ ἐχρήσατο μὴδὲ χρήσεται, ὅντος ἢ μὴ ὄντος αὐτῷ οὐδὲν οὔτε πλέον οὔτε ἑλασσον βλάπτεται. ὅταν γὰρ ὁ θεὸς μὴ παντελῶς βούληται ἀγαθὰ διδόναι ἀνδρί, χρημάτων πλοῦτον παρασχών, τοῦ φρονεῖν δὲ καλῶς πένητα ποιήσας, τὸ ἕτερον ἀφελόμενος ἐκατέρων ἀπεστέρησεν. Stob. floril. 16, 29 cf. 104, 19.

129. Ὅστις δὲ ἰὼν ἐπὶ τὸν πλησίον κακῶς¹²⁹ ποιήσων δειμαίνει, μὴ ἂ θέλει ποιῆσαι, ἀμαρτῶν τούτων, ἂ μὴ θέλει ἀπενέγκηται, σωφρονέστερος. ἐν ᾧ γὰρ δειμαίνει, μέλλει· ἐν ᾧ δὲ μέλλει, πολλάκις ὁ διὰ μέσου χρόνος ἀπέστρεψε τὸν νοῦν τῶν θελημάτων· καὶ ἐν μὲν τῷ γεγενῆσθαι οὐκ ἔνεστιν . . . . ., ἐν δὲ τῷ μέλλειν ἐνδέχεται γενέσθαι. ὅστις δὲ δράσειν μὲν οἴεται τοὺς πέλας κακῶς, πείσεσθαι δ' οὐ, οὐ σωφρονεῖ. ἐλπίδες δ' οὐ πανταχοῦ ἀγαθόν· πολλοὺς γὰρ τοιαῦται ἐλπίδες κατέβαλον εἰς ἀνηκέστους συμφοράς, ἃ δ' ἐδόκουν τοὺς πέλας ποιήσιν, παθόντες ταῦτα ἀνεφάνησαν αὐτοί. σωφροσύνην δὲ ἀνδρὸς οὐκ ἂν ἄλλο ὑρθότερόν τις κρίνειεν, ἢ

ὅταν..βούληται] ὅτῳ..βούλεται S., τῷ γὰρ (ita A Voss. Trinc., ᾧ γὰρ v.) ..βούλεται Stob. flor. 104, 19. — φρονεῖν δὲ καλῶς S.: καλῶς φρ. (φθονεῖν A) 104; φρ. καλῶς v. — ἐκατέρων] ἀμφοτέρων 104. — 129. νοῦν S.: νόον. — οὐκ ἔνεστι <μὴ γενέσθαι> ci. S. — πείσεσθαι δὲ οὐ, οὐ Jacobs S.: π. δὲ μὴδέν, οὐ Gesner, π. δὲ μὴ, οὐ Gaisford., π. δι' ἃ οὐ (π. δ' οὐ Vindob.) codd. — τοὺς πέλας Meineke: τοῖς πέλας. — οὐκ ἂν ἄλλο S.: οὐκ ἂν ἄλλος.

ὅστις τοῦ θυμοῦ ταῖς παραχρῆμα ἡδοναῖς ἐμ-
φράσσει αὐτὸς ἑαυτὸν κρατεῖν τε καὶ νικᾶν ἡδυ-
νήθη αὐτὸς ἑαυτόν· ὃς δὲ θέλει χαρίσασθαι τῷ
θυμῷ παραχρῆμα, θέλει τὰ κακίῳ ἀντὶ τῶν ἀμει-
νόνων. Stob. floril. 20, 66.

- 124 130. Ὅστις δὲ τῶν αἰσχροῶν ἢ τῶν κακῶν
μήτε ἐπεθύμησε μήτε ἤψατο, οὐκ ἔστι σώφρων·
οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπου κρατήσας αὐτὸς ἑαυτὸν κό-
σμιον παρέχεται. Stob. floril. 5, 53 et S. Maximus
ἀπομνημ. p. 167 ed. turic.

- 130 131. Φέρε δὴ προσελθέτω ὁ βίος εἰς τὸ πρό-
σθεν καὶ γάμων καὶ γυναικὸς ἐπιθυμησάτω.
αὕτη ἡ ἡμέρα, αὕτη ἡ νύξ καινοῦ δαίμονος ἄρ-
χει, καινοῦ πότμου· μέγας γὰρ ἀγὼν γάμος ἀν-
θρώπων. εἰ γὰρ τύχοι μὴ ἐπιτήδεια γενόμενα, τί
χρὴ τῇ συμφορᾷ χρῆσθαι; χαλεπαὶ μὲν ἐκπομ-
παί, τοὺς φίλους ἐχθροὺς ποιῆσαι, ἴσα φρονοῦν-
τας ἴσα πνέοντας, ἀξιώσαντα καὶ ἀξιοθέντα·
χαλεπὸν δὲ κεκτῆσθαι κτῆμα τοιοῦτον, δοκοῦν-

τάς παραχρ. ἡδονὰς ἐμφράσων [αὐτὸς ἑαυτὸν] κρατεῖν
nunc S. — τῷ θυμῷ, παραχρ. S.; sed cf. supra τοῦ θυμοῦ ταῖς
παραχρῆμα ἡδοναῖς. Malim autem τῷ παραχρ. θυμῷ. — 130.
δὲ om. A; ἢ τῶν κακῶν ex A accessit. — ὅπου S.: ὅτου. cf.
fr. 129: κρατεῖν τε καὶ νικᾶν ἡδυνήθη αὐτὸς ἑαυτόν. sed prae-
terea παρέσχετο scribendum videtur. — 131. Ἀντιφάνους Trinc.
— προσελθέτω S.: προσελθέτω. — καινοῦ δαίμονος ἄρχει καινοῦ
πότμου] versus anapaesticos agnosc. Gaisford et Nauck (fr.
trag. adesp. 456); etiam υ υ — γὰρ ἀγὼν γάμος ἀνθρώπων eun-
dem numerum praebent. ceterum ἀρχή Salmas. — τύχοι] τύχη
A. — γενόμενα] γενομένη codd.; ἡ γαμονμένη et ἐπιτηδεῖα S.;
hoc et ἡ ἀγομένη Meineke. — ἴσα φρονεῖν ἴσα βαίνειν antea,
ἴσα φρονοῦντας ἴσα βαίνοντας nunc S. — ἀξιώσαντα AB Gesn.
wg.: ἐξίωσ. (ἐξώσαντα καὶ ἐξωσθέντα Jacobs).

τα ἡδονὰς κτᾶσθαι λύπας ἄγεσθαι. φέρε δὴ, μὴ τὰ παλίγκοτα λέγωμεν, γενέσθω τὰ πάντων ἐπιτηδείοτατα. τί γὰρ ἡδίων ἀνθρώπῳ γυναικὸς καταθυμίας; τί δὲ γλυκύτερον, ἄλλως τε καὶ νέω; ἐν τῷ αὐτῷ δέ γε τούτῳ, ἔνθα τὸ ἡδύ, ἔνεστι πλησίον που καὶ τὸ λυπηρόν· αἱ γὰρ ἡδοναὶ οὐκ ἐπὶ σφῶν αὐτῶν ἐμπορεύονται, ἀλλ' ἀκολουθοῦσιν αὐταῖς λῦπαι καὶ πόνοι. ἐπεὶ καὶ ὀλυμπιονῖκαι καὶ πυθιονῖκαι καὶ οἱ τοιοῦτοι ἁγῶνες καὶ σοφαίαι καὶ πᾶσαι ἡδοναὶ ἐκ μεγάλων λυπημάτων ἐθέλουσι παραγίγνεσθαι· τιμαὶ γὰρ καὶ ἄθλα, δελέατα ἃ ὁ θεὸς ἔδωκεν ἀνθρώποις, μεγάλων πόνων καὶ ἰδρώτων εἰς ἀνάγκας καθιστᾶσιν. ἐγὼ γάρ, εἰ μοι γένοιτο σῶμα ἕτερον τοιοῦτον οἷον ἐγὼ ἔμαυτῷ, οὐκ ἂν δυνάμην ξῆν, οὕτως ἔμαυτῷ πολλὰ πράγματα παρέχων ὑπὲρ τε τῆς ὑγείας τοῦ σώματος ὑπὲρ τε τοῦ καθ' ἡμέραν βίου ἐς τὴν ξυλλογὴν ὑπὲρ τε δόξης καὶ σωφροσύνης καὶ εὐκλείας καὶ τοῦ

ἄγεσθαι] ἄδεσθαι B. — φέρε δὲ nunc S. — γενέσθω] λεγέσθω codd. cf. supra εἰ τύχοι μὴ ἐπιτήδεια γενόμενα. — νέαι A, νέας B; unde νεάζοντι ci. Meineke. — νν. ἔνθα τὸ ἡδύ usque ad λῦπαι καὶ πόνοι exstant etiam 6, 7. — ἔνεστι] ἐστι 6. — ἐπὶ σφῶν] ἐκ σφῶν 6. — ἐμπορεύονται 6. — τιμαὶ γὰρ καὶ S.: τ. γὰρ superscripto καὶ A; om. γὰρ B, om. καὶ vulg. — δελέατα, ἃ] ἃ δελέατα ci. Meineke. — καθιστᾶσιν S.: καθιστῶσιν. — post ἐγὼ γάρ verba εἰ μοι γένοιτο usque ad ἔμαυτῷ delent S. Meineke; eidem ante οὕτως addunt μὴ. Sed hanc esse sententiam puto: Ego enim si mihi alterum corpus contigerit, vivere non possim, quippe qui nunc quoque tam multa mihi negotia praebeam e. q. s. Quid igitur, si, quemadmodum dixi, alterum quoque corpus mihi contigerit e. q. s. — οἷον ἐγὼ] οἷον ἔχω W. num οἷον ἔχω τὸ ἔμαυτοῦ? — ὑγείας utrobique codd. — ἐς τὴν ξυλλογὴν del. S. Mein. — καὶ τοῦ εὖ

εὖ ἀκούειν. τί οὖν, εἴ μοι γένοιτο σῶμα ἕτερον τοιοῦτον, ὃ γέ μοι οὕτως ἐπιμελὲς εἴη; οὐκοῦν δῆλον, ὅτι γυνὴ ἀνδρί, ἐὰν ἡ καταθυμία, οὐδὲν ἐλάσσους τὰς φιλότητας παρέχεται καὶ τὰς ὀδύνας ἢ αὐτὸς αὐτῷ ὑπὲρ τε τῆς ὑγείας δισσωμάτων ὑπὲρ τε τοῦ βίου τῆς συλλογῆς ὑπὲρ τε τῆς σωφροσύνης καὶ τῆς εὐκλείας. φέρε δὲ καὶ παῖδες γενέσθωσαν· φροντίδων ἤδη πάντα πλέα καὶ ἐξοίχεται τὸ νεοτήσιον σκίρτημα ἐκ τῆς γνώμης καὶ <τὸ> πρόσωπον οὐκέτι τὸ αὐτό. Stob. floril. 68, 37.

131 132. Εὐκατηγόρητος πᾶς ὁ βίος θαυμαστῶς ὠ<ς> [μακάριε], καὶ οὐδὲν ἔχων περιττὸν οὐδὲ μέγα καὶ σεμνόν, ἀλλὰ πάντα σμικρὰ καὶ ἀσθενῆ καὶ ὀλιγοχρόνια καὶ ἀναμεμιγμένα λύπαις μεγάλαις. Stob. flor. 98, 56.

132 133. Τὸ ξῆν ἔοικε φρουρᾷ ἐφημέρῳ, τό τε μῆκος τοῦ βίου ἡμέρα μιᾷ, ὥς ἔπος εἰπεῖν, ἦν ἀναβλέψαντες πρὸς τὸ φῶς παρεγγυῶμεν τοῖς ἐπιγιγνομένοις ἐτέροις. Stob. flor. 98, 63.

133 134. Πρῶτον οἶμαι τῶν ἐν ἀνθρώποις ἐστὶ παίδευσις· ὅταν γάρ τις πράγματος κἂν ὅτου-

ἀκούειν del. vult Mein. — τί οὖν] τι ἂν AB (τί οὖν ἂν W.). — εἴ μοι] εἰ μὴ AB. — ὀδύνας] ὀδίνας B. — συλλογῆς καὶ ὑπὲρ codd.; delet καὶ S. — καὶ <τὸ> πρόσωπον S. — 132. Ἀντιφάνης A. — θαυμαστῶς ὠ μακάριε codd.; θαυμαστὸν ὠ μακάριε οὐδὲν ἔχων καὶ περιττὸν antea ci. S.; θαυμαστῶς del. Meineke; θαυμαστῶς ὥς ὠ μακάριε nunc S. — πάντα S.: ταῦτα. — 133. τό τε μῆκος... μιᾷ nunc del. S. — ἦν] ἡ B, ἡ Gaisf. — 134. τῶν ἐν ἀνθρώποις J. Pflugk S.: τῶν ἐν οὐρανοῖς. — Hoc et sequens frg. ad Politicum refero; ex eodem loco utrumque petitum esse apparet.

οὖν τὴν ἀρχὴν ὀρθῶς ποιήσεται, εἰκὸς καὶ τὴν τελευτὴν ὀρθῶς γίγνεσθαι. καὶ γὰρ τῇ γῇ οἶον ἂν τις τὸ σπέρμα ἐναρόσῃ, τοιαῦτα καὶ τὰ ἔκφορα δεῖ προσδοκᾶν, καὶ ἐν νέῳ σώματι ὅταν τις τὴν παίδευσιν γενναίαν ἐναρόσῃ, ξῆ τοῦτο καὶ θάλλει διὰ παντὸς τοῦ βίου καὶ αὐτὸ οὔτε ὄμβρος οὔτε ἀνομβρία ἀφαιρεῖται. Stob. flor. append. flor. 16, 36 (4 p. 37 Gaisf.).

135. Ἀναρχίας δ' οὐδὲν κάκιον ἀνθρώποις¹³⁴ τοῦτο γινώσκοντες οἱ πρόσθεν ἄνθρωποι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς εἰθίζον τοὺς πατέρας ἄρχεσθαι καὶ τὸ κελεύόμενον ποιεῖν, ἵνα μὴ ἐξανδρούμενοι εἰς μεγάλην μεταβολὴν λόντες ἐκπλήσσοιντο. Stob. ibid. 37.

*135a. Αἱ νέαι φιλῖαι ἀναγκαῖαι μὲν, αἱ δὲ παλαιαὶ ἀναγκαιότεραι. Exc. Vindob. 44 (Stob. Mein. IV p. 293), ubi Ἀντιφάνης praemittitur; Antiphontis nomen et Meinekios et Sauppius reponendum ducunt (cf. quae adnotata sunt ad frg. 131. 132).

136. Γηροτροφία γὰρ προσέεικε παιδοτροφία. Clem. Alex. Strom. 6 p. 265, 45 Sylb. (III, 141 Dd.); Schol. Ar. Nub. 1419.

137. Οὕτω δ' οὖν τὸν Ἀντώνιον ἤρπασεν (Cleo-144 patra) ὥστε — — μαιρακίου σχολὴν ἄγοντος διατριβαῖς καὶ παιδιαῖς χρώμενον ἀναλίσκειν καὶ καθηδυνάθεῖν τὸ πολυτελέστατον, ὥς Ἀντιφῶν εἶπεν, ἀνάλωμα, τὸν χρόνον. Plutarch. Anton. c. 28.

138. ἀπὸ τῆς ἀρχῆς] ἀπὸ τῆς πρώτης (h. e. ἀπὸ τῆς αἰτης) Meineke.

C. FRAGMENTA AMBIGUA.

- 136 138. Διαλαχεῖν δὲ τὸ διανείμασθαι οἱ δῆτορες εἰρήκασιν. Ἀντιφῶν· ὁπότ' ἄνθρωποι βούλονται χρήματα διαλαγχάνειν. Suid. 1, 1 p. 611, 16.
- 138 139. Κακὸς δ' αἰεὶ ἐπ' ἀποῦσι μὲν καὶ μέλλουσι τοῖς κινδύνοις τῇ γλώττῃ θρασύνεται καὶ τῷ θέλειν ἐπείγει, τὸ δ' ἔργον ἂν παρῇ, ὁκνεῖ. Suid. 2, 1 p. 1074, 19.
- 140 140. Κλαζομένιον (σχῆμα scil.) ὥς τὸ πορεύομαι σὺν ἄρῳνι ἀντὶ τοῦ εἰς ἄρῳνα. — — ὥς τὸ σὺν πατρίδι ἔβη ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν πατρίδα· οὕτως Ἀντιφῶν. Lesbomax π. σχημ. p. 180 Valck.
141. ἁγλωττίαν δὲ Ἀ. εἶρηκεν. Poll. 2, 109.
- 145 142. Ἀ. δὲ ἐπὶ τούτου (ἀγνοίας) καὶ ἀγνωμοσύνην λέγει. Poll. 4, 9. — ἀγνοῶν. Ἀ. δὲ καὶ ἀγνώμων λέγει. id. 5, 145.
- 146 143. ἀδυναμία ἐρεῖς ὥς Δημοσθένους, καὶ ἀδυνασία ὥς Ἀντ. καὶ Θουκυδίδης. B. A. p. 345, 26.
- 147 144. ἀδιάστατον τὸ μῆπω διεστηκὸς μηδὲ διακεκριμένον Ἀ. εἶπεν. Harp. B. A. 341, 27.

138. ὁπότ' Bernhardy S.: ὁπόταν. — διαλαχεῖν S. — num ex orat. κατὰ Φιλίον haec afferuntur? cf. frg. 64. ubi fort. restituendum: διᾶληξις <καὶ διαλαγχάνειν>. διαλαγχάνειν μὲν κτέ. — 139. κακὸς AB, κακῶς cett., κακῶν cum Hermanno S. — αἰεὶ ἐπ' ἂν εἰ codd.; αἰεὶ Gaisford.; οὖν, ἐν Hermann.; ἂν εἶη ἐπ' Saupp. — θρασύνεσθαι cum Hermann. S. — ἐπείγειν codd. S., καὶ ἐπ. Hermann. — ὁκνεῖν ABE et cum Hermann. S. — 140. ἔβη Salmas. S.: ἔση. — 143. ἀδυναμία habet Antiphon or. 6, 2, ubi ἀδυνασία postulat Sauppis. — 144. ad libros π. Ἀληθείας suo iure refert Saupp., coll. fr. 94.

145. ἀθυμοῦσιν ὡς Ἀντιφῶν. Poll. 2, 230. 148
 146. ἀκαρῇ ἀντὶ τοῦ μικρὸν ἢ οὐδὲν παρ' Ἀν-149
 τιφῶντι. Harp. B. A. p. 363, 31.
 147. ἀκόλουθα Ἀ. τὰ ἐπόμενα καὶ σύμφωνα. 150
 B. A. p. 367, 31.
 148. καὶ ἄμβλωμα, ὡς Ἀ. Poll. 2, 7. 151
 149. Ἀ. δὲ ἀντιλογούμενοι. Poll. 2, 120. 152
 150. ἀπάλαμνον, ἀμήχανον· οὕτως Ἀ. B. A. p. 153
 418, 6.
 151. Ἀ. δὲ ἀπαρτιλογία, ὥσπερ καὶ Ἡρόδοτος. 154
 Poll. 2, 120. sed Harp.: ἀπαρτ. Ἀυσίας ἐν τῷ πρὸς
 Ἀρέσανδρον καὶ Ἡρόδοτος ἀντὶ τοῦ ἀπηρτισμένους καὶ
 πλήρης ἀριθμός. cf. Suid. s. v. ἀπαρτίαν B. A. p. 416, 20.
 152. ἀπεγένετο ἀντὶ τοῦ ἀπέθανεν. οὕτως Ἀ. 155
 καὶ Θουκυδίδης. B. A. 419, 18. Suid. 1, 1 p. 537, 9.
 153. ἀπελύθη, ὡς Ἀντιφῶν. Poll. 8, 68. 156
 154. ἀπόκρισις ἢ ἀπολογία· οὕτω Ἀυσίας καὶ
 Ἀντιφῶν. Suid. 1, 1 p. 609, 13. B. A. 429, 18.
 155. τὸ πρᾶγμα ἀχαριστία, ἀδικία, ἀγνωμοσύνη, 145
 καὶ ὡς Ἀ. ἀποστέρησις (scil. χάριτος). Poll. 5, 141.

146. ἀκαρῇ S. cum NT et rc. E: ἀκαρεῖ cett., ἀκαρ cum
 spatio pr. E, ἀκαρ Suid. Zonar. B. A. — 149. „ad ll. ἀληθείας
 retulerim“ S. — 153. ἀπελογήθη, cum praecedat ἀπελογήσατο,
 ci. Saupp., coll. 2, 119 Antiph. 2 γ 1. Sed sequuntur ἀπέφηνεν,
 ἀπελύσατο τὰς αἰτίας; itaque incerta res. cf. ad or. 5, 70. —
 154. Glossa ex Harpocr. petita, qui om. καὶ Ἀντιφῶν. — Addit
 S. fr. 157: ἀποδικεῖν ἀντὶ τοῦ ἀπολογεῖσθαι· οὕτως Ἀντιφῶν
 (B. A. 427, 9 Suid.; sed ubique Ἀντιφάνης scriptum reperitur);
 porro 158: ἀπόψηφοι ἐγένοντο τοῦ ἀποκτείναι· σημαίνει τὸ
 οἶον οὐκ ἔννεγκαν ψῆφον. τὸ αἰτίμως (Ἀντιφῶν ci. S.) χρᾶ παν-
 ταχοῦ (Phrynich. B. A. 9, 21), et 159: ἀρεσιὰ παρὰ Ἀντι-
 φῶντι (ita cod. A, sed ceteri Bekkeri Νικοφῶντι) ἢ εὐσιπῇ
 (Poll. 2, 128).

- 160 156. ἀφήκοντος· Ἀ. ἀντὶ τοῦ διήκοντος. B. A.
p. 470, 25.
- 161 157. βάσανος· Ἀντιφῶν. λίθος οὕτω καλεῖται,
ἥ τὸ χυσίον παρατριβόμενον δοκιμάζεται. Harp.
- 162 158. καὶ Ἀ. βάψιν χαλκοῦ καὶ σιδήρου. Poll.
7, 169.
- 163 159. βιομήχανοι ὥς Ἀ. Poll. 7, 189.
- 165 160. Ἀ. δὲ τῇ διαθέσει ἐχρήσατο ἐπὶ γνώμης ἢ
διανοίας. ὁ αὐτὸς καὶ ἐπὶ τοῦ διαθεῖναι λόγον, τουτ-
έστιν ἐπὶ τοῦ ἐξαγγεῖλαι τι. Suid. 1, 1 p. 1279; Ulpian.
ad Dem. 2, 16.
- 165^a 161. καὶ διοπτρεύειν Κριτίας καὶ Ἀντιφῶν, Ἀν-
τιφῶν δὲ καὶ εἴσοπτοι. Poll. 2, 58.
162. δοκησίσοφος, ὥς Ἀ. ἔφη. Poll. 4, 9.
- 166 163. δυσάνιος· Ἀντιφῶν. ὁ ἐπὶ παντὶ ἀνιόμε-
νος, καὶ μικρὸν καὶ ἐνκαταφρόνητον ἦ. Harp.
- 167 164. εἰσφρήσειν ἀντὶ τοῦ εἰσάξειν, εἰσδέξεσθαι·
Ἀ. καὶ Δημοσθένους ἐν ἡ' Φιλιππικῶ. Harp.
- 168 165. ἐμβραχὺ ἀντὶ τοῦ ἀπλῶς καὶ ἐν κεφαλαίῳ
Ἀ. Harpocr.
- 169 166. καὶ ἐν ταῖς σιτοδοσίαις ἐγίνοντο σίτου ἐπι-
γραφεῖς, ὥς Ἀ. Poll. 8, 103.
- 170 167. Ἀ. δὲ ἐπιθύμημα. Poll. 6, 183.

157. ad ll. Ἀληθ. refert S. p. 277. — 159. βιομηχανία vulgo ante Bk. — fr. 164 S. (e Poll. 2, 129) post Bekkeri curas iam evanuit. — 160. Sequitur ap. Suid.: ἐν τῷ δευτέρῳ τῆς Ἀληθείας ὁ αὐτὸς κτέ. (v. fr. 94). S. verba ἐν τῷ δευτέρῳ τ. Ἀ., sicuti exstat ap. Ulp., cum prioribus coniungit, novum inde frg. libro secundo de Veritate vindicans. — 165. ἐμβραχὺ Dd. cum N corr.: ἐν βραχεῖ (ἐμβραχεῖ iam S. propter ordinem litterarum restituerat). — fr. 172 S. ex eisdem rationibus atque 164 delendum erat.

168. ὡς Ἀ. ἐπινόημα. Poll. 2, 228. 171
 169. κακόνους ὡς Ἀ. Poll. 6, 169. 173
 170. τὸ δὲ λιθοκόπος ἀδόκιμον, εἰ καὶ Ἀ. λέγει. 174
 Thom. Mag. p. 221, 7 R. — λιθουργοὺς Θουκυδίδης,
 λιθοκόπους Ἀ. Moeris p. 203, 2 Bk.
 171. μεθεόρτοι ἡμέραι κατὰ Ἀντιφῶντα. 175
 Poll. 1, 34.
 172. καὶ ὡς Ἀ. ἡδυλόγος καὶ μετριολόγος. 176
 Poll. 2, 123.
 173. παρὰ δὲ Ἀντιφῶντι μόνῃ ὁδμᾶς καὶ εὐ- 177
 οδμίαν εὗροι τις ἄν. Poll. 2, 76.
 174. Ἀ. δὲ καὶ τὸ ὀψόμενον εἶπε. Poll. 2, 57. 178
 175. Ἀ. δὲ καὶ ἐξεληλάσθαι πανοικεσίῳ ἔφη. 141
 Poll. 6, 163.
 176. ὁ τῶν ναυτῶν ἄρχων, ὁ ἐπὶ τοῖς οἰαξιν 179
 ἐστῶς, καὶ κατ' Ἀντιφῶντα ὁ ποδοχῶν, ἥ μᾶλλον
 κατ' ἐμὲ ὁ ποδηγῶν. Poll. 1, 98.
 177. καὶ πολιτοκοπεῖν παρ' Ἀντιφῶντι. 180
 Poll. 9, 26.
 178. καὶ συμμετρίας Ἀ. — καὶ δυσμέτρητον 182
 Ἀ. Poll. 4, 167.

172. ἡδυλόγως — μετριολόγως cod. Jungermannii. — 173. ὁδμ. et εὐοδμ. restit. L. Dindorf., erat ὁσμάς et εὐοσμῖαν. — 174. ὀψόμενον Bk.; ὀψόμενος S. Quae apud Pollucem adduntur: τῇ ὄψει, ὀπτήρ, ἄοπτα, ea reperiuntur frg. 35; or. 5, 27, fr. 86. — 175. ἐξεληλάσθαι S.: ἐξαλάσθαι Bk. — fr. 181 Saupp. (προδικασίας) exstat or. 6, 42. — fr. 186: τρίτῳ καὶ τετάρτῳ ἔπει· ἀντὶ τοῦ πρὸ τριῶν καὶ τεττάρων ἔτων· οὕτως Ἀντιφῶν (Phot. 605, 23) ap. Suidam Antiphani tribuitur, idemque nomen corrector antiquus Photio restituit. Sane si ipsa verba scriptoris afferri statuendum esset, Antiphonti, non Antiphani ποῆται frg. vindicari deberet.

- 183 179. ἡ μὲν γὰρ Ἀντιφῶντος ταλάντωσις τὸ βάρος δηλοῖ. Poll. 9, 53.
- 184 180. τελεσθῆναι τὸ ἀναλωθῆναι· οὕτως Ἀ. Phot. p. 574, 13. B. A. 114, 28. Suid. 2, 2 p. 1061, 2.
- 185 181. τίμιον ἀντὶ τοῦ ἐντιμον· οὕτως Ἀ. Phot. 590, 11.
- 143 182. καὶ ὥς Ἀ. φιλοχρηματεῖν. Poll. 3, 113.
- 187 183. χρημάτων· — κεῖται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ πράγματος ἢ προσώπου ἢ λόγου, ὥς Ἀντιφῶν. Suid. 2, 2 p. 1669, 3.

P. 91 B. ΓΟΡΓΙΟΥ ΕΛΕΝΗΣ ΕΓΚΩΜΙΟΝ.

1 Κόσμος πόλει μὲν εὐανδρία, σώματι δὲ κάλλος,
 679 Bk. ψυχῇ δὲ σοφία, πράγματι δὲ ἀρετή, λόγῳ δὲ ἀλήθεια·

182. φιλοχρ. Bk., μὴ φιλοχρ. S (φιλοχρηματεῖσθαι cod. A).

Sauppian exemplum in hoc quoque secutus sum, quod ea fragmenta in ordinem non recepi, quae vel ad artem medicam spectarent (Poll. 2, 41. 215. 223. 224) vel ad agriculturam (Ἀ. περὶ γεωργικῶν, Ath. XIV p. 650 E) vel denique ad librum περὶ κρίσεως ὀνείρων; haec enim cum oratore nullam communionem habent neque inter eius opera antiquitus exstabant. Nisi quod id sane pro certo affirmari nequit, fragmenta illa quae sunt apud Pollucem in libris de Veritate nullum locum habuisse; nempe sicut Plato in Timaeo, ita Antiphon quoque corporis humani partes in tali libro describere potuit. Quod autem Sauppian Ruhnkenium secutus e peculiari libro qui inscriptus esset: σύνοψις τῶν κατ' ἀνθρώπον, haec fragmenta petita dicit, ea res dubitationi maxime obnoxia est. Leguntur Ruhnkenio teste in Pollucis codice Antwerpiensi II, 224 post verba Ἀντιφῶν δὲ αὐτὸν καὶ ἀρετικῶς καὶ οὐδετέρως καλεῖ, addita haec: ἐν ταῦθα σύνοψις τῶν κατ' ἀνθρώπον, h. e. ἐν ταῦθα σύν. κτέ. (ἐν τῷ θ' συνόψεως Meineke probante S.). Quae cum prope finem descriptionis quam corporis humani exhibet Pollux adscripta sint, vereor ne ad hanc potius referre debeamus.

ΓΟΡΓΙΟΥ ΕΛΕΝΗΣ ΕΓΚΩΜΙΟΝ.

Codd. Bekkeri A et ex eo derivatus B (cuius rationem non habeo); X et ex eo derivati CEJKMN, quibus post Bk. ac-

τὰ δ' ἐναντία τούτων ἀκοσμία. ἄνδρα δὲ καὶ γυναῖκα
καὶ λόγον καὶ ἔργον καὶ πόλιν καὶ πρᾶγμα χρὴ τὸ μὲν
| ἄξιον ἐπαίνου ἐπαίνῳ τιμᾶν, τῷ δὲ ἀναξίῳ μῶμον 690
ἐπιτιθέναι· ἴση γὰρ ἀμαρτία καὶ ἀμαθία μέμφεσθαι τε
τὰ ἐπαινετὰ καὶ ἐπαινεῖν τὰ μωμητά. τοῦ δ' αὐτοῦ 2
ἄνδρὸς λέξαι τε τὸ δέον ὀρθῶς καὶ ἐλέγξαι . . . . .
<ἐλέγξαι> τοὺς μεμφομένους Ἑλένην, γυναῖκα περὶ ἧς
ὁμοφώνως καὶ ὁμόψυχος γέγονεν ἢ τε τῶν ποιητῶν
. . . . <ἢ τε τῶν> ἀκουσάντων πίστις, ἢ τε τοῦ ὀνόμα-
τος φήμη τῶν συμφορῶν μνήμη γέγονεν. ἐγὼ δὲ βού-
λομαι λογιζέσθαι τινὰ τῷ λόγῳ δοὺς τὴν μὲν κακῶς
ἀκούουσαν παῦσαι τῆς αἰτίας, τοὺς δὲ μεμφομένους
ψευδομένους ἐπιδείξας καὶ δεῖξας τάληθες παῦσαι τῆς
ἀμαθίας.

Ὅτι μὲν οὖν φύσει καὶ γένει τὰ πρῶτα τῶν πρώ- 3
των ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἢ γυνὴ περὶ ἧς ὅδε ὁ λόγος,

cessit Mosquensis (b); porro HRVWY, quibus accessit Par. 2955 (a). (x = X et codd. ex eo derivati vel omnes vel plerique; h = H ceterique tertiae classis codd. vel omnes vel plerique.) Aldina editio ex altera classe derivata est.

1. λόγῳ codd. R.: λέγω Ald. — καὶ post πόλιν om. x (praeter CJ) h (praeter Y). — ἐπαίνου ἐπαίνῳ A Bk.: ἐπαίνων. — ἐπιτιθέναι x et v. ante Bk.: ἐπιθεῖναι. — μέμφεσθαι] μωμᾶσθαι Weidner.

2. mal. τοῦ αὐτοῦ (ταύτου) δ' ἀνδρὸς (propter hiatum). — lacunam post ἐλέγξαι vidit D., qui addit τὸ ψεῦδος . . . (τὸ ἄδικον ὁσῶς add. Weidn.). — ὁμόφωνος καὶ ὁμόψυχος A: ὁμόψυχος καὶ ὁμόφωνος, sed pro ὁμόψυχος x ὁμόψυχος (X pr. ὁμόψυχος, corr.¹); ὁμόφ. καὶ ὁμόψυχος Bk. — prius γέγονεν om. WEJN Ald. (S.). — ἀκουσάντων] ἀπάντων S. sine lacuna, quam significavit D. (ποιητῶν [. . . ἢ τῶν] ἀκουσ.). — φήμη δ' τῶν σ. A; φ. γέγονεν ἢ τε τῶν S., om. γέγονεν in fine sententiae. — ἐπιδείξας καὶ δεῖξας scripsi: ἐπιδείξαι καὶ δεῖξαι. — παῦσαι ser.: ἢ παῦσαι (καὶ π. JMW b).

3. τε post ἀνδρῶν add. H (ci. R.). — καὶ γυναικῶν om. pr. A.

ἀνάγκης ψηφίσμασιν | ἔπραξεν ἃ ἔπραξεν, ἢ βίᾳ ἀρπά-
σθεισα, ἢ λόγοις πεισθεῖσα, ἢ ἔρωτι ἀλοῦσα. Εἰ μὲν
οὖν διὰ τὸ πρῶτον, ἄξιός αἰτιᾶσθαι ὁ αἰτιώμενος·
θεοῦ γὰρ προθυμίαν ἀνθρωπίνῃ προμηθείᾳ ἀδύνατον
κωλύειν. πέφυκε γὰρ οὐ τὸ κρεῖσσον ὑπὸ τοῦ ἥσσονος
κωλύεσθαι, ἀλλὰ τὸ ἥσσον ὑπὸ τοῦ κρεῖσσονος ἄρχε-
σθαι καὶ ἄγεσθαι, καὶ τὸ μὲν κρεῖσσον ἡγεῖσθαι, τὸ
δὲ ἥσσον ἐπεσθαι. θεὸς δ' ἀνθρώπου κρεῖσσον καὶ
βίᾳ καὶ σοφίᾳ καὶ τοῖς ἄλλοις. εἰ οὖν τῇ τύχῃ καὶ τῷ
θεῷ τὴν αἰτίαν ἀναθετέον, τὴν Ἑλένην τῆς δυσκλείας
ἀπολυτέον.

Εἰ δὲ βίᾳ ἡρπάσθη καὶ ἀνόμως ἐβιάσθη καὶ ἀδί- 7
κως ὑβρίσθη, δῆλον ὅτι ὁ <μὲν> ἀρπάσας ὡς ὑβρίσας
ἠδίκησεν, ἡ δὲ ἀρπασθεῖσα ὡς ὑβρισθεῖσα ἐδυστύχη-
σεν. ἄξιός οὖν ὁ μὲν ἐπιχειρήσας βάρβαρος βάρβαρον
ἐπιχείρημα καὶ λόγῳ καὶ νόμῳ καὶ ἔργῳ λόγῳ μὲν
αἰτίας, νόμῳ δ' ἀτιμίας, ἔργῳ δὲ ζημίας τυχεῖν· ἡ
δὲ βιασθεῖσα καὶ τῆς πατρίδος στερηθεῖσα καὶ τῶν
φίλων ὀρφανισθεῖσα πῶς οὐκ ἂν εἰκότως ἐλεηθείη
μᾶλλον ἢ κακολογηθείη; ὁ μὲν γὰρ ἐδράσε δεινά,

ψηφίσμασιν AS.: ψηφίσματι. — ἢ ἔρωτι ἀλοῦσα add. mg.
Y Bk. — ἄξιός] οὐκ ἄξιός CBk. fort. et αἰτιᾶσθαι (ita iam
R.) et αἰτιώμενος (scil. ὁ θεός; αἰτιός ci. D.) passive accipienda
sunt. — τὸ ἥσσον] τὸ ἴσον A. — κρεῖσσονος AY Bk.: κρείτ-
τονος. — ἄρχεσθαι τε καὶ HW (cf. § 3). — τὸ δὲ ἥσσον CH
Bk.: τὸ δὲ ἴσον A, τὸ δὲ ἥτερον v. — εἰ οὖν cum R. S.: ἡ οὖν.
— ἀναθετέον] prius ε a corr. A. — τὴν Ἑλ. D. S.: ἡ τὴν Ἑλ.
(καὶ τὴν Ἑλ. R.). — τῆς . . κλείας pr. A.

7. ὡς ὑβρισθεῖσα A h: ἡ ὑβρισθεῖσα. quare et ὡς ὑβρίσας
scripsi pro ἡ ὑβρίσας. cf. § 12. — λόγῳ καὶ νόμῳ AS.: νόμῳ
καὶ λόγῳ. — λόγῳ μὲν αἰτίας νόμῳ δ' ἀτ. AS.: νόμῳ μὲν ἀτ.,
λ. δ' αἰτίας. — ἡ κακολ.] . πολ. . . θείη pr. A. — ἡ δὲ ἐπαθεῖν
<ἐλεεινά> bene ci. W.

ἡ δὲ ἔπαθεν· δίκαιον οὖν τὴν μὲν οἰκτιραί, τὸν δὲ μισῆσαι.

- 8 Εἰ δὲ λόγος ὁ πείσας καὶ τὴν ψυχὴν ἀπατήσας, οὐδὲ πρὸς τοῦτο χαλεπὸν ἀπολογήσασθαι καὶ τὴν αἰτίαν ἀπολύσασθαι, ὥδε. λόγος δυναστικῆς μέγας ἐστίν, ὃς σμικροτάτῳ σώματι καὶ ἀφανεστάτῳ θειότατα ἔργα ἀποτελεῖ· δύναται γὰρ καὶ φόβον παῦσαι καὶ λύπην ἀφελεῖν καὶ χαρὰν ἐνεργάσασθαι καὶ ἔλεον ἐπανξήσαι. ^{legislated} ^{rule} ^{obscure} ^{puty} ^{unusual} ^{very}
- 9 ταῦτα δὲ ὥς οὕτως ἔχει δεῖξω· δεῖ δὲ καὶ δεῖξαι καὶ δόξαι τοῖς ἀκούουσιν. τὴν ποιήσιν ἅπασαν καὶ νομίζω καὶ ὀνομάζω λόγον ἔχοντα μέτρον· ἥς τοὺς ἀκούοντας εἰσῆλθε καὶ φοβίῃ περιφοβὸς καὶ ἔλεος πολὺδακρυς καὶ πόθος φιλοπενθήης, ἐπ' ἄλλοτριῶν τε πραγμάτων καὶ σωματικῶν εὐπραγίας καὶ δυσπραγίας ἰδίῳ τι πάθημα διὰ τῶν λόγων ἔπαθεν ἡ ψυχὴ. φέρε δὴ πρὸς ἄλλον
- 10 ἀπ' ἄλλου μεταστῶ | <λόγου> λόγον. αἱ γὰρ ἔνθεοι ^{desire for misery}
- 682 διὰ λόγων ἐπῳδαὶ ἐπαγωγοὶ ἡδονῆς, ἀπαγωγοὶ λύπης γίνονται· συγγιγνομένη γὰρ τῇ δόξῃ τῆς ψυχῆς ἡ δύναμις τῆς ἐπῳδῆς ἔθελξε καὶ ἔπεισε καὶ μετέστησεν αὐτὴν ^{lamentation} γοητεία. γοητείας δὲ καὶ μαγείας διῶσαι τέχραι ^{socery}

οἰκτιραί scr., οἰκτεῖραι CJVWY a Ald. Bk.: οἰκτεῖρειν (οἰκτιρεῖν Fuhr).

8. λόγος ἦν ὁ Ald. (cf. § 15). — σμικροτάτῳ A X al.: μικροτάτῳ v. Bk. — τῷ σώματι HW (ed. I). — ἔλεον] τὸ θαρσαλέον bene ci. W. (cf. § 14).

9. καὶ δεῖξαι καὶ δόξαι scr.: καὶ δόξῃ δεῖξαι (δόξῃ om. Y a). — ἥς τοὺς X al. Ald. Bk.: ἥς ὥς A al. — ἀκούοντας κτέ.] Aristot. Poët. c. 14 p. 1453 b 4 sq. confert C. Reinhardt. — πόθος A Bk.: φίλος (ξήλος CY a, om. Ald.). — εὐτυχίας καὶ δυσπραγίας A Bk.; εὐτυχίας καὶ δυσπραγίας v.

10. ἐπῳδαὶ A Bk.: ἡδοναί. — μὲν et δὲ post ἐπαγωγοὶ et ἀπαγωγοὶ (ἐπαγωγοὶ A) cum codd. om. Bk. — αὐτὴν add. A Bk. — γοητεία num del.? nam ab ἐπῳδαίς hic γοητεία et μαγεία discernuntur.

ἡϋρηνται, αἳ εἰσι ψυχῆς ἁμαρτήματα καὶ δόξης ἀπατή-
 ματα. ὅσοι δὲ ὅσους περὶ ὧν καὶ ἐπεισαν καὶ πεί- 11
 σουσι δὲ ψευδῇ λόγον πλάσαντες! εἰ μὲν γὰρ πάντες
 περὶ πάντων εἶχον τῶν <τε> παροιχομένων μνήμην
 τῶν τε παρόντων <ἐννοίαν> τῶν τε μελλόντων πρό-
 νοίαν, οὐκ ἂν ὁμοίως ὁμοίως ὦν ὁ λόγος ἡπάτα· νῦν
 δὲ οὔτε μνησθῆναι τὸ παροιχόμενον οὔτε σκέψασθαι
 τὸ παρὸν οὔτε μαντεύσασθαι τὸ μέλλον εὐπόρως ἔχει,
 ὥστε περὶ τῶν πλείστων οἱ πλείστοι τὴν δόξαν σύμ-
 βουλον τῇ ψυχῇ παρέχονται. ἡ δὲ δόξα σφαλερὰ καὶ
 ἀβεβαίος οὔσα σφαλεραῖς καὶ ἀβεβαίοις τύχαις περιβάλ-
 λει τοὺς αὐτῇ χρωμένους. τίς οὖν αἰτία κωλύει καὶ 12
 τὴν Ἑλένην ὕμνος ἦλθεν ὁμοίως ἂν οὐ νέαν οὔσαν
 ὥσπερ εἰ βιατήριον βία ἡρπάσθη. τὸ γὰρ τῆς παιθοῦς
 ἐξῆν ὁ δὲ νοῦς καίτοι εἰ ἀνάγκη ὁ εἰδὼς ἔξει μὲν οὖν,

ἡϋρηνται scr.: εϋρηνται.

11. πείσουσι scr.: πείθουσι. — ἐννοίαν add. R. — ὁμοίως
 ὦν] ὁμ. ἦν AS. (δεινὸς ἦν ci. S.). — ἡπάτα· νῦν δὲ (hoc post
 D.) scr.: ἡ τὰ (ἦτα X corr.¹, εἶτα pr.) νῦν γε (ἐπεὶ τὰ νῦν γε
 S.). — τύχαις scr.: ἀτυχίαις v.; εὐτυχίαις Fuhr e Lex. Vindob.
 149, 13: σφ. καὶ ἀβ. εὐτυχίαις παρὰ βάλλει τοὺς αὐτῇ χρωμένους.
 Γοργίας.

12. reliqui librorum scripturam corruptissimam, cuius cer-
 tam medelam non invenio. καὶ post κωλύει om. H. ὕμνος ἦλθεν]
 λόγον ἔλθοντα C; idem pro ἂν οὐ habet ἄνον; om. ἂν οὐ
 νέαν οὔσαν W, ἂν οὐ νέαν in lac. om. H. βιατήριον] βιατήριον
 HW, βιαστήριον M. ἡρπάσθη] ἡρπάσαι C. Haec fere inesse
 putaverim: τί οὖν κωλύει καὶ τὴν Ἑ. ὁμοίως ἔλθειν ἄκουσαν
 ὥσπερ εἰ βία ἡρπάσθη; Dittographiarum omnia plena videntur
 (ὕμνος — ὁμοίως, ἀνονεαν — ἀνουσαν). — ἐξῆν A: ἔξειν
 (ἔσχειν C). ὁ δὲ νοῦς om. pr. A, δὲ om. C. εἰ] ἡ vel ἡ h. μὲν
 post ἀνάγκη add. RY a. ὁ εἰδὼς A: ὄνειδος. ἔξει ὁ μὲν X.
 οὖν] οὐ CE. Aperta est dittographia (παιθοῦς)εξεينوδενους —
 (εἰδωσ)εξειομενον; num igitur: τὸ γὰρ τῆς παιθοῦς (τ. γ. τ.
 παιθ. εἶδος) ἔχει μὲν ὄνομα ἐναντίον ἀνάγκη, τὴν δὲ δύναμιν
 κτέ.?

- τὴν δὲ δύναμιν τὴν αὐτὴν ἔχει. λόγος γὰρ ψυχὴν ὁ
 πείσας, ἣν ἐπεισεν, ἠνάγκασε καὶ πιθέσθαι τοῖς λεγο-
 μένοις καὶ συναινέσαι τοῖς ποιουμένοις. ὁ μὲν οὖν
 πείσας ὡς ἀναγκάσας ἀδικεῖ, ἡ δὲ πεισθεῖσα ὡς ἀναγκα-
 13 σθεῖσα τῷ λόγῳ μάρτην ἀκούει κακῶς. ὅτι δ' ἡ ^{πεισθεῖσα} ^{ἀδικεῖ}
 προσοῦσα τῷ λόγῳ καὶ τὴν ψυχὴν ἐτυπώσατο ὅπως
 ἐβούλετο, χρὴ μαθεῖν πρῶτον μὲν τοὺς τῶν μετεωρο-
 λόγων λόγους, οὔτινες δόξαν ἀντὶ δόξης τὴν μὲν ἀφ-
 ελόμενοι τὴν δ' ἐνεργασάμενοι τὰ ἄπιστα καὶ ἄδηλα
 φαίνεσθαι τοῖς τῆς δόξης ὄμμασιν ἐποίησαν· δευτέρον
 δὲ τοὺς ἀναγκαίους διὰ λόγων ἀγῶνας, ἐν οἷς εἰς λό-
 γος πολὺν ὄχλον ἔτερψε καὶ ἐπεισε τέχνη γραφεῖς, οὐκ
 ἀληθείᾳ λεχθεῖς· τρίτον φιλοσόφων λόγων ἀμίλλας,
 689 ἐν αἷς | δαίκνυνται καὶ γνώμης τάχος <καὶ . . . .> ὡς
 14 ^{ἐν αἷς} ^{μετάβολον} ποιουῖσι τὴν τῆς δόξης πίστιν. τὸν αὐτὸν
 δὲ λόγον ἔχει ἢ τε τοῦ λόγου δύναμις πρὸς τὴν τῆς
 ψυχῆς τάξιν ἢ τε τῶν φαρμάκων τάξεις πρὸς τὴν τῶν
 σώματων φύσιν. ὥσπερ γὰρ τῶν φαρμάκων ἄλλους
 ἄλλα ^{κινεῖ} χυμοὺς ἐκ τοῦ σώματος ἐξάγει, καὶ τὰ μὲν νόσου

γὰρ ψυχὴν A: γὰρ τὴν ψ. — ἦν Y Bk.: ἦν. — πιθέσθαι
 scr.: πείθεσθαι. — ἀναγκασθεῖσα] ἀ . . . . θεῖσα pr. A. τῷ
 ante λόγῳ add. A Bk.

13. προσοῦσα scr.: προσιοῦσα. — καὶ ante τὴν ψ. om. C.
 — ἐργασ. CW Ald. (ἐνεργ. ci. R.); ἐνεργ. γασάμενος X. —
 ἄπιστα καὶ ἄδηλα AS.: ἄδηλα καὶ ἄπιστα (ἄπειστα Ald.; ἄπι-
 στα R.). — δευτέρον δὲ . . . τοὺς A pr. — ἀναγκάσας A. διὰ
 . . . A. pr. — ἔτερψε] ἔτερεψε pr. A, ἔτερεψε Ald. (ed. I). —
 τρίτον] τρίτον δὲ C. — ante vel post καὶ γν. τάχος lacuna esse
 videtur (καὶ γλώσσης . . . ?). — ὡς om. HW (ci. R.); ὡς . . A
 pr. — μετάβολον X pr. (corr.¹). — ποιουῖσι scr.: ποιοῦν (ποιεῖ
 S.). — τὴν] τ. v A pr.

14. τοῦ λόγου] τοῦ νόμου xRV. — τῆς om. XEK. —
 τάξιν] ἔξιν D. — τάξεις ci. W., κτάσεις ci. R. — ἄλλα
 χυμοὺς C Bk.: ἀλλαχού cett. codd. — ἐκ ante τοῦ σώμ. om. C.

τὰ δὲ βίου παύει, οὕτω καὶ τῶν λόγων οἱ μὲν ἐλύπησαν, οἱ δὲ ἑτερψαν, οἱ δὲ ἐφόβησαν, οἱ δὲ εἰς θάρσος κατέστησαν τοὺς ἀκούοντας, οἱ δὲ πεῖθοι^{ασίας} τινι κακῇ τὴν ψυχὴν ἐφαρμάκευσαν καὶ ἐξεγοήτευσαν.

Καὶ ὅτι μὲν, εἰ λόγῳ ἐπέισθη, οὐκ ἠδίκησεν ἀλλ' 15 ἠτύχησεν, εἰρηται· τὴν δὲ τετάρτην αἰτίαν τῷ τετάρτῳ λόγῳ διέξειμι. εἰ γὰρ ἔρως ἦν ὁ ταῦτα πάντα πράξας, οὐ χαλεπῶς διαφεύξεται τὴν τῆς λεγομένης γερονέναι ἀμαρτίας αἰτίαν. ἃ γὰρ ὀρῶμεν, ἔχει φύσιν οὐχ ἦν ἡμεῖς θέλομεν, ἀλλ' ἦν ἕκαστον ἔτυχε· διὰ δὲ τῆς ὀψεως ἡ ψυχὴ κὰν τοῖς τρόποις τυποῦται. αὐτίκα γὰρ ὅταν 16 πολέμια σώματα [καὶ] πολέμιον ἐπὶ πολέμοις ὀπλισθῇ κόσμον χαλκοῦ καὶ σιδήρου, τοῦ μὲν ἀλεξήτηριον τοῦ δὲ προβλήματα, εὐθέως ἡ ὄψις ἐταράχθη καὶ ἐτάραξε τὴν ψυχὴν, ὥστε πολλάκις τοῦ κινδύνου μέλλοντος [ὄντος] φεύγουσιν ἐκπλαγέντες ἰσχυρῶς· ἡ γὰρ ἀλήθεια τοῦ νόμου διὰ τὸν φόβον ἐξωκίσθη τὸν ἀπὸ τῆς ὀψεως, ἥτις ἐλθούσα ἐποίησεν ἀμελῆσαι καὶ τοῦ καλοῦ τοῦ διὰ τὸν νόμον κρινομένου καὶ τοῦ ἀγαθοῦ τοῦ διὰ τὴν

ἐκ ante τῶν λόγων add. A. — ἔτερψαν A. — ἐξεφαρμάκ, καὶ ἐγοήτευσαν A.

15. λόγοις ἐπέισθη? cf. § 6. — πάντα add. A. — γερονέναι om. HW. — ἃ γὰρ A h Bk.: καὶ γὰρ. — ἔχει φύσιν add. A Bk. (ἔχει... φύσιν A pr.). — ἕκαστον Bk.: ἕκαστος. — ἡ ψυχὴ] ἡ om. XRVa.

16. ἐπὶ πολέμοις A h, ἐπὶ πολέμῳ X, ἐ. πολέμῳ S. — ὀπλισθῇ scr.: ὀπλίσει A, pr. X, R a (S.); ὀπλίσει X corr.¹. — τοῦ μὲν... τοῦ δὲ] antea cum R. τὸν μὲν... τὸν δὲ scr. — ἀλεξήτηριον AX al. — εὐθέως scr.: θεάσεται S., εἰ θεάσεται codd. (εἰ θεάσαιτο C). — ἐτάραξε] ἐ...άραξε A pr. — πολλ. κινδύνον (ἀκινδ. RY a Bk.) τοῦ μέλλοντος ὄντος codd.; π. κινδ. μέλλ. οὐδέπω ὄντος Ald. — ἰσχυρῶς· ἡ γὰρ scr.: ἰσχυρὰ (ἰσχυρῶς Ald.) γὰρ ἡ. num autem αἰσχυρῶς? — νόμον] λόγον E (ed. I). — ἐξωκίσθη c. R. S.: εἰσφύσθη. — ἀμελῆσαι ci. Bk. (S.): ἀσμενῆσαι (ἀμνημονῆσαι ci. R.). — τοῦ post ἀγαθοῦ om. pr. A.

- 17 νίκην γιγνομένου. ἤδη δέ τινες ἰδόντες φοβερά ^{καὶ} καὶ τοῦ παρόντος ἐν τῷ παρόντι χρόνῳ φρονήματος ἐξεστῆσαν· οὕτως ἀπέσβεσε καὶ ἐξήλασεν ὁ φόβος τὸ νόημα. πολλοὶ δὲ καὶ ματαίοις πόνοις καὶ δειναῖς νόσοις καὶ δυσιάτοις μανίαις περιέπεσον· οὕτως εἰκόνας τῶν ὁρωμένων πραγμάτων ἢ ὅψις ἐνέγραψεν ἐν τῷ φρονήματι.
- 684 καὶ τὰ μὲν δειματοῦντα | πολλὰ μὲν παραλείπεται, ὅμοια δ' ἐστὶ τὰ παραλειπόμενα οἷάπερ τὰ λεγόμενα.
- 18 ἀλλὰ μὴν οἱ γραφεῖς ὅταν ἐκ πολλῶν χρωμάτων καὶ σωμάτων ἐν σῶμα καὶ σχῆμα τελείως ἀπεργάζονται, τέρπουσι τὴν ὄψιν, ἢ δὲ τῶν ἀνδριαντῶν ^{σχημάτων} ποίησις καὶ ἢ τῶν ἀγαλμάτων ἐργασία ὅσῃν ἡδονὴν παρέσχετο τοῖς ὁμμασιν! οὕτω τὰ μὲν λυπεῖν τὰ δὲ ποθεῖν <ποιεῖν> πέφυκε τὴν ὄψιν. πολλὰ δὲ πολλοῖς πολλῶν ἔρωτα καὶ
- 19 πόθον ἐνεργάζεται πραγμάτων καὶ σωμάτων. εἰ οὖν τῷ τοῦ Ἀλεξάνδρου σώματι τὸ τῆς Ἑλένης ὄμμα ἡσθέν ^{ἡσθέν} προθυμίαν καὶ ἁμιλλαν ^{σχημάτων} ἔρωτος τῇ ψυχῇ παρέδωκε, τί θανμαστόν; ὅς εἰ μὲν θεὸς <ὦν ἔχει> θεῶν θεῖαν δύ-

νίκην scr.: δίκην.

17. χρόνῳ om. Wx. — ματαίοις πόνοις καὶ δειναῖς νόσοις A Bk.: ματαίαις νόσοις καὶ δεινοῖς πόνοις. — περιέπεσαν A. — ante εἰκόνας add. ci. R. ἀνεκνίπτους vel δυσσεξίτηλους; simplicius ἐναργεῖς. — φρονήματι] νοήματι pr. X (corr.?) N, quod prob. Schoell. — τὰ ante λεγόμενα cum CV add. Bk.

18. γραφῆς scribendum sit. — σωμάτων] σχημάτων ego ed. I. sed ἐν σῶμα „universitas“ est. — ὅσῃν ἡδονὴν scr.: ὅσον ἡδεῖαν v. (ὅσον ἡδεῖαν ὄψιν R a, ὁπόσῃν τινα τέρψιν H); post ὁμμασιν add. ὄψιν Ald., τὴν ὄψιν add. ci. S.; νόσον ἡδεῖαν ci. D. — ποιεῖν addidi; S. pro πέφ. τ. ὅ. ci. πεποίηκε. — τὴν ante ὄψιν add. AHW Bk. — ἐργάζονται A. — καὶ σωμάτων add. A Bk.

19. ὄμμα] σῶμα AERY a. — ὦν add. ci. R., θεὸς ὦν θεῖαν ἔχει δύν. D., post θεῶν ins. ἔχει S. (θεὸς κατὰ θεῶν RY a cum Gothano).

ναμιν, πῶς ἂν ὁ ἦσων εἴη τοῦτον ἀπώσασθαι καὶ
 ἀμύνασθαι δυνατός; εἰ δ' ἐστὶν ἀνθρώπινον νόσημα ^{disease}
 καὶ ψυχῆς ἀγνοήματα ^{ignorance}, οὐχ ὥς ἀμάρτημα μεμπτέον ἀλλ'
 ὥς ἀτύχημα νομιστέον· ἦλθε γὰρ οἷς ἦλθε τύχης ἀγρευ- ^{catching}
 μασιν, οὐ γνώμης βουλευμάσι, καὶ ἔρωτος ἀνάγκαις,
 οὐ τέχνης παρασκευαῖς.

Πῶς οὖν χορὴ δίκαιον ἡγήσασθαι τὸν τῆς Ἑλένης ²⁰
 μῶμον, ἥτις εἴτ' ἐρασθεῖσα εἴτε λόγῳ πεισθεῖσα εἴτε
 βίᾳ ἀρπασθεῖσα εἴτε ὑπὸ θείας ἀνάγκης ἀναγκασθεῖσα
 ἐπραξεν ἢ ἐπραξε, πάντως διαφεύγει τὴν αἰτίαν;

Ἀφεῖλον τῷ λόγῳ δύσκειαν γυναικός, ἐνέμεινα ²¹
 τῷ νόμῳ ὃν ἐθέμην ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου, ἐπειράθη
 καταλῦσαι μῶμον ἀδικίαν καὶ δόξης ἀμαθίαν, ἐβου-
 λήθη γράψαι τὸν λόγον Ἑλένης μὲν ἐγκώμιον, ἐμὸν
 δὲ παίρνιον. ^{pleasant game}

ΓΟΡΓΙΟΥ

ΤΗΡ ΠΑΛΑΜΗΔΟΥΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

Ἡ μὲν κατηγορία καὶ [ἡ ἀπολογία] κρίσις οὐ περὶ ¹
 θανάτου γίγνεται· θάνατον μὲν γὰρ ἡ φύσις φανερῶ

ὁ ἦσων C, et δυνατόν CE; unde τὸ ἦσων — δυνατόν ego
 ed. I coll. § 6. — τοῦτον] τούτων X pr. (corr.¹) KMN. — νο-
 μιστέον suspectum: οἰκτιστέον ci. Weidner; <ἄξιον ἐλέου> νομιστ.
 R. — οἷς ser.: ὥς. — τύχης cum R. S.: ψυχῆς.

20. ἐπραξεν ἢ add. A Bk. (ci. R.).

21. νόμῳ A. — ὃν ἐθέμην] ita etiam A pr., on
 ενεθέμην corr. — ἐν ἀρχῇ A Bk. (ci. R.): ἐπ' ἀρχῇ. — μῶμον <τ'>?

ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ] Codd. Bekkeri A et ex eo derivati BLZ [MP],
 quorum in universum rationem non habeo.

1. γίγνεται Ald. Bk.: γίνεσθαι codd. S., qui pro κρίσις
 ci. εἰκεν vel simile quid. — φανερῶ τῷ A pr.

τῇ ψήφῳ πάντων κατεψηφίσατο τῶν θνητῶν, ἥπερ
 ἡμέρα <τις> ἐγένετο· περὶ δὲ τῆς ἀτιμίας καὶ τῆς τιμῆς
 ὁ κίνδυνός ἐστι, πότερά με χρὴ . . . δικαίως ἀποθάνειν,
 ἢ μετ' ὀνειδῶν μεγίστων καὶ τῆς αἰσχίστης αἰτίας
 2 βιαιῶς ἀποθάνειν. δισσῶν δὲ τούτων ὄντων τοῦ μὲν
 ὑμεῖς ὅλου κρατεῖτε, τοῦ δ' ἐγώ, τῆς μὲν δίκης ἐγώ,
 685 τῆς δὲ | βίας ὑμεῖς. ἀποκτεῖναι μὲν γάρ με δυνήσεσθε
 βουλόμενοι ῥαδίως· κρατεῖτε γάρ καὶ τούτων, ὧν οὐ-
 3 δὲν ἐγὼ τυγχάνω κρατῶν. Εἰ μὲν οὖν ὁ κατήγορος
 Ὀδυσσεὺς ἢ σαφῶς ἐπιστάμενος προδιδόντα με τὴν
 Ἑλλάδα τοῖς βαρβάροις ἢ δοξάζων οὕτω ταῦτ' ἔχειν
 ἐποιεῖτο τὴν κατηγορίαν δι' εὐνοίαν τῆς Ἑλλάδος, ἄρι-
 στος ἂν ἦν [ὁ] ἀνὴρ· πῶς γὰρ <οὐχ> ὅ γε σῶζων πα-
 τρίδα, τοκέας, τὴν παῖσαν Ἑλλάδα, ἔτι δὲ πρὸς τούτοις
 τὸν ἀδικοῦντα τιμωρούμενος; εἰ δὲ φθόνῳ καὶ κακο-
 τεχνίᾳ καὶ πανουργίᾳ συνέβηκε ταύτην τὴν αἰτίαν,
 ὥσπερ δι' ἐκεῖνα κράτιστος ἂν ἦν ἀνὴρ, οὕτω διὰ
 4 ταῦτα κάκιστος ἀνὴρ. Περὶ τούτων δὲ λέγων πόθεν
 ἄρξωμαι; τί δὲ πρῶτον εἰπῶ; ποῖ δὲ τῆς ἀπολογίας
 τράπωμαι; αἰτία γὰρ ἀνεπίδεικτος ἐκπληξιν ἐμφανῇ

ἢ περ ἡμέρα] „scil. ἕκαστα“. R. — post χρὴ deesse videntur quae respondeant illis μετ' ὀνειδῶν κτέ.

2. ὅλου ὑμεῖς codd.; ὅλου del. auctore R. Bk. — μὲν post ἀποκτ. cum pr. A om. Bk. Sed quae sequuntur male mutilata esse apparet. Fort. κρ. γὰρ καὶ τοῦ <σώματος καὶ τῶν ὄντων ἀπάν>των· τοῦ δὲ . . . . ἐγὼ τ. κρ.

3. δοξάζων scripsi, δοξάζων γε auct. Steph. R.: δοξάζοντά με. — οὐ add. auct. Steph. R.; ὅ γε σῶζων scripsi pro ὅς γε σῶζει, coll. τιμωρούμενος. — malim τὴν Ἑλλ. πάσαν (propter hiatum). — καὶ κακοτεχν. καὶ scripsi: ἢ κακοτ. ἢ (c. hiatibus).

4. περὶ τούτων. ἐγὼ δὲ codd. (π. τούτων δ' ἐγὼ λέγων ci. R., π. τ. δὲ ἔγωγε S.). — hiatuum trium qui sunt in hac § certam medelam non reperio.

ἐμποιεῖ, διὰ δὲ τὴν ἐκπληξιν ἀπορεῖν ἀνάγκη τῷ λόγῳ, ἂν μὴ τι παρ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας καὶ τῆς παρούσης ἀνάγκης μάθω, διδασκάλων ἐπικινδυνότερων ἢ ποριμωτέρων τυχών. Ὅτι μὲν οὖν οὐ σαφῶς <εἰδῶς> ὁ 5 κατήγορος κατηγορεῖ μου, σαφῶς οἶδα· σύννοιδα γὰρ ἔμαντιν σαφῶς οὐδὲν τοιοῦτον πεποιηκῶς· οὐδ' ἔοιχ' ὅπως ἂν εἰδεῖη τις εἶναι τὸ μὴ γενόμενον. εἰ δ' οἴομενος οὕτω ταῦτ' ἔχειν ἐποιεῖτο τὴν κατηγορίαν, οὐκ ἀληθῆ λέγειν διὰ δισσῶν ὑμῖν ἐπιδείξω τρόπων. οὔτε γὰρ βουληθεὶς ἐδυνάμην ἂν οὔτε δυνάμενος ἐβουλήθην ἔργοις ἐπιχειρεῖν τοιούτοις.

Ἐπὶ τοῦτον δὲ τὸν λόγον εἰμι πρῶτον, ὥς ἀδύνα- 6 τός εἰμι τοῦτο πράττειν. ἔδει γὰρ τινα πρῶτον ἀρχὴν γενέσθαι τῆς προδοσίας, ἣ δ' ἀρχὴ λόγος ἂν εἴη· πρὸ γὰρ τῶν μελλόντων ἔργων ἀνάγκη λόγους γίνεσθαι πρότερον. λόγοι δὲ πῶς ἂν γένοιτο μὴ συνουσίας τινὸς γενομένης; συνουσία δὲ τίνα τρόπον γένοιτ' ἂν μὴτ' ἐκείνου πρὸς ἐμὲ πέμψαντος μῆτε <του> παρ' ἐμοῦ πρὸς ἐκείνον ἐλθόντος; οὐδὲ <γὰρ> παραγγελία διὰ γραμμάτων ἀφίκοιτ' ἂν ἄνευ τοῦ φέροντος. Ἀλλὰ 7 δὴ τοῦτο τῷ λόγῳ δυνατόν γενέσθω. καὶ δὴ τοίνυν

5. εἰδῶς auct. R. add. S. — οὐδὲ οὐχ ὅπως ἂν εἰδεῖη (εἰδ. A pr.) τις ἢ (ἦ. A pr.) τὸ κτέ. codd.; οὐδὲ ἔστιν del. οὐχ et ἦ R.; οὐδέ που ἔστιν del. ἦ S. Quod ego scripsi ita explicandum: οὐδ' ἔοικεν εἶναι ὅπως ἂν εἰδ. τις τὸ μὴ γενόμεν. — ἂν post ἐδυνάμην om. pr. A.

6. τοῦτο] nonne τὰντα sicut § 13. 17. 19. 20? — μητεμοῦ om. παρ' pr. A. του post μῆτε ipse addidi („subaudi τινός“ R.). S. hic quaedam intercidisse putat: μῆτ' ἐκείνου πρὸς ἐμὲ <ἐλθόντος μῆτ' ἐμοῦ πρὸς ἐκείνον, μῆτ' ἀγγελον ἐκείνου πρὸς ἐμὲ> πέμψ. κτέ. — <γὰρ> addidi (γὰρ ἀγγελία ci. R.). — γραμματ. ων pr. A, unde γραμματείων coniecero. — ἀφίκοιτ' ἂν scr.: ἀφίκται.

7. γενέσθω Bk.: γενέσθαι.

σύνειμι καὶ σύνεστι κάκεινος ἐμοὶ κάκείνω ἐγώ. τίνα
 τρόπον; τίνη τίς ὦν; Ἑλλήν βαρβάρῳ. πῶς ἀκούων
 καὶ λέγων; πότερα μόνος μόνῳ; ἀλλ' ἀγνοήσομεν τοὺς
 ἀλλήλων λόγους. ἀλλὰ μεθ' ἐρμηνέως; τρίτος ἄρα
 8 μάρτυς γίγνεται τῶν κρύπτεσθαι δεομένων. Ἀλλὰ δὴ
 καὶ τοῦτο γενέσθω, καίπερ οὐ γενόμενον. ἔδει δὴ μ'
 ἐπὶ τούτοις πίστιν δοῦναι καὶ δεξασθαι. τίς οὖν ἂν
 ἦν ἡ πίστις; πότερον ὅρκος; τίς οὖν ἐμοὶ τῷ προδότῃ
 πιστεύειν ἐμελλεν; ἀλλ' ὄμηροι; τίνες; οἷον ἐγὼ τὸν
 ἀδελφὸν ἔδωκ' ἄν, οὐ γὰρ εἶχον ἄλλον, ὁ δὲ βάρβαρος
 886 τῶν υἱέων τινά· πιστότατα | γὰρ ἂν ἦν οὕτως ἐμοὶ τε
 παρ' ἐκείνου κείνω τε παρ' ἐμοῦ. ταῦτα δὲ γιγνόμενα
 9 πᾶσιν ὑμῖν ἂν ἦν φανερά. Φήσει τις ὥς χρήμασι
 τὴν πίστιν ἐποιούμεθα, κείνος μὲν διδοὺς, ἐγὼ δὲ λαμ-
 βάνων. πότερον οὖν ὀλίγοις; ἀλλ' οὐκ εἰκὸς ἀντὶ με-
 γάλων ὑπουργημάτων ὀλίγα χρήματα λαμβάνειν. ἀλλὰ
 πολλά; τίς οὖν <ἂν> ἦν ἡ κομιδὴ; πόσοι δ' ἂν ἐκόμι-
 σαν; <εἷς> ἢ πολλοί; πολλῶν <μὲν> γὰρ κομιζόντων
 πολλοὶ ἂν ἦσαν οἱ μάρτυρες τῆς ἐπιβουλῆς, ἐνὸς δὲ
 10 κομίζοντος οὐκ ἂν πολὺ τι τὸ φερόμενον ἦν. πότερα
 δ' ἐκόμισεν ἡμέρας ἢ νυκτός; ἀλλὰ πολλὰ καὶ πυκναὶ

τίνα τρόπον; del. Rosbg. — malim καγὼ κείνω et paullo
 post μόνῳ μόνος. — ἀγνοήσομεν AL.

8. δὴ μ' ἐπὶ τούτοις scr.: δὲ μετὰ τούτους (δέ με τούτοις
 St., δὲ μετὰ ταῦτα vel δέ με τούτῳ ci. R., δ' ἐμὲ τούτων S.).
 — ὄμηροι; τίνες; scr.: ὄμηροί τινες. cf. § 11. — ἐγὼ <μὲν>? —
 ἂν post πιστότατα γὰρ add. A pr. Bk. — παρ' ἐκείνω ABLZ.
 — κείνω scr.: ἐκείνω. item κείνος § 9. — malim γεγενημένα.

9. πόσοι δ' ἂν ἐκόμισαν scripsi: πῶς δ' ἂν ἐκόμισεν. —
 εἷς auct. Steph. add. S.

10. ἐκόμισεν scr.: ἐκόμισαν. Sequitur κείνος ὁ φέρων. —
 νυκτός; <νυκτός>; ἀλλὰ auct. R. Bk.; νυκτός; ἀλλὰ νυκτός W.
 coll. § 13.

φυλακαί, δι' ὧν οὐκ ἔστι λαθεῖν. ἀλλ' ἡμέρας; ἀλλὰ γε τὸ φῶς πολεμεῖ τοῖς τοιούτοις. εἶεν. ἐγὼ δ' ἐξεληθὼν ἐδεξάμην, ἢ κείνος ὁ φέρων εἰσῆλθεν; ἀμφοτέρα γὰρ ἄπορα. λαβὼν δὲ δὴ πῶς ἂν ἔκρυψα καὶ τοὺς ἔνδον καὶ τοὺς ἔξω; ποῦ δ' ἂν ἔθηκα; πῶς δ' ἂν ἐφύλαξα; χρώμενος δ' ἂν φανερός ἐγενόμην· μὴ χρώμενος δὲ τί ἂν ὠφελοῦμην ἀπ' αὐτῶν; Καὶ δὲ τοίνυν γε- 11
νέσθω καὶ τὰ μὴ γενόμενα. συνήλθομεν, εἴπομεν, ἠκούσαμεν, χρήματα παρ' αὐτῶν ἔλαβον, ἔλαθον λαβὼν, ἔκρυψα. ἔδει δὴπου πράττειν ὧν ἕνεκα ταῦτ' ἐγένετο. τοῦτο τοίνυν ἔτι τῶν εἰρημένων ἀπορωτέρον. πότερα μὲν γὰρ αὐτὸς ἔπραττον ἢ μεθ' ἑτέρων; ἀλλ' οὐχ ἑνὸς ἢ πρᾶξις. ἀλλὰ μεθ' ἑτέρων; τίνων; δηλονότι τῶν συνόντων. πότερον ἐλευθέρων ἢ δούλων; ἐλευθέροις μὲν γὰρ ὑμῖν σύνειμι. τίς οὖν ὑμῶν ξύν-
οιδε; λεγέτω. δούλοις δὲ πῶς οὐκ ἄπιστον; ἐκόντες <τε> γὰρ ἐπ' ἐλευθερίᾳ χειμαζόμενοι τε δι' ἀνάγκην κατηγοροῦσιν. ἢ δὲ πρᾶξις πῶς <ἂν> ἐγένετο; δηλον- 12
ότι τοὺς πολεμίους εἰσαγαγεῖν ἔδει κρείττους ὑμῶν ὅπερ ἀδύνατον. πῶς <δ'> ἂν οὖν εἰσῆγαγον; πότερα διὰ πυλῶν; ἀλλ' οὐκ ἐμὸν ταύτας οὔτε κλήειν οὔτ' ἀνοίγειν, ἀλλ' ἡγεμόνες κύριοι τούτων. ἀλλ' ὑπερ

κείνος scripsi: ἐκείνος. — χρώμ. μὲν γὰρ ci. R.

11. εἴπομεν pr. A. — παρ' αὐτῶν] παρ' αὐτοῦ S. cum hiatu. — ἔλαβον cum R. S.: ἐλάβομεν. — πότερα μὲν scr.: πράττομεν codd., πράττων μὲν γ. — αὐτός] οὗτος A L Z. — ἔπραττον auct. Steph. R.: ἐπραττεν. — συνόντων R. S.: νῦν ὄντων. — ἄπιστον] ἠπίστον mal. R., sed cf. e. gr. Aristoph. Lys. 629. — τε post ἐκόντες addi iubet R.

12. ἐμὸν auct. R. Bk.: ἐμολ. — ταύτας auctore Steph. R.: ταῦτα. — κλήειν scr.: κλείειν. — ἀλλ' οἱ ἡγεμόνες auct. Steph. R. Bk. S., sed cf. Il. IX, 80 sqq.

τειχῶν <διὰ> κλίμακος; οὐκοῦν . . . . . ἅπαντα γὰρ
πλήρη φυλακῶν. ἀλλὰ διελὼν τοῦ τείχους; ἅπασιν
ἄρα φανερὰ γένοιτ' ἂν. ὑπαίθριος γὰρ ὁ βίος· στρα-
τόπεδον γὰρ ἐστὶν <ἐν> ὅπλοις, ἐν ᾧ <πάντες> πάντας
ὁρῶσι καὶ πάντες ὑπὸ πάντων ὁρῶνται. πάντως ἄρα
καὶ πάντῃ ταῦτα πράττειν ἀδύνατον ἦν μοι.

- 13 Σκέψασθε τοίνυν καὶ τόδε. τίνος ἔνεκα προσῆκέ
<μοι> βουλευθῆναι ταῦτα πράττειν, εἰ μάλιστα πάντων
ἐδυνάμην; οὐδεὶς γὰρ βούλεται προῖκα τοὺς μεγίστους
κινδύνους κινδυνεύειν οὐδὲ τὴν μεγίστην κακότητ'
687 εἶναι | κάκιστος, ἀλλ' ἔνεκά του. <τίμος ἂν> οὖν;
καὶ αὐθις πρὸς τόδ' ἐπάνειμι. πότερον <ἂν τοῦ> τυ-
ραννεῖν; ὑμῶν ἢ τῶν βαρβάρων; ἀλλ' ὑμῶν ἀδύνατον
τοσοῦτων καὶ τοιούτων, οἷς ὑπάρχει πάντα <τὰ> μέγι-
στα, προγόνων ἀρεταί, χρημάτων πλήθος, ἀριστεῖται
14 <μαχῶν>, ἀκμὴ φρονημάτων, βασιλεία πόλεων. ἀλλὰ
τῶν <βαρβάρων>; ὁ δὲ παραδώσω τίς; ἐγὼ δὲ ποίᾳ
δυνάμει παραλήψομαι Ἑλλήν βαρβάρους, εἷς ὢν πολ-

τειχῶν scr.: τειχέων. — διὰ auct. R. add. Bk. — ft. οὐκοῦν
καὶ τοῦτ' ἄπορον. Bk. pro οὐκουν (ita libri) ci. οὐ μὲν οὖν,
quod rec. S.; ἀλλ' οὐχ οἷον τε λαθεῖν ci. W. — φυλακῶν scr.
coll. § 10: φυλάκων. — malim φανερόν ἐγένετ' ἂν. — ἐν ante
ὅπλοις om. codd.; an ἐστ' ἐν ὅπλοις (= ἐστέ)? — ἐν ᾧ scripsi:
ἐν οἷς. — πάντες auct. R. add. S. — πάντας scripsi: πάντα.
— ταῦτα ci. R.: πάντα.

13. τοίνυν ci. R.: κοινῇ. — καὶ ante μάλιστα add. Ald.,
om. cum codd. Bk. — ἀλλ' ἔνεκά του. τίμος ἂν οὖν; ci. R.;
ἀλλ' ἔνεκα τοῦ; S. Codd. ἀλλ' ἔνεκα τούτων. — τοῦ ante τυ-
ραννεῖν auct. R. add. S.; ipse ἂν addidi, v. ad § 26. — ἀλλ'
ante ἀδύνατον iterant AB. — πάντα scr.: ἅπαντα. — τὰ ante
μέγιστα addidi coll. § 20. — ante ἀριστεῖται genetivum desi-
derabat W.; sed etiam hiatus medendum erat. — ἀκμὴ scr.:
ἀλκή. — βασιλεῖται F. Leo.

14. βαρβάρων add. Steph. — παραλάβοιμ' ἂν?

λους; πείσας ἢ βιασάμενος; οὔτε γὰρ ἐκείνοι πεισθῆναι
 βούλονται ἄν, οὔτ' ἐγὼ βιάσασθαι δυνάμην. ἀλλ'
 ἴσως ἐκόντες ἐκόντι παραδώσουσιν <ἐαυτούς>, μισθὸν
 τῆς προδοσίας ἀντιδιδόντες; ἀλλὰ γε ταῦτα πολλῆς μω-
 ρίας καὶ πιστεῦσαι καὶ λέξαι· τίς γὰρ ἂν ἔλοιτο δου-
 λείαν ἀντ' ἐλευθερίας, ἀντὶ τοῦ κρατίστου τὸ κακίστου;
 Εἶποι τις ἂν ὅτι πλούτου καὶ χρημάτων ἐρασθεὶς ἐπε- 15
 χείρησα τούτοις. ἀλλὰ χρήματα μέτρια μὲν κέκτημαι,
 πολλῶν δ' οὐδὲν δέομαι. πολλῶν γὰρ δέονται χρημά-
 των οἱ πολλὰ δαπανῶντες, ἀλλ' οὐχ οἱ . . . , <οὐδ'
 οἱ> κρείττονες τῶν τῆς φύσεως ἡδονῶν, ἀλλ' οἱ δου-
 λεύοντες ταῖς ἡδοναῖς καὶ ζητοῦντες ἀπὸ πλούτου καὶ
 μεγαλοπρεπείας τὰς τιμὰς κτᾶσθαι. τούτων δ' ἐμοὶ
 πρόσεστιν οὐδέν. ὥς δ' ἀληθῆ λέγω, μάρτυρα πιστὸν
 παρέξομαι τὸν παροχόμενον βίον· τῷ δὲ μάρτυρι μάρτυρες
 ὑμεῖς ἐστε· σύνεστε γὰρ μοι, διὸ σύνεστε ταῦτα. Καὶ μὴν 16
 οὐδ' ἂν τιμῆς ἕνεκα τοιούτοις ἔργοις ἀνὴρ ἐπιχειρήσειε
 καὶ μέσως φρόνιμος. ἀπ' ἀρετῆς γὰρ ἀλλ' οὐκ ἀπὸ κακό-
 τητος αἰ τιμαί· προδοτὴ δὲ τῆς Ἑλλάδος ἀνδρὶ πῶς ἂν γέ-
 νοιτο τιμή; πρὸς δὲ τούτοις οὐδὲ τιμῆς ἐτύγχανον ἐνδεῆς
 ὢν· ἐτιμώμην γὰρ ἐπὶ τοῖς ἐντιμοτάτοις ὑπὸ τῶν ἐν-
 τιμοτάτων, ὅφ' ὑμῶν ἐπὶ σοφία. Καὶ μὴν οὐδ' ἀσφα- 17

ἐαυτούς add. ci. R. — λέξαι scr.: δέξασθαι. — ἐλευθερίας]
 βασιλείας AB. Fort. igitur βασιλείαν pro δουλείαν olim fuit.

15. εἶποι S.: εἶπη. — μέτρια μὲν scripsi: μὲν μέτρια. —
 οὐδὲν δέομαι S.: οὐθὲν δ. — ἀλλ' οὐχ οἱ . . . <οὐδ' οἱ> scr.:
 . . . οὐχ οἱ A pr., οὐχ οἱ v. — πρόσεστιν οὐδὲν S. cum Z:
 πρόσεστιν οὐθὲν. — ἐστε scr.: ἦτε (an ἂν εἴητε?).

16. ἐπὶ τοῖς praeunte Steph. ci. R. (Bk.): ἐν τοῖς AB,
 om. v.

17. οὐδ' ἀσφαλείας scripsi: οὐκ ἀσφαλές, ὧν (quibus ser-
 vatis S. pro οὕνεκα scr. οὕν ἕνεκα).

- λείας οὐνεκά τις ἂν ταῦτα πράξαι. πᾶσι γὰρ ὁ γε
 προδότης πολέμιος, τῷ νόμῳ, τῇ δίκῃ, τοῖς θεοῖς,
 τῷ πλήθει τῶν ἀνθρώπων. τὸν μὲν γε νόμον παρα-
 βαίνει, τὴν δὲ δίκην καταλύει, τὸ δὲ θεῖον ἀτιμάζει,
 τὸ δὲ πλήθος διαφθείρει. τῷ δὲ τοιούτῳ βίῳ περὶ
 18 κινδύνων τῶν μεγίστων οὐδ' ἔχει ἀσφάλειαν. Ἀλλὰ
 δὴ φίλους ὠφελεῖν βουλόμενος ἢ πολεμίους βλάπτειν;
 καὶ γὰρ τούτων ἔνεκά τις ἂν ἀδικήσειεν. ἐμοὶ δὲ πᾶν
 τοῦναντίον ἐγίγνετο· τοὺς μὲν φίλους κακῶς ἐποιοῦν,
 τοὺς δ' ἐχθροὺς ὠφέλουν. ἀγαθῶν μὲν οὖν κτήσιν
 οὐδεμίαν εἶχεν ἢ πρᾶξις· κακῶς δὲ παθεῖν οὐδὲ εἰς
 19 ἐπιθυμῶν πανουργεῖ. Τὸ δὲ λοιπὸν ἐστίν, ἢ τινα φό-
 βον ἢ πόνον ἢ κίνδυνον φεύγοντα πράξαι ταῦτα·
 <τούτων> δ' οὐδεὶς ἂν εἰπεῖν ἔχοι τί μοι προσῆκεν.
 δισσῶν γὰρ τούτων ἔνεκα πάντες πάντα πράττουσιν,
 ἢ κέρδος τι μετιόντες ἢ ζημίαν φεύγοντες· ὅσα δὲ τού-
 των ἔξω πανουργεῖται . . . . <ὅσα δὲ> κακῶς ἐμαυτὸν
 ἐποιοῦν ταῦτα πράττων, οὐκ ἄδηλον· προδιδοὺς γὰρ
 688 τὴν Ἑλλάδα προϋδίδουν | ἐμαυτόν, τοκέας, φίλους,

δὲ ante δίκην add. A Bk. (R.). — τὸ δὲ πλήθος διαφθ.,
 τὸ δὲ θεῖον ἀτιμ. codd. v. — οὐδ' οὐδὲν R. ci.; idem etiam
 κίνδυνος περὶ τῶν μεγίστων οὐδ'; S. scripsit πέρι (h. e. περί-
 εστι) κινδύνων τ. μ. οὐδ'. an τ. δ. τ. βίος ἐπὶ (vel πλήρης cum
 F. Leone) κινδύνων τ. μ. οὐδ' ἔχων ἀσφ.?

18. κτήσιν ci. R.: ἔκτισιν.

19. ἢ τινα . . φεύγοντα πράξαι scripsi: εἴ τινα — φεύγων
 ἐπραξα (ζητεῖν vel σκοπεῖν ante εἴ add. ci. R.). cf. § 24. —
 ταῦτα <τούτων> ci. R.; cf. § 6. (12.) 13. 17. 19. 20. — οὐδεὶς
 S.: οὐθεὶς. — ἔχει BLZ et fort. A. — προσῆκεν scripsi (προσ-
 ἦκει ci. W.): προσήκειν. — πανουργεῖται ὥς δὲ κακῶς Ald.;
 om. ὥς δὲ libri. S. haec fere excidisse putat: *μανίας ἐστίν.*
ὅσα δὲ, et similiter R. — γὰρ ante πράττων add. ABLZ, om.
 Ald. Bk. — προδιδοὺς auct. R. S.: προϋδίδουν.

ἄξιωμα προγόνων, ἱερὰ πατρῶα, τάφους, πατρίδα τὴν
 μεγίστην τῆς Ἑλλάδος. ἃ δὲ πᾶσι περὶ παντός ἐστι,
 ταῦτ' ἂν τοῖς ἀδικηθεῖσιν ἐνεχείρισα. Σκέψασθε δὲ 20
 καὶ τόδε. πῶς οὐκ ἂν ἀβίωτος ἦν ὁ βίος μοι πράξαντι
 ταῦτα; ποῖ γὰρ τραπέσθαι με χρῆν; πότερον εἰς τὴν
 Ἑλλάδα; δίκην δώσοντα τοῖς ἡδικημένοις; τίς δ' ἂν
 ἀπείχετό μου τῶν κακῶς πεπονθότων; ἄλλα μένειν ἐν
 τοῖς βαρβάροις; παραμελήσαντα πάντων τῶν μεγίστων,
 ἐστερημένον τῆς καλλίστης τιμῆς, ἐν αἰσχίστῃ δυσκλείᾳ
 διάγοντα, τοὺς ἐν τῷ παροικομένῳ βίῳ πόρους ἐπ'
 ἀρετῇ πεπονημένους ἀπορρίψαντα; καὶ ταῦτα δι' ἑμυ-
 τόν, ὅπερ αἰσχιστον ἀνδρὶ, δυστυχεῖν δι' αὐτόν. οὐ 21
 μὴν οὐδὲ παρὰ τοῖς βαρβάροις πιστῶς ἂν διεκείμην·
 πῶς γάρ, οὔτινες ἀπιστότατον ἔργον συνηπίσταντό μοι
 πεποιηκότι, τοὺς φίλους τοῖς ἐχθροῖς παραδεδωκότι;
 βίος δ' οὐ βιωτὸς πίστεως ἐστερημένῳ. χορήματα μὲν
 γὰρ ἀποβαλὼν <ἧ> τυραννίδος ἐκπεσὼν ἢ τὴν πατρίδα
 φυγὼν ἀναλάβοι τις ἄν· ὁ δὲ πίστιν ἀποβαλὼν οὐκ ἂν
 ἔτι κτήσαιο. ὅτι μὲν οὖν οὕτ' ἂν <ἐδυνάμην οὕτ'
 ἂν> ἐβουλόμην προδοῦναι τὴν Ἑλλάδα, διὰ τῶν προ-
 ειρημένων δέδεικται.

Βούλομαι δὲ μετὰ ταῦτα πρὸς τὸν κατήγορον δια- 22
 λεχθῆναι. τίني ποτὲ πιστεύσας τοιοῦτος ὢν τοιούτου

προγόνων in proclivi est post τάφους transponere, sed cf.
 § 13. — μεγίστην] „aut adde aut subandi certe πόλιν“ R. —
 ἐνεχείρισα pr. A et LZ.

20. τίς δ' ἂν] num τίς γὰρ ἂν? — παραμελήσαντα et
 ἐστερημένον auct. R. S.: παραμελήσαντι et ἐστερημένῳ.

21. συνηπίσταντο] .. νηπίσταντο pr. A. — προδεδωκότι mal.
 S. — ἀποβαλὼν ἢ, ἐκπεσὼν, φυγὼν auct. R. S.: ἀποβαλόντα,
 ἐκπεσόντα, φυγόντα. — ἀναλάβῃ ABLZ. — οὕτ' ἂν] οὐδ' ἂν
 Ald. Bk. — ἐδυνάμην οὕτ' addi iubet S. (ἐδ. βουλόμενος οὕτ'
 ἂν δυνάμενος add. F. Leo coll. § 5).

- κατηγορεῖς; ἄξιον γὰρ καταμαθεῖν, οἷος ὦν οἷα λέγεις, ὡς ἀνάξιος ἀναξίω. πότερα γάρ μου κατηγορεῖς εἰδὼς ἀκριβῶς ἢ δοξάζων; εἰ μὲν γὰρ εἰδὼς, οἶσθ' ἰδὼν ἢ μετέχων ἢ του <μετέχοντος> πυθόμενος. εἰ μὲν οὖν ἰδὼν, φράσον τούτοις <τὸν τρόπον>, τὸν τόπον, τὸν χρόνον, πότε, ποῦ, πῶς εἶδες· εἰ δὲ μετέχων, ἔνοχος εἰ ταῖς αὐταῖς αἰτίαις· εἰ δὲ του μετέχοντος ἀκούσας, ὅστις ἐστίν, αὐτὸς ἐλθέτω, φανήτω, μαρτυρησάτω. πιστότερον γὰρ οὕτως ἐσται τὸ κατηγορήμα μαρτυρηθέν· ἐπεὶ νῦν γ' οὐδέτερος ἡμῶν παρέχεται
- 23 μάρτυρα. φήσεις ἴσως ἴσον εἶναι τὸ σέ τε τῶν γενομένων, ὡς σὺ φῆς, μὴ παρέχεσθαι μάρτυρας, τῶν τε μὴ γενομένων ἐμέ. τὸ δ' οὐκ ἴσον ἐστὶ· τὰ μὲν γὰρ ἀγένητα πῶς <οὐκ> ἀδύνατα μαρτυρηθῆναι; περὶ δὲ τῶν γενομένων οὐ μόνον οὐκ ἀδύνατον, ἀλλὰ καὶ ῥάδιον, οὐδὲ μόνον ῥάδιον, ἀλλὰ . . . . σοὶ μὲν οὖν ἦν οἷόν <τε> μόνῳ <μὴ μόνον> μάρτυρας ἀλλὰ καὶ ψευδομάρτυρας εὗρεῖν, ἐμοὶ δ' οὐδέτερον εὗρεῖν τούτων
- 24 δυνατόν. Ὅτι μὲν οὖν οὐκ οἶσθ' ἃ κατηγορεῖς, φανε-

22. οἷος ὦν οἷας γε ἴσως ἀνάξιος ἀναξίω codd.; οἷος οἷω ἀνείδισας, ὡς ἀνάξ. ἀν. Jacobs; οἷος οἷω ἐγκαλεῖς, ὡς ἀν. ἀν. ci. S. Sed ΟΙΔΑΓΓΕΙΩC perperam olim lectum esse videtur pro ΟΙΑΛΓΕΙΩC. — οἶσθ' scripsi pro οἶσθα; sed fort. οἶσθας verum, v. Antisth. Od. 3. item § 24. — οὖν ἰδὼν codd. St.: ο. εἰδὼς. — πυθόμενος] π. . . θόμενος A pr. — εἰ δὲ του μετ. ser.: εἰ δὲ τοῦ μετέχ.

23. ἴσον ci. R.: σὸν. — τὸ σέ τε scripsi: τοὺς γε (σὲ μὲν τῶν γενομ. ci. R.). — τῶν τε scripsi: τῶν δὲ. — <οὐκ> ἀδύνατα ser.: ἀδύνατα codd. (. ἀδύνατα A pr.), ἃν εἴη δυνατὰ Ald. Bk. — ἀλλὰ <καὶ δίκαιον καὶ πάντῃ ἀναγκαῖον> ci. R. — οὖν ci. R.: οὐκ. — οἷόν <τε> μόνῳ <μὴ μόνον> scripsi: οἷον μόνον Ald. S., σὺ μόνον ci. R. — νν. ἐμοὶ — εὗρεῖν in mg. A. — δυνατόν auct. R. S.: ἀδύνατον.

24. οἶσθας? v. ad § 22.

ρόν· τὸ δὲ λοιπὸν <οὐκ> εἰδότα σε δοξάζειν. εἴτ', ὥ
 πάντων ἀνθρώπων τολμηρότατε, δόξῃ πιστεύσας, ἀπι-
 στοτάτῳ πράγματι, τὴν ἀλήθειαν οὐκ εἰδώς, τολμᾷς
 ἄνδρα περὶ θανάτου διώκειν; ᾧ τί τοιοῦτον ἔργον εἰρ-
 γασμένῳ σύνοισθα; ἀλλὰ μὴν τό γε δοξάσαι κοινὸν
 ἅπασι περὶ πάντων, καὶ οὐδὲν ἐν τούτῳ σὺ | τῶν 689
 ἄλλων σοφώτερος. ἀλλ' οὔτε τοῖς δοξάζουσιν δεῖ πι-
 στεύειν ἀλλὰ τοῖς εἰδόσιν, οὔτε τὴν δόξαν τῆς ἀλη-
 θείας πιστοτέραν νομίζειν, ἀλλὰ τὰναντία τὴν ἀλήθειαν
 τῆς δόξης.

Κατηγόρησας δέ μου διὰ τῶν εἰρημένων λόγων 25
 δύο τὰναντιώτατα, σοφίαν καὶ μανίαν, ὥπερ οὐκ οἶόν
 τε τὸν αὐτὸν ἄνθρωπον ἔχειν. ὅπου μὲν γάρ με φῆς
 εἶναι τεχνήεντά τε καὶ δεινὸν καὶ πόριμον, σοφίαν μου
 κατηγορεῖς, ὅπου δὲ λέγεις ὡς προὔδιδουν τὴν Ἑλλάδα,
 μανίαν· μανία γάρ ἐστιν ἔργοις ἐπιχειρεῖν ἀδυνάτοις,
 ἀσυμφόροις, αἰσχροῖς, ἀφ' ὧν <τις> τοὺς μὲν φίλους
 βλάψει, τοὺς δ' ἐχθροὺς ὠφελήσει, τὸν δ' αὐτοῦ βίον
 ἐπονείδιστον καὶ σφαλερὸν καταστήσει. καίτοι πῶς
 χρὴ ἀνδρὶ τοιούτῳ πιστεύειν, ὅστις τὸν αὐτὸν λόγον
 λέγων πρὸς τοὺς αὐτοὺς ἄνδρας περὶ τῶν αὐτῶν
 τὰναντιώτατα λέγει; Βουλοίμην δ' ἂν παρὰ σοῦ πυθέ- 26
 σθαι, πότερα τοὺς σοφοὺς ἄνδρας νομίζεις ἀνοήτους

τὸ δὲ λοιπὸν AB: τὸ δὲ λοιπὸν. cf. Gebauer. Lys. p. 251.
 — <οὐκ> εἰδότα S.: μὴ εἰδότα Ald. Bk. — σύνοισθας? — ἀλλὰ
 μὴν τό γε δοξ. κτέ.] eadem sententiae conformatio est ap.
 Demosth. 18, 192. — οὔτε τὴν Ald. Bk.: οὐδὲ τὴν.

25. τὰναντιώτατα scr.: τὰ ἐναντιώτατα. item infra. — ὥπερ
 corr. L (ci. R.) Bk.: ὥπερ Z, ὥπερ L pr. et AB, ὥσπερ Ald.,
 ἄπερ vel ἄσπερ Steph. — τις post ἀφ' ὧν add. Ald. (om. Bk.).
 — num ἀνδρὶ χρὴ?

26. πότερα scripsi: πότερον. constanter G. illa forma ante

ἢ φρονίμους. εἰ μὲν γὰρ ἀνοήτους, καινὸς ὁ λόγος, ἀλλ' οὐκ ἀληθής· εἰ δὲ φρονίμους, οὐ δήπου προσήκει τοὺς γε φρονούντας ἐξαμαρτάνειν τὰς μεγίστας ἀμαρτίας καὶ μᾶλλον αἰρεῖσθαι κακὰ πρὸ τῶν ἀγαθῶν. εἰ μὲν οὖν εἰμι σοφός, οὐχ ἡμαρτον· εἰ δ' ἡμαρτον, οὐ σοφός εἰμι. ὥστε δι' ἀμφοτέρω' ἂν εἴης ψευδής.

- 27 Ἀντικατηγορῆσαι δέ σου πολλὰ καὶ μεγάλα καὶ παλαιὰ καὶ νέα προσόντα δυνάμενος οὐ βούλομαι. <βούλομαι> γὰρ οὐ τοῖς σοῖς κακοῖς ἀλλὰ τοῖς ἐμοῖς ἀγαθοῖς ἀποφεύγειν τὴν αἰτίαν ταύτην. πρὸς μὲν οὖν σὲ ταῦτα.

- 28 Πρὸς δ' ὑμᾶς ὧ ἄνδρες κριταὶ περὶ ἐμαυτοῦ βούλομαι <λόγον> εἰπεῖν ἐπίφθονον μὲν ἀληθῆ δέ, <μὴ> κατηγορημένου μὲν οὐκ ἀνεκτόν, κατηγορουμένῳ δὲ προσήκοντα. νῦν γὰρ ἐν ὑμῖν εὐθύνας καὶ λόγον ὑπέχω τοῦ παροικομένου βίου. δέομαι οὖν ὑμῶν, ἂν ὑμᾶς ὑπομνήσω τῶν ἐμοί τι πεπραγμένων καλῶν, μηδένα φθονῆσαι τοῖς λεγομένοις, ἀλλ' ἀναγκαῖον ἡγήσασθαι κατηγορημένον δεινὰ καὶ ψευδῆ καὶ τι τῶν ἀληθῶν ἀγαθῶν εἰπεῖν ἐν εἰδόσιν ὑμῖν· ὅπερ ἡδιστόν

consonantem, hac ante vocalem utitur. cf. §§ 1. 7. 10. 11. 12. 22; 8. 9. 11. 20. nam § 13 lacuna est. — καινὸς S.: κενός. — τοὺς γε Ald. Bk.: τοὺς τε. — πρὸ scr.: πρότερον (an πρὸ τοσούτων ἀγ. scribendum? cf. § 19). — εἴης] εἴη A.

27. μεγάλα <κακὰ>? — προσόντα scripsi: πράσσοντος. — βούλομαι alterum om. ABLZ.

28. ἐμαυτοῦ scripsi: ἐμοῦ. — ἀληθῆ et ἀνεκτόν scripsi: ἀληθές et ἀνεκτά. — μὴ κατηγορημένου scripsi: κατηγορημένου Ald. Bk., κατηγορημένῳ codd. — κατηγορουμένῳ δὲ scr. cum ALZ: κατηγορουμένου δὲ οὐ. — ὑπομνήσω . . ἐμοί πεπραγμένων pr. A. — δεινὰ auct. Steph. R.: δειν. — ὅπερ ἡδιστόν R.: ὑπερήδιστον.

μοι. πρῶτον μὲν οὖν καὶ δεύτερον καὶ μέγιστον, διὰ 29
 παντὸς ἀπ' ἀρχῆς εἰς τέλος ἀναμάρτητος ὁ παροιχόμε-
 νος βίος ἐστί μοι, καθαρὸς πάσης αἰτίας· οὐδεὶς γὰρ
 ἂν οὐδεμίαν αἰτίαν κακότητος ἀληθῆ πρὸς ὑμᾶς περὶ
 ἐμοῦ εἰπεῖν ἔχοι. καὶ γὰρ οὐδ' αὐτὸς ὁ κατήγορος
 οὐδεμίαν ἀπόδειξιν εἴρηκεν ὧν εἴρηκεν· οὕτω λοιδο-
 ρίαν οὐκ ἔχουσιν ἔλεγχον ὁ λόγος αὐτῷ δύναται. φή- 30
 σαιμι δ' ἂν, καὶ φήσας οὐκ ἂν ψευσαίμην οὐδ' ἂν
 ἐλεγχθείην, οὐ μόνον ἀναμάρτητος ἀλλὰ καὶ μέγας
 εὐεργέτης ὑμῶν καὶ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν ἀπάντων
 ἀνθρώπων, οὐ μόνον τῶν νῦν ὄντων ἀλλὰ <καὶ> τῶν
 μελλόντων, εἶναι. τίς γὰρ ἄλλος ἐποίησε τὸν ἀνθρώ-
 πινον βίον πόριμον ἐξ ἀπόρου καὶ κεκοσμημένον ἐξ
 ἀκόσμου, τάξεις τε πολεμικὰς εὐρών, μέγιστον εἰς
 πλεονεκτήματα, νόμους τε γραπτούς, | φύλακας τοῦ 690
 δικαίου, γράμματα τε, μνήμης ὄργανον, μέτρα τε καὶ
 σταθμὰ, συναλλαγῶν εὐπόρους διαλλαγὰς, ἀριθμὸν τε,
 χρημάτων φύλακα, πυρσούς τε, κρατίστους καὶ ταχί-
 στους ἀγγέλους, πεσσοὺς τε, σχολῆς ἄλυπον διατριβήν;
 τίνας οὖν ἔνεκα ταῦθ' ὑμᾶς ὑπέμνησα; δηλῶν <μὲν> 31
 ὅτι τοῖς τοιούτοις τὸν νοῦν προσέχω, σημεῖον δὲ ποιού-

29. καὶ ante μέγιστον add. AB Bk. (ci. R.). — num περὶ ἐμοῦ πρὸς ὑμᾶς?

30. τῶν <ἄλλων> Ἑλλ.? — οὐ μόνον τῶν auct. R. S.: οὐκ οὐκ τῶν. malim autem pro οὐ οὐδὲ coll. § 23. — καὶ post ἀλλὰ addidi auct. R. — τῶν <ἔσεσθαι> μελλ. ci. R. — ἄλλος S.: ἂν. — πολεμικὰς Ald., sicut est Alcid. Odys. 22: πολεμίας codd. Bk. — πλεονέκτημα Z, et ci. R. — φύλακας τοῦ auct. R. Bk.: φύλακας τε τοῦ. — συναλλαγῶν] συλλαβῶν A pr. δι-αλλακτὰς ci. R. et Valckenaer. Ceterum versuum iambicorum in his vestigia facile agnoscas.

31. δηλῶν ὅτι τοῖς τοιούτοις τὸν νοῦν προσέχω ci. R.: δη-λον οὐ τ. τ. τ. ν. προσέχω.

μενος ὅτι τῶν αἰσχυρῶν καὶ τῶν κακῶν ἔργων ἀπέχομαι· τὸ γὰρ ἐκείνοις τὸν νοῦν προσέχοντα τοῖς τοιούτοις προσέχειν ἀδύνατον. ἀξιῶ δ', εἰ μηδὲν αὐτὸς 32 ὑμᾶς ἀδικῶ, μηδ' αὐτὸς ὑφ' ὑμῶν ἀδικηθῆναι. καὶ γὰρ οὐδὲ τῶν ἄλλων ἐπιτηδευμάτων οὐνεκ' ἄξιός εἰμι κακῶς πάσχειν, οὐθ' ὑπὸ νεωτέρων οὐθ' ὑπὸ πρεσβυτέρων. τοῖς μὲν γὰρ πρεσβυτέροις ἄλνποός εἰμι, τοῖς δὲ νεωτέροις οὐκ ἀνωφελής· τοῖς εὐτυχοῦσιν οὐ φθονερός, τῶν δυστυχοῦντων οἰκτίρμων· οὔτε πενίας ὑπερορῶν, οὔτε πλοῦτον ἀρετῆς ἀλλ' ἀρετὴν πλούτου προτιμῶν· οὔτ' ἐν βουλαῖς ἄχρηστος οὔτ' ἐν μάχαις ἀργός, ποιῶν τὸ τασσόμενον, πειθόμενος τοῖς ἄρχουσιν. ἀλλὰ γὰρ οὐκ ἐμὸν ἐμαυτὸν ἐπαινεῖν· ὁ δὲ παρὼν καιρὸς ἡνάγκασε καὶ ταῦτα, κατηγορημένον πάντως ἀπολογήσασθαι.

33 Λοιπὸς δὲ περὶ ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐστὶ μοι λόγος, ὃν εἰπὼν παύσομαι τῆς ἀπολογίας. οἶκτος μὲν οὖν καὶ λιταὶ καὶ φίλων παραίτησις ἐν ὅχλῳ μὲν οὔσης τῆς κρίσεως χρήσιμα· παρὰ δ' ὑμῖν τοῖς πρώτοις οὖσι τῶν Ἑλλήνων καὶ δοκοῦσιν, οὐ φίλων βοηθείαις οὐδὲ λιταῖς οὐδ' οἴκτοις δεῖ πείθειν ὑμᾶς, ἀλλὰ τῷ σαφεστάτῳ

τὸ γὰρ codd. Bk.: τὸν γὰρ Ald. — fort. ἀδύνατον· ἀξιῶν δ'.

32. cf. Antiph. 3 β 10: οὐδὲ τῶν ἐπιτηδευμάτων εἴνεκα δίκαιοι τοιούτων κακῶν ἀξιοῦσθαι ἔσμεν. — ἄλνπος] λ a corr. A. — οὔτε πενίας et οὔτε πλοῦτον ci. R.: οὐδὲ π. et οὐδὲ πλ. — ἀργός auct. R. S.: ἀργῶς. — προστασσόμενον auct. R. Bk. — καὶ πειθόμενος S. — καὶ <εἰς> ταῦτα κατηγ. ci. R. Sustuli interpunct. ante καὶ et πάντως, addidi post ταῦτα. num <δέον> πάντως?

33. λοιπὸν AZ, quod defendi potest coll. § 19. 24. — λιταί] τι ABL. — χρήσιμα· παρὰ δ' ὑμῖν Ald. Bk.: χρήμασι παρὰ δύναιμιν. — οὔσης addi mal. R.

δικαίῳ, διδάξαντα τάληθές, οὐκ ἀπατήσαντά με δεῖ
 διαφυγεῖν τὴν αἰτίαν ταύτην. ὑμᾶς δὲ χρὴ μὴ τοῖς 34
 λόγοις μᾶλλον ἢ τοῖς ἔργοις προσέχειν τὸν νοῦν, μηδὲ
 τὰς αἰτίας τῶν ἐλέγχων προκρίνειν, μηδὲ τὸν ὀλίγον
 χρόνον τοῦ πολλοῦ σοφώτερον ἡγεῖσθαι κριτὴν, μηδὲ
 τὴν διαβολὴν τῆς πείρας πιστοτέραν νομίζειν. ἅπαντα
 <μὲν> γὰρ τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσι μεγάλης εὐλαβείας
 ἀμαρτάνειν, τὰ δ' ἀνήκεστα τῶν ἀκεστῶν ἔτι μᾶλλον·
 ταῦτα γὰρ προνοήσασι μὲν ἀδύνατα, μετανοήσασι δ'
 ἀνίατα. τῶν δὲ τοιούτων ἐστίν, ὅταν ἄνδρες ἄνδρα
 περὶ θανάτου κρίνωσιν· ὅπερ ἐστὶ νῦν παρ' ὑμῖν. εἰ 35
 μὲν οὖν ἦν διὰ τῶν λόγων τὴν ἀλήθειαν τῶν ἔργων
 καθαρῶς γενέσθαι τοῖς ἀκούουσι φανεράν, εὐπορος ἂν
 ἢ κρίσις ἦν ἀπὸ τῶν εἰρημένων· ἐπειδὴ δ' οὐχ οὕτως
 ἔχει, τὸ μὲν σῶμα τοῦμὸν φυλάξατε, τὸν δὲ πλείω
 χρόνον ἐπιμείνατε, μετὰ δὲ τῆς ἀληθείας τὴν κρίσιν
 ποιήσατε. ὑμῖν μὲν γὰρ μέγας ὁ κίνδυνος, ἀδίκους φα-
 νεῖσι δόξαν τὴν μὲν καταβαλεῖν, τὴν δὲ κτήσασθαι.
 τοῖς δ' ἀγαθοῖς ἀνδράσιν αἰρετώτερος θάνατος δόξης
 αἰσχυρᾶ· τὸ μὲν γὰρ τοῦ βίου τέλος, ἢ δὲ τῷ βίῳ νόσος.
 ἐὰν δ' ἀδίκως ἀποκτείνητέ με, πολλοῖς γενήσεται φα- 36

ἀπατήσαντα] ἀπα...ήσαντα pr. A (ἀπαραιτήσαντα?).

34. μὲν post ἅπαντα addi iub. R. — μεγάλους A. — ἀκε-
 στῶν auct. Steph. R.: ἀνηκέστων. — ἀδύνατα S.: δυνατά (φν-
 λάζασθαι δυνατά ci. R.). — cf. autem Antiph. 5, 91.

35. His quoque similia profert Mytilenaeus ap. Ant. 5, 86.
 — καθαρῶς S.: καθαρὰν γε codd., καθαρὰν Ald. — ἢ κρίσις
 ἦν ἀπὸ scripsi: εἴη κρ. ἢ δὴ ἀπὸ A, εἴη κρ. ἢ διὰ v., ἢ κρ. εἴη
 διὰ ci. R. — τὴν μὲν <οὔσαν> καταβ., τὴν δ' <οὐκ οὔσαν>
 κτήσ. R. — τὸ μὲν] ὁ μὲν Ald. Bk. — τῷ βίῳ] τοῦ βίου
 A pr.

νερόν· ἐγὼ τε γὰρ <οὐκ> ἀγνῶς, ὑμῖν τε <παρὰ> πᾶσιν Ἑλλήσι γνώριμος ἢ κακότης καὶ φανερά. καὶ τὴν αἰτίαν [φανερὰν] ἅπασαν ὑμεῖς ἔξετε τῆς ἀδικίας, οὐχ ὁ κατηγορός· ἐν ὑμῖν γὰρ τὸ τέλος ἐστὶ τῆς δίκης. ἁμαρτία δ' οὐκ ἂν γένοιτο μείζων ταύτης. οὐ γὰρ μόνον εἰς ἐμὲ καὶ τοκέας τοὺς ἐμοὺς ἁμαρτήσεσθε δικάσαντες ἀδίκως, ἀλλ' ὑμῖν αὐτοῖς δεινὸν ἄθρον ἄδικον ἄνομον ἔργον συνεπιστήσεσθε πεποιηκότες, ἀπεκτονότες ἄνδρα σύμμαχον, χρήσιμον ὑμῖν, εὐεργέτην τῆς Ἑλλάδος, Ἑλληνας Ἑλλήνας, φανεράν οὐδεμίαν ἀδικίαν οὐδὲ πιστὴν αἰτίαν ἀποδείξαντες.

- 37 *Εἰρηται τὰ παρ' ἐμοῦ, καὶ παύομαι. τὸ γὰρ ὑπομνήσαι τὰ διὰ μακρῶν εἰρημένα συντόμως πρὸς μὲν φανύλους δικαστὰς ἔχει λόγον· τοὺς δὲ πρώτους τῶν πρώτων Ἑλλήνας Ἑλλήνων οὐκ ἄξιον οὐδ' ἀξιῶσαι μῆτε προσέχειν τὸν νοῦν μῆτε μεμνησθαι τὰ λεχθέντα.*

36. οὐκ ἀγνῶς cum Steph. R. S.: ἀγνός. — παρὰ om. ABLZ S., qui pro ὑμῖν ci. ἐκείνον (h. e. Ulixis). — cum his conferas quae Plataeenses dicunt ap. Thucyd. 3, 57: οὐ γὰρ ἀφανῆ κρινεῖτε τὴν δίκην τήνδε, ἐπαινούμενοι δὲ περὶ οὐδ' ἡμῶν μεμπτῶν. — ἅπασιν auct. Steph. R. S. (ἐν ἅπασιν mal. R.); ego φανεράν potius secludendum duxi. — ἐστὶ ci. R. (vel ἔχω): ἔχει. S. ex eiusdem conii. ἢ δίκη pro τῆς δίκης scripsit. Similiter autem Antipho 5, 89 et 6, 6: ἢ μὲν γὰρ τούτων αἰτίας οὐκ ἔχει τέλος, ἀλλ' ἐν ὑμῖν ἐστι καὶ τῇ δίκη. — ἀπεκτενότες AL.

ΑΝΤΙΣΘΕΝΟΥΣ ΑΙΑΣ.

① Ἐβουλόμην ἂν τοὺς αὐτοὺς ἡμῖν δικάζειν οἵπερ ⁶⁶³
 καὶ ἐν τοῖς πράγμασι παρήσαν ² οἶδα γὰρ ὅτι ἐμὲ μὲν ¹
 ἔδει σιωπᾶν, τούτῳ δ' οὐδὲν ἂν ἦν πλεον | λέγοντι. ⁶⁶⁴
 ③ νῦν δὲ οἱ μὲν παραγενόμενοι τοῖς ἔργοις αὐτοῖς ἄπει-
 σιν, ὑμεῖς δὲ οἱ οὐδὲν εἰδότες δικάζετε. ④ καίτοι ποία
 τις ἂν δίκη δικαστῶν μὴ εἰδότεων γένοιτο, καὶ ταῦτα
 διὰ λόγων, ⁵ τὸ δὲ πρᾶγμα ἐρίγνυτο ἔργῳ. ⑥ Τὸ μὲν οὖν ²
 σῶμα τοῦ Ἀχιλλέως ἐκόμισα ἐγὼ φέρων, τὰ δὲ ὅπλα
 ὄδε, ἐπιστάμενος ὅτι οὐ τῶν ὄπλων μᾶλλον ἐπεθύμουν
 οἱ Τρῶες ἀλλὰ τοῦ νεκροῦ κρατῆσαι. ⑦ τοῦ μὲν γὰρ εἰ
 ἐκράτησαν, ἠκίσαντό τε ἂν τὸ σῶμα καὶ τὰ λύτρα τοῦ
 Ἑκτορος ἐκομίσαντο. ⑧ τὰ δὲ ὅπλα τάδε οὐκ ἂν ἀνέθε-
 σαν τοῖς θεοῖς ἀλλ' ἀπέκρυσαν, ⁹ δεδιότες τόνδε τὸν ³
 ἀγαθὸν ἄνδρα, ὃς καὶ πρότερον ^{ἀντιφράσει} ἐροσυλήσας αὐτῶν τὸ
 ἄγαλμα τῆς θεοῦ νύκτωρ ὥσπερ τι καλὸν ἐργασάμενος
 ἐπεδείκνυτο τοῖς Ἀχαιοῖς. ⑨ καὶ γὰρ μὲν ἀξιῶ λαβεῖν ἵν'
 ἀποδῶ τὰ ὅπλα τοῖς φίλοις, οὗτος δὲ ἵν' ἀποδῶται,
 ἐπεὶ χρῆσθαι γε αὐτοῖς οὐκ ἂν τολμήσειε. ⑩ δειλὸς γὰρ
 οὐδεὶς ἂν ἐπισήμοις ὅπλοις χρήσαιο, εἰδὼς ὅτι τὴν
 δειλίαν αὐτοῦ ἐκφαίνει τὰ ὅπλα.

⑪ Σχεδὸν μὲν οὖν ἐστὶν ἅπαντα ὅμοια. ⑫ οἱ τε γὰρ ⁴

ΑΝΤΙΣΘΕΝΗΣ. Codd. Bekkeri X et ex eo derivati CJMN[P], quibus accedit b.

Inscr. ΑΙΑΣ codd. Bk.: ΔΟΓΟΣ ΑΙΑΝΤΟΣ (Αἴας ἢ Αἴαντος λόγος Diog. La. 6, 15).

1. τοῖς ἔργοις αὐτοῖς ci. R.: τοῖς αὐτοῖς εἰ. (αὐτοῖς τοῖς εἰ. auct. Bk. S., quod propter gravem hiatum nunc reieci). — ποία τις] ποία ποτ' Gebauer arg. ex contr. p. XVI.

2. ἀλλὰ τοῦ S.: ἀλλ' ἢ τοῦ.

3. αὐτῶν] αὐτόν pr. X (corr.^a).

διαθέντες τὸν ἀγῶνα φάσκοντες εἶναι βασιλεῖς περὶ ἀρετῆς κρίνειν ἐπέτρεψαν ἄλλοις, οἳ τε οὐδὲν εἰδότες δικάσειν ὑπισχνείσθαι περὶ ὧν οὐκ ἴσται. (13) ἐγὼ δὲ ἐπίσταμαι τοῦτο, ὅτι οὐδεὶς ἂν βασιλεὺς ἱκανὸς ὦν περὶ ἀρετῆς κρίνειν ἐπιτρέψειεν ἄλλοις μᾶλλον ἢ περὶ ἀγαθὸς ἰατρὸς διαγινῶναι νοσήματα ἄλλῳ παρεῖη.

- 5 (14) Καὶ εἰ μὲν ἦν μοι πρὸς ἄνδρα ὁμοίотροπον, οὐδ' ἂν ἡττάσθαι μοι διέφερε. (15) ἄνδρ' οὐκ ἔστιν ὃ διαφέρει πλέον ἐμοῦ καὶ τοῦδε. (16) ὃ μὲν γὰρ οὐκ ἔστιν ὃ τι ἂν δράσειε φανερώς, ἐγὼ δὲ οὐδὲν ἂν λάθρα τολμήσαιμι πράξαι. (17) καὶ γὰρ μὲν οὐκ ἂν ἀνασχοίμην κακῶς ἀκούων, οὐδὲ γὰρ κακῶς πάσχων, ὃ δὲ καὶ κρεμύμενος, εἰ κερ-
- 6 δαίνειν τι μέλλοι. (18) ὅστις γε μαστιγοῦν παρῆχε τοῖς δούλοις καὶ τύπτειν ξύλοις τὰ νῶτα καὶ πυγμαῖς τὸ πρόσωπον, κἄπειτα περιβαλόμενος δάκη, τῆς νυκτὸς εἰς τὸ τεῖχος εἰσδύς τῶν πολεμίων, ἱεροσυλήσας ἀπῆλθε.
- (19) καὶ ταῦτα ὁμολογήσει ποιεῖν, ἴσως δὲ καὶ πείσει λέγων ὡς καλῶς πέπρακται. (20) ἔπειτα τῶν Ἀχιλλέως ὀπλῶν ὅδε ὃ μαστιγίας καὶ ἱερόσυλος ἀξιοῖ κρατῆσαι;

- 7 (21) Ἐγὼ μὲν οὖν ὑμῖν λέγω τοῖς οὐδὲν εἰδόσι κριταῖς καὶ δικασταῖς, μὴ εἰς τοὺς λόγους σκοπεῖν περὶ ἀρετῆς κρίνοντας, ἀλλ' εἰς τὰ ἔργα μᾶλλον. (22) καὶ γὰρ ὁ πόλεμος οὐ λόγῳ κρίνεται ἀλλ' ἔργῳ. (23) οὐδ' ἀντιλέγειν ἔξεστι

4. φάσκοντες εἶναι βασ. Jernstedt (obs. Antiph. p. 19): οὐκ ὄντες εἶναι βασ. codd., βασ. ἐκόντες εἶναι Ald. Bk., οὐκ ὄντες ἱκανοὶ βασ. ci. R., ἐκόντες εἶναι om. βασ. S.

5. ἦν μοι] addi vult Steph. ἀγῶν (ὁ λόγος R., cf. Odys. § 1), Winckelmann διαφορά; S. confert Isocr. 4, 12. — οὐκ ἔστιν ἃ διαφέρει? — κακῶς πάσχων, οὐδὲ γὰρ <ἄν> κ. ἀκούων Jernstedt (obs. Antiph. p. 19). num γ' ἂν pro γὰρ reponendum? Versus est senarius κακ. ἀκ. οὐδὲ γὰρ (γ' ἂν) πάσχων κακῶς (cf. ad Odys. 9). — εἰ X C J b: εἰ γε.

πρὸς τοὺς πολεμίους, ἀλλ' ἢ μαχομένους <δεῖ> κρατεῖν
 ἢ δουλεύειν σιωπῇ. ⁽²⁾ πρὸς ταῦτα ἀθροεῖτε καὶ σκοπεῖτε
⁽³⁾ ὥς, εἰ μὴ δικάσετε καλῶς, γνώσεσθε ὅτι οὐδεμίαν ἔχει
 λόγος πρὸς ἔργον ἰσχύν, οὐδ' ἔστιν ὑμᾶς ὅτι λέγων 8
 ἀνὴρ ὠφελήσει, εἴσεσθε δὲ ἀκριβῶς, ὅτι δι' ἀπορίαν
 ἔργων πολλοὶ καὶ μακροὶ λόγοι | λέγονται. ⁽²⁾ ἀλλ' ἢ ⁶⁶⁵
 λέγετε ὅτι οὐ ξυνίετε τὰ λεγόμενα, καὶ ἀνίστασθε, ἢ
 δικάζετε ὀρθῶς. ⁽³⁾ καὶ ταῦτα μὴ κρύβδην φέρετε, ἀλλὰ
 φανερώς, ἵνα γνῶτε ὅτι καὶ αὐτοῖς τοῖς δικάζουσι δοτέα
 δίκη ἐστίν, ἂν μὴ δικάσωσιν ὀρθῶς. ⁽³⁾ κἄπειτ' ἴσως
 γνώσεσθε ὅτι οὐ κριταὶ τῶν λεγομένων ἀλλὰ δοξασταὶ
 κάθησθε. ⁽³⁾ ἐγὼ δὲ διαγιγνώσκειν μὲν ὑμῖν περὶ ἐμοῦ 9
 καὶ τῶν ἐμῶν ἐπιτρέπω, διαδοξάζειν δὲ ἅπασιν ἀπαγο-
 ρεύω, καὶ ταῦτα περὶ ἀνδρὸς ὃς οὐχ ἐκὼν ἀλλ' ἄκων
 ἀφίκεται εἰς Τροίαν, καὶ περὶ ἐμοῦ ὃς πρῶτος αἶε καὶ
 μόνος [καὶ] ἄνευ τείχους τέταρμαι.

ΑΝΤΙΣΘΕΝΟΥΣ ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

⁽¹⁾ Οὐ πρὸς σέ μοι μόνον ὁ λόγος, δι' ὃν ἀνέστην,
 ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους ἅπαντας· πλείω γὰρ ἀγαθὰ
 πεποίηκα τὸ στρατόπεδον ἐγὼ ἢ ὑμεῖς ἅπαντες. ⁽³⁾ καὶ

7. σκοπεῖται ὥς] cf. e. gr. Aesch. Prom. 1030. — γνώσεσθε
 C Bk. (ci. R.): γνωσθήσεσθε (γνώσετε JMN). — ἀνὴρ scripsi:
 ἀνῆρ.

8. ὅτι οὐ κριταὶ τ. 1. ἀλλὰ δοξασταὶ XCJ b Bk.: ὅτι κριταὶ
 τ. 1. ἀλλὰ μὴ δοξασταὶ.

9. malim περὶ τ' ἀνδρὸς vel π. α. <θ'. — καὶ ante ἄνευ
 delendum, cf. Odys. § 7.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ. Inser. ΑΝΤΙΣΘ. om. X (in quo ὀδυσεεύς
 pr. bis scriptum est); ΛΟΓΟΣ ΟΔΥΣΣΕΩΣ Ald.; Ὀδυσεεύς ἢ
 ὑπὲρ Ὀδυσεεύς Diog. La. l. c.

ταῦτα καὶ ζῶντος ἂν ἔλεγον Ἀχιλλέως, καὶ νῦν τεθνεώ-
 τος λέγω πρὸς ὑμᾶς. Ὑμεῖς μὲν γὰρ οὐδεμίαν ἄλλην
 μάχην μεμάχησθε, ἣν οὐχὶ καὶ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν ἐμοὶ
 (6) δὲ τῶν ἰδίων κινδύνων οὐδεὶς ὑμῶν οὐδὲν ξύννοιδε.
 2 καίτοι ἐν μὲν ταῖς κοιναῖς μάχαις, οὐδὲ εἰ καλῶς ἀγω-
 νίζοισθε, πλέον ἐγίγνετο οὐδέν· (7) ἐν δὲ τοῖς ἐμοῖς κιν-
 δύνοις, οὓς ἐγὼ μόνος ἐκινδύνεον, εἰ μὲν κατορθώ-
 σαιμι, ἅπαντα ἡμῖν ἐπετελεῖτο ὧν ἕνεκα δεῦρο ἀφίγμεθα·
 εἰ δ' ἐσφάλην, ἐμοῦ ἂν ἐνὸς ἀνδρὸς ἐστέρησθε. (8) οὐ
 γὰρ ἵνα μαχοίμεθα τοῖς Τρωσὶ δεῦρ' ἀφίγμεθα, ἀλλ'
 ἵνα τήν τε Ἑλένην ἀπολάβοιμεν καὶ τὴν Τροίαν ἔλοι-
 3 μεν. (9) ταῦτα δ' ἐν τοῖς ἐμοῖς κινδύνοις ἐνῆν ἅπαντα.
 (10) ὅπου γὰρ ἦν κεκρημένον ἀνάλωτον εἶναι τὴν Τροίαν,
 εἰ μὴ πρότερον τὸ ἄγαλμα τῆς θεοῦ λάβοιμεν τὸ κλα-
 πέν παρ' ἡμῶν, τίς ἐστὶν ὁ κομίσας δεῦρο τὸ ἄγαλμα
 ἄλλος ἢ ἐγώ; ὃν σύ γε ἱεροσύλιας κρίνεις. (11) σὺ γὰρ οὐ-
 δὲν οἶσθας, ὅστις τὸν ἄνδρα τὸν ἀνασώσασα τὸ ἄγαλ-
 μα τῆς θεοῦ, ἀλλ' οὐ τὸν ὑφελόμενον παρ' ἡμῶν Ἀλέ-
 4 ξανδρον, ἀποκαλεῖς ἱερόσυλον. (12) καὶ τὴν Τροίαν μὲν
 ἁλῶναι ἅπαντες εὐχέσθε, ἐμὲ δὲ τὸν ἐξευρόντα ὅπως
 ἔσται τοῦτο ἀποκαλεῖς ἱερόσυλον; (13) καίτοι εἴπερ καλὸν
 γε ἦν ἐλεῖν τὸ Ἴλιον, καλὸν καὶ τὸ εὐρεῖν τὸ τοῦτου
 αἷτιον. (14) καὶ οἱ μὲν ἄλλοι χάριν ἔχουσι, σὺ δὲ καὶ ὄνει-
 δίξεις ἐμοί· (15) ὑπὸ γὰρ ἀμαθίας ὧν εὖ πέπονθας οὐδὲν
 5 οἶσθα. (16) ἀγὼ μὲν οὐκ ὄνειδίξω σοὶ τὴν ἀμαθίαν· ἄκων

2. οὐδὲ εἰ auct. R. Bk.: οὔτε εἰ. — ἡμῖν auct. R. S.: ὑμῖν.
 — δ' ἐσφάλην Spengel: δὲ σφαλεῖην.

3. σὺ γὰρ auct. R. S.: σύ γε. — οἶσθας X, οἶσθας MNb:
 οἶσθα.

4. num εἴπερ καλὸν ἐλεῖν τὸ Ἴλιον, καλὸν γε ἦν κτε.?

γὰρ αὐτὸ καὶ σὺ καὶ <οἱ> ἄλλοι πεπόνθασι πάντες·
 (18) ἀλλ' ὅτι διὰ τὰ ὀνειδῆ τὰ ἐμὰ σφζόμενος οὐχ οἴός τε
 εἶ πεῖθεσθαι, ἀλλὰ καὶ προσαπειλεῖς ὡς κακὸν δράσων
 τι τοῦσδε, εἴαν | ἐμοὶ τὰ ὄπλα ψηφίσωνται. (19) καὶ πολ- 686
 λάκις γε ἀπειλήσεις καὶ πολλά, πρὶν καὶ σμικρόν τι
 ἐργάσασθαι. (20) ἀλλ' εἶπερ ἐκ τῶν εἰκότων τι χροὴ τεκμαί-
 ρεσθαι, ὑπὸ τῆς κακῆς ὀργῆς οἴομαί σε κακόν τι στυ-
 γόν ἐργάσεσθαι.

(21) Καὶ ἐμοὶ μὲν, ὅτι τοὺς πολεμίους κακῶς ἐποίησα, 6
 δειλίαν ὀνειδίζεις. (22) σὺ δὲ ὅτι φανερώς ἐμόχθεις καὶ
 μάτην ἡλίδιος ἦσθα, ὅτι μετὰ πάντων τοῦτο ἔδρασας,
 οἷε βελτίων εἶναι. (23) ἔπειτα περὶ ἀρετῆς πρὸς ἐμὲ λέ-
 γεις; ὅς πρῶτον μὲν οὐκ οἶσθα οὐδ' ὅπως ἔδει μά-
 χεσθαι, ἀλλ' ὥσπερ ὅς ἄγριος ὀργῇ φερόμενος τάχ' ἂν
 ποτε ἀποκτενεῖς σεαυτὸν κακῶς περιπεσὼν τῷ <ξίφει>.
 (25) οὐκ οἶσθα ὅτι τὸν ἄνδρα τὸν ἀγαθὸν οὐθ' ὕψ' αὐτοῦ
 χροὴ οὐθ' ὕψ' ἐτέρου οὐθ' ὑπὸ τῶν πολεμίων κακὸν
 οὐδ' ὅτι οὐκ ἀσχεῖν; σὺ δὲ ὥσπερ οἱ παῖδες χαίρεις 7
 ὅτι σέ φασιν οἶδε ἀνδρεῖον εἶναι. (27) ἐγὼ δὲ δειλότατόν

5. οἱ auct. Bk. add. S. — πεπόνθα X (i. e. πεπόνθατε vel πεπόνθασιν); πεπόνθατε J (Bk.); πεπόνθεται M, πέπονθα Nb. — δράσων τι auct. Steph. R.: δράσαντι codd. — ἐγὼ δ' οἶδα ὡς post ψηφία. cum C add. Bk. (om. S.). — γε om. C (Bk.); δὲ S. — ἐργάσεσθαι Ald.: ἐργάσασθαι hic quoque codd. (Bk. S.).

6. τοὺς πολεμίους] adde λάθρα. — εἶ τι φανερώς ci. R. — ὅτι ante μετὰ del. S.; olim ἢ addidi, commate post μάτην posito, puncto post ἦσθα, interrog. signis post εἶναι et λέγεις. — τοῦτο δράσας X v. S.; τοῦτ' ἔδρασας C R. Bk. (οἷε τοῦτ' β. εἶναι om. τοῦτο Ald.). — σεαυτὸν X: στυγόν. — κακῶς codd.: κακῶ Ald. Bk. — περιπεσὼν τῷ XJb Ald. Bk. (περιπεσόντα C, περιπεσόντων M). — καὶ ante οὐκ οἶσθα add. C (οὐδ' S.). — ὕψ' αὐτοῦ Steph. R.: ὕψ' αὐτοῦ. — ante οὐθ' ὑπὸ τῶν πολ. desideratur οὐθ' ὑπὸ τῶν φίλων.

γε ἀπάντων τε καὶ δεδιότα τὸν θάνατον μάλιστα⁽²⁸⁾ ὅστις
 γε πρῶτον ὄπλα ἔχεις ἄρρηκτα καὶ ἄτρωτα, δι' ἅπερ
 σέ φασιν ἄτρωτον εἶναι⁽²⁹⁾· καίτοι τί ἂν δράσαις, εἰ τις
 σοὶ τῶν πολεμίων τοιαῦτα ὄπλα ἔχων προσέλθοι⁽³⁰⁾· ἢ που
 καλόν τι καὶ θαυμαστόν ἂν εἴη, εἰ μηδέτερος ὑμῶν
 μηδὲν δρᾶσαι δύναίτο⁽³¹⁾· ἔπειτα οἷε τι διαφέρειν τοι-
 αῦτα ὄπλα ἔχειν ἢ ἐντὸς τείχους καθῆσθαι⁽³²⁾· καὶ σοὶ
 μόνῳ δὴ τείχος οὐκ ἔστιν, ὥς σὺ φῆς⁽³³⁾· μόνος μὲν οὖν
 σὺ γε ἐπαβόειον περιέρχει τείχος προβαλλόμενος ἑαυ-
 8 τοῦ⁽³⁴⁾· ἐγὼ δὲ ἄοπλος οὐ πρὸς τὰ τεῖχη τῶν πολεμίων
 ἀλλ' εἰς αὐτὰ εἰσέρχομαι τὰ τεῖχη, καὶ τῶν πολεμίων
 τοὺς προφύλακας ἐρηγορότας αὐτοῖς ὀπλοῖσιν αἰρῶ,
 καὶ εἰμὶ στρατηγὸς καὶ φύλαξ καὶ σοῦ καὶ τῶν ἄλλων
 ἀπάντων, καὶ οἶδα τὰ τ' ἐνθάδε καὶ τὰ ἐν τοῖς πολε-
 μίοις, οὐχὶ πέμπων κατασκηψόμενον ἄλλον, ἀλλ' αὐτὸς
 <ἰών>⁽³⁵⁾ ὥσπερ <δὲ> οἱ κυβερνῆται τὴν νύκτα καὶ τὴν
 ἡμέραν σκοποῦσιν ὅπως σώσουσι τοὺς ναύτας, οὕτω
 9 δὲ καὶ ἐγῶγε καὶ σὲ καὶ τοὺς ἄλλους ἅπαντας σῶξω.
 οὐδ' ἔστιν ὄντινα κίνδυνον ἔφυγον αἰσχρὸν ἡγήσάμε-
 νος, ἐν ᾧ μέλλοιμι τοὺς πολεμίους κακόν τι δράσειν·
 37 οὐδ' εἰ μὲν ὄψεσθαι μέτινες ἐμελλον, γλιχόμενος ἂν
 τοῦ δοκεῖν ἐτόλμων⁽³⁶⁾· ἀλλ' εἴτε δοῦλος εἴτε πτωχὸς καὶ

7. τε post ἀπάντων cum C om. Bk. ἐγὼ δὲ γε δειλιότατόν
 τε ἀπάντων σὲ ci. R. — ἄτρωτον XC: πρῶτον JMNb, οὐ τρω-
 τὸν edd. — δράσαις] δράσης codd. — μηδὲ ἕτερος X. — ἔχειν
 auct. R. S.: ἔχων.

8. πρὸς τὰ τεῖχη] πρὸς τὰ τεῖχει X. — προσέρχομαι ante
 ἀλλ' εἰς addi mal. R. — ὀπλοῖς C Bk. (mal. iam St.). — πέμπων
 XJMNb.

9. si deleatur πτωχὸς, et versus existat et offensio tollatur,
 quam praebent πτωχὸς et μαστιγ. iuncta et v. δοῦλος opposita.
 sequuntur certe versus: οὐ γὰρ δοκεῖν ὁ πόλεμος ἀλλὰ δρᾶν
 αἰεὶ | καὶν ἡμέρᾳ καὶν νυκτὶ — υ — φιλεῖ.

μαστιγίας ὧν μέλλοιμι τοὺς πολεμίους κακόν τι δρά-
 σειν, ἐπεχείρουν ἄν, καὶ εἰ μηδεὶς ὁρώη. ³⁹ οὐ γὰρ
 δοκεῖν ὁ πόλεμος ἀλλὰ δρᾶν αἰεὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ καὶ
 ἐν νυκτὶ φιλεῖ τι. ⁴⁰ οὐδὲ ὄπλα ἐστὶ μοι τεταγμένα,
 ἐν οἷς προκαλοῦμαι τοὺς πολεμίους μάχεσθαι, ἀλλ'
 οὐτινα ἐθέλει τις | τρόπον, καὶ πρὸς ἓνα καὶ πρὸς ⁶⁶¹
 πολλοὺς ἑτοιμός εἰμ' αἰεὶ. ⁴¹ οὐδ' ἡνίκ' <ἄν> κόμνω 10
 μαχόμενος, ὥσπερ σύ, τὰ ὄπλα ἐτέροισ παραδίδωμι,
 ἀλλ' ὅποταν ἀναπαύωνται οἱ πολέμιοι, τότε αὐτοῖς τῆς
 νυκτὸς ἐπιτίθεμαι, ἔχων τοιαῦτα ὄπλα ἃ ἐκείνους βλά-
 ψει μάλιστα. ⁴² καὶ οὐδὲ νῦν πώποτε με ἀφείλετο, ὥσπερ
 σὲ πολλάκις μαχόμενον ἄσμενον πέπαυκεν. ⁴³ ἀλλ' ἡνίκα
 ἂν ῥέγγῃς σύ, τηνικαῦτα ἐγὼ σφῶω σέ, καὶ τοὺς πολε-
 μίους αἰεὶ κακόν τι ποιῶ, ἔχων τὰ δουλοπρεπῆ ταῦτα
 ὄπλα καὶ τὰ ῥάκη καὶ τὰς μάστιγας, δι' ἧς σὺ ἀσφα-
 λῶς καθεύδεις.

⁴⁴ Σὺ δ' ὅτι φέρων ἐκόμισας τὸν νεκρόν, ἀνδρεῖος 11
 οἶει εἶναι; ⁴⁵ ὃν εἰ μὴ ἡδύνω φέρειν, δύο ἄνδρες ἂν
 ἐφερέτην. ⁴⁶ κάπειτα κακῆνοι περὶ ἀρετῆς ἴσως ἂν ἡμῖν
 ἡμφισβήτητον. ⁴⁷ κάμοι μὲν ὁ αὐτὸς ἂν πρὸς αὐτοὺς ἦν
 λόγος. ⁴⁸ σὺ δὲ τί ἂν ἔλεγες ἀμφισβητῶν πρὸς αὐτούς;
⁴⁹ ἢ δυοῖν μὲν οὐκ ἂν φροντίσαις, ἐνὸς δ' ἂν αἰσχύναιο
 ὁμολογῶν δειλότερος εἶναι; οὐκ οἶσθ' ὅτι οὐ τοῦ νε- 12
 κροῦ τοῖς Τρωσὶν ἀλλὰ τῶν ὄπλων ἔμελεν ὅπως λά-
 βοιεν; τὸν μὲν γὰρ ἀποδώσειν ἔμελλον, τὰ δὲ ὄπλα

ὧν] δοκῶν ci. R. — προκαλ. τοὺς πολεμίους auct. R. S.:
 πρ. τοῖς πολεμίοις. — ἐθέλοι Ald.; mal. ἂν ἐθέλῃ. — senarius
 sit πρὸς ἓνα τε πρὸς πολλοὺς θ' ἔτ. εἰμ' αἰεὶ.

10. καὶ οὐδὲ S.: καὶ οὐτε.

11. ἴσως scripsi: πῶς (πῶς X). — τί ἂν] malim τί καὶν.

12. ἔμελεν] ἐμελλεν X.

ἀναθήσειν εἰς τὰ ἱερὰ τοῖς θεοῖς. ⁽⁵²⁾ τοὺς γὰρ νεκροὺς οὐ τοῖς οὐκ ἀναιρουμένοις αἰσχροῖν, ἀλλὰ τοῖς μὴ ἀποδιδούσι θάπτειν. ⁽⁵³⁾ σὺ μὲν οὖν τὰ ἔτοιμα ἐκόμισας· ἐγὼ δὲ τὰ ὀνειδιζόμενα ἀφειλόμην ἐκείνους.

⁽⁵⁵⁾ Φθόνον δὲ καὶ ἀμαθίαν νοσεῖς, κακῶν ἐναντιώ-
 13 τατα αὐτοῖς ⁽⁵⁶⁾ καὶ ὁ μὲν σε ἐπιθυμεῖν ποιεῖ τῶν καλῶν, ἡ δὲ ἀποτρέπει. ⁽⁵⁷⁾ ἀνθρώπινον μὲν οὖν τι πέπονθας· διότι γὰρ ἰσχυρὸς, οἶει καὶ ἀνδρεῖος εἶναι, καὶ οὐκ οἶσθα ὅτι σοφία περὶ πόλεμον καὶ ἀνδρεία οὐ ταῦτόν ἐστιν ἰσχυῖσαι, ἀμαθία δὲ κακὸν μέγιστον τοῖς ἔχουσιν.
⁽⁵⁸⁾ 14 οἶμαι δέ, ἂν ποτέ τις ἄρα σοφὸς ποιητὴς περὶ ἀρετῆς γένηται, ἐμὲ μὲν ποιήσει πολύτλαντα καὶ πολύμητιν καὶ πολυμήχανον καὶ πολίπορθον καὶ μόνον τὴν Τροίαν ἐλόντα, σὲ δέ, ὥς ἐγῶμαι, τὴν φύσιν ἀπεικάζων τοῖς τε νωθέσιν ὄνοις καὶ βουσί τοῖς φορβάσιν, ἄλλοις παρέχουσι δεσμεύειν καὶ ξενγνύναι αὐτούς.

ἀναιρουμένους X sec. Lampr.

13. κακῶ ἐναντιωτάτω C Bk. (ci. aliquando R.). — διότι] δότι XJMb (διὰ γὰρ τὸ εἶναι ἰσχυρὸς Ald.). — εἰ post ἰσχ. cum corr. N add. Bk. — καὶ ante οὐκ add. C Bk. (οὐκ οἶσθα δὲ J).

14. π. ἀρετῆς] κρίνειν add. R. — ποιήση X. — πολύτλαντα Bk.: πολύτλαν τε. — ὄνοις] v. Il. XI. 558. — ταῖς φορβ. Ald. R. Bk. V. Il. XIII, 703. — παρέχουσι auct. R. et Toup. S.: ὑπάρχουσι. — αὐτούς auct. R. S.: αὐτούς.

[ΑΛΚΙΔΑΜΑΝΤΟΣ] ΟΔΥΣΣΕΥΣ

ΚΑΤΑ ΠΑΛΑΜΗΔΟΥΣ ΠΡΟΔΟΣΙΑΣ.

Πολλάκις ἤδη ἐνεθυμίσθην καὶ ἐθαύμασα ὦ ἄνδρες ⁶⁶⁷
 Ἕλληνες τὰς γνώμας τῶν λεγόντων, τί ποτε ἄρα βου-
 λόμενοι ῥαδίως δεῦρο παρίντες | συμβουλευόνουσιν ὑμῖν, ⁶⁶⁸
 ἅφ' ὧν ὠφέλεια μὲν οὐδεμία ἐστὶ τῷ κοινῷ, λοιδοροῖαι
 δὲ πλεῖσται γίνονται ἐν ἀλλήλοις, εἰκῇ τε λόγους ἀνα-
 λίσκουσιν ἀκαίρους περὶ ὧν ἂν τύχῃσι. λέγουσι δὲ ²
 τὴν αὐτῶν δόξαν ἕκαστος βουλόμενός τι λαβεῖν· οἱ δὲ
 καὶ μισθὸν πραττόμενοι συναγορεύουσι παρ' ὁποτέρων
 ἂν νομίζωσι πλείω λήψεσθαι. καὶ εἰ μὲν τις ἐν τῷ
 στρατοπέδῳ πλημμελεῖ ἢ βλάπτει τὸ κοινὸν χρήματα
 ἑαυτῷ ποριζόμενος, τούτων μὲν <ὀρῶμεν> μηδὲνα τὸν
 φροντίζοντα εἶναι· εἰ δέ τις ἡμῶν αἰχμάλωτον ἀγαγὼν
 ἐκ τῶν πολέμιων, ἢ γέρας <λαχὼν> εἴληφε πλέον ἔτε-
 ρος ἑτέρου, τούτων <δ> ἔνεκα μεγάλας διαφορὰς ἐν
 ἡμῖν αὐτοῖς ἔχομεν διὰ τὰς τούτων σπουδὰς. ἐγὼ δὲ ³
 ἡγοῦμαι τὸν ἄνδρα τὸν ἀγαθὸν καὶ δίκαιον μῆτε ἐχθρὰς
 ἰδίας φροντίζειν, μῆτε ἰδίαν φιλειταιρίαν, φιλοτιμίαν

ΑΛΚΙΑ. ΟΔΥΣΣΕΥΣ. Codd. Bk. A et ex eo derivati BZ [LM]
 (quorum in universum nullam rationem habeo), X et ex eo
 derivati CJMN, quibus accessit b. (De nota x v. ad Gorg. Hel.)

Inscr. ΟΔΥΣΣΕΥΣ ΑΧ Bk.: ὀδυσσεῶς JMNb (et X in
 indice orationum); λόγος Ὀδυσσεῶς v.

1. λεγόντων] λεγομένων A. — παρίντες] πάρτε A. —
 ὠφέλεια μὲν] μὲν ὠφ. ὑμῖν A. — ἐν ante ἀλλήλοις del. S. —
 τε λόγους AS.: λόγους τε. — ἀνεραΐους A.

2. num <οὐ> τὴν αὐτῶν δ., <ἀλλ'> ἔκ. β. κτέ.? — ἕκαστοι
 ci. R. — πλείων A Bk. — ὀρῶμεν auct. R. add. S. — ἡμῶν
 ὑμῶν A. — ἢ ante γέρας del. Scheibe; ipse λαχὼν addere
 maluit. — ἔνεκα AJ Bk.: ἔνεκεν.

3. ἰδίας φιλειταιρίαν (φιλ. . . ταιρίαν pr.) φιλοτιμίᾳ A: ἰδία
 φιλειταιρία (ἰδίας φιλειταιρίας, φιλοτιμίᾳ S., ἰδία φιλειταιρία ἢ
 φιλοτιμίᾳ Scheibe).

- χρησάμενον ἔνεκα ἀνδρὸς ἐνός, [χρήματα] περὶ πλείονος <ἂν> ποιήσασθαι, καὶ μὴ ὅτι ἂν μέλλῃ τῷ πληθύνει συνοίσειν . . . . . οὐ μὲν δὴ ἀλλὰ παραλιπὼν τοὺς ἀρχαίους πόρους τε καὶ λόγους, πειράσσομαι Παλαμήδη
- 4 τόνδε ἐν ὑμῖν εἰς κρίσιν δικαίως καταστῆσαι. ἔστι δὲ τὸ πρᾶγμα, ὥς ἂν εἰδῆτε, προδοσία· ἐφ' ἧ δεκαπλάσιαι ζημίαι τῶν ἄλλων εἰσὶν ἐπικείμεναι. καίτοι, ὥς ὑμεῖς ἴστε πάντες, ἐμοὶ καὶ τούτῳ οὐδεμία πώποτ' ἔχθρα οὐδ' ἔρις ἐνεγένετο περὶ οὐδενὸς χρήματος, καὶ μὴν οὐδ' ἐν παλαίστρᾳ οὐδ' ἐν συμποσίῳ, ἔνθα φιλεῖ ἔριδας πλείστας καὶ λοιδορίας γίνεσθαι. ὁ δὲ ἀνὴρ ἔστι φιλόσοφός τε καὶ δεινός, οὗ μέλλω κατηγορεῖν, ὥστε εἰκότως <ἂν> τὸν νοῦν προσέχειν ὑμᾶς καὶ μὴ ἀμελεῖν περὶ τῶν νυνὶ λεγομένων.
- 5 Σχεδὸν μὲν γὰρ ἴστε καὶ αὐτοὶ ἐν οἷῳ κινδύνῳ ἐγενόμεθα, ὅτε ἡμῶν οἱ μὲν εἰς τὰς ναῦς καταπεφευγότες ἦσαν, οἱ δὲ εἰς τὰς τάφρους, ἐνέπιπτόν τε εἰς τὰς σκηνὰς οἱ πολέμοι, πᾶσά τε ἀπορία ἦν ποῖ ποτε προβήσοιτο ἢ τοῦ μέλλοντος κακοῦ τελευτή. ἔχει δὲ ὧδε ὑμῖν. ἐτυγχάνομεν πλησίον τῶν πυλῶν ἐν τῷ αὐτῷ συντασσόμενοι ἐγὼ τε καὶ Διομήδης, πλησίον
- 6 δ' ἦν Παλαμήδης καὶ Πολυπόιτης. συνιόντων δὲ ἡμῶν

ἢ χρήματα S. — lacunam esse post συνοίσειν e sequentibus perspicitur. — δικαίως εἰς κρίσιν CZ Bk.

4. προδοσίας A. — δεκαπλάσιαι ζημίαι τῶν ἄλλων εἰσὶν ἐπικείμεναι A: δεκαπλάσια τῶν ἄ. ζημία ἐστὶν ἐπικείμενη. — ἐνεγένετο AS: ἐγένετο. — χρήματος A: πράγματος. — προσχεῖν?

5. μὲν post σχεδὸν om. A pr. Ald. — ἡμῶν] ὑμῶν A. — τε εἰς scripsi: εἰς τε. — ποῖ A Bk.: ποῦ. — ποτε] τότε A. — ἔχει δὲ ὧδε A Bk.: ὥς δ' (εἶχε δὲ ὧδε ὑμῖν, καὶ ἐτυγχάν. S.; fort. εἶχε μὲν δὴ ὧδε ὑμ., ἔτ. δὲ). — πλησίον δ'] πλ. τ. A.

6. συνιόντων] νῦν. ιόντων A.

ὁμόσε τοῖς ἀνδράσιν, ἐκδραμῶν τοξότης ἐκ τῶν πολε-
μίων ἐστοχάσατο τούτον, ἀμαρτῶν δὲ αὐτοῦ βάλλει
ἐγγὺς ἐμοῦ· οὗτός τε λόγχην ἀφήσιν ἐπ' αὐτόν, καὶ
ἐκεῖνος ἀνελόμενος ᾤχετο εἰς τὸ στρατόπεδον. ἐγὼ δὲ
ἀνελὼν τὸν οἰστὸν δίδωμι Εὐρυβάτῃ δοῦναι Τεύκρῳ,
ἵνα χρῶτο. ἀνοχῆς δὲ γενομένης ἀπὸ τῆς μάχης ὀλίγον
χρόνον, δαίμνυσί μοι τὸν οἰστὸν ὑπὸ τοῖς | πετροῖς ⁶⁶⁹
γραμμата ἔχοντα. ἐκπλαγείς δὲ ἐγὼ τῷ πράγματι, 7
προσκαλεσάμενος Σθένελόν τε καὶ Διομήδην ἐδείκνυνον
αὐτοῖς τὰ ἐνόντα. ἡ δὲ γραφὴ ἐδήλου τάδε· „Ἀλέξαν-
δρος Παλαμῆδει. ὅσα συνέθου Τηλέφῳ, πάντα σοι
ἔσται, ὃ τε πατὴρ Κασάνδραν γυναικα δίδωσί σοι,
καθάπερ ἐπέστειλας· ἀλλὰ τὰ ἀπὸ σοῦ πραττέσθω διὰ
τάχους“. ἐνεγέγραπτο μὲν ταῦτα· καὶ μοι προσ-
ελθόντες μαρτυρήσατε οἱ λαβόντες τὸ τόξευμα.

<ΜΑΡΤΥΡΕΣ.>

Ἐπέδειξα δὲ ἂν καὶ αὐτὸ τὸ τόξευμα ὑμῖν, ὥς 8
ἀληθὲς ἦν· νῦν δὲ ἐν τῷ θορύβῳ ἔλαθεν αὐτὸ Τεῦ-
κρος ἀποτοξεύσας. δεῖ δέ με καὶ τὰ λοιπὰ διελεῖν ὥς
ἔχει, μὴδ' εἰκῇ οὕτως ἄνδρα σύμμαχον περὶ θανάτου
κρίνειν, αἰσχίστην αἰτίαν προστιθέντα, καὶ ταῦτα πρό-
τερον ἐν ὑμῖν ἡῦδοκιμηκότα. Ἡμεῖς μὲν γὰρ πρὶν 9

αὐτοῦ] τούτου A. — οἰστὸν M Bk.: οἰστόν. — δαίμνυσί
μοι] subiectum desiderare videtur R. — οἰστόν MZ Bk.: οἰστόν.

7. προσκαλέσας A. — Διομήδην CZ: Διομήδην. — κασάν-
δραν X Bk. S. — καθάπερ A Bk.: ὥσπερ. — ἐνεγέγραπτο μὲν
ταῦτα om. pr. A. — ΜΑΡΤΥΡΕΣ add. C Bk. (ci. R.).

8. δὲ post ἐπέδειξα add. A S. — ἀποτοξεύσας A Bk.:
ἀπολέσας. — δεῖ auct. R. S.: ἔδει. — μὴδ' εἰκῇ οὕτως Bk.:
μὴδ' εἰκὸς οὕτως A, μὴ ἀδίκως xZ (με νομίστηκε post κρίνειν
add. C), μὴ δόξωμεν ἀδίκως Ald. — προστιθέντα ACMb Bk.:
προτιθέντα X, προτιθέντες v. — ὑμῖν] ἡμῖν A. — ἡῦδοκιμ.
scripsi: εὐδοκιμ.

- ἐμβαλεῖν δεῦρο πολὺν χρόνον ἐν ταύτῳ ἐγενόμεθα, καὶ οὐδεὶς ἡμῶν εἶδεν ἔχοντα τοῦτον σημεῖον ἐν τῇ ἀσπίδι· ἐπειδὴ δὲ κατεπλεύσαμεν δεῦρο, τρίαῖναν ἐπεγράψατο. τίνος ἔνεκα; ἵνα δῆλος εἴῃ τῷ ἐπιγράμματι, ὅ τε ἀντι-
 10 τεταγμένος τοῦτον τοξεύοι διὰ τὸ σύνθημα, οὗτός τε εἰς ἐκείνον ἐσακοντίζοι. Τεκμαίρεσθαι δὲ δεῖ ἐκ τού-
 των εἰκότως καὶ τὴν ἄφεςιν τῆς λόγχης. φημὶ γὰρ καὶ ἐν ἐκείνῃ γράμματα εἶναι, πηνίκα τε καὶ πότε
 προδῶσει· πιστὰ γὰρ ἦν οὕτω παρ' ἀλλήλων τὰ πεμ-
 11 πόμενα, οὗτός τε ἐκείνοις ἐκείνοί τε τούτῳ πέμποντες διὰ τοιούτου εἰδους καὶ μὴ δι' ἀγγέλων. Ἔτι δὲ καὶ
 τότε σκεψώμεθα. ψήφισμα ἡμῖν ἐγένετο, ὃς ἂν βέλους
 τι λάβῃ ἐκ τῶν πολεμίων, ἀποφέρειν πρὸς τοὺς ἡγε-
 μόνας, διὰ τὸ σπανίοις αὐτοῖς χρῆσθαι ἡμᾶς· καὶ οἱ
 μὲν ἄλλοι πειθαρχοῦσι τοῖς ἐψηφισμένοις, οὗτος δὲ
 12 βέλη ἀνελόμενος πέντε [τοξεύειν], φανερός ἐστιν οὐδὲ
 ἐν πρὸς ὑμᾶς ἐνηνοχῶς, ὥστε καὶ διὰ ταῦτα δικαίως
 ἂν μοι δοκεῖ θανάτῳ ζημιωθῆναι. ἄρα γε ἐνθυμείσθε
 ὡ ἄνδρες Ἕλληνες, ὅτι ταῦτα τοῦ σοφιστοῦ τῆς δια-

9. καὶ ante πρὶν add. C Bk. (om. S.). — πρὶν] πλὴν x (praeter C) Z, eidem mox ὑμῶν pro ἡμῶν, hoc recte fort. — εἶδεν] οἶδε C. — ἔχοντα τοῦτον A Bk.: τοῦτον ἔχοντα. — ἐπεγρα. α. το A pr. — ὅ τε Bk. (ὅ τ' ci. R.), ὅ, τε C, ὅτε A: ὅταν (ὅτε ὅ τε mal. S.). — mal. <εἰς> τοῦτον. — ἐσακοντίζοι AMb (ἐσακοντίζοι X) Bk.: εἰσακ. v.

10. δὲ post τεκμ. add. AC Bk. — ἐκ τούτων εἰκότως καὶ scripsi: καὶ ἐκ τούτων εἰκότως. Quamquam etiam εἰκότως displicet. — πηνίκα τε] πηνίκα A, πηνικάδε Ald. (πηνίκα te iam R.). — πότε] πῶς ci. R. — προδῶσοι C Bk. — οὗτος] αὐτός A. — ἐκείνοί τε A S.: καὶ ἐκείνοι. — μὴ supra vers. A.

11. σπανίοις Bk.: σπανίως. — χρῆσθαι A Bk.: χρῆσασθαι. — τοῖς ἐψηφισμένοις om. pr. A. — οὗτος scripsi: αὐτός. — τοξεύειν del. S. — οὐδὲν A. — δοκῇ A.

12. ὅτι add. A Bk., εἰ C.

νοίας καὶ τοῦ φρονήματος αὐτοῦ τυγχάνει, ὃς φιλοσοφῶν ἐφ' οἷς ἥκιστα ἐχρῆν αὐτὸν ταῦτα πράττει; Τὰ τε πράγματα τὰ περιεστηκότα καὶ τὴν στρατείαν πᾶσαν ἐπιδείξω αἴτιον γεγονότα ἡμῖν τόν τε πατέρα αὐτοῦ καὶ τοῦτον αὐτόν. ἀνάγκη δὲ καὶ διὰ μακροτέρων λόγων ξηθῆναι τὰ γενόμενα.

Τούτῳ πατὴρ ἐστὶ πένης, ὄνομα Ναύπλιος, τέχνην ἔχων ἀλιεῖαν. οὗτος πλείστους τῶν Ἑλλήνων ἠφάνικε, 13
χρήματά τε πολλὰ ἐκ τῶν νεῶν ἰφῆρηται, κακὰ τε πλείστα τοὺς ναυτίλους εἰργασται, πανουργίας τε οὐδεμιᾶς λείπεται· γνώσεσθε δὲ προτόντος τοῦ λόγου, τὰς ἀληθείας ἀκούσαντες τῶν γενομένων. Ἄλεφ γὰρ 14
τῷ Τερέας βασιλεῖ ἀφικομένῳ εἰς Δελφοὺς ἐχρήσθη ὑπὸ τοῦ θεοῦ, ὅτι αὐτῷ ἔκγονος ἐκ τῆς θυγατρὸς εἰ γένοιτο, ὑπὸ τούτου δεῖν τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἀπολέσθαι. ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἄλεως διὰ τάχους ἀφικνεῖται οἰκαδὲ, καὶ καθίστησι τὴν θυγατέρα ἱέρειαν τῆς Ἀθηνᾶς, εἰπὼν, εἰ ποτε ἀνδρὶ συγγενήσεται, θανατώσειν αὐτήν. τύχης δὲ γενομένης ἀφικνεῖται Ἡρακλῆς στρατεύομενος ἐπ' Ἀργεῖαν εἰς Ἥλιον, καὶ αὐτὸν ξενίζει ὁ 15

ὃς ante τυγχάνει ponit A Bk., om. v. — πράττει scr.: πράττειν. — τὰ τε] τοῦ τε τὰ Ald. Bk., τὰ τε γὰρ S. (τοῦ τε γὰρ ci. R.). — πρ. τὰ περιεστηκότα ci. R.: πρ. τὰ περὶ στηκότα A, πρ. τὰ παρεστηκότα BJ Bk., πρ. παρεστ. X al. — γενέσθαι ante καὶ τὴν add. Ald, ante ἐπιδείξω add. C, om. S., coniciens πράγμ. ταῦτα παρεστηκέναι. — στρατείαν Z Bk.: στρατιάν. — ὡμῖν A C. — καὶ post δὲ add. A.

13. Ναύπλιος] ναυτίλος A. — ἀλιεῖαν A Bk. (ci. R.): ἀλιαν. — οὗτος] αὐτός A. — πλείστους <τε> Fuhr. — ἰφῆρηται A Bk.: ὑφῆρηκε. — τὰς ἀλ. ἀκ. τῶν γενομ. A Bk.: ἀκούσαντες μετὰ ἀληθείας τῶν τότε γενομένων.

14. ἄλεω et ἄλεος A et hic et infra (ὁ ἄλεος § 14). „Pausaniae est Ἄλεός, Apollodoro Ἄλεος“ Bk. — ἐκ τῆς A Bk.: ὑπὸ τῆς. — δεῖ Ald. — εἰπὼν] εἶποτε pr. A.

15. στρατεύομενος om. A. — ἀργεῖαν C.

- "Αλεως ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀθηνᾶς. ἰδὼν δὲ ὁ Ἡρακλῆς τὴν παῖδα ἐν τῷ νεῷ ὑπὸ μέθης συνεγένετο. ἐπεὶ δὲ κούσαν αὐτὴν ὁ πατὴρ ἤσθετο "Αλεως, μεταπέμπεται τὸν τούτου πατέρα, πυθόμενος πορθμέα τε εἶναι αὐτὸν καὶ δεινόν. ἀφικομένου δὲ τοῦ Ναυπλίου δίδωσιν
- 16 αὐτῷ τὴν παῖδα καταποντίσαι. ὁ δὲ παραλαβὼν ἤγρεν αὐτήν, καὶ ὡς γίνονται ἐν τῷ Παρθενίῳ ὄρει, τίκτει Τηλέφον. ἀμελήσας δὲ ὧν ὁ "Αλεως αὐτῷ ἐπέστειλεν, ἄγων αὐτὴν ἀπέδοτο καὶ τὸ παιδίον ἐς Μυσίαν Τεύθραντι τῷ βασιλεῖ. ὁ δὲ Τεύθρας ἅπαις ὧν τὴν μὲν Αὔγην γυναικα ποιεῖται, τὸν δὲ παῖδα αὐτῆς ἐπονομάσας Τηλέφον τίθεται υἱὸν ἑαυτοῦ, δίδωσί τε Πριάμῳ
- 17 αὐτὸν εἰς τὸ Ἴλιον παιδεῦσαι. χρόνον δὲ προϋόντος Ἀλέξανδρος ἐπεθύμησεν εἰς τὴν Ἑλλάδ' ἀφικέσθαι, τό τε ἱερὸν τὸ ἐν Δελφοῖς θεωρῆσαι βουλόμενος, ἅμα δὲ καὶ τὸ κάλλος τῆς Ἑλένης ἀκούων δηλονότι, καὶ τὴν τοῦ Τηλέφου γένεσιν ἀκηκώς, ὁπόθεν τε εἴη καὶ τίνα
- 671 τρόπον | καὶ ὑπὸ τίνος ἐπράθη. ὥστε Ἀλέξανδρος οὕτω τὴν ἀποδημίαν ἐποιεῖτο διὰ προφάσεις τοιαύτας εἰς τὴν Ἑλλάδα. ἐν δὲ τῷ καιρῷ τούτῳ οἱ Μόλου παῖδες ἀφικνοῦνται ἐκ Κρήτης, δεόμενοι Μενελάου αὐτούς τε διαλλάξαι καὶ διελεῖν τὴν κτῆσιν αὐτοῖς, ὅτι

νεῷ] ἱερῷ A. — κούσαν C. — ὁ πατὴρ ἤσθετο A S.: ἤσθ. ὁ πατὴρ. — τε εἶναι αὐτὸν A S.: τε (τὸν C) αὐτὸν εἶναι. — ναυτίλου A.

16. ὡς] ὅτε A. — ὁ ante "Αλεως add. A Bk. — ἀπέστειλεν A. — αὐτήν (τ') W. — εἰς Μυσ. Ald. — ἅπαις ὧν auct. R. Bk.: ἀπιδῶν. — αὐτῆς post παῖδα bis habet pr. A. — Πριάμῳ αὐτὸν S.: πριάμῳ αὐτῷ A, αὐτὸν Πριάμῳ v. — εἰς τὸ Ἴλιον ci. R.: εἰς τι ὀλίγον A, εἰς τὸ ὀλ. v.

17. γένεσιν A: γέννησιν. — προφάσεις τοιαύτας ci. R.: προφάσεως τοιαύτης.

εἴη ὁ πατήρ τετελευτηκῶς αὐτοί τε στασιάζοιεν περὶ
 τῶν πατρῶων χρημάτων. εἶεν· τί οὖν γίγνεται; πλεῖν 18
 αὐτῷ ἔδοξε, καὶ ἐπιστείλας τῇ γυναικὶ καὶ τοῖς ἀδελ-
 φοῖς <αὐτῆς> ἐπιμελεῖσθαι τῶν ξένων, ἵνα μηδενὸς
 ἔσονται ἐνδεεῖς, ἕως ἂν αὐτὸς ἔλθῃ ἐκ Κρήτης, ὁ μὲν
 ὄρχετο· Ἀλέξανδρος δὲ αὐτοῦ τὴν γυναικὰ ἐξαπατήσας,
 ἐκ τῶν οἰκῶν λαβὼν ὅσα πλεῖστα ἐδύνατο, ἀποπλέων
 ὄρχετο, οὐκ αἰδесθεῖς οὔτε Δία ξένιον οὔτε θεῶν οὐ-
 δένα, ἄνομα καὶ βάρβαρα ἔργα διαπραξάμενος, ἄπιστα
 πᾶσι καὶ τοῖς ἐπιγιννομένοις ἀκοῦσαι. ἀφικομένου δὲ 19
 αὐτοῦ, <καὶ> πάλιν εἰς Ἀσίαν ἄγοντος τὰ χρήματα καὶ
 τὴν γυναικὰ, ἔστιν ὅπου ἀντελάβου τινὸς ἢ βοὴν ἐσή-
 μηνας τοῖς περιοίκοις ἢ βοήθειαν συνέλεξας; οὐκ ἂν ἔχοις
 εἰπεῖν, ἀλλὰ περιεῖδες Ἑλληνας ὑπὸ βαρβάρων ὕβρι-
 σθέντας. ἐπεὶ δ' ἐπύθοντο οἱ Ἕλληνες τὴν ἀρπαγὴν καὶ 20
 Μενέλεως ἦσθετο, ἤγειρε τὴν στρατιὰν καὶ διέπεμπε
 ἡμῶν ἄλλον ἄλλοσε εἰς τὰς πόλεις αἰτήσοντας στρατόν.
 καὶ δὴ τοῦτον ἔπεμψεν εἰς Χίον πρὸς Οἰνοπίωνα καὶ
 εἰς Κύπρον πρὸς Κινύραν. ὁ δὲ Κινύραν τε ἔπεισε μὴ
 συστρατεύειν ἡμῖν, δῶρά τε πολλὰ παρ' αὐτοῦ λαβὼν

τε post αὐτούς add. A S.

18. ἔλθοι X al. — καὶ ante ὁ μὲν add. A. — ἐκ τῶν οἰκῶν λαβὼν A (οἰκῶν extra versum): καὶ λαβὼν ἐκ τῶν οἰκῶν. — ὅσα A Bk.: ἄ. — οὔτε θεῶν] οὐ θεῶν codd. (praeter JZ?). — οὐδένα C Z S.: οὐθένα.

19. ἀφικομένου] scil. εἰς τὴν Ἑλλάδα (v. § 17). quod fort. addendum est. — βοὴν A: βοῇ. cf. Aesch. Agam. 1349 κηρύσσειν βοήν, et Suppl. 730. — οὐκ ἂν ἔχοις εἰπεῖν om. A.

20. στρατόν] στρατιάς A. — καὶ δὴ καὶ τοῦτον C Bk. — ἔπεμψεν] ἐπεμπευ A. — οἰνωπίωνα x. — κινύραν et κινύρας § 21 A. — Oenopionis mentio in sequentibus aegre desideratur: ft. interciderit post ἦκουσαν § 21. — συστρατεύειν AC al. (ci. R.): συστρατεύειν. — πολλὰ add. A Bk.

- 21 ἀποπλέων ὥχετο· καὶ Ἀγαμέμνονι μὲν ἀποδίδωσι χαλκοῦν θώρακα, ὅστις οὐδενὸς ἄξιός ἦν, τὰ δὲ ἄλλα αὐτὸς εἶχε χρήματα. ἀπήγγελλε δὲ ὅτι ἑκατὸν ναῦς ἀπέμψει ὁ Κινύρας· ὁρᾶτε δὲ καὶ αὐτοὶ οὐδεμίαν παρ' αὐτοῦ ἤκουσαν. ὥστε καὶ διὰ ταῦτα δικαίως ἄν μοι δοκεῖ θανάτῳ ζημιωθῆναι, εἰ ἄρα γε κολάσασθαι ἄξιόν ἐστι τὸν σοφιστήν, ὃς ἐπὶ τοῖς φίλοις τὰ αἰσχιστα μηχανώμενος πέφανται.
- 22 Ἄξιον δὲ καταμαθεῖν ἃ καὶ φιλοσοφεῖν ἐπικεχέιρηκεν ἐξαπατῶν τοὺς νέους καὶ παραπειθῶν, φάσκων τάξεις ἐξηυρηκέναι πολεμικάς, γράμματα, ἀριθμούς, μέτρα, σταθμούς, πεττούς, κύβους, μουσικὴν, νόμισμα, πυρσούς. καὶ οὐδὲ αἰσχύνεται ὅταν αὐτίκα ἐλέγχηται φανερωῶς ἐν ὑμῖν ψευδόμενος. | Νέστῳ γὰρ ὅδε, πρεσβύτατος <ὦν> ἡμῶν ἀπάντων, καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς Πειριθου γάμοις μετὰ Λαπιθῶν ἐμαχέσατο Κενταύροις ἐν φάλαγγι καὶ τάξει· Μενεσθεὺς δὲ πρῶτος λέγεται κοσμησάμενος τάξεις καὶ λόχους καὶ φάλαγγας συστήσαι, ἥνικα Εὐμόλοπος ὁ Ποσειδῶνος ἐπ' Ἀθηναίους ἐστράτευσε Θρᾶκας ἄγων· ὥστ' οὐ Παλαμήδους τὸ ἐξεύρημά ἐστιν,
- 24 ἀλλ' ἄλλων πρότερον. γράμματα μὲν δὴ πρῶτος Ὀρ-

21. τὰ δὲ ἄλλα αὐτὸς A S.: αὐτὸς δὲ τὰ ἄλλα. — ἀπήγγελλε ci. R.: ἀπηγγέλλετο A Ald.; ἐπηγγέλλετο x. — ἀποπέμψαι A. — καὶ ante αὐτοὶ add. A Bk. — δοκεῖ R.: δοκῇ AC, δοκοίη v. cf. § 11. — εἰ ἄρα γε κολ. ἄξιόν ἐστι A S.: ἄξιον γὰρ κολάσαι.

22. καὶ post δὲ add. A. — καὶ post ἃ om. pr. A. — φάσκων om. pr. A. — τάξεις ἐξευρηκ. A Bk.: ἐξευρηκ. τάξεις. — νόμισμα X. vv. μουσικ., νόμ. transponenda esse post ἀριθμούς ci. S. — πυρσοί οὐδὲ (om. καὶ) A.

23. ὅδε A S.: ὁ. — πρεσβύτερος A S. — ὑμῶν A. — φάλαγγι A. — καὶ ἐν τάξει X.

φρὺς ἐξήνεγκε, παρὰ Μουσῶν μαθὼν, ὥς καὶ τὰ ἐπὶ
τῷ μνηματι αὐτοῦ δηλοῖ ἐπιγράμματα·

Μουσάων πρόπολον τῇδ' Ὀρφέα Θρηῖκες ἔθηκαν,
ὃν κτάνεν ὑψιμέδων Ζεὺς πολόεντι βέλει,
Οἰάγρου φίλον υἱόν, ὃς Ἡρακλῇ ἐξεδίδαξεν,
εὐρῶν ἀνθρώποις γράμματα καὶ σοφίην.

μουσικὴν δὲ Λίνος ὁ Καλλιόπης, ὃν Ἡρακλῆς φονεύει. 25
ἀριθμούς γε μὴν Μουσαῖος ὁ τῶν Εὐμολπιδῶν, Ἀθη-
ναῖος, ὥς καὶ τὰ ποιήματα αὐτοῦ δηλοῖ·

ὄρθιον ἑξαμερὲς τετόρων καὶ εἴκοσι μέτρων. —
ὥς δεκάτην γενεὴν ἑκατὸν βιοτενέμεν ἄνδρας.

νομίσματα δὲ οὐ Φοίνικες ἐξηῦρον, λογιώτατοι καὶ 26
δεινότατοι ὄντες τῶν βαρβάρων; ἐξ ὀλοσφύρου γὰρ
ἴσον μερισμὸν διείλοντο, καὶ πρῶτοι χαρακτῆρα ἔβαλον
εἰς τὸν σταθμόν, <δηλοῦντες> τὸ πλεόν καὶ τὸ ἔλατ-
τον. παρ' ὧν οὗτος ἐλθὼν σοφρίζεται τὸν αὐτὸν ὄνθμόν.

24. Μουσῶν] μουσ... ὦν pr. A. — τὰ ἐπιγράμμ. om. τὰ
ante ἐπὶ A S. — θράκες A, θρηῖκες x. — Ζεὺς] ζεὺς που A. —
βέλει Ald. (v. La. Diog. I, 5; A. P. VII, 617): βαλὼν C, κεραννῶ
cett. cod. et γρ. C. — ὑάγρου A. — ἡρακλῇ Z cum Burneiano
96 (Bk.): ἡρακλῆα A, ἡρακλῆν v. — ἐδίδαξεν pr. AN al.

25. Λίνος S.: λίνος A, Τέννος v. — duos qui afferuntur
versus coniungendos non esse vidit S. Prior tanquam Orphei
vel Pythiae affertur a Longino fr. III; intellegitur de hexa-
metro. — τετόρων X. — ὥς δεκάτην] ἐς δ. Z, ὥστε δ. A X al.
— βιοτενέμεν scripsi Sauppium secutus, qui βιοτεύειν: βιοῦν codd.

26. οὐ] οὐ A. — ἐξεῦρον omnes. — λογιώτατοι J. Fr. Fischer
et Lobeck (S.): λογικώτατοι. — δεινότατοι].....τατοι pr. A.
— καὶ πρῶτοι A S.: πρῶτοί τε C Bk., πρῶτοι v. — χαρακτῆρες
x. — ἔβαλον] ἐπέβαλλον Hemsterh. — δηλοῦντες addidi, haud
ignarus locum sic nondum persanari. — παρ' ὧν] ὁ παρὼν δ'
A. — ἐλθὼν] ἐλὼν S. — τὸν αὐτὸν ὄνθμόν (i. e. τρόπον)] τὸν
ὄνθμόν A S., τῶν αὐτῶν δὲ καὶ ὁ ὄνθμός C Bk.

ὥστε αὐτοῦ ταῦτα πάντα πρᾶσβύτερα φαίνεται, ὧν
 27 οὗτος προσποιεῖται εὐρετῆς εἶναι. μέτρα δὲ καὶ σταθμὰ
 ἐξεῦρε καπήλοις καὶ ἀγοραίοις ἀνθρώποις ἀπάτας καὶ
 ἐπιτοκίας, πεττούς γε μὴν τοῖς ἀργοῖς τῶν ἀνδρῶν
 ἔριδας καὶ λοιδορίας. καὶ κύβους αὖ μέριστον κακὸν
 κατέδειξε, τοῖς μὲν ἡττηθεῖσι λύπας καὶ ζημίας, τοῖς
 δὲ νενικηκόσι καταγέλωτα καὶ ὄνειδος· τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν
 κύβων προσγιννόμενα ἀνόνητα γίννεται, τὰ δὲ πλεῖ-
 28 στα καταναλίσκεται παραχρῆμα. πυρσούς αὖ ἐσοφίσατο,
 ἀλλ' ἐπὶ τῷ ἡμετέρῳ κακῷ, ὃ διανοεῖτο ποιεῖν, χρήσι-
 μον δὲ τοῖς πολεμίοις. ἀρετὴ δὲ ἐστὶν ἀνδρὸς τοῖς
 673 ἡγεμόσι προσέχειν καὶ τὸ | προστατιτόμενον ποιεῖν καὶ
 τῷ πλήθει ἀρέσκειν παντί, αὐτόν τε παρέχειν ἄνδρα
 πανταχοῦ ἀγαθόν, τοὺς τε φίλους εὖ ποιοῦντα καὶ
 τοὺς ἐχθροὺς κακῶς. ὧν τάναντία πάντων οὗτος ἐπί-
 σταται, τοὺς μὲν ἐχθροὺς ὠφελεῖν, τοὺς δὲ φίλους
 κακῶς ποιεῖν.

29 Ἀξιῷ δ' ὑμᾶς ἔγωγε κοινῇ σκεψαμένους βουλευ-
 σασθαι περὶ αὐτοῦ καὶ μὴ ἀφεῖναι αὐτὸν ὑποχείριον
 λαβόντας. εἰ δὲ κατελεήσαντες αὐτὸν διὰ τὴν δεινό-
 τητά τῶν λόγων ἀφήσετε, θαυμαστὴ παρανομία γενή-
 σεται ἐν τῷ στρατεύματι· εἰδὼς γὰρ αὐτῶν ἕκαστος
 ὅτι καὶ Παλαμήδης περιφανῶς τοσαῦτα ἡμαρτηκῶς οὐ-

ταῦτα add. A Bk.

27. ἐξεῦρε omnes. — κατέδειξε A Bk. (. τέδειξε pr. A.):
 ἐδίδαξε. — νενικηκόσι A Bk.: νικῶσι. — ἀπὸ τῶν κύβων γενό-
 μενα A S., τῶν om. X. — ἀνόνητα A.

28. ἀλλ' om. A. — ἐπὶ τῷ ἡμετ. A S.: ἐφ' ὑμετ. C, ἐφ'
 ἡμετέρῳ v. — ὃ scripsi: α̃ (om. C). — χρήσιμον A: χρήσιμα.
 — πάντων] πάντα Z.

29. εἰ. τῷ στρατεύματι pr. A. — καὶ ante Παλαμ. om. A.
 — δέδωκε?

δεμίαν δίκην ἔδωκε, καὶ αὐτοὶ πειράσονται ἀδικεῖν. ὥστε ἐὰν νοῦν ἔχητε, ψηφιεῖσθε τὰ βέλτισθ' ὑμῖν αὐτοῖς, καὶ τῶν λοιπῶν οὔνεκα παράδειγμα ποιήσεσθε τοῦτον τιμωρησάμενοι.

ΑΛΚΙΔΑΜΑΝΤΟΣ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΟΥΤΣ ΓΡΑΠΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΓΡΑΦΟΝΤΩΝ
Ἡ ΠΕΡΙ ΣΟΦΙΣΤΩΝ.

Ἐπειδὴ τινες τῶν καλουμένων σοφιστῶν ἱστορίας ¹ μὲν καὶ παιδείας ἡμελήκασιν καὶ τοῦ δύνασθαι λέγειν ὁμοίως τοῖς ιδιώταις ἀπείρως ἔχουσι, γράφειν δὲ μελετηκότες λόγους καὶ διὰ βιβλίων δεικνύντες τὴν αὐτῶν σοφίαν σεμνύνονται καὶ μέγα φρονοῦσι, καὶ πολλοστὸν μέρος τῆς ῥητορικῆς κεκτημένοι δυνάμεως τῆς ὅλης τέχνης ἀμφισβητοῦσι, διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν ἐπιχειρήσω κατηγορίαν ποιήσασθαι τῶν γραπτῶν λόγων, οὐχ ὥς ἄλλοτριαν ἑμαντοῦ τὴν δύναμιν αὐτῶν ² ἡγούμενος, ἀλλ' ὥς ἐφ' ἑτέροις μείζον φρονῶν καὶ τὸ γράφειν ἐν παρέργῳ μελετῶν οἴομενος χρῆναι, καὶ τοὺς ἐπ' αὐτὸ τοῦτο τὸν βίον καταναλίσκοντας ἀπολελεῖσθαι πολὺ καὶ ῥητορικῆς καὶ φιλοσοφίας ὑπείληφώς, καὶ

οὔνεκα AJ S.: οὔνεκεν. — ποιήσασθε A.

ΑΛΚΙΔΑΜΑΝΤΟΣ Π. ΣΟΦΙΣΤΩΝ.

Codd. Bk. X et ex eo derivati CKM (ab initio et in extrema parte etiam N) [P], quibus post Bk. accessit b; Paris. T, quem praeterea ille contulit, ne ipse quidem quicquam proprii habet.

1. διὰ βιβλίων R.: δι' ἀβεβαίων XC, διὰ βεβαίων v.

2. μελετῶν J. Strangius S.: τοῦ μελετῶν. cf. §§ 1. 35.

πολὺ δικαιότερον ἂν ποιητὰς ἢ σοφιστὰς προσαγορεύεσθαι νομίζων.

- 3 Πρωτον μὲν οὖν ἐντεῦθεν ἂν τις καταφρονήσῃ τοῦ γράφειν, ἐξ ὧν ἐστὶν εὐεπίθετον καὶ ῥάδιον καὶ τῇ τυχούσῃ φύσει πρόχειρον. εἰπεῖν μὲν γὰρ ἐκ τοῦ παραντίκα περὶ τοῦ παρατυχόντος ἐπεικῶς, καὶ ταχεία χρῆσασθαι τῶν ἐνθυμημάτων καὶ τῶν ὀνομάτων εὐπορία, καὶ τῷ καιρῷ τῶν πραγμάτων καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν ἀνθρώπων εὐστόχως ἀκολουθεῖν καὶ τὸν προσήκοντα λόγον εἰπεῖν, οὔτε φύσεως ἀπάσης οὔτε
4 παιδείας τῆς τυχούσης ἐστίν· ἐν πολλῷ δὲ χρόνῳ γράψαι καὶ κατὰ σχολὴν ἐπανορθῶσαι, καὶ παραθέμενον τὰ τῶν προγεγονότων σοφιστῶν συγγράμματα πολλαχόθεν
674 εἰς ταῦτόν ἐνθυμήματα συναγεῖραι καὶ μιμήσασθαι τὰς τῶν εὐ λεγομένων ἐπιτυχίας, καὶ τὰ μὲν ἐκ τῆς τῶν ιδιωτῶν συμβουλίας ἐπανορθώσασθαι, τὰ δ' αὐτὸν ἐν ἑαυτῷ πολλακίς ἐπισκεψάμενον ἀνακαθεῖραι καὶ μετα-
5 γράψαι, καὶ τοῖς ἀπαιδεύτοις ῥάδιον πέφυκεν. ἐστὶ δ' ἅπαντα τὰ μὲν ἀγαθὰ καὶ καλὰ σπάνια καὶ χαλεπὰ καὶ διὰ πόνων εἰωθότα γίνεσθαι, τὰ δὲ ταπεινὰ καὶ φαῦλα ῥαδίαν ἔχει <τὴν> κτῆσιν· ὥστ' ἐπειδὴ τὸ γράφειν τοῦ λέγειν ἐτοιμότερον ἡμῖν ἐστίν, εἰκότως ἂν αὐτοῦ καὶ τὴν κτῆσιν ἐλάττονος ἀξίαν νομίζοιμεν.
- 6 Ἐπειτα τοῖς μὲν λέγειν δεινοῖς οὐδεῖς ἂν φρονῶν ἀπιστήσῃεν, ὥς οὐ μικρὸν τὴν τῆς ψυχῆς ἔξιν μεταφροθυμίσαντες ἐπεικῶς λογογραφήσουσι, τοῖς δὲ γρά-

3. παραντίκα XCMb (cf. 8. 9. 18. 24. 28): παραχρημα (§ 33).

4. γράψαι S.: γράφαι ἄν. — ταῦτόν S. (praeunte R. et D.): τὰ αὐτῶν (τὰ αὐτῶν Xb). — ἀνακαθεῖραι scr.: ἀνακαθῆραι.

5. ἀξίας Xb.

φειν ἡσκημένοις οὐδεὶς ἂν πιστεύσειεν, ὥς ἀπὸ τῆς αὐ-
 τῆς δυνάμεως καὶ λέγειν οἰοί τ' ἔσονται. τοὺς μὲν
 γὰρ τὰ χαλεπὰ τῶν ἔργων ἐπιτελοῦντας εἰκός, ὅταν
 ἐπὶ τὰ ῥᾶ τὴν γνώμην μεταστήσωσιν, εὐπόρως μετα-
 χειρίσασθαι τὴν τῶν πραγμάτων ἀπεργασίαν· τοῖς
 δὲ τὰ ῥᾶδια γεγυμνασμένοις ἀντίτυπος καὶ προσάντης
 ἢ τῶν χαλεπωτέρων ἐπιμέλεια καθίσταται. γνοίῃ δ'
 ἂν τις ἐκ τῶνδε τῶν παραδειγμάτων. ὁ μὲν γὰρ ἄραι 7
 μέγα φορτίον δυνάμενος ἐπὶ τὰ κουφότερα μετελθὼν
 ῥαδίως μεταχειρίζαιτ' ἂν· ὁ δὲ πρὸς τὰ κοῦφα τῇ δυνά-
 μει δικνούμενος οὐδὲν ἂν τῶν βαρυντέρων οἶός τ'
 εἶη φέρειν. καὶ πάλιν ὁ μὲν ποδώκης δρομεὺς ῥαδίως
 παρῆπεςθαι τοῖς βραδυτέροις δύναιτ' ἂν· ὁ δὲ βραδὺς
 οὐκ ἂν οἶός τ' εἶη τοῖς θάσσοσιν ὁμοδρομεῖν. ἔτι δὲ
 πρὸς τοῦτοις ὁ μὲν τὰ πόρρω δυνάμενος ἐπισκόπως
 ἀκοντίζειν ἢ τοξεύειν καὶ τῶν ἐγγὺς τεύχεται ῥαδίως·
 ὁ δὲ τὰ πλησίον βάλλειν ἐπιστάμενος οὐπω δῆλον εἰ
 καὶ τῶν πόρρω δυνήσεται τυγχάνειν. τὸν αὐτὸν δὲ 8
 τρόπον καὶ περὶ τοὺς λόγους ὁ μὲν ἐκ τοῦ παραντίκα
 καλῶς αὐτοῖς χρώμενος οὐκ ἄδηλον ὅτι μετὰ χρόνου
 καὶ σχολῆς ἐν τῷ γράφειν διαφέρων ἔσται λογοποιός·
 ὁ δ' ἐπὶ τοῦ γράφειν τὰς διατριβὰς ποιούμενος οὐκ
 ἀφανὲς ὅτι μεταβὰς ἐπὶ τοὺς ἀντοσχεδιαστικούς λό-
 γους ἀπορίας καὶ πλάνου καὶ ταραχῆς ἔξει πλήρη
 τὴν γνώμην.

Ἡγούμεναι δὲ καὶ τῷ βίῳ τῶν ἀνθρώπων τὸ μὲν 9
 λέγειν αἰεὶ τε καὶ διὰ παντὸς χρησίμου εἶναι, τοῦ δὲ

6. ἀπὸ τῆς αὐτῆς auct. R. S.: ἐπὶ τῆς αὐτῆς.

7. οἶός τ' εἶη (s. οἶός τε εἶη) utrobique S.: οἶός τε ἦ. —
 θάττοσιν?

γράφειν ὀλιγάκις εὐκαιρον τὴν δύναμιν αὐτῷ καθ-
 ἵστασθαι. τίς γὰρ οὐκ οἶδεν, ὅτι λέγειν μὲν ἐκ τοῦ
 παραιντικά καὶ δημηγοροῦσι καὶ δικαζομένοις καὶ τὰς
 ιδίας ὁμιλίας ποιοῦσιν ἀναγκαῖόν ἐστι, καὶ πολλάκις
 ἀπροσδοκῆτως καιροὶ πραγμάτων παραπίπτουσιν, ἐν
 οἷς οἱ μὲν σιωπῶντες εὐκαταφρόνητοι δόξουσιν εἶναι,
 τοὺς δὲ λέγοντας ὡς ἰσόθεον τὴν γνώμην ἔχοντας ὑπὸ
 10 τῶν ἄλλων τιμωμένους ὀρῶμεν. ὅταν γὰρ νουθεῖησαι
 675 δέῃ τοὺς ἀμαρτάνοντας ἢ παραμυθῆσασθαι | τοὺς
 δυστυχοῦντας ἢ πρᾶναι τοὺς παρωξυμμένους ἢ τὰς
 ἐξαίφνης ἐπενεχθείσας αἰτίας ἀπολύσασθαι, τηνικαῦθ’
 ἢ τοῦ λέγειν δύναμις τῇ χρεῖα τῶν ἀνθρώπων ἐπικου-
 ρεῖν οἷα τ’ ἐστίν· ἢ δὲ γραφὴ σχολῆς δεῖται καὶ μα-
 κροτέρους ποιεῖται τοὺς χρόνους τῶν καιρῶν· οἱ μὲν
 γὰρ ταχεῖαν τὴν ἐπικουρίαν ἐπὶ τῶν ἀγώνων ἀπαιτοῦ-
 σιν, ἢ δὲ κατὰ σχολὴν καὶ βραδέως ἐπιτελεῖ τοὺς λό-
 γους. ὥστε τίς ἂν φρονῶν ταύτην τὴν δύναμιν ζηλώ-
 11 σειεν, ἢ τῶν καιρῶν τοσοῦτον ἀπολείπεται; πῶς δ’ οὐ
 καταγέλαστον, εἰ τοῦ κήρυκος παρακαλοῦντος „τίς ἀγο-
 ρεύειν βούλεται τῶν πολιτῶν;“ ἢ τοῦ ὕδατος ἐν τοῖς
 δικαστηρίοις ἤδη ῥέοντος, ἐπὶ τὸ γραμματεῖον ὁ ῥή-
 τωρ πορευόιτο συνθήσων καὶ μαθησόμενος λόγον; ὡς
 ἀληθῶς γὰρ εἰ μὲν ἤμεν τύραννοι τῶν πόλεων, ἐφ’
 ἡμῖν ἂν ἦν καὶ δικαστήρια συλλέγειν καὶ περὶ τῶν

9. αὐτῷ auct. R. Bk.: αὐτοῦ (ante τὴν δύναμιν hab. C Bk.). — λέγειν] λέγουσι XKMb.

10. δέῃ C Bk.: δεῖ. — παρωξυμμένους scripsi: ἀπολλυμένους X al., ὀργιζομένους C Bk., ἐπιτεθυμένους ci. S., θυμονμένους Vahlen. — <εὐ> φρονῶν? cf. §§ 26. 35, sed etiam 6. — ἀπολείπεται Bk.: ὑπολείπεται.

11. πῶς δ’] δ’ add. XC Bk. (ci. R.).

κοινῶν βουλευέσθαι πραγμάτων, ὥσθ' ὅποτε γράψαι-
 μεν τοὺς λόγους, τηνικαῦτα τοὺς ἄλλους πολίτας ἐπὶ
 τὴν ἀκρόασιν παρακαλεῖν· ἐπεὶ δ' ἕτεροι κύριοι τούτων
 εἰσὶν, ἅρ' οὐκ εὐηθες ἡμᾶς ἄλλην τινὰ ποιεῖσθαι με-
 λέτην λόγων ἐναντίως ἔχουσιν; <καὶ> γὰρ οἱ τοῖς 12
 ὀνόμασιν ἀκριβῶς ἐξεργασμένοι καὶ μᾶλλον ποιήμασιν ἢ
 λόγοις ἐοικότες, καὶ τὸ μὲν αὐτόματον καὶ πλέων ἀλη-
 θείας [ὅμοιον] ἀποβεβληκότες, μετὰ παρασκευῆς δὲ
 πεπλάσθαι καὶ συγκεῖσθαι δοκοῦντες, ἀπιστίας καὶ
 φθόνου τὰς τῶν ἀκουόντων γνώμας ἐμπιπλάσι. τε- 13
 κμήριον δὲ μέγιστον· οἱ γὰρ εἰς τὰ δικαστήρια τοὺς
 λόγους γράφοντες φεύγουσι τὰς ἀκριβείας καὶ μιμοῦν-
 ται τὰς τῶν αὐτοσχεδιαζόντων ἐρμηνείας, καὶ τότε
 κάλλιστα γράφειν δοκοῦσιν, ὅταν ἥκιστα γεγραμμένοις
 ὁμοίους πορίσωνται λόγους. ὅποτε δὲ καὶ τοῖς λογο-
 γράφοις τοῦτο πέρας τῆς ἐπικεικίας ἐστίν, ὅταν τοὺς
 αὐτοσχεδιάζοντας μιμήσωνται, πῶς οὐ χρή καὶ τῆς
 παιδείας ἐκείνην μάλιστα τιμᾶν, ἀφ' ἧς πρὸς τοῦτο τὸ
 γένος τῶν λόγων εὐπόρως ἔχομεν;

Οἶμαι δὲ καὶ διὰ τοῦτ' ἄξιον εἶναι τοὺς γραπτοὺς 14
 λόγους ἀποδοκιμάζειν, ὅτι τὸν βίον τῶν μεταχειριζο-
 μένων ἀνῶμαλον καθιστᾷσι. περὶ πάντων μὲν γὰρ
 τῶν πραγμάτων γεγραμμένους ἐπίστασθαι λόγους ἔν

κύριοι τούτων scripsi (propter hiatum): τούτων κύριοι (κυ-
 ριεύουσιν pro κύριοι εἰσιν Benseler). — μελέτην ποιεῖσθαι λό-
 γων C Bk. — ἔχουσιν scr.: ἔχουσιν ἀκριβῶς (ἔχουσιν ἀκρ.
 Ald.). Vocem ἀκρ. transposui post ὀνόμασιν § 12; nam ad
 istud CIN librarius a CΔN aberrasse videtur. cf. § 25. post
 ἔχουσιν fortasse exciderit dativus.

12. καὶ γὰρ scripsi: εἰ γὰρ. cf. § 15. — πλέων ἀληθείας
 scripsi: πλέων ἀληθείας. — ἐμπιπλάσι scripsi: ἐμπιπλώσι X al.,
 ἐμπιπλώσι v.

13. κάλλιστα Bk.: μάλιστα. — ἀφ' ἧς C Bk. S. (ci. R.): ἀφ' οὗ.

τι τῶν ἀδυνάτων πέφυκεν· ἀνάγκη δ' ἐστίν, ὅταν τις τὰ μὲν αὐτοσχεδιάξῃ τὰ δὲ τυποῖ, τὸν λόγον ἀνόμοιον ὄντα φόγον τῷ λέγοντι παρασκευάζειν, καὶ τὰ μὲν ὑποκρίσει καὶ ῥαψωδία παραπλήσια δοκεῖν εἶναι, τὰ δὲ ταπεινὰ καὶ φαῦλα φαίνεσθαι παρὰ τὴν ἐκείνων ἀκρίβειαν.

- 15 Δεινὸν δ' ἐστὶ τὸν ἀντιποιοῦμενον φιλοσοφίας
676 [ἀντιλέγειν] καὶ παιδεύσειν ἑτέρους ὑπὸ σκηνούμενον, ἂν μὲν ἔχῃ γραμματεῖον ἢ βιβλίον, δεικνύει δύνασθαι τὴν αὐτοῦ σοφίαν, ἂν δὲ τούτων ἄμοιρος γένηται, μηδὲν τῶν ἀπαιδευτῶν βελτίως καθεστάναι, καὶ χρόνου μὲν δοθέντος δύνασθαι λόγον ἐξενεγκεῖν, εὐθέως δὲ περὶ τοῦ προτεθέντος ἀφωνότερον εἶναι τῶν ἰδιωτῶν, καὶ λόγων μὲν τέχνας ἐπαγγέλλεσθαι, τοῦ δὲ λέγειν μηδὲ μικρὰν δύναμιν ἔχοντ' ἐν ἑαυτῷ φαίνεσθαι. καὶ γὰρ ἡ μελέτη τοῦ γράφειν ἀπορίαν τοῦ λέγειν πλείστην
16 παραδίδωσιν. ὅταν γάρ τις ἐθισθῇ κατὰ μικρὸν ἐξεργάζεσθαι τοὺς λόγους καὶ μετ' ἀκριβείας καὶ ὁυθμοῦ τὰ ῥήματα συντιθέναι, καὶ βραδείᾳ τῇ τῆς διανοίας κινήσει χρώμενος ἐπιτελεῖν τὴν ἐρμηνεῖαν, ἀναγκαῖόν ἐστὶ τοῦτον, ὅταν εἰς τοὺς αὐτοσχεδιαστοὺς ἔλθῃ λόγους, ἐναντία πρᾶσσοντα ταῖς συνηθείαις ἀπορίας καὶθορύβου πλήρη τὴν γνώμην ἔχειν, καὶ πρὸς ἅπαντα μὲν δυσχεραίνειν, μηδὲν δὲ διαφέρειν τῶν ἰσχυροφώνων, οὐδέποτε δ' εὐλύτῳ τῇ τῆς ψυχῆς ἀγχινοῖα χρώμενον ὕγρως καὶ φιλανθρώπως μεταχειρίζεσθαι τοὺς

14. αὐτοσχεδιάζει X al. — τὸν λόγον R. C Bk.: τῶν λόγων. — δοκεῖν R. X Bk.; δοκεῖ.

15. ἀντιλέγειν cum Vahleno circumscripsi; ἐν τῷ λέγειν C, τῆς τοῦ λέγειν Ald. Bk. an καὶ λέγειν παιδεύσειν? — εὐθέως δὲ <λέγειν θέον> ci. R.

16. πρᾶττοντα? — ἰσχυροφώνων mal. Bk. — „φιλανθρώπως]

λόγους· ἀλλ' ὥσπερ οἱ διὰ μακρῶν χρόνων ἐκ δεσμῶν 17
λυθέντες οὐ δύνανται τοῖς ἄλλοις ὁμοίαν ποιήσασθαι
τὴν ὁδοιπορίαν, ἀλλ' εἰς ἐκεῖνα τὰ σχήματα καὶ τοὺς
ῥυθμοὺς ἀποφέρονται, μεθ' ὧν καὶ δεδεδεμένοις αὐτοῖς
ἀναγκαῖον ἦν πορεύεσθαι, τὸν αὐτὸν τρόπον ἢ γραφῇ
βραδείας τὰς διαβάσεις τῇ γνώμῃ παρασκευάζουσα καὶ
τοῦ λέγειν ἐν τοῖς ἐναντίοις ἔθεσι ποιουμένη τὴν ἄσκη-
σιν, ἄπορον καὶ δεσμῶτιν τὴν ψυχὴν καθίστησι, καὶ
τῆς ἐν τοῖς αὐτοσχεδιαστοῖς εὐροίας ἀπάσης ἐπίπρο-
σθεν γίγνεται.

Νομίζω δὲ καὶ τὴν μάθησιν τῶν γραπτῶν λόγων 18
χαλεπὴν καὶ τὴν μνήμην ἐπίπονον καὶ τὴν λήθην αἰ-
σχρὰν ἐν τοῖς ἀγῶσι γίνεσθαι. πάντες γὰρ ἂν ὁμο-
λογήσειαν τὰ μικρὰ τῶν μεγάλων καὶ τὰ πολλὰ τῶν
ὀλίγων χαλεπώτερον εἶναι μαθεῖν καὶ μνημονεῦσαι.
περὶ μὲν οὖν τοὺς αὐτοσχεδιασμοὺς ἐπὶ τῶν ἐνθυμη-
μάτων δεῖ μόνον τὴν γνώμην ἔχειν, τοῖς δ' ὀνόμασιν
ἐκ τοῦ παραντίκα δηλοῦν· ἐν δὲ τοῖς γραπτοῖς λόγοις
καὶ τῶν ὀνομάτων [καὶ τῶν ἐνθυμημάτων] καὶ συλλα-
βῶν ἀναγκαῖόν ἐστι ποιεῖσθαι τὴν μνήμην καὶ τὴν
μάθησιν ἀκριβῆ. ἐνθυμήματα μὲν οὖν ὀλίγα καὶ με- 19
γάλα τοῖς λόγοις ἔνεστιν, ὀνόματα δὲ καὶ ῥήματα πολλὰ
καὶ ταπεινὰ καὶ μικρὸν ἀλλήλων διαφέροντα, καὶ τῶν
μὲν ἐνθυμημάτων ἅπαξ ἕκαστον δηλοῦται, τοῖς δ' ὀνό-

h. e. *φιλιανῶς*. Fort. *ἐλαφρῶς*.“ S. At hiatus hoc modo existet.
Neque melius *ἐλαφρῶς* D.; bene *φιλιανθρ.* defendit Vahlen p. 527.

17. *γνώμη*] *μνήμη* pr. X (corr.¹). — *εὐροίας*] *εὐπορίας*
Sandys.

18. <καὶ> *μαθεῖν*? — καὶ τῶν *ἐνθυμημ.* del. Dobr. (ante
καὶ τῶν *ὀνομάτων* transp. S.). — *ἀκριβῆ* num ante *ποιεῖσθαι*
transponendum? hiatus quidem minime tolerandus.

μασι πολλάκις τοῖς αὐτοῖς ἀναγκαζόμεθα χρῆσθαι· διὸ
 τῶν μὲν εὐπορος ἢ μνήμη, τῶν δὲ δυσανάληπτος ἢ
 20 μνήμη καὶ δυσφύλακτος ἢ μάθησις καθέστηκεν. ἔτι
 τοῖνυν αἰ λῆθαι περὶ μὲν τοὺς αὐτοσχεδιασμούς ἄδη-
 677 λον | τὴν αἰσχύνην ἔχουσιν. εὐλύτου γὰρ τῆς ἐρμη-
 νείας οὔσης καὶ τῶν ὀνομάτων οὐκ ἀκριβῶς συνεξεσμέ-
 νων, ἂν ἄρα καὶ διαφύγη τι τῶν ἐνθυμημάτων, οὐ
 χαλεπὸν ὑπερβῆναι τῷ ῥήτορι καὶ τῶν ἐφεξῆς ἐνθυμη-
 μάτων ἀψάμενον μηδεμιᾶ τὸν λόγον αἰσχύνῃ περιβα-
 λεῖν· ἀλλὰ καὶ τῶν διαφυγόντων, ἂν ὕστερον ἀναμνη-
 21 σθῇ, ῥάδιον ποιήσασθαι τὴν δῆλωσιν. τοῖς δὲ γεγραμ-
 μένα λέγουσιν, ἂν κατὰ μικρὸν ὑπὸ τῆς ἀγωνίας
 ἐκλείπωσί τι καὶ παραλλάξωσιν, ἀπορίαν ἀνάγκη καὶ
 πλάνον καὶ ζήτησιν ἐγγενέσθαι, καὶ μακροὺς μὲν χρό-
 νους ἐπίσχειν, πολλάκις δὲ τῇ σιωπῇ διαλαμβάνειν τὸν
 λόγον, ἀσχήμονα δὲ καὶ καταγέλαστον καὶ δυσεπικού-
 ρητον καθεστάναι τὴν ἀπορίαν.

22 Ἐγοῦμαι δὲ καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν ἀκροατῶν
 ἄμεινον χρῆσθαι τοὺς αὐτοσχεδιάζοντας τῶν τὰ γεγραμ-
 μένα λεγόντων. οἱ μὲν γὰρ πολὺ πρὸ τῶν ἀγώνων τὰ
 συγγράμματα διαπονήσαντες ἐνίοτε τῶν καιρῶν ἀμαρ-
 τάνουσιν· ἢ γὰρ μακρότερα τῆς ἐπιθυμίας λέγοντες
 ἀπεχθάνονται τοῖς ἀκούουσιν, ἢ βουλομένων ἔτι τῶν
 ἀνθρώπων ἀκροᾶσθαι προαπολείπουσι τοὺς λόγους.

19. τῶν δὲ post ἢ μνήμη scripsi: τοῖς δὲ, quod ex prae-
 gressis ortum videtur (τῶν μὲν ἐνθ. — τοῖς δ' ὀνόμασι). — ἢ
 μνήμη post δυσαναλ. cum Ald. del. Bk., reduxit S. videtur
 autem transponendum esse: δυσανάληπτος ἢ μάθησις καὶ δυσ-
 φύλακτος ἢ μνήμη.

20. λῆθαι] ἀλήθειαι XKMTb.

21. <καὶ> κατὰ μικρὸν? — ἐγγίνεσθαι auct. Bk. S. — ἐπ-
 ίσχειν B.: ἐπισχεῖν.

χαλεπὸν γάρ, ἴσως δ' ἀδύνατόν ἐστιν ἀνθρωπίνην 23
 πρόνοιαν ἐφικέσθαι τοῦ μέλλοντος, ὥστε προῖδεῖν ἀκρι-
 βῶς, τίνα τρόπον αἱ γινῶμαι τῶν ἀκουόντων πρὸς τὰ
 μήκη τῶν λεγομένων ἔξουσιν. ἐν δὲ τοῖς αὐτοσχε-
 διασμοῖς ἐπὶ τῷ λέγοντι γίννεται ταμιεύεσθαι τοὺς
 λόγους πρὸς τὰς δυνάμεις αὐτῶν ἀποβλέποντι, καὶ τὰ
 <τε> μήκη συντέμνειν καὶ τὰ συντόμως ἐσκεμμένα διὰ
 μακροτέρων δηλοῦν.

Χωρὶς τοίνυν τούτων οὐδὲ τοῖς παρ' αὐτῶν τῶν 24
 ἀγώνων ἐνθυμήμασι διδομένοις ὁμοίως ὁρῶμεν ἐκατέ-
 ρους χρῆσθαι δυναμένους. τοῖς μὲν γὰρ ἄγραφα λέ-
 γουσιν, ἂν τι παρὰ τῶν ἀντιδίκων ἐνθύμημα λάβωσιν
 ἢ διὰ τὴν συντονίαν τῆς διανοίας αὐτοὶ παρὰ σφῶν
 αὐτῶν διανοηθῶσιν, εὐπορόν ἐστιν ἐν τάξει θεῖναι·
 τοῖς γὰρ ὀνόμασιν ἐκ τοῦ παραντίκα περὶ ἀπάντων
 δηλοῦντες, οὐδ' ὅταν πλείω τῶν ἐσκεμμένων λέγωσιν,
 οὐδαμοῦ τὸν λόγον ἀνώμαλον καὶ ταραχώδη καθιστᾶσι·
 τοῖς δὲ μετὰ τῶν γραπτῶν λόγων ἀγωνιζομένοις, ἂν 25
 ἄρα τι χωρὶς τῆς παρασκευῆς ἐνθύμημα δοθῇ, χαλε-
 πὸν ἐναρμόσαι καὶ χρήσασθαι κατὰ τρόπον· αἱ γὰρ
 ἀκριβείαι τῆς τῶν ὀνομάτων ἐξεργασίας οὐ παραδέχου-
 νται τοὺς αὐτοματισμούς, ἀλλ' ἀναγκαῖον ἢ μηδὲν χρῆ-
 σθαι τοῖς ἀπὸ τῆς τύχης ἐνθυμήμασι δοθεῖσιν, ἢ χρω-

23. τὰς δυνάμεις αὐτῶν scripsi: τὰς δυν. τῶν λόγων v.,
 τὰς δυν. τῶν γινῶμων C Bk. S.; τ. δ. τῶν καιρῶν s. τῶν πρᾶ-
 γμάτων s. τῶν ἀκροατῶν R., τ. δ. τῶν ἀκουόντων Vahlen coll.
 [Uem.] Erot. 27. Nisi quidem etiam δυνάμεις corruptum est:
 τὰς ἐπιθυμίας τῶν ἀνθρώπων (ἀκροατῶν, ἀκουόντων)? conf.
 § 3. 22.

24. αὐτοὶ ser.: αὐτῶν (αὐτῶν Xb). — περὶ πάντων W. —
 οὐδαμῇ C Bk.

25. καὶ χρήσασθαι ser.: καὶ χρῆσθαι C Bk., καὶ κεχρῆσθαι v.

μενον διαλύειν καὶ συνερείπειν τὴν τῶν ὀνομάτων οἰκοδομίαν, καὶ τὰ μὲν ἀκριβῶς τὰ δ' εἰκῇ λέγοντα ταραχῶδη καὶ διάφωνον καθιστάναι τὴν ἐρμηνείαν.

- 26 καίτοι τίς ἂν εὖ φρονῶν ἀποδέξαιτο τὴν τοιαύτην μελέτην, ἥτις καὶ τῶν αὐτομάτων ἀγαθῶν ἐπίπροσθεν τῇ χρήσει καθέστηκε καὶ χείρω τῆς | τύχης ἐνίοτε τοῖς ἀγωνιζομένοις τὴν ἐπικουρίαν παραδίδωσι, καὶ τῶν ἄλλων τεχνῶν ἐπὶ τὸ βέλτιον ἄγειν τὸν τῶν ἀνθρώπων βίον εἰθισμένων αὐτῇ καὶ τοῖς αὐτομάτοις εὐπορήμασιν ἐμποδῶν ἐστίν.

- 27 Ἑγοῦμαι δ' οὐδὲ λόγους δίκαιον εἶναι καλεῖσθαι τοὺς γεγραμμένους, ἀλλ' ὥσπερ εἰδῶλα καὶ σχήματα καὶ μιμήματα λόγων, καὶ τὴν αὐτὴν κατ' αὐτῶν εἰκότως ἂν δοῶν ἔχοιμεν, ἥνπερ καὶ κατὰ τῶν χαλκῶν ἀνδριάντων καὶ λιθίνων ἀγαλμάτων καὶ γεγραμμένων ζώων. ὥσπερ γὰρ ταῦτα μιμήματα τῶν ἀληθινῶν σωμάτων ἐστί, καὶ τέρψιν μὲν ἐπὶ τῆς θεωρίας ἔχει, χοῆσιν δ' οὐδεμίαν τῷ τῶν ἀνθρώπων βίῳ παραδίδωσι,
- 28 τὸν αὐτὸν τρόπον ὁ γεγραμμένος λόγος, ἐνὶ σχήματι καὶ τάξει κεκρημένος, ἐκ βιβλίου <μὲν> θεωρούμενος ἔχει τινὰς ἐκπλήξεις, ἐπὶ δὲ τῶν καιρῶν ἀκίνητος ὢν οὐδεμίαν ὠφέλειαν τοῖς κεκτημένοις παραδίδωσιν· ἀλλ' ὥσπερ ἀνδριάντων καλῶν ἀληθινὰ σώματα πολὺ χε-

οἰκοδομίαν scr.: οἰκονομίαν. — διάφωνον auct. R. S.: ἄφωνον.

26. αὐτὴ S.: αὐτή.

27. ἔχοιμι Bk. cum C (ἔχοι^μ X). — καὶ post ἥνπερ om. Bk. cum C.

28. μιᾶ τάξει ci. R. — κεκρημένος codd. Bk.: γεγραμμένος. — μὲν post βιβλίον addendum ci. S. — displicet παραδίδωσι quater intra has tres paragraphos in membrorum fine repetitum.

ρους τὰς εὐπρεπείας ἔχοντα πολλαπλασίους ἐπὶ τῶν ἔργων τὰς ὠφελείας παραδίδωσιν, οὕτω καὶ λόγος ὁ μὲν ἀπ' αὐτῆς τῆς διανοίας ἐν τῷ παραντίκα λεγόμενος ἔμψυχός ἐστι καὶ ζῇ καὶ τοῖς πράγμασιν ἔπεται καὶ τοῖς ἀληθέσιν ἀφωμοίωται σώμασιν, ὁ δὲ γεγραμμένος εἰκόνη λόγου τὴν φύσιν ὁμοίαν ἔχων ἀπάσης ἐνεργείας ἄμοιρος καθέστηκεν.

Ἰσως ἂν οὖν εἰποι τις ὥς ἄλογόν ἐστι κατηγορεῖν 29 μὲν τῆς γραφικῆς δυνάμεως, αὐτὸν δὲ διὰ ταύτης φαίνεσθαι τὰς ἐπιδείξεις ποιούμενον, καὶ προδιαβάλλειν τὴν πραγματείαν ταύτην, δι' ἧς εὐδοκιμεῖν παρασκευάζεται παρὰ τοῖς Ἑλλησιν, ἔτι δὲ περὶ φιλοσοφίαν διατριβόντα τοὺς αὐτοσχεδιαστικούς λόγους ἐπαινεῖν, καὶ προουργιάτερον ἡγεῖσθαι τὴν τύχην τῆς προνοίας καὶ φρονιμωτέρους τοὺς εἰκῇ λέγοντας τῶν μετὰ παρασκευῆς γραφόντων. ἐγὼ δὲ πρῶτον μὲν οὐ παντελῶς 30 ἀποδοκιμάζων τὴν γραφικὴν δύναμιν, ἀλλὰ χεῖρω τῆς αὐτοσχεδιαστικῆς ἡγούμενος εἶναι, καὶ τοῦ δύνασθαι λέγειν πλείστην ἐπιμέλειαν οἴομενος χρῆναι ποιεῖσθαι, τούτους εἶρηκα τοὺς λόγους· ἔπειτα προσχρῶμαι τῷ γράφειν οὐκ ἐπὶ τούτῳ μέγιστον φρονῶν, ἀλλ' ἵν' ἐπιδείξω τοῖς ἐπὶ ταύτῃ τῇ δυνάμει σεμνυνομένοις, ὅτι μικρὰ πονήσαντες ἡμεῖς ἀποκρῦψαι καὶ καταλῦσαι τοὺς λόγους αὐτῶν οἰοί τ' ἐσόμεθα. πρὸς δὲ τούτοις καὶ 31

εὐπρεπείας Vahlen: εὐπορίας (εὐμορφίας D.). — ἀπ' αὐτῆς τ. διαν. ci. R.: ἐπ' αὐτῆς τ. δ. (S. pro διαν. requirit ἀνάγκην vel simile quid; ἀγωνίας ipse pridem conieci). — ἐνεργείας R. S.: ἐνεργείας.

29. αὐτὸν auct. Bk. S.: ἑαυτὸν. — ἐπιδείξεις Bk.: ἀποδείξεις. — προδιαβάλλειν C Bk. (ci. R.): προσδιαβάλλειν.

30. καταλῦσαι] κατακλύσαι ci. R.

- τῶν ἐπιδείξων εἵνεκα τῶν εἰς τοὺς ὄχλους ἐκφερομέ-
νων ἄπτομαι τοῦ γράφειν. τοῖς μὲν γὰρ πολλάκις ἡμῖν
ἐντυγχάνουσιν ἐξ ἐκείνου τοῦ τρόπου παρακελεύομαι
679 πείραν ἡμῶν | λαμβάνειν, ὅταν ὑπὲρ ἅπαντος τοῦ
προτεθέντος εὐκαίρως καὶ μουσικῶς εἰπεῖν οἰοί τ'
ᾧμεν· τοῖς δὲ διὰ χρόνου μὲν ἐπὶ τὰς ἀκροάσεις
ἀφιγμένοις, μηδεπώποτε δὲ πρότερον ἡμῖν ἐντετυ-
χηκόσιν, ἐπιχειροῦμέν τι δεικνύναι τῶν γεγραμμένων·
εἰδισμένοι γὰρ ἀκροᾶσθαι τῶν ἄλλων γραπτῶν λόγους,
ἴσως ἂν ἡμῶν αὐτοσχεδιαζόντων ἀκούοντες ἐλάττονα
32 τῆς ἀξίας δόξαν καθ' ἡμῶν λάβοιεν. χωρὶς δὲ τούτων
καὶ σημεῖα τῆς ἐπιδόσεως, ἣν εἰκὸς ἐν τῇ διανοίᾳ
γίγνεσθαι, παρὰ τῶν γραπτῶν λόγων ἐναργέστατα κα-
τιδεῖν ἔστιν. εἰ μὲν γὰρ βέλτιον αὐτοσχεδιάζομεν νῦν
ἢ πρότερον, οὐ ῥᾶδιον ἐπικρίνειν ἐστί· χαλεπαὶ γὰρ αἱ
μνημαὶ τῶν προειρημένων λόγων καθεστηκασιν· εἰς δὲ
τὰ γεγραμμένα κατιδόντας ὥσπερ ἐν κατόπτρῳ θεωρῆ-
σαι τὰς τῆς ψυχῆς ἐπιδόσεις ῥᾶδιόν ἐστιν. ἔτι δὲ καὶ
μνημεῖα καταλιπεῖν ἡμῶν αὐτῶν σπουδάζοντες καὶ τῇ
φιλοτιμίᾳ χαριζόμενοι λόγους γράφειν ἐπιχειροῦμεν.
- 33 Ἀλλὰ μὴν οὐδ' ὥς εἰκῇ λέγειν παρακελευόμεθα,
τὴν αὐτοσχεδιαστικὴν δύναμιν τῆς γραφικῆς προτι-
μῶντες, ἄξιόν ἐστι πιστεύειν. τοῖς μὲν γὰρ ἐνθυμή-
μασι καὶ τῇ τάξει μετὰ προνοίας ἡγούμεθα δεῖν χρῆ-
σθαι τοὺς ῥήτορας, περὶ δὲ τὴν τῶν ὀνομάτων δηλώσιν
αὐτοσχεδιάζειν· οὐ γὰρ τοσαύτην ὠφέλειαν αἱ τῶν

31. εἵνεκα XC: ἔνεκα. — nonne παρακελευόμεθα? — προ-
τεθέντος pr. X. — ἀκροάσεις] scil. τῶν ἄλλων, v. quae sequi
— γραπτῶν Dobr. (vel τοιούτων): τοῖς.

33. χρᾶσθαι codd. praeter C.

γραπτῶν λόγων ἀκρίβειαι παραδιδόασιν, ὅσῃν εὐκαι-
ρίαν αἱ τῶν ἐκ τοῦ παραχορῆμα λεγομένων δηλώσεις
ἔχουσιν. Ὅστις οὖν ἐπιθυμεῖ ῥήτωρ γενέσθαι δεινὸς 34
μᾶλλον ἢ ποιητὴς λόγων ἱκανός, καὶ βούλεται μᾶλλον
τοῖς καιροῖς χρῆσθαι καλῶς ἢ τοῖς ὀνόμασι λέγειν ἀκρι-
βῶς, καὶ τὴν εὐνοϊαν τῶν ἀκροωμένων ἐπίκουρον ἔχειν
σπουδάζει μᾶλλον ἢ τὸν φθόνον ἀνταγωνιστήν, ἔτι δὲ
καὶ τὴν γνώμην εὐλύτον καὶ τὴν μνήμην εὐπορον καὶ
τὴν λήθην ἄδηλον καθεστάναι βούλεται, καὶ τῇ χρείᾳ
τοῦ βίου σύμμετρον τὴν δύναμιν τῶν λόγων κεκτῆσθαι
πρόθυμός ἐστιν, εἰκότως ἂν τοῦ μὲν αὐτοσχεδιάζειν 35
αἰεὶ τε καὶ διὰ παντὸς ἐνεργὸν τὴν μελέτην ποιοῖτο,
τοῦ δὲ γράφειν ἐν παιδιᾷ καὶ παρέργως ἐπιμελόμενος
εὖ φρονεῖν κριθεῖη παρὰ τοῖς εὖ φρονοῦσιν.

34. μᾶλλον ἢ scr.: ἀλλὰ μὴ (ἀλλὰ καὶ C, ἅμα καὶ edit. I).
— χρῆσθαι C Bk.: χρᾶσθαι. — τὴν γνώμην εὐλύτον καὶ τὴν
μνήμην εὐπορον scripsi coll. §§ 16 et 19: τὴν γνώμην (μνήμην
ci. S.) εὐπορον καὶ τὴν μνήμην (ἐρμηνείαν ci. S.) εὐλύτον.

35. εἰκότως C: οὐκ εἰκότως cett. codd., οὕτως εἰκότως Ald.
Bk. — παρέργως Benseler: παρέργῳ cum hiatus.

INDEX

NOMINUM ET RERUM MEMORABILIMUM.

A.

Ἀβυδός fr. 67 (Abydenae mulieres).
 ἄγαλμα de Palladio Antisth. 1, 3. 2, 3; ἀγάλματα signa marmorea Gorg. 1, 18; Alc. 2, 27.
 Ἀγαμέμνων Alc. 1, 21.
 Ἀθηνᾶ 6, 39; Alc. 1, 14. 15.
 Ἀθηνᾶ Βουλαία 6, 45.
 Ἀθηναῖοι 5, 47; 6, 12; Alc. 1, 23. 25.
 Ἀτὰς Antisth. or. 1.
 Αἴνος 5, 20. 22. 25. 29. 52. 78.
 Ἀλέξανδρος (Paris) G. 1, 19; Alc. 1, 7. 17 sqq.
 Ἄλσος Tegeae rex Alc. 1, 14 sqq.
 ἀλιτήριοι sc. δαίμονες 4 α 3. 4 β 8. γ 7. δ 10.
 Ἀλκιβιάδης Cliniae f. fr. XX.
 Ἀλκιβιάδης Phegusius fr. 8.
 Ἀμπελίνος ab eo qui or. 6 verba facit accusatus 6, 35.
 Ἀμυνίας (Ἀμεινίας?) trib. Erechth. 6, 13.
 Ἀμφίπολις fr. 25.
 ἀνδραποδισμός fr. II.
 ἀνδριάντες signa aenea Gorg. 1, 18. Alc. 2, 27 sq. cf. ἀγάλματα.
 Ἀνδρῶν psephismatis in Antiphontem auctor fr. 14.
 ἀντομνύναι 1, 8.
 ἀπαγωγή dicitur causa quae or. 5 agitur 5, 9, et ἀπάγειν de eadem 38. 85; cf. ἐνδεικνύναι.
 ἀπογράφεσθαι (φόνου δίκην) 6, 35 sqq. passim.
 Ἀπόληξ Antiphontis accusator fr. 1.

ἀπολογησαμένῳ τὴν προτέραν ἐξεῖναι ἐξελεῖν 5, 13 cf. 4 δ 1; 2 δ 1.
 ἀπόταξις fr. 55; cf. συντέλεια.
 ἀργυροκοπεῖον fr. 36.
 ἄριθμός a Palamede inventus G. 2, 30; Alc. 1, 22. n. Musaeo ibd. 25.
 Ἀριστίων cf. Ἀμπελίνος 6, 12. 21. 35.
 Ἀρίφρων Alcibiadis tutor fr. 66.
 ἄρχων χειρῶν ἀδίκων 4 β 1 cf. 2. 3. 6 pass.
 Ἀσία Alc. 1, 19.
 ἀστέγαστον πλοῖον opp. ἐστεγασμένον 5, 22.
 ἄστν urbs Ath. 1, 14.
 ἀτιμοῦσθαι de fals. testium punitione 2 δ 7.
 Αὐγέας Elidis rex Alc. 1, 15.
 Αὐγή Alei f. Alc. 1, 16.
 αὐθέντης qui se ipse interfecit 3 γ 4. 11. δ 4. 9. 10; i. qu. φονεύς 5, 11.
 αὐτοσχεδιάζειν, αὐτοσχεδιαστός (αὐτοσχεδιαστικός) λόγος, αὐτοσχεδιασμός opp. γράφειν etc. Alc. 2. pass.
 αὐτόχειρ qui manu caedem perpetrat 5, 62.
 Ἀφροδίτη Venus fr. 88.
 Ἀχαιοί Antisth. 1, 3.
 Ἀχιλλεύς Antisth. 1, 2. 6; 2, 1.

B.

βάρβαροι G. 1, 7; 2, 7. 14 pass. Alc. 1, 19. 26.
 βάσανος et βασανίζειν 1, 6 sqq.; 2 β 7. γ 4. δ 7 sq.; 5, 29 pass.; 6, 23. βασανιστής

qui quaestioni praeest 1, 10 sq.; 5, 32.
 βάσανος lapis fr. 157.
 βασιλεύς rex sacrorum 6, 38 pass.
 βῆμα 6, 40.
 βιβλίον Alc. 2, 1. 15. 28.
 βουλευσαι (τὸν θάνατον) opp. χειρὶ ἐργάσασθαι 6, 16; i. qu. ἐκ προνοίας ἀποκτείναι 6, 18; 1, 26 (4 α 7).
 βουλευταί senatores 6, 45. — β. τοῦ θανάτου i. qu. ἐπιβουλεύσας (quod v.) 4 γ 4. δ 5.
 βουλευτήριον 6, 40. 45. 49.
 βουλή senatus Quingentorum 6, 12. 35. 40. 45.

Γ.

Γαληψός fr. 22.
 γνώμας λέγειν 6, 45.
 γοητεία G. 1, 10.
 γραμματα invenit Palamedes G. 2, 30; Alc. 1, 22. Orpheus ibd. 24.
 γραμματεῖδιον i. qu. γραμματεῖον 5, 53—56.
 γραμματεῖον tabulae 1, 10; Alc. 2, 11. 15.
 γράφειν, γραφικὴ δύναμις, γραπτοὶ λόγοι opp. αὐτοσχεδιάζειν etc. Alc. 2 pass. — γράφεσθαι ἱερῶν κλοπῆς 2 α 6. de qua causa γραφή ibd. 7 passim; de aliis accusationibus 2 α 5; fr. 48; de libello in caedis actione 1, 2.
 γραφῆς pictores G. 1, 18.
 γυμνάσιον 3 α 1 passim.

Δ.

δεκατενταί fr. 10.
 Δελφοί Alc. 1, 14. 17.
 δημοκονιος 1, 20.
 Δημοκράτης Alcibiadis amator fr. 66.

Δῆμος ὁ Πυριλάμπους fr. 57.
 Δημοσθένης Alcisth. f. fr. III.
 Δημοσθένης orator 6 argum.
 διὰ μέσον τείχος fr. 37.
 διδάσκειν chorum 6, 11. διδάσκαλος i. qu. χοροδιδάσκαλος ibd. et 13. διδασκαλεῖον 11.
 Διπύλεια 2 δ 8 (et cf. adn. 6, 39).
 δίκαι ἀπὸ ξυμβόλων 5, 78.
 Διόδοτος Philocratis frater 6, 16.
 Διομήδης Alc. 1, 5. 7.
 διομόσασθαι (in caedis actione) 1, 28; 5, 11 pass.; 6, 16. 49. 51. διωμοσία 5, 88; 6, 6.
 Διονύσια 6, 11.
 δοκιμάζεσθαι de adolescente fr. 67.
 δορυφόροι tyrannorum satellites fr. 1.

Ε.

ἐγγύας ἀποτίνειν 2 β 12.
 ἐγγυητάς τρεῖς καθιστάναι (quominus in vincla reus coniciatur) 5, 17.
 εἰργεῖν ὃν ὁ νόμος εἰργεῖ τὸν ἀποκτείναντα 3 α 2. γ 11.
 εἰργεσθαι τῶν οὐ προσηκόντων de homicida 3 γ 11. εἰργ. τῶν νομίμων de caedis reo 6, 35 sq. cf. 4.
 εἰσαγγέλλειν (εἰς τὴν βουλήν) 6, 12. 35 sq.
 εἰσάγειν δίκην de magistratu 6, 42. εἰσάγειν de accusatore 49.
 εἰσφοραί 2 β 12. γ 8.
 Ἐκατομβαιῶν 6, 44.
 ἐκλογῆς in socia civitate fr. 52.
 Ἐκτορος λύτρα Antisth. 1, 2.
 ἐκφέρεσθαι de mortuo 6, 34.

Ἐλένη G. 1; Antisth. 2, 2;
Alc. 1, 17.

Ἑλλάς et Ἑλληνες 5, 13; 6, 51;
G. 2 pass.; Alc. 1 pass.; 2, 29.

Ἑλληνοταμίαι 5, 69.

Ἑλος nomen actori or. V falso
tributum 5 argum.

ἐνδεδειγμένος 5, 9 de eadem
causa quae et ἀπαγωγή di-
citur. — ἐνδειξις fr. VII.

ἐνδεκα 5, 70.

ἐνέχυρα 6, 11; metaph. 5, 76.

ἐνθυμήματα opp. ὀνόματα
Alc. 2, 3. 4. pass.

ἐνθύμιον, τό (piaculum) 3 (α
2?) δ 9. ἐνθύμιος ὁ ἀποθα-
νῶν γενήσεται 2 γ 10.

τὸν ἐπιβουλεύσαντα φρονέει
ναί lex 4 β 5 (δ 4), rectius
βουλεύσαντα (qu. v.). — ἐπι-
βουλή caedis intentio 2 β
8; 5, 68; ἐξ ἐπιβουλῆς (καὶ
προβουλῆς) dolo malo 1, 3;
2 α 5 (5, 25).

ἐπιγράμμα carmen sepulchrale
Alc. 1, 24, scuti insigne ibd. 9.

ἐπιγραφῆς σίτου (οἶ) fr. 166.

ἐπιδείξεις sophistarum Alc.
2, 29. 31.

ἐπιμελῆται τῶν κακουργῶν i.
qu. οἱ ἐνδεκα 5, 17.

ἐπισκήπτεσθαι caedis actio-
nem intendere fr. 4.

ἐπίσκοποι Atheniensium in so-
ciis civitatibus fr. 23. 30.

ἐπισηφίζειν 6, 45.

ἐπαρόειον τεῖχος de Aiacis
scuto Antisth. 2, 7.

ἐπαρδαί G. 1, 10.

ἐρανον συλλέγειν 2 β 9. ἐρα-
νίζειν τινί ibd. 12.

Ἐρασιστρατος fr. XVI.

Ἐρεχθίδης tribus 6, [11]. 13.

ἐρήμην ὀφείναι τὴν δίκην 5, 13.
ἐρημνέυς G. 2, 7.

Ἐρωῶν στοά Athenis fr. 38.

εὐθυναί 6, 43.

Εὐμόλπος ὁ Ποσειδῶνος Alc.
1, 23. — Μουσαῖος ὁ τῶν

Εὐμόλπιδων ibd. 25.

Εὐρυβάτης Ulixis praeco Alc.
1, 6.

Ἐφιάτης Perichlis socius; eius
mors 5, 68.

Z.

Ζεύς Helenae pater G. 1. 3.

Orphea interficit Alc. 1, 24.

ὦ Ζεῦ καὶ θεοὶ πάντες 6, 40.

νῆ Δία frg. 68.

Ζεύς Βουλαῖος 6, 45.

Ζεύς Κτήσιος 1, 16. 18.

Ζεύς Ξένιος Alc. 1, 18.

ζημιῶν pecunia mulctare 6,
11.

ζῶα γεγραμμένα Alc. 2, 27.

H.

Ἡετιώνεια fr. 5.

ἡλιαία ἡ τῶν θεσμοθετῶν
6, 21.

Ἥλις Alc. 1, 15.

ἡπειρος i. qu. Ἀσία 5, 52. 58.

Ἡρακλῆς cum Augea bellum
gerit Alc. 1, 15. Telephi

pater ibd. Orphei discipulus

ibd. 24. Linum interficit

ibd. 25.

Ἡρόδης or. 5.

ἡρώες 1, 27.

Θ.

Θαργήλια 6, 11.

Θαργηλιών 6, 42.

θεοὶ οἱ κάτω 1, 31.

θεσμοθεταί 6, 21.

Θεταλία fr. 57.

θῆτες fr. 61.

Θράκες 5, 20. Ath. duce

Eumolpo bellum inferunt

Alc. 1, 23. Orphea sepe-

liunt (Θρηῆες) ibd. 24. —
Θρηῆ fr. 49.

I.

ιδιώται opp. δικασταί 6, 24.
opp. σοφισταί Alc. 2, 1. 4. 15.
ἱερά τὰ νομιζόμενα stata sa-
crificia 5, 82.
ἱεροποιεῖν 6, 45.
ἱεροσυλεῖν 5, 10 (ἱερῶν κλοπή
dicitur 2 α 6); Antisth. 1,
3. 6; 2, 3 sq. ἱεροσυλία ibd.
Ἴλιον Antisth. 2, 4; Alc. 1, 16.
Ἱπποκράτης medicus fr. VI.

K.

καθῆραι τὴν οἰκίαν post ela-
tum mortuum 6, 37.
κακούργοι i. qu. λωποδύται,
κλέπται κτῆ. 2 α 4; δ 5 sq.;
5, 9 sq. 16. κακουργία 2 γ
1. κακουργεῖν ibd. 2. κακούρ-
γημα ibd.; 5, 10.
Καλλίας fr. VII.
Καλλιόπη Lini mater Alc.
1, 25.
Καλλίστρατος fr. IV.
Κασάνδρα Alc. 1, 7.
Κευροπίς (φυλί) 6, 11. 13.
Κένταυροι cum Lapithis pu-
gnant Alc. 1, 23.
Κεραμεικός fr. 40.
κῆρυξ in contione Alc. 2, 11.
κηρύσσειν κακούρηγμα s. κα-
κούργους 2 γ 2; δ 6, de qua
re κήρυγμα ibd. — ἀποκη-
ρύττειν et κήρυγμα (puerum
quo quid factum sit ignora-
tur) fr. 66.
Κινύρας Cypri rex Alc. 1, 20 sq.
κλέπται 5, 9.
κληρουχία fr. 7.
Κλυταιμνήστρα dicitur mulier
quae maritum interemit 1, 17.
Κρήτη Alc. 1, 17 sq.

κύβους Palamedes invenit Alc.
1, 22. 27.
Κύπρος Alc. 1, 20.

Λ.

Λαισποδίας fr. VIII.
Λακεδαίμων fr. 57.
Λαπίθαι cum Centauris pu-
gnant Alc. 1, 23.
λέσχει fr. 41.
Λήδα Helenae mater G. 1, 3.
λητοουργία 5, 77.
λιβανωτὸν ἐπιτιθέναι 1, 18.
Λίνδοι fr. IX.
Λίνος Calliopes f. musices in-
ventor Alc. 1, 25.
λογογράφοι i. qu. οἱ εἰς τὰ
δικαστήρια τοὺς λόγους γρά-
φοντες Alc. 2, 13. λογο-
γραφεῖν opp. ἀντοσχεδιάζειν
ibd. 6.
λογοποιός orationum artificio-
sarum scriptor Alc. 2, 8. cf.
ποιητὴς λόγων.
λόχος Menestheus invenit Alc.
1, 23.
Λυκῖνος Ath. 5, 53. 60. 62 sq.
Λυσίας πρὸς Μικίλην 2 α
argum.
Λυσίστρατος 6, 36.
λωποδύται 5, 9.

M.

μαγεία G. 1, 10.
Μακροκέφαλοι gens in fabulis
fr. 116.
Μενέλαος (-λεως) Alc. 1, 17. 20.
Μενεσθεύς rem militarem ex-
coluit Alc. 1, 23.
μεσεγγνησάμενοι παρ' οἷς ἐτέ-
θη τὰ χρήματα 6, 50.
Μεταγειτνιών 6, 44.
μετεωρολόγοι G. 1, 13.
μέτρα (καὶ σταθμά) Palame-
des invenit G. 2, 30; Alc.

1, 22. 27. — μέτρον in carminibus G. 1, 9.
Μηθνυμαία sc. χώρα 5, 21.
 μήτε δικαίως μήτε ἀδίως (h. e. nullo modo, cf. Lys. fr. 152) ἀποκτείνειν lex 3 β 9 (δ 7); 4 β 3; δ 8.
Μόλος Merionae pater; eius filii Menelaum adeunt Alc. 1, 17.
Μούσαι Alc. 1, 24.
Μουσαῖος ὁ τῶν Εὐμολπιδῶν numerorum inventor Alc. 1, 25. citatur ibd.
μουσικήν Palamedes invenit Alc. 1, 22; Linus ibd. 25.
Μύρρος fr. X.
Μυσία Alc. 1, 16.
Μυτιλήνη et *Μυτιληναῖοι* or. 5 passim.

N.

Νάξος 1, 16.
Ναύπλιος Palamedis pater Alc. 1, 13. 15.
Νέστωρ Alc. 1, 23.
Νικουλής fr. XI.
νόμισμα Palamedes invenit Alc. 1, 22; Phoenices ibd. 26.
νόμοι γραπτοί a Palam. inventi G. 2, 30.
νουμηνία fr. 57.

O.

Ὀδυσσεύς G. 2, 3; Antisth. 2; Alc. 1.
Οἰάγρος Orphei p. Alc. 1, 24.
Οἰνοπίων Chii rex Alc. 1, 20.
Οἰσύμη fr. 24.
ὀλυμπιονίκαι victoriae Olymp. fr. 131.
ὄμηροι G. 2, 8.
ὀνόματα opp. ἐνθυμήματα Alc. 2, 3 pass. ὄν. καὶ ῥήματα ibd. 19.

ὀρκωτής in iudicio 6, 14.
ὄροι fr. XI.
Ὀρφεύς Alc. 1, 24.

Π.

παιδαγωγοί 3 γ 7.
παιδοτρέβης 3 γ 6. δ 4.
παλαίστρα Alc. 1, 4. ἡ Σιβυρτίον fr. 66.
Παλαμήδης G. 2; Alc. 1.
παλλακή 1, 14. 17. 19.
Παντακλήs chorodidascalus 6, 11.
παράβυστον (δικαστήριον τῶν ἰα') fr. 42.
παραδοῦναι φόνον δίκην de magistratu qui successori tradit 6, 42.
παρὰ νόμων fr. III. XII.
Παρθένιον ὄρος Alc. 1, 16.
Πειραιεύς 1, 16 sq.
Πειρίθου γάμοι Alc. 1, 23.
Περικλῆς fr. 66.
πεττούς Palamedes invenit G. 2, 30; Alc. 1, 22. 27.
πλήθος τὸ ὑμέτερον i. qu. iudicia populi s. heliastarum 5, 8. 78. 80.
ποιητῆς λόγων i. qu. λογοποιοῖς (qu. v.) Alc. 2, 34.
ποιητοὶ παῖδες fr. 15.
ποινή ultio divina 2 α 3. δ 11.
πόλις i. q. ἀκρόπολις 6, 39.
Πολύενκτος fr. XIII.
Πολυποίτης Alc. 1, 5.
πορισταί 6, 49.
πορνεῖον 1, 14.
Ποσειδῶν Eumolpi p. Alc. 1, 23.
πράκτορες 6, 49.
Πριάμος Alc. 1, 16.
προαγορεύειν εἰργεσθαι τῶν νομίμων 6, 34 sq. 48; 5, 10; cf. πρόρρησις.

ἐκ προβουλῆς i. q. ἐκ προ-
νοίας 1, 3. 5.
προδιδόναι τὴν πόλιν 5, 10.
προδοσία Alc. 1.
προδικασίαι τρεῖς in caedis
actionibus 6, 42.
προκαλεῖσθαι et πρόκλησις 1,
6; 6, 23 sq. 27 sq.
προκείσθαι de mortuo 6, 34.
πρόνοια caedis intentio 5, 57.
59. ἐκ προνοίας de caede
dolo malo facta 1, 22. 25.
27; 6, 19.
προξενία fr. 67.
προρρήσεις in caedis actioni-
bus 5, 88; 6, 6; cf. προ-
αγορεύειν.
προσκαλεῖσθαι in ius vocare
5, 13.
προστρόπαιος ὁ ἀποθανών
ἔσται (cf. ἐνθύμιος) 2 γ 10;
4 δ 10. προστρόπαιος (sc.
δαίμων) τοῦ ἀποθανόντος
4 α 4. β 8. τὸ προστρόπαιον
(cf. ἐνθύμιον) 3 δ 9.
πρυτανεύειν prytanis munere
fungi 6, 45. 49. πρυτανεία
(ἢ πρώτη) ibd. 45; fr. 43.
Πρύτανις (an πρύτανις?) fr.
XIV.
περὰ in sagitta Alc. 1, 6.
πυθιονίκαι victoriae Pyth. fr.
131.
πυρρός Palam. invenit G. 2,
30; Alc. 1, 22. 28.
πωληταί 6, 49.

P.

παφροδία Alc. 2, 14.
πήματα opp. ὀνόματα Alc.
2, 19.
πήτωρ Alc. 2, 11. 33. opp.
ποιητὴς λόγων 34. — γραφαὶ
κατὰ τῶν δητόρων fr. 48.

— ῥητορικὴ (δύναμις) Alc.
2, 1 sq.
ῥυθμός in oratione Alc. 2, 16
(cf. 17).

Σ.

Σαμοθράκες fr. XV.
Σάμος et Σάμιοι fr. 49.
σημεῖα ἀπὸ τῶν θεῶν 5, 81.
84. σημ. ἐν τῇ ἀσπίδι Alc.
1, 9.
Σθένελος Capanei f. Alc. 1, 7.
Σιβυρτίον παλαίστρα fr. 66.
Σιιάποδες gens in fabulis
fr 117.
Σκυροφριών 6, 42.
σοφιστής Palam. ab accusa-
tore dicitur Alc. 1, 12. 21.
οἱ καλούμενοι σοφισταί Alc.
2, 1.
Σπάρταλος fr. 16.
σπονδαί libationes 1, 18 sq.
σταθμούς s. σταθμά Palam.
invenit G. 2, 30; Alc. 1,
22. 27.
στασιώτης tyrannidis fautor fr. 1.
Στεφανηφόρον ἡρώον Ath.
fr. 44.
στρεβλοῦν de quaestione de
servis 5, 32. 50.
συνήγοροι fr. 13. 32.
συντέλεια civitatum sociarum
in tributo pendendo (opp.
ἀπόταξις) fr. 56.
σφάγια in caedis iudicio 5, 12.
Σωσίας (ἐλληνοταμίς) 5, 70.

T.

τάξεις πολεμικάς invenit Pa-
lamedes G. 2, 30; Alc. 1,
22; Nestor et Menestheus Alc.
1, 23.
ταῶς fr. XVI cf. 57.
Τεγέα Alc. 1, 14.
τέλη κατατιθέναι 5, 77.

τεμένη (τῶν θεῶν) 2 α 10;
β 11.

τετρακόσιοι Athenis fr. 6.

Τεύθρας Mysiae rex Alc.
1, 16.

Τεύκρος Aiacis fr. Alc. 1, 6. 8.

τέχνας λόγαν ἐπαγγέλλεσθαι
Alc. 2, 15.

Τήλεφος Herculis f. Alc. 1,
7, 16 sq.

τιμησίν μοι ἐποίησαν h. e.
ἀγῶνα τιμητόν 5, 10. ἐτι-
μήθη sc. ὑπὸ τῶν δικαστῶν
6, 38.

Τιμοκράτης fr. V.

τιμωροὶ cognati ad quos ultio
caedis pertinet 1, 2 4; 2 δ
2; 4 α 4.

τίς ἀγορεύειν βούλεται prae-
conium in contione Alc.
2, 11.

τόμια in caedis iudicio 5, 88;
6, 6.

τρίτηραρχεῖν 2 β 12.

Τροία et Τρῶες G. 1, 5; An-
tisth. pass.

τροχός eculeus 5, 40, 42. τρο-
χισθῆναι 1, 20.

Τυνδάρεως Helenae p. G. 1, 3.

Τ.

ὑδωρ in iudicio Alc. 2, 11.

ὑπέρβολος (δημαγωγός) fr. 45.

ὑπερήμερος ἐγένετο 5, 63.

ὑπερῶν 1, 14.

ὑπεύθυνοι 6, 43.

ὑπὸ γῆν οἰκοῦντες gens in
fabulis fr. 118.

ὑπογραμματοὺς τῶν θεσμο-
θετῶν 6, 35. poristarum etc.
ibid. 49. — ὑπογραμματούειν
6, 49.

ὑπόκρισις Alc. 2, 14.

ὑστερος λόγος in caedis iudi-
cio orr. 2. 3. 4. 6, 14.

Φ.

φάλαγγας Menestheus (Nestor)
invenit Alc. 1, 23.

Φανόστρατος gener eius qui
or. 6 verba facit: 6, 12.

φαρμακείας γραφή 1 argum.

Φιλίνος cf. Ἀριστίων 6, 12. 21
35 sq.; fr. XVIII.

Φίλιππος 6, 13. alius fr. XIX.

Φιλοκράτης accusator in or.
6: 21. 40. 43.

Φιλόνεως 1, 14 pass.

φιλόσοφοι λόγοι altercationes
dialecticae G. 1, 13. φιλόσοφος
et φιλοσοφεῖν de Palamede
Alc. 1, 4. 22. φιλοσοφία sensu
Isocratis Alc. 2, 2. 15. 29.

φίλτρα 1, 9.

Φοίνικες monetam invenerunt
Alc. 1, 26.

φυλέται tribules 6, 13.

Χ.

χαρακτήρ in moneta Alc. 1,
26.

χειρὶ ἐργάσασθαι opp. βου-
λεῖσθαι (de caede) 6, 16.

Χίος Alc. 1, 20.

χορευτής or. 6 inscr.

χορηγός, χορηγεῖν 2 β 12. γ
8; 5, 77; 6, 9 pass.

χορόν συλλέγειν 6, 11.

Ψ.

ψήφων ἀριθμὸς ἐξ ἴσων γε-
νόμενος reo prodest 5, 51.

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

DEPARTMENT

Stanford University Libraries

3 6105 004 981 499

STANFORD UNIVERSITY LIBRARIES
STANFORD AUXILIARY LIBRARY
STANFORD, CALIFORNIA 94305-6004
(415) 723-9201

All books may be recalled after 7 days

DATE DUE

28D DEC 2 1994
DEC 4 1994

FEB 8 1999
JUN 2 1999
MAR 3 2000
JUN 1 8 2000
JUN 3 2000